

UNIVERSITY OF MYSORE

ORIENTAL LIBRARY PUBLICATIONS

KANNADA SERIES No. 10

ಸೋಮರಾಜ ವಿರಚಿತಂ

ಉದ್ಭಟ ಕಾವ್ಯಂ

UDBHATA KAVYAM

BY

SOMARAJA

EDITED BY

R. SHAMA SASTRY, B.A., M.R.A.S.,

*Curator, Government Oriental Library, Mysore. Periodical Lecturer to
the Post-graduates' classes, Calcutta University and
B. E. R. A. S. Campbell Memorial Medalist.*

MYSORE:

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1921

(All Rights Reserved)

015:924.1
33F1

015:gx4,1 814
33 FL

Somara ja.
Udbhata kavyam

✓ 214

$$\frac{8}{5}$$

11. 3

UNIVERSITY OF MYSORE

ORIENTAL LIBRARY PUBLICATIONS

KANNADA SERIES No. 10

ಸೋಮರಾಜ ವಿರಚಿತಂ

ಉ ದ್ಭ ಟ ಕಾವ್ಯಂ

UDBHATA KAVYAM

BY

SOMARAJA

EDITED BY

R. SHAMA SASTRY, B.A., M.R.A.S.,

*Curator, Government Oriental Library, Mysore, Periodical Lecturer to
the Post-Graduates' classes, Calcutta University and
B. B. R. A. S. Campbell Memorial Medalist.*

MYSORE :

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

1921

(All Rights Reserved)

015:gz4.1
33F1

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc No

814

ಉಪೋದಾತ.

೪

ಸೋಮರಾಜಚರಿತ್ರೆ.

ಈತನಿಗೆ ¹ ಸೋಮರಾಜ ² ಸೋಮಭೂಮಿಾಶ್ವರ ³ ಸೋಮ.
⁴ ಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರ ಎಂಬೀಹೆಸರುಗಳಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ

⁵ ಈತನ ಮೂಲಪುರುಷರು ಚಂದ್ರವಂಶದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು. ಇವರ
ತಿರುಮಲರಾಯನೆಂಬವನು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದನು. ಈತನ
ಮಗನೇ ರಾಯಣಭೂಪ. ಈತನ ಮಗನಾದ ಇಂದುಶೇಖರರಾಯನು
ರಾಜರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನ ಮಗನೇ ಸೋಮರಾಜನೆಂಬ
ಕವಿಯು.

ಇವನು ಪರಮಜ್ಞಾನಿ ಸೋಮರಾಜ ವರವಾಣಿ ಸೋಮಭೂಮಿಾ
ಶ್ವರ ಎಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಕವಿಯ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಯಾವುದೋ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯು
ವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧಕಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ

¹ ಜನನಾರ್ಥೋತ್ತಮಸೋಮರಾಜನುಸಿದ್ಧಿ ಕಾವ್ಯಂ ಪಲಂ, 12—146

² ವರವಾಣಿ ಸೋಮಭೂಮಿಾಶ್ವರ, 1—29

³ ತದ್ಭೂಪಜಂ ಸೋಮನೊಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಸತ್ಕೃತಿ, 1—14

⁴ ಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಬ್ಬದಿಂಪು 1—32

⁵ ಬಿಸಜಾರಾತಿಕುಲೋದ್ಭವತಿರುಮಲಕ್ಷೋಣೀಧರತನ್ನರೇಂ

ದ್ರುಸುಪುತ್ರಂನುತರಾಯಣೋರ್ವಿಪತಿ ತದ್ರಾಜನ್ಯರಾಣ್ಯಂದನಂ

ವಸುಧೇಶೋತ್ತಮನಿಂದುಶೇಖರನೃಪಂ ತದ್ಭೂಪಜಂ ಸೋಮನೊ

ಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಸತ್ಕೃತಿಸಜ್ಜನಕಗಳಮನಕ್ಕಂಟಿಪುರದೇಂಚೋದ್ಯಮೇ || 1-14

ಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೀರಶೈವಮತಾವಲಂಬಿಗಳಾದ ಚೌಟರಾಜ ವಂಶದವರೇ ಈತನ ಪೂರ್ವಿಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ವಂಶದ ರಾಜರಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕವಿಯು ಚೌಟರಾಜರ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ.¹ ಈ ಚೌಟರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ 1505 ರಿಂದ 1552 (A. D 1583-1630) ರ ವರೆಗೆ ಕೆಳದಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟಪ್ಪನಾಯಕನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತೆಂದು ಕೆಳದಿನೃಪ ವಿಜಯ 5ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದ 54-55 ಪದ್ಯಗಳಿಂದ:-

“ಬಂಗಾಜಲಸಾವಂತಮು

ನಂಗೊಳಿಸುವ ಚೌಟಮೂಲಕುಂಬಳಯಿವರಂ |

ಭಂಗಿಸಿ ತದ್ಧ ರೆಯುಮನು

ತ್ತುಂಗಶ್ರೀಮಂಗಳೂರನುಣಿ ಸಾಧಿಸಿದಂ ||೫೪||

“ಇಂತು ಚೌಟ ಬಂಗಾಜಲ ಸಾವಂತಮೂಲಕುಂಬಳಕಾಸರ ಗೋಡಮನ್ನೆಯರ ಮುರಿದು ತತ್ತದ್ಧರಿತ್ರಿಯಂ ವಶಗೈದು ಮಂಗಳೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಮಂ ಸ್ವಾಧೀನಂ ಗೈದನಂತರಂ.....

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಈತನು ತನ್ನ ಜನ್ಮಕಾಲವನ್ನು ಕಂಠೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥಸಮಾಪ್ತಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ಶಾಲಿವಾಹನಶಕ 1144ನೆಯ ಚಿತ್ರಭಾನುಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ (A. D-1222) ಎಂದು ಈ ಪದ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಜನನಾರ್ಥೋತ್ತಮಸೋಮರಾಜನುಸಿದ್ಧಿಕಾವ್ಯಂ ಪಲಂ ಶಾಲಿವಾಹನಶಕಾಬ್ದ ಮದೆಯೈ ಸಾಸಿರದ ನೂಜಿಂ ಸಂದ ನಾಲ್ವತ್ತುನಾ |

¹ ಕವಿಚರಿತ್ರೆ Iನೇ ಭಾಗ 270 ನೆಯ ಪುಟವನ್ನು ನೋಡಿ.

ಲ್ಲನೆಯಾರಂಜಿತಚಿತ್ರಭಾನುವ ವರಾಶ್ವೀಜೋತ್ಸವಕಾದಶೀ
ವನಜಾಂತಿತನೂಜವಾಸರದೊಳಾದತ್ತಲ್ಲಮಂಗರ್ಪಿತಂ ||

ಇವನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳು ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿ
ಯಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ,

“ಗುರುವಲ್ಲಮಾಂಕನಾಮು

ಸ್ವರಣಮನೊಂದೊಂದುನೆವದೊಳಭಿನುತಿಗೈವೆಂ” 1-29

“ಸುವಿಲಾಸಂಬಡೆದೊಪ್ಪುವಲ್ಲಮನೆ ಬಿಚ್ಚೆರ್ಕ್ಕನ್ನ ಚಿತ್ತಾಬ್ಜ
ದೊಳ್” 1-10

“ಅಲ್ಲಮಾಂಕವೆಸರಂ ತಳದುಜ್ವಲಿಪಾರ್ಯರಾಟುಧಾ

ರುಕ್ಕಯತೇಜನಂಪ್ರಿಕಮಲಂಗಳನಾಂ ನೆಚಿ ಪೊತ್ತುಪೇಜು ಪೆಂ”
1-11

ಈವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ 1160 ರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಲ್ಲಮನೆಂದು
ನಾಮಾಂತರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಪ್ರಭುದೇವರ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ
ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಗುರುವಿನ ಕಾಲದಿಂದ
ಗ್ರಂಥಕರಣಕಾಲಕ್ಕೆ 62 ವರ್ಷಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಈ
ಕವಿಯು ತಾನು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕಾಲವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಸುಮಾರು
ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈತನ ಗುರುವಾದ ಅಲ್ಲಮನು (ಪ್ರಭುದೇವರು) ವೀರಶೈವಗುರು
ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಶ್ವಾತನು. ಕೆಲವು ವೀರಶೈವಗ್ರಂಥಕಾರರು ಈತ
ನನ್ನು “ಶ್ರೀಮದ್ದೇಶಿಕಪಟ್ಟಕ್ಕಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪರಶಿವಮೂ
ರ್ತಿವಿರಕ್ತ ಶಿಖಾಮಣಿಮಾಯಾಕೋಳಾಹಳಪ್ರಭುದೇವರು” ಎಂದು ವಿಶೇ
ಷಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ವೀರಶೈವಮತವನ್ನು ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಪೋಷ
ಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಸವನೂ ಕೂಡ ಈ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವನ್ನು ತನ್ನ
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರವೊಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಲಿಂಗದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು

ಧರಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ 16ನೆಯ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಅಲ್ಲಮನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರದೈವನೆಂದು ವೀರಶೈವರ ನಂಬಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಸೋಮರಾಜನೂ ಅಲ್ಲಮನನ್ನೇ ನಾನಾಮತದವರು ನಾನಾನಾಮಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಪದ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿರುವನು.

“ಶಿವನೆಂದುತ್ತಮಶೈವರಂಬುರುಹನೇತ್ರಂಗೆತ್ತು ತಾಂ ವೈಷ್ಣವರ್
ಹವಿರನ್ನಪ್ರಿಯನೆಂದು ಭೂಮಿದಿವಿಜರ್ವ್ಯನರ್ಜನಂಗೆತ್ತು ತೆ |
ಮೈವನೆಂದರ್ಚಿಸಲೊಲ್ಲ ಸರ್ವಮುಖದಿಂದಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡಾ
ವಗಂ
ಸುವಿಲಾಸಂಬಡೆದೊಪ್ಪುವಲ್ಲಮನೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಕೊನ್ನ ಚಿತ್ತಾಬ್ದೋಳ್ |
1-10

ಇಂತಹ ಮಹಾತ್ಮನ ಶಿಷ್ಯನು ಈಕವಿಯು ಆದಮೇಲೆ ಈತನನ್ನು ವೀರಶೈವಾಗ್ರಾಣಿ ಯೆಂದು ಹೊಗಳುವುದನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ಈಕವಿಗೆ “ಪರಮಜ್ಞಾನಿ, ವರವಾಣಿ” ಎಂಬಿವೇಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳಿದ್ದು ದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಪದ್ಯಭಾಗದಿಂದ ತಿಳಿಯ ಬರುತ್ತದೆ.

“ಪರಮಜ್ಞಾನಿ ಸೋಮನೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿದರಾರ್, 1-15
ಚ

“ವರವಾಣಿ ಸೋಮಭೂಮಿ

ಶ್ವರ ಭಾಪುರೆ ಯೆಂದು ಸುಜನತತಿ ಕೀರ್ತಿಪಿನಂ, 1-29

ಈಕವಿಯು ಪುರಾತನಕವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವಾಗ ಹರೀಶ್ವರ (1165) ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಸೋಮ, (1195) ಕೆರೆಯಪದ್ಮರಸ (1165) ಇವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಮುಂದೆ ಬರೆಯುವ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

‘ಪ್ರಮಥಾನೇಕಕರ್ಥಾರ್ಥವೇಂದುಹರಿದೇವಾಚಾರ್ಯನಂ ಧೈರ್ಯನಂ
ಸಮುದಂಚದ್ವೈಪಭಸ್ತವಾಮರಮಹೀಚಾರಾಮನಂಸೋಮನಂ

ವಿಮಲಜ್ಞಾನಸುದೀಪಿಕಾಸ್ಫುರಿತಚೇತಸ್ಸದ್ವ್ರತಂ ಪದ್ವನಂ
 ಕ್ರಮದಿಂದಂ ಬಲಗೊಂಡು ಪೇಷ್ವನೊಸದಾನೀಕಾವ್ಯಮಂ
 ಸೇವ್ಯಮಂ ||

ಮತ್ತು ಈಕವಿಯು ತನ್ನ ಕವಿತಾಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ
 ಬರೆಯುವ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಚಂದ್ರಮರೀಚಿಯಂತೆ ತನಿಮಾವಿನ ಪಣ್ಣಳ ತಂದಲಂತೆ ದೇ
 ವೇಂದ್ರಮಹೀಜದಂತೆ ಮಲಯಾನಿಲನಂತೆ ವಸಂತನಂತೆ ಸ |
 ದ್ರುಂದ್ರಸುಧಾಭಿಯಂತೆ ನವಚಂಪಕಮಂಜರಿಯಂತೆ ಸೋಮರಾ
 ಜೇಂದ್ರನ ಕಬ್ಬದಿಂಪು ಬುಧರಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳುವದಿಳಾತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ||
 1—32

ನಲ್ಲಳ ಬೇಟವಾತೊ ಶುಕಚಾರುನಿನಾದಮೊ ವಾಗ್ವ್ಯಧೂಟಿಕಾ
 ವಲ್ಲಕಿಯೊಪ್ಪುವಿಂಚರಮೊ ಚೈತ್ರಪಿಕಧ್ವನಿಯೋ ಸಮಂತು ಪೂ
 ವಿಲ್ಲನ ಚಾಪಸಂಜನಿತಮೋಹನನಾದಮೊ ಸೋಮರಾಜಭೂ
 ವಲ್ಲಭನಿಂಪುವೆತ್ತ ವಚನಾಮೃತಮೋ ವಿಬುಧಾನುರಾಗಮೋ ||
 1—33

ಹಿಮರುಚಿಮಂಡಲಂ ನವಚಕೋರಿಗೆ ಜಾದಗೆಗಂಬುದಾಗಮಂ
 ವಿಮಲವಸಂತಸಂಪದವದನ್ಯಭೃತಕ್ಕೆ ಸುಧಾಭಿ ಹಂಸೆಗು |
 ದ್ವಮವಳದುಂಬಿಗೊಂದಿನಿತರೋಚಕಮಪ್ಪದೆ ಸೋಮರಾಜಚಂ
 ದ್ರಮನ ವಚಸ್ಸುಧಾಲಹರಿ ಸಜ್ಜ ನಸಂತತಿಗೇನಸಹ್ಯಮೇ ||
 1—16

ಇವನು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಈ ತನು ಅನೇಕ
 ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಉದ್ಭಟ
 ಕಾವ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ನಮಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈತನು ವೀರ
 ಶೈವಾಗ್ರೇಯಾದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ವೀರಶೈವ
 ನಾಗಿದ್ದರೂ ಆಧುನಿಕರಾದ ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ
 ಇವನ ಕವಿತ್ವದವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈತನವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಉದಾ
 ಸೀನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಈತನ ಗ್ರಂಥಗಳು ದೊರೆ

ಯದೇ ಇದ್ದದ್ದೇ ಕಾರಣವೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾನೆ ಕಾರಣವೋ ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ತುಳು ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪನಾದ ಸಾಳ್ಯ ಮಲ್ಲನರೇಂದ್ರನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಕವಿಸಾಳ್ಯನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ರಸರತ್ನಾಕರವೆಂಬ ಅಲಂಕಾರಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರೆಯುವ ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯದ ಪದ್ಯವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಈಕೆಯ ಲೋಚನಂ ಕುಸುಮಸಾಯಕಮೀಕೆಯ ಪುರ್ಬು ಕರ್ಪು ವಿಲ್ಲಿಕೆಯ ಕುಂತಳಂ ಭ್ರಮರಸಂಕುಳಮೀಕೆಯ ವಾಗ್ವಿಲಾಸಮೇ |
ಕೋಕಿಲನಾದಮೀಕೆಯ ಮೊಗಂ ಶಶಿ ಯಾಜಗಮಂ ಗೆಲಲ್ಕೆ ಸಾಕೀಕೆಯ ರೂಪಮೆಂದು ಮಕರಧ್ವಜನೀಕೆಯನ್ನೆದೆ ಪೂರ್ವಗುಂ ||

8-43

ಸೋಮರಾಜನು ತನಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕವಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಹರಿಶ್ವರ ಸೋಮ ಪದ್ಯ ಈ ಮೂವರನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದರೂ, ಭಟ್ಟ ಮಾಘ ಹರಿಚಂದ್ರ ಬಾಣ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಗಳಿಂದಲೂ ರುದ್ರಭಟ್ಟ ಪಂಪ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಗಳಿಂದಲೂ ಭಾವವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಂಗ್ಯಂತರದಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವುವು.

ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯ.

ಕೊಳನೆಲ್ಲಂ ಪೊಸಪೂಗೊಳಂ
ನೆಗಟ್ಟಿ ನಾನಾ ವೈಷ್ಣವೆಲ್ಲಂ ಮಿಳ.
ತ್ಯಳವೈಷ್ಣಂ ಮಿಗೆ ಶಾಕಿಕಾವನಮ
ದೆಲ್ಲಂ ಗಂಧಶಾಲೀವನಂ |

ಜಳಮೆಲ್ಲಂ ವಿಳಸಜಳಂ ಲತೆ
ಗಳಲ್ಲಂ ಪೆಂಪುಗುಂಪೆಂಪುಪೂ

ಗಳನಾಂತೊಳ್ ತೆಯಲ್ಲದೆಲ್ಲ

ಮಮದೊಪ್ಪಂಜೆತ್ತು ತದೇಶ

ದೊಳ್ || 3-7

न तज्जलं यन्न सुचारुपङ्कजं
न पङ्कजं तद्यदलीनषट्पदम् । न
षट्पदोसौ न जगुञ्ज यः कलं
न गुञ्जितं तन्न जहार यन्मनः

ಭಟ್ಟಕಾವ್ಯ. 2-19.

ಫಳಫಳಪ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಳಾ
ಪೂರ್ವಯಲ್ ಮೊಗಮುಖ ಮಿದೆ ||

5-77

ಇದೆ ಹರಿಣಂ ಬಿಗುರ್ತು ಪೂರ್ವದಿ
ಕ್ಕಿದೆ

ಮೇಣಿ ಗೆದಲಿಕ್ಕುಂಜರಂ | ಪ್ರದಿವೆಳ
ಗೊಂಬಿನೊಲ್ದ ಮುರಿದೊಟ್ಟದೆಸಂ
ದಿಪೂರ್ದ ಪಂಕಮಿಂ | ತಿದೆ ಘನಸೈ

ರಿಭೋನ್ನ

ತಪಿಪೂರ್ವವಿಘಾತದೆ ನೊಂದಕುಂ
ಜಮಿಂ |

ತಿದೆಯೆನುತುರ್ಬುತುಂ ನಡೆದು
ಬೇಂಟೆಸುನಾಡಿದರಂದು ಧೀವರರಿ ||

2-49

ಜಾಣುವ ನೀವಿ ಮೆಲ್ಲನೊಳಗಾಗುವ
ಲಜ್ಜೆ

ಸಡಿಲ್ವ ಕಾಂಚಿ ಸೊಕ್ಕೇ ಲುವ ಚೇ
ತನಂ ಮೊಜನೆ

ಮೈ ನಸುದೇಲ್ವ ವಿಲೋಲಲೋ
ಚನಂ || 5-80

ಬೀಜಂ ಮೊದಲೆಂದಬ ಜ | ನಾಜ
ವೈನೆ

ಯರ ಮೊಲೆಗಳೊಳಲದ ನೆಳ
ಲೊಳ್ |

ರಾಜಿಪ ಕೂಪದ ಸಲಿಲದೊಳೊಜೆ
ಯೊಳಾದಿನದೊಳುಪ್ಪ ಮಂ ಬೈ

ತಿಟ್ಟಂ || 4-36

ವಿಮ್ವಿತಂ ಭೂತಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಜಾನನ್
ಭಾಜನೆ ಜಲಜಮಿತವಲಾಃ.

ಮಾಘ 10-5.

ಇತೋ ಮೃಗಕದಂವಂ ಇತೋ ವನಗ-
ಜಕುಲಂ ಇತೋ ವನವರಾಹಯುಥಂ ಇತೋ
ವನಮಹಿಷವೃಂದಮ್.

ಮಾಘ 10-5. ಪುಟ 97.

ಮಧ್ಯಮಂದವಿಗಲತೃಪಮಿಷಚಕ್ಷು-
ನ್ಮಿಪಿತಪಕ್ಷಮ ದಧತ್ಯಾ.

ಮಾಘ 10-17

ಕಪೋದಕಂ ವಟಚ್ಚಾಯಾ ತರುಣಿ-
ಸ್ತನಮಂಡಲಮ್ | ಶೀತಕಾಲೇ ಭವೇದ್-
ಘಾಮುಷಣಕಾಲೇ ತು ಶೀತಲಮ್.

ನಿಜಂ ನಿರ್ಮಲಜಲಮಿರೆ
ಬಚ್ಚಲನೀರ್ಗರವೆ ಕೀಟಕಂಬೊ
ಒನ್ನಂ
ನಚಿ ದ ಸತಿ ಯಿರೆ ಬೆಲವೆ
ಣಿಚ್ಚೆ ಸುವುದು ನೀತಿಯೇ ವಿದಗ್ಧ
ಲಲಾಮಾ || 10-78

ನರರೆಲ್ಲಂ ನಿರ್ಜರರೆ ನಿರ್ಮಲತರ
ಜಲಮೆಲ್ಲಂ
ವಿಯತ್ತಿಂಧು ಭೂಮಿ | ಧರಮೆಲ್ಲಂ
ಮೇರು

ತತ್ಪ್ರಸ್ತರನಿಕರಮದೆಲ್ಲಂ ಲಸ
ನ್ನಾಕರತ್ನಂ |
ತರುವೆಲ್ಲಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ ಪಚನ
ಶಿಖಿಯದೆಲ್ಲಂ

ಮುಖಂ ಬೆಂಚೆಯೆಲ್ಲಂ | ವರತೀರ್ಥಂ
ಕ್ಷೇತ್ರಚೂಡಾ
ಮಣಿಯೆನಲೆಸವೀಸಂಪೆಯೊಳ್

ಳ್ಳರೇಂದ್ರಾ || 3-55
ಕಲ್ಲೆಲ್ಲಂ ಪರುಸನ ಕಣಿ ಪುಲ್ಲೆಲ್ಲಂ
ಮೂಲಿಕೆ

ಗಳಮರ್ದಗೋತತಿ ತಾನೆಲ್ಲಂ | ಸು
ರಭಿಗಳುದಕಮೆ |

ದೆಲ್ಲಂಕೇಳೆ ನೃಪತಿ ಪಂಪೆಯೊಳ್
ಸಿದ್ಧರಸಂ || 3-58

ನವನೀರೇಜಮನಾಸ್ಯದೊಳ್ಳಯೆನ
ದೊಳ್ಳನ್ನೆಲೆ

ಅನುಕೂಲೇಪಿ ಕಲತ್ರೇ ನೇಚ: ಪರ-
ದಾರಲಮ್ಪಟೋ ಭವತಿ | ಸಂಪೂರ್ಣೇಪಿ ತಟಾ-
ಕೇ ಕಾಕ: ಕುಂಭೋದಕಂ ಪಿವತಿ.

ಬಳಸಿದ್ಧದ್ರಿಯ ಕಲ್ಪಗಳ್ಲಮವು
ಪೊನ್ನಂ ರನ್ನಮುಂ ಪೂಗೊಳಂ
ಗಳ

ನೀರೆಲ್ಲವನೇಕಸಿದ್ಧರಸಮುಂ ಪೀ
ಯೂಷಮುಂ ಕಯ್ಯಾಲಂಗಳ ಸ
ಸ್ಯಾವಳಿಯೆಲ್ಲವೋರ್ಗಳವೆಯುಂ
ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವುಂ ನಂದನಂಗಳ
ಧಾತ್ರೀರುಹಜಾತಮೆಲ್ಲಮಮು
ರೋರ್ವೀಜಾತಮುಂ ಜಾತಮುಂ

ಜಗನ್ನಾಥವಿಜಯ 9-86

ಮೊಗಮಂ ತಾವರೆಕಣ್ಣು ನುತ್ಪಲ
ದಳಂ

ದಿಲಂ ಸ್ತೇರದೊಳ್ತವೆಮಲ್ಲಿಚ್ಚುಂ ಧವ್ವಿಲ್ಲಮಂ ಸೋಗಿ ಸೆಳ್ಳುಗುರಂ
 ಮಂ ಕರಂ ಕೇದಗೆ ಪುರ್ಬನಂಗಜನ ಬಿಲ್ ದಂ
 ಪ್ರಿತಳದೊಳ್ ಕಂಕೇಳಿಕಾವ್ನಾ ತಾಳಿಯಂ ಮುತ್ತು
 ಚ್ಚುಪ್ಪವೆ ಆದಿಪುರಾಣ 6-85
 ಮಂ ತಾಳ ರಲೀವಧೂಮಣಿಯು...

7-61

ಅಂತು ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಕವಿಯು ಪುರಾತನ ಕವಿಗಳ ಸದೃಶವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರಾಚೀನಕವಿಗಳ ಭಾವವಿಕೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನು. ಇಪ್ಪುಮಾತ್ರದಿಂದೇ ಈತನನ್ನು ಸಾಧಾರಣಕವಿಯೆಂದೂ ಎರಡನೆಯವರ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿರುವನೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗದು ಏಕೆಂದರೆ-ಪ್ರಾಚರಾವ ಕವಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷಾನಭಿಜ್ಞರಾದ ಜನಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಕೇಶ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ವಾಡಿಕೆಯುಂಟು. ಅದರಂತೆ ಈ ಕವಿಯೂ ಹೇಳಿರುವನು.

ಈ ಕವಿಯು ತನಗೆ ಶಿವಶರಣರ ಪರಮಾನುಗ್ರಹವೇ ಮುಖ್ಯ ಅನಂದೇ ಸರ್ವಕಾರ್ಯವೂ ತನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವದೆಂದು ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಕವಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಪಂಡಿತನೂ ಅಲ್ಲ, ವಾಗ್ಮಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಹಂಕಾರಬುಡನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಪದ್ಯದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ:—

ಕವಿಯಲ್ಲಂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಲ್ಲಂ ವಿಪುಲಬುಧನುಮೆಲ್ಲಂ ಪ್ರಸೃದ್ವಾಸ್ವಿತ್ಯಲ್ಲಂ
 ಶಿವಭಕ್ತಾನೀಕಪಾದಾಂಬುಜರಜಮೆನಿಪುದ್ಯದ್ವಿಭೂತಿಪ್ರಸನ್ನೋ
 ತ್ವವದಿಂದಂ ಪೇಷ್ಠಿ ನಿಂತೇವಿಸಿತಕ್ಯತಿಯಂ ಬಲ್ಲಪಾಂಗಿಂದೆ ವಿದ್ವ
 ನ್ನಿವಹಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಲಿಪುದೊಲಿದು ವಲಂ ಸಂಮದೋದ್ರೇಕ
 ದಿಂದಂ ||

12-43

ಮತ್ತು ತಾನಿದ್ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಕಬಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅರ್ಥವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತವನ್ನು ಹೇಳುವ ಸರಿಯಾದ ಪಂಡಿತರು ಕೂಡ ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತೋರಿದಂತೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವನು; ಇದರಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗುಣವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಸಹೃದಯರು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆಬರೆಯುವ ಪದ್ಯದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅಲ್ಲಮದಕ್ಕುಮೆಂದೊರೆದು ಪೇಚ್ಚು ಸುಪಂಡಿತರಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲದಾಂ
ಬಲ್ಲವೊಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನೊಲೈಯಿನೀಕಮನೀಯಕಾವ್ಯಮಂ
ಸಲ್ಲಲಿತಾರ್ಥದೊಳ್ಳುನೆಗಚ್ಚ ಪ್ಪವೊಲೊಲ್ಲು ಸಿದ್ಧೆಂ ಬುಧರ್ಕ್ಕಲಾ
ವಲ್ಲಭರೈದೆ ಕೇಳ್ಳು ಗುಣವೊಂದನೆ ಬಲ್ಪಿಡಿದಿರ್ಪುದಾವೆಗಂ ||

12-44

ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯ.

ಈ ಕಾವ್ಯವು ಉದ್ಭಟದೇವ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರ ಅಥವಾ ಕುಮಾರಪಾಲನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಮಹಾರಾಜನ ಚರಿತ್ರರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈತನು ¹ಘೋರ್ಜರದೇಶದ ಅರಸಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ ಈ ರಾಜನಿಗೆ ಉದ್ಭಟ² ದೇವನೆಂದೂ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರ ³ನೆಂದೂ ಹೆಸರುಗಳಿರುವುವೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಈತನನ್ನು ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಅನೇಕರು ಮಹಾತ್ಮನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವರು. ಆದರೆ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಮಹಾತ್ಮನೆಂದು ಬರೆಯುವ ಉದ್ಭಟನು ಘೋರ್ಜರದೇಶಾಧಿಪನಾಗಿ ಚರಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಕುಮಾರಪಾಲಮಹಾರಾಜನೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯವಿದೆ. ⁴ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಲಾಬಲಗಳ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

¹ ಗುಜರಾತ್ ಎಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

² ಭರದಿ ಬಿಂಬಿಡದೆ ಪರದನುದ್ಭಟದೇವಂ, 4-111

³ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರಂ 12-106

⁴ ಕವಿಚರಿತ್ರೆ 271 ನೆಯ ಪುಟವನ್ನು ನೋಡಿ.

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಉದ್ಭಟದೇವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳಲ್ಲನೇಕರು ಬರೆದಿರುವರು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು 1 ನೇದು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕೃತ ಶರಣರ ರಗಳ, 2 ನೇದು ಭೀಮಕವಿಕೃತ ಬಸವಪುರಾಣ, 3 ನೇದು ಕವಿಮಲ್ಲಕೃತ ತ್ರಿಷ್ಪತ್ನಿ ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆ; 4 ನೇದು ಪಡಕ್ಕರಿಕೃತ ವೈಷ್ಣೋಂದ್ರವಿಜಯ, 5 ನೇದು ಉದ್ಭಟಚರಿತೆ; ಇದು ಮೈಸೂರಿನ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಿಥಿವಾಸದ 1 ಪ್ರತಿ ಇದೆ. 6 ನೇದು ಸೋಮರಾಜಕೃತವಾದ ಈ ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯ; ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೋಮರಾಜನು ಉದ್ಭಟದೇವನ ಚರಿತ್ರವಿಶೇಷವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗ—

ಬಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಉದ್ಭಟದೇವ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಸತಿಯಾದ ಸೌಂದರವತಿಯೊಡನೆ ಪಗಡೆಯನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ನಕ್ಕನು. ಅದರಿಂದ ಸೌಂದರವತಿಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಸಂಶಯವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಎಲೈ ಪ್ರಿಯನೆ ನೀನು ನಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹೇಳಿದ ಹೊರತು ಮುಂದೆ ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಟವನ್ನು ಜರುಗಿಸದೇ ತಡೆದಳು. ಆಗ ಆ ಮಹಾರಾಜನು ಎಲೈ ಸತಿಯೆ! ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಓಹಿಲನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಈಶ್ವರಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಧೂಪಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನಗುವು ಬಂತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಎಲೈ ಪ್ರಿಯನೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮನಾರು? ಆತನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬಹುದೆ? ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೆ ತೋರು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಆಗ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಓಹಿಲನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಆಕೆಯು ಬಹುಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸ್ತುತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ನೋಡುವೆ! ಇದೇನು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತಾದ ವಿಷಯವಲ್ಲ; ಅನೇಕ ಶಿವಶರಣರು ದೇಹತ್ರಮವನ್ನು ತಾಳದೆ

ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿದಾರೆಂದು ಅವರ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ, ಇಷ್ಟುವಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ಈ ನಗರವನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂದ ಶಿವನನ್ನಾಶಾಸಿ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ನಗರವನ್ನೇ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂದು ಬರೆದಿರುವನು.

ಇದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಹರೀಶ್ವರನೆಂಬ ಕವಿಯು ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವತರಣರ ರಗಳ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭಟ, ಉದ್ಭಟದೇವನೆಂಬ ರಾಜನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನು.

ಬಸವಪುರಾಣಪ್ರಣೇತೃವಾದ ಭೀಮಕವಿಯೂ ಸ್ವಕೃತ ಬಸವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋಷರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನು.

ಕವಿಮಲ್ಲನೂ ತನ್ನ ತ್ರಿಪಿಪ್ಪಿಪುರಾತನರ ಚರಿತೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ ದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭಟದೇವನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವನು.

ಷಡಕ್ಷರೀದೇವನು ಸ್ವಕೃತವೃಷಭೇಂದ್ರವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ ಘೋಷರಪುರವೆಂದು ಒಂದು ನಗರವಿದ್ದಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಧಿಸನಾದ ಪಾಲ ಘೋಷರನೆಂಬ ಅರಸು ಇದ್ದ ಹಾಗೂ ಆತನು ತನ್ನ ಸತಿಯೊಡನೆ ಸಗಡೆ ಯಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುನಾದ ಮೊದಲಾದುದು ಮೇಲೆಕಂಡ ಗ್ರಂಥ ಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಡೆದಹಾಗೂ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ :—ಸೋಮರಾಜ ಹರೀಶ್ವರ ಕವಿಮಲ್ಲ ಇವರುಗಳ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಕುಮಾರಪಾಲನಿಗೆ ಉದ್ಭಟದೇವ ಎಂದು ಹೆಸರಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಭೀಮಕವಿ ಷಡಕ್ಷರಿ ಇವ ರುಗಳ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋಷರನೆಂದೂ ಪಾಲಗುರ್ಜರ ನೆಂದೂ ಹೆಸರುಗಳಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ನಿಗೇ ಉದ್ಭಟ, ಉದ್ಭಟದೇವ, ಕುಮಾರಪಾಲ, ಕುಮಾರಪಾಲಘೋಷರ, ಪಾಲಗುರ್ಜರ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಉದ್ಭೂತನೆಂದೂ ಉದ್ಭೂತದೇವನೆಂದೂ ಕುಮಾರಪಾಲನೆಂದೂ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನೆಂದೂ ಪಾಲಗೋರ್ಜರನೆಂದೂ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರಬಹುದು.

ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಸೋಮರಾಜನು ಯಾವ ಉದ್ಭೂತನನ್ನು ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸಿದನೋ ಆತನನ್ನೇ ಹರೀಶ್ವರನೂ ಕವಿ ಮಲ್ಲನೂ ಉದ್ಭೂತದೇವನೆಂದೂ ಆತನನ್ನೇ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನೆಂದು ಭೀಮಕವಿಯೂ ಪಾಲಗೋರ್ಜರನೆಂದು ಪಡಕ್ಷರಿದೇವನೂ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಬಹುದಾದುದರಿಂದ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಬರೆಯುವ ಉದ್ಭೂತದೇವನೇ ಘೋರ್ಜರದೇಶಾಧಿಪನಾದ ಕುಮಾರಪಾಲನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತು ಈಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭೂತಾಂಕನಾದ ಕುಮಾರಪಾಲನು ಚಂದ್ರವಂಶದವನೆಂದೂ ಆತನ ರಾಜಧಾನಿಯು ಘೋರ್ಜರದೇಶಾಂತರ್ಗತವಾದ ಭಲ್ಲಕೀಪುರವೆಂದೂ ಬರೆದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಈ ರಾಜನ ಪೌರ್ವಿಕರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ ಈ ರಾಜನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವೀರಶೈವ ಕವಿಯೂ ಈತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಗಳಿರುವನೇ ಹೊರತು ಈ ರಾಜನ ಪೌರ್ವಿಕರನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಊಹಿಸುವವರು ಈ ರಾಜನು ಮಾತ್ರ ವೀರಶೈವಮತಾವಲಂಬಿಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೇರುತುಂಗಾಚಾರ್ಯಪ್ರಣೀತವಾದ ಪ್ರಬಂಧ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನೂ ಬೊಂಬಾಯಿ ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್‌ಸೊಸೈಟಿ ಜರ್ನಲ್ 1914 ನೆಯ ವರ್ಷದ 23 ನೆಯ ವಾಲ್ಯೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಚಿತ್ತೂರುಗಡ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಶಾಸನವನ್ನೂ ¹ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು

¹ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಸ್ಕರ ಭರ್ಮಸಭಾಯಾ ಗುಣರಾಜಇಮಾನುರಾಜ ಗುರಾರಾಜಾನ್ | ಶ್ರೀಹೇಮಾಚಾರ್ಯನಿವ ಕುಮಾರಪಾಲಃ ಕ್ಷಮಾಪಾಲಃ ||

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ² ಪಂಡಿತರೂ ಕುಮಾರಪಾಲನು ವೀರಶೈವನಾದ ಉದ್ಭಟದೇವ
ನಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕುಮಾರಪಾಲನು ಜೈನಾಚಾರ್ಯನಾದ
ಹೇಮಚಂದ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಶಿಷ್ಯನು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.
ಈತನು ಅನೇಕ ಜೈನಬ್ರಹ್ಮಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ
ತಾಸನಗಳಿಂದ¹ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಶೋಧಕರಾದ ಮಿಸ್ಟರ್
ವಿನ್‌ಸೆಂಟ್ ಎ. ಸ್ಮಿತ್‌ರವರು ಕುಮಾರಪಾಲನ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ
ಬಂದಾನೊಂದುದಿನ ಬಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಕುಮಾರಪಾಲನ ರಾಜ್ಯಭಾರ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇನನ್ನು ಕೊಂದದ್ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಹಿಂಸಾಧರ್ಮ
ವನ್ನು ನಡಿಸದೆ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತ
ನೆಂದುಪರಿಹಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ². ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಪಾಲನು
ಉದ್ಭಟನಾಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಆತನು ವೀರಶೈವನೆಂಬುದು ತಾನೇ ಹೇಗೆ
ಸಲ್ಲುವುದು? ಈತನು ಶಿವನನ್ನಾಧರಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ
ಹೋಗುವುದು ತಾನೇ ಹೇಗೆ? ಅದುದರಿಂದ ಘೋಷದೇವತಾಧರನಾದ

² ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿ ಜನವರಿ 1914 ನೇ ವರ್ಷದ 23 ನೇ
ವಾಲ್ಯೂಮ್ 44 ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು.

It was the place which was purified by the visit of Hema-
chandrāsuri who converted Kumarapala to Jainism and is suppos-
ed to be modern Ahmedabad.

¹ 1911-12 ನೆಯ ವರ್ಷದ ಎಫ್‌ಗ್ರಾಫಿಕಾಂಡಿಕಾ 11 ನೆಯ ವಾಲ್ಯೂಮ್
ಮೈಗ್ರನ್ ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ:— “ಶ್ರೀಹೇಮಚಂದ್ರಸೂರಿಪ್ರಭೋಧಿತಘೋಷದೇವತಾಧರ
ಶ್ವರಪರಮಾರ್ಹತಚಾಳುಕ್ಯಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ಶ್ರೀಕುಮಾರಪಾಲದೇವಕಾರಿತೇ
ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವನಾಥವಿನೈತ್ಯ.”

² ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ 170 ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ:—

In the twelfth century, Kumarapala, King of Gujarat in
Western India, after his conversion to Jainism in 1159 A.D., took
up the doctrine of the sanctity of animal life with the most
inordinate zeal, and imposed savage penalties upon the violators
of his rules. An unlucky merchant, who had committed the
atrocious crime of cracking a louse, was brought before the
special court at Anhilwara, and punished by the confiscation of
his whole property, the proceeds of which were devoted to the
building of a temple.

ಕುಮಾರಪಾಲನೇ ಬೇರೆ. ವೀರಶೈವನಾದ ಉದ್ಭಟನೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಯುಕ್ತವೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಜ್ಞೇಪಿಸುವರು.

ಮೇಲಿನ ಅಜ್ಞೇಪಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ:—

ಶಾಸನಗಳನ್ನೂ ಚರಿತ್ರಬೋಧಕವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇಂಥ ಅಜ್ಞೇಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಂದರೆ ¹ ಈ ಕುಮಾರಪಾಲಮಹಾರಾಜನು ಚಾಳುಕ್ಯ ವಂಶದವನು; ಮೂಲರಾಜ, ಚಾಮುಂಡರಾಜ, ನಲ್ಲಭರಾಜ, ದುರ್ಲಭರಾಜ, ಭೀಮದೇವ, ಕರ್ಣದೇವ, ಇವರುಗಳು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದ ಬಳಿಕ ಸಿದ್ಧರಾಜನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿದನು. ಈತನಿಗೆ ಜಯಸಿಂಹನೆಂದೂ ಬೇರೇ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಈತನ ಮಗನೇ ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ಕುಮಾರಪಾಲಾಭಿಧ ಉದ್ಭಟದೇವನು. ಈತನು ಶೈವನಾಗಿದ್ದನು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೈನರು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಬೋಧಕರಾದ ಇತರರೂ ಒಪ್ಪುವರು. ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಮಾಲೆಯ 34ನೆಯ ಸಂಪುಟದ ಪ್ರಾಚೀನಲೇಖಮಾಲೆಯ ಒಂದನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ವಿಕ್ರಮಶಕ 1209 (ಕ್ರಿ. ಶ. 1151) ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕುಮಾರಪಾಲಕಾರಿತಪ್ರಾಕಾರಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ² ಮತ್ತು 1911 1912ನೆಯ ವರ್ಷದ ಎಫಿಗ್ರಾಫಿಕಾ ಇಂಡಿಕಾ 11ನೆಯ ವಾಲ್ಯೂಮ್ 44, 45 ನೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ 1209 ವಿಕ್ರಮವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಬೋಧಪುರಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಿರಾಡು ಯೆಂಬಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸನವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ³ ಈ ಮಹಾರಾಜನು ಶೈವನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು

¹ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆ 34ನೆಯ ಸಂಪುಟ ಪ್ರಾಚೀನಲೇಖಮಾಲೆಯ 1ನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 181—182 ನೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ 45ನೆಯ ನಂಬಿನ ಕುಮಾರಪಾಲಕಾರಿತ ಪ್ರಾಕಾರಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಶಾಸನವನ್ನು ನೋಡಿ.

² ಶ್ರೀಸೋಮೇಶ್ವರದತ್ತರಾಜ್ಯವಿಭವಸ್ತೋತ್ರಂ ವಾಹಿನೀ..... ಕಾವ್ಯಮಾಲಾ 34ನೇ ಸಂ. ಪ್ರಾಚೀನಲೇಖಮಾಲಾ 1ನೇ ಭಾಗದ ಪುಟ 183.

³ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಉಮಾಪತಿವರಲಬ್ಧಪ್ರಸಾದಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪನಿರ್ಜಿತಶಾಕಂಬರಿಭೂಪಾಲ ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರಪಾಲದೇವ ಕಲ್ಯಾಣವಿಜಯ.

UDBHATAKAVYA.

C

ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಮಹಾರಾಜನು ಕೆಲವುಕಾಲ ಶೈವ ನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವುದೊಂದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಕುಮಾರಪಾಲನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ. 1141 ಅಂದರೆ ವಿಕ್ರಮಶಕ 1199 ಯೆಂದು ಚರಿತ್ರಲೇಖಕರು¹ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈತನಿಗೆ ಶೌರ್ಯ ಧೈರ್ಯ ಔದಾರ್ಯ ಯುದ್ಧಾಸಕ್ತಿ ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಇದ್ದುವೆಂದು ಪ್ರಾಕಾರಪ್ರಶಸ್ತಿಯ² ಶಾಸನ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈತನು ಕ್ರಿ.ಶ.ಶಕ 1159 ರಲ್ಲಿ ಜೈನನಾದನೆಂದು ಚರಿತ್ರಗಳಿಂದ³ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಶಾಸನಗಳೂ ಈತನು ಜೈನನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕುಮಾರಪಾಲನು ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಶೈವನಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ ಬಳಿಕ ಹೇಮಚಂದ್ರ ಚಾರ್ಯಾಪದಿಪ್ಪನಾಗಿ ಜೈನಮತವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದನೆಂದೂ ನಿಷ್ಕಲ್ಪವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳು ವರ್ಣಿಸುವಂತೆ ಶಿವನನ್ನಾ ರಾಧಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ನಗರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸನ್ನು ಕುರಿತು ಹೋದನೆಂದು ಬರೆದಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಯೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಈ ಮಹಾರಾಜನು ಬಹುದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರ, ವಿಚಾರಶೀಲ, ದಯಾ ವಂತ, ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವವಿಷಯವು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಏರ್ಪಡುವುದೋ ಅದನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ⁴ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಹಾರಾಜನು ಜೈನನಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಬಂದ ಮತವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಇಷ್ಟವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಗಂಡನಿಗೂ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದು

¹ ಆರ್ಯವಿದ್ಯಾಸುಧಾಕರ. 227ನೇ ಪೇಜನ್ನು ನೋಡಿ.

² ಆಚಾರ: ಕೆಲ. ತಸ್ಯ ರಕ್ಷಣವಿಧಿ: ನಿಜಕುಲೇ ಯಸ್ಯ ಪ್ರತಾಪ ದ್ರವ್ಯ: ಯುದ್ಧಂ ವಿನೋದೋತ್ಸವ:

³ Vincent A. Smith's History of India P. 170.

⁴ ಆರ್ಯವಿದ್ಯಾಸುಧಾಕರ 227-228 ಪೇಜಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ವಿದ್ಯಾವತಿ, ಅಭಿಜ ಳು, ಉಪಾಯಜ ಳು, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಪೂರ್ವದ ಮತವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಮಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬಂದಾನೊಂದು ದಿನ ರಾಜಸೌಧದಲ್ಲಿ ನಿಂತು “ಕಿಂ ಕರೋಮಿ ಕ್ವ ಗಚ್ಛಾಮಿ ಕೋ ವೇದಾನುದ್ಧರಿಷ್ಯತಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ವೇದ ಪ್ರಬೋಧನೆಂಬ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬಳಿಕ ಈ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯನು “ಮಾವಿಷಿದ ವರಾರೋಹೇ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯೋಸ್ತಿ ಭೂತಲೇ” ಎಂದು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಆಕೆಯೇ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂದು ದೊಡ್ಡಸಭೆಯನ್ನು ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜೈನಾಚಾರ್ಯರೂ ಇತರರೂ ಈ ವೇದ ಪ್ರಬೋಧಾಚಾರ್ಯನೂ ಬಿಟ್ಟುಗೂಡಿದರು. ಕೆಲವುದಿನ ಆಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರನಡೆದು ಕಡೆಗೆ ಜೈನಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಸಮಾಧಾನವು ಹೃದ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಯಿತು. ಬಳಿಕ ಶೈವಮತವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದನು. ಈ ವಿಷಯವು ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರದೀಪನೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಕೆಲವುಕಾಲ ಜೈನಮತವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದ್ದ ರೂ ಕಡೆಗೆ ಶೈವನಾದ್ದರಿಂದ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳು ಈತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆಯು ಏಕೆ ಯುಕ್ತವಿರಬಾರದು ?

ಆದುದರಿಂದ ವೀರಶೈವರು ಬರೆಯುವ ಉದ್ಭಟದೇವನು ಘೋರ್ವರ ದೇಶಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕುಮಾರಪಾಲನಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

9ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭಟನೆಂಬ ಕವಿಯು ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಕುಮಾರಸಂಭವನೆಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನೂ ಬರೆದುಬಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತನು ಬೇರೆ ಈರಾಜನಲ್ಲ.

ಷಡಕ್ಷರಿಯು ವೈವರ್ಣ್ಯವಿಜಯದಲ್ಲಿ 39ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಉದ್ಭಟದೇವನೂ, ರಾಜಗುರುವೇ ಹೊರತು, ರಾಜನಲ್ಲವೆಂದು ಆಗ್ರಂಥದಿಂದೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಶಿವಕವಿಯು ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಯಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭಟನೆಂಬವನು¹ ಹರಲೀಲೆಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದುದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವನು. ಈ ಉದ್ಭಟನು ಕುಮಾರಪಾಲನಿರಲಾರನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯವು ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚಂಪೂರೂಪವಾದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ “ಶೃಂಗಾರಸಾರ” ಎಂದೂ ನಾಮಾಂತರವುಂಟು. ಇದು 12 ಆಶ್ವಾಸಗಳಾಗಿ ಭಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. 1ನೇ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಾಭ್ಯುದಯವನ್ನೂ, 2ನೇದರಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತವನ್ನೂ, 3ನೇದರಲ್ಲಿ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ, 4ನೇದರಲ್ಲಿ ನಿಘರ್ಜಾಸುರವಧೆಯನ್ನೂ, 5ನೇದರಲ್ಲಿ ಶುಕಸಂಭಾಷಣವನ್ನೂ, 6ನೇದರಲ್ಲಿ ಸೌಂದರವತಿಯವನನ್ನೂ, 7ನೇದರಲ್ಲಿ ಸುಧರ್ಮರಾಯನ ದರ್ಶನವನ್ನೂ, 8ನೇದರಲ್ಲಿ ಸೌಂದರವತಿಯ ವಿವಾಹವನ್ನೂ, 9ನೇದರಲ್ಲಿ ವಸಂತವರ್ಷರ್ತುಗಳನ್ನೂ, 10ನೇದರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿವಿಹಾರವನ್ನೂ, 11ನೇರಲ್ಲಿ ಓಹಿಲನಚರಿತ್ರವನ್ನೂ, 12ನೇದರಲ್ಲಿ ಶಿವಗಣ ಮತ್ತು ಕೈಲಾಸವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.

ಈಉದ್ಭಟದೇವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅನೇಕರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈತನ ಚರಿತ್ರಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಹರೀಶ್ವರನೇ ಪುರಾತನನು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಉದ್ಭಟದೇವನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯಾವಗ್ರಂಥವಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದು. ಬಸವಾಂಕಕವಿಯಂತು ಸ್ವಕೃತವಾದ ಉದ್ಭಟದೇವಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ “ಹಂಪೆಯ ಹರಿದೇವಾರ್ಯಂ ಚದುರಿಡಿಹಿಂದೊರೆ

¹ ಹರಲೀಲೆ ಸೂಕ್ತಕತಕಮಿವೇರುಮನುಛಟನುಮಾಮಯೂರನುಮಿನಿಸಂವಿರಚಿಸಿವನು ರವಿಯುಂ

ದುಡ್ಡು ಟದೇವನ ಕೃತಿಯುಂ ಪೇಜ್ಜಿ ಪೆನೆಂದುಜ್ಜು ಗಿಸಿದೆಂ ” ಎಂಬೀಪದ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮೂಲಸಾಧನ ಹರೀಶ್ವರಕೃತಿಯೇ ಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿರುವನು.

ಸೋಮರಾಜನು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ, ¹ಹರೀಶ್ವರ ²ಸೋಮರಾಜ ಇವರಿಬ್ಬರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಹರೀಶ್ವರನ ಶಿವಶರಣರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಸೋಮರಾಜನ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೂ ಮೂಲಾಧಾರವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೋಮರಾಜನು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಶುಕಸಂಭಾಷಣ, ಚಿದಂಗಚರಿತ್ರೆ, ನಿಘಂಜಸುರಸಂಹಾರ ಇವುಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲೂ ಸೋಮರಾಜನ ಕಲ್ಪನೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಮತ್ತು ಸೌಂದರವತಿಯು ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು ಉಪವನದಲ್ಲಿದ್ದು ಉದ್ಭಟಾಂಕನಾದ ಕುಮಾರಪಾಲನನ್ನು ಮೋಹಿಸುವುದು, ಈ ರಾಜನು ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮರುಳಾಗಿ ತಾಸಪಡುವುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ರಸಪುಷ್ಟಿಗೋಸ್ಕರ ಸೋಮರಾಜನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಬರೆದಿದನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹರೀಶ್ವರನ ಶರಣರ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಇತರರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷಯಗಳು ಸರ್ವಥಾ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡದೇ ಇರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು.

¹ ಹರೀಶ್ವರ.

ಶಿವನೊಳ್ಳೊಟಂ ಶಿವನೊಳ್ಳೊಟಂ ಶಿವನೊಳ್ಳೊಟಂ
ನೊಳಗಾಟಂ ಶಿವನೊಳ್ಳೊಟಂ ಹಾಡುವು
ದೆಲ್ಲಂ ಸಕಲಸ್ತೋತ್ರಂ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಂ
ಪೂಜಾಸ್ತೋತ್ರಂ... O. L. No.
144 p. 85.

² ಸೋಮರಾಜ.

ಬೇಟಂ ಚಂದ್ರಕಲಾಪನೊಳ್ ಪ್ರಣಯಸ
ಲ್ಲಾ ಪಂವಹಾದೇವನೊಳ್ ನೊಟುತ್ತೈಂ
ಬಕನೊಳ್ಳೊಲಾಸತತಿ ನೀಲಗ್ರೀವನೊಳ್
ಕೂರ್ತಚಲ್ಲಾಟಂ ಶಂಕರನೊಳ್ಳೊನೋ
ಮುದಮುಮಾಪುಣೇಶನೊಳ್ ಶರ್ವ
ನೊಳ್ ಕೂಟಂ ಬಿತ್ತಿರಲುಡ್ಭಟಂ ಬಿಡದೆ
ರಾರಾಜಿಪ್ಪನಾನಂದದಿಂ. 2-3

ವರ್ಣಸಬೇಷಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ,
 ವಾರ್ಷಿಕ ಪರ್ವತಂ ಪುರಮಧೀಶ್ವರನುದ್ವಹನಂ ಕುಮಾರನಂ
 ಭೋರುಹವೈರಿಮಿತ್ರರುದಯಂ ಋತುನಂದನಮಂಬುಸಿಂಧುಕಾಂ
 ತಾರತಿ ಚಂತ ಮಂತ್ರಚರಯಾನವಿರೋಧಿಜಯಂಗಳಂಬಿವಂ
 ಸೂರಿಗಳಂಗಮಂದು ಕೃತಿಯೊಳ್ಪದಿನೆಂಟುಮನೆಯೆ ಬಣಿ ಪರ್||
 ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಿಂದ, ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಬಂದನ್ನೂ
 ಬಿಡದೆ, ವಿಪುಲವಾಗಿಯೂ ರಸವತ್ತಾಗಿರೂ ವರ್ಣಿಸಿರುವನು.

ಇನ್ನು ಈಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಿಧವೃತ್ತಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.
 ಸ್ತುಗ್ಧರೆ, ಮಹಾಸ್ತುಗ್ಧರೆ, ಮತ್ತೇಭ, ಉತ್ಪಲಮಾಲೆ, ಚಂಪಕಮಾಲೆ,
 ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ, ಉಪೇಂದ್ರವಜ್ರ, ವಸಂತತೀಲಕ, ಭುಜಂಗಪ್ರಯಾತ,
 ಮಾಲಿನಿ, ತರಳವೃತ್ತ, ಮೆಣಿಗಣವೃತ್ತ, ಶಿಖರಿಣಿ, ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀ
 ಡಿತ, ದೋಧಕ ಮಲ್ಲಿಕೆ, ಈರೀತಿಸಮವೃತ್ತಗಳನ್ನೂ ಮಾತ್ರಾಭಂದ
 ಸ್ಥಿನಲ್ಲಿ ಕಂದ ಪಂದಾನಿಲರಗಳ ಲಯವಿಭಾತಿ ಲಲಿತರಗಳ ದಂಡಕ
 ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತ ತ್ರಿಸದಿ ಈರೀತಿ ವಿಷಮ ವೃತ್ತಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿ
 ಸಿರುವನು.

ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಬೆರಸಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು
 ರಚಿಸಿ ರಸಿಕಜನರು ಆಹ್ಲಾದಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ
 ಗೌರವಭಯದಿಂದ ಬಂದು ಪದ್ಯಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾಗಿದೆ.

ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದ ಸಂಪದಂ ರುಚಿಯಿಲ್ಲದಂಬು ಸಮುಲ್ಲಸ

ಸ್ತಿತ್ರನಿಲ್ಲದ ಬಾನ್ ಸರೋರುಹಮಿಲ್ಲದಗದ ತಣ್ಣೊಳಂ |

ಚಿತ್ರಮಿಲ್ಲದ ಭಿತ್ತಿ ಸೌಸವಮಿಲ್ಲದುದ ಮವಚ್ಚಚ್ಚಾ

ರಿತ್ರನಲ್ಲದ ಭೂಪನೇಂ ಬಗೆಗೊಳ್ವನೇ ಮುನಿಪುಂಗವಾ || 6-34

ಮತ್ತು ಹತ್ತನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ ವಿದಗ್ಧನಾಯಕನು
 ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಸದುಪ
 ದೇಶರೂಪವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಸುಂದರವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಆಪದ್ಯ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಿ-ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಎಲೆ ಮಿತ್ರ ಕೇಳ್ವದಗ್ಧಂ
 ಕುಲವಧುವೆಂ ತೊಡೆದು ಪಾಪಕಳ್ಳದಜಸ್ತಂ |
 ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೊಳಗಾಗಿರ್ಪನೆ
 ಜಲನಿಧಿವಳಯಿತಧರಿತ್ರಿವಳಯದೊಳತ್ತಂ ||

1-77

ನಿಜಂ ನಿರ್ಮಲಜಲಮಿರೆ
 ಬಿಜಲನೀರ್ಗೆರೆವ ಕೀಟಕಂಬೊಲ್ಪನ್ನಂ |
 ನಜಿದ ಸತಿಯಿರೆ ಬೆಲೆವೆ
 ಣಿಜ್ಜೆ ಸುವುದು ನೀತಿಯೇ ವಿದಗ್ಧ ಲಲಾಮಾ ||

10-78

ತನಿಗಂಪನುಚಿದು ಸೂಕರ
 ನನಿಶಂಧುರ್ಗಂಧಕೆಳಸುವೆವೊಲುರುಕುಲಜಾಂ |
 ಗನೆಯರನೊಲ್ಲದೆ ವೇಶ್ಯಾ
 ವನಿತೆಗೆ ಮರುಳಪ್ಪನಧಮನಕ್ಕೆಲೆ ಮಿತ್ರಾ ||

10-79

ಕೀಳ್ವಾನಿಸರಶ್ರಾಂತಮು
 ಗುಳ್ವ ಶರಾವೆಂಬೊಲಮರ್ದ ವೇಶ್ಯಾಧರಮುಂ |
 ತಳ್ವದೆ ಚುಂಬಿಸಿ ನರಕದೊ
 ಳಾಳ್ವದದೇಂ ನೀತಿಯೇ ವಿದಗ್ಧ ಲಲಾಮಾ ||

10-80

ಪಣಮುಳ್ಳನ್ನೆವರಂ ಪೂ
 ಗಣೆಯಂ ಮತ್ತವನನೆಂಬವನಲ್ಲಿಹ ಮೇ |
 ಣ್ಣುಣಮೆಲ್ಲಂ ತೀರಲೊಡಂ
 ಪೆಣವೆಂಬಳ್ಳುಣವೆಧೊಟೆ ಗುಣಮಣಿಹಾರಾ ||

10-85

ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಮಣಿಕನ
 ಕಾನೀಕಮನ್ನೆದೆ ಕವರ್ದು ವಿಟನಂ ಕಡೆಯೊಳ್ |
 ಶ್ವಾನಂಗಡೆಮಾಡುವ ಗಣಿ
 ಕಾನಾರಿಗೆ ಸೋಲ್ವನಧಮನಲ್ಲೆ ಗುಣಾಡ್ಯಾ ||

10-86

ಇನ್ನು ಈ ಕವಿಯ ಭಾಷಾಸ್ಥಿ ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವ:—

ಈ ಕವಿಯ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಗಳು ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಪುರಾತನ ಕವಿಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಬರೆದಿರುವನು. ಆದರೂ ಕೆಲಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗವಿಶೇಷಗಳಿವೆ. 1222ರಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಸೋಮರಾಜಕವಿಯು ತಾನು ಈಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವ 1260 ರಲ್ಲಿದ್ದ ಕೇಶಿರಾಜನ ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣವಾಗಲಿ 1604ರಲ್ಲಿದ್ದ ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನ ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನವೇ ಆಗಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಭಾಷೆಯ ಶುದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 1145 ರಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಗವರ್ಮನ ವ್ಯಾಕರಣಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಭಾಷಾವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ ವಿರೋಧವು ಅಕಿಂಚಿತ್ಕರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಕಾವ್ಯದ ಬಂಧವು ಶ್ಲೋಕೈಃ, ಲಲಿತ, ಸಂಸ್ಕೃತಪದಪ್ರಚುರ; ಆದರೂ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕನ್ನಡನುಡಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕವಿಯು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಕವಿಯು ಈಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರವನ್ನೇ ಪ್ರಚುರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವನು. ನಿದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಭಾಗಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಹೇಮಲಿಂಗಮನೆ ರಾಜಸಿತಂದು ಸುವರ್ಣಭೂಧರಂ	1-40
ಕರ್ಣಿಕೆಯವೋಲೊಕ್ಕುಂ ಸುವರ್ಣಾಚಳಂ	1-41
ಮೇಣಿಱುವತುಳಕ್ರಕಚಧಾರೆಗಳೋ ಯೆನಲ್	1-47
ಎಸೆದತ್ತುಱಿ ತತ್ತಭೆ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬವೋಲ್	2-19
ಚಂದ್ರಮರೀಚೆಯೆಂಬವೋಲ್	9-112
ಕೃಷ್ಣ ಭುಜಂಗೆಕಿಶೋರವೆಂಬಿನಂ	9-116
ತೆಗೆದಿಕ್ಕುವ ತನ್ನ ಕಳಂಕಮೆಂಬಿನಂ	9-117

ಚಂದ್ರಾತ್ರಪತಿಮಿರಚಯಂ ಕೂಡಿತೆಂಬಂತಿರೆತ್ತಂ 9-119

ಚಕೋರರಾಜೆಯೆನೆ ಕಾಂತಾಶ್ರೇಣಿ ಕಣ್ಣೊ ಪುಗುಂ 9-122

ಈ ಕವಿಯು ಭಾಷಾವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದ ರೂ ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ಕೆಡಿಸಿರುವನು. ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪುನರುಕ್ತಿಯು ಇದೆ. ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಾನುಪಪತ್ತಿಯುಂಟು. ಮತ್ತು ವಿಭಕ್ತಿ, ಸಮಾಸ, ಪ್ರಾಸ ಇವುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ವಕ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರೆಯುವದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವು.

I. ಸಂಸ್ಕೃತತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಪ್ರಯುಕ್ತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವನು.

ಧೀವರ ವ್ಯಾಧ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ 2, 48, 49, 50, 51, 53

4-123

ಪುಳಿಂಚೆ ಪುಳಿಂದೆಯೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ 2-94

ಚೂಚಕ ವೃಂತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ 3-87

ಪ್ರದ್ಯೋತ ಸೂರ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ 4-9

ವರ್ಧಿಪ್ಪು ವರ್ಧನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ 4-13 ಗದ್ಯ

ಗಣ್ಯಾತೀತ ಗಣನಾತೀತ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ 4-14

II. ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿರುವನು.

ನೀರಾಂಜನ 3-123

ವಿಳಸದಿಂ 5-23

ನಿವ್ಯಾರ್ಥ 4-11

III. ಪ್ರಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದುವರ್ಣಕ್ಕೆ ಅನುವೃತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದೊಪ್ಪಿ ಬರೆದಿರುವನು.

UDBHATAKAVYA.

D

ದುರ್ದಿನಮಡಂಗೆ ಸುದಿನಂ

ಪೂರ್ವಕ್ಕು ಕುಬಂಬರಾವನೀತಳಮೆಲ್ಲಂ |

ತಾಳು ದೊ ವಿಮಲತೆಯನೆನ

ಲೈಯು ದು ಬೆಳ್ಳೆಗಳ್ಗು ಬೆಳ್ಳೆ ಪರಿದಾದಿನದೊಳ್ || 10-4

IV. ಪ್ರಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡ ಷಕಾರನಿಯಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಷಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಷಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಕನ್ನಡಲಕಾರನ್ನು ಪ್ರಾಸವಾಗಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹಳಗನ್ನಡ ಪ್ರಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು. 1.—25. 138. 1-53. 1-81. 2-59. 6-81. 8-81.

V. ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸಮಾಸವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವನು.

ಜವೆಯಾನಭಾಸಿಪುಳಂದೆಯರ್ 2-64

ಚಾರುದುಲುಬಿನ ವೈಯಾರಿ 5-55

ಉದಗ್ರಮಂಜು 4-35

VI. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಏಕದೇಶಾನ್ವಯವನ್ನೊಪ್ಪಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವನು.

“ಇಂತು ಮಂಗಳಮಯೆಯಪ್ಪ ತುಂಗಭದ್ರಾನದೀತೀರದಲ್ಲಿ” 3-62

VII. ಕೆಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪುನರುಕ್ತಪ್ರಯೋಗವೂ ಉಂಟು.

ಸಾಧುಸಜ್ಜನಮನೋಜಲಜಾಕರ 1-35

ಸುಜನಜನಾನಂದಂ 1-85

VIII. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅನುಪಪನ್ನಾನ್ವಯವೂ ಇದೆ.

ಕರಮಂ ಬಾಣನರಗೆ ಪೌಶುಪತಮಂ || 2-1

IX. ಮತ್ತು ಇಂತಸ್ತು ಅವಸರದೊಳ್ 2-26

ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿ 4-42 ಗದ್ಯ

ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಸುಖಂತರೂಪವನ್ನೂ 'ಅತೀವ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಪಾತಸಮುದಾಯವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

X. ಸ್ವರಾಂತಗಳಾದ ಕೆಲವುಶಬ್ದಗಳನ್ನು ವ್ಯಂಜನಾಂತವಾಗಿ ಕವಿಯು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಪೊಸಪೂವುಗಳಂ

3-120

XI. ಬತ್ತೀಸ, ಬಜಾಣೆ, ವೈಯಾರಿ, ಮಿಂಟು, ಈರೀತಿ ಯಾಗಿ ಅನ್ಯ ದೇಶ್ಯಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾವಿಧಾಕ್ರಮಪ್ರಯೋಗಗಳಾದ ರೂ ಬಟ್ಟನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಚೀನಕವಿಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈ ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕವಿಯು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆವಾಗ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾಹಾಯ್ಯ ಇದ್ದಿಲ್ಲ; ಆಗ್ಯ 12-13 ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಯೋಗಭೇದಗಳು 12-13 ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಪುರಾಣ, ಲೀಲಾವತಿ, ಕಾವ್ಯಾವಲೋಕನ, ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ, ಸಂಪರಾಮಾಯಣ, ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ, ಇವೇಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆ ಗ್ರಂಥದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು.

ಆದರೆ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಾ ಲೋಚಿಸಿದರೆ ಇದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಕೋಶಾಂತರಬಲದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಗೌಣೀಲಕ್ಷಣಾವೃತ್ತಿಗಳಿಂದಲೋ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರಬಹುದು; ಮತ್ತು ಕೆಲವುಶಬ್ದಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ತದ್ಭವಶಬ್ದಗಳೆಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ಕವಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏಕೈಕಾಕ್ಷರಾವೃತ್ತಿ ಇದ್ದರೂ

ಪ್ರಾಸವಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯಾದ ಸಮಾಧಾನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದಗಳ ಪ್ರಯೋಗವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶ್ರುತವಾಗಿರುವುವೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ತತ್ಸಮತ್ವಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ವ್ಯಾಕರಣ ವಿರೋಧವು ತೋರಿಬಂದರೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಯ ಸಾಮ್ಯದಿಂದ ಏನೋ ಒಂದುಬಗೆಯಾದ ಸಮಾಧಾನ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಹಾಕವಿಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳು ದುಷ್ಪ್ರವಾದುವುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೂಡದು.

ಈ ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯದ ಪ್ರತಿಯು ಓರಿಯಂಟಲ್‌ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಮಾತ್ರವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆದಾಗ ಸಮಪ್ರತಿನೋಡಿ ಶೋಧಿತವಾಗಿತ್ತು. ಬಳಿಕ ಈಗೈ ಕೆಲವುವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಗದದ ಪುಸ್ತಕಸಹಾಯದಿಂದ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ದೊರೆಯಬಹುದೆಂದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು; ಪ್ರತಿಯು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದೊಂದು ಪ್ರತಿಯು ಶಿಥಿಲವಾಗಿ ಗ್ರಂಥವೇ ಉಪ್ಪವಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡಭಾಷಾಭಿಮಾನಗಳ ಸದಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಶೋಧಿತವಾದ ಕಾಪಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧವಾದಪ್ರತಿ ದೊರೆತರೆ ಅದರಂತೆ ಶೋಧನ ಮಾಡಿ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಶೋಧನಮಾಡಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಗುಣೈಕಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾದ ಸಹೃದಯರು ಗುಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಿ ದೋಷವನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದೇನೆ.

ಕ ಥಾ ಸಾ ರಾಂ ಶ.

ಕವಿಯು ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವನು. ಬಳಿಕ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಗಣಾಧಿಪನನ್ನೂ ವೀರಭದ್ರನನ್ನೂ ಪ್ನುಬನನ್ನೂ ಬಸವೇಶ್ವರಾದಿಮಹೇಶಭಕ್ತರನ್ನೂ ಹರಿದೇವನನ್ನೂ ಸೋಮನನ್ನೂ ಪದ್ಮನನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿರುವನು. ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕವಿಯು ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ “ಶೃಂಗಾರಸಾರಂ” ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿರುವನು. ಕವಿಯು ತನ್ನ ವಂಶಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿ ತನ್ನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಕೃತಿಗೆ ಕರ್ತೃವು ಪಂಪಾಧಿಪನೆಂದು ಉಪಚರಿಸಿರುವನು. ಸತ್ಯವಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ದುಷ್ಪ್ರಕವಿಯ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕರ್ತವ್ಯಕಾವ್ಯದ ರೀತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ವೀರಶೈವರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಸಮುದ್ರ, ಮೇರು, ದೇಶ ಇವುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿರುವನು.

ಘೋರ್ಜರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಲ್ಲಕೀನಗರ ವೆಂದು ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವಿತ್ತು. ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಿಪನಾಗಿ ಉದ್ಭುಟದೇವನೆಂಬ ಮಹಾರಾಜನು ಶೈವಮತವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಶೂರ್ಯ ಔದಾರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ಅಸದೃಶವಾಗಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನುಕೂಲನೂ ಧರ್ಮಶೀಲನೂ ಆದ ಶಿವಭದ್ರನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯುಇದ್ದನು. ಮಹಾರಾಜನು ರಾಜಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವಶ್ಯಕವಾದಾಗ ಸಭೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬಂದಾನೊಂದು ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆ ನೆರೆದಿತ್ತು; ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇನಾನಾಯಕರು ದಂಡಾಧೀಶರು ಸಚಿವರು ಮಂಡಳಿಕರು ಮೆಕುಟವರ್ಧನರು ಮನ್ನೆಯರು ಪಟುಭಟರು ಶೂರರು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಧ್ಯಗಳು ರಾವುತರು ಸಮಸ್ತರಾಜಪಿಂಡೆಯವರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ನಾನಾದೇಶಾಧಿಪರು ಸ್ಥಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಜ್ಯೋತಿಷರು ವೈದ್ಯರು ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರೂ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಎರಡುಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಾರಪರರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕವಿಗಳು ವಾಗ್ಮಿಗಳು ನಜ್ಜಣಿಗರು ಸಂಗೀತಗಾರರು ವೀಣಾದಿವಾದ್ಯಗಾರರು ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯರು ಇವರುಗಳಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಜನರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ಋಷಿಕುಮಾರನು ಆ ಸಭೆಗೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜಮೊದಲಾದ ಸರ್ವರೂ ಎದು ಆ ಋಷಿಪುತ್ರನಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಘ್ರಾಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಉಚಿತವಾದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ, ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನೂ ಆತನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಎಲೈ ರಾಜಾಧಿರಾಜನೇ ನಾನು ದೇವಲನೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಯು ಶಿಷ್ಯ; ಗುರುಗಳಾದ ದೇವಲರುಷಿಯು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿಘರ್ಜನೆಂಬ ದುಷ್ಟ ದೈತ್ಯನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಿರುವನು; ಮಹಾರಾಜರಾದ ತಾವು ಯಜ್ಞವಿಘ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೈತ್ಯನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಯಜ್ಞವು ಸಾಂಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸು ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದೆನು ಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವೆನು ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಋಷಿಕುಮಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಯುದ್ಧಾರ್ಥವಾಗಿ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಶಿವಧ್ಯಾನಪರನಾಗಿದ್ದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸೈನ್ಯಸಹಿತನಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಿಗಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟನು.

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನಾದೇಶತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಪರ್ವತಗ್ರಾಮಸತ್ತ
ನಾದಿಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ರೇವಾನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಬಳಿಕ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ
ವನ್ನು ನೋಡಿ ಗೋದಾವರೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಡುದಿನ
ಬೀಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದು ನಾನಾವಿನೋದಗೋಷ್ಠಿಗಳಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು
ಕಳೆದನು. ಬಳಿಕ ಕುಂತಳದೇಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಆ ದೇಶದ
ವಿಭವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತುಂಗಭದ್ರಾನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಂಪಾ
ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕಂಡನು. ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಲಮಹರ್ಷಿಯ ದರ್ಶ
ನವೂ ಲಭಿಸಿತು. ಪರಮಾನಂದಭರಿತನಾದನು. ದೇವಲಮಹರ್ಷಿಯು
ಉದ್ಭಟಮಹಾರಾಜನ ಆಗಮನವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿಘರ್ಜಾಸುರ
ನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಯಜ್ಞವು ಸಾಂಗವಾಗು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಸಕಲಸೇನೆಯನ್ನೂ ಕಳುಹಿ ಆಪ್ತನಾದ
ಶಿವಭದ್ರನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಂದಾನೊಂದು ಸರೋವರಕ್ಕೆ
ಕೋಗಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಆಯಾಸವನ್ನು
ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ಸರೋವರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆದ
ಮರದ ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು.

ಆಗ ಒಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರನು ತನ್ನ ಬೇಟೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಆ ಆದ ಮರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ವ್ಯಾಧನ
ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಧನುಸ್ಸು ಇತ್ತು. ಅದರ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದು ಗಿಳಿ
ಬಂಧಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಗಿಳಿಗೆ ಅಂಗವು ಚಲಿಸದಂತಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಿರುಗಿ
ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಗುರುಗುರುಶಬ್ದವು ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣಸಮಯ
ಬದಗಿತ್ತು. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗಿಣಿಯು ಈ ಉದ್ಭಟದೇವನ
ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ದಯಾರ್ಥದಿಂದಾದ ಈ ಉದ್ಭಟ
ದೇವನು ಎಲೈ ವ್ಯಾಧನೆ ಈ ಗಿಣಿಯನ್ನು ಬಿಡು ಯೆಂದನು. ಓ ಮಹಾ
ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ದರಿದ್ರ ನನಗೆ ಇದರಿಂದೇ ಜೀವನ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ
ನನ್ನನ್ನೂ ನನಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಎಂದನು

ಅದಕ್ಕಾರಾಜನು ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನದ ಕಡಗವನ್ನು ಆ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಗಿಣಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾನಾವಿಧ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಗಿಣಿಯು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಬಳಿಕ ಆ ಗಿಣಿಯು ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೆ ನೀನಾರು ? ನನ್ನನ್ನು ಪಚರಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಎಲೈ ಶುಕನೇ, ನೀನು ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವೆ ನಿನಗೆ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದುದು ಹೇಗೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಆಗಿಣಿಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿತು.

ಓ ಮಹಾರಾಜನೇ ನಾನು ಚಿದಂಗನೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮನ ಶಿಷ್ಯ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶುಕನೆಂದು ಹೇಳುವರು. ನಾನು ಬಂದಾನೊಂದುದಿನ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಮಾಡುವ ಈಶ್ವರಪೂಜೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಆಗ ನನ್ನ ಗುರುವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ದಾಡ್ಡ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದು ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನು ಹರಡಿದನು. ನಾನು ಪುಷ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಲತಾಮಂಟಪ ಕಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಚಕ್ರ; ಆಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬಬಾಲೆ; ನನ್ನ ಗುರುವಾದ ಚಿದಂಗನು ಆ ಬಾಲೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧಪುಷ್ಪಗಳಿದ್ದವು; ಮತ್ತು ಅಪೇಯದ್ರವ್ಯಗಳೂ ಅಭಕ್ಷ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದವು. ಅದರೊಳಗೆ ಸುರೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಚಿನ್ನದ ಕೊಡ ಇತ್ತು; ಅದನ್ನು ಚಿದಂಗನು ಆ ಬಾಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಬಾಲೆಯು ತಾನು ಕುಡಿದು ಚಿದಂಗನಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದಳು. ಬಳಿಕ ಅವನು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿಸಿದನು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದೆ. ಬಹುವೈಸನವಾಯಿತು. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಿ, ನನ್ನನ್ನು ಈವರೆಗೂ ಮಹಾತ್ಮನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ಬಲುಮೋಸಹೋದೆ ಯೆಂದು ಸಂಕಟಪಟ್ಟೆನು. ಹೀಗಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಇಂದ್ರಜಾಲವೆಲ್ಲಾ

ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಚಿದಂಗನೋಬ್ಬನೇ ಉಳಿದನು. ನನಗೂ ಪರಮಾತ್ಮ ರೈವಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ನನ್ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದ ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ನಿನಗೆ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಸಾಲದು; ಚಂಚಲಚಿತ್ತ! ನಿನಗೆ ಮಾನವಜನ್ಮವು ಹೋಗಿ ಶುಕಜನ್ಮವು ಬರಲಿ ಯೆಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ನನ್ನ ಅಸರಾಧವನ್ನು ಹೈಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಹುವಿಧ ದಿಂದ ಬೇಡಿದೆ. ಆಗ ನಿನಗೆ ಯಾವಾಗ ಈಶ್ವರಸ್ತೋದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕನ್ಯೆಯ ಕರಸ್ಪರ್ಶವಾಗುತ್ತದೋ ಆಗ ನಿನಗೆ ಭಾಷಣಶಕ್ತಿಯೂ ಆಕೆಯ ವಿವಾಹದ ಚತುರ್ಥದಿನದಲ್ಲಿ ಓಕುಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀನುತೋಯಿದದ್ದೇ ಆದರೆ ಮಾನವಜನ್ಮವೂ ಬರುವುದು ಎಂದು ವಿಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಬಳಿಕ ಗಿಣಿಯ ಜನ್ಮವು ಬಂತು. ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಕ್ರಮವನ್ನನು ಸರಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದಾನೊಂದು ವನವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅನಂತರ ಬಂದುದಿನ ಬಬ್ಬರಾಜಪುತ್ರಿಯು ಜಲವಿಹಾರನಿಮಿತ್ತ ಬಂದು ಬಂದುಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಅವಳ ತುಟಿಯನ್ನು ತೊಂಡೆಯೆಣೆ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದೆನು. ಆಕೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದಳು. ಆಗ ನನಗೆ ಭಾಷಣಶಕ್ತಿಯು ಬಂತು. ಆಕೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೀಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾಗಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಾದ ಸೌಂದರವತಿಯೆಂಬಾಕೆಗೆ ಯೌವನವು ಬದಗಿತು. ಸರಿಯಾದ ವರನು ಸಿಕ್ಕದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ವರನನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿ ತರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಬರುತ್ತಾ ಬಂದು ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳೊಣವೆಂದು ಹೋಗಿ ಈ ವ್ಯಾಧನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂದೆನೆಂದು ಹೇಳಿತು.

ಆಗ ಗಿಣಿಯು ಈ ರಾಜನವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಯಾರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬಂದೆನೋ ಆತನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆತ

UDBHATAKAVYA,

E

ನೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಸೌಂದರವತಿಯ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ವೃತ್ತಾಂತ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಬಳಿಕ ಈ ಉದ್ಭಟದೇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸೌಂದರ
ವತಿಯ ತಂದೆಯಾದ ಸುಧರ್ಮರಾಯನ ದರ್ಶನಸಂಭಾಷಣಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿಸಿತು.

ಆಗ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾನುರಾಗಹುಟ್ಟಿ ವಿವಾಹಮುಹೂರ್ತವೂ ನಿಶಿ ತ
ವಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವವೂ ಜರುಗಿತು.
ಬಾದುದಿನ ಓಕುಳಿಯ ಆಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ನಡೆದಾಗ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ಈ ಗಿಣಿಯು ನೆಂದಿತು ಆಗ ಚಿವಂಗರುಷಿಯ ವಿಶಾಸಪ್ರಕಾರ ಪುನಃ
ಮೆನುಷ್ಯಜನ್ಮವೂ ಬಂತು.

ಬಳಿಕ ಕುಮಾರಪಾಲಾಭಿಧನಾದ ಉದ್ಭಟದೇವನು ತನ್ನ ಸತಿ
ಯೊಡನೆ ನಾನಾವಿಧಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಬಂದಾನೊಂದು
ದಿನ ಪೆಗಡೆಯಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗು
ತ್ತಿದ್ದ ಓಹಿಲನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕನು. ಸೌಂದರವತಿಯು
ಅತ್ತಿತ್ತನೋಡಿ ಯಾರೂಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಏಕೆ ನಕ್ಕನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ
ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಹೊರತು ಮುಂದೆ ಆಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು
ಕೊಡಲಾರೆನೆಂದು ಆಟವನ್ನು ತಡೆದಳು. ಆಗ ಓಹಿಲಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
ಸಪರಿಕರವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಶಿವಶರಣರ ಕಥೆಗಳನ್ನು
ಹೇಳಿ ತಾನು ಬಹುಕಾಲ ಶಿವನನ್ನಾರಾಧಿಸಿ ತನ್ನ ನಗರವನ್ನೇ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ವಿ. ಶ್ಯಾಮಾಚಾರ್ಯ,
Travelling Pandit,
Oriental Library.

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ.

ಉಪೋದ್ಭೂತ—			i—xxxiv
,, ಸೋಮರಾಜಚರಿತಂ			ii
,, ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯ			xii
,, ಕಥಾಸುರಾಂಶ			xxix

ಉದ್ಭಟಕಾವ್ಯ.

1ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—			ಪದ್ಯದಿಂದ ಪದ್ಯದವರೆಗೆ .
ಇಪ್ಪದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ			1—36
ಸಮುದ್ರವರ್ಣನೆ			37—39
ಗಿರಿವರ್ಣನೆ			40—41
ನಗರವರ್ಣನೆ			42—50
ಪ್ರಪ್ತವಾಟಕಾವರ್ಣನೆ			51—65
ಪಣ್ಯವೀಧಿಕಾವರ್ಣನೆ			66—75
ವೇಶ್ಯಾಂಗನಾವೀಧಿವರ್ಣನೆ			76—79
ರಾಜವರ್ಣನೆ			80—85
ಶಾರ್ಯವರ್ಣನೆ			86—97
ಯಶೋವರ್ಣನೆ			98—101

2ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—			
ರಾಜಸಭಾವರ್ಣನೆ			1—21
ಖುಷಿಕುಮಾರಾಗಮನ ಮತ್ತು ಸಂವಾದ			22—27
ಉದ್ಭಟನ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಯಾಣ			28—33
ಓಂಕಾರೇಶ್ವರಸ್ತುತಿ			34—40
ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ ವರ್ಣನೆ			41—47

ಮೈಗಯಾವರ್ಣನೆ		 48—88
ಪುಳಿಂದವಾಟಕಾ ವರ್ಣನೆ		 89—102
ರಾಜನು ಗೋದಾವರೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು		 103—104
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗಾನವಿಶಾರದ ವನಿತೆಯರು ಬಂದುದು		 105—117

3ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—

ಗಾಯಕಿಯರ ಗಾನ		 1—3
ಕುಂತಳದೇಶವರ್ಣನೆ		 4—26
ಪಾನೀಯ ಶಾಲಾವರ್ಣನೆ		 27—33
ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ ವರ್ಣನೆ		 34—42
ಪಂಪಾಭವಾನೀಸ್ತುತಿ		 43—49
ರಾಜನಿಗೆ ದೇವಲದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಂಭಾಷಣ		 50—52
ಪಂಪಾಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಕಥನ		 53—81
ತುಂಗಭದ್ರಾವರ್ಣನೆ		 82—102
ಭವಾನೀಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ		 103—129

4ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—

ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಸ್ತುತಿ		 1—2
ರಾಜನು ದೇವಲಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದುದು		 13—15
ದೇವಸ್ತುತಿ		 16—21
ಹಿಮಂತಯತುವರ್ಣನೆ		 22—31
ಕಿಶಿರಯತುವರ್ಣನೆ		 32—40
ಯಾಗಶಾಲಾವರ್ಣನೆ		 41—56
ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಸಮಯ		 57—58
ಅಸುರಾಗಮನ		 59—66
ಪರಸ್ಪರಯುದ್ಧ		 67—112
ಋತ್ವಿಗ್ಗ ಹುಮಾನ ಅಸುರಸಂಹಾರ		 113—118
ರಾಜನಿಗೆ ಗಿಣಿಯಲಾಭ	...	 119—128

5ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—

ಶುಕೋಪಚಾರ		 1—2
ಶುಕೋದ್ಭುತರಾಜರ ಸಂಭಾಷಣ		 3—8

ಶುಕವು ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು		9—98
ಭಿಲ್ಲಮರಾಯನ ಕಥೆ		99—108
ಶುಕಜನ್ಮ ಬರಲು ಕಾಪ		109—116

6ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—

ಶುಕಜನ್ಮಾನಂತರಸಿ ತಿ		1—16
ವನವರ್ಣನೆ		17—24
ಪುರವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ರಾಜ ಪತ್ನೀವರ್ಣನೆ		25—52
ಆ ದಂಪತಿಗೆ ಕನ್ಯಾಜನನ ಮತ್ತು ಬೆಳೆದುದು		53—60
ಆಕನ್ಯೆಗೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಗಿಣಿಯಲಾಭ		61—80
ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಲು ಕಂಠಪ್ರಶ್ನೆ....		81—82
ಸೌಂದರವತಿಯ ವರ್ಣನೆ		83—118
ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಗಿಣಿಯ ಸಮಾಧಾನ		119—122
ಮರಾಢ್ಯೇಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು ವ್ಯಾಧಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ		
ಕೈಗೆ ಬಂದನು		123 132
ಬಳಿಕ ನೀನೇ ಆಕೆಗೆ ಮರನು ಎಂದುಹೇಳಿ ರಾಜನೊಡನೆ		
ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದುದು.—		133—139

7ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ—

ರಾಜನು ಗಿಣಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತಾಪ		
ಪಡುವಿಕೆ		1—9
ಆಗ ಆ ವನಕ್ಕೆ ದುರ್ಗಾಪೂಜೆಗಾಗಿ ಸೌಂದರವತಿ		
ಬಂದು		10—11
ಆಗ ಸೌಂದರವತಿಗೆ ರಾಜದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಮೋಹ		12—18
ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ರಾಜನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು		
ತಿಳಿದು ದೂತಿಯ ಹೇಳಿದುದು		19—33
ವಿರಹತಪ್ತಳಾದ ಸೌಂದರವತಿಗೆ ಶಿರೋಪಚಾರ		34—54
ಆಗ ಆ ತಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಸಖೀಜನರ ಚಿಂತೆ		55—64
ಆಗ ಗಿಣಿಯು ಬಂದು ಸೌಂದರವತಿಗೆ ಉದ್ಭಟವೃತ್ತಾಂ		
ತವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು		65—86
ಅಂಬಿಕಾಸ್ತುತಿ		87—106

ರಾಜ ಮತ್ತು ಗಿಳಿಯಸಂವಾದ 107—123

ಆಗ ಉದ್ಭಟನನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕರೆದುತಂದು
..... 124—132

ಉದ್ಭಟದೇವ ಮತ್ತು ಸುಧರ್ಮರಾಜನ ಸಂಭಾಷಣೆ 133—136

8ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—

ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪವನ್ನು

ಮಾಡಿಸಿದುದು 1—6

ವಿವಾಹಮಂಟಪ ವರ್ಣನೆ 7—9

ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನಾವಿಧದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದುದು 10—40

ಸೌಂದರವತಿಯ ವರ್ಣನೆ 41—44

ಉದ್ಭಟದೇವನ ವರ್ಣನೆ 45—54

ಮಧುಸರ್ಕಾದಿಪೂರ್ವಕವಿವಾಹ 55—71

ಓಕುಳಿಯ ಆಟ 72—75

ಗಿಣಿಗೆ ತಾಪಸಜನ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ 76—77

ಖಳಿಕ ಮಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿ ಬಿಂಧು ಜನಗಳನ್ನು

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದುದು 78—88

ಶಯ್ಯಾಗೃಹವರ್ಣನೆ 89—91

ಸುರತ ವರ್ಣನೆ 92—136

9ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—

ವಸಂತಖುತು ವರ್ಣನೆ 1—32

ಪುಷ್ಪಪಚಯ ವರ್ಣನೆ 33—82

ಗ್ರೀಷ್ಮ ಋತು ವರ್ಣನೆ 83—92

ಜಲಕ್ರೀಡಾವರ್ಣನೆ 93—129

ನರ್ಪಖುತು ವರ್ಣನೆ 130—148

10ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ—

ಶರತ್ಕಾಲ ವರ್ಣನೆ 1—37

ವೇಶ್ಯಾ ವರ್ಣನೆ 38—106

ಜಾರಸ್ತ್ರೀವರ್ಣನೆ 107—117

ಪ್ರಭಾತಸಮೀಪ ವರ್ಣನೆ			118—136
ಆಗ ಉದ್ಭಟದೇವನ ಈಶ್ವರಪೂಜೆ			137—141
11ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ —			
ರಾಜನ ಶಿವಪೂಜೆ			1—5
ಸೂರ್ಯೋದಯ ವರ್ಣನೆ			6—10
ಆಗ ಸೌಂದರವತಿಯೂ ಉದ್ಭಟನೂ ಲತಾವಾಡಿ			
ದುದು			11—21
ರಾಜನು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ನಕ್ಕಾಗ ದಂಪತಿಗಳ			
ಸಂಭಾಷಣೆ	...	...	22—29
ಓಹಿಲನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು			30—132
12ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ —			
ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಓಹಿಲನನ್ನು ಉದ್ಭಟ			
ದೇವನು ತನ್ನ ಸತಿಗೆ ತೋರಿದುದು			1—7
ಆಗ ಉದ್ಭಟದೇವನು ಇದೇನು ಅತಿಶಯವಲ್ಲೆಂದು			
ಹೇಳಿದುದು		...	8—10
ಅನೇಕ ಶಿವಶರಣರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ			
ಹೇಳಿದುದು			11—28
ಮಲ್ಲಣನ ಕಥೆ			29—68
ಮನುಜೋಳನಕಥೆ			69—88
ಮೂರ್ಖನೈನಾರು ವೃತ್ತಾಂತ			89—104
ಶಿವಸ್ತುತಿ			105—114
ಉದ್ಭಟದೇವನು ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ಕೈಲಾಸವನ್ನು			
ಕುರಿತುತೆರಳಿದುದು	...		115—117
ಕೈಲಾಸವರ್ಣನೆ			118—124
ಶಿವಸಭೆ ವರ್ಣನೆ			125—134
ಈಶ್ವರವರ್ಣನೆ			135—142
ಕವಿಯು ಸ್ವಾಹಂಕಾರ ಖಂಡನ ಮಾಡಿಕೊಂಡುದು			143—145
ಗ್ರಂಥಕರಣ ಕಾಲವನ್ನು ಹೇಳಿದುದು			146

ಶೋಧನಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ	ಪಟ್ಟಿ	ಅಕುಧ್ಧ	ಕುಧ್ಧ
7	5	ಲೋಪ	ಲೋಪ್
14	7	ಪಟ್ಟಳ	ಪಟ್ಟಣ
18	7	ಜಲದ್ವೊ	ಜಲದ್ವಾ
”	14	ನಪರಂ	ನೃಪರಂ
”	15	ಮೋಲಾಡಿ	ಮೋಲಾಡಿ
19	16	ಮೇಣೇಂ	ಮೇಣೆಂ
23	12	ಳ್ತಂ	ಱ್ತಂ
24	6	ಧರ್	ಧರ್
26	20	ದುಚು	ದುಚ್ಛು
31	6	ಲಲಾಯ	ಲುಲಾಯ
33	10	ಸೈರಭೋ	ಸೈರಿಭೋ
38	23	ಳ್ತಮ್‌ಯಂ	ಳ್ತಮ್‌ಯಂ
86	4	ಜೆನು	ಜೆಸಿದುದು
”	20	ಱನು	ಱ್ತಿನು
89	21	ಬಿ	ಬಿ
103	22	ಕುಳ್ಳಿದುರ್	ಕುಳ್ಳಿದುರ್
132	13	ಯ್ಯನೆ	ಯ್ಯಗೆ
134	15	ದೊಳ್ಳಿನ	ದೊಳ್ಳಿದಿನಿ
135	22	ದೊಳ್ಳಿನಾಂ	ದೊಳ್ಳಿನಾಂ
136	4	ಗೆಯಿತು	ತೊಂಡುಗೆಯಿತು

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
137	20	ಐದರ	ಛಿರದಲಿ
138	7	ಸಕಿ	ಕಿಸ
141	21	ದಾಖಿಪುನ	ದಖಿಪುನ
142	9	ಖಲಿ	ಖಲಿ
”	21	ಳೊವಪ್ಪು	ಳೊಪ್ಪುನ
161	23	ಮನಿಪ್ಪು	ಮನಿಸಾ
162	18	ರಕೆ	ರಕ್ಕ
163	1	ವಳ	ವಳೇ
”	”	ತಲೆ	ತಲೇ
”	10	ಸ್ಸಂದರಿ	ತ್ಸಂದರಿ
165	13	ಱ್ಪು	ಱ್ಪು
166	1	ಪುಲ್ಲ	ಪುಲ್ಲ
169	8	ಯಂತ	ಯಂತ
172	17	ಗಟ್ಟು	ಗಟ್ಟು
173	11	ಕರದಿಂ	ಕರದಿಂ ತೋ
”	12	ತೋರ್ಪು	ಪುರ್
174	15	ಗೊಲಿ	ಕೊಲಿ
176	8	ತ್ತೊಂದಾ	ತ್ತಾ
179	4	ಕ್ಕೆಡೆ	ಕ್ಕಡೆ
”	”	ಪಾದ	ಪದ
181	22	ತಡೆ	ತಳೆ
184	4	ತನ	ತದ
185	21	ದ್ರನಂ	ದ್ರಂ
186	16	ನಣಿ	ನ್ಯಣಿ
189	10	ಗಲ್ಲ	ಗಲ್ಲಬಿ
”	11	ಬಿನ್ನಾಣ	ನ್ನಾಣ
190	22	ಳಡ	ಲಳ
191	20	ಪಸ	ಪಸ

ಪುಟ	ಪಚ್ಚಿ	ಅಶುದ್ಧ	ಕುದ್ದ
192	24	ದಸೆ	ದಿಸೆ
200	21	ಡರ್ದು	ಡರ್ದು
,,	22	ಐಕುಂ	ಐಗುಂ
215	12	ಸಾ	ಸಾ
,,	14	ಜೊ	ಜೊ
,,	21	ದ್ಯದಿ	ದ್ಯದಿ
237	12	ಮ್ಹಿ ತ	ಮ್ಹಿ ತು
250	4	ಫೆಳ	ಫೆಳ
254	4	ಟ್ಟನು	ಟ್ಟನು
,,	11	ಯ್ಲನೊ	ಯ್ಲದೊ
255	8	ಈಂ	ಇಂ
,,	14	ಮಮಂ	ವಮಂ
295	24	ಮಂ	ಮುಂ
,,	24	ಲರ್ವ	ಲರ್ವ
,,	25	ಖ	ಖ್ವ
,,	25	ರಿಂತೆಂದರ್	ರಾಗಿಂತೆಂದರ್
296	14	ದೊಪಾ	ದೊಪಾ
322	20	ದನಂದು	ದಂಸನುತ್ತು
325	14	ಪರಪುತಂ	ಪರಪುತುಂ

ಶ್ರೀರಸ್ತು
ಶ್ರೀ ಸೋಮರಾಜವಿರಚಿತಂ
ಉ ದ್ಭ ಟ ಕಾ ವ್ಯಂ.

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸು.

ಶ್ರೀನೀಹಾರಾಚಳಾಧೀಶ್ವರದುಹಿತೈಷಮುಖಾಂಭೋಜಸೂರ್ಯಂ ಮಹಾಸು
ಜಾ ನಾನಂದಸ್ವರೂಪಂ ನಿಗಮತತಿನುತಂ ಚಂದ್ರಲೇಖಾವತಂಸಂ |
ಭಾನುಗ್ಲಾ ವಹ್ನಿ ನೇತ್ರಂ ತ್ರಿಪುಟವಿರಹಿತಂ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಂ ಶಿವಂ ಸ
ನ್ಮಾನಂಜತೋವುಗೇನ್ನಂ ಪರಮಗುರು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಂ ಸಿತ್ಕಾಂಕಂ ||

ವಿಧುಸಂಜಾತಾಂಶುಶೀತಂ ವಿಸ್ಮಮರಶಿಶಿರಂ ವೈಶ್ವಾಮೇಗಂಗಾತುಷಾರಂ
ಕುಧರವ್ರಾತೇಂದ್ರಕನ್ಯಾಮಳತರವರರೂಪಂ ವಸಂತಂ ಲಲಾಟ |
ಪ್ರಧೃತಾಕ್ಷಿಗ್ರೀಷ್ಮಮಂಚತ್ಕರುಣರಸಮೇ ವರ್ಷಂ ಶರನ್ನೂರ್ತಿಯಾದಂ
ತಧಿಕಂಜತೋ ಪೈಯಾರುಂಖುತುವೆನಲೆಸೆವಾರ್ಯೇಶನೊಲ್ಲೋವುಗೆ
ನ್ನಂ ||೨||

ನಗಿಸುತ್ತೊಳ್ಳದೆ ನೈದಿಲಂ ಬೆಳಗುತುಂ ಮೋಹಾತುಳಧ್ವಾಂತಮಂ
ಮಿಗೆ ರಾಜದ್ಭ್ರವಮಂಡಲೇಂದುಮುಣಿಯುಂ ತುಳ್ಳು ತ್ತುಮಾನಂದವಾ |
ದ್ಧಿಗೆ ಪೇಚ್ಚೀಯುತುಮಾನತಕ್ಕಳ್ ಚಿದಾಕಾಶಾಂಗಣೋನ್ಮದ್ಯ
ದೊಳ್
ಭಗಣೇಶಂಬೊಲಜಸ್ರಮೊಪ್ಪುವೆ ಭವಂ ರಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಾಳಿಯುಂ ||೩||

ಹರಕಲ್ಪದ್ರುಲತಾಂಗಿ ನಿಲಿಗಳಮಾರ್ತಾಂಡಾಂಬುಜಾತಾಸ್ಯೆ ಶಂ
ಕರಪದ್ಮಾಕರಚಕ್ರವಾತಕುಚೆ ಶರ್ವಾಂಚಚ್ಚರತಾಳುಂ |

ಧುರಹಂಸೀಮೈದುಯಾನೇ ಚಂದ್ರಧರಪುಷ್ಪೇಂದಿಂಧಿರೋದ್ವೇಷಿ ಯಾ
ಶ್ವರಪೂರ್ಣೇಂದುಚಕೋರನೇತ್ರೈರೈಗೆನ್ನಂ ಕೂರ್ತು ಪಂಪಾಬಿಕೆ || ೪ ||
ಮದಧಾರಾಸಕ್ತಭೃಂಗೀಕುಳದ ರವಮೆ ಗೀತಂ ಸ್ತುತಾಮ್ನಾ ಯಸಂದೋ
ಹದ ನಾದಂ ಪಾದ್ಯಮಂಚತ್ಕರತಳದಲರುಂಡೋಯ್ಯನಾಂದೋಳ
ಸುತ್ತುಂ |

ಪೊದಜ್ಜುದ್ಧದ ಭೃಬದ್ಧೋರಗಿಯ ಗತಿ ಲಸನ್ನ ತೃಕೀನೃತ್ಯಮಾಗಲೆ
ಮುದದಿಂದಾಲೋಕಿಸುತ್ತ ಬರ್ವ ಕರಿವದನಂ ಕೂರ್ತು ರಕ್ಷಿಪ್ಪು
ದಿನ್ನಂ || ೫ ||

ತನುವರ್ಣಂ ಮುಗಿಲಿಂದ್ರಚಾಪಲತೆ ನಾನಾರತ್ನಭೂಷಾಂಶು ಲೋ
ಚನರುಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಲಿಯೆ ಪಾದಾಬ್ಜಾಂಕ ಮಾದೊಳ್ಳೊಡರಿ |
ಘನನಾದಂ ಕರುಣಾಮೃತಂ ಮಚೆಯದಾಗಲ್ಪಾಡೆ ಕಾರ್ಗಲಮೆಂ
ಬಿನೆಗಂ ರಂಜಿಸ ವೀರಭದ್ರನೆಮಗೀಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಸಂಸಿದ್ಧಿಯಂ || ೬ ||

ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾರ್ವತೀಪ್ರಣಯವಾಕ್ತತಿಯಂ ತವೆ ಕಲ್ಪು ಯೋಗಸಂ
ಪಲ್ಲಿಸಿತಸ್ತ್ರತಾನನದೊಳೀಶ್ವರನಂ ನೆಹಿ ನೋಡಿ ಬಂದ್ರು ಮೇ |
ಣುಲ್ಲಸದಿಂ ಮಗುಬ್ಬುಮೆಯನಪ್ಪಿ ಲಸತ್ಪಿತೃಮಾತೆಯರ್ಗ ಸಂ
ಪುಲ್ಲವಿಲಾಸಮಂ ಕುಡುವ ಪಣ್ಣುಖನೀಗೆ ಮದೀಯವಾಂಚ್ಚೆಯಂ || ೭ ||

ಸಗಿದಲೆಯಂಗೆ ತೆತ್ತು ಧನವಂ ಮನವಂ ತನುವಂ ವಿಲಾಸದಿಂ
ದಸಮಸುಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಳ ರೆದು ಕಪ್ಪುರದೊಳ್ಳೊಡರಂತೆ ನಾಡೆ ರಂ |
ಜಿಸುವ ಚಿದಂಬುರಾಶಿಬಸವೇಶ್ವರಮುಖ್ಯಮಹೇಶಪೂಜಕ
ಪ್ರಸರಪದಂಗಳನ್ನ ಬಗೆದಾವೆಯೊಳ್ಳಲಸಿರ್ಕೆ ಸಂತತಂ || ೮ ||

ಪ್ರಮಥಾನೀಕಕರ್ಥಾರ್ಣವೇಂದು ಹರಿದೇವಾಚಾರ್ಯನಂ ಧೈರ್ಯನಂ
ಸಮುದಂಚದ್ವೈಪ್ರಭಸ್ತವಾಮರಮಹೀಜಾರಾಮನಂ ಸೋಮನಂ |
ವಿಮಲಜ್ಞಾನಸುದೀಪಿಕಾಸ್ಫುರಿತಚೇತಸ್ಸದ್ವನಂ ಪದ್ಮನಂ
ಕ್ರಮದಿಂದಂ ಬಲಗೊಂಡು ಪೇಟೆ ವನೊಸದಾನೀಕಾವ್ಯಮಂ ಸೇವ್ಯಮಂ ||
ಶಿವನೆಂದುತ್ತಮಶೈವರಂಬುರುಹನೇತ್ರಂಗೆತ್ತು ತಾಂ ವೈಷ್ಣವರೆ
ಹವಿರನ್ನಪ್ರಿಯನೆಂದು ಭೂಮಿದಿವಿಜರ್ಜಿನರ್ಜಿನಂಗೆತ್ತು ತ |

ಮೃ ವನಂದರ್ಚಿಸಲೊಬ್ಬ ಸರ್ವಮುಖದಿಂದಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡಾವಗಂ
ಸುವಿಲಾಸಂಬಡೆದೊಪ್ಪುವಲ್ಲಮನ ಜೆಚ್ಚೆ ಕೆನ್ನ ಚಿತ್ತಾಬ್ಬ ದೊಳ್ ||೧೦||

ದಿಕ್ಕ ಲನಾಂಬುವೆಹ್ನು ವಿಯದಾದಿಗತಾಮಲಚಿತ್ತಿನೊಳ್ ಸ
ಮೈಕ್ಕ ರನಲ್ಲಮಾಂಕನೆಸರಂ ತಳೆದುಜ್ವಲಿಸಾಯ್ಕರಾಟ್ಟುಧಾ |
ರುಕ್ಕ ಯತೇಜನಂಭ್ರಕಮಲಂಗಳನಾಂ ನೆಜ್ಜಿ ಪೊತ್ತು ಪೇಟ್ಟಿಪೆಂ
ವಾಕ್ಕ ತುರಗ್ಗೆ ಸೇವ್ಯಮನುದಂಚಿತಭವ್ಯಮನೀಸುಕಾವ್ಯಮಂ ||೧೧||

ಸರಸರ ಚೇತನೋತ್ಪಲಕೆ ಪೂರ್ಣಹಿಮಾಂಶುಮರೀಚಿಯಾಗೆ ಬ
ಲ್ಲರ ಕಿವಿಗ್ಗೆ ಮಾಣಿಕದ ಮಂಜರಿಯಾಗೆ ಪಳಂಜದೊಡುವೆ |
ಕ್ಕುರಿಗರ ಜಿಹ್ವೆಗಿಂಪಮರ್ದನೂತ್ನ ತರಾಮೈ ತಧಾರೆಯಾಗೆ ಕೂ
ತ್ಪೂರೆವೆನಪಾರಸಾರಗುಣವೈಂದಮನೀರುಚಿರಪ್ರಬಂಧಮಂ ||೧೨||

ಶೃಂಗಾರಸಾರಮಿಂದೀ
ಮಂಗಳಕ್ಕ ತಿನಾಮಮಾಕ್ಕ ತಿಗೆ ವಲ್ಲಭನು |
ತ್ತುಂಗವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಸುಧೆ
ಯಂ ಗೆಲಲೀಕ್ಕ ತಿಯನುಸುರಿದಂ ಸೋಮನ್ಯಪಂ ||೧೩||

ಬಿಸಜಾರಾತಿಕ್ಕುಲೋದ್ಭವಂ ತಿರುಮಲಕ್ಷೋಣೀಧರಂ ತನ್ನ ರೇಂ
ದ್ರಸುಪುತ್ರಂ ಸುತರಾಯಣೋರ್ವಿಪತಿ ತದ್ರಾಜನ್ಯರಾಣಂದನಂ |
ವಸುಧೇಶೋತ್ತ ಮನಿಂದುಶೇಖರನ್ಯಪಂ ತದ್ರಾಜಪಜಂ ಸೋಮನೊ
ಲ್ಪುಸಿದ್ಧೀಸತ್ಯ ತಿ ಸಜ್ಜ ನಕ್ಕಳ್ ಮನಕ್ಕಂಟೆಪ್ಪದೇಂ ಚೋದ್ಯಮೇ ||

ಪಂಪಾನಗರೀಶ್ವರನೀ
ಪೆಂಪಮರ್ದಿನಿಗಬ್ಬ ಕಾಣ್ಣಿ ನೀಸತ್ಯ ತಿಯನ |
ಲಂಪಿಂದಂ ವಿರಚಿಸಿದಾ
ತಂ ಪರಮಜ್ಞಾನಿ ಸೋಮನೆನೆ ಮೆಚ್ಚ ದರಾರ್ ||೧೪||

ಹಿಮರುಚಿಮಂಡಲಂ ನವಚಕೋರಿಗೆ ಜಾಡಗೆಂಬುದಾಗಮಂ
ವಿಮಲವಸಂತಸಂಪದವದನ್ಯಭೃತಕ್ಕೆ ಸುಧಾಬಿ ಹಂಸೆಗು |

ದ್ರಮವೇಳದುಂಬಿಗೊಂದಿನಿತರೋಚಕಮಪ್ಪದೆ ಸೋಮರಾಜಚಂ
ದ್ರಮನ ವೇಚಸ್ಸುಧಾಲಹರಿ ಸಜ್ಜನಸಂತಿತಿಗೇನಸಹ್ಯಮೇ ||೧೬||

ಬಲ್ಲವರೀಕೃತಿಯಂ ತ
ಪೈಲ್ಲಂದೊಡೆ ಸಾಕು ಗಾಂಪರಿರದೂಳದೊಡೇಂ |
ನಲ್ಲಲರ ಕಂಪು ಪೀನಸ
ದಲ್ಲೊಂದಿದವಂಗೆ ಸೋಗಸದಿರೆ ಕೆಟ್ಟಪುದೇ ||೧೭||

ಬಲಿಭೋಜ್ಯಂಗೆ ನವೀನಚೂತದಿನಿವಣ್ಣಂದ್ರಾಂಶು ಕಳ್ಳಂಗೆ ನ
ಲ್ಲಲರ್ಜೊಪಂ ಪಲ್ಲವಗಕ್ಕೆ ಚಂದನರಸಂ ಕ್ರೋಡಂಗೆ ದಿವ್ಯಾಮೃತಂ |
ಸಲೆ ಮದ್ಯಾರ್ಥಿಗ ರಮ್ಯವಾಗದೊಡವರ್ಕೇಂ ಕುಂದೆ ದುರ್ಬೋಧಕರ್
ವಿಸತತ್ಕಾವ್ಯಮನೊಪ್ಪುಗೆಯ್ಯದೊಡದೇಂ ಬಲ್ಲರ್ಗ ತಾಂ ಪೊಲ್ಲಮೇ ||೧೮||

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಲ್ತ ಪಳವಾ
ತೆಲ್ಲಮನಂತಿಂತು ಕೋದು ಕಬ್ಬಂಬೇಜ್ಜು |
ತ್ಪಲ್ಲಮುದಂಬಡೆದಿರ್ಪ್ಪ
ಕ್ಷುಲ್ಲಕಕವಿ ಕಾವ್ಯರಸಮನೇನಖಿದಪನೇ ||೧೯||

ಕೋಗಿಲೆ ಕಮನೀಯವಸಂ
ತಾಗಮವಣಿವಂತೆ ಕಾಗೆಯುಖುವುದೆ ಕವಿಸು |
ನ್ನಾಗಂ ಬಲ್ಲವೊಲೇನಿಂ
ಬಾಗಿರಲಖಿದಪನೆ ಕುಕವಿ ಸತ್ಕೃತಿರಸಮಂ ||೨೦||

ಅಖಿಯದ ನೃಪನಾಸ್ಥಾನದೊ
ಳೊಪಲಿ ಖಳಂ ಕೊರ್ವಿ ಕುಕವಿಗಳನಚ್ಚಿಪವೋಲೆ |
ನೆಜಿ ಬಲ್ಲ ಸತ್ಕವೀಂದ್ರರ
ನೆಜಿಗಸಲೇನವನ ನೊಸಲೊಳಂಬಕಮುಂಟೇ ||೨೧||

ವಾಚಾಲತ್ವಮನೇಸಗ
ಲೋಚರಮೇ ಕಬ್ಬಗಡಲನುತ್ತರಿಸುವ ಜಾ |

ಣೀಚರ್ಗ್ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರವಿ
ಲೋಚನಮಪ್ಪದಟಸುಕವಿಪಂಚಾಸ್ಯನವೋತ್ || ೧೦ ||

ವ್ಯಾಕರಣಾಣಾಂ ವಮುಮನವ
ಲೋಕಿಸಿ ಪೇಜ ಮಲಕಾವ್ಯದೊಳ್ ದೋಷಮದುಂ |
ಟೀ ಕವಿಗಣಸಲ್ಕೇಂ ರ
ತ್ನಾಕರದೊಳ್ ದಕಲುಂಟೆ ಸರಟಂಗೂಟಂ || ೧೧ ||

ನರರುಣಿಸಂ ಪೊಕ್ಕು ನೊಳಂ
ಮರಳಪವೊಲ್ಕುಂಭಜಾತನಾರೋಗಣೆಯಂ |
ಮರಳಸಲಾರ್ಪದೆ ಬಳನೆ
ಗ್ಗರನಶಿವವೊಲದಟಕವಿಮನಶೆಯಲ್ಕುಳವೇ || ೧೨ ||

ಪತಿವರ್ಗಳುಕದೆ ಸುಕವಿಗ
ಳಳವಡೆ ವಿರಚಿಸರೆ ನವ್ಯಕಾವ್ಯಮನುಜಿ ತಾ |
ಮಳವಜಿಯದೊಳ್ವಕ್ಕುಕ್ಕುರ
ಕುಳಮಂ ಲೆಕ್ಕಿಪುದೆ ಪೋಪ ಮದಶುಂಡಾಲಂ || ೧೩ ||

ದುರ್ಜನರೊಳಿದೊಡೇಂ ಬುಧ
ಗರ್ಜಿತ ಸಂತೋಷವಿವಾಸ ಸತ್ಕೃತಿಮುಣಿಯಂ |
ಧೂರ್ಜಟಗೊಲಿದೊಪ್ಪಿಸಿದರೆ
ಬರ್ಜನರಂ ಪೊಗ್ಗು ಘಂಬಡೆವರೇ ಧರಯೊಳ್ || ೧೪ ||

ಕವಿತಾಪ್ರೌಢಿ ತನಗೆ ಸಂ
ಭವಿಸೆ ಶಿವಸ್ತವದೆ ಮುಕ್ತಿವಡೆಯದಜಸ್ರಂ |
ಭವಿಜನಮಂ ಕೀರ್ತಿಸುವಾ
ಕವಿತೆಯೆ ದುಷ್ಕರ್ಮವೆಲ್ಲೆ ವಸುಧಾತಳದೊಳ್ || ೧೫ ||

ಆದನಖಿದೊಲವಿಂದಂ ಲೋ
ಕದ ಜನರಂ ಪೊಗ್ಗು ಪಾತಕಂಬಡೆಯದೆ ಸ |

ನೃದದಿಂದೆಳವೆಣಿದಲೆಯನ

ಪದವಂ ಕೀರ್ತಿಸುವೆನುತ್ತಮಾರ್ವಚ್ಛು ವಿನಂ ||೨೮||

ಗುರುವಲ್ಲಮಾಂಕನಾಮ

ಸ್ವರಣಮನೊಂದೊಂದು ನೆನೆದೊಳಭಿನುತಿಗೈವೆಂ

ವರವಾಣಿ ಸೋಮಭೂಮಿಾ |

ಶ್ವರ ಭಾಪುರೆ ಯೆಂದು ಸುಜನತತಿ ಕೀರ್ತಿಪಿನಂ ||೨೯||

ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಡಿಯಂ ಕೀ

ರ್ತಿಪನೆಂದಿಂದಾನೆಂದವೊಲುಸಿದ್ಧಂ ಸುಜನ

ರ್ತಿಪುಳಬುಧರ್ಭಾವಕರಾ

ಲಿಪುದೀ ಕಮನೀಯಕಾವ್ಯಮಂ ನವ್ಯಮುಮಂ ||೩೦||

ವಿಧೃತಾಲಂಕಾರದಿಂದಂ ನವಯುವತಿಯವೊಲೆ ಲಕ್ಷಣಸ್ಥೂರ್ತಿಯಿಂದಂ

ವಿಧುಜ್ಯಂಭದ್ಬಿಂಬದಂತುಜ್ವಳರಸಮಯದಿಂದಂ ಮನೋಜ್ಞೇಕ್ಷುವಂತು

ದ್ಬುಧತತ್ಯಾನಂದದಿಂದಂ ತ್ರಿದಶಕುಜದ ವೊಲೆ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳೊಳಿಕ್ಕುಂ

ಸನ್ಮುಧುರಂಜಿತಿರ್ಪ ಕಾವ್ಯಂ ಸುಜನನಿಕರಸೇವ್ಯಂ ವಿಭಾವ್ಯಂ
ಸುನವ್ಯಂ ||೩೧||

ಚಂದ್ರಮರೀಚಿಯಂತೆ ತನಿಮಾವಿನ ಪಣ್ಣಳ ತಂದಲಂತೆ ದೇ

ವೇಂದ್ರಮಹೀಜದಂತೆ ಮಲಯಾನಿಲನಂತೆ ವಸಂತನಂತೆ |

ಸದ್ರಂದ್ರಸುಧಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ನವಚಂಪಕಮಂಜರಿಯಂತೆ ಸೋಮರಾ

ಜೇಂದ್ರನ ಕಬ್ಬದಿಂಪು ಬುಧರಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳುದಿಳಾತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ||೩೨||

ನಲ್ಲಳ ಬೇಟೆವಾತೊ ಶುಕಚಾರುನಿನಾದವೊ ವಾಗ್ವದೂಟಕಾ

ವಲ್ಲಕಿಯೊಪ್ಪುವಿಂಚರವೊ ಚೈತ್ರಹಿಂಕಧ್ವನಿಯೋ ಸಮಂತು ಪೂ |

ವಿಲ್ಲನ ಚಾಪಸಂಜನಿತವೋಹನನಾದವೊ ಸೋಮರಾಜಭೂ

ವಲ್ಲಭನಿಂಪುವೆತ್ತವೆಚನಾಮೃತವೋ ವಿಬುಧಾನುರಾಗವೋ ||೩೩||

ಎಂದಿಂತು ವಿಬುಧರತ್ಯಾ

ನಂದಂಬಡೆದಂದು ಪೆರ್ಚಿ ಸಲೆ ಕೀರ್ತಿಸೆ ಬಾ |

ಲೇಂದುಕಲಾಶೇಖರನೊಲ

ವಿಂದಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೇಜ್ಜಿ ನೀಸತ್ತ್ವ ತಿಯುಂ ||೩೪||

ವಾದಿಪನಾನನಾಂಬುಜಕೆ ನಿರ್ಮಲಚಂದ್ರಮೆರೀಚಿ ಕೇಳುತಾ
ಹಾ ದಿಪಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಮನೋಜಲಜಾಕರಕಬ್ಬ ನಾಡೆ ಕೂ |
ತೋಡುವ ಸೌಂದರ್ಗ ಕಮನೀಯದ ಬಿಂಬಫಲೋಷ ದಿಂಪು ಮೇ
ಣಾದುದೆನುತ್ತೆ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಬುಧಾವಳಿ ಕೀರ್ತಿಪೆನೀಪ್ರಬಂಧಮುಂ ||೩೫||

ಮಿನುಪೀಕೃತಿಗಾವುದು ಮೊದ

ಲೆನಲುರ್ವೀಕಾಂತೆಯುಟ್ಟ ನೀಲಾಂಬರಮುಂ |

ಬಿನೆಗಂ ಶರನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿದು

ದನುಪಮೆಕೃತಿಯಾರಂಭದ ನೆಲೆ ಯೆಂಬಿನೆಗಂ ||೩೬||

ಮಕರಂ ಕೂರ್ಮಂ ಕುಳೀರಂ ಕರಿ ಕಿರಿ ಫಣಿ ನಕ್ರಂ ಚಲದ್ಗ್ರಹ
ಮುಂಭ

ಶೃಕುಲಂ ಶಂಬೂಕಮೂರ್ಮಿಪ್ರಘಟನಜನಿತಾಂಭಕಣಂ ಸ್ವಚ್ಛ
ಮುಕ್ತಾ |

ಪ್ರಕರಂ ಡಿಂಡಿರಪಿಂಡಂ ಶಿಶುಕಚಿಕಿಚಿಮಾದ್ಯಂ ಜಳೂಕಂ ಕುಳೀರಾ
ಭೃಕಸಂಘಂ ಪ್ಲವಂ ಕಿಂಜುಳಕಚಯಮಿರಲ್ ತೋರ್ಕುಮಂಭೋನಿ
ಧಾನಂ ||೩೭||

ಸುಷಿ ಚಕ್ರಂ ನುತಸಾಂಚಜನ್ಯಮೆದು ಶಂಖಂ ಕೌಸ್ತುಭಂ ಮಾಣಿಕಂ
ವಳಿ ತೋಳ್ಗಲ್ ತನುಕಾಂತಿ ವಾರಿ ವಿಲಸತ್ತೀತಾಂಬರಂ ವಾರಿಜೋ |
ಜ್ವಳತೇಜಂ ನಗೆ ಜತ್ತುಳಂ ಜಲರದೋಳ್ ತೋರ್ಪಬ್ಬ ಜಾತಾಂಡಸಂ
ಕುಳಮೇ ಬುದ್ಬ ದಮಾಗೆ ವಿಷ್ಣು ವೆನೆ ಕಣ್ಣೊಗ್ಗಿಪ್ಪಿತ್ತು ನೀರಾ
ಕರಂ ||೩೮||

ಅಮರಗರ್ಭಮೈತಾಶನರೆಂ

ದಮಲೇಂದಿರೆಯಾಣ್ಣನೆಂದು ಹರಿಗೆ ಲಸತ್ಕ |

ಳಮಕಂಧರನೆಂದು ಶಿವಂ

ಗಮದಿರೆ ಪೆಸರಿತ್ತು ಜಲಧಿಯೇಂ ರಂಜಿಸಿತೋ ||೩೯||

ಆಜಲರಾಶಿವೇಷ್ಟಿತಮಹೀವಳಯಂ ವರಪೀಠಮಭ್ರಗಂ
ಗಾಜಲವೇ ಶಿರಸ್ಸನ್ನಪನಮುನ್ನತಚಂದನಮಿಂದುರೋಚಿ ನೀ |
ರಾಜನವರ್ಕಬಿಂಬಮುಡುರಾಜಿ ಲತಾಂತಮದಾಗೆ ಕಂಜಜಂ
ಪೂಜೆಪ ಹೇಮಲಿಂಗಮೆನೆ ರಂಜಿಸಿತಂದು ಸುವರ್ಣಭೂಧರಂ ||೪೦||

ದುರಿತಾಂಡೋದರಪಂಕಜಾಕರದೊಳುತ್ತಮ್ಯಂ ಮೃಣಾಳಂ ತೋಳ
ಪ್ಪಹಿಸಂ ಮಂಜುಳನಳಮುಜ್ವಳದಳಂ ದಿಕ್ಸಂಚಯಂ ಕೇಸರಂ |
ಮಹಿಜಾತವಳಯಾಗಲುಧ್ಯವಿಸಿ ರಾಜದ್ಧಾತ್ರಿಯೆಂಬಾಸರೋ
ರುಹಮಧ್ಯವಿಸಿ ತನೂತ್ನ ಕರ್ಣಿಕೆಯವೊಲೋಕುರ್ಕುಂ ಸುವರ್ಣಾ
ಚಲಂ ||೪೧||

ಕಲ್ಲಕುತ್ಕನಕಾದ್ರಿಗಂಚಿತಮಾದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೊಳೆ
ನಲ್ಲಸಂತಸಮಿವ ಗೂರ್ಜರದೇಶವೆಂಬವಧೂಟಿಯು |
ದ್ವಲ್ಲಕಾಂತಿಯನಾಂತು ಜೃಂಭಿಪ ಮಸ್ತುರತ್ನದವೊಲ್ಮಹಾ
ಬಲ್ಲಕೀನಗರಾಪ್ಯದುನ್ನತಪಟ್ಟಣಂ ಪರಿರಂಜಿಕುಂ ||೪೨||

ಇಹಪರವೆರಡರ ಸೌಖ್ಯಾ
ವಹಮಿಂತಿದೆ ತಾಣಮೆಂದಜಂ ಗೆರೆಗೊಯ್ದಂ |
ತಿಹ ಲೋಕಕ್ಕಂತಾಪುರ
ದಹಿತರ್ಗೆ ಬೆಗಟ್ಟನೀಯುತಗಣೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ||೪೩||

ಮುಂದೀವೊಲಭವಾಂಚಲ
ಕೊಂದುವುದೆಂದು ಜನಗಿತ್ತು ನೆಲನಂ ಬಿಡಿಸಿ |
ಪಂದದೆ ಘನರಸಮಂ ತಳ
ದಂದಾಪಟ್ಟಣದಗಟ್ಟನಂಗೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ||೪೪||

ಆಮಂಜುಪುರವೆನಿಸ್ವಬ
ಲಾಮೃಣಿಯುರುಜಘನಮಂಡಲಾವೃತಸಮ್ಯ |

ಕಾ ಮೀಕರಮಯಕಾಂಚೀ
 ದಾಮವೆನಲ್ಗೆ ಗಟ್ಟಿ ದುನ್ನ ತಪ್ರಾಕಾರಂ ||೪೫||

ಭಾಸುರನಾಗನಾಥನ ಭಣಾಮಣಿರುಕ್ಕ ಯಮುರ್ಬಿ ಧಾತ್ರಿ ಮೇ
 ಣೀಸರಮಾಗಲಲ್ಲಿ ಪೊಣಪೊಣ್ಣೆ ಮಡಲ್ತು ವಿಜೃಂಭಿಪಂತೆ ತೋ |
 ಪ್ಪೀಸರಸೀಡ್ಯ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳೊಪ್ಪುವತೋಕೆಯ ಪುಷ್ಪಕೇಸರಂ
 ಸೂಸಿ ಮನಂಗೊಳಪ್ಪುದೆಸೆವಾನಗರೀಪರಿಶಾಗ್ರ್ಯಮಂಡಲಂ ||೪೬||

ಅರಿನ್ಯ ಪರ್ದೆಗೆಚ್ಚಂ ಮೇ
 ಣಿಖಿವತುಳಕ್ರಕಚಧಾರೆಗಳೋ ಯೆನಲತಿಬಂ |
 ಧುರಕಾಂತಿಯನೊಳಗೊಂಡಾ
 ಪುರದಪರಂಜಿಕೆಯ ಕೋಂಟೆದೆನೆಗಳ್ಳೋರ್ಕುಂ ||೪೭||

ಮತ್ತ ಮದಲ್ಲದೆ,

ಸಸಿಗಲ್ಲಟ್ಟಳಗಳನಾ
 ಗಸದೊರೆಯಂ ಚುಂಬಿಪಬಿಳಿಕೇತನದಿಂ ರಂ |
 ಜಿಸುವ ಮಣಿದ್ವಾರಂಗಳಿ
 ನೆಸೆದುದು ಪೊಸಲಂಪಿನಿಂಪಿನಿಂದಾನಗರಂ ||೪೮||

ತನ್ನ ಗರಿಯೆಂಬ ಕಾಂತೆಯ
 ಸನ್ನ ತನೀಮಂತಲೇಖೆಯಿರವೆಂಬಿನಮ |
 ತುನ್ನ ತವೈಭವದಿಂದಂ
 ಚೆನ್ನೆ ಡೆವಿಡಿದಮರ್ದ ರಾಜವೀಧಿಯದೆಸೆಗುಂ ||೪೯||

ಮತ್ತಮಾಪುರಂ ಶ್ರೀಯ ಪೂಜಾಕುಸುಮವಿಸರಮೆಂಬಂತೆಲೆ ಡೆ
 ಯೊಳಮರ್ದು ತೊಳಪ ಮುತ್ತಿನ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಿಂ ಶಕ್ರಚಾಪವಿಲಾ
 ಸೋಪಹಾಸಿರತ್ನ ಕದಂಬಾಲಂಬಿತ ಸುಂದರವಂದನಮಾಲಾವೃಂದದಿಂ
 ಜಲಪ್ರವಾಹದೊಳ್ಳೆಂಕುವ ಶಫರಸಮಿತಿಗಳಂಬಂತಪಾಂಗಮರೀಚಿಸಂ
 ಚಯಂ ನಿಮಿರೆ ಮನದಟ್ಟಿಯಿಂ ಕಟ್ಟಿದಂಬಕಂಗಳೊಳ್ಳ ಕನ್ನೆದಿಲೆಗಳ

UDBHATA KAVYA

ನಮೋರ್ಚೆ ನಡೆನೋಡುವೆಳವೆಂಡಿರನೊಳಕೊಂಡೆನೆದಿರ್ಪಮೆಣಿವಾಡಂಗಳ
 ಸಾಲ್ಗಳಂ ಮಕರಪತಾಕಂಪೊದೆಗೆದಖಿದಲರ ಸರಲ್ಗಳಂದೆಂಬಂತೆ ಮೆ
 ನೋವಿಳಾಸದಿಂ ಚರಿಸ ವಾಸನಾರೀನಿಕುರುಂಬದಿಂ ಮೆಯಂಗೆ ಮೆತಿವಿಸ್ತ
 ಯಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ಸಂಪಜ್ಜನಮಿರ್ಪಸಂಸ್ಥಾಯಸಂದೋಹದಿಂದಸ
 ರಮಿತವೈಭವಂಬಡೆದ ರಾಜವೀಧಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಪೊಂಬರದರ ಪೂವಡಿಗರ

ತಂಬುಲಿಗರ ಕಂಚುವಳರ ಮಣಿಗಾಱು ಕಂ |

ಪಂಬೀರ್ವ ಫಟ್ಟಿವಳರ ಕ

ದಂಬದಿನಾರಾಜವೀಧಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದಿಕ್ಕುಂ ||೫೦||

ಮಂದಾನಿಲರಗಳ

ರಂಜಿಸುವಾಬೀದಿಯೊಳೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ಮಂಜುಕುಸುಮವನಮರ್ಚಿದ ಮುಡಿಯಿಂ |

ನೆಣುಗಂಪಂ ತಣಿದುಂಡು ಕೊನೆಯುತುಂ

ಪರಮೆವರಿಗಳಾಡುತಿರೆ ಜಿನುಗುತ್ತುಂ ||೫೧||

ಮೇಲಾಡುವ ತುಂಬಿಗಳಿಂಚರಮಂ

ಲಾಲಿಸುತಲರ್ಗೇಜಿವಳಸಂಚರಮಂ |

ಬಿಡಿಸುತ್ತುಂ ಚಾಂಪೇಯದ ಮುಗುಳಂ

ಪಿಡಿದಾಡುತ್ತುಂ ಪರಮೆವರಿಗಳಂ ||೫೨||

ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೋವುತ್ತಮರ್ದಜ ರದಿಂ

ಪುಲ್ಲತಾಂತಂಗಳಸಮುದಯದಿಂ |

ಪೊಜಲಂಗದಿರ್ಗಳ್ಳುಗೆಯೆಂದೆನುತುಂ

ನಳನೆಂಗಳ್ಳೊಂದಿಪವೋಲ್ವ ಗುತುಂ ||೫೩||

ಕರಕಮಲದೊಳಲರ್ಗಳನೊಂದಿಸುತುಂ

ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೊಯ್ಯನೆ ಬಂಧಿಸುತುಂ |

ರಚಿಸುತೆ ಪೊಸಪೂವಿನ ಮೊಲೆಗಳಂ
ಪ್ರಚುರವೆನಿಸಿ ಮೋಹನಲೀಲೆಗಳಂ ||೫೪||

ಕೈಯ್ಯೆತ್ತಿ ಬಿಡಂಗಂ ಬೀಡುತ್ತಂ
ರಯ್ಯಲಮೂಲೆಗಳಂ ತೋಡುತ್ತಂ |
ಕಣ್ಣೆಳಗಿರದೆಳೆಜೊನ್ನದ ಕೂರ್ಪಂ
ಬಿಂಬಾಧರಮಧುಸುಧೆಯ ಪೊಡರ್ಪಂ ||೫೫||

ವದನಂ ಕುಮುದಪ್ರಿಯನುನ್ನತಿಯಂ
ಸದಮಳತನುಲತೆ ಪೂತಳಲತೆಯಂ |
ನೆಲೆಮೊಲೆಗಳು ಕನಕಾಬ್ಜದ ಮುಗುಳಂ
ಸುಲಿಪಲ್ಲಳು ಕುಲಿತದ ಪೊಳಪುಗಳಂ ||೫೬||

ಸ್ಪರಿಪಂಕಂ ಪೊಂಬಾಳಯಲಂಪಂ
ಕರೆ ಕಂಧರವೆಳಗೊಂಗಿನ ಸೊಂಪಂ |
ಪಚೆಯುತ್ತಿರೆ ಸೊಗಸಂ ಬೀಡುತ್ತಂ
ಪೊಳವಲರ್ಗಳನೊಲವಿಂ ಮೊಡುತ್ತಂ ||೫೭||

ಸದತಳದೊಳಗಸುಗೆಯ ಪಲ್ಲವಮಂ
ಮೃದುತಳದೊಳ್ತದ ಪಲ್ಲವಮಂ |
ಮಿಸುಗುವ ಸೆಳ್ಳುಗುರೊಳ್ಕದಗೆಯಂ
ನಸುನಗೆಯೊಳ್ಕದಗೆಯ ಪ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂ ||೫೮||

ಮಿಂಚುವ ಬಾಯೆ ಜಿಯೊಳ್ಬಂದುಗೆಯಂ
ಪ್ರಾಂಜನ್ನಾ ಸಿಕದೊಳ್ಸಂಪಿಗೆಯಂ |
ನಗೆಮೊಗದೊಳ್ಕ ವಕನಕಾಂಬುಜಮಂ
ಮಿಗೆ ಕಣ್ಣೊಳೊಳಲರ್ಧಸಿತಾಂಬುಜಮಂ ||೫೯||

ತೋಡುತ್ತಂ ಪೂಪುತಳಗಳವೊಲೆ
ಮಿಂಚಿದ ಕಂಪಿನ ಲೆಪ್ಪೆಗಳವೊಲೆ |

ಪೊಸಪೂವಂ ಮೂಱುತ್ತುಂ ಸತಿಯರ್
ಕುಸುಮಶರನ ಬಗ್ಗಿನವೋಲ್ ಸರದಿಂ ||೬೦||

ಕಣ್ಣೆ ಸೆದರ್ ಪೂವಂ ಮೂಱುತ್ತುಂ
ತಣ್ಣಂಪಂ ದೆನೆಗಂ ಬೀಱುತ್ತುಂ ||೬೧||

ಮುತ್ತಮದೊರ್ವಳಯಳ್ಳೋ
ಳತ್ತಿರೆ ಪೂಮಾಲೆಯ ನೆಲೆಕೆಳಯಲದೊಲವಿಂ |

ಮುತ್ತಿರಲಳಕುಳಮೆಸೆದ

ಳಿ ತ್ತಜಘೂವರನ ಚಾಪಲತೆ ಯೆಂಬಿನೆಗಂ ||೬೨||

ಪಂಚಕರಂಗೆ ಮಾರ್ಸರಲದಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುವೆಮ್ಮ ನೀಳ್ವ ಕ
ಣಂ ಚೆನಕಾಂತಿಗೊಂದಿನಿತುಸಾಮ್ಯವೆ ನೋಡಿಯೆನುತ್ತೆ ತೋರ್ಪವೋ
ಶ್ರೀಂಚೆನ ಬಳ್ಳಿಯಂ ನೆಗಪಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಪೂವಿನ ಲೋಲಮಾಲೆಯಂ
ತಾಂ ಚದುರಗ್ಗಿ ಮೂಱುತೆ ಸರೋರುಹಲೋಚನೆಯಾದವೊಪ್ಪಿದಳ ||

ನಳಿತ್ತೋಳ್ ಪಂಕಮಾಲೆಯಂ ನಗೆಯೆ ಮಲ್ಲಿಮಾಲೆಯಂ ಕಣ್ಣಳು
ಜ್ವಳಮಾದುತ್ಪಲಮಾಲೆಯಂ ಪಡೆಯಲತ್ಯಾನಂದದಿಂ ತಾನೆ ಪೂ |
ಗಳ ಪಾಂಚಾಲಿಕೆಯಂತೆ ಬಂದುಗೆ ಲಸನ್ಮಂದಾರಕುಂದಾಬು ನಿ
ಮಳಸ್ರಗ್ಜಾಲಮನಾಂತು ಕಾಮಿನಿಯದೊರ್ವಳೆ ನಾಡೆ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದಳ ||

ಮುತ್ತಮದಲ್ಲದರ್ಧ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪೆಂಪಮರ್ಧ ಜೊಂಪದಲಂಪಿನಿಂ
ಪಿನೆ ಲಾಂಪಟ್ಟದಿಂ ತಾಂ ಪಿರಿದು ತಣಿಯುಂಡು ರೋಂಪಿನಿ ಬೀಟ್ಟಲರ್ವ
ಕ್ಕೆವಣಿಗಳನೆತ್ತಿ ತೆಗೆದಶೋಕೆಯ ತಳಿರ ತಳ್ಳದೊಳರಿಸಿ ಮಗಮಗಿಪ
ಪಲತೆಱದಲರ ಗಂಪಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಪಾಣಿಸುವ ಪರಮೆವಣಿಗಳ ಪಚ
ಪನಿಯಜವ್ವನೆಯರ ಜಿಡಂಗನೊಳಕೊಂಡು ಪೂವಸರಮೊಪ್ಪುತ್ತಿ ಪೂದ್ ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕುಸುಮದ ಸೌಸೆವಮಂ ಪೊ

ತ್ತೆಸೆಯುವ ತನುಗಂಧದಲರ್ಗಳಂ ಮೂಱುತ್ತುಂ |

ಲೆ ಸೆವೆತಾಂಭೋಜಾಕ್ಷೀ

ವಿಸರಮನೋಳಕೊಂಡು ರಂಜಿಕುಂ ಪೂವಸರಂ ||೬೫||

ನೆಲೆನೊಲೆ ವಚನೊಯ್ಯನೊಲೆದಾಡೆ ವಿಹುಂಚಿತಕುಂತಳಾಳ ಚಂ
ಚಲಿಸ ಕದಂಪಿನೊಳ್ಳುಟನೆ ಮೌಕ್ತಿಕದೋಲೆ ಮುಖಾಂಬುಜಾತದೊ
ಳ್ಳಲಸಿರೆ ಘರ್ಮಬಿಂದು ನರಸುಯ್ಯೊಲರುರ್ವೆ ಮನೋವಿಲಾಸದಿಂ
ಮಲಯಜದ್ವಾನಂದರೆಯುತೊಪ್ಪಿದರಲ್ಲಿಯ ಘಟ್ಟವಳ್ಳಿಯರ್ ||೬೬||

ಪರಿಮಳದ ಲಂಪಟತ್ವದಿ

ನಿರದಳಿಗಳ್ಳು ತ್ತ ಪಚ ನೀರೆಯಿನೆಸೆದಳ

ವರನೀಲಮಣಿಯ ಪಂಜರ

ದರಗಿಯೆಂಬಂತೆ ಚಂದನಮನರೆಯುತ್ತುಂ ||೬೭||

ಚಕ್ಷುಶ್ಚ ತ್ರಿಗಡೆಯಾದೀ

ವೃಕ್ಷಮನಣಿಯಿಡುವೆಮ್ಮ ವರ ತನುಲತೆಗೆಂ |

ದೀಕ್ಷಿಸುತರೆವವೊಲಬ್ಬ ದ

ಳಾಕ್ಷಿಯರೆಯುತ್ತುನೊಪ್ಪಿದರ್ ಮಲಯಜಮಂ ||೬೮||

ಕರ್ಪುರಮೊಳ ವ್ವಾದಿ ತೊ

ಳಪ್ಪುರುಕಸ್ತೂರಿ ಕುಂಕುಮಂ ಪೊಸಪನ್ನೀ |

ಗುಂಪಿಗಳಮರ್ದ ವಿಪಣಿ

ಗಳಂಪಿದುವಂಗಳನ ಗಂಧಗೃಹಮೆಂಬಿನೆಗೆಂ ||೬೯||

ಮತ್ತನೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ |

ಲಲನಾಜನಸ್ಯುದುಗಂಡ.

ಸ್ಥಲಮಂ ನುಣ್ಪಿಂ ವಿನೂತ್ನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ನಿ |

ಮೃಲರುಚಿಯಿಂ ಪಚಿಯುತ್ತು ತಂ

ಬುಲಿಗರ ಪಸರಂ ವಿರಾಜಿಕುಂ ಸೊಗಸಿದಂ ||೭೦||

ಎಳಮಿಂಚಾವರೆಸೆ ಕರಂ

ತೊಳಪವ್ವು ತಮರೀಚಿಕೋಪಳಾವಳಿಯಂ ಮೇ |

ಣ್ಣೊಳದು ವಿಜೃಂಭಿಪ ವಿಮಲ

ಸ್ಥಲಮೆಂದೆನೆ ಕಂಚುಗಾಟವಸರಮದೆನೆಗುಂ ||೨೦||

ರಾರಾಜತ್ವರ್ಣಿಕಾರೋದ್ಗಮದಳನಿಕರಂ ತೀವೆ ನಿಜಂ ತೊಳಪ್ಪ

ಸ್ವಾರಸ್ವಾಟಕೃಭೂಮೀಧರವರವಿಖರತ್ನಾನುವೆಂಬಂತೆ ಚಂಚ |

ಚ್ಚೈರುಕಾಪ್ರಾಸಿಕೋದ್ಯದ್ವಿಮುಖವಳಸುವ್ಯಕ್ತ ಹರ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂದಂ

ಕೋರೈಸುತ್ತುಂ ವಲಂ ಪೊಂಬರದರ ಪಸರಂ ಗಾಡಿಯಂ ಬೀಡುತಿರ್ಕುಂ ||

ಪಟ್ಟಳದೊಳ್ಳ ವವೈಭವಮಿಾಕ್ಷಿಸಲುವಿಗನೇಕರೂಪಮಂ

ತೊಟ್ಟತಿರಾಗದಿಂದಿಡಿದು ಬಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತದ್ವಿಲಾಸಮಂ |

ಬಿಟ್ಟರಲಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಡದಿರ್ಪ ನವಗ್ರಹಮೆಂಬ ಪಾಂಗಿನಿಂ

ದಿಟ್ಟಗೊಳಪ್ಪುದುಜ್ವಲಿಪರತ್ನ ಸಮಂಚಿತಪಣಿ ಕಾಕುಳಂ ||೨೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಪಲವೊ ಮನೊಳಕೊಂಡ

ಗ್ಗಲಿಪ್ ಲಸನ್ನೇಘಮಾಲೆಯಂ ಬಿಡದಾಂತು |

ಜ್ವಲಿಪ ತನುಸಂಜೆಯೆಂದೆನೆ

ಸಲೆ ಕಣೆ ನೆದಿರ್ಪವೆಲ್ಲ ದೂಸಿಗವಸರಂ ||೨೪||

ಚಂಚತ್ವಾಂಚನಕುಂಚಸಂಚಯದೆ ರಾರಾಜತ್ವತಾಕೃಷ್ಣದಿಂ

ಪ್ರಾಂಚದ್ವಂದನಮಾಲಿಕಾವಳಿಯನುತ್ತೂರ್ಯತ್ರಯಧ್ವಾನದಿಂ |

ಪಂಚಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಸಮಾಜದಂತೆ ಚರಿಸುತ್ತಿರ್ಪಂಗನಾನೀಕದಿಂ

ತಾಂ ಚೆಲ್ವಂದಳದೊಪ್ಪುಗುಂ ಪಲವುದೇವಾಗಾರಮುತ್ತಾಹದಿಂ ||೨೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕಂಜಾಸ್ತ್ರನ ಸಮ್ಮೋಹನ

ಪುಂಜಂ ಬಿಡದಿರ್ಪ ತಾಣಮೆಂಬಿನೆಗಂ ತಾಂ |

ರಂಜಿಸಿದುದು ಕಡುಸೊಬಗಿಂ

ಲಂಜಿಕೆಯರ ಬೀದಿ ಬೀಡುತುಂ ಪರಿಮಳಮಂ ||೨೬||

ನೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳನಾನನಂ ಸಸಿಯನುತ್ತುಂಗಸ್ತನಂ ಚಕ್ರಮಂ
ಮುಗಿಲಂ ಸೋಮುಡಿ ಕಂತುಚಾಪಲತೆಯಂ ಭ್ರಾವಲ್ಲಿ ಕಂಗಳ್ ಕೋ
ರಿಗಳಂ ಚೂತವಿನೂತ್ನ ಪಲ್ಲವಮನಂಚತ್ಪಾಣಿಗಳ್ವಲ್ಲಿ ನಲೆ
ಮಿಗೆ ಸಮ್ಮೋಹನಪ್ರಂಜದಂದೆಸೆದುದುದ್ಯದ್ವಾರನಾರೀಕುಳಂ ||೩೩||

ವೀಣೆಯನೊಲ್ಲ ಬಾಜಿಸುವ ಮನ್ಮಥಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಾಪಮಂ
ಮಾಣದೆ ಕೇಳ್ಯ ಗಾನರಸವಾರ್ಧಿಯನ್ನೆದೆ ತುಳುಂಕುವಾಲಸೆ |
ದ್ವೇಣುವಿನಿಂಚರಂಗಳನೆ ಪೊಣ್ಣಿಸ ಮೋಹನರೂಪದಂಗನಾ
ಶ್ರೇಣಿ ವಿರಾಜಿಕುಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ರತ್ನ ಸಮಂಚಿತಹರ್ಮ್ಯಜಾಲದೊಳ್ ||೩೪||

ಮತ್ತ ಮದಲ್ಲಿ ಮದನವಿಕ್ಯ ತಿವಿಜ್ಯಂಭಿಸ ಮೃದುಮಧುರರವದಿಂ
ಪಾರಿವಂಗಳೊಳ್ಳ ನದಿಪಸರಸಯುವತಿಯರಿಂ ಮನೋಭವನ ಚಿತ್ತಾಕ
ರ್ಷಣಂಮಾಳ್ವ ಮೃದುಪದವ್ಯಸನದಿಂದರಸಂಚೆಗಳ್ ನಡೆಗಲಿಸ ವಿಲಾಸಿನಿ
ಯರಿಂ ಚೈತ್ರಮಿತ್ರನ ಪಟಿಯಿಗೈಯ ತಳಿರ್ಕಳಂ ಪಟವ ಚಂದ್ರದಿಂದ
ಶೋಕೆಯ ಕೊನೆದಳರನುಣಿಸಿತ್ತು ಪಸುಳಗೋಗಿಲೆಗಳಂ ಪೊರೆವ ವೀಣಾ
ನಿನಾದೆಯರಿಂ ಕಾಮಕಾಮುಕಜ್ಯಾರವಮೆಂಬಂತೆ ಪೊಣ್ಣುವಿಂಚರಂ
ಗಳಿಂದನಂಗನಂಕಮಾಲೆಯ ಪಾಡುತ್ತೊಲವಿಂದುಯ್ಯಲಾಡುವೆಳಜವ್ವನೆ
ಯರಿಂ ಮಕರಧ್ವಜನಲಂಪುನಡೆದ ಭಂಜಂಗತಾಟತಕನಕಘಂಟಾಸ್ವ
ನಮೇ ಕರ್ಣಾವತಂಸಮಾದ ವಿಭವವತಿಯರಿಂ ಮನ್ಮಥನ ಲೀಲೋದ್ಯಾನ
ಮೆಂಬ ವಿಲಾಸಗೃಹದೊಳ್ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣೊಣೆಟವೆಂಬ ದೀವಿಗೆಯಿಂ ಬಂಧು
ರಗಂಧಮೆಂಬೊಡಮೆಯಿಂ ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ಮಧುವ್ರಜಮಧುರಧ್ವನಿ
ಯಿಂದುಪಚರಿಸ ತಂಬೆಲರ ಸುಯ್ಯಂಪಿಂ ಪೊರೆವರತ್ನಂತಕಾಂತೆಯರಿಂ
ದತಿಮನೋಹರಮಾದ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಂ ಕಣ್ಣೆಸೆದಿರ್ಪುದು ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ,

ಮನಸಿಜನಂಕದ ಕಣವಿಂ

ಪಿನ ಕಂಪಿನ ಗೊತ್ತು ಕಲೆಗಳಾರಾಮಂ ಮೋ |

ಹನದಂಬುನಿಧಿ ಚದುರತಾ

ಮೌನೇ ಯೆನಿಸಿ ವಿರಾಜಿಕುಂ ಸುವೇಶ್ಯಾ ನಾಟಂ ||೨೯||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಧರಣೀನಾಥರ ಸಾಮಂ

ತರ ದಂಡೇಶ್ವರರ ಪಡೆವಳರ ಕಲಿಗಳ ಬಂ ।

ಧುರಕವಿಗಳ ಗಾಣರ ಭ

ಟ್ಟರಗೃಹವೀಧಿಗಳನಾಪುರಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೩೦||

ಮತ್ತಮಲ್ಲದಳವೆಟ್ಟು ಪಂಣಪಂಣೆನೆ ತೀಡುವ ತಣ್ಣೆ ಲರಲೆಯಿಂದ
ಮಿನಿತು ಜಗುಟ್ಟಿ ಪೀವರಸ್ತನಾಚ್ಛಾದಕಸ್ವಚ್ಛಾಂಬರಾಂಚಲವಂ ಮೆಲ್ಲ
ನೆಸೈತುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಂದದಿಂ ಸಂಚರಿಸ ಲಂಜಿಕಾಪುಂಜದಂಚಿತ
ಮಂಜುಧಮ್ಮಿಲ್ಲಸ್ಥಿತ ಕುಸುಮಮಂಜುರಿಸಂಜನಿತಸುಗಂಧಾಸಕ್ತಿಸಂಚರಿ
ತಚಂಚರೀಕಸಂಚಯದಿಂಚರಂಗಳಿಂ ಲೀಲಾವಿಹಾರಿಸಮಸ್ತನ್ಯಪಕುಮಾ
ರಮನೋಹರರಂಗತ್ತಂಗಳತುರಂಗಬುರಪದೋತ್ಥಿತಧೂಳಿಪಟಲಪಂಕ್ತಿ
ಕೃತಿನಿಷ್ಯಂದಮಾನಾಮಂದಮದಧಾರಾವೃಂದಪರಿಪೂರಿತಗಂಡಮಂಡಲಾ
ರಂಜಿತೋದ್ಧಂಡಶುಂಡಾಲಪದಬಂಧಿತಸುರ್ವೋಶ್ಯಂಖಲಾಧ್ವನಿಸಂಕು
ಳದಿಂ ಪೊಸಮಿಂಚಿನವೊಳ್ಳಂಚುತಾಯದಿಂದಡಿಯಿಡುವ ತುಟಿಲಾ
ಲಗಳ ಚರಣಾಂಚಿತಕಾಂಚನಚಂಚತ್ತಿಂಕಿಣೀಧ್ವನಿಪ್ರತಾನದಿಂದಾಬಲ್ಲಕೀ
ನಗರಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಮಿದುರ್ದು ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅಳಕೆಯನಮರಾವತಿಯಂ

ಪಟೆಯುತ್ತಂ ತನ್ನ ಪೊಳಪಲಂಪಿಂದಿಂಪಿಂ ।

ದಿಳಯೊಳ್ಳ ತೋತ್ರವಮಂ

ತಳದಂತಾಬಲ್ಲಕೀಪುರಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೩೧||

ಪಟುಸಂರಂಭದಿನಿಂತು

ತ್ಸುಟರವ್ಯುತೆ ವೆತ್ತು ರಂಜಿಸಾಪುರದಾಣ್ಣಂ ।

ನಿಟಿಳಾಕ್ಷಪದಾರ್ಚಕನು

ದ್ವೈಟದೇವನೆನಿಪ್ಪ ಪೆಸರ ಧರಣೀನಾಥಂ ||v-೧||

ವೀರಂ ತ್ಯಾಗಂ ಭೋಗಂ

ಚಾರುಕಲಾಪ್ರಾಢಿ ಕೀರ್ತಿ ಲಾವಣ್ಯಂ ಗಂ |

ಭೀರಂ ಸತ್ಯಂ ಶಮೆ ಸಾ

ಕಾರಂಗೆಂಡಂತಿರಾಮಹೀಧವನೆಸೆಗುಂ ||v-೨||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಮರೇಂದ್ರನಂತೆ ಯಖಿಳಭೋಗೋಜ್ವಲನುಂ ವೆಚ್ಚಿ
ಯಂತೆ ಶುಚ್ಯಂಗನುಂ ದಂಡಧರನಂತೆ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಪಾಲಕನುಂ ನಿಖು
ತಿಯಂತೆ ಪುಣ್ಯಜನೋತ್ಸವನುಂ ವರುಣನಂತೆ ಚತುಸ್ಸಮುದ್ರಾಧೀಶ್ವ
ರನುಂ ಮಾರುತನಂತೆ ಮಹಾಬಲನುಂ ಕುಬೇರನಂತೆ ರಾಜರಾಜನುಂ
ಈಶಾನನಂತೆ ವಿಭೂತಿಭೂಷಣನುಂ ಮತ್ತಮಾಮಾರ್ತಾಂಡನಂತೆ ಸಮ
ಸ್ತಭೂಭೃನ್ಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಪಾದನುಂ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನನುಂ
ಮಂಗಳನಂತೆ ವಿಬುಧಗಣಕಲ್ಪಕುಜನುಂ ಬುಧನಂತೆ ಸೌಮ್ಯನುಂ ವಾ
ಚಸ್ಪತಿಯಂತೆ ರಮಣೀಜನಸಂಜೀವನನುಂ ಭಾರ್ಗವನಂತೆ ಕವಿರಾಜ
ಕುಂಜರನುಂ ಸೂರ್ಯಸುತನಂತೆ ಮಂದಸ್ತ್ರತವದನಾರವಿಂದನುಂ
ಮತ್ತಂ ವಸಂತನಂತೆ ಸುಜನಾನುರಾಗನುಂ ಘಣಿಪನಂತೆ ವಿಧೃತನಿಖಿಳಾ
ವನೀಚಕ್ರನುಂ ವಿರಿಂಚಿಯಂತೆ ಗೀರ್ಲಪನನುಂ ಮುಕುಂದನಂತೆ ಜನ
ಸಂರಕ್ಷಕನುಮಾಗಿ ಯುದ್ಧಟೋರ್ವಿನಾಥಂ ಕಣ್ಣೆ ಸದಿದರ್ಶಂ ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಸ್ಥಿತವಕ್ತ್ರಂ ಸ್ಫಾರನೇತ್ರಂ ಪ್ರವಿಮಲತರಗಾತ್ರಂ ಬುಧಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂ
ಜ್ಯುತಪಾಪಂ ಮಾರರೂಪಂ ಕರಕಲಿತಸುಚಾಪಂ ತ್ರಿಲೋಕಪ್ರದೀಪಂ |
ಧೃತಪುಣ್ಯಂ ಕೀರ್ತಿಗುಣ್ಯಂ ನೆಗಜ್ಜ ನಿಖಿಳರಾಜಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ವರೇಣ್ಯಂ
ನುತತೀಲಂ ಯೋಗಲೋಚಂ ಸುಭಗನೆಸೆದನಂದುದ್ವೈಟಕ್ಷೋಣೀ
ಪಾಲಂ ||v-೪||

UDBHATA KAVYA

3

ರಜನೀಕರಕುಲತೀಲಕಂ

ತ್ರಿಜಗತ್ಪತಿ ಪೂರ್ಣಕೀರ್ತಿಯುದ್ಭಟದೇವಂ ।

ಸುಜನಜನಾನಂದಂ ನಿಜ

ಭುಜಸಂಸ್ಥಿತನಿಖಿಳಭೂವಲಯನೆನೆದಿರ್ಪಂ ||೪೫||

ಮತ್ತಮೆದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಘನವಿಕ್ರಮಶಿಖಿಯುತನೂ

ತನವಿಚಲದ್ವಾಮಲೇಖೆಯೊಳ್ಳಂಬಿನೆಗಂ ।

ಜನನುತನುದ್ಭಟದೇವನ

ಮಿನುಪ ಕರಾಬ್ಜಸ್ಥಿತಾಸಿಲತೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ||೪೬||

ನಿರ್ಮೋಕಂಗಳೆದು ಕರಂ

ಘೂರ್ಮಿಸಿ ಮೈಮುಖವ ಕೃಷ್ಣಘನಿಯೆನಲೊಪ್ಪಿಯಿಂ ।

ಕೂರ್ಮ ಮಿಗೆ ತೆಗೆದು ಜಡಿಯೆ ಪೊ

ಗರ್ಮಗುತುದ್ಭಟನ ಖಡ್ಗಲತೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ||೪೭||

ಪೂರ್ಣವರ್ತಿನ ಪರಂ ಮಣಿದ

ಪರ್ಣದ ಚ್ಚಾಯೆಯವೊಲಾಡಿಕುಂ ತದ್ರಾಜಾ ।

ಗ್ರಣಿ ಝಳಟಿಸುವನಿ ಸಮರಾಂ

ಗಣದೊಳ್ಳೊಂ ನಡುಗಿ ಯವರನುಜಿ ನಡುಗಿಸುಗುಂ ||೪೮||

ಗಂಡುಮಿನೊಬ್ಬಗರ್ಗಣ್ಣದಿರ್ನಿಜವಸ್ತ್ರಮಾಗೆ ಸುರೋರ್ವಯೊ

ಲಿಂಡಿವೆಣ್ಣಳ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಾವಗಂ ಬಿಡದೊಪ್ಪುಗುಂ ।

ಚಂಡವಿಕ್ರಮಧಾಮನುದ್ಭಟಭೂಮಿಪಾಲಕನುಲ್ಲಸ

ಸ್ತಂಡಲಾಗ್ರಕಿರೀಟದನ್ನ ತಶತ್ರುಧಾತ್ರಿಪಸಂಚಯಂ ||೪೯||

ಸ್ವಪಕ್ಷಭೂಪರ್ಗುರುಭೋಗಮಾರ್ಗಮಂ

ವಿಪಕ್ಷರಾಜಗಿನಬಿಂಬಮಾರ್ಗಮಂ ।

ನೃಪಾಲಚೂಡಾಮಣಿಯುದ್ಭಟೋಲ್ಲಸ

ತ್ಯೃಪಾಣವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆ ತೋಟುತಿರ್ಪುಗುಂ ||೫೦||

ಕುಂಭಿನಿಯೋಳಗುದ್ಭಟನ ವಿ

ಜ್ಯಂಭಿತಕರದಸಿ ಯಿದಿರ್ಚಿದರನಕ್ಕದರಂ |

ಜಂಭರಿಪ್ರವಿನೋಲಗದೋಳ

ರಂಭಾಸಂಭೋಗಸೌಖ್ಯಮಂ ನೆಜಿ ಮೊಚ್ಚುಂ ||೯೧||

ಸೇನಿಸಿ ಸಮುನ್ನತೋದ್ಭಟನೋಳಾಟವಿಕತ್ಯಮನಾಂತು ಕಾಮಿನೀ

ಮಣಿತಮಿದೆಂದು ಪಾರಿವದ ಮೆಲ್ಲಲಿಯಂ ತನುವೆಂದು ವೆಲ್ಲಿಯಂ |

ಪೋಣರ್ವಣೆವಕ್ಕಿಯಂ ಮೊಲೆಗಳಂದರುಣಾಧರವೆಂದು ಬಿಂಬಮಂ

ತನಿಯದೆ ಕೇಳ್ವರೊಲ್ಲ ಪರಿರಂಭಿಸರೀಕ್ಷಿಸರೀಂಟುವೆರ್ ನೃಪರ್ ||೯೨||

ನೃಪವರನುದ್ಭಟೋರ್ವಿಪನ ಧಾಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟಹಿತಾಂಗನಾಜನಂ

ವಿಹಿನಮನಂದು ಪೊಕ್ಕಿರದೆ ಕಾದಲರಂ ವಿರಹೋಗ್ರತಾಪದಿಂ

ವಿಪ್ರಳಲತಾನಿಕುಂಜಚಯದೊಳ್ಳನಮೊಲ ಉತ್ತಮೊಪ್ಪಿದ

ರ್ತಪದೊಳ ಸಂದರಂ ಬೆದಕುತುಂ ಚರಿಪಂಗಜಬಾಣರಾಜಿವೋಲ ||೯೩||

ಮೋಣಿಕ್ಕಹಾರಯುತಶತ್ರುವಧಾಕುಚಂಗಳ್

ಕ್ಷೋಣೀಶನುದ್ಭಟನ ಖಡ್ಗವಿಘಾತದಾರ್ಪಿಂ |

ಶೋಣಾಂಬುಬಿಂದುಮಯಮಾದ ಮದೇಭಕುಂಭಂ

ಮೇಣೀಂಬವೊಲ್ಪೊಗಯಿಸಿರ್ಪದರಣ್ಯದತ್ತಂ ||೯೪||

ಗುಂಜಿಯ ಕುಂಜಮಂ ಮಿಸುಪಶೋಕೆಯ ಪಲ್ಲವಮಂ ಪಲಾಶದಾ

ರಂಜಿತಪುಷ್ಪಮಂ ನವಜಪಾಕುಸುಮಾವಳಿಯಂ ನೃಪಾಲರಾ |

ಟುಂಜರನುದ್ಭಟೋರ್ವಿಪನ ವಿಕ್ರಮವಹ್ನಿಯ ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗವೆಂ

ದಂಜುವುದಂತವಂ ವನದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಾತ್ರವಧಾತ್ರಿಪೋತ್ಕರಂ ||೯೫||

ವಿದ್ರುಮಮೆಂಬುರಾಶಿಗೆ ನಭಕ್ಕೆ ವಿಯನ್ಮಣಿ ರತ್ನರಾಜಿ ಶೋ

ಣಾದ್ರಿಗೆ ಪೂಗೊಳಕ್ಕೆ ನವಕೋಕನದಂ ದೆಸೆವೆಣ್ಣಿ ಚಾರುಹಾ |

ರಿದ್ರವಿಲೇಪನಂ ಘಣಿವರಂಗೆ ಘಣಾಮಣಿ ಯಾದುದಾವಗಂ

ರುದ್ರಪದಾಬ್ಜಪಟ ರಣನುದ್ಭಟನುನ್ನತವಿಕ್ರಮಾನಳಂ ||೯೬||

ಶುಭ್ರಯಶನುದ್ಭಟಾಂಕನ

ವಿಭ್ರಾಜಿತವಿಕ್ರಮಾಶುಶುಕ್ಷಣಿಜನಿತಾ |

ದಭ್ರತರಧೂಮಮನಲಸಿ

ತಾಭ್ರಂಗಳೊಗಯಿಸಿಪ್ಪುವಾಗಸದೆಡೆಯೊಳ್ ||೯೩||

ತೊಳಪ ಪರಾಕ್ರಮಮೆಂಬ ಪ

ವಳವಳ್ಳಯನಗಲದಪ್ಪಿ ಜ್ಯಂಭಿಪ ಮುಕ್ತಾ |

ಫಲಮೆಂದೆನಲುದ್ಭಟನು

ಜ್ವಳತರಸತ್ಕೀರ್ತಿಪುಂಜಮುಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೯೪||

ಕ್ಷಣದೀಶಜ್ಯೋತಿಯೊಳ್ ನಿರ್ಜರವರತತಿಯೊಳ್ ವಾಣಿಯೊಳ್ ನೂತ್ನ
ಮುಕ್ತಾ

ಗಣದೊಳ್ತಂದಾಕಿನೀಸಂಜನಿತತರಳಕಲ್ಲೊಲದೊಳ್ ಸ್ಫಟಿಕಾಂಚ |

ನ್ಮಣಿಯೊಳ್ತರಾದ್ರಿಯೊಳ್ಪಂಡುರಜಲಧರದೊಳ್ ಶೇಷನೊಳ್ಪರ್ಮೆ
ಯಿಂದಂ

ಪೊಣಗುಂ ನಿಜಂ ಸಮಂತುದ್ಭಟವಿಶದಯಶಃಕಾಂತಿಕುಂಜಪ್ರಪುಂ

ಜಂ ||೯೫||

ವಿಳಸಚಂದ್ರಾತಪಂಗೆತ್ತಮರ್ದನವಚಕೋರಂ ಸುಧಾಂಬೋಧಿಯೆಂದು

ಜ್ವಳಹಂಸಂ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಜರಿಯನುತಳಪುಂಜಂ ಮೃಣಾಳಂ ಸಮಂತೆಂ |

ದಿಳಯೊಳ್ತದ್ವಿಪಂ ಪೆರ್ಚುತೆಲಿಗಲಮಲಾದಭ್ರಶುಭ್ರಾಂಶುವಿಂದಂ

ಬೆಳಗುತ್ತಂ ಲೋಕಮಂ ತನ್ನೈಪವರನ ಯಶಂ ಪೆಂಪುವೆತ್ತೊಪ್ಪಿ

ತೋರ್ಕುಂ ||೧೦೦||

ಅವನೀಧೃಘಂಗಳಲ್ಲಂ ಪುರಹರಕುಧರಂ ಸರ್ವರತ್ನಂಗಳಲ್ಲಂ

ನವಮುಕ್ತಾಸಂಕುಳಂ ಮಂಜುಳತಟಿನಿಗಳಲ್ಲಂ ವಿಯದ್ಗಂಗೆ ಸಪ್ತಾ |

ಣವಮೆಲ್ಲಂ ಪಾಲ್ಗಡಲ್ ಸತ್ಸುಮತತಿ ಯದೆಲ್ಲಂ ಸುಮಲ್ಲಿಮತಲ್ಲಿ

ನಿವಹಂ ಮೇಣಾದುವೆಂದುದ್ಭಟವಿಶದಯಶಃಕಾಂತಿಸಂದೋಹದಿಂದಂ ||

ಘನಕೀರ್ತಿಮಯಂ ಶಾಂತಂ

ಮನಸಿಜನಿಭನತುಳದಾನಶೀಲಂ ಸುಭಗಂ |

ವಿನುತಪರಾಕ್ರಮಭೂಷಣ

ನೆನಲೆಸೆವಂ ಸಾವಧಾನನುದ್ಭಟದೇವಂ ||೧೦೧||

ಈಸರಿ ರಂಜಿಸುವುದ್ಭಟ
ಭೂಪನ ತೋಳ ಬಳಮುಮೆನಿಸಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದಿರ್ಪಂ |
ಶ್ರೀಪುಣ್ಯಾಕಾರಂ ಸ್ಮರ
ರೂಪಂ ಶಿವಭದ್ರನೆಂಬ ಸಚಿವವರೇಣ್ಯಂ ||೧೦೩||

ಮತ್ತಮಾಸಚಿವಶಿಖಾಮಣಿ ವೆರಸುತಖಿಳಸಂರಂಭೋಲ್ಬಣದೊ
ಳುಂ ಬಂದಿರುತ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನಮಪ್ಪ ನೀಲಕಂಠನಡಿದಾವರೆಗೆ
ಳಂ ನಿಚಂ ಭಕ್ತಿಯಂದರ್ಚಿಸುತ್ತಮೆನಂತಾರ್ಕತೇಜಃಪುಂಜಮನಡಂ
ಗಿಸಿ ತೊಳತೊಳಗುವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯೊಳ್ಳನಮಂ ಲೀನಮಂ ಮಾಡಿ ನುಡಿ
ಗಡೆಗುಡದವಿರಳಸೌಖ್ಯದೊಳೊಡವೆರದುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮನೆಸೆ
ದಿರ್ಪಂ ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಮನದೊಳ ರಿಶಧ್ಯಾನಂ
ತನಿನೋಟದೊಳೊಳಮೂರ್ತಿ ನಾಲಿಗೆಗೊನೆಯೊಳ |
ಮನಸಿಜಹರಪದನುತಿತತಿ
ಮಿನುಗಲ್ಗೆಗಟ್ಟಿ ಪನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಂ ||೧೦೪||

ಇಂತೆಸೆವುದ್ಭಟೋರ್ವಿಪನ ಹೃತ್ತರಸೀರುಹನಿರ್ಮಲಾಂಗಣಾ
ಭೃಂತರಸಂಸ್ಥಿತಭ್ರಮರ ಚಂದ್ರಕಲಾಂಚಿತಚಾರುಮೌಳಿ ನಿ |
ಶಿಂತ ಸಮಸ್ತಲೋಕನುತ ಪಾವನಪಾದಪಯೋಜ ಪಾರ್ವತೀ
ಕಾಂತ ಕೃಪಾಂಬುರಾಶಿ ಸಲೆ ರಕ್ಷಿಪುದೆನ್ನ ನೆಯಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||೧೦೫||

ಇದು ಸಮಸ್ತಸುರಕದಂಬಕವಿಜ್ಯಂಭಿತಮಕುಟತಟಘಟಿತನವರತ್ನಪುಂಜಸಂಜಾತ
ಪುಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯೂಖಮಂಜುರಂಜಿತ ತ್ರೀಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾವನ
ಪಾದನಖೋಚ್ಚಳಿತಪ್ರಭಾಸಿಸ್ತುದ್ರುಂದ್ರಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲ
ಪಟುಲಾಪಟಚಕೋರಾಯವಾಣ ತ್ರೀಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರ
ವಿರಚಿತಮಪ್ಪಶೃಂಗಾರಸಾರ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ
ನಾಯಕಾಭ್ಯುದಯಂ
ಮೊದಲನೆಯ ಆಶ್ವಾಸಂ ಮುಗಿದುದು.

ಎರಡನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ.

ಸುರರಾಜಂಗೆ ವಿಭೂತಿಯಂ ದಶಶಿರಂ ಬೇಡಲ್ಕೆ ಚಂದ್ರಾಸಮಂ
ಕರಮಂ ಬಾಣನರಗ್ಗ ಪಾಶುಪತಮಂ ಶ್ರಿಗೌರಿಗರ್ಧಾಂಗಮಂ
ಹರಿಗಿಂತೊಪ್ಪುವ ದುಗ್ಧ ವಾರ್ಧಿಯನದಂ ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ವಾಗ್ಧೀವಿಯಂ
ಪರನಾನಂದದೊಳಿತ್ತು ರುದ್ರನೆಮಗೀಗಾನಂದಸಂದೋಹಮಂ ||೧||

ಶ್ರೀಕುಲನ ರಾಜತ್ವದ
ಕೋಕನದಧ್ಯಾನಶೀಲನುದ್ಭಟದೇವಂ |
ಲೋಕನುತಂ ಶಶಿಕುಲರ
ತ್ವಾ ಕರಮಂದಾರನೆಸೆದನತಿವೈಭವದಿಂ ||೨||

ಬೇಟಂ ಚಂದ್ರಕಲಾಪನೊಳ್ ಪ್ರಣಯಸಲ್ಲಾಪಂ ಮಹಾದೇವನೊಳ್
ನೋಟಂ ತ್ರ್ಯಂಬಕನೊಳ್ವಲಾಸತತಿ ನೀಲಗ್ರೀವನೊಳ್ ಕೂರ್ತ ಚ |
ಲ್ಲಾಟಂ ಶಂಕರನೊಳ್ವನೋಮುದಮುಮಾಪ್ರಾಣೇಶನೊಳ್ ಶರ್ವನೊಳ್
ಕೂಟಂ ಬೆತ್ತಿರಲುದ್ಭಟಂ ಬಿಡದೆ ರಾರಾಜಿಸ್ವನಾನಂದದಿಂ ||೩||

ತೊಳಪಭವಾಂಘ್ರಿಸಾರಸನಖಪ್ರಭೆಯುರ್ಬಿ ಮಡಲು ಚಂದ್ರಮಂ
ಡಳವನನಂತಮಂ ಪಟಿವ ನಿರ್ಮಳತೇಜದೊಳಂತರಂಗಮಂ |
ಬೆಳಗುವಪಾರಸಾರತರತನ್ನಿ ಜಸೌಖ್ಯದೊಳೊಂದಿ ಸಂತತೋ
ಜ್ವಳಮೆಯನಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸನುದ್ಭಟಭೂಭುಜಪುಂಜಕುಂಜರಂ ||೪||

ಚಿದಾಕಾರಲಿಂಗಾಂಘ್ರಿಯೊಳ್ ಲತನಾಗ್ರಂ
ಸದಾನಂದದಿಂ ಬೆಚ್ಚಿ ರಲ್ಬಕ್ತಿಯಿಂದಂ |
ಮದಾನೀಕಮಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಮಾಂಗಲ್ಯರೂಪಂ
ಮುದಂಬೆತ್ತು ಮೇಣುದ್ಭಟಂ ಕಂಗೊಳಿಸ್ವಂ ||೫||

ಕರ್ಪೂರಜ್ಯೋತಿಯ ವೋಲ್
 ದರ್ಪಕಸಂಕಾಶನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಂ |
 ಸರ್ಪಾಭರಣಧ್ಯಾನದೂ
 ಷರ್ಪಂ ನಾನಾವಿನೋದಗೋಷ್ಠಿ ಗಳಂದಂ ||೬||

ಇಂತೆಸೆವೆಖಳ ಕರಣಂಗಳೇಶ್ವರನುಪಕರಣಾನುವರ್ತನನುಂ ವ
 ರೇಣ್ಯ ಪುಣ್ಯಗಳ್ಯಮುರುಪುರಾತನಚರಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಕಥಾರಸಪ್ರವಾಹಗಹನ
 ನುಂ ಪ್ರಣವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಾವೃತಾಸ್ವಾದಿಮನೋಜ್ಞ ಚಿಹ್ನಾಂಕು
 ರನುಂ ಸಮುದಂಚಿತಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷಣೋಪೇತನವೀನಗಾನವಿನೋದನುಂ
 ಮಂಜುಳಾಭಿನಯರಂಜಿತ ನರ್ತಕೀನರ್ತನಾವಲೋಕನನುಂ ಕರಿತುರ
 ಗದೆಬ್ಬಳಕೇಳೇವಿಳಾಸನುಂ ಎಂದಿನಂದದಿನೊಂದುದಿವಸಂ ಬಂದುದಯಾ
 ಚಳಚೂಡಮಂ ಸಾರ್ವಂಬುಜಮಿತ್ರನಂತುತ್ಪಲ್ಲೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಳ್ತಂದೊಪ್ಪುವೆ ಸಭಾಮಂಟಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿ ತನವರತ್ನ ಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನಮೆ
 ನಡದೂ ಸುಕವಿಜನಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರ
 ಚಂದ್ರಮಂ ಪೇರೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟಿಸೆದಿದಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ತಾರಾಸಂದೋಹಮಧ್ಯಮೈ ತ ಕಿರಣನವೋಲಭೂರಿಭೂಮೀಂದ್ರಮಧ್ಯ
 ಸ್ಫಾರಶ್ರೀಮೇರುವೋಲನಿರ್ಮಳವಣಿಗಣಮಧ್ಯಪ್ರಚಿಂತಾಸುರತ್ನಾ |
 ಕಾರಂಬೊಲ್ಲ ವರ್ಧಾತ್ರೀವರರೆಡೆಯೊಳನಂಗಪ್ರತೀಕಾಶರೂಪಂ
 ರಾರಾಜಿಪ್ಪೊಲಗಂಗೊಟ್ಟಿಸೆದನೊಲವಿನಿಂದುದ್ಭಟಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಂ ||೭||

ಕಾಮನ ಕೆಳಯಂ ಚಂದ್ರನು
 ನಾವೋದಂ ಬಡೆದು ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ಳೋಭಿಪವೋಲ್ |
 ಭೂಮಿಪನುದ್ಭಟವೀರಲ
 ಲಾಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ಳೊಪ್ಪಿದಂ ಶಿವಭದ್ರಂ ||೮||
 ಪೊಂಜಾಮರಮುಣಿ ತೊಳಪಾ
 ರಂಜಿಯ ಬೀಸಣಿಗೆ ಗಿಂಡಿ ಹಡಪಂ ಮಣಿ ಕಾ |

ಳಾಂಜಿಯನಾಂತೆಸೆದರ್ ನೃಪ
ಕುಂಜರನಿರ್ವಕ್ಯದೊಳ್ಳಲಂಬರ್ ಸತಿಯರ್ ||೯||

ಮೊಗದಾವರೆ ಯಿಕ್ಕಲದೊಳ
ಗಗಲದೆ ಸಂಚರಿಸ ರಾಜಹಂಸಂಗಳ ವೋಲ್ |
ಮೃಗದೃಶೆಯರ್ಥಾಳಪ ಚೌ
ರಿಗಳುದ್ಭಟಭೂಮಿಪತಿಗದೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ||೧೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಶಿವಭದ್ರಂ ಮೊದಲಾದ ಸ
ಚಿವರೆಡಬಲವೆಕ್ಕದೊಳ್ಳನಂಗೊಳಿಸೆ ತರು |
ಪ್ರವಹದೆಡೆಯೊಳ್ವಜೃಂಭಿಸ
ನವಮಂದಾರದ ವೊಲುದ್ಭಟಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೧೧||

ಎಡಬಲದೊಳ್ವವೇಕಯುತರಾದ ಸುಮಂತ್ರಿಗಳುರ್ವಕಜಮಂ
ಕಡುನಯದಿಂದೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಸರ್ವನೃಪಾಲಕರಿತ್ತು ಕಪ್ಪಮಂ |
ಪಡೆವಳರೊಲು ಮುಂದಿರಿಸಿ ವೀರಭಟಾವಳ ಯಾಂತುಪಂಥಮಂ
ಘಡಣಿಸೆ ಪೆಂಪಿನೋಲಗಮನಿತ್ತಿಸೆದಂ ನೃಪರಾಜಕುಂಜರಂ ||೧೨||

ಚಿಂತಾ ರತ್ನಮನಾಂತ ಮೇರುವಿನ ವೋಲ್ ಪೀಯೂಷಮಂ ಪೆಂಪಿನಿಂ
ದಾಂತುದ್ಯನ್ನೆವೆಚಂದ್ರಮಂಡಲದ ವೋಲ್ಗೀರ್ವಾಣಭೂಜಾತಮಂ |
ತಾಂ ತಾಳ್ತೊಪ್ಪುವನವ್ಯನಂದನದವೋಲ್ಗೀರ್ವಾಣಭೂಜಾತಮಂ
ತ್ಯಾಂತಾಕಾಂತನನಾಂತು ತತ್ಸಭೆ ವಿರಾಜಿಕ್ಕುಂ ಸುಸಂರಂಭದಿಂ ||೧೩||

ದಂಡಾಧೀಶರ ಸಚಿವರ
ಮಂಡಳಿಕರ ಮೆಕುಟವರ್ಧನರ ಮನ್ನೆಯರು |
ದ್ವಂಡಪಟುಭಟರ ಶೂರರ
ತಂಡದಲಂಪಿದೆ ಸಭೆಯೆಸೆದುದವನಿಪನ ||೧೪||

ಜೋದರ ರಾವುತರ ಕರಂ

ಕಾದುವ ಕಲಿಗಳ ಸಮಸ್ತನ್ಮಪಪುತ್ರರ ಕೂ |

ತೋದುವರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ

ಬೋಧಕರಿಂದೊಪ್ಪಿತೋಲಗಂ ಭೂವರನಾ ||೧೫||

ನಾನಾದೇಶೇಶ್ವರರ

ಸ್ಥಾನದ ಪತಿಗಳ ಗಣಕರ ವೈದ್ಯರ ಬಲವ |

ದೃಷ್ಟಿನಾಥರ ಜೋಯಿಸರ ವಿ

ತಾನದಿನೊಪ್ಪಿದುದು ಚಾರುಸಭೆ ಭೂಮಿಪನಾ ||೧೬||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಿರ್ಪಕ್ಕಂಗಳೊಳ್ ಚತುರಾಲಾಪಂಗಳಿಂದುತ್ತರಂ
ಗೊಡುವ ವಿದ್ವಾಂಸರ ವಿತಾನಂಗಳಿಂ ಕಬ್ಬಿಗರೊಬ್ಬಳಯಿಂ ಗಮಕಿಗಳ
ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂ ವಾದಿಗಳ ವಿನೋದದಿಂ ವಾಗ್ಮಿಗಳ ವಚೋವಿಳಾಸದಿಂ
ಪಾಠಕರ ಸಘಾಟದಿಂ ನಚಣಿಗರ ಬಿಚಣಿಗೈಯಿಂ ಗಾಣರ ಗಮಕದಿಂ
ವೀಣೆಗಾಣರ ವಿಭವದಿಂ ಕಾಮನ ಕೈದುಗಳ ಬಳಗದಂತೆ ಕಂಠೊಳಿಪೆ
ಳವೆಣ್ಣಿಗಳ ತಂಡದಿಂ ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಗಿರ್ಮಡಿಯೆನಿಸಿ ಮಹೋನ್ನತವೈಭವ
ಮನೊಳಕೊಂಡುದ್ಭಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನೋಲಗಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿ
ರ್ದುದು.

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಎಳವೆಣ್ಣಿಗಳ ಕಣ್ಣೆಳಗು

ಜ್ವಳಭಟರ ಕೃಪಾಣಲತೆಯ ತೊಳಪುಂ ವಿಬುಧಾ |

ವೆಳಯ ರದನಾಂಶು ಕುಡಿವರಿ

ದಳವೆಟ್ಟುಣಿ ಪರ್ವಿತಾಸಭಾಮಂದಿರಮಂ ||೧೭||

ಸೂಳೆಯರ ಲೋಚನಾಂಶು ಭ

ಟಾಳಿಯ ಕರಬಡಲತೆಗಳೊಳ್ ಪ್ರೋಳಯಲ್ |

ಕಾಳಂದಿಯ ಪೊಸಕಿಣುದೆಜಿ

ಯೋಳಿಯೊಳಡೆವರಿವೆ ವಿನಾಳನೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ||೧೮||

ನೃಪರ ಕಿರೀಟರತ್ನ ನಿಜಯಂ ಕಿಸುಸಂಜೆಯದಾಗೆ ಕಾಮಿನೀ
ಚಪಳವಿಲೋಚನಾಂಶುತತಿ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಾಗೆ ಸಮಸ್ತ ಚಾರುವೀ |
ರಪರಿಲಸದ್ಭೃಜಾರ್ಚಿತನವಾಕ್ಷತೆ ತಾರಗೆಯಾಗಲುಧ್ವಟೋ
ವಿಪನಮಲೇಂದುವಾಗಲೆಸೆದತ್ತು ಜಿ ತತ್ಸಭೆ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬವೋಲಿ || ೧೦ ||

ಗಣಿಕಾಲೋಲಾಕ್ಷ್ಮಿಮಿನಾವಳಿಯಿನಖಿಳರಾಜನ್ಯರಾಜೇಡ್ಯಚೂಡಾ
ಮಣಿನಾನಾರತ್ನ ಜಾಲಂಗಳನತಿಭಟರುದ್ಯಲ್ಲಸನ್ಮಂಡಲಾಗೋ |
ಲಣತೇಜಸ್ತುಂಗವೀಚೇಗಣದಿನೆದುದಂಭೋಧಿ ಯೆಂಬಂತೆವೋಲಾ
ರಿಣಿರಾಟ್ಟಂಚಾನನಪ್ರೋದ್ಭಟನತುಳಸಭಾಮಂದಿರಂ ಪೆಂಪಿನಿಂದಂ || ೧೧ ||

ಮತ್ತಮಾಸಭೆಯೊಳ್,

ಕಾಣೈಯನಿಕ್ಕು ಚೋಳ ಮಲೆಯಾಳ ತುಚ್ಛಲೋಳು ಗೌಳ ವಾಕ್ಯಮಂ
ಮಾಣೈಲಸಾರ್ಕಳಂಗ ಮಗಧಾಧಿಪ ಬಿನ್ನವಿಸೆಳ್ಳ ರತ್ನಮಂ |
ಮೇಣೋಡು ಸಿಂಹಳೇಶ ಯೆನುತಂ ಜಡಿವ ಪ್ರತಿಹಾರರಾವದಾ
ಜಾಣ್ಣಡು ಪೇರ್ಚಿತುಧ್ವಟನ ಮಂಜುಳಮಾದ ಸಭಾಂತರಾಳದೊಳ್ || ೧೨ ||

ಇಂತನಂತಸಂರಂಭಮಂ ತಳದು ಮನಂಗೊಳಿಸ ತತ್ಸಭಾಮಂಟ
ಪಮದ್ಯಸ್ಥಿತಮಂಜುಳಮಣಿಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿ ಸಮಸ್ತನೃಪಾ
ಲಕೋಟೀರ ಕೋಟಸಂಘಪ್ಪವಿಶಿಷ್ಟ ಚರಣಪಲ್ಲವನುಧ್ವಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂ
ದ್ರಮಂ ಪೇರೋಲಗಂಗಳೊಟ್ಟು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿ ರಲಾಸಮಯದಲ್ಲಿ,

ವಿಲಸತ್ಕೃಷ್ಣಾ ಜಿನಂ ಕೆಂಜೆಡೆ ಲಲಿತವಿಭೂತಿತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂ ಸಮಂತು
ಜ್ವಲರುದ್ರಾಕ್ಷಾಗ್ರಹಾರಂ ಮಿನುಪ ಕನಕಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ಮಹಾಮಂ
ಜುಳಮಾದುಚುಭ್ರದಂತಂ ದರಹಸಿತಮುಖಾಂಭೋರುಪಂ ರಾಜಿಸಲ್ಮೀ
ಣಲಮಿದಂ ಬಂದನೊರ್ವಂ ಸುರುಚಿಮುಷಿಸುತುಂ ಚಿದಂಚಚ ರಿತ್ರಂ || ೧೩ ||

ಇಂತಸ್ತನ್ನ ವಸರದೊಳೆತ್ತಂದ ಋಷಿಕುಮಾರನಂ ಕಂಡಚ ರಿವ
ಟ್ಟುತ್ಸವದಿಂ ಪೆಚ್ಚು ತ್ತಿದಿರೆಳ ಭಿವಂದಿಸಿ ಯವರ ಪರಕೆಯಂ ಕೈಕೊಂ
ಡು ಬಲವಿನಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೆಯಿಸಿ ಕರೆತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ

ಸಮುನ್ನತಭಕ್ತಿರಸಸುಧಾವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ಳೂಡಿ ಮುಳುಂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದು
ಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮಗುಟ್ಟು ||

ಉಚಾ ಸನಮಂ ಕೊಟ್ಟನು
ದುರ್ಜ್ಜವದಿಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮಂ ವಿರಚಿಸಿ ಭಾ |
ಸ್ವಚ್ಚರಿತಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂ
ಸಚಿನ್ಮತಿಯಿಂ ತದೀಯಮುಷ್ಠಿನಂದನನಂ ||೨೩||

ಆವುದು ತಾಣಮೇಂ ಕಥನದಿಂ ನಡೆತಂದಿರಿಯುರ್ವಕಜ್ಜಮಂ
ತಾವುದು ಪೇಟೆ ಮಾಚ್ಚೆನೆನಲಿಪುದು ಪಂಪೆ ಮದೀಯದೇಶಿಕಂ |
ದೇವಲನೆಂಬವರ್ವಿರಚಿಸದ್ವರಮಂ ಕಿಡಿಪಂ ನಿಘರ್ಜನೆಂ
ಬಾವಿಬುಧಾರಿಗಳ್ಳು ಗುರು ಪೋಗಿನೆ ಬಂದೆವು ಕೇಳ್ವರಾಧಿಪಾ ||೨೪||

ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳುಟ್ಟಿನಿಂದಂ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾತನೆಯ್ತದ್ವರಮಂ |
ನೇತ್ರತ್ರಯಂಗೆ ಸಲಿಸ
ಲ್ಪಾತ್ರನೆನಲ್ಕೊಳ್ಳು ಬಂದೆವನೀಪಾಲಾ ||೨೫||
ಧರಣೀಸುರರಂ ವಿಮಲಾ
ಧ್ವರಮಂ ಸಜ್ಜನರನಮರ್ದಗೋವುಗಳಂ ಭೂ |
ವರರೊಲ್ಲ ರಕ್ಷಿಸದೊಡಾ
ಪೂರವೆವರುಸಿರಖಿಧರ್ಮವಾರಿಧಿತಿರಾ ||೨೬||

ಎನೆ ಕೇಳ್ವದ್ಭಟ್ಟಭೂಮಿಪಾಲಕಮೈಗೇಂದ್ರಂ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂ
ಮುನಿನಾಥೋತ್ತಮ ಪೇಟ್ಟಿ ತಕ್ಕು ಚಿತಕಾರ್ಯಾಳಾಪಮಂ ಮಾಚ್ಚೆನೆಂ |
ದೆನೆ ನೀಂ ಪಂಪೆಗೆ ಬಂದು ಮದಗುರುವಿಂದುದ್ಯದ್ಯಾಗಮಂ ನುಗುರ್ವಾ
ದನುಜಾಧೀಶನನೊಲ್ಲ ತೀರ್ಚಿ ಮುಖಮಂ ರಕ್ಷಿಪ್ಪುದುರ್ವೀಧವಾ||೨೭||

ಎಂದಿಂತು ಮುಷ್ಠಿಕುಮಾರನುಜ ವೆಂಬಟ್ಟು ಬರೆದುಚಿತಾಲಾ
ಪಮಂ ಕೇಳ್ವನುಡಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯಂ ಪುರುಷಾರ್ಥಮೆ

ರಡುಂ ಸಮನಿಸಿತ್ತೆ ನಗೆಂದುರ್ಬಿ ಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಾಗಿ ಯಾಗ
ಹತಿಗೆ ಬಂದದನುಜನಂ ತೀರ್ಚಿ ತನ್ಮುನೀಶ್ವರನ ಯಾಗಸಂರಕ್ಷಣಮಂ
ಮಾಡ್ಪೆನೆಂದಾವರ್ಣಿವರೇಣ್ಯನನುಪಚರಿಸಿ ಬೀಚೊ ಕ್ಷುಲ್ಪಲಗಮಂ
ಪರೆಯವೇಡು ಅಮಾತ್ಯನಂ ಕರೆದಖಿಳಸೇನೆಯಂ ನೆಟಪೆಂದುಸಿದುರ್
ಕಳುಪಿ ಯಂತಃಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ದ್ವಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಚಂದ್ರ
ಶೇಖರಧ್ಯಾನಾನುಸಂಧಾನದಿಂದಮಿರೆಯಿರೆ,

ಅವನಿಪನಂ ಬೀಚೊಂಡಾ

ಶಿವಭದ್ರಂ ಬಂದು ಸಕಲಸೇನೆಯನೆಲ್ಲಂ |

ತವೆ ನೆಟಪಿದ ತತ್ಸಮಯದೊ

ಳವಿರಳನಯನುದ್ಭಟಾಂಕನುಜಿ ಪೊಟಮಟ್ಟಂ ||೨೮||

ಮಂಗಳಪಾಠಕರವೆ ವಾ

ಧ್ಯಂಗಳ ರವೆಮೆಖಿಳಕಂಚುಕಿಗಳ ನಿನಾದಂ |

ಪೊಂಗೆ ನಡೆತೆಂದು ಮದಮಾ

ತಂಗಮನಡರ್ಪೆದನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಂ ||೨೯||

ಶತಮುಖನುಜ್ವಳಪೈರಾ

ವತಮಂ ಮಿಗೆ ಬೆಂಗೆ ವಾಯ್ದು ಬರ್ಪಂತೆ ಮಹೋ |

ನ್ನತವಿಭವದಿನುದ್ಭಟಭೂ

ಪತಿ ಪೂಜಾಗಜಮನಡರ್ಪ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಳರ್ದಂ ||೩೦||

ನೀಲಾಭ್ರಾಗ್ರದೆ ಚಂದ್ರಸಂಭವಮಯೂಖಾನೀಕಮತ್ಯುಲ್ಲಸ

ಚ್ಛೇತ್ರೀಲಾವಣ್ಯಮನೀಯುತುಂ ಪರಿವವೊಲ್ಲಂತಾವಳಾರೂಢಭೂ |

ಪಾಲಂಗಳಿಕ್ಕುವ ಚಾಮರದ್ವಿತಯಮಾಸ್ಯಾಂಭೋಜದಿರ್ಪಕ್ಕದೊಳ

ಲೋಲತ್ವಂಬಡೆದಿರ್ಪವಂಚಿತಸಮುದ್ಯಚ್ಛೋಭೆಯಂ ಬೀಡುತುಂ ||೩೧||

ಚೆಮ್ಮುವಚಾಮರಂಗಳಮರ್ದಿತ್ತಿದ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಗಳ್ ಲತ್ಪತಾ

ಕಂ ಮಿಸುಪಿಕ್ಕೆಲಂಗಳೂಳಪಾರವಿಳಾಸದಿನ್ನೆದೆ ಬರ್ಪ ಘೋ |

ಟಂ ಮದದಂತಿ ವಿಕ್ರಮಭಟುವಳಿ ರಾಜಕುಮಾರರೇಣಿ ಯಿಂ
ದಂ ಮದನಾಭನುದ್ಭಟಮಹೀಧವನೊಯ್ಯನೆ ಬಂದನೊತ್ತೆಯಿಂ ||೨೩||

ಉತ್ತರದಯನಮನರ್ಕಂ

ಮತ್ತಂ ಮೋಣಂದು ದಕ್ಷಿಣಾಯನನಾದಂ |

ತುತ್ತಮನುದ್ಭಟಭೂಮಿಪ

ನುತ್ತರದಿಂ ಕೂರ್ತು ತೆಂಕಲಭಿಮುಖನಾದಂ ||೨೪||

ಇಂತನಂತವೈಭವದಿಂ ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಯಖಿಳದೇಶಂಗಳಂ
ಸಮಸ್ತತೀರ್ಥಂಗಳಂ ಸಕಲದೇವಾಗಾರಂಗಳಂ ನಾನಾಪರ್ವತಂಗಳಂ
ವಿವಿಧಗ್ರಾಮಂಗಳಂ ಪಟ್ಟಣಂಗಳಂ ಖೇಡಂಗಳಂ ಖರ್ವಟಂಗಳಂ ದಾಂಟಿ
ಪಲವ್ರಪಯಣಗತಿಯಿಂ ಬರೆವರೆ ಮುಂದೆ ಧರಿತ್ರಿಗೆ ಪರಮಪವಿತ್ರೆಯಪ್ಪ
ರೇವಾನದೀತೀರದೊಳೊಳೊಂಕಾರೇಶ್ವರನಾಲಯಂ ಕಾಣಿಸಲಾನೆಯಿಂದಿಲು
ತಂದಾಡೇಗುಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಓಂಕಾರೇಶ್ವರನಂ ಕಂಡಭಿನಂದಿಸಿ ಮಗು
ಜ್ಜೆಟ್ಟಿ ಅತಿಭಕ್ತಿಯುತಾಂತಃಕರಣನುದ್ಭಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಂ ಕೈಮು
ಗಿದುಕೊಂಡು ಸ್ತೋತ್ರವಂ ಮಾಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ,

ಜಯ ಜಯ ಶಿವಾರಮಣ

ಜಯ ಜಯ ನಿರಾವರಣ |

ಜಯ ಜಯ ಶಕಾಂಕಧರ

ಜಯ ಜಯ ಕೃಪಾಬಿ ||೨೫||

ಜಯ ಜಯ ಜಗದ್ಭರಿತ

ಜಯ ಜಯ ಹರಿಪ್ರಣುತ |

ಜಯ ಜಯ ವಿಯಚಿ ಕುರ

ಜಯ ಜಯ ಜಿತಾಹ್ನ ||೨೬||

ಜಯ ಜಯ ಪಿನಾಕಕರ

ಜಯ ಜಯ ಪುರಪ್ರಹರ |

ಜಯ ಜಯ ಮಹಾಮಹಿಮೆ
ಜಯ ಜಯ ಚಿದಾತ್ಮ ||೩೬||

ಜಯ ಜಯ ಸಮಸ್ತಗತ
ಜಯ ಜಯ ಗಣೇಶಪಿತ |
ಜಯ ಜಯ ಸುಪಂಚಮುಖ
ಜಯ ಜಯ ಮಹೇಶ '೩೭||

ಅಚಲಾತ್ಮಕ ಶೈಲಸುತಾನನಚಂ
ದ್ರಚಕ್ರೋರ ನಿರಾಮಯ ನಿರ್ಮಳ ಶ |
ಕ್ರಚತುರ್ಮುಖವಂದಿತ ಬಾಲಸುಧಾ
ರುಚಿಶೇಖರ ಶಂಕರ ಶಾಂತ ನಮೋ ||೩೮||

ಹಾಟಕಶೈಲಮನೋಹರಚಾಪಾ
ಜಾಟವಿಲಾಸಿತಚಂದ್ರಕಲಾಪಾ |
ಕೋಟಿದಿನೇಶಸಮುಜ್ವಳರೂಪಾ
ಘೋಟಕವೇದ ನಮೋ ಜಿತಪಾಪಾ ||೩೯||

ಇಂತೋಂಕಾರೇಶ್ವರನಂ
ಸಂತಸದಿಂದಂ ಪೊಗಟ್ಟು ಬೀಚ್ಚೊಂಡು ಮಗು |
ಱಿಂತಾದಂತಿಯನಡದೋ
ರಂತುದ್ಭಟಭೂಮಿಪಾಲಕಂ ನಡೆತಂದಂ ||೪೦||

ಮುಂದೆ ಬರೆವರೆ ,

ನಾನಾವೃಕ್ಷಂಗಳಿಂದಂ ಪರಿವನದಿಗಳಿಂದಂ ಗುಹಾನೀಕದಿಂದಂ
ಭಾನುಗ್ಲಾಂತಿಯಿಂದಂ ಖಗಮೃಗತತಿಯಿಂ ನಿರ್ಝರಶ್ರೇಣಿಯಿಂದಂ
ಧ್ವಾನಂ ಪೆರ್ಚಲ್ ಸಮಂತಾರ್ಭಟಸುವತ್ಸುಳಕಂಠೀರವವ್ರಾತದಿಂದಂ
ತಾನೊಪ್ಪಂಜೆತ್ತುದುವೀಧರನಿಕರವರೇಣ್ಯಂ ಸುವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿಯೆಂದುಂ ||

ನೆಲ್ಲಿ ತಿಲಕಂ ಹುಣಿಸೆ ಜಂಬು ಪನಸಂ ಕದಳಿ ಯಿಪ್ಪೆ ವೆಕುಳಂ ಕರಿಯು
 ವಿಳ ಚಿಟುಗುಳ್ಳಂ
 ಕೆಲ್ಲಿ ಜಟೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಪಿಚುಮಂದವರಳ ಕ್ರಮುಕವರ್ಕಮೆಲವಂ ಕಡವು
 ತೆಂಗು ಮಧುಪರ್ಣಂ |
 ಚೆಲ್ಲವೆಗಿಲಂಬಟೆ ಕರಂಜ ಪಿಚುಮಂದ ಶಮಿ ಪಾಟಳ ಕಪಿತಮಿನಿನೂವು
 ನೋದಲಾದು
 ತ್ತುಲ್ಲತರುಸಂತತಿಗಳಿಂದೆಸೆವುದುಚ್ಚ ತನಿರ್ಯುರವಿಪುಂಜತತಿ ರಂಜಿಸುವ
 ಬಿಂಜಂ ||೪೬||

ಪಿಂಗಳ ಗೋಣಿ ಭಲ್ಲ ಶಶ ಜಂಬುಕ ವಾನರ ಪುಂಡರೀಕ ಸಾ
 ರಂಗ ನಿಹಾಕೆ ರೋಹಿತ ತರಹ್ಣು ಲಲಾಯವೈಕಾಳಿ ಬಡ್ಗಿ ಮಾ |
 ತಂಗ ಮೈಗೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಮೈಗಸಂಚಯದುಂಚಗಾಡಿಯಿಂ
 ಕಂಗೆಸೆದತ್ತು ತುಂಗಬಹುಶೃಂಗವಿರಾಜಿತವಿಂಧ್ಯಭೂಧರಂ ||೪೭||
 ಕಳಹಂಸಂ ಚರಣಾಯುಧ ಪ್ರವಿಲಸತ್ಪಾರಾವತಂ ಖಂಜನಂ
 ಕಳಕಂಠಂ ಚಟಕಂ ಚಕೋರಕಮುಲೂಕಂ ಸ್ವರ್ಣಚೂಳಂ ಸಮು |
 ಜ್ವಳಚಕ್ರಂ ಕೃಕಣಂ ಕರೇಟು ಬಲಿಭುಕ್ಯೈನಂ ಕಳಿಂಗಂ ಶಿಖಾ
 ನಳನುಖ್ಯಾಂಡಜಜಾಲಸಂಚರಣದಿಂದೊಪ್ಪಿತ್ತು ವಿಂಧ್ಯಾಚಳಂ ||೪೮||
 ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಅಡುವ ಕೇಕಿಗಳ್ಳು ವಹಿ ಗರ್ಜಿಪ ಪೆರ್ಬುಲಿಯುಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಬಿ
 ಬೊಡುವ ಪುಲ್ಲೆ ಸಿಂಗ ಕಲೋರನಿನಾದಕೆ ಬರ್ಜುವಾನೆ ಪಾ |
 ಋಡುವ ಸಾಳವನಂಘ್ರಗತಿಗೇಳ್ಳು ಪಾಟುವನೇಕಪಕ್ಷಿಯಿಂ
 ಕೂಡಿ ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತು ತುಳಬಂಧುರವಿಂಧ್ಯಮನೋಜ್ಞ ಭೂಧರಂ ||೪೯||
 ರವಿಚಂದ್ರಾಶ್ರಮಗಳಿಂದಂ ನಟಪಶಿಖಿಗಳಂದೈದೆ ಸೌಮ್ಯತ್ವವಾಂತೊ
 ಪ್ಪುವ ಜೀವಂಜೀವಕಾದ್ಯುಜ್ವಳಕವಿತತಿಯಿಂ ಕ್ರೋಡಸಂಚಾರದಿಂದಂ
 ತವೆ ಶುಂಭದ್ವಂದಶೂಕಂಗಳಿನತುಳಮಧೂಕದ್ರವಿಂದಂ ಗ್ರಹಾಂಚ
 ನ್ನಿವಹಂ ತಾನೆಂಬವೋಲ್ಕುಣ್ಣೆಡೆವಿಡದೆಸದತ್ತಂತು ವಿಂಧ್ಯಾಚಳೇಂದ್ರಂ ||

ಮತ್ತಮೆದಲ್ಲದೆ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಉಲ್ಕಾನ್ವಿತಂ ಸ್ವರ್ಣೋಕ್ತದಂತೆ
 ದೇವವಲ್ಲಭಾನ್ವಿತಂ ರಥದಂತೆ ನೇವ್ಯನ್ವಿತಂ ಮಂತ್ರಜಾಳದಂತೆ ಶಾಖ
 ರಾನ್ವಿತಂ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಯಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಸರ್ವತೋಭದ್ರಾನ್ವಿತಂ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿ
 ನಂತೈರಾವತಾನ್ವಿತಂ ನಂದನದಂತೆ ಮಂದಾರಾನ್ವಿತಂ ಮಖದಂತೆ ಯೂಪಾ
 ನ್ವಿತಂ ರೇನತಿಯಂತೆ ಹರಿಪ್ರಿಯಾನ್ವಿತಂ ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಯರ್ಜುನಾ
 ನ್ವಿತಂ ವಾರಿಜಾಸನನಂತೆ ಭಾವತ್ಯನ್ವಿತಂ ದ್ವಿಜನಾನದಂತೆ ಗಾಯತ್ರೈ
 ನ್ವಿತಂ ಜಿನಾಗಮದಂತೆ ವರ್ಧಮಾನಾನ್ವಿತಂ ದೇಶಭೇದದಂತೆ ಕರಹಾಟ
 ಕಾನ್ವಿತಂ ಗಗನಮಂಡಲದಂತೆ ರಾಜಾರ್ಕಬಿಂಬಾನ್ವಿತಂ ಕಾರ್ಗಾಲದಂತೆ
 ಕರಕಾನ್ವಿತಂ ಶ್ರೀಮತ್ಪಾಂಚರಾತ್ರಿಕವಂತೆ ಜಯಂತಾನ್ವಿತಂ ನಕ್ಷತ್ರ
 ದಂತೆ ಚಿತ್ರಾನ್ವಿತಂ ರಾಮಚಂದ್ರನಂತೆ ವೈದೇಹ್ಯನ್ವಿತಂ ಕಪಿಬಲದಂತೆ
 ಸುಷೇಣಾನ್ವಿತಂ ವರ್ಷರ್ತುವಿನಂತೆ ಜೀಮೂತಾನ್ವಿತಂ ಕಾಂಚಿಯಂತೆ
 ಕಿಂಕಿಣ್ಯಾನ್ವಿತಂ ತರಂಗಿಣಿಯಂತೆ ಝಪಾನ್ವಿತಂ ಜಮದಗ್ನಿಯಂತೆ ರೇಣು
 ಕಾನ್ವಿತಂ ಮಾತೃಕೆಯಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನ್ವಿತಂ ಗ್ರಹತತಿಯಂತೆ ಜೀವಾ
 ನ್ವಿತಂ ಪದ್ಮಪುಷ್ಪನಂತೆ ಪದ್ಮಾನ್ವಿತಂ ದಿಳೀಪನಂತಿಹ್ವಾಕುವಂತಾನ್ವಿತಂ
 ನೃಪಾಲನಂತೆ ಭತ್ರಾನ್ವಿತಂ ನವರತ್ನದಂತೆ ಕುರುವಿಂದಾನ್ವಿತಂ ವಿರಾಟ
 ನಂತೆ ಕೀಚಕಾನ್ವಿತಂ ಕಾಂತಾಳಕದಂತೆ ತಿಲಕಾನ್ವಿತಂ ಕೋಶಗೃಹ
 ದಂತೆ ಕಾಂಚನಾನ್ವಿತಂ ಸುರಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ರಂಭಾನ್ವಿತಮಾಗಿ ವಿಂ
 ಧ್ಯಾಚಳಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಮಿದುರು

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ

ಫಲದಳಿಗೊಂಚಲಿಂದ್ರಧನು ಕಾರ್ಮುಗಿಲಲ್ಲಿಯ ಬಂಭರಾಳಿಯು
 ಜ್ವಳಕರಿಬೃಂಹಿತಂ ಜಲಧರಧ್ವನಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚು ನ |
 ಲ್ಲಲವುಡಿಯಾಲಿಗಲ್ಲೊ ಸರ್ವ ಜೇಂಗೊಡದಿಂಬನಿ ವರ್ಷಮಾಗಲ
 ಗ್ಗಲಿಸಿದುದಾಮಹೀಧ್ರವಿಭು ನೀರದಕಾಲಮದೆಂಬ ಮಾಚ್ಛೆಯಿಂ || ೪೩

ಇಂತೊಪ್ಪುವ ವಿಂಧ್ಯಮಂ ಪೊಕ್ಕುಧ್ವಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ
 ಅತಿವಿಜೃಂಭಣದಿಂದೆ ತದ್ಗಿರಿಯಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂ ತಾಂ ಪದೆದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ

ಬರವರಲಾಕಾಲದೊಳಗಾರ್ವಬೇಡಪಡೆಯೊಡೆಯನೊಂದುಕಡೆಯೊಳ್ ಬಿಟ್ಟು
ಟೆಯಾಡುತ್ತ ಮೆಸೆದಿದಂ ||

ಅದಂತೆಂದೊಡೆ,

ಧನುಟಂಕಾರಂ ವನಾಭ್ಯಂತರಮನಿರದೆ ಮೇಣ್ಣೀವಲುಚ್ಚಂಡಕಂಠ
ಧ್ವನಿ ಚಂಚತ್ಪಕ್ಷಿನಾನಾಮೃಗದೇರ್ಧಗಡಿಶಲ್ಮೀಲಬೇಮೂತಮಂ ತ |
ತ್ತನುವೇಣಂ ಪುಟ್ಟುಸಲ್ಲಿವರತಿಮುದದಿಂ ಬೇಂಟೆಯಾಡುತ್ತಮಿದಂ
ಮನಮೊಬ್ಬತ್ತುಂಗಳುಂಭಿಪ್ರಮುಖಮನವುತ್ತುಂ ಮನೋಲ್ಲಾಸ
ದಿಂದಂ ||೪೮||

ಇದೆ ಹರಿಯಂ ಬಿಗುರ್ತು ಪೋಣದಿಕ್ಕಿದೆ ಮೇಣ್ಣಿ ಗೆದ್ದಲ್ಲಿ ಕುಂಜರಂ
ಪ್ರದಿದೆಳಗೊಂಬನೊಬ್ಬ ಮುಖದೊಟ್ಟಿದೆ ಪಂದಿ ಪೊರಳ್ ಪಂಕಮಿಂ |
ತಿದೆ ಘನಸ್ತುರಭೋನ್ನ ತವಿಪಾಣವಿಘಾತದೆ ನೊಂದ ಕುಂಜಮಿಂ
ತಿದೆ ಯೆನುತುರ್ಬುತ್ತುಂ ನಡೆದು ಬೇಂಟೆಯನಾಡಿವರಂದು ಧೀವರ ||೪೯||

ಬಿಡು ನಾಯಂ ಪೋಸಪುಲ್ಲೆ ಗೊಡು ಬಲೆಯಂ ಕೋಡಂಗೆ ತಂದಾನೆಯಂ
ಕೆಡಸಾಕಪ್ಪಿನೊಳಚ್ಚು ತೋಪು ಬಲವೆದ್ದಲ್ಲೂಕಮಂ ನೋಡಿ ನ |
ಲ್ವಡಿಕೋಲಿಂದಿಡು ಪೋಗುತಿರ್ಪ ಮೊಲನಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟು ಕಾರ್ವಾಲಮಂ
ಬಿಡಿದಿರ್ಪಿಂಹಮನಂದು ಬೊಬ್ಬಿ ಗುಡುತ್ತುಂ ಬಂದರೆ ಪಲರೆ ಧೀವರ ||೫೦||

ಕುಪ್ಪಿಗೆಯಂ ಕಳ್ಳಿ ಬಿಡು ಸಾಳವನೇಳಿಸಿ ಪಕ್ಷಿಜಾಳಮಂ
ಕುಪ್ಪುವೆ ಪುಲ್ಲೆಗಳ್ಳು ರುಳನೊಯ್ಯನೆ ಸೇರಿಸು ಚಿತ್ರಕಾಯನಂ |
ತಪ್ಪಿಸಿ ತಂದು ತೋಪುಬಿಡು ಪೋಪ ಮೃಗಾಳಗಿನುತ್ತೆ ಬೊಬ್ಬಿಡು
ತ್ತೊಪ್ಪಿದರಂದು ಸಂತಸದೆ ಧೀವರರಾವಿಪಿನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ||೫೧||

ಅನಿಘೋಷಮದುವಿ ಪರ್ವಿ ನೆಗುಲೆ ಕೆಡೆಟ್ಟು ನಿಷ್ಯಂದಿತ
ದ್ದಾನಾಸಕ್ತಿಯಿನೊಲ್ಲೆ ಉಪ್ಪಳಿಗಳಂ ಕರ್ಣಾಗ್ರದಿಂ ಸೋವುತ್ತುಂ |
ತಾನಾಲೋಕಿಸುತೊಯ್ಯನಿಕ್ಕೊಲನನಂಚತ್ಪಲ್ಲವಾನೀಕಮಂ
ಸಾನಂದಂ ಬಿಡವಂದು ಭುಂಜಿಸುತೆ ಬಂದತ್ತೊಂದು ಮತ್ತದ್ವಿಪಂ ||೫೨||

UDBHATA KAVYA

5

ಇದೆ ಪೊಟಮಟ್ಟದಾನೆ ಯಡಗಟ್ಟಸು ಪೊಕ್ಕಿ ಹಿ ಮುಂದೆ ವೆಟ್ಟಿಯಂ
ಪದೆದಿಡು ಸಿಂಹನಾದಮನೆ ನಿಲ್ಲದೊಡರ್ಪರದೈದೆ ವೇಗದಿಂ |
ಪಸಪಿನೊಬ್ಬದ್ವರ್ ಮಿಗೆ ಪೋಪೆಡೆಯಂ ನಡೆ ನೋಡೆನುತ್ತಲಾ
ಮೆದಗಜಮಂ ಕರಂ ಬಿಡದೆ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಂಕಿದರಂದು ಭೀವರರೆ ||೫೩||

ಮುತ್ತಿದ ಬೇಡರಂ ತಗುಳ್ಳು ಸಿಕ್ಕಿದರಂ ತಿವಿದೆತ್ತಿ ಸೊರ್ಕಿನಿಂ
ಮತ್ತೆ ಕನಲ್ದ ನಿಶ್ಚಿಡಬಲಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೈದೆ ಧೂಳಿಯಂ |
ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೊಳುತುದುರ್ತೆ ಪೆರ್ವರನಂ ಶರೀರದಿಂ
ಮತ್ತಗಜಂ ಮನಂಗಳೊಳಿಸುತುನ್ನ ತಮಾದ ವಿಗುರ್ವನೀಯುತುಂ ||೫೪||

ಆಪೊಸತಾಗಿ ಸೊರ್ಕಿದಿಭಮಂ ಪದೆದೀಕ್ಷಿಸಿ ಯೊರ್ವ ಭೀವರಂ
ಕೋಸದೊಳೊಳ್ಳುನೊಯ್ಯನುಪ್ಪ ಹೊಂಚಿ ನಿಕುಂಜಮನೊತ್ತುಗೊಂ
ಡು ಮೇ |

ಣಾ ಪಮನಾರ್ದು ನೋಡಿ ತೆಗೆದಂದಿಸೆ ಮಸ್ತಕಮಂ ಕನಚ್ಚರಂ
ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಪೆರ್ಚು ಬೆರ್ಚಿ ಕರಿ ಚಚ್ಚರದಿಂ ಬೆರಸಿತ್ತು ಬೇಡನಂ ||೫೫||

ನೀಡಿದ ಸುಂಡಿಲೆಂದಿನವಿರೆತ್ತಿದ ಬಾಲಮೊಸರ್ವ ಲಾಲೆಯ
ಲ್ಲಾಡುವ ಕರ್ಣತಾಳ ಮೆಲೆದೀಕ್ಷಿಸ ದಿಟ್ಟಗಳೊಪ್ಪೆ ಕಂಗೆಡು |
ತ್ತೋಡುವ ಬೇಡನಂ ಬೆರಸಿ ಬರ್ಪ ಮದೆಲೆಭಮನಂದು ಕಾಣುತಂ
ಕೂಡೆ ಕನಲ್ದ ಮುತ್ತಿ ಕೆಡವಂತಿರಲೆಚ್ಚ ರರಣ್ಯಸಂಚರರೆ ||೫೬||

ಶಂಕಿಸದಸ್ವಪ್ನೇಂದ್ರನೆ

ಉಂಕೆಗಳಂ ಕಡಿಯಲಂಜನಾಚಲಮಿಳಯೊಳ್ |

ಭೋಂಕನೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಮದೇ

ಭಂ ಕೆಡೆದುದು ಬೇಂಟೆವಳರ ಮಾರ್ಗಣಹತಿಯಿಂ ||೫೭||

ಅದಟಂದಡಸಿ ಪಿಡಿಡು ತಂ

ಗದಿರ್ವಟ್ಟನ ಲೇಖಗರ್ಚಿ ಧರೆಗಿಚ್ಚವ ವಿಧುಂ |

ತುದನೆನೆ ಫೀಚಿಡುತುಂ ಬಿ

ರ್ದುದು ನಿಡುಗೋಡೊಪ್ಪಿ ಮತ್ತಕುಂಜರನಾಗಳ್ ||೫೮||

ಇಳಯೊಳ್ ಬಿಡು ಭಕುಂಭ
ಸ್ಥಳಮೊಡೆದಲ್ಲಿದ ಮುಕ್ತಿ ಕಂಗಳ ಸೂಸಲ್ |
ಘಟಲನೆ ಪುಳಿಂದಕಾಂತೆಯು
ರಳವಟ್ಟುಯುತ್ತುಮೊಪ್ಪಿದಮುಂದದಿಂದ ||೫೯||

ಉಡುನಿಕರಮುಮಂ ಮುನ್ನೀ
ಗೊಡವತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯಾವರಿಸುವವೋಲ್ |
ಕಡು ಮಿಮುಸ ಸೆಳ್ಳುಗುವಳ
ಗಿಡಿಯಲೇಡಿತಿರಾಯ್ದ ರಳಮುತ್ತುಗಳಂ ||೬೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಬಿಲ್ಲುಗಳೊಲ್ಲ ನೀಡಿ ಕುಚುತುಂ ಪತಿಗಳ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ
ಕಲ್ಲಗಳೊತ್ತಿಮೆಟ್ಟ ಪರಿಲಂಫಿಸಿ ತಾಂಕುತೆ ತಮ್ಮ ನಲ್ಲರಂ |
ನಲ್ಲ ನಿಗುಂಜಿಯೊರ್ಚರಮನೊಯ್ಯನೆ ನೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತಮೆತ್ತಲುಂ
ಪಲ್ಲಗಳ ಕಾಂತಿಯುಂ ಪರಪುತುಂ ನಗುತುಂ ನಡೆದರ್ ಪುಳಿಂದಿಯರ್ ||೬೧||

ಬೇಟೆದ ಸೊಗಸಂ ಪ್ರಿಯರೊ
ಳ್ಳಾಟಿಸುತುಂ ಬೇಂಟೆವಳರ ಚಿತ್ತಕ್ಕತಿಚ |
ಲ್ಲಾಟಮನಿರದೀಯುತ್ತುಂ
ಮೊಟುಂಜವ್ಯನದ ಶಬರಿಯರ್ ನಡೆತಂದರ್ ||೬೨||

ಕಣ್ಣೊಳವೊನನಂಫಿತಳಮೊಪ್ಪುವೆ ಪಲ್ಲವಮುಂ ತೊಳಪ್ಪ ಮೈ
ವೊ ಮುದಂಚಿತಾಂಚಿತಸಮೋಧರಮಂ ಮೊಲೆಗಳ ರಥಾಂಗಮಂ |
ತಣ್ಣಿ ಸೆಗೆಯ್ಯವಟ್ಟನಮದರ್ಶನನವೇಳಿಸೆ ತಮ್ಮ ನಲ್ಲರಂ
ಬಣಿ ಸುತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗುಪಚಾಸುತುಂ ನಡೆದರ್ಪುಳಿಂದಿಯರ್ ||೬೩||

ಗುಂಜಿಯ ದಂಡೆ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಗಳ್ ಪೊದ್ದಿ ಬೆಡಂಗನೀಯೆ ಸ
ನ್ದುಂಜುಳ ಕಾಚಕಂಕಣಮುದಂಚಿತಪಾಣಿಗೆ ಚೆಲ್ವದಾಗಿ ಯ್ತಾ |

ರಂಜಿತವೇಣಿಯಪ್ಪಳನೆ ಬೆನ್ನ ನತೀವವಿಲಾಸದೇಜೆ ಯಿಂ
ದಂ ಜವಯಾನಭಾಸಿತಪ್ರಳಂದಿಯರೊಪ್ಪಿದರಂದು ಬೇಂಟೆಯೊಳ್ ||೬೪||

ಕಂಪಿಸೆ ನೆಲೆವೊಲೆ ತೊಳಪ ಕ
ದಂಪಂ ಪಾಚೊಲೆ ಯಲೆಯಲಳಕಂ ಪಣೆಯೊ |
ಳ್ತಾಂ ಪಿರಿದುಂ ನರ್ತಿಸೆ ಭರ
ದಿಂ ಪದೆದಡಿಯಿಟ್ಟರಂದುಪಾಮರಸತಿಯರ್ ||೬೫||

ಚಚ ರದೆ ಕಿವಿವರಂ ತೆಗೆ
ದೇಚ್ಚು ಕಿರಾತರ್ಕ್ಕಳದೆ ಕೆಡಪಿದ ಮೈಗಮಂ |
ಬೇಚ ದೆ ಪಿಡಿಪಿಡಿದೊದಗಿಸು
ತುಚ್ಚ ವದಿಂ ನಡೆದರಂದು ಶಬರಾಂಗನೆಯರ್ ||೬೬||

ಇಂತವಿಳಾಸದಿಂ ಬಳವಳಯೊಳ್ ಬರ್ಪಳವೆಂಡಿರನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ
ಗುಪಚರಿಸುತ್ತಂ ಬೇಂಟೆಯಾಡುತುಂ ಬೇಂಟೆಕಾಞ್ ಬರೆವರೆ,

ಹಂಚೆಯ ಕಡ್ಡಿಯಂ ಪೊಡೆದು ನೋಡುತೆ ದಂಪ್ಪದ ಕೂರ್ಪನು
ಬಿರ್ ರೋ
ಮಾಂಚವನಾಂತು ಕೆಕ್ಕಳಸುತಲಿರ್ಕೆಲನಂ ಮಲೆದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಮೇ |
ಣುಂಚದಗುವಿನಿಂ ಪೊದರಿನಬರದಿಂ ಪೊಣಿಮೆಟ್ಟು ದೊಂದು ಕೋ
ಲಂ ಚರಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪ ಶಬರರ್ಕ್ಕಳನಂಜಿಸುತಂದರಣ್ಯದೊಳ್ ||೬೭||

ಪಂದಿ ಪೊಣಿಮೆಟ್ಟುದಿದೆ ತಿವಿ
ಯೆಂದೆನುತುಂ ಮುಸುಕಿ ಮುತ್ತಿದಾಧೀವರರಂ |
ಕೊಂದಿಕ್ಕಿ ಪೆರ್ಚಿ ತೋರ್ಪಾ
ಪಂದಿಯನಾರ್ದೊಚ್ಚು ಕೆಡಪಿದಂ ಭಟನೊರ್ವಂ ||೬೮||

ನಲವಿಂ ಪಂದಿಯ ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ಮಗುಟ್ಟು ತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಭಿಲ್ಲಸಂ
ಕುಳಮಂದೆತ್ತರೆ ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಿ ಪೊದಪ್ಪಾ ಶಾನೀಕಮಂ ನೋಡುತಿ |

ಕೆಲನಂ ಕೋಡಿನೊಳಿದುರ್ ತೋರ್ದು ಪಸರ್ವುಲ್ಲಂ ಮೇಯುತುಂ
ಮಂಜುತಾ
ಡ್ವಲದೊಳ್ ಕಣ್ಣೊಳಿದುರ್ ದೊಂದು ಹರಿಣಂ ಸುತ್ತತ್ತಿ ಲಾಂಗೂ
ಲಮಂ ||೬೯||

ಬಿಡಿಸುತ್ತಂ ಬೆಳ್ಳಾರಮೆ
ನಡಿಯಿಡು ಕಾಣದವೊಲೊಯ್ಯನಿಸು ನಾಯಿಗಳಂ |
ಸಡಲಿಸು ಹಾಸಮನೆನುತು
ಗಡದಿಂ ಮುತ್ತಿದುದು ಪುಲ್ಲೆಯಂ ಭಿಲ್ಲಾಘಂ ||೭೦||

ಮುತ್ತಿದ ಕಿರಾತರಂ ಕಾ
ಣುತ್ತಂ ನಾಲ್ದನೆಗೆ ಪಾಯ್ವ ಮಿಗಮಂ ಕೆಡೆಯೆ |
ಚೊತ್ತಿ ಕಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿದು ಬೇಡ
ಮೊತ್ತಂ ಸಂತೋಷದಿಂದೆ ಬರುತಿರ್ಪೆನೆಗಂ ||೭೧||

ಕಂಪಿದಕ್ಷಿ ರೌದ್ರವದನಂ ಮಿಗೆ ಪೊಣ್ಣುವೆ ನಿಷ್ಕುರಸ್ವನಂ
ಕಂಪಿಸ ವಿಸೆ ನೀಡಿ ನಿಮಿರ್ದಿಕ್ಕುವೆ ಕಾಲ್ಮಹಿಯಂ ಮಹೋಗ್ರದಿಂ |
ದಂ ಪೊಡೆವುಗ್ರವಾಲಮಿರದೇಚ್ಚ ಕೊಡಂಕೆಗಳಿಂ ನಿಕುಂಜದಿಂ
ತಾಂ ಪೊಣಮೆಟ್ಟುದೊಂದು ಪುಲಿ ಗರ್ಜಿಸುತುಂ ಬಿರಿವೆಂತೆ ದಿಕ್ಕೆಯಂ ||

ಪುಲಿ ಯಿಂತಿದೆ ಪೊಣಮೆಟ್ಟುದು
ತೊಲಗದಿರಡಗಟ್ಟು ಜಾಯಿಲನ ಹಾಸಮನ |
ಗಲಿಸಿ ಕವಿಯೆನುತೆ ಭಿಲ್ಲಾ
ವೆಲಿ ಯಾರ್ಭಟಸುತ್ತೆ ಕವಿದು ಮುತ್ತಿದುದಾಗಳೆ ||೭೨||

ಕವಿದಡಗಟ್ಟಿದ ಲುಬ್ಧಕ
ನಿವಹಮನುಜಿ ನೋಡಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಂ ನಿಮಿರ್ದು |
ತ್ಸವದಿಂ ಲಂಘಿಸೆ ಕಲರಂ
ತವೆ ಕೊಂದೊಟ್ಟುದುದು ಚಿತ್ರಕಾಯಂ ವನದೊಳ್ ||೭೩||

ಮುಸುಳುವ ಜಾಯಿಲನಂ ಗ
 ಬೆಸಿ ಲಂಫಿಸಿ ಪಾಯ್ದು ನೀಳ್ವ ಪುಲಿ ಗಾಣುತೆ ಸಾ |
 ಧ್ವಸದಿಂದೋಡುವ ಶಬರ
 ಪ್ರಸರದೊಳದಿರಾದನೊರ್ನುತ್ತುಂಗಬಲಂ ||೨೫||

ಅರುಣಕಿಸಲಯದ ರಸಮಂ
 ಜರಿಯಂ ಬಾಳಿ ತ್ತು ಕುಸಿದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಿವಿದಾ |
 ದುರುತರಮುದದಿಂ ಪುಲಿಯಂ
 ಧರೆಯೊಳ್ ಣೆಡಿಪಿ ಯುರ್ಬಿ ಯುಣಿ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಂ ||೨೬||

ಪುಲಿಯೊಳ್ ಪೊಣದಾ ನಲ್ಲನ
 ನಲವಿಂ ನಡೆನೋಡಿ ತೂಪಿಪುದು ಕೆಂಬಾಯ್ದಂ |
 ಬುಲಮಿತ್ತಾಲಂಗಿಸಿದಳ್
 ಜಲರುಹದಳನೇತೈ ಶಬರಕಾಮಿನಿ ಯೋರ್ವಳ್ ||೨೭||

ಇಂತು ಸಂತಸದಿಂದಂ ಪುಲಿವೇಂಟೆಯಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾಡಲೆ
 ಯರ್ವೆರಸು ಮತ್ತಾ ಕಾಂತಾರದೊಳ್ ಸಮಸ್ತನೈಗಂಗಳನುಸುತ್ತುಂ
 ಬೇಂಟೆಕಾಣುರ್ಬರೆವರೆ,

ನೆವವಿಟ್ಟು ಮೊಲೆವಣಿಗಳಂ
 ತವಕದಿನಂದನುಸುವಂತೆ ಬಲೈಳಗೊಲ್ಲು |
 ತ್ತನದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋದಂ
 ಯುವತಿಯನೊತಗೊಂಡು ಶಬರಕಾಮುಕನೊರ್ವಂ ||೨೮||

ಮೆಳಯಂ ಶೋಧಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆಣ್ಣೆಸೆಯನಂದಾರೈದು ಮೇಣುಟ್ಟುದಂ
 ಸೆಳದುತ್ಕೊಲಮಲಪಲ್ಲವಾಸ್ತರಣದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದು ತಳ್ಳಿಸಿ ಮಂ |
 ಜುಳಬಿಂಬಾಧರಪಾನಸೋಪ್ಯಭರದಿಂದಂ ಕೂರ್ತು ತಾಂ ಕೂಡಿದರ್
 ಪುಳಕಂಜಿತ್ತು ಪುಳಿಂದದಂಪತಿಗಳಾಕಾಂತಾರದೊಳೂ ಮೆಯಿಂ ||೨೯||

ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳು,

ಲೋಚನಯುಗ್ಮದಿಂದೆಡಬಲಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ನಲ್ಲನಂ
ಸೂಚನೆಗೈದು ಕೂಡೆ ಕರೆದೊಯ್ಯನೆ ಬಲೈಲೆಯುತ್ತುಮಾತನೊಳೆ |
ಕಾಚವಿನೊತ್ತು ಕಂಕಣವಂ ಕಿವಿಗಳ್ಳ ನಿಧಾಗಿ ಪೊಯ್ಯೆ ಮೆ
ತ್ತಾಚಟುಳಾಕ್ಷಿಯೋಪನೋಡಗೂಡಿದಳತ್ಯಧಿಕಪ್ರಮೋದದಿಂ ||೪೦||

ಬೆರ್ಚಿದಪುಲೈ ಗಂಣ್ಣಿಗಳಜವ್ವನೆಯೊವೊಳತೀವರಾಗದಿಂ
ಚರ್ಚರಮೊಬ್ಬ ಬಂದು ನಿಜವೆಲ್ಲಭನಂ ವಿಲಸತ್ಪಲಾಟುವಿಂ |
ದರ್ಶಿಗೊಳಲೈ ನೋಡಿ ಪದೆವಿಟ್ಟುಣಿ ಸೂಸಿದಪಳೆ ನಿಕುಂಜವುಂ
ಮುಚ್ಚಿ ಮುಸುಂಕಿದುಪ್ರಚುರಕಾತರದಿಂ ಮುಚ್ಚಿಗೊಂಡು ವೃಕ್ಷಮಂ ||

ಸನ್ನೆಯನೊಬ್ಬ ಮಾಡಿ ಕರೆದಂಬುಜನೇತ್ರಿಯ ಸದ್ವಿಲಾಸಮಂ
ಮುನ್ನ ಖಿದಿಲ್ಲರಂ ಬಿಡದೆ ವಂಚಿಸಿ ಬಂದಮದ್ದಪ್ಪಿ ಯಾತಪ |
ಕ್ಕುನ್ನ ತಪಾಣಿಯೊಳ್ಳಿದ ಪಲ್ಲವಮಂ ಮುಚ್ಚಿಮಾಡಿ ಚುಂಬಿಸು
ತ್ತುಂ ನಿಬಿಡಪ್ರಮೋದಮನೆ ತಾಳ್ದ ವನೇಚರನೊವೊನೊಪ್ಪಿದಂ ||೪೧||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಂಬು ಕಟ್ಟಿಸಕ
ದಿಂಟಂ ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ಬಲಿಶ್ವಿನಿಯರ್ಕಳನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗುಪಚರಿಸುತ್ತಂ
ಬಿಡದೆ ಬರ್ಪಮಿಂಡಿವೇಡಿತ್ತಿಯರ ತಂಡಂ ಬೆರಸುತದ ಮಿಗಂಗಳನು
ಸುತ್ತಂ ಬೇಂಟೆಕಾಣರ್ಬರೆವರೆ,

ಪೊಡೆಯುತ್ತಂ ಬುರದಿಂ ಶಿಲಾವಿತತಿಯಂ ಕುಂಜಂಗಳಂ ಬಿರ್ಚುತುಂ
ತಡೆವುರ್ವೀರುಹಮಂ ಪೊದಟ್ಟುಚೆಯುತುಂ ಕೋಡಿಂದೆ ಲಾಂಗೂಲಮಂ |
ಬಿಡದಂತೆತ್ತಿಯರಣ್ಯದೊಳೆ ಚರಿಪಘೋಟಂಗೆಲ್ಲು ಷೋಡಾಡುತುಂ
ನಡೆತಂದತ್ತು ಕನಲ್ಲ ಕೆಕ್ಕಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೊಂದುವಾಹದ್ವಿಷಂ ||೪೨||

ಕೋಣನಿದೆ ಬಂದುದನುತುಂ

ಬಾಣಂಗಳನೆಸೆಯುತಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿದ ಬುರ |

ಶ್ರೇಣಿಯದೊಂದಬರಮಂ

ಕಾಣುತೆ ಪದೆಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಸವರಿತ್ತಾಗಳೆ ||೪||

ಇದೆ ಪೋದತ್ತಿಲ್ಲಿ ಬಂದತ್ತಿದೆ ಮಿಗೆ ಬೆರಸಿತ್ತಿಲ್ಲಿ ನೀಳ್ಗತ್ತು ದಾಂಟತ್ತಿದೆ
ಕೋಡಿಟ್ಟತ್ತಿ ಪೊತ್ತೆತ್ತಿದೆ ಮುರಪುಟದಿಂ ಪೊಯ್ದು ದಿಂತಿಲ್ಲಿ ಪಾಯ್ದು |
ತ್ತಿದೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತುಟ್ಟ ಬಂದತ್ತಿದೆ ಯಿದೆ ಯೆನುತುಂ ಬಿಲ್ಲನೀಡಾಡಿ ಬೇಡ
ಬೆದರುತ್ತುಂ ಚೆಲ್ಲಿತೆಲ್ಲಂ ವಿಪುಳತರಲುಲಾಯೋಗ್ರಾದ್ರತ್ಯದಿಂದಂ ||೪||

ಓಡುವ ಬಿಲ್ಲರೊಳರೆಬರ್

ನಾಡೆ ಪಚಾರಿಸಿಕೊಳುತ್ತೆ ಬಂದತಿಭರದಿಂ |

ದೋಡಾಡುವ ಸೈರಿಭಮಂ

ಕೂಡೆ ಕುತ್ತುಜಿದು ಕೆಡಪಿದಮುಂದದಿಂದಂ ||೫||

ಕೋಣನ ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ಕಡು ನೊಂದು ವಿಜೃಂಭಿಸ ತಮ್ಮ ನಲ್ಲರಂ
ಕಾಣುತೆ ಬಂದು ಮುದ್ದಿಸಿ ವಿಷಾಣವಿಘಾತದಿನಾದ ಗಾಯಮಂ |
ಮಾಣದೆ ಹಸ್ತಪಲ್ಲವದೆ ಮುಟ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೊಪ್ಪಿದರ್ಸಮಂ
ತೇಣಕಿಶೋರನೇತ್ರಯರತೀವನುನೋಮುದದಿಂದರಣ್ಯದೊಳ್ ||೫||

ಇಂತುಪಚರಿಸ ಪುಳಿಂದಾಂಗನೆಯರ್ವರಸುತನಂತಸಂತೋಷದಿಂ
ದಖಿಳವಿಹಂಗಮೈಗಂಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಂಪುಲ್ಲೊಲ್ಲಾಸದಿಂದಂ ಭಿಲ್ಲ
ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ಬಿಜ್ಜು,

ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಪಕ್ಷಿಮೈ

ಗಾನೀಕಮನಂದು ವಧಿಸಿ ಕೆಲವಂ ಪಡಿದ |

ತ್ಯಾನಂದದಿನಡಿಯಿಟ್ಟರ್

ಕಾನನದೊಳ್ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕಣಕ್ಕೆ ಪುಳಿಂದರ್ ||೬||

ನವಿಲ ಕಲಾಪಮಂ ಕಿಟಿಯ ದಾಡೆಯನಂಚಿತಮತ್ತಕುಂಭಿಯೊ
ಕ್ಕುವ ತಲೆಮುತ್ತ ನುನ್ನ ತತರಕ್ಷುವ ಚರ್ಮವನುಳ್ಳವಸ್ತುವಂ |

ತವೆ ಬಿಡದಾಂತು ಪಕ್ಕಣಕೆ ಬರ್ಪ ವನೇಚರರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ತನೆ ಯಿದಿವಂದರಂದು ಕಿಞುವೆಂಗಳ ತೀವಮನೋನುರಾಗದಿಂ ||೪೯||

ತಂದ ಸಮಸ್ತಪಕ್ಷಿಮೃಗಮಂ ನಲಿಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ ತೀವಿದಾ
ನಂದದೆ ತಮ್ಮ ಕಾದಲರನಾದರಿಸುತ್ತುಮುಲಾಖಲಂಗಳೊಳ್ |
ಚಂದದ ನಿಗ್ಗವೆಂಗಳ ಲಸನ್ಮಸಲಂಗಳನಾಂತು ಪಾಡುತುಂ
ಕುಂದದೆ ವೈಣವಂಗಳನೆ ಕುಟ್ಟುತೆ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದರೆ ಪುಳಿಂದಿಯರ್ ||೫೦||

ಅಂತು ವಿಪುಳವಿಳಾಸಮಂ ನೆಗೞು ತೆ ಮನಂಗೊಳಿಸ ಪುಳಿಂದಾಂ
ಗನೆಯರೊಳವೆಣ್ಣುಣಿಯೊರ್ವಳ್,

ಚಳಸಿದ ವೈಣವಮಂ ಚೆಂ
ದಳದಿಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ದು ನೋಡಿ ಕೆಂಪಾಗಿರೆ ನಿ |
ಮೌಳಮಾದುದಿಲ್ಲೆ ನುತ್ತುಂ
ಚಳಸುತೆ ಕಿಞುಬಿಯದಿ ಪತಿಯನೇಂ ನಗಿಸಿದಳೋ ||೫೧||

ಶಶಿಕಾಂತದೊರಲೊಳಕ್ಕಿಯ
ನೊಸೆದಮರಿಸಿ ನೋಡಿ ನೀಳ್ ಕಣ್ಣೆಳಗಾಗಳ್ |
ಪಸರಿಸೆ ಬೆಳ್ಳಾಗಿರೆ ಕಂ
ಡಸಿಯಳ್ತೆಗೆದೇಂ ಪುಳಿಂದನಂ ನಗಿಸಿದಳೋ ||೫೨||

ಮತ್ತೆ ಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಲೋಚನರೋಚಿ ಪೊಚ ಪೊಸಜೊನ್ನಮನುಣ್ಣಿಸೆ ಯಂಗಳಾಂತಿ ಸ
ನ್ನೇಚಕಮೇಳಮಂ ಪಡೆಯೆ ಸಾಲಿಡೆ ನುಣ್ಣುರುಳೋಳಿ ದುಂಬಿಯಂ |
ಕೀಚಕದೊಪ್ಪುವಿಂಚರಮನೊಯ್ಯನೆ ಮೇಣ್ ಶ್ರುತಿಗೂಡಿಕ್ಕೊಂಡು ನೆ
ಲ್ಲೇಚಪದಂಗಳಂ ನಲಿದು ಪಾಡುತೆ ಬೇಡಿತಿ ಯೊರ್ವಳೊಪ್ಪಿದಳ್ ||೫೩||

ಪಂಚಮಮಂ ಪೊರದಮರ್ದ ಪು
ಳಂಚೆಯ ನುಣ ರಮಗಲ್ದ ಪುಂಸ್ಕೋಕಿಲಗಳ್ |

ತಾಂ ಚೇಗದೇ ಪೆಣ್ಣೋಗಿಲೆ
ಯಿಂಚರಮೆಂದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತುಗುಮನಿಶಂ ||೮೪||

ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್,

ಪುಲೈ ಯ ಮುಜಿಯಂ ಮೇಗ
ಣ್ಣುಲ್ಲಾ ಸದಿನೆತ್ತಿ ಧರೆಗಿಚುಪೆ ಮೊಗಸಸಿ ತ |
ನ್ನಲ್ಲಿ ಪೊರೆದಿದರ್ ಕಜಿಯಂ
ನಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದಿರಿಸುವಂತಿದಾಯದು ವನದೊಳ್ ||೮೫||

ಚೆಂದಳಿರನುಟ್ಟು ಚಾರುಪು
ಳಂದಿ ವಿರಾಜಿಸಿದಳೂರ್ವಳ್ಳಳಪವಳಮುಣಿಯ |
ಮಂದಾಲವಾಲದೆಡೆಯೊ
ಳ್ಳುಂದದೆ ಜ್ಯಂಭಿಸ ತಮಾಲಲತೆ ಯೆಂಬಿನೆಗಂ ||೮೬||

ಮತ್ತಂ ಪೊಸಮಾನಂ ತಳ
ದೆತ್ತಿ ಲಸದೊ ಲರ್ಪತಿಕೆಯನಂದೆಸದಿದರ್ |
ಳ್ಳತ್ತ ಗಜಗಮನೆ ಯೊರ್ವಳ್
ಚೆತ್ತ ಜಘನವರನ ಕೇತನಮದೆಂಬಿನೆಗಂ ||೮೭||

ಹೀಲಿಯನಡ್ಡ ಗಟ್ಟು ಬಿಡದಾಡುವ ಪೆಣ್ಣು ವಿಲೆಂದು ಕೇರಿ ಬಂ
ದಾಲಿತಿಲೊಲ್ಲಸತ್ಯಬರಿಗೊಯ್ಯನೆ ಜೋಡಿಸೆ ಕಂಡು ಬೇರ್ಚಿ ಮೇ |
ಣ್ಣೇಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪರಿವ ಕಣ್ಣು ದಿರಂಗಜಬಾಣದಂತೆವೋ
ಲ್ಲಾಲಿಡೆ ಸೋಗಿ ತಲ್ಲಣಿಸೆ ನೋಡುತೆ ಬೇಡಿತಿ ಯೊರ್ವಳ್ಳೂಪ್ಪಿದಳ್ ||೮೮||

ಇಂತತಿವಿಲಾಸಮಂ ತಳದು ಕಣ್ಣೊಳಪ ಪುಳಿಂದಾಂಗನೆಯರ್ವೆ
ರಸು ಪಕ್ಕಣಂಗಳೂಳ್ ಕ್ಕನ ತೀವಿ ಮಿಕ್ಕು ಸೊಕ್ಕಿಪ ಶಬರಸಂಕುಳದ
ಬೇಂಟೆಮೊದಲಾದಬಿಳವಿನೋದಂಗಳನುದ್ಭಟಿಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಾ
ಲೋಕಿಸುತ್ತಂ ಮುಂತಣ್ಣೆ ಬರೆವರೆ,

ತಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ
ಸಕ್ಕಣತತಿಯಿಂ ಸಮೆಸ್ತಮಹಿಜಾವಳಿಯಿಂ |
ಮಿಕ್ಕಸೆವ ಮಿಗಗಳಿಂ ಸ
ಮೈಕ್ಕೌ ತೂಹಲಮನಾಂತೆಸೆದುದಾವಿಂಧ್ಯಂ ||೯೯||

ತುಱುಗಿದ ಪೆರ್ಮರಂಗಳಿನುದಂಚಿತಗಂಡಶಿಲಾನಿಕಾಯದಿಂ
ದುಳಿ ಪೊಸಲೆಱು ಮೇಣ್ಣಿರಿವೆ ನಿರ್ಝರಸಂಚಯದಿಂ ತೊಳಪ್ಪ ಪಾ |
ಸಚಿಗಳನುಗ್ರಹದ್ವರನಿಕಾಯದಿನಂದು ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತು ಬೆ
ಟ್ಟೆಣಿಯನೆನಿಸ್ಪ ವಿಂಧ್ಯಧರಣೀಧರವಿಾಯುತೆ ಕಣ್ಣೆ ಚಿತ್ರಮಂ ||೧೦೦||

ತೀವಿದ ಸೊಂಪಂ ತಳದೆಸೆ
ವಾವಿಂಧ್ಯಾಚಳಮನುಡ್ಡ ಟಕ್ಕಿತಿಪಾಲಂ |
ಪಾವನಚರಿತಂ ನಿಜಸೇ
ನಾವ್ಯತನೊಲವಿದೆ ನೋಡುತುಂ ನಡೆತಂದಂ ||೧೦೧||

ಉರುತರವಿಸಿನಮನೀಕ್ಷಿಸು
ತಿರದುಡ್ಡುಟಭೂಮಿಪಾಲಕಂ ವಿಂಧ್ಯೋರ್ವೀ |
ಧರಮಂ ದಾಂಟೆಯಲಂಪಿಂ
ಪಿರಿದುಂ ಪಯಣಂಗಳಿಂ ಸಮಂತೆತ್ತಂದಂ ||೧೦೨||

ಇಂತು ಪಯಣಗತಿಯಿಂದೆತ್ತಂದರ್ವಿಗೆ ಪರಮಪವಿತ್ರೆಯಪ್ಪ
ಗೋದಾವರಿಯ ತೀರದೊಳೊಂದು ಮನಂಗೆಳೊಪ ಪರಿಮಳಾಭಿಕಲಿ
ತನವಾಂಕುರಕುಸುಮಕಿಸಲಯಪಲಾಶಶಲಾಟುಫಲಪುಂಜಮಂಜುಳಮಂ
ಜುರಿಭರನಮಿತರಂಜಿತಶಾಖಾಸಂಚಯಾಂಚಿತಮನೋಹರವಿಶಾಲರಸಾಲ
ಚ್ಚಾಯೆಯೊಳ್ ಬಜಲ್ವಾನೆಯಿಂದಿಡುಡಿದುಶಿವಭದ್ರಂ ಬೆರಸಿ ಪಲ್ಲವಾ
ಚ್ಚಾದಿತಪುಳಿನವೇದಿಕಾಗ್ರದೊಳೊಲವಿಂದಂ ಮಂಡಿಸಿ ಸದಾಶಿವಧ್ಯಾನದಿಂ
ದುಡ್ಡುಟಕ್ಕಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಸೆದಿದರ್ಫಂ ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಸೂಳಹುದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಮಹೀಧರನಂದನರೊಲ್ಲ ಬೀಸುವಾ
ಬಾಳದ ಪೊಚ್ಚ ಬಿಚ್ಚಳದ ತಂಬೆಲರಿಂಪಿಗೆ ಮೆಯ್ಯನಿತ್ತು ಪೊಂ |

ಬಾಳಯ ಕಂಗೊಳಪ್ಪ ತಿರುಳೂಳ್ಳಲೆವಾನೆನೊಳಂದು ಸರ್ವಭೂ
ಪಾಳಕಮಸ್ತಕಸ್ಥಿತಪದಾಂಬುಜನುದ್ಭಟದೇವನೊಪ್ಪಿದಂ || ೧೦೩ ||

ಬಣ್ಣಿಸಲರಸಂ ನಿಖಗನ

ತಣ್ಣಿಳಲೊಳ್ ಕುಳಿತುಚಿತಗೊಪ್ಪಿ ಗಳಿಂದ |

ಕ್ಷುಣ್ಣಮುದಂ ಬಡೆದುಜಿ ಮು

ಕ್ಯುಣ್ಣನನೆಡೆವಿಡದೆ ನೆನೆಯುತುಂ ರಂಜಿಸಿದಂ || ೧೦೪ ||

ಇಂತಮೈತಕರಕಲಾಪನ ಚರಣಸ್ತರಣಾಸಕ್ತನುದ್ಭಟಕ್ಷೀತಿಂ
ದ್ರಂ ಶಿವಭದ್ರಂಚರಿಸುತತಿವಿಲಾಸದಿಂದಿರುತಿರ್ಪಿನಮಾಸಮೆಯದಲ್ಲಿ,

ಸೋಮುಡಿ ಕೇಕಿಯಂ ನಯನಮುತ್ಪಲಮುಂ ನಡು ಸಿಂದಪೂತಮುಂ
ಪೆರ್ವೊಲೆ ಪೊಚ ಪೊಂಗಳಸಮುಂ ತುಟ ವಿದ್ರುಮಮುಂ ಸುಧಾಂಶುಮುಂ
ನಿರ್ಮಳವಕ್ತ್ರಬಿಂಬಮಿರದೇಳಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಗಾಣವೆಂಗಳ
ವರ್ಮಿಗನೆ ಬಂದರಂದು ನೈಪಕುಂಜರನಿದೆಡೆಗೈದೆ ರಾಗದಿಂ || ೧೦೫ ||

ತರಳಾಪಾಂಗಮರೀಚಿ ತುಳ್ಳ ರುಚಿಯುಂ ವಾಮಾಂಘ್ರಮಾಣಿಕ್ಯನೂ
ಪುರಚಂಚಧ್ವನಿ ಪೆರ್ಚೆ ಜಿನ್ನ ನುರೆ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಂ ಕರಂ ಪೊಯ್ಯೆ ಪಂ
ಕರುಹಾಸ್ಯಂ ದರಹಾಸಮುಂ ಪರಪೆ ಯುತ್ತಂಗಳಸ್ತನಂ ಮೇಲುದಂ
ಭರದಿಂ ನೂಂಕೆ ಸಮಂತು ಬಂದರೊಸೆದಿರ್ವರ್ಗಾನನಿಷ್ಠಾ ತೆಯರ್ || ೧೦೬ ||

ಇಂತೊಬ್ಬಳಿಗೊಂಡುರ್ಬಿ ಪುರ್ಣವ ಬಿಬ್ಬೊಕಂ ಪಸರಿಸುತೆ
ತ್ತಿಂದನುನಯದಿಂದಂ ಮನಂಬುಗೆ ಪೊಗಚ್ಚಿದಿರೊಳ್ಳಿತ್ತು ವಿರಾಜಿಸ
ತದ್ಗಾನಾಂಗನೆಯರನುದ್ಭಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮುಂ ಕಂಡು,

• ಕೇಳ್ವವರೆತ್ತಂದೆಡೆಯಂ

ತಾಳ್ವ ಮೆಹೋಲ್ಲಾಸಮುಂ ತದುವೀಪಾಲಂ |

ನೀಳ್ವ ಮುದದಿಂದೆ ಪಾಡ

ಲ್ವೇಡಿಂ ತದ್ಗಾನಕಾಂತೆಯರ್ಕಳನಾಗಳ್ || ೧೦೭ ||

ಮತ್ತಮಾನ್ಯಪನನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಿದಿರೊಳ್ಕುಳ್ಳಿದುರ್ದೈವ
ದೇವಂಗಾನಂದದಿಂ ತಮ್ಮಮ್ಮತೋಪಮಾನಗಾನಂ ತನ್ನಾನಂಗನೆಯ
ಕೇಳಿಸಲೆಂದುಮುದ್ಯಕ್ಕೆಯರಾಗಿ,

ಗುಡಿಗಳೆಗಳ ಸುತಿಯಂ ನೆಜಿ
ಕಂಡಿರದಾರೈದು ಕೂಡಿ ಪೊದಟ್ಟುಂಚರದಿಂ
ಕೊಂಡಾಡೆ ಪಾಡಿದರೆ ತುಳು

ಮಿಂಡಿಯರಮ್ಮತೋಪಮಾನಗಾನಮನೊಲವಿಂ ||೧೦೮||

ತತ್ಸಾನ್ಯೋದ್ಭಟದೇವಮುಖ್ಯಪದವಿಕ್ರಾಂತಾಖಿಳೋರ್ವೀಧರರ
ತತ್ಸಾನ್ಯೋಮೃತವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ ಬಿಡದೆ ತೇಂಕಾಂಡಬೈಡಂಗಿಂ ವಿಜೃಂ |
ಭತ್ಸಪಿಸ್ಸುಟವಂತಕೋರಕರುಚಿಪ್ರಾತಂ ಲಸಚಂದ್ರಿಕಾಂ
ಚತ್ಸರ್ವಸ್ವಮನೀಯೆ ಬಾಯ್ಬಿಡೆದು ಪಂಕೇಜಾಕ್ಷಿಯರ ಪಾಡಿದರೆ||೧೦೯||

ಚಂದ್ರಾನನೆಯರ್ವಿಲಸ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ಪಡೆದು ಮಧುರಮೊದಿಂಚರದಿಂ
ಮಂದ್ರಸಮಧ್ಯಮೆತಾರೆಯ
ಮಂದ್ರರವಂ ಮಿನುಗೆ ಪಾಡಿದರೆ ನಲವಿಂದಂ ||೧೧೦||

ಸಲೆ ಪಡೆದ ಋಷಭಗಾಂಧಾ
ರಲಸನ್ಮಧ್ಯಮಮನೋಜ ಪಂಚಮಕೌತೂ
ಹಲದೈವತಸುನಿಷಾದೋ
ಜ್ವಳಮಿಳಿತಸ್ವರಮನುಜಿದು ಪಾಡಿದರೊಲವಿಂ||೧೧೧||

ಗಾಡಿಯಮರ್ದಪ್ಪೆ ಗೌಡವ
ರಾಡವಸಂತೋದ್ಭರಾಗಮಂ ತಿಳಿದೊಲವಿಂ |
ನಾಡೆ ಪೊದಟ್ಟುಂಚರದಿಂ
ಪಾಡಿದರೆಳವೊಳ್ಕುಳ್ಳಿದುರ್ದೈವಪನಿದಿರೊಳ್ ||೧೧೨||

ಕಣ್ಣು ಟುಲತ್ವಮಂ ನಟಿಸೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನೋಡುತೆ ವಾಮಪಾಣಿಯಿಂ
ಮೋಣ ದುರಿಂದೆ ಹಾರ್ದಮುಮನಂಗುಳಿ ಕೂರ್ತಭಿನಯ್ನೆ ತೋಳುತುಂ
೨೫

ಮೇಣಿ ರಮಾಗೆ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಬಂದಿಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡಿದಂದು ಪಾಡಿದರೆ
ನುಣ ರವೆತ್ತಿ ಪೂರ್ಣಹಿಮದೀಧಿತಿಬಿಂಬಸಮಾನವೆಕ್ತೆಯರ ||೧೧೩||

ಪಂಚಮದಿಂಚರಮಂ ಬಿಡ

ದಂಚಿತರಾಗಪ್ರಪಂಚಮಂ ತಿಳಿದೊಲವಿಂ |

ತಾಂ ಚೆಲ್ವಿಂ ಗೀತಂಗಳ

ನುಂಚಮುದಂ ಬಡೆದು ಪಾಡಿದಕೋಲಮೆಲೆಯರ ||೧೧೪||

ವರನಾಟಗೊಳದೊಳ್ ಸುರು

ಚಿರಮೊದವರಾಳಮುಖ್ಯರಾಗಂಗಳೊಳೊ |

ಲ್ದು ರುಗೀತಮುಮಂ ಪಾಡುತೆ

ಕರನೊಪ್ಪಿದರಮೈತಕಿರಣಬಿಂಬಾನನೆಯರ ||೧೧೫||

ಅರಬಿ ಮೇಘರಂಜಿ ಶಶಿಮಂಜರಿ ಗುರ್ಜರಿ ದೇಸಿ ದೇವಗಾಂ

ಧಾರಿ ವಸಂತಪದ್ಮ ಶಶಿಭಾಸ್ಕರ ಸಿಂಹರವಂ ಸುರೇಶ್ವರಂ |

ಮಾರಜಯಂತ ಭಾಳ ಮಧುಮಾಧವಿ ಭೈರವಿ ಸಾಳಗಾದಿವಿ

ಸ್ತಾರಮದಾದ ರಾಗತತಿಯಂ ನೆಚಿ ಪಾಡಿದರಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯರ ||೧೧೬||

ಕೋಗಿಲೆ ಯೊಪ್ಪುವಿಂಚರಮನೇಳಿಪ ನುಣ ರದಿಂ ಮನಕ್ಕೆ ತ

ಣ್ವಾಗಿರೆ ಪಾಡುವೆಂಗನೆಯರುಜ್ವಳಗೀತಮನೊಲ್ಲ ಕೇಳ್ವ ಮೆ |

ತ್ತಾಗುಣಭೂಷಣೋದ್ಭಟನ ಚಿತ್ತ ಸರೋರುಹಮಧ್ಯರಾಜಿತ

ಶ್ರೀಗುರುಪಂಪೆಯಾಣ್ಮ ಸಲಿ ರಕ್ಷೆಪುದೆನ್ನನೆ ಯಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||೧೧೭||

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಸುರಕದಂಬಕವಿಜ್ಯಂಭಿತಮಕುಟತಟಫಟಿತನವರತ್ನ ಪುಂಜಸಂಜಾತ

ಪಿಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯೋಖಮಂಜರಿರಂಜಿತಶ್ರೀಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾವನ

ಪಾದನಖೋಚ್ಚೈತಪ್ರಭಾಸಿಸ್ತಂಧ್ರರುಂಧ್ರಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲ

ಪಟುಲಂಪಟಚಕೋರಾಯವಾಣಶ್ರೀನೋಮರಾಜೇಂ

ದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಶೃಂಗಾರಸಾರಮಹಾಪ್ರಬಂ

ಧದೊಳ್ ವಿಂಧ್ಯಾಚಳವರ್ಣನಂ

ಎರಡನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ ಮುಗಿದುದು.

—:0:—

ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಶ್ರೀರಾಗಂ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೊಗಂ
 ಶ್ರೀರಾಗಮನೀಯೆ ಪಾಡಿದರ್ ಶಶಿಮುಖಿಯರ್ |
 ಭೂರಮಣಾಗ್ರಣಿ ಯುದ್ಧಟ
 ಭೂರಮಣಂ ನಾಡೆ ಸಂತಸಂಬಡುವಿನೆಗಂ ||೧||

ಕೃಪ್ಪುರಗಂಪನೆಣ್ಣೆಸೆಗೆ ಸಾರಿದೆ ಪಣನೆ ಸುಯ್ಯಲರ್ ಸಮಂ
 ತುಪ್ಪುಳಗಣ್ಣೊಳಪ್ಪ ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಮಂಜರಿಯೊಳ್ಳಂಚೆ ಶೋ |
 ಭಿಪ್ಪ ಮುಖಂ ಮೆನ್ನೋಜ ಶಶಿಯಂ ಸಲೆ ನಾಣಿ ಸೆ ನಾಡೆ ಗಾಡಿ ವೆ
 ತ್ತೊಪ್ಪಿರೆ ಪಾಡಿದರ್ ನಲಿದು ಗಾಯಿನಿಯರ್ ನವಗೀತಜಾಳಮಂ ||೨||

ಮಿಗುವಾಯಂ ಜತಿ ತಾಳಮುಜ್ವಳಿಸ ಮಿಶ್ರಂ ತತ್ತ್ವಮಾಣಂ ಕರಂ
 ಬಗೆಗೊಂಬಾಶ್ರುತಿ ಮೇಣ್ಣ ಜಾವಣೆ ಲಸದ್ಗ್ರಮಂಗಳೊಚಿತ್ಯದಿಂ |
 ಪುಗೆ ಪಕ್ಕಾದ ನವೀನತಾನತತಿಯೊಪ್ಪಲೆ ಪಾಡಿದರ್ ಶುದ್ಧ ಸಾ
 ಳಗಸಂಕೀರ್ಣಮನಂದು ಕಂಗೊಳಿಸ ಭಾಸ್ವದ್ಗಾನನಿಷ್ಠಾ ತೆಯರ್ ||೩||

ಇಂತತಿಮನಂಬುಗೆ ಪಾಡುವಂಬುಜಾನನೆಯರ ಇಂಬುವಡೆದಮೈ
 ತೋಪಮಾನಗಾನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಯವರ ಇಟ್ಟಣಿಕೆಗಳವಡದಂಗಳಿತ್ತಮುಂ
 ಕೊಟ್ಟು ತಣಿವಿನಂ ಮೈದುನುಧುರೋಕ್ತಿಗಳನಾಡಿ ತದ್ಗಾಯಕಿಯರಂ
 ಬೀಡೊಟ್ಟುರ್ವೀಜನಕಲ್ಪಭೂಜನುಧ್ವಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಂ ಮಗುಟ್ಟಾನೆಯ
 ಬೆಂಗೆ ವಾಯ್ದಾ ನಂದದಿಂದಂ ಗೋದಾವರಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಬರೆವರೆ ಕುಂತ
 ಳದೇಶಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದುರ್ದದಂತೆನೆ,

ಪೊಸಪರಿಕಾಲ್ಗಳಂ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳನಿಚ್ಚ ತಟಾಕಜಾಳದಿಂ
 ಪಸುರ್ವೆಳಗಂ ಪಳಂಚುವ ವನಂಗಳನುದ್ಭವದಿನದಂಗಳಂ |

ಪಸರಿಸಿದಿಂಪಿನಾರವೆಗಳಿಂ ಪಲದೇಗುಲದಿಂ ಸಮಂತು ರಂ
ಜಿಸಿದುದು ಮಂಜುದೇಶವತಿಪುಣ್ಯದ ಕೋಶಮನೂನಸಂಪದಂ ||೪||

ಅಳವಟ್ಟರ್ಪ ಪೊಂಬಳ್ಳಿಂ ಸುರುಚಿರಗ್ರಾಮಂಗಳಿಂ ರಂಜಿಪ
ಗ್ಗಳ ಕಾಲ್ವಟ್ಟಿಗಳಿಂ ಪುರಂಗಳನೇಕೋಚ್ಚಗ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ |
ವಿಳಸತ ವೆಟಿಜಾಳದಿಂ ತೊಳಪ ರಂಗಾನೀಕದಿಂ ನಿರ್ಮಳ
ಸ್ಥಳದಿಂದಂ ಪಿರಿಯೂರ್ಗಳಿಂದೆಸೆದುದಾದೇಶಂ ಕರಂ ಸೊಂಪಿನಿಂ ||೫||

ಅಂಚೆಗಳಿಲ್ಲದಂಬುರುಹವೆಂಬುಜಮಿಲ್ಲದ ಪಂಕಜಾಕರಂ
ಮಿಂಚುವೆ ಪಂಕಜಾಕರಮೆದಿಲ್ಲದ ನಲ್ವನಮುಲ್ಲಸದ್ವನಂ |
ಘಂಚಿತಮಾಗದೂರ್ಗ್ಗಳಮುವಿಲ್ಲಮೆವಿಲ್ಲದ ಪಟ್ಟಣಂ ಸಮಂ
ತುಂಚ ಪೊಂಬಳ್ಳಿಲ್ಲದ ಮಹೀತಳಮಿಲ್ಲ ತದೀಯರಾಜ್ಯದೊಳ್ ||೬||

ಕೊಳನೆಲ್ಲಂ ಪೊಸಪೂಗೊಳಂ ನೆಗಚ್ಚ ನಾನಾ ವೈಕ್ಷಮೆಲ್ಲಂ ಮಿಳ
ತ್ಯಳವೈಕ್ಷಂ ಮಿಗೆ ಕಾಳಿಕಾವನಮೆದಿಲ್ಲಂ ಗಂಧಶಾಲೀವನಂ |
ಜಳಮೆಲ್ಲಂ ವಿಳಸಜ್ಜಳಂ ಲತೆಗಳೆಲ್ಲಂ ಪೆಂಪುಗುಂಪಿಂಪುಪೂ
ಗಳನಾಂತೊಳ್ ತೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲಮೆಮದೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತ ತದೇಶದೊಳ್ || ೭ ||

ಕೆಣಿಯಿಲ್ಲದ ಪಳ್ಳಿಗಳೊ
ಳ್ಳೊಣಿಯಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ ಸಜ್ಜ ನರ್ಸತ್ಕವಿಗಳ್ |
ನೆಣಿ ಜಾಣರ್ಪಾನವಿಬುಧರ್
ತನಿಸಂದಿರದೂರ್ಗ್ಗಳಿಲ್ಲವಂತಾನಾದೊಳ್ ||೮||

ಮುದಮನೊಡರ್ಚದಿಂಪುನುಡಿ ಮೂರ್ಚೆಯೊಳೊಂದಿಸದಿರ್ಪ ಪಾಡುಬೇ
ಟದ ಕಡು ಸೊಂಪಿನಿಂಪಿನ ಪಳಂಚುವಲಂಪಿನಲಂಪನೊಲ್ಲ ಮನಾ|
ಡದ ಬೆಲೆವಣ್ಣಿಳುನ್ನೆತಲಸತ್ಕೃತಿಯಂ ಸಲೆ ಕೇಳದುತ್ತಮ
ಮುದದೊಡೆ ವೆರ್ಚರಿಲ್ಲ ಪದೆದೀಕ್ಷೆಪೊಡಾಕಮನೀಯದೇಶದೊಳ್ ||೯||

ಸಲ್ಲಲಿತಮಾದ ತೂರ್ಯಮ
ದಿಲ್ಲದ ದೇವಾಲಯಂಗಳಧ್ವರಪದದೊ |

ಳ್ವಲ್ಲದ ವಿಪ್ರಚಿನ್ಮದ
ವಿಲ್ಲದ ಯತಿಪತಿಗಳಿಲ್ಲ ತದ್ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ ||೧೦||

ಕವಿಗಮಕಿವಾದಿವಾಗ್ನಿಗ
ಳವಿರಳಪಂಡಿತರನೇಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಧ |
ಮೌವಿದರ್ಶನಾಕಲೆಗಳ
ತವೆ ಬಲ್ಲವರಲ್ಲದಿಲ್ಲವಂತಾನಾಡೊಳ್ ||೧೧||

ಅಭಿವಾರ್ಚಕರತಿಶೈಶವ
ಸುಭಗರ್ಚತುರಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾಕುಶಲ |
ಪ್ರಭುಗಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳುನ್ನತ
ವಿಭವರ್ತಾವಿಲ್ಲದೂರ್ಗಲಲ್ಲ ನಾಡೊಳ್ ||೧೨||

ಇಂತು ಕಣ್ತನಕತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಮಂ ಮಾಜ್ಞ ಕುಂತಳದೇಶದ
ಸಿರಿಯಂ ಪೆಂಪಂ ತಾಂ ಪದೆದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಗಣಿಕಾಜನಮಧ್ಯದೊಳುಧ್ಯುತ
ಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮಹೋಲ್ಲಾಸಂಬಡೆದೊಲವಿನಿಂದಂ ಬರೆವರೆ,

ಭೂವಘೂಮಣಿ ವಿಳಾಸದಿಂ ಸಮಂ
ತಾವಗಂ ಬಿಡದೆ ತೊಟ್ಟ ಪಚ್ಚೆಯಾ |
ಶ್ರೀವಿರಾಜಿತಕಳಾಪಮೆಂಬವೋಲ
ತೀವಿ ಮೋಣ್ಣಳದ ಗರ್ವೆಯೊಪ್ಪುಗುಂ ||೧೩||

ಕಳಮುಕ್ಷೇತ್ರಾಂಗನೆ ತ
ತ್ಥಳಗರ್ಭಿಣಿ ಗತರಜೋವಿಕೃತೆ ಜಡಭಾವಾ |
ಕಳತೆ ಮನಂಗೆೊಳಿಸಿದಳ
ಗ್ಗೊಳಿಸುವ ಮೈಸಿರಿಗಳಂತೆ ಪಸುವೆಗಳಸೆಗುಂ ||೧೪||

ಪೊಸಬನದೆಸಳ್ಳಳ ಬೆಳಸುಣಿ
ಪಸರಿಸಿ ಪಸುರೇಣಿ ಮಿಸುಪ ತಿಳಿಗೊಳದೊಳ್ಳುಂ |

ಬಿಸಿದುರುವಿಸರಮದೆನೆ ರಂ

ಜಿಸಿದುದು ತನಿಗದ್ವೈಯೊಳ್ ಲಾಕಕದಂಬಂ ||೧೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ತೊಳಪ ಪಸುವಣಿಯ ಬೆಳಗು

ಜೊಳಪಲ್ಪನ್ನದೊಳ್ವಜ್ವಂಭಿಪ ಸೂತ್ರೋ |

ಜ್ವಳರೇಖೆಯಂತೆ ಪೊಸಪೊಡೆ

ಯಳವಟ್ಟರಲೆಸೆದುದಮದ ಕಳಮುಜ್ಜೇತ್ರಂ ||೧೬||

ತುಂಬಿದ ಕಣಿಶದಲಂಪಿನ

ಳುಂಬಕ್ಕೆ ಟಗುವ ಮದಾಳಿಗಳ್ಳಗಯಿಸುಗುಂ |

ತಣೆಳಗನೆ ರುಚಿತತಿಯಂ

ಚುಂಬಿಪ ಕಾಮುಗಿಲ ಮುಳುಗಳರವೆಂಬಿನೆಗಂ ||೧೭||

ಪಚ್ಚಿ ಯ ಪಾಸಪಿಯೊಳ್ಭಾ

ಸ್ವಚ್ಚಾ ರುಮರೀಚಿರಾಜಿ ಪಡಲಿಟ್ಟುಗಳ್ |

ಬೆಚ್ಚರದಿಂ ಪುಟನೆಗೆದವೊ

ಲಚ್ಚೆಗೆ ಸೊಬಗಿತ್ತು ದಮದ ಕೆಂದೆನೆಗೊಂಚಲ್ ||೧೮||

ಭೂತರುಣೀಮುಣಿ ವಿಪುಳ

ಪ್ರೀತಿಯೊಳುಪಿ ತೊಟ್ಟ ಪೊಂಬೆಳಗನೀವೆ ಲಸ

ಪ್ರೀತಾಂಬರಕಂಚುಕಮನೆ

ಸಾತಿಶಯಾರುಣದಿನೊಪ್ಪಿದುದು ಶಾಳವನಂ ||೧೯||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಮಳಪರಿಕಲಿತಕಣಿಶಮಂಜುರೀಭರನಮಿತಮಂಜುಳ
ಗಂಧಶಾಳವನಂಗಳಲ್ಲಿ,

ಮಿಂಚುವ ಪಾಲೆ ನೆಯಂ ನಿಜ

ಚಂಚುವಿನಿಂ ಕದ್ದುಂಕಿ ಯುಣಿ ವಿರಸಮಂ ಮೇ

ಉಂಚಮುದಂಬಡೆದುಂಡು ಪ

ಳಂಚುವ ಪುರಳಗಳದೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ ||೨೦||

ಚಪ್ಪರಿದೀಂಟ ನೂತ್ನ ಕಣಿಪೋಡ್ಬವೆಸಾರಮನುಕ್ಕಿ ಸೋಕ್ಕಿ ನು
ಛ್ವಪ್ಪುಳನೊಬ್ಬ ಲರ್ಚಿಸುತುಮಂಚಿತಕು ಚಿತಚಂಚುಕೋಟೆಯಂ |
ತಪ್ಪದೆ ನೆಲ್ಲ ನಿಟ್ಟಿಸಳೂಳಿಟ್ಟಲೆದುರ್ಬಿ ಮನೋನುರಾಗವಾಂ
ತೊಪ್ಪಿದುದಂದು ಕುಂದದೆ ವಿರಾಜಿತರಾಜಶುಕಾರ್ಭಕೋತ್ಕರಂ ||೨೧||

ಇಂತತಿವಿರಾಜಿತಗಂಧಶಾಲಿನಂಗಳೂಳ್ಳ ನಳಸಿ ಬೀಗಿ ಬೆಳದ
ಪಾಲೆನೆ ಗೊಂಚಲ್ಗಲ್ಲ ಪರಗಿಗಳ ವಿಂಡಂ ಮನೋಜಮಂತ್ರಮಂ
ಪಟವೆ ನಿನಾದದಿಂಚರದಿಂ ಕೈಪಜಿಗುಟ್ಟಿ ಸೋವುತುಂ ಕಾವೇವೇಣ್ಣಳ
ರೆಬರೆಸೆದಿದರದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಮೊಲೆಬಿಟ್ಟಿಂ ನಡು ಬಳ್ಳ ಮಂಜುಳವಿಲೋಲಾಪಾಂಗರುಗ್ರಾಜಿ ನಿ
ಮಲಚಂದ್ರಾತಪದೊಳ್ಳಂಚೆ ಘನಧಮ್ಮಿಲ್ಲಂ ವಿರಾಜಚ್ಚಿಲಾ |
ವಳನೊಳ್ಳರ್ಚೆ ಸಮಂತು ಮೆಚ ರಿಸೆ ಕೀರಾನೀಕಮಂ ಸೋವುತುಂ
ನಲವಿಂದೊಪ್ಪಿದರೈದೆ ಜ್ವಂಭಿಸುವ ಕೇದಾರಂಗಳೂಳ್ ಕಾಂತೆಯರೆ ||೨೨||

ನಲ್ಲರಗಲ್ಕೆಯೊಳ್ ಕುಸುಮಧನ್ವಿಗೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯಾಗಿ ಬಂದು ತಾಂ
ಮೆಲ್ಲೆ ದೇಯುಂ ಸಮಂತು ಸಲೆ ತಾಗಿ ಮದೀಯಮನಕ್ಕೆ ತಾಪಮಂ |
ನಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯು ವಿಕಾಕಮಲಮೆಂದುಣಿ ಕಿಚ್ಚಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿ ಸಂ
ಪುಲ್ಲಸರೋಜದಿಂದೆ ಗಿಳಿವಿಂಡನಿಡುತ್ತೆ ಸದಲ್ಲತಾಂಗಿಯರೆ ||೨೩||

ಮತ್ತಮಾಪಾಮರಿಯರಿಟ್ಟಂಬುಜಕುಟ್ಟಳಕ್ಕಂ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚ
ರದಿಂದಚ ನಲೆನೆಗಳಂ ಕರ್ಚಿ ನಭಕ್ಕೆ ಲಿಪ್ಪು ಗಿಳಿವಿಂಡಾಶಾಲಿವೆ
ನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಗಗನಾಂಗನೆ ಸಂತಸದಿಂ ಕೊಡಲೆಂದೆಳವಿಟ್ಟ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಪೊಂ
ಜರಿಗೆಯೊಳ್ತತ್ತಿ ಸಿದ ಮರಕತಮಣಿಮಾಲೆಯಂತೆಸೆದಿದುದು ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

JAGADGURU VISHWARADHYA
NA SIMHASANA JNANAMANDIR
LIBRARY

CC-0. Jangamwadi Math, Varanasi

Acc. No. 514

ಆಗಸಕಡರ್ವರಗಿಗಳ
 ನಾಗಲ್ಲಿಟ್ಟುಸಲದೊರ್ವಳಕ್ಷಿದ್ಭೃತಿ ಮೇ |
 ಣ್ಣಾಗಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಡಿಸೆ
 ಜಾಗದಲರ್ಪಟದ ರಾಗಮೆನೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ||೨೪||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅಂಬುಜಮುಖಿಯೊರ್ವಳ ನಿಡು
 ಗಣೈಳಗಿನೊಳೊಂದು ಸಿಲ್ವಿದರಗಿಳ ಯೆಸೆಗುಂ |
 ತಣೈಳಗುವಣಿಯಪೇಟೆಯೊ
 ಳಂಬಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ಮರಕತಮಣಿವೋಲೆ ||೨೫||

ಅರೆಯಲೀಕ್ಷಿಸಬ್ಬರಿವೆ ಕಾಮಿನಿಯೊರ್ವಳ ದೃಙ್ಮರೀಚಿಯಂ
 ಸಾರಿಕೆ ಬಿಟ್ಟುಗಲ್ಲ ಗಿಳಿವಿಂಡಿನಿವಿಲ್ಲನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಪ್ಪಸಂ |
 ಚಾರಮದೆಂದು ಬೆರ್ಚಿ ನೆಣಿ ಪಾಣಿ ವಿಯತ್ಸತಿ ತೊಟ್ಟ ನೂತನ
 ಶ್ರೀರುಚಿರೋಲ್ಲಸದ್ಭರಿತಕಂಚುಕದಂತೆಸೆದತ್ತನಂತದೊಳ್ ||೨೬||

ಇಂತತಿವಿಳಾಸದಿಂ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳದ ಕಳಮೆದೆನೆಗಳಂ ಕಚ್ಚಿ ನಭ
 ಕ್ಕೇಷ್ಟರಗಿಗಳಾನಂದಮಂ ತಚ್ಚು ಕಸಂಚಯವಂ ಸೋವುತ್ತುಳವೆಣ್ಣಳ
 ವಿಳಾಸಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ನೋಡುತ್ತುಂ
 ಬರೆವರೆ,

ಬಾಳದ ಕಾವಣಂ ಪಳುಕಿನಚ್ಚ ಗೊಡಂಗಳ ಸೀತವಾರಿ ಪೊಂ
 ಬಾಳಯ ಬಿಜ್ಜಣಂ ಪಸಿಯ ಪೂವಿನ ಪಾಸು ಪಾನಕಾಳ ತ |
 ಣ್ಣಾಯ ಸೊಂಕಿನಿಂ ಬಿರಿದೊಸರ್ವಿನಿಗರ್ಬುಗಳೊಪ್ಪ ಲಸತ್ಪ್ರಪಾ
 ಶಾಲೆಗಳಂದು ತದ್ವಿಷಯದೊಳ ಗೆಗೊಂಡುವಲಂಪನೀಯುತುಂ ||೨೭||

ಮತ್ತಮಾಪಾನೀಯಶಾಲೆಗಳೊಳ್ ಬಜಲ್ದು ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟೆಗಳ್ಗೆ
 ನೀರನೆಣಿಯುತ್ತುಳವೆಣ್ಣಳೈವರಾಜಿಸುತ್ತಿದರ್ ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಚಂದ್ರನಿಭಾನನೆಯರ್ನಿ

ಸ್ತಂದ್ರಾಲಾಪೆಯರಲರ್ಧಕ್ಕೈರವದ್ಯ ಶೆಯರ್ |

ಸಾಂದ್ರಾವೋದಂ ಬಡೆದತಿ

ರುಂದ್ರಾಂಬುವನೇಜಿಯುತಧ್ವಗರ್ಗಿರದೆಸೆದರ್ ||೨೪||

ಮೊಗರಸಮಂ ನಿಡುಗಣ

ಳ್ಳೂ ಗುಮಿಗೆಯೆನೆ ವಚನರಸಮನೊಪ್ಪುವ ಕಿವಿಗ |

ಳ್ಳಗಲದೆ ಬೇಂಟದ ರಸಮಂ

ಬಗೆಗಿಜಿಯುತ್ತುಸೆದರಬಲೆಯರ್ಘನರಸಮಂ ||೨೫||

ಇಂತತಿವಿಳಾಸದಿಂ ಬಜಲ ಬಟ್ಟೆಗರ್ಗ ನಿರೇಜಿವೇಳವೊಣ್ಣಿ
ಗೊರ್ವ ಪಥಿಕಂ ಸೋಲ್ಪು ತೈವೆ ತೀರ್ದೊಡಂ ಮನದಬ್ಬರ್ತೀ
ರದೆ ಲವಲವಿಸುತ್ತುಮವಳನೊಡಂಬಡಿಸಲ್ಕಂಜಿ ಮೊಗಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪ ಪಾಂಥನ ಮನದಳವನಜಿದವನೊಳ್ಳು ರೆಯಲಿಚ್ಚೈಸಿ ಯುಚ್ಚ
ವದಿಂ ಸತಿ ಮೇಲ್ವರಿವುದನುಚಿತವಿವನುಪಾಯದಿಂದೆದ್ದೆಗೊಳಿಸಲ್ವೇಳ್ಕು
ಮೆಂದುಮಿಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲಮೆಂದೆನಲಿದುಂ ನೀರಿಲ್ಲಂಬುದಜ್ಜ ರಿಯನುತಾ
ಪಲ್ಲವಿಕಂ ಬಿಟ್ಟಗಲಾರದೆ ಕಟ್ಟಾಸೆಯಿಂ ನುಡಿಯಲವನೊಳೀ
ಪನ್ನಂದಹಾಸವದನಾರವಿಂದೆಯಾಗಿ ಮಗುಚ್ಚಿಂತೆಂದಳೆ ||

ಊರತಿದೂರಂ ಸನಿಯದೊ

ಳಾರೈವೊಡಮಾರುಮಿಲ್ಲ ಬೇಡೆಂದೆನೆ ನೀಂ |

ಜೋರನೆ ಬಡಿದೆನ್ನೆನೆ ಯಾ

ನೀರಂ ನೀಂ ಸೆಳೆದುಕೊಳ ವಿಚಾರಮದುಂಟೇ ||೨೬||

ಎಂದಿಂತು ಏಕಾಂತಮಂ ಸೂಚಿಸಿ ಯೊಡಂಬಟ್ಟರ್ಪ ಬಟ್ಟೆಗಂ
ಪೆಜಿಮೊಗದಂಗೆನೆಯೊಳಳವಟ್ಟಂಗಳಕೇಳಿಯಂ ನೆಗಚ್ಚಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು
ಮಗಟ್ಟಾ ಬಟ್ಟೆಗಂ ಪಥಂಪಿಡಿದು ಪೋಗೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೆ,

ನೀರೇಜಿವಳ ವದನಂ ಕೈ

ನೀರೊಳ್ಳಾಪೊಳೆಯಲಿಂದು ಸಿಕ್ಕಿದನೆನುತುಂ |

ಭೋರನೆ ಕೈಯ್ಯಂ ಮುಚ್ಚು
ತ್ತಾರಮಣಿಯನೊರ್ವನೈದೆ ನಗಿಸಿದನಾಗಳ್ ||೩೧||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕಳಶಮನೆತ್ತಿ ನೀರೆಜಿವೆ ಕಾಂತೆಯ ಲೋಲವಿಲೋಚನಾಂಶು ಸಂ
ಕುಳಮನೆ ವಾರಿಧಾರೆ ಯೆನುತುಂ ನಿಜತೋಯಮನೀಂಟದೊಯ್ಯನಂ |
ಜಳಯನಮರ್ಚಿ ಬಾಯ್ಗೆ ಮೊಗಮಂ ಬಚ್ಚಿಗೊಂಡೆಡಕಂ ಬಲಕ್ಕ
ಮುಜ್ಜಳತೃಪ್ತಿಯಿಂದೆ ತಂದರಕೆ ಪಿಂಗದೆ ನಾಣಿ ದನೊರ್ವ ಬಟ್ಟಿಗಂ ||

ಇಂತು ಪಾನೀಯಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರುಪಾಂಥರೊಳತಿವಿಳಾಸಮನೆಸ
ಗುತ್ತೆ ಸೆದಿರ್ಪೆಗಳವೆಣ್ಣುಳ್ ಚಲ್ಲಾಟಮಂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಟಕ್ಷಿ ತೀಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಮಂ ಬರೆವರೆ,

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿಹುವಾಟೆಗ

ಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಪೊಸಬನಂಗಳಲದೊರ್ವಿಟಗಳಂ |

ತಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ತೀವಿರೆ ಕ

ಣ್ಣುಲ್ಲಾ ಸಮನೀವುತೊಪ್ಪಿದುದು ತದ್ವಿಷಯಂ ||೩೩||

ಇಂತವನೀಕಾಂತಾಮಣಿಯ ಕುಂತಳಮೆಂದೆನಿಸಿ ಮನಂಗೊಳಪ
ತತ್ಕುಂತಳದೇಶಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮಂಗಳಮಂದಿರಂ ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜಂ
ಧರ್ಮದ ಹರ್ಮ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಯ ಮೂಲಂ ಭಕ್ತಿಯ ಬೈತ್ರಂ ಜ್ಞಾನದ
ನಿಧಾನಂ ಮಹಿಮೆಗಳ ಮಹಾರ್ಣವಂ ಸಮಸ್ತ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಸೀಮೆ ಯೆನಿಸಿ
ನೆಗಟ್ಟೆವತ್ತೆಖಿಳಕ್ಷೇತ್ರಶಿಖಾಮಣಿಯಪ್ಪ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಂ ವಿರಾಜಿಸು
ತ್ತಿದ್ದು ||೩೪||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅಂಪಯ್ಸಲ್ಲಾ ರದಂಚತ್ಪರಮಪದದ ಸೂತ್ರಂ ಶಿವಜ್ಞಾನನೇತ್ರಂ
ಸಂಪದ್ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಾಂಬುರಹವನಜಮಿತ್ರಂ ಧರಿತ್ರೀಸುವಕ್ತ್ರಂ |

ಲಂಪಂಬಿತ್ತೈದೆ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದುದು ಭವಲತೋದ್ಯಲ್ಲವಿತ್ರಂ ವಿಚಿತ್ರಂ
ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಂ ವಿರಾಜಚ್ಛುತಿತತಿಮುಕುಟಸ್ತೋತ್ರಸಾತ್ರಂ ಪವಿತ್ರಂ ||

ಇಂತತಿಮುಹುರ್ಮೆಗಳನೊಳಕೊಂಡು ಮನಂಗೊಳಪ ಸಮಸ್ತಕ್ಷೇ
ತ್ರಶಿಖಾಮಣಿಯಪ್ಪ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಪೊಕ್ಕುಟ್ಟುಟ್ಟಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮ
ನಾನಂದಾಬ್ಬಿಯೊಳ್ಳೂಡಿ ಮುಲುಂಗಾಡುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ,

ಘಣಿಪೋತಂಗಳನೆತ್ತಿ ಸಾವಗಿಪ ರಾಜನ್ನೀಲಕಂಠಂಗಳಂ
ಪೊಣವೊಣೀನಿಕುರುಂಬದೊಳ್ ರಿಪ ಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಂ ಮತ್ತಮಾ
ರಣದೊಳ್ಳೂಡಿಸ ಸಿಂಹದಿಂ ಗಿಳಿಗಳಂ ಕೂಡಿರ್ಪ ಸಾಲ್ವಂಗಳು
ಬುಣದಿಂದಂ ಘನಶಾಂತಿಯಂ ತಳದು ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮಾರಾಜಿಕುಂ||

ಇಂತು ಜಾತಿವೈರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಿ ಸಂಚರಿಸ ಸಮಸ್ತಮೃಗಂ
ಗಳಂ ಸಕಳತೀರ್ಥಂಗಳಂ ಪವಿತ್ರಗೋತ್ರಂಗಳಂದೆ ನಾನಾದೇವಸ್ಥಾನಂ
ಗಳಂ ನವೀನೋದ್ಯಾನಂಗಳಂ ಮನೋಹರಪುಷ್ಕರಣಿಗಳಂ ಪುಣ್ಯತಟಾ
ಕಂಗಳಂ ವರ್ಣಿಗಳ ಪರ್ಣಶಾಲೆಗಳಂ ವಿಮಳತಪಸ್ವಿಗಳಂ ಕಣ್ಣಿ ಮಂಗಳ
ಮಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಪ ತತ್ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಂಪಂ ನಡೆನೋಡುತ್ತುರುತರ
ಭಕ್ತಿರಸಭರಿತಾಂತಕರಣನಾಗಿ ಬರೆವರೆ ಮುಂದೆ ಮೂಲುಲೋಕ
ಮಾತೆಯಪ್ಪ ಬಾಬಪಂಪಾದೇವಿಯಾಲಯಮುಂ ಕಾಣಿಸಲಾನೆಯಿಂದೆ
ಒತ್ತಂದು ಮಾದೇಗುಲದುವಕಂಠಸ್ಥಿತಮುದಿತ ವಿಮಳಕಮಳಕಹ್ಲಾರಕೈರ
ವಸಂಚಯದ ಸಮಂಚಿತಸುಗಂಧಮಿಳಿತಾಂಚನೈಕರಂದಧೂಳಿಪಟಲ
ಕ್ರೀಡೋಲ್ಲೇಢಭ್ರಮದ್ಭ್ರಮರೀಪುಂಜಸಂಜನಿತಮಂಜುಳರೈಂಕಾರ
ಪರಿಪೂರ್ಣರಂಜಿತಕಂಜಾತಾಕರಾಚ್ಛೋದಕದೊಳ್ ಕರಚರಣಪ್ರಕ್ಷಾ
ಳನಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾನಂದದಿದ್ದುಟ್ಟುಟ್ಟಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಪದ್ಮ
ಕುಟೀರಮಂ ಪುಗುವ ರಾಜಹಂಸನಂತೆ ದೇವಾಗಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಂ ಕಾಣ ತವಕದಿಂದಂ ಬರೆವರೆ,

ಮಿಸುಪ ಶಶಿಸೂರ್ಯಮಂಡಲ

ವಿಸರಮನೇಳಿಸುವನನೂನತೇಜಮನಂದೆ |

ಣೆ ಸೆಯೊಳ್ಳ ಸರಿಸುತುಂ ರಂ
ಜೆಸಿದುದು ಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಾ ||೨೬||

ವೇದಂಗಳಣಿವಿಗಳವಡ
ದಾದಿಸರಬ್ರಹ್ಮನೊಲ್ಲ ರೂಪಂ ತಾಳ್ದಾ |
ಹಾ ದದಿನೊಪ್ಪುವುದೆನಲಿಂ
ಬಾದುದು ನಿಡುಗಣೆ ಮೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಾ ||೨೭||

ತೊಳಗುವ ಪಟ್ಟ ಕ್ರಾಬಂ
ಗಳನೊಡೆದುಣಿ ನಿಮಿದ್ ಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚಿನ ತೆಹಿದಿಂ |
ದಳವಟ್ಟು ವಿಜೃಂಭಿಸ ಚೆ
ತ್ಯಳಯೆನಲೊಪ್ಪಿದುದು ಮೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಾ ||೨೮||

ನಿಜಭಕ್ತಜನದಭೀಷ್ಟ
ವ್ರಜಮಂ ಬಿಡದೊಲ್ಲ ಪೊಂಗಿ ಕೊಡುವ ಸುಪರ್ವ |
ವ್ರಜದಿನಿವೆಣೆ ನೆ ನೇತ್ರಾಂ
ಋಜುಕಡ್ಡೆ ಮದಾಯ್ತು ಮೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಾ ||೨೯||

ಸುರುಚಿರಭಕ್ತಿರಸಂ ಸೃತಿ
ಮುರುದುಖಮನುಷಿದು ನಿಜಸುಖಮನೆರ್ದೆವನೆಯೊಳ್ |
ಪರುಠವಿಸುವ ಸುಜಾ ನದ
ತಿರುಳನಲೆಸೆದತ್ತ ಮೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಾ ||೩೦||

ಪುದಿದಜಾ ನದ ಪೆಂಪಂ
ಸದೆದೊಡಿಸಿ ಸಕಲಭಕ್ತಸಂಚಯದ ಲಕ್ಷ |

ದೈದಯಾಬ್ದದೊಳೊಪ್ಪುವೆ ಚೆ
ನ್ಮುದವೆನಲೆಸೆದತ್ತ ಮೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಾ ||೩೧||

ಧ್ರುವಮಂಡಲದೊಸರ್ವಮರ್ದಂ
ಸುವಿಲಾಸದಿನುಂಡು ಯೋಗಿಗಳ ಚೇತನದೊಳ್ |

ತವೆ ತೊಳಗಿ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗೊ

ವ್ಯವ ನಿಜವೆನಿಸಿದುದು ಮೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಭಿಕೆಯಾ ||೪೦||

ಇಂತು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಸಾಂಗೋಚರವು ಪಂಪಾಂಭಿಕೆಯ ಮೂರ್ತಿ
ಯಂ ಕಂಡಿದುವಿನ ಲೇಖಿಯಂ ಕಂಡಿಂಗದಿವಕ್ಕಿಯಂತೆ ಪೊಂಗಿ ತುಂ
ಗಾನಂದದಿದುದು ಟ್ಟಿಟ್ಟಿತ್ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಮಗುತೆ ಟ್ಕ ಕರಸರೋಜಂಗಳಂ ಮುಗಿದು
ಕೊಂಡು ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ,

ಶ್ರೀನಾಥಬ್ರಹ್ಮ ಶಕ್ರಪ್ರಮುಖವಿಬುಧಸಂದೋಹಕೋಟೀರಮಾಣಿ
ಕೃಷ್ಣನೀಕೋದ್ಭೂತಕಾಂತ್ಯಾವೃತಚರಣಸರೋಜಾತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ ಶುಂಭ |
ದ್ವಾಪುನುವ್ರತಾಚ್ಛೇತೇಜೋಮಯೆ ಶಶಿಕಲೋತ್ತಮೆ ಸರ್ವೇಷ್ಟದೆ ಜ್ಞಾ
ನಾನಂದಾಂಭೋಧಿಯೆನ್ನಂ ಪೊರೆಗೆ ಕರುಣದಿಂ ತಾಯೆ ಪಂಪಾಭವಾನೀ ||
ಮುನ್ನೋರ್ವಂ ದಾನವೇಂದ್ರಂ ಪ್ರಕುಟಮಹಿಷಾಕಾರಮಂ ತಾಳ್ಕುಗ
ವೋ

ತ್ವನ್ನಂ ನಾನಾಜಗತ್ತಂ ಬಿಡದೆ ಸುಡೆ ಸುರಶ್ರೇಣಿಯಾಗಳ್ಳಗಟ್ಟಿಂ |
ನಿನ್ನಂ ಕೂರ್ತರ್ಚಿಸಲ್ದದ್ದನುಜನೆ ತನುವಂ ನೀಳ್ಕು ಲೋಕಂಗಳಂ ನಿ
ರ್ಭಿನ್ನಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಪೂಡಿಸಿದಳ ಜಯ ಮನ್ನಾತೆ ಪಂಪಾಭವಾನೀ ||

ಮದನೋದ್ಯದ ಪಮಂ ಗೆಲ್ಲನುಪಮುದದಿಂದೂರ್ಧ್ವರೇತಂ ವಲಾದಾ
ಮದನಪ್ರಧ್ವಂಸಿಯಂ ನಿನ್ನ ತೊಳಪಕುಡುವುರ್ವೆಂಬಕೋದಂಡದೊಳ್ಳಾ
ರ್ಚಿದ ಚಂಚತ್ಪಕ್ಷಮೌರ್ವೀಪರಿಕಲಿತವಿಲೋಲಾಯುತಾಪಾಂಗರುಗ್ವಾ
ಣದಿನೆಚ್ಚ ಧಾಂಗಳಮಂ ಕೊಂಡಗಸುತೆ ಜಯ ಮನ್ನಾತೆ ಪಂಪಾಭವಾನೀ ||

ನಿಜಂ ಬಾಗಿರ್ಪ ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಹೃದಯಸಂಶುದ್ಧ ಪಂಕೇಜಪತ್ರಂ
ಬೆಚ್ಚಾ ರಾಜದ್ಭವತಪ್ಪದತಳಮದನಿಶಂ ಪದ್ಮರೇಖಾಂಕವಂತಾ |
ಳ್ಳು ಚ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬೆತ್ತಿರಲೆಸೆವ ಮಹಾದೇವಿ ರುದ್ರಾಣಿ ಜ್ಯಂಭ
ತ್ಸಚ್ಚಿನ್ಮೋದಾಬ್ಧಿ ಯೆನ್ನಂ ಪೊರೆಗೆ ಕರುಣದಿಂ ತಾಯೆ ಪಂಪಾಭವಾನಿ ||

UDBHATA KAVYA.

8

ದೇವಿ ತ್ವತ್ಪಾದಪಂಕೇಜಮನನವರತಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತಿರ್ಪ ಭಕ್ತರ
ಸಾವುಂ ಪುಟ್ಟುಂಬ ವಿದ್ಯಾದ್ವಯಮನಜಿಯದಿರ್ಪರ್ ಕರಂ ಚಿತ್ರಮೆತ್ತೇ
ಈವಿಶ್ವಾಕೀರ್ಣಮಾದೀಸಕಲಕಲೆಗಳಂ ಬಲ್ಲವರ್ತಾವೆನಿಪ್ಪರ
ಶ್ರೀವಾಣೀಸೋತ್ರಪಾತ್ರಾಮಳತರವಿಳಸನ್ನೂರ್ತಿ ಪಂಪಾಭವಾನೀ॥

ವನಿತಾವೃಂದಂ ಧನಂ ಧಾನ್ಯಮಖಿಳಮಣಿ ದಂತ್ಯಶ್ವಮೊಳ್ಪಾಸಿವೆಲ್ಲಂ
ಜನಿಯಿಕ್ಕುಂ ತ್ವತ್ಪದಾಬ್ಜಾರ್ಚನೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ನಿನ್ನ ಪಾದಂ
ಗಳೊಳೆ

ತನಮಂ ಮೇಣೆ ಚೊಡ್ಲಂ ಬಹುಯ ಬಯಲೊಳಂದೊಂದಿಚಿದ್ವ್ಯೋ
ಮವೇತಾಂ

ತನುವಕ್ಕುಂ ಸರ್ವಸೌಖ್ಯಪ್ರದೇ ಭವದುರುಭಕ್ತರ್ಗೆ ಪಂಪಾಭ
ವಾನೀ ॥೪೮॥

ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಂಗಳೈದಲ್ಲರಿದೆನಿಸ ಭವತ್ಪಾದಮಂ ಕೀರ್ತಿಸಲ್ಕೀ
ಪಂಚಾಶತೋಕ್ತಿಭೂಮಂಡಲದೊಳಳವದಾರ್ಗಕು ಮೇಣ್ಣಾವಿಸ
ಲತ್ತಂ

ಪಂಚಂಕೂರ್ತಾಂ ವಲಂ ಬಲ್ಲವೊಲುಱಿ ಪೊಗಣ್ಡಿಂ ತಾಯೆ ರಕ್ಷಿಪ್ಪು
ದೆನ್ನಂ

ಪಂಚಾಸ್ತ್ರಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ತೊಳತೊಳಪರ್ಧಾಂಗಿ ಪಂಪಾಭವಾನೀ ॥

ಎಂದಿಂತು ಪೊಗಣ್ಡು ಮಗುಣ್ಣೆತ್ತಂದುದ್ಭಟಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ
ಬರೆವರೆ,

ಸುರುಚಿರಜಪಮಾಲಾಂಚಿತ

ಕರವೀಷನ್ಮಕುಳತಾಕ್ಷಿ ಪೂಸಿದ ಭಸಿತಂ ।

ಪರಿದೊಪ್ಪರೆ ನಿಜಯೋಗದೊ

ಳರದೊಪ್ಪಿದನೊಂದುತಾಣದೊಳ್ಳುನಿನಾಥಂ ॥೪೯॥

ಇಂತು ನಿಜಯೋಗಾನಂದದಿಂದಂ ಕೃಷ್ಣಾಜನಬ್ರೂಸಿಯ ಮೇಲೆ

ಪದ್ಮಾಸನನಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಿಸ ಜತಿಯಂ ಕಂಡತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ಕುಮಾರ
ರಪಾಲಫೂರ್ಜರಂ ಬಂದಭಿನಂದಿಸಲೆಚ್ಚಿತ್ತಕ್ಷಿಗಳನೊಯ್ಯನೆ ತೆರೆದೀಕ್ಷಿಸಿ
ತನ್ನ ಪಾಲಕನಂ ಮುನಿನಾಥಂ ಕಂಡಂತೆಂದಂ ॥

ಆವುದು ನೆಲೆ ನಿನ್ನಯ ಪೆಸ
ರಾವುದು ನೀಂ ಬಂದ ಕಜ್ಜ ವೇನೆಂದು ತದು |
ವೀವರನಂ ಬೆಸಗೊಳಲಾ
ಪಾವನಯತಿಪತಿಗೆ ಮಗುಟ್ಟು ನೃಪನಿಂತೆಂದಂ ||೫೧||

ಯತಿ ಕೇಳ್ವೆಲೆ ಬಲ್ಲಕಿ ಯೆಂ
ಬತುಳನಗರಮುದ್ಭಟಾಂಕನೆನ್ನಯ ಪೆಸಭರ್ಪಾ |
ನುತದೇವಲಮುನಿ ಬರಿಸ
ಲ್ಕುತಿಮುದದಿಂ ಬಂದೆನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆಲೆ ಮುನಿನಾಥಾ ||೫೨||

ಎಂದಿಂತುದ್ಭಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಬಿನ್ನ ವಿಸಿದತಿವೃದ್ಧಮಧು
ರಾಲಾಪಂಗಳಂ ಕೇಳಿ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಕಾಣು ದನಂತತಪಃಫಲಮಿ
ಲ್ಲದೆ ಸಮನಿಸದು ನೀಂ ಬಿಟ್ಟೆಯಂ ಬಂದು ಕಟಕಮಂ ಕಂಡ ತೆರನಾ
ಯ್ತನಲಾಮುನಿನಾಥಂಗೆ ಜನನಾಥಂ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ವಿನ
ಯೋಕ್ತಿ ಗಳಿಂದಿಂತೆಂದಂ ||

ಈಸಂಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯನಾ
ಲಾಪಿಸಿ ಯೆನ್ನಂಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಡೆಲೆ ಚಿ |
ದ್ರೂಪತಪಸ್ವಿಯೆ ಯೆನಲಾ
ಭೂಪಶಿರೋಮಣಿಗೆ ಮುನಿಪನಿಂತೆಂದುಸುದ್ಂ ||೫೩||

ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯ
ಲಂಪಬಿದಹಿಪಂಗೆ ಬಿತ್ತರಿಸಲರಿದನಿತಂ |.
ನೀಂ ಪದೆದೆಲೆ ಭೂಪತಿ ಕೇ
ಳಾಂ ಪೇಟ್ಟುಪೆನೆಂದು ಮಗುಟ್ಟು ಮುನಿ ಯಿಂತೆಂದಂ ||೫೪||

ನರರೆಲ್ಲಂ ನಿರ್ಜರರ್ ನಿರ್ಮಳತರಜಲಮೆಲ್ಲಂ ವಿಯತ್ಸಿಂಧು ಭೂಮಿ
ಧರಮೆಲ್ಲಂ ಮೇರು ತತ್ಪ್ರಸ್ತರನಿಕರಮದೆಲ್ಲಂ ಲಸನ್ನಾಕರತ್ನಂ |

ತರುವೆಲ್ಲಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ ಪಚನಶಿಖಿಯದೆಲ್ಲಂ ಮುಖಂ ಬೆಂಚೆ ಯೆಲ್ಲಂ
ವರತೀರ್ಥಂ ಹೈತ್ರಜೂಡಾಮಣಿ ಯೆನಲೆಸವೀಪಂಪೆಯೊಳ್ಳೆಳ್ಳ
ರೇಂದ್ರಾ ||೫೫||

ಕಡುನಲವಿಂ ಪಂಪಾಂಬಿಕೆ
ಬಿಡದೋವುವೆ ಕಥೆನಂದಿದೆ ಪಂಪಾಪುರಮೆಂ |
ದೆಡೆವಿಡದೀಹೈತ್ರಂ ಪೆಸ
ವೆಡೆದೊಪ್ಪುವುದಾಲಿಸುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಾ ||೫೬||

ಮತ್ತಮೆದಲ್ಲದೆ ,

ಪ್ರಾಚೀಯೊಳುರುಕಿನ್ನರಪನ
ವಾಚೀಯೊಳಭಿಜಂಬುಕೇಶ್ವರಂ ಪಶಿ ಮದೊ |
ಶ್ವೇತಜಗಳಂ ಸೋಮೇಶನು
ದೀಚೀಯೊಳಾವಾಣಿಭದ್ರರುಜಿ ನೆಲಸಿಪ್ಪರ ||೫೭||

ಇಂತು ನಾಲ್ಕುಲಿಂಗಂಗಳೊಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ದ್ವಾರಂಗಳಿದ್ಬಿಳಿಭಕ್ತ
ಗರ್ಭೀಪ್ರಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕೊಡುತೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತಿರೆ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಸಾರ್ಥ
ಯೋಜನವಿಶಾಲಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ ಮಹಾಲಿಂಗಗಳನೊಂದೊಂದಾಗಿ ಪೆಸ
ಗೊಂಡುಸುವೆನೆಂಬೊಡೆ ಬಿಸಜಾಸನಂಗಳದಳಮಾಗಿ ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ
ಗಣಿತಶಿವಲಿಂಗಂಗಳ ಬೆಡಂಗಿಂ ತುಂಗಮಹಿಮೆಯುಂ ತಳದು ಮಂಗಳ
ಮೆಪ್ಪಪಂಪಾಹೈತ್ರಂ ವಿರಾಚಿಸುತಿದುರ್ದು ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕಲ್ಲೆಲ್ಲಂ ಪರುಸದ ಕಣಿ
ಪುಲ್ಲೆಲ್ಲಂ ಮೂಲಿಕೆಗಳಮರ್ದ ಗೋತತಿ ತಾ
ನೆಲ್ಲಂ ಸುರಭಿಗಳುದಕಮ
ದಿಲ್ಲಂ ಕೇಳೆ ನೃಪತಿ ಪಂಪೆಯೊಳ್ ಸಿದ್ಧರಸಂ ||೫೮||
ಋಷಾದಿಮುಖಮಂ ಕಳ
ದುನ್ಮನದಾನಂದಮಿವ ಪಂಪಾಪುರದೊಳ್ |

ಮನ್ಮುಖತೀರ್ಥಪ್ರಮುಖೋ
ದೃಷ್ಟಂಗಳತೀರ್ಥಮೆಸೆವುದುವೀಪಾಲಾ ||೫೯||

ಪೆಸಗೊಂಡೊಂದೊಂದಂ ಲೆ
ಕ್ಕಿಸಿ ಪೇಜ್ಜಿ ಪೆನೆಂದೊಡೀಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು |
ಳ್ಳಸದೃಶತೀರ್ಥಾವಳಿಯಾ
ಬಿಸಜಭವಂಗಳದಳಂ ಧರಿತ್ರೀಪಾಲಾ ||೬೦||

ಮಡುವೆಲ್ಲಂ ತೀರ್ಥಂಗಳೆ
ಗಿಡುವೆಲ್ಲಂ ಮರುಜೆವಣಿಗಳರೆಗೆಲ್ಲಂ |
ಕಡು ಮಿಸುಪಸಿದ್ಧ ಪೀತಂ
ಬಿಡದೆಸವೀಪಂಪೆಯೊಳ್ಳ ರೇಂದ್ರವೈಗೇಂದ್ರಾ ||೬೧||

ಇಂತನಂತತೀರ್ಥಂಗಳಂ ಸಕಲಲಿಂಗಂಗಳಂ ನಾನಾಪುಣ್ಯಪರ್ವ
ತಂಗಳಂ ಸಮಸ್ತಾಶ್ರಮಂಗಳಂ ನೆಗಟ್ಟೆವೆತ್ತ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದೊಳೆ
ನೆನೆದವಂ ನಿಷ್ಪಾಪಂ ಪೆಸಗೊಂಡವಂ ಪಿರಿದುಂ ಪವಿತ್ರಾಂಗಂ ಕಂಡವಂ
ಕಲ್ಯಾಣಮಯಂ ಕೊಂಡಾಡಿದವಂ ಕೊಟೆಯಜ ಫಲಯುತಂ ಮುಖ
ಗಿದವಂ ಮೋಕ್ಷಾತ್ಮಕಮೆನಲಸಮಮಹಿಮೆಯಂ ತಳದು ಪರಿವ ತುಂಗ
ಭದ್ರಾನದಿ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪುದು ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ತತ ಟನಿಕರಂ ಬಿಡದೆಸೆ
ದುತ್ತಮೆತೀರ್ಥಂಗಳಂ ವಸಿಷ್ಠ ಪ್ರಮುಖ |
ಪ್ರೋತ್ತಂಗಳಮುಖಿಗಳಾಶ್ರಮ
ದೊತ್ತೊತ್ತಿಂ ತುಂಗಭದ್ರ ತಾನೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ||೬೨||

ಇಂತು ಮಂಗಳಮಯೆಯಪ್ಪ ತುಂಗಭದ್ರಾನದೀತೀರದಲ್ಲಿ,
ಮಿಗೆ ಜ್ಯಂಭತಕ್ಷೇತ್ರೋಣಿಯೆಂಬಂಗನೆಯಮರ್ದ ಲಲಾಟಂ ಸ್ವರನ್ನಾನ
ಸಾಟಂ
ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಗಾರ್ವಗಂ ತಾಂ ಸೊಗಸುವ ಪೊಸನೋಟಂ ಮಹಾಕರ್ಮ
ದೋಟಂ |

ನಿಗಮಾಂತಾರ್ಥಂಗಳುದ್ಭದ್ವಜನತತಿಯ ಕೂಟಂ ನಿಜಶ್ರೀಯ ಬೇಟಂ
ಬಗೆಗೊಂಡೊಪ್ಪಿಪುರ್ವದರ್ಶನಕರಕಿರೀಟಂ ಕರಂ ಹೇಮಕೂಟಂ ||

ಎಂದಿಂತು ಮನಂಗೊಳಪ ಹೇಮಕೂಟಾಗ್ರದೊಳ್ ಮಧುಮಥನ
ವಿಧಿವಿಬುಧಸತಿಯುಖ್ಯವಿವಿಧಬುಧಕೋಟೀರಕೋಟನವಶಾಣಾಕ್ಷೀಣಕ
ಷಣೋಲ ಣನಿಖಿಳಮಣಿಗಣವಿರಾಜಿತಚರಣಾರುಣತರುಣಪಲ್ಲವಂ ಪಂ
ಪಾಂಬಿಕಾವಲ್ಲಭಂ. ನಿಗಮದುರ್ಲಭಂ ಜಗದುದಯಸ್ಥಿತಿಯಕಾರಣ
ಸ್ವರೂಪಂ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಸಂತಸಮನೆಸೆದಾಂತುಮಿರ್ಪಂ ||
ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ,

ಪೂರ್ಣವರ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಶಿಖಾ

ಮಣಿಯಾದೀಪಂಪೆಯೊಳ್ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ನಿ |

ಗುಣರೂಪಂ ದೇವಕುಲಾ

ಗ್ರಣಿಯನಿಶಂ ಕಂಗೊಳಪ್ಪನೆಲೆ ಭೂಪಾಲಾ ||೬೪||

ವೇದಾಂತಸ್ತುತಿಗಚ್ಛಯೋಗಿಗಳ ಚೇತೋದೃಷ್ಟಿಗಬ್ಜ ಸನೇಂ
ದ್ರಾದ್ರಿಪ್ರೋನ್ನತದೇವವೃಂದಲಸಬ್ಧಾವಕ್ಕೆ ಮೈದೋಅದಿ |
ಪ್ವಾದೇವಂ ಶಶಿಶೇಖರಂ ಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ. ಭವಾನೀಪ್ರಿಯಂ
ನೋದಂಬತ್ತಿರೆ ತಾಳ್ದು ರಂಜಿಪುದು ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮುರ್ವೀಧವಾ ||೬೫||

ಇಂತವಾಚ್ಛನಸಗೋಚರನಂ 'ನಾದಬಿಂದುಕಲಾತೀತನಂ ದೇವಶಿ
ಖಾಮಣಿಯಂ ಸಮಸ್ತದೇವತಾಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂ ಶರಣಜನಮೋದನಂ
ವಾಂಛಿತಫಲಪ್ರದಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಂ ಶ್ರೀಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಚಿಂತಾಮ
ಣಿಯಂ ತಳದು ಮನಂಗೊಳಪ ರತ್ನಸಾನುಸ್ಥಲಿಯನೆ ಪಂಪಾಪುರಂ
ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದು ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಈಪರಿ ರಂಜಿಸ ವರಪಂ

ಪಾಪುರದುತ್ತುಂಗಮಾದ ನಿರುಪಮಮಹಿಮಾ |

ಕೂಪಾರಮನುಸುರ್ವನೇನ
ಲ್ಕಾ ಪದ್ಮಭವಂಗೆ ತೀರದುರ್ವೀಪಾಲಾ ||೬೬||

ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಗ
ಳಂ ಪದೇದಾಲಿಸಿದವರ ಮೆಗುಟ್ಟೊರೆಕೇಳರ |
ತಾಂ ಪಿತ್ತಪತಿಸೈರಿಭಗಳ
ಕಂಪಿತಘಂಟಾಕರ್ತೋರಘನಾಘನವಮಂ ||೬೭||

ವಿಲಸತ್ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮ
ನೋಲವಿಂದಂ ಬಂದು ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ಮೆಟ್ಟಿದುರ್ |
ಮೌಲಮಪ್ಪ ನಿರಯಮಾರ್ಗದ
ನೇಲನಂ ಕೇಳ ನಿಗಮವಚನಕರ್ಣಾಭರಣಾ ||೬೮||

ಕಂತುಮದಧ್ವಂಸಂ ಕಡು
ಸಂತಸದಿಂದಿರ್ಪ ಪಂಪೆಯಂ ಕಂಡರ್ವೀ |
ಣಂತಕಭಟಭೀಷಣರೂ
ಪಂ ತಾವೆಂದುಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸರ್ಜನಪಾಲಾ ||೬೯||

ಮನಮೊಲ್ದಾಕ್ಷೇತ್ರದೊಳೊಂ
ದಿನಿಸಾನುಂ ಜಲಮನೀಂಟಿದರೆ ಮಗುಚೀಂಟರ |
ಜನನಿಯ ಮೊಲೆವಾಲಂ ಕೇ
ಳ್ಳನನಿಜಸಂಕಾಶರೂಪ ಕೀರ್ತಿಕಲಾಪಾ ||೭೦||

ನುತಿವಡದೀಕ್ಷೇತ್ರದೊಳೊಂ
ಶಿತಿಕಂಠಾರ್ಪಿತಸುಧೂಪವರಗಂಧಘ್ರಾ |
ಣಿತರೈದವೈತರಣಿಯ
ತತದುರ್ಗಂಧವನೆ ವಾಸಿಸರ್ ಜನನಾಥಾ ||೭೧||

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳದಟಂ
ವಂಚಿಸುವಾಯಾಸವೇಕೆ ಕೂರ್ತಿಸ್ಥಲದೊಳ |

ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ಸಲೆ ಸಂ

ದಂಚಿತಗ್ಗ ಹಿಯಾಗೆ ಸಾಕು ಕೇಳ್ವ ನನಾಥಾ ||೨೦||

ಮತ್ತು ಮದಲ್ಲದೆ ,

ಘನಪಂಚಭೂತಮಯಸಂ

ಹನನಮನುಷಿ ತಳಯದಾಭವಕ್ಕಳ್ಳದ ಸ ।

ಜ್ಞಾನರೀಪೆಂಪಿನ ಪಂಪೆಯೊ

ಳನಿಶಂ ಕೂರ್ತಿದುರ್ಮ ಮುಕ್ತಿವಡೆವೆರ್ಭೂಪಾ ||೨೧||

ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಭೂಮಿಯೊಳ್ಳರೆ ಮಹಾತೀರ್ಥಂಗಳೊಳ್ ವಾರಿ ನ
ಲೈಂಪಂಜೆತ್ತು ಮುಖ್ಯಾ ಯೊಳ್ ಶಿಖಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂಗೆ ಕೂರ್ತಿಕ್ಕುವಾ ।
ಸಂಪದ್ವೀಜನದಿಂಪುಗಾಳಿಯೊಳರಲ್ ಚಿದ್ವ್ಯೋಮದೊಳ್ಳವ್ಯೋಮಮೊ
ಳ್ಳಂ ಪೊಂದಿಕುರ್ಮಿವಿಲ್ಲಿ ಪಂಚತೆಯನೈದಲ್ ಜೀವಿಗಳ್ಳೊವರಾ ||೨೨||

ಕಾಮಂ ಕೈವಲ್ಯದೊಳ್ ಕ್ರೋಧಮದಘತತಿಯೊಳ್ ಪುಣ್ಯದೊಳ್ಳಂದ
ಲೋಭಂ

ಶ್ರೀಮೋಹಂ ಶಂಭುಭಕ್ತಾವೇಳೆಯೊಳತಿಮದಂ ಚಂಡಕೀನಾಶನೊಳ್ಳ ।
ತ್ತಾಮಾತ್ಸರ್ಯಂ ವಲಂ ಮಾಯೆಯೊಳರಲಿವಡ್ವರ್ಗದೊಳ್ ಕೂಡಿ
ತೋರ್ಪ್ಪ

ಪ್ರೇಮಂಜೆತ್ತಿಲ್ಲಿಕೂರ್ತಿರ್ಪ್ಪ ಮಳನಶಿವಭಕ್ತರಧರಿತ್ರಿಂದ್ರಚಂದ್ರಾ ||೨೩||

ಉದಕಮನೀಂಟದಲ್ಲದೆ ಸಮಂತಳದಲ್ಲದೆ ಕೂರ್ತು ನೋಡಿದ
ಲ್ಲದಿತರನಿರ್ಮಲಸ್ಥಳದೊಳುನ್ನೆ ತಚೆತ್ತುಖಮೀವ ಶುದ್ಧನೋ ।
ಕ್ಷದ ನೆಲೆದೋಱದೊರ್ಮ ನಿಜಭಕ್ತಿಯೊಳಿದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಪೆಯಂ
ಪದೆದತಿಮೋದದಿಂ ಸ್ತುರಿಸಲಾಗಳ ಮುಕ್ತಿ ನರಗ್ಗ ಭೂವರಾ ||೨೪||

ತನುವಂ ದಂಡಿಸಲೇಕೆ ಸತ್ತಪದೊಳಾಯಾಸಂ ಬಡಲ್ಕೇಕೆ ಮಿ
ಕ್ಕಿನ ತೀರ್ಥಂಗಳನ್ನೆದೆ ನೋಟ್ಟುಭರದಿಂ ಸಂಸಾರಮಂ ನೂಂಕಲೇ ।
ಕೆ ನಿಜಾನಂದಮನಾಸೆಮಾಡಿ ಮನಮೊಲ್ದಿಪಂಪೆಯೊಳ್ಳಕ್ಕಿಯಿಂ
ಮನೆಗಟ್ಟರ್ಪ ನರಂಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಘನಮೇ ಕೇಳುದ್ಭಟೋರ್ವೀಶ್ವರಾ ||೨೫||

ಭವವೆಂಬಾವನಮಂ ದಹಿಸ್ವ ಬಲವದ್ದಾ ವಾಗ್ನಿ ತೋರ್ವ್ವಾ ಜವಂ
ಜವವೆಂಬಬ್ಬಿಯನ್ನೈದೆ ದಾಂತಿಸುವ ಬೈತ್ರಂ ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಂ |
ಬವನೀಧೌ ಘ್ರಮನಿಕ್ಕಿ ಸೀಳ್ ಪವಿ ದುಃಖಾನೀಕಮೆಂಬಂಧಕಾ .
ರವನೆಟ್ಟುಟ್ಟವ ಭಾನು ವಿಪ್ರವಿಲಸತ್ಪಂಪಾಪುರಂ ಭೂಮಿಪಾ ||೨೮||

ನಾಗೇಂದ್ರಂಗಾದೊಡೆ ಮೇ
ಣೀಗುರುಪಂಪಾಮಹಾಪುರದ ಮಹಿಮೆಯನಿಂ |
ಬಾಗಿ ವಚಿಸಲ್ಕೆ ಗೋಚರ
ಮಾಗದೆನಲ್ಲೋಚರಿಪ್ಪುದಾರ್ಗ ನೈ ಪಾಲಾ ||೨೯||

ಎಂದಿಂತು ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಗಳಂ ಕಂಡನಿತಂ ಪೇಟ್ಟು
ತನ್ಮುನೀಶ್ವರಂಗೆ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರಂ ಕೈಮುಗಿದು ಕೊಂಡು,

ಉರಗಾಧಿಪಂಗೆ ತೀರದ
ವರಪಂಪಾಪುರದ ಮಹಿಮೆಗಳನಾಂ ಕೇಳ್ವಂ |
ತುರುಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕನಾದೆಂ
ಶರಣು ಕೃಪಾಂಬುಧಿಯೆ ಯೆಂದನಂದವನೀಶಂ ||೩೦||

ಇಂತೆಂದು ಸಂತಸಂಬಡು
ವಂತಾಜನನಾಥನಂ ಪರಸಿ ಬೀಡೊಟ್ಟೊಟ್ಟು |
ಲ್ಪಂತಕಮದಮಥನಧ್ಯಾ
ನಂತಪ್ಪದೆ ಶೋಭಿಸಿದನಾಮುನಿನಾಥಂ ||೩೧||

ಇಂತು ಪಂಪಾಪುರದ ಪೆಂಪಿನ ಮೈವೆಳಗಂ ಪೇಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥ
ನಂ ಮಾಡಿದ ಮುನೀಶ್ವರನಡಿದಾವರೆಗಳ್ಳ ಭಿವಂದಿಸಿ ಬೀಡೊಂಡು ವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷನಂ ಕಾಣು ರುತರಭಕ್ತಿ ರಸಭರದುರುವಣಿಯಿಂದಂಜನಾಚಳಮನ
ಪಸವೈಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟು ಟಕ್ಷಿ ತೀಂದ್ರಜಂದ್ರಂ ಬರೆವರೆ,

ಸುಖಯಿಂ ಬುದ್ಧದದಿಂ ಮೀ
ನಳ್ ಸೊಂಪಿಂ ಕಿಞ್ಜದೇವಿಗಳ ಚೆಲ್ವಿಂದೆ ಸಮು|

ಜ್ವಳಶೀಕರತತಿಯಿಂ ಕಂ
ಗೊಳಿಸಿತ್ತಾ ತುಂಗಭದ್ರೆ ತುಳ್ಳು ತೆ ಸೊಗಸಂ ||v-೧||

ಮಡುಗಳೊಳ್ಪೊಣ್ಣೆ ಮುಖಗೊಂಡೆಳ್ಳವ ಸುತಿಗಳಿಂ
ಬಿಡದೆ ತೀಡುವ ತಂಬೆಲಿನೊಗೆವ ವಳಿಗಳಿಂ |
ತೆರೆವೊಯ್ಲಿ ನಿಂ ಚೆಮ್ಮುವೆಂಬುಕಣಜಾಲದಿಂ
ಭರದಿ ತಾಂ ಕಲ್ಪಿನೆನ್ನೊಳೊಗೆವ ಕಲ್ಪೊಲದಿಂ ||v-೨||

ವೀಚೆಯ ಪೊಯ್ಲೊಳ್ಡೆಸಿಲ್ಕು ವೆಳವೊನ್ನೊಳಿಂ
ವೀಚೆಗಳನೊಡೆದುರ್ಬಿ ಪರಿವೆ ಬಲ್ಪಿನೆನ್ನೊಳಿಂ |
ಪುಟನೆಗೆದು ಮೆಗುಟೆವೆ ಚಿಳಿಚಿಮಾನೀಕದಿಂ
ಲಟಕಟೆನೆ ನೆಣಿಯಲನುಗೆಯ್ವ ನವಕೋಕದಿಂ ||v-೩||

ಮಿಂಚುವ ಮೆಳವ್ವಿಂಟೆಗಳ ತಣ್ಣೆಳಲೊಳಂದು
ಸಂಚೆಶರಕೇಳೀಪ್ರಪಂಚದೊಳ್ಳೆಣಿದಂದು |
ಕಂಜಮಿತ್ರನೆ ಬೆಂಗದಿರ್ಗಗಳವಂ ಕಂಡು
ಮಂಜುಳತರಾನಂದಮಂ ನಾಡೆ ಕೈಕೊಂಡು ||v-೪||

ನಲಿದು ಕೊಡುವ ಚಕ್ರಯುತಕಂಜಪುಂಜದಿಂ
ವಿಲಸದುದ್ವರ್ತವಿಮಳಾವರ್ತಪುಂಜದಿಂ |
ಪೊಸತೆಣಿಗಳೊಳ್ಳಿಲ್ಕು ತೇಲ್ವ ಹಂಸಂಗಳಿಂ
ಮಿಸುಪ ಮಡುಗಳೊಳಮರ್ದ ಬಾಲಹಂಸಂಗಳಿಂ ||v-೫||

ತತ್ತಟಂಬಿಡದೆಸೆವ ಚಾರುದ್ರಮಂಗಳಿಂ
ಉತ್ತಮಸುಗಂಧವಂ ಕೊಡುವ ವೈಕ್ಷಂಗಳಿಂ |
ಚೂಚಕಂಗಳ ಭರದಿನೊಂದಿನಿಸು ತೊಗುತುಂ
ಪ್ರಾಚೀನಮಾದೆಲದೊಲೆದೊಲೆದು ಬಾಗುತುಂ ||v-೬||

ಕಣ್ಣೆ ಮಂಗಳವೊದ ತೆಂಗುಗಳ ಸಾಲ್ಕೊಳಿಂ
ತಣ್ಣಂಪನೀವ ಪೂವೆಲ್ಲಿಗಳ ಮೇಲ್ಕೊಳಿಂ |

ಫಲಮಂಜರೀಭರವಿನಮಿತಪೂಗಂಗಳಿಂ
ಮಿಳಿವೆ ಕುಹಳಾನೀಕಮಮದಪೂಗಂಗಳಿಂ ||೪೪||

ಕಂಪುಂಡು ಸೊಕ್ಕಿ ಸಲೆ ಬೀಳ್ವ ಮತ್ತಾಳಿಯಿಂ
ಸೊಂಪಿನರಲಳನಾಂತ ಸಂಪಗೆಗಳೊಳಿಯಿಂ |
ಸಲ್ಲಲಿತಪಲ್ಲವಾವಳಿಯ ಕಡು ಸೊಂಪಿನಿಂ
ಮೆಲ್ಲ ಲಗೊಲೆವೆ ಸೆಳಗೊಂಬುಗಳಲಂಪಿನಿಂ ||೪೫||

ನಸುಗಾಳಿಗೊಡೆದೊಸವೆ ಮಂಜುಳಫಲಂಗಳಿಂ
ದೆಸದೆಸೆಗೆ ನಟುಗಂಪನೀವೆ ಕುಸುಮಂಗಳಿಂ |
ಕಡು ಸೊಂಪುವೆಡೆದೊವೆ ನವರಸಾಲಂಗಳಿಂ
ಬಿಡದತಿಮನಂಬೊಗುವೆ ಚಾರುಪನಸಂಗಳಿಂ ||೪೬||

ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದೊವೆ ರಸವಾಳೆಯೊಳಿಯಿಂ
ವಿಳಸದಾವೊಡಮಂ ಪಸರಿಪ ಲತಾಳಿಯಿಂ |
ಮಂಜುಳಫಲೋಚಂಡಮಾದ ಕಿತ್ತೀಳಿಯಿಂ
ಕೆಂಜಿಗುರಲಪ್ಪಣ್ಣಳಮದ ಹೇರೀಳಿಯಿಂ ||೪೭||

ಕೋಣಾಂತುವಂ ಪಸರಿಪಚ್ಚ ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ
ಮಾಣದಂತೆಸೆವ ಶಾಖಾಸಮೂಹಂಗಳಿಂ |
ತಳದು ಕಂಗೊಳಿಪ ಕಂಕೇಳಿವಿತಾನದಿಂ
ಫಲಭರಿತಕಮನೀಯವಿಟಪಿಗಳನೊನದಿಂ ||೪೮||

ಪಾಟಳಗಳಸಕದಿಂ ನಿಂಬೆಗಳಳುಂಬದಿಂ
ಮಿೂಟುವೆಡೆದೊವೆ ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಕದಂಬದಿಂ |
ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಗಂಪಮದ ಕಂದನಕುಜಂಗಳಿಂ
ಅಚ್ಚಿ ಗೊಳಿಸುವನಂತತಿಲಕದ ಕುಜಂಗಳಿಂ ||೪೯||

ಕಮನೀಯಮಾದನಾನಾಭೂಮಿಜಂಗಳಿಂ
ವಿಮಲವಲ್ಲರಿಗಳಿಂ ಪೊಂಗಿ ಪೊಂಪುಳಿಯೋಗಿ |

ಪೊದಬ್ಬಿ ನುಣ್ಣ ರವೆತ್ತಿ ರ್ಪುಂಕರಿಸುವಳಿಗಳಿಂ
ಕದಳೀಫಲಂಗಳಂ ಸವಿದುಲಿವ ಗಿಳಿಗಳಿಂ ||೮||

ದಾಳಂಬದೊಳ್ವಣ್ಣ ನೊಡೆದು ಚೆಮ್ಮೊಗಿಟ್ಟು
ಹೇಣಲಳವಡದ ಸಲ್ಲಿಲೆಯೊಳಗಳವಟ್ಟು |
ತೊಣಿದೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ವ ತನಿರಸಮನುಂಡುಣಿ ತಣಿದು
ಪೊಣಿಯೇಣಿ ಪೊಂಗಿ ತಚ್ಚಾಬಾಗ್ರದೊಳ್ ಕುಣಿದು ||೯||

ಗಳಪುವರಗಿಳಿಯಚ ಪೊಚ ಪುರುಳಿಗಳಿಂದೆ
ತಳಿಗೊಂಚಲಂ ಕದ್ಯ ಕಿ ಯುರ್ಬಿ ಸಂತೋಷದಿಂ |
ಚೂತದೆಳಗೊಂಬನಡದರ್ಲಿವ ಕೋಗಿಲೆಗಳಿಂ
ನೂತನಲತಾಭವನಮನಮರ್ದ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂ ||೧೦||

ಪೂಗೊಳಂಗಳೊಳಚ್ಚ ದಾವರೆಯೊಳವಟ್ಟು
ರಾಗದಿಂ ಕೂಡುತುಂ ಮೊರ್ಬೆಯಿಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು |
ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಿ ತ್ತು ಸಂಚರಿಪ ಹಂಸಂಗಳಿಂ
ನಿಲ್ಲದಾಡು ಮಂಜುಪಾರಾವತಂಗಳಿಂ ||೧೧||

ಪೊಣರ್ವ ಪುಂಠಗಳುಂಚದಿಂ ಕೆದಣಿ ಮುದದಿಂದೆ
ದಣುವಿಲ್ಲದೊಲು ಕುಣಿವೆಚ್ಚ ಕೇಳಿಕೆಗಳಿಂ |
ಸೊಂಪಮರ್ದು ಕಂಗೊಳಿಪ ಪೊಸಬನದಲಂಪಿನಿಂ
ಪೆಂಪಮರ್ದು ಬೆಳದ ಕೇದಾರಂಗಳಂಪಿನಿಂ ||೧೨||

ಚಂದ್ರಕಿರಣಸ್ಪರ್ಶನದಿನೊಸರ್ದು ಪರಿತರ್ಪ
ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ರಸಮನುಂಡು ಬೆಳದೆಸೆದಿರ್ಪ |
ಮಂಜುಮಧುರೇಕ್ಷುವಾಟೆಗಳ ಪೊಸಲಂಪಿನಿಂ
ರಂಜಿಸುವ ಪುಷ್ಪವಾಟೆಗಳ ಕಡು ಸೊಂಪಿನಿಂ ||೧೩||

ಅಳವಟ್ಟು ರಂಜಿಪಿತ್ತಡಿಗಳ ಬೆಡಂಗಿನಿಂ
ತಿಳಿದು ಪರಿವೆಂಬುಧಾರಾಳಿಯ ಬೆಡಂಗಿನಿಂ |

ಮುಟ್ಟಿದವರಂ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳನುಜಿ ಮಾಡುತುಂ

ಮುಟ್ಟಿದವರಂ ಘನಸವಿತ್ರರಂ ಮಾಡುತುಂ ||೧೦೦||

ರಂಜಿಸಿದುದುರುಪುಣ್ಯದೊಬ್ಬಳಿಯಲಂಪಿನಿಂ |

ಮಂಜುಳಾವೃತತುಂಗಭದ್ರೆ ಕಡುಸೊಂಪಿನಿಂ ||೧೦೧||

ಮಿಸುಪ ಘನಪ್ರವಾಹರವದಿಂ ತಟಸಂಸ್ಥಿತಮಾದ ತೋಂಟದೊಳೆ

ಪಸರಿಸಿದಂಡಜಂಗಳುಲಿಯಿಂ ಕಿಲುಮಿನ್ಗಳಿಂಕೆಯೊಲ್ಲಳೊಂ |

ದೇಸಕದಿನುಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣುವೆ ಲಸಜ್ಜಳಸಂಜನಿತಪ್ರಣಾದದಿಂ

ದೇಸಿದುದು ತುಂಗಭದ್ರೆ ನಿಜನಿಮ್ಮಜಿತೋರುಸಮುದ್ರ ಪೆಂಪಿನಿಂ ||೧೦೨||

ಇಂತತಿಪುಣ್ಯಪುಂಜಪ್ರವಾಹಮೆಂದೆನಿಸಿ ಭೋರ್ಗರೆಯುತುಂ

ಪರಿನ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಯಂ ಕಂಡತ್ಯಾನಂದಂಬಡೆದು ತತ್ತರಂಗಿಣಿಯಣಿ

ಯರಮಾಗುತ್ತರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆತಂದು ವಸಿಷ್ಠಾಶ್ರಮಪ್ರಾಂತದೊಳೆ

ವರಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಟ್ಟಿಯ ಧೋತ್ರಮಂ ತೆಗೆದುಟ್ಟು ವಿಭೂತಿ

ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ಯತಿಪವಿತ್ರಚರಿತ್ರ ತ್ರಿನೇತ್ರಭಕ್ತರೆನಿಸಿದ ಬ್ರಾ

ಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ್ಗಖಿಳದಾನಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತಸದಿಂದೆಟ್ಟುಂದು ವಿರೂ

ಪಾಕ್ಷನರ್ಥಾಂಗಿಯಪ್ಪ ಹಿರಿಯಹಂಪಾದೇವಿಯ ಮಣಿಮಂದಿರಮಂ

ಪೊಕ್ಕು ಪರಮೇಶ್ವರಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಪೊಂಗಿ ಪೊರೆಯೇಳಿ

ಪೊಂಪುಚಿವೋಗಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಮಗುಚೆ ಉ

ನಿಲ್ಲು ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಗದ್ಗದಕಂಠನುಬ್ಬಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂ

ದ್ರಮಂ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು,

ವಿರಿಂಚ್ಯಾಚ್ಯುತೇಂದ್ರಾದಿಗೀರ್ವಾಣವೃಂದ

ಸ್ಫುರನೌಳಿಮಾಣಿಕ್ಯಚಂಚನ್ದರೀಚ್ಯು |

ತ್ಯುರಾಲಂಕೃತಾಂಚದ್ಭವತ್ಪಾದಶುಂಭ

ತ್ಸರೋಜಂಗಳೂಲೋದ್ರಿಗನ್ನಂ ಭವಾನಿ ||೧೦೩||

ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕರಾದಿಪ ಬೊಂ

ಬೆಗಳಾಗಿರಲೆಸೆವ ಶಂಭು ನಿನ್ನರಮೆಯ್ಯೊ |

ಒಗಗೊಂಡಗಲದೆ ಬಿಚ್ಚಿ ರ
ಲಗಸುತೆಯಾಂ ನಿನ್ನ ಘನವನ್ನೇನೆಂಬೆಂ ||೧೦೪||

ಭವದಧರಪುಟಾಂಚಚ್ಚೋದಿಂ ರಾಜಸಂ ತ್ವ
ತ್ಪ್ರವಿಮಲಹಸನಾಂಶುಶ್ವೇತದಿಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ ನಿ |
ನ್ನವೆಗಳ ನಿಡುಗರ್ಪಿಂ ತಾಮಸಂ ಪುಟ್ಟಿತೆಂದಾ
ಡುವರಖಿಳಮುನೀಂದ್ರಕೂರ್ತು ಪಂಪಾಭವಾನೀ ||೧೦೫||

ಜಗಮಂ ಗರ್ಭದೊಳಿಟ್ಟು
ಜಗದೊಳಗುಂ ಪೊಳಗುಮಾನಿರೀಕ್ಷಿಸುತುಂ ತ |
ಜಗಮಂ ಪರಿರಂಜಿಸ ಸ
ರ್ವಗತ ಭವನ್ಮಹಿಮೆ ಕೂರ್ತು ಪೊಗಟಲಕಕ್ಕುಂ ||೧೦೬||

ಸಸಿಗದಿಸರ್ವಕಲಾಚಲಂಗಳೊಳುರ್ವಿ ಪರ್ವಿ ಭರಾಟ್ಟಲಾ
ವಿಸರಮಂ ಸಲೆ ತುಳ್ಳು ವಂತೆ ಚರಾಚರಾತ್ಮಿಕೆಯಾಗಿ ಜ್ಯಂ |
ಭಿಸುತೆ ನೀಂ ಭವದಂಭ್ರಿಯುಂ ನೆಜೆ ನಂಬಿದಾ ನಿಜಭಕ್ತಮಾ
ನಸಸರೋಜಮನೊಲ್ಲಲರ್ಜುವೆ ಸಂತತಂ ಪರಮೇಶ್ವರೀ ||೧೦೭||

ಶಿಲೆಯೊಳ್ ಶಿಖರಿಯುಮಗಲದೆ
ತಿಲದೊಳ್ಳು ವತ್ಸಲಮಗಲದಿಸರ್ವಂತೆ ಸಮು |
ಜ್ವಲಿಸ ಚರಾಚರಸಿಹರದೊ
ಳೊಲವಿಂ ನೀನಿಲ್ಲದೆಡೆಯದೊಂದುಂಟೆ ಶಿವೇ ||೧೦೮||

ಹೋಣಿಯೊಳ್ಳು ಗೆಗೊಳ್ಳು ಲೆಖು ಗಳಿಲ್ಲಮುಜ್ವಳಪೊಂದಜೊಳ್
ಮೇಣಡಂಗಿದವೊಲ್ಲಮಸ್ತು ಚರಾಚರಂ ನಿಜಗರ್ಭದೊ |
ಳ್ಳಾಣಿಸಲ್ಪನವೈಹ್ಯಮಂ ಧರಿಸರ್ಪ ನಿರ್ಮಳಬೀಜದಂ
ತೇಣಲೊಚನೆ ನೀನೆ ರಾಜಪೆ ಸರ್ವಮಂ ತಳದಂಬಿಕೇ ||೧೦೯||

ಶಿವಭಕ್ತಾರ್ಥಯೆನೆ ತ
ತ್ಪವಿಚಾರರ್ಹಿತ್ತಿನಮಳರೂಪೆನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾ |

ಳ ವಿರಾಜತ್ಪ್ರಕೃತಿಯೆನ

ಲ್ಪವಿಲಾಸದೆ ನೀನೆ ಸರ್ವಮಾಗಿರ್ಪೆ ಶಿವೆ ||೧೦೦||

ಎಂದಿಂತಖಿಳಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಿಕೆಯಂ ನಾದಬಿಂದುಕಲಾತ್ತಿಕೆ
ಯಂ ಸಕಲದೇವಶಿಖಾಮಣಿಯಂ ನಿಜಭಕ್ತ ಜನಮನಃಕೈರವೆಸುಧಾಮರೀ
ಚೆಯಂ ನತಜನಸುರಧೇನುವಂ ಪ್ರಣತಜನಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ಶರಣ
ಜನಸುರಭೂಜಾತೆಯಂ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷನರ್ಥಾಂಗಿಯಪ್ಪ ಪಂಪಾಭವಾ
ನಿಯಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ ತಣಿಯದೆಟ್ಟೊಂದು ಗರ್ಭಾಗಾರಮಂ
ಪೊಕ್ಕುತ್ತಾನಂದದಿಂದಿದಿರೊಳ್ ಪದ್ಮಾಸನಾನೀನನಾಗಿಯುಬ್ಬಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಮನರ್ಚಿಸಲೆಂದಟ್ಟಿವಟ್ಟು,

ಸಮಸ್ತಯೋಗೀಂದ್ರರ ಚೇತನಾಗ್ರದೊಳ್

ಭ್ರಮತ್ಪ್ರಪಂಚಂಗಳನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟುತುಂ |

ಸಮುದ್ಭವಾನಂದವೆ ಮಾಡುತ್ತೊಪ್ಪುವು

ತ್ತಮಾಂಗಿಯಂ ಜಾನಿಸಿದಂ ನೃಪಾಲಕಂ ||೧೦೧||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರನಿಕಾಯದೊಳ್ನುಡುಗೈಯ್ದದಾಪರಬೊಮ್ಮಮಂ

ದೋದಿಸಾ ಶಿವೆ ಬಾ ಚಿದಂಬುಧಿ ಬಾ ಮಹೋಜ್ವಲ ಬಾ ಸಮಂ |

ತಾದಿಭಕ್ತಿಯೆ ಬಾ ಜಗನ್ನತೆ ಬಾ ನಿರಂಜನೆ ಬಾರೆನು

ತ್ತೊದುತ್ತುಬ್ಬಟಭೂಮಿಸಂ ಕರೆದಂ ಭವಾನಿಯನಟ್ಟರಿಂ ||೧೦೨||

ಇಂತುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಪಂಪಾಬಿಕೆಯನಾವಾಹನಂಮಾಡಿ,

ಯತಿಪತಿಜನವಿಮಳಮನ

ಶೃತಪತ್ರಾಸನದೊಳೂಲು ಮಂಡಿಸಿ ತೋರ್ಪು |

ನ್ನತೆಗೆ ನವರತ್ನ ಪೀಠಮೆ

ನತಿಮುದದಿಂದರ್ಪಿಸಿದನನೇಕಕಲಾಧ್ಯಂ ||೧೦೩||

ದೇವನಿಕಾಯಕಿರೀಟಕನದ್ರ

ತ್ನಾ ವಳಸಂಜನಿತಾಂಶುವಜಸ್ತ್ರಂ |

ತೀವಿ ವಿರಾಜಿಪ ದೇವಿಯ ಪಾದ

ಕ್ಕಾ ವೆಸುಧಾಪತಿ ಪಾದ್ಯಮನಿತ್ತಂ ||೧೦೪||

ಶ್ರೋತ್ರಿಯಪಾತ್ರಮನಿಪ ಗಾ
ಯತ್ರಮಹಾಮಂತ್ರದೇವಿಯೊಲ್ಲ ನುತಿಸುವಾ |
ನೇತ್ರತ್ರಯನರ್ಧಾಂಗಿಗೆ
ಧಾತ್ರೀಧನನುದ್ಭಟಾಂಕನರ್ಘ್ಯಮನಿತ್ತಂ ||೧೦೫||

ಮತ್ತಮದಖಿಳನಿಳಂಪನೀಮಂತಿನೀಸೀಮಂತರತ್ನನೂತ್ನಮರೀ
ಚಿಸಂಜಯಾಲಂಕೃತಪಾವನಪಾದಪಯೋಜನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರ
ಮನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಘ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು,

ಪ್ರವಿಮಳಯೋಗಿನಿಕಾಯ
ಧ್ರುವಬಿಂಬಸ್ಯಂದಮಾನಪರಮಾಮೃತದೊ |
ಪ್ಪುವ ನಿರ್ಮಲಾಭಿಷೇಕೋ
ತ್ಸವೆಗರಸಂ ಸ್ನಾನಮಂ ಸಮಂತೋಡರಿಸಿದಂ ||೧೦೬||

ಬಿಡದೆ ಸಮಂತು ಜಾನಿಸುವ ಯೋಗಿಗಳುನ್ನ ತಚಿತ್ಪ್ರಭಾಳ ಮೇ
ಣೆಡೆವಿಡಿದುರ್ವಿ ಪರ್ವಿ ನಿಮಿದೊಪ್ಪುವ ಕಾಯಕೆ ವಸ್ತ್ರಮಾಗಿ ಯು
ಗ್ಗಡದ ಬೆಡಂಗನಾಂತು ಪರಿರಂಜಿಪ ಪಾರ್ವತಿಗೈದೆ ಮೋದದಿಂ ||
ಕಡುಮಿಡುಪುತ್ತುಮಾಂಬರವನರ್ಪಿಸಿದಂ ನೃಪರಾಜಕುಂಜರಂ ||೧೦೭||

ಎಣಿಕೆಗಳವಡದ ಮಹಿಮೆಗೆ
ಗಣಭೂಷಣೆಗೊಲ್ಲ ರತ್ನಕೀಲಿತನವಭೂ |
ಪೂಜಾಲಮನರ್ಪಿಸಿದಂ
ಪೂರ್ಣವಮುದಂಬೆತ್ತು ಘೋರ್ಜರಕ್ಷತಿಪಾಲಂ ||೧೦೮||

ಮುನಿನಾಥೋತ್ತಮರೊಲವಿಂ
ದನುಪಮನಿಜಭಕ್ತಿಚಂದನಮನೊಡ್ಡಿಗ |
ಳ್ಗನಿಕಂ ಮೇಣೊರೆವೆಗಜಾಂ
ಗನೆಗರ್ಪಿಸಿದಂ ನೃಪಾಲಕಂ ಮಲಯಜಮಂ ||೧೦೯||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಕ್ಷಯಮೂರ್ತಿಗುದ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಂ ತೊಳ
ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವೆಳಮುತ್ತಿನಕ್ಷತೆಯಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ,

ಪಠನೋಗವಿಗದ ಕುಂದದ

ಮಿಠುಗಚಿದಿದಚ್ಚ ಪೂಜ ಪೂಸಪೂವುಗಳಂ |

ಪೆಜೆಯಂ ಸೂಡಿದನರಸಿಯ

ನುಜಿ ಪೂಜಿಸುತೆನೆದನುಡ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಂ ||೧೭೦||

ಮತ್ತಮಾವಿಕಸಿತಸರೋರುಹಾನನೆಯಂ ವಿಕಸಿತಸರೋರುಹದಿಂ
ಸ್ಫುರಿತಾಚ್ಚ ನೀಲೋತ್ಪಲಲೋಚನೆಯಂ ಸ್ಫುರಿತಾಚ್ಚ ನೀಲೋತ್ಪಲದಿಂಸಂ
ಪಚ್ಚಾಂಪೇಯಮಂಜುಳನಾಸಿಕೋಜ್ವಲೆಯಂ ಸಂಪಚ್ಚಾಂಪೇಯಮು
ಕುಳದಿಂ ವಿನೂತ್ನಮರಂದಸ್ಯಂದಬೃಂದಕುಂದಕೋರಕಸಮಾನದಂತಪ
ಚ್ಚೈವಿರಾಜಿತೆಯಂ ವಿನೂತ್ನಮರಂದಸ್ಯಂದಬೃಂದಕುಂದಕೋರಕದಿಂ
ಮಿಸುಪಲಸದಮರಸಾಲಕಿಸಲಯಾಧರೆಯಂ ಮಿಸುಪಲಸದಮರಸಾಲಕಿ
ಸಲಯದಿಂ ಪುಲ್ಲಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಜುಮಂಜರಿಪುಂಜಪ್ರತೀಕಾಶಮಂದಸ್ತುತ
ಭಾಸಿತೆಯಂ ಪುಲ್ಲಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಜುಮಂಜರಿಪುಂಜದಿಂ ಶುಂಭಚ್ಚಾತಕುಂ
ಭಾಂಭೋಜಕುಟ್ಟಲಕುಚಮಂಡಲೆಯಂ ಜೃಂಭಚ್ಚಾತಕುಂಭಾಂಭೋ
ಜಕುಟ್ಟಲದಿಂ ಭಾಸ್ವಚ್ಚೈರೀಪಸುಮನ್ನಿಗ್ಧಸೌಕುಮಾರ್ಯಪ್ರವಿಮಲ
ದೋರ್ವಲ್ಲಿಯಂ ಭಾಸ್ವಚ್ಚೈರೀಪಕುಸುಮದಿಂ ತರುಣಾರುಣಕೋಕನದ
ಕೋಮಲಪಾಣಿಯಂ ತರುಣಾರುಣಕೋಮಲಕೋಕನದದಿಂ ನೂತನ
ಪೂತಶಾತಕೇತಕೀದಳನಖಪ್ರಕರೆಯಂ ನೂತನಪೂತಶಾತಕೇತಕೀದಳದಿಂ
ಮೋಣಿಕ್ಯಶೋಣಾಕ್ಷೋಣಪ್ರಭಾಕಲಿತಕಂಕೇಳೀಪಲ್ಲವತಳಯಂ ಮೋಣಿ
ಕ್ಯಶೋಣಾಕ್ಷೋಣಪ್ರಭಾಕಲಿತಕಂಕೇಳೀಪಲ್ಲವದಿಂ ಸಮಸ್ತಗಂಧಬಂಧು
ರಲತಾಂತಮೂರ್ತಿಯೆನಿಸಿ ಮನಂಗೊಳಪಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಂ ಸಮಸ್ತಗಂ
ಧಬಂಧುರಲತಾಂತದಿಂದದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮನರ್ಚಿಸುತ್ತೆ ಸದಿದ್ಧ ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಸುರಗಿ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ

ಯಿರವಂತಿಗೆ ಜಾಜಿಮುಖ್ಯಮಾದಲತಾಂತೋ |.

UPBHATA KAVYA

10

ತೃ ರದಿಂದಂ ಗಿರಿಜಾತೆಯು
ಚರಣಂಗಳನವನಿಪಾಲಕಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ||೧೦೧||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕುಸುಮಂಗಳ ಕಂಪಂ ಪೊ
ತ್ತಸಗಲ್ಪ ವಧಾಮಪರಿಮಳಾನಿಲನಗರಾ |
ಜಸುಪುತ್ರಿಗೆ ಕೂರ್ತು ಸಮ
ರ್ಪಿಸಿದಂ ಕಮನೀಯಧೂಪಮಂ ಭೂಪಾಲಂ ||೧೦೨||

ಯುಂಜಾನರ ಹೃದಯಸ್ಥಿತ
ಮಂಜುಳಚಿದ್ವಿಪವಮರ್ದ ಬೆಳಗಿನೊಳನಿಕಂ |
ರಂಜಿತ ಗಿರಿಪುತ್ರಿಗೆ ನೀ
ರಾಂಜನಮಂ ಬೆಳಗಿದಂ ಧರಿತ್ರಿಪಾಲಂ ||೧೦೩||

ಸಮಯದೆ ತೃಪ್ತಿಗೆ ನೈವೇ
ದ್ಯಮನರ್ಪಿಸಿ ವಿಮಲಗಿತ್ತು ಕೈನೀರಂ ರಾ |
ಗಮಯೆಗೆ ಪರಿಮಳತಾಂಬೂ
ಲಮನರ್ಪಿಸಿದಂ ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾಕುಶಲಂ ||೧೦೪||

ಉಂಚಮಾದ ಸಮಸ್ತಯೋಗಿಗಳುಜ್ವಲಧ್ರುವಬಿಂಬಮಂ
ಬಂಚಿತಾಚ್ಛ ಸಹಸ್ರಪತ್ರಸರೋಜದೊಳ್ಪೊಳದಿಂಪಿನೊ
ಳ್ಳಿಂಚಿನೊಬ್ಬಳಯಂತೆ ರಂಜಿತ ಶೈಲಪುತ್ರಿಗೆ ಮೋದದಿಂ
ಮಿಂಚುವಾಧವಲಾತಪತ್ರಮನಾಗಳರ್ಪಿಸಿದಂ ನೈಪಂ ||೧೦೫||

ಶಂಕರನ ವರಜಟಾಜಾ
ಟಾಂಕಿತಶುಭ್ರಾಂಶುವಿಕ್ರ್ಲದೊಳುಪಿ ಚಲಿಸ |
ಲ್ಲಾಂ ಕಡು ರಂಜಿತ ಗಿರಿಜೆಗೆ
ಮುಂಕೊಂಡರ್ಪಿಸಿದನವನಿಪತಿ ಚಾಮರಮಂ ||೧೦೬||

ನಿಜಯೋಗೀಂದ್ರರ ಹೃನ್ನೀ
ರಜದೊಳ್ಳೊಳತೊಳಗಿನೊಳ್ಳುಗಳಗುತಿರ್ಪುರುಲೋ |
ಕಜನನಿಗೊಲವಿಂ ರತ್ನ
ವ್ರಜಮಯದರ್ಪಣವನರ್ಪಿಸಿದನಂದರಸಂ ||೧೦೩||

ಇಂತಮದರ್ಪ ಪೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳಂ ತನಿಯದೆ ಪಂಪಾಭ
ವಾನಿಯಂ ಗುರುತರವೋದಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಯೊಳ್ಳೊಡಿ ಮುಖುಂಗಾಡು
ತ್ತುದ್ಭಟಕ್ಷೀತಿದ್ರಚಂದ್ರನುನಿರೆಯಿರೆ,

ನೋಡುವನರೆಗಣ್ಣು ಚು ವ
ನಾಡುವನುಜಿ ಪೊಂಗುವಂ ಮಹಾಮುದದಿಂ ಕೊಂ |
ಡಾಡುವನುರುಸೌಖ್ಯದೊಳೋ
ಲಾಡುವನರ್ಚಿಸುತೆ ಭಾಮಿಸಂ ಪಾರ್ವತಿಯಂ ||೧೦೪||

ತುಂಬಿದ ಮೋಹದಿಂ ನಿಗೆಮಜಾಲಶಿಖಾಮಣಿಯಂ ನಿರೀಹೆಯಂ
ತ್ಯಗುಂಟಕನೊಪ್ಪಮಂ ತ್ರಿಗುಣೆಯಂ ನಿಜಭಕ್ತಿಯೆ ಸೌಖ್ಯಮೂರ್ತಿಪಂ |
ಪಾಂಬಿಕೆಯಂ ಸಮರ್ಚಿಸುತೆ ಕಣ್ಣೊಳಪುದ್ಭಟದೇವನಚ್ಚ ಚಿ
ತ್ತಾಂಬುಜದೊಳ್ಳೊಳಪ್ಪ ಶಿವ ರಕ್ಷಿಪುದೆನ್ನನೆ ಯಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||

ಇದಂ ಸಮಸ್ತ ಸುರಕದಂಬಕವಿಜ್ಞಂಭಿತಮಕುಟತಟಘಟತನನರತ್ನ ಪುಂಜ
ಸಂಜಾತಮಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯ ಲಬಮಂಜರೀರಂಜಿತಕ್ರೀಗುರುವಿ
ರೂಪಾಕ್ಷ ಪಾವನಪಾದನಬೋಜ್ಜಿತಪ್ರಭಾನಿಸ್ತಂವ್ರರುಂದ್ರ
ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲಪಟುಲಂಪಟಚಕೋರಾಯ
ಮಾಣಿಕ್ರಿಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
ಕೃಂಗಾರಸಾರಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ
ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಣನಂತ್ಯತೀ
ಯಾಶ್ವಾಸಂ ಮುಗಿದುದು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಪಂಪಾಂಬಿಕೆಯಂ ಚಿ
ದ್ರೂಪಿನಿಯಂ ಲೋಕಮಾತೆಯಂ ಶಾಂಭವಿಯಂ |
ತಾಸತ್ರಯವಿರಹಿತೆಯಂ
ಭೂಪಾಲಕನುಧ್ಯುಟಂ ಸಮರ್ಚಿಸುತೆಸದಂ ||೧||

ಪ್ರಣವದ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಯನಜಾತೆಯನುಜ್ವಳವೇದಚೂಳಿಕಾ
ಮಣಿಯನನಂತಭಾನುರುಚಿಸಂಯುತಗಾತ್ರೆಯನಿಂದುಖಂಡಭೂ |
ಷಣೆಯನಪಾರಸತ್ಕರುಣವಾರಿಧಿಯಂ ಶಿವನೊಪ್ಪಮಂ ಜಗ
ತ್ಪ್ರಣತೆಯನೊಲ್ಲ ಪೂಜಿಸುತೆ ಕಣ್ಣೆಸೆದಂ ನೃಪರಾಜಕುಂಜರಂ ||೨||

ತಕ್ಕುಕಡಂಗಿಡ್ಚ ಸವಿನೋಟಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದಿಟ್ಟ ಮೂರ್ಛಿಗೊ
ಲ್ದಿಕ್ಕುವ ಚೇತನಂ ಸಲೆ ಸಮುನ್ನತಸನ್ನತಿಗಳ್ಳ ಮಿಾಜಿದು |
ದ್ವಾಕ್ಕಳಿಕಾಳ ಪೊಂಪುಳಿಗೆ ತೆತ್ತೊಡಲಂಚಿತಪೂಜೆಗಿತ್ತ ಸ
ಮೈಕ್ಕರಕಂಜವೊಪ್ಪೆ ಶಿವೆಯಂ ನಲಿದರ್ಚಿಸುತೊಪ್ಪಿದಂ ನೃಪಂ ||೩||

ಇಂತಖಿಲಲೋಕಮಾತೆಯಪ್ಪ ಪಂಪಾಭವಾನಿಯನತ್ಯಾನಂದದಿಂ
ದಂ ಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಜ್ಞಾಂಕು ತದ್ದೇವಾಗಾರಮಂ
ಪೂಜಮಟ್ಟು ವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಮಂ ಕಾಣ್ಬ ತವಕದಿಂದುದ್ಭಟಕ್ಷತಿಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಮಂ ಬರೆವರೆ,

ವರತತ್ವಾರ್ಥಮನೊಳಕೊಂ
ಡಿರದೆ ಮನಂಗೊಳಪುಪನಿಷದಕ್ಷರದುರ್ಮಮಂ |
ಜರಿಯೆನೆ ಪಂಪಾಧಿಪನಂ
ಧರಿಸಿ ನಿರಾಜಿಸಿದುದೊಂದುದೇಗುಲಮಿದಿರೊಳ್ ||೪||

ನಿಗಮಾರ್ಥಜ ರ ಸನ್ಯಾ
ನಿಗಳ ಯತೀಶ್ವರರ ಮೂರ್ತಿಕರ ನಿರ್ಮಲಯೋ |
ಗಿಗಳ ಸಮೂಹದೊಳಿಟ್ಟಿದು
ದಗಲದೆ ಗುರುಪಂಪೆಯಾಣ್ಣು ನುಜ್ವಳಸದನಂ ||೫||

ಬಣ್ಣಿ ಪೊಡಸದಳವಾನುಡಿ
ವೆಣ್ಣಿ ಷಿಯಂಗಿನಿಪಲಂಪಿನೇಡೆ ಯನಾಂತ |
ಹ್ವಣ್ಣಿ ಪ್ರಭನನಿಶಂ ಮು
ಕ್ಕಣ್ಣಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೬||

ಇಂತತಿಕಣ್ಣು ನೆಕತ್ಯಾನಂದಂ ಬೊಕ್ಕುರುತರಭಕ್ತಿರಸಭರದುರುವೆ
ಣೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿ ಧ್ರುವಮಂಡಲದೊಳ್ಳಿಜ್ಜುಂಭಿಸ ಓಂಕಾರಮೂರ್ತಿಯಂ
ಕಾಣ್ಬ ಸದ್ವಿನೇಕದಂತೆ ಸಮಸ್ತಚರಾಚರಗತನಪ್ಪ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ಲಿಂಗಮನುದ್ಭುಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಕಂಡು,

ಅನುಪಮನೀತನಾನತಜನಾಮಲಚಿತ್ತಚಕೋರಚಂದ್ರನೀ
ತನೆ ಯಖಿಳಾಮರಪ್ರಕರಸನ್ಮಕುಟಾಂಚಿತರತ್ನ ಪುಂಜಸಂ |
ಜನಿತವಿನೂತ್ನ ದೀಧಿತಿವಿಜೃಂಭಿತಪಾವನಪಾದಪದ್ಮನೀ
ತನೆ ಯೆನುತುಂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಂ ನಿಜಭಕ್ತಿ ಯೋಳಾಮಹೀಧವಂ ||೭||

ಇಂತು ಸಮುನ್ನತಭಕ್ತಿರಸಭಾವದಿಂದಂ ಮೈಯ್ಯನೀಡಾಡಿದ ಮ
ಹೋಲ್ಲಾಸದಿಂದುದ್ಭುಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮಗುಡೆ ಟ್ಪ ಮುಕು
ಳತಕರಸರೋಜನಾಗಿ,

ಶತಮಖಮುಖಸುರಗಣನತರದನಂ
ಸಿತಕರಹುತವಹತರಣಿನಯನನಂ |
ನತಜನತತಿನುತಪದಸರಸಿಜನಂ
ಜಿತಮದನನನುಖಿ ಪೊಗಟ್ಟಿ ನವನಿಪಂ ||೮||

ವಿಧೀಂದ್ರಾದ್ರಿಪೌಡ್ರಾಮರಗಣನುತಂ ಬಾಲವಿಚಲ
ದ್ವಿಧು ಪ್ರಾಂಚತ್ಯೋಟೀರಮಹಿಮನಜಾತಂ ನಿರುಪಮಂ

ಸುಧಾಂಶುಪ್ರದ್ಯೋತಾನಳಸುನಯನೋದ್ಯೋತಕುಸುಮಾ
ಯುಧಾಂಗಂ ಮೋಹನಂ ಪೊರೆಗೆ ಗುರುಪಂಪಾಪುರವರಂ ||೯||

ಶೈಲಜಾಮುಖಾಬ್ಜಗಂಧಲುಬ್ಧಚಂಚರೀಕ ದಿ.
ಕೇಲ ಸರ್ವಲೋಕಪಾಲ ಭಕ್ತಜಾಲಲೋಲ ಸ |
ದ್ವಲಚಂದ್ರಚಾರುಜೂಟ ಸಿದ್ಧಕೂಟವಂದಿತಾ
ಕಾಲಕಾಲ ಕಾಲಕಂಠ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ನೀಶ್ವರಾ ||೧೦||

ಶ್ರೀಹೇಮಕೂಟೋನ್ನತಕ್ಷೋಣಿಭೃಚ್ಚೋಳಕಾವಾಸ ಸರ್ವೇಶ
ಪಂಪಾಂಬಿಕಾವಕ್ತ್ರಸಂಪೂರ್ಣಶೀತಾಂಶುಸಂಜಾತಮಂದಸ್ತತಜ್ಯೋ
ತ್ಸಿನ್ನಕಾಪ್ರಂಜಭುಂಜಚ್ಚೋರಾಯಮಾಣ ಸ್ತುತಾವನ್ನಾ ಯಸಂತಾನ
ಚಂಚಚ್ಚಿರಶಂದ್ರಲೇಖಾಮಯೂಖಾವಲೀಚ್ಛಾದಿತಸ್ವಚ್ಛಗೀರ್ವಾಣಗಂ
ಗಾತರಂಗೌಘಸಂಘಟ್ಟನೋದ್ಯೋತವಾರ್ಬಿಂದುಸಂದೋಹ ಸದ್ಭೂತ ಸಮ್ಯ
ಗ್ಗಟಾಜೂಟಕೋಟೀರಭಾರ ಪ್ರಸೂನಾಸ್ತ್ರಸಂಹಾರ ಶುಂಭತ್ಸುಧಾಸೂ
ತತಿಗ್ರಾಂಶುವಹ್ನಿಸ್ಪರ್ಶನೈತ್ರ ಲೋಕತ್ರಯಸೂತ್ರ ಶುಭ್ರಾರುಣಶ್ಯಾ
ಮ ಪಿಂಗಾಚ್ಚತೇಜಶ ಯಸ್ಸಿಗ್ಗಪಂಚಾಸ್ಯ ಭಿಂದತ್ಪಣೀಂದ್ರಾರ್ಭಕಾಲಂ
ಕೃತಶ್ಲೋತ್ರಕದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ |

ನೀಲಾಶ್ವಲೋಲಾಂಶುಮನ್ಮೇಚಕಗ್ರೀವ ಚಿದ್ಭಾವ ಸಂಪು
ಲ್ಲಮಲ್ಲಿಮತಲ್ಲಿಚಲತ್ಯೋರಕಸ್ಪಂದಕುಂದೇಂದುಮಂದಾಕಿನೀಮಂದಕ
ಲ್ಲೋಲಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪೋಲ್ಲಸನ್ಮಂಜರೀಸ್ಥಾರನೀಹಾರಕಪೂರಪೂ
ರೋರುತಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀರವಾರಾಕರಸ್ಥಟಕಸ್ಪಷ್ಟಚಂದ್ರಾತಪೋಚ್ಚಂಡ
ಹೀರಾಮರಾಹಾರತಾರಾಚಳ್ಯರಾವತಾದಭ್ರಶುಭ್ರಾಭ್ರವಿಭ್ರಾಜಿತಸ್ಥೂಲ
ಮುಕ್ತಾಫಲಾಹೀಂದ್ರನಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಕಂಬುಕಾದಂಬಕಶ್ರೇಣಿಸಂಕಾಶಸೌ
ಮ್ಯಾಂಗ ಭಾಸ್ವತ್ಕೃಪಾಪಾಂಗ ನಂದೀಶ್ವರಾದಿ ಪ್ರಸನ್ನನನವ್ರಾತಸಂ
ಶುದ್ಧತೇಜಸ್ಸರೋಜಾತಮಾರ್ತಾಂಡಕಂಜಾತಕೋದಂಡವೆಜ್ರಾಭಯಾಂ
ಚತ್ಕರೋದ್ಯದ್ವಿಲಾಸಾಡ್ಯ ಪಾಶಾಂಕುಶೋಲ್ಲಾಸ ಪುಂಡ್ರಾಸಿಕಾಂಚತ್ಕ
ರಾಂಭೋಜ ಭಕ್ತಾಮರೋರ್ವೀಜ ಪಂಕೇಜಜಾತಾಂಡಸಂಘಾತ ಮಾಲಾ
ಧರೋಲ್ಲಾಸ ಸಚಿನ್ಮದಾವೇಶ |

ನಾನಾಮಹಾಮಂತ್ರಬೀಜಾಕ್ಷರಾನೀಕರಾಟಾರಕಬ್ರಹ್ಮ ಸಲ್ಲೋ
ಲ ದಿಕ್ಚಲ ಪದ್ಮಾಂಬಕಬ್ರಹ್ಮ ಪರ್ವನ್ಯಮುಖ್ಯಾದಿತೇಯೋಚ್ಚ ಕೋ
ಟೀರಮಾಣಿಕ್ಯರೋಚಿರ್ಗಣಾಕೀರ್ಣರಾಜತ್ವದಾಬಾಜ ತ ವಿಖ್ಯಾತ
ಸೂರ್ಯಾನಿಲಾಂಭೋವನೀಸೋಮಪಾವೈಶ್ಯಮೆಚ್ಚೈವಾತ್ಯಕಜ್ವಾಲಭ್ಯ
ದ್ರೂಪ ಚಿದ್ರೂಪತಾಪತ್ರಯಸ್ತೋಮನೀಲಾಭ್ರನಿರ್ವಾಪಣೋದ್ಯಜಗ
ತ್ಪ್ರಾಣ ಮೋಕ್ಷಾಂಗನಾತ್ರಾಣಜನ್ಮಾದಿದುಃಖಾಂಧಕಾರಾಪನೋದಾರ್ಕ
ಯಕ್ಷೇಶಸಂಪರ್ಕ ದುರ್ವಾರಕೀನಾಶಗರ್ವಾಘಸರ್ವಸ್ವವಿಧ್ಯಂಸ ವೆಡ್ನಿ
ತ್ರಯಾಧೀಶ ದೇಹತ್ರಯಾತೀತ ವೇದತ್ರಯಾಖ್ಯಾತ ರಾತ್ರೀಶ್ವರೋತ್ತಂಸ
ನಾದ.....ಕಲಾತೀತ ಷಡ್ವರ್ಗನಿರ್ಧೂತ ವಾಬ್ಜಾನಸಾಭೇದ್ಯ
ಶಾಸ್ತ್ರವ್ರಜಾಸಾದ್ಯ ಪಟ ಕ್ರಸಂಚಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಮಾಗಾರ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಾ
ಧಾರ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯಾಕಾರ ವರ್ಣತ್ರಯಾನಾಸ ಕರ್ಮತ್ರಯಾಚ್ಛಿನ್ನ
ಕಾಲತ್ರಯಾಭಿನ್ನ ।

ರಾರಾಜಿತಾಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಯೋಗೀಂದ್ರ
ಹೃದ್ಧಾಮ ನಿನ್ನೀಮ ನಿಷ್ಕಾಮ ನಿರ್ನಾಮ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರ್ಭ್ರಾಂತ ನಿಸ್ಸಂಗ
ನಿರ್ಲಿಂಗ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿಷ್ಪಾಪ ನಿಷ್ಪುಣ್ಯ ನಿರ್ಗುಣ್ಯ ನಿರ್ಮಾಯ
ನಿಷ್ಕಾಯ ನಿರ್ಮೋಹ ನಿರ್ಗೇಹ ನಿರ್ವಾದ ನಿರ್ಭೇದ ನಿಷ್ಕಾಲ
ನಿಸ್ಥೂಲ ನಿಸ್ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ನಿರ್ಜಾತ ನಿರ್ನೇತ ನಿಸ್ತರ್ಪ
ನಿಸ್ಪರ್ಶ ನಿರ್ವಾಚ್ಯ ನಿಶ್ಕೋಚ್ಯ ನಿಷ್ಕ್ರೋಧ ನಿರ್ಬೋಧ
ನಿರ್ವಾಣ ನಿರ್ಮಾಣ ನಿರ್ನಾಥ ನಿರ್ವಾಘ ನಿರ್ಲೋಕ ನಿಶ್ಶೋಕ
ನಿರ್ಮುಕ್ತ ನಿಶ್ಚೇದ್ಯ ನಿಸ್ಸಾಧ್ಯ ನಿಷ್ಕರ್ಮ ನಿಪುತ್ರ ನಿರ್ಗೋತ್ರ
ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ನಿಸ್ತಾಲ್ಯ ನಿಷ್ಕಾಪ್ತ ನಿರ್ಗೋಷ ನಿರ್ವರ್ಣ ನಿಷ್ಕರ್ಣ
ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನಿರ್ಲಬ್ಧ ನಿಶ್ಯನ್ಯ ನಿರ್ಮಾನ್ಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ನಿರ್ದಹ
ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸದ್ಭಕ್ತಸಂತಾನಸಂರಕ್ಷ ಘೋ
ರಾಪ್ಪಪಾಶಂದಿಭಿರ್ಮೋಕ್ಷ ದಕ್ಷಾಧ್ಯರಾರೇ ಪುರಾರೇ ಋಣಾರೇ
ರುಚಾರೇ ಭವಾರೇ ನಮಸ್ತೇ ನಮಸ್ತೇಸ್ತು ॥

ಸುಪರ್ಣಾರೂಢಾರಾಧ್ಯಮಮಳಮನಿರ್ವಾಚ್ಯಮನಘಂ
ಕ್ಷಪಾಧೀಶಾದಿತ್ಯಾಗಣಿತಘನತೇಜೋಮಯಮಜಂ ।

ಪ್ರಪೂರ್ಣಾನಂದಾತ್ಮಂ ನಿಗಮನುತನೆನ್ನಂ ಬಿಡದೆ ಕೂ
ರ್ತಪರ್ಣಾಪ್ರಾಣೇಶಂ ಪೊರೆಗೆ ಗುರುಪಂಪಾಪುರವರಂ ||೧೧||

ಜಯ ಜನನಭವಧ್ವಂಸಾ ಮೃಗಾಂಕಾವತಂಸಾ
ಜಯ ಭುಜಗಕಲಾಪಾ ಕಾಂಚನೋರ್ವೀಧ್ರಚಾಪಾ |
ಜಯ ವಿಬುಧವರೇಣ್ಯಾ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಣ್ಯಾ
ಜಯ ವಿಮಳಚಿದಂಗಾ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಲಿಂಗಾ ||೧೨||

ಇಂತಾದಿಮಧ್ಯಾವಸಾನರಹಿತನಂ ನಾದಬಿಂದುಕಲಾತೀತನಂ ದೇ
ವಚೂಡಾಮಣಿಯಂ ಸವಸ್ತದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮನಂ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿ
ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯಂ ಜಗದುದಯಸ್ಥಿತಿಯಕಾರಣಸ್ವರೂಪನಂ ತಾರಕ
ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರನಂ ಸಕಲಚರಾಚರಗತನಂ ನಿಜಭಕ್ತಜನಾನಂದಾ
ಬ್ಧಿವರ್ಧಿಷು ಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಪ್ಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ತಣಿ
ಯದೊಡ್ಡದೊಯ್ಯನೆ ಸಾರ್ಧನಂತಭಕ್ತಿರಸಸುಧಾವಾರಾಶಿಯೊಳ್ಳೂಡಿ
ಮುಱುಂಗಾಡುತ್ತುಂ ಪೂಜೆಯುಂ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಘನಸುಖದೊಳ್ಳೂಡಿ
ಲಾಡಿ ಮಗುಟ್ಟು ಪಂಚಾಕ್ಷರೀವಲ್ಲಭನಂ ಬೀಡೊಂಡು ತದ್ದೇವಾ
ಗಾರಮಂ ಪೊಪಮೆಟ್ಟುನಂದದಿಂದುದ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ತನ್ನಂ
ಬರಿಸಿದ ದೇವಲಮಹಾಬುಧೀಶ್ವರನಾಶ್ರಮಕ್ಕುಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬರೆವರೆ,

ಸುವಿವೇಕದಿಕ್ಕೆ ಪರಮೋ
ತ್ಸವದಾಡುಂಜೊಲನತೀವಪುಣ್ಯದ ತಾಣಂ |
ಶಿವಚರಣಭಕ್ತಿವಲ್ಲಿ ಬೆ
ಳವ ಧರೆಯೆನಲೆಸದುದಾಶ್ರಮಂ ದೇವಲನಾ ||೧೩||

ಪುಣ್ಯಾಬ್ಧಿಯೆನಿಸಿ ವರ್ಣಿವ
ರೇಣ್ಯಾಶ್ರಮವೇಯಲಂದು ನೋಡುತ್ತುಂ ಲಾ |
ವ್ಯೋಮಯಂ ಪೊಕ್ಕುಜ್ವಲ
ಗಣ್ಯತೀತಪ್ರವೋದದಿಂ ನಡೆತಂದಂ ||೧೪||

ಬರಬರಲು,

ಕೆಂಜೆಡೆ ಭದ್ರವಿದು ಮಲತಾವಳ ಪೂಸಿದ ಭೂತಿ ಜತ್ತುಳಂ
ಮಂಜುಕಮಂಡುಲುಂ ಸುಜ ತರಂಗಜಯಂ ನಿಡುದೋಳದಾಗೆ ತಾಂ ।
ರಂಜಿಸಿದಂ ಸುರೇಂದ್ರನುತದೇವಲನಿಂಗಡಲೆಂಬ ಪಾಂಗಿನಿಂ
ಸಂಜನಿತಪ್ರವೋದನೆನಿಪುದ್ಭಟಭೂಭುಜನಗ್ರಭಾಗದೊಳ್ ॥೧೫॥

ಇಂತತಿಸತ್ಯಂ ಸಾಕಾರಂ ಬಡೆದೆಸೆವಂತೆ ಮನಂಗೊಳಪ ದೇವ
ಲಮಹರ್ಷೀಶ್ವರನಂ ಕಂಡುನ್ನ ತಭಕ್ತಿಭರದಿಂದೆತ್ತಂದಡಿದಾವರೆಗಳ್
ಭಿವಂದಿಸಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲು ಮುಕುಳತಕರಸರೋಜನಾಗಿರ್ಪುದ್ಭಟ
ಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಜಂದ್ರಮನ ಸದ್ಭಾವಮಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ಕೈವಿಡಿತೀವ
ಮಧುರೋಕ್ತಿಗಳಂ ನಿಜಾಸನೋಪಕಂಠದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಕೊಂಡಮ
ಲಿನದಂತದ್ಯುತಿ ಸಭಾಂತರಾಳಮಂ ತೀವೆ ತನ್ನನೀಂದ್ರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಎಮ್ಮಂತೇವಾಸಿಯ ಮಾ
ತಂ ವಾಹದ ಕಡು ಬುಟ್ಟು ನೀಂ ಬಂದೆಯೆನು ।
ತ್ತಂ ಮುನಿನಾಥಂ ನೃಪವರ
ನಂ ಮಧುರೋಕ್ತಿಗಳನುಪಚರಿಸುತೆಂದಂ ॥೧೬॥

ಇನಿತುದಿನಂ ಜನ್ನಮನೊ
ಯ್ಯನೆ ತೊಡಗಟ್ಟುಂದು ಪೀಡಿಸುವ ದಾನವನಾ ।
ತನ ಗರ್ಜನವನೆ ಯಡಗಿಸಿ
ಘನಮುಖಮಂ ಮಾಡಿಸಲ್ಕೆ ನೀಂ ಬಂದೆ ನೃಪಾ ॥೧೭॥

ನಿನ್ನ ಸಹಾಯತೆಯಿಂದಾಂ
ಜನ್ನಮನಿನ್ನೆ ಸಗಿ ಶಂಕರಂಗರ್ಪಿಪೆನೆಂ ।
ದುನ್ನ ತಹರ್ಪದಿನೆಲಾ
ಸನ್ನ ತಮುನಿವರನೊಳರಸನಂದಿಂತೆಂದಂ ॥೧೮॥

UDBHATA KAVYA.

11

ಅನೇತರವಂ ದಿವ್ಯ
 ಜ್ಞಾನಿಯ ಭವದೀಯಕರುಣದಿಂದಂ ಗೆಲ್ಲದಿ |
 ದಾನವನಂ ತನ್ನ ಬಮಂ
 ಸಾನಂದದೆ ಕಾವೇನೆಂದನುದ್ಭಟದೇವಂ ||೧೯||

ಇಂತೆನೆ ಮುನೀಶ್ವರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಡಿದಾವರೆ
 ಗಳಂ ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲಿ ಕೆಲವುದಿನವಿದ್ದೆ ಮೈ ಮಬಮಂ ರಕ್ಷಿಸಿ
 ತದ್ರಾಕ್ಷಸನಂ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಜಗಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯಂ ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗಳಂ
 ಪಡೆವುದೆಂದತಿವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳೆಂದುದ್ಭಟಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಂ ಪರಸಿ
 ಬೀಡೊಂಡು ಬೀಡಿಂಗಾನಂದದಿಂ ಸಮಸ್ತ ಕುಶಲವರ್ಧಕಿಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿ
 ಬಚ್ಚಿಕರ್ವೆಗಳೆಕೆಗಸದಳಮೊದ ಪಸದನಮನಿತ್ತು ತಮ್ಮಾಚಾರ್ಯರಂ
 ಕೂಡಿಸಿ ಯುತ್ತುಂಗತುಂಗಭದ್ರಾನದೀತೀರದೊಳಾಮೊಯೋಕ್ತದಿಂ
 ಯಾಗಮಂಟಪಮಂ ವಿರಚಿಸೆಂದು ನೇಮಿಸಿ ಕಳುಹಿ ತದ್ದೇವಲಮ
 ಹರ್ಷೀಶ್ವರಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಮಂತ್ರತತ್ಪರನಾಗಿ ತೋಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರೆ,
 ಜಟ ಜನವರನಂ ಬೀಡೊಂಡು ಸಂರಂಭದಿಂದು
 ದ್ಭಟಮಹಿಪತಿ ಬಂದೊಂದುಜ್ವಳಸ್ಥಾನದೊಳೆ ತಾಂ |
 ಕಟಕಮನೋಲವಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಂ
 ನಿಟಲನಯನನಂ ಕೂರ್ತರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನೊಳ್ಳಂ ||೨೦||

ಶ್ರೀಪಂಪಾಪುರಪತಿಯಂ
 ತಾಪತ್ರಯದೂರನಂ ನಿರಂಜನನಂ ಚಿ |
 ದ್ರೂಪನನರ್ಚಿಸುತ್ತನಿಶಂ
 ಭೂಪಕುಲಾಗ್ರೇಶನುದ್ಭಟಂ ರಂಜಿಸಿದಂ ||೨೧||

ಮತ್ತಮಾಸಮಸ್ತಲೋಕೈಕನಾಯಕನಪ್ಪಶ್ರೀಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷ
 ನಂ ತ್ರಿಕಾಲದೊಳ್ಳಿಜ್ಜಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮಗುಬ್ಬ ಬಂದಾದೇವಲ
 ಋಷೀಶ್ವರನಿಂದಗಣಿತಶೈವಾಗಮಂಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತಂ ಮಹಾಧ್ವರ

ಕಾಲಂ ಬರ್ಪನ್ನೆ ವರಂ ದಿವಸಂಗಳಂ ಬಂಜೆಯಿಲ್ಲದುತ್ತಂಗಳಂ
ಮಾಡುತ್ತದ್ಭಟ್ಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಿರೆಯಿರೆ,

ಸುತ್ತಿ ಮುಗುಳ್ಳ ಜಾದಿಯನಲರ್ಚಿಸಿ ಧೂಳಿಯಿನಿಂದುಕಾಂತಿಯಂ
ಮುತ್ತಿ ಪಿಕ್ಕಪ್ರಣಾದಮನಡಂಗಿಸಿ ನೈದಿಲ ಕಂಪನೈದೆ ಪೊ |
ತ್ತೆತ್ತಿ ಸರೋಜದೈಸಿರಿಯನೊಯ್ಯನೆ ಸಣ್ಣ ಸಿ ಪಶಿ ಮಾನಿಲೋ
ದ್ವತ್ತಿಯನೊಲ್ದು ತೀಡಿದುದು ಮೂಡಣಗಾಳಿ ಹಿಮಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ||೨೦||

ಅತಿಶೀತಳಕಂದು ಹಿಮ
ಕ್ಷಿತಿಧರಮಂ ಸಾರ್ವ ನಡೆಯಲಕ್ಕ ನಡೆದನು |
ನ್ನ ತದಕ್ಷಿಣಾಯನದೊಳಾ
ತತುಹಿನಾಚಳದೊಳೊಪ್ಪುವೆಂಬುಜಮಿತ್ರಂ ||೨೧||

ಘನತರಶೀತದೇಶೆ ಗುಣಿ ತನ್ನ ಮನಃಪ್ರಿಯೆಯಾದ ಪದ್ಮಿನೀ
ವನಿತೆ ಬಿಗುರ್ತು ತಾಂ ಹ್ವಯಮನೈದಿರೆ ಕಂಡು ತದೀಯಚಿಂತೆಯಿಂ |
ತನು ಪರಿಪಾಂಡುರತ್ನಮನೆ ತಾಳ್ಪದೊ ಮೇಣಿರದೆಂಬವೊಲ್ತುಪಾ
ರನಿಕರಲಿಪ್ತಮಾದ ರವಿಮಂಡಲವೊಪ್ಪುಗುಮೆಂದು ಮಾಗಿಯೊಳ್ ||೨೨||

ನೇಸರ ಬಿಂಬಂ ಮಂಜುಣಿ
ಬಾಸಣಿಸೆಲ್ಲೆಲುದಿನೊಳಡಂಗಿ ವಿಯತ್ತೆಂ |
ಬಾಸತಿಯ ರನ್ನ ದಾಳಿಯ
ಮೈಸಿರಿಯನೆ ಪೊಲ್ಲು ಮಾಗಿಯೊಳ್ ಶೋಭಿಸುಗುಂ ||೨೩||

ಚಳಿಗ್ಗ ತರಣಿ ರಥಮಂ
ಘಳಲನೆ ನಡೆಸಲ್ಪಮೆಂತು ಪೇರ್ಚಿತು ನಿಶೆಯು |
ಜ್ವಳಪ ದಿವದಲ್ಲಿ ಸರಿದುವು
ಗಳಗೆಗಳೊಂದೆರಡುತೋರ್ಪ ಮಾಗಿಯ ದಿನದೊಳ್ ||೨೪||

ಅವಿವೇಕಿಯಾದ ನೃಪನೊ
ಪ್ಪುವ ಪುಣ್ಯಂ ತೀರ್ದು ದೋಷಮುಂಪ್ಪೊಂಗುವವೊಲೆ |

ದಿವಸಂ ಭೋಂಕೆನೆ ತೀರ್ದೋ

ಡುವುದು ನಿಶೀಧಿನಿಯದೈದೆ ತುಹಿನಾಗಮದೊಳ್ ||೨೩||

ಪೊಸಪನ್ನೀರೊಳ್ ಲತಾಂತಸ್ತಬಕಮನೊಲವಿಂ ತೊಯ್ದು ಭರ್ತಾರನಾದ
ಬ್ರಹ್ಮ ಸಖಂ ಮೇಣ್ಣಿಟ್ಟಗಲ್ಲಾ ದಿವಸವಧುಗೆ ತೋರ್ಪೆಲ್ಲಕೋಪಾಗ್ನಿಯಂ
ಶೋ |

ಭಿಸುವಸ್ವಪ್ನೇಂದ್ರದಿಗ್ಭ್ರಮಿನಿಯುಪಶಮನಂ ಗೆಯ್ಯಲೊಲ್ಲಾಂತಳಂಬಂ
ತೆನೆಗುಂ ಮುಮ್ಮಾಗಿಯೊಳ್ಳಾಡುವ ಹಿಮರುಚಿಬಿಂಬಂ ತಮಶೈಲ್ಯ
ಶಂಬಂ ||೨೪||

ತಂಗೊಳದೊಳಾಡಿ ತೊಯ್ದು ಮ

ನಂಗೊಳಪರಸಂಚಯಂತೆ ನವಶೀತಳದು |

ತ್ಯುಂಗತೆಯಂ ಪಸರಿಸುತುಂ

ಕಂಗೆಸುವುದು ಮಾಗಿಯೊಳ್ಳುಧಾಕರಬಿಂಬಂ ||೨೫||

ಮಂಜು ಮುಸುಂಕೆ ಮಗುಟ್ಟಿತಿ

ಭಂಜಿಸುವುವು ಮಧುರವಾಕ್ತತಿಗೆ ಕುಜನರ ಹೃ |

ತ್ಯಂಜಂಗಳ್ ಕೊಱಗುವವೋಲ

ಮಂಜುಳಶಿಶಿರಾತಿರೇಕದೊಳ್ಳ ಮಲಂಗಳ್ ||೨೬||

ಮುಚ್ಚಿ ಮುಸುಂಕಿದಿಬ್ಬನಿಯ ನುಣ್ಣನಿಗಳ್ಳಿಗೆ ಸಿಲ್ಕೆ ತೋಟುವಾ

ಪಚ್ಚ ಪಸುರ್ಪಳಂಚುವೆಲೆಯಾಂತು ವಿರಾಜಿಸುಗುಂ ಕುಜೋತ್ಕರಂ |

ನಿಚ್ಚ ಮಲಂಪಿನಿಂಪಿನ ವಸಂತಮನಂದುಣಿ ಪಾರ್ದು ನೊಂದು ತಾಂ

ಬಿಚ್ಚನೆ ಬಾಪ್ಪವಾರಿಯನೆ ತುಂಬಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಗಿಯೊಳ್ ||

ನುತಪುಣ್ಯಫಲಂ ತೀರ್ದಾ

ಕ್ಷಿತಿಪನ ಸಿರಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೊಳಗಾಗುವವೋಲ |

ವಿತತತಟಾಕೋದರಸಂ

ಚಿತಸಲಿಲಂ ತೀರ್ದುದಮಮ ಶಿಶಿರಾಗಮದೊಳ್ ||೨೭||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕೊಂಕಿಸಿ ಗೋಣಿಗಳನ್ನೊಯ್ಯನೆ
 ಷಂಕೆಗಳಂ ಮುತ್ತುತಿರ್ಬನಿಗೆ ಬೆಚ್ಚುತ್ತುಂ |
 ತಾಂ ಕಣ್ಣೆಸೆದುವು ಪಕ್ಷಿಕ್ಕು
 ಳಂ ಕುಜಕೋಟರಮನಿಂಬುಗೊಂಡಾದಿನದೊಳ್ ||೨೩||

ಜುಂಜಿಟ್ಟು ನವಿಲೆಳ್ ಮಿಗೆ
 ಮಂಜುಳತನುವಿನೊಳಡಂಗಿಸಿದ ತುಂಡದಿನಾ |
 ರಂಜಿಸಿದುವು ಗಿರಿತಟದ ನಿ
 ಕುಂಜಮನೆಡೆಗೊಂಡು ಮಿಗಗಳುರ್ವಿದ ಹಿಮದೊಳ್ ||೨೪||

ಜಳಧಿಗೆ ಜತ್ತುಳಂ ಕುಸುಮರಾಜಿಗೆ ಚಾರುಪರಾಗಮುರ್ವಿಜಾ
 ವಳಗಲಗೊಂಚಲಾಗಸಕೆ ಶಾರದನೀರದಮಪ್ಪದಿಗ್ವಿಧೂ |
 ಕುಳಕುಚಮಂಡಲಕ್ಕ ಮರ್ದ ನೂತ್ನ ದುಕ್ಕೂಲದ ಮೇಲುದಾಗಿ ಕು
 ಪ್ಪಳಿಸಿದುದಗ್ರಮಂಜು ಶಿಶಿರಾಕರಮಾದುದು ಮಾಘಮಾಸದೊಳ್ ||೨೫||

ಬೀಜಂ ಮೊದಲೆಂದಬ್ಬಜ
 ನಾಜವ್ವನೆಯರ ಮೊಲೆಗಳೂಳಾಲದ ನೆಳಲೊಳ್
 ರಾಜಿಪ ಕೂಪದ ಸಲಿಲದೊ
 ಳೋಜೆಯೊಳಾದಿನದೊಳುಪ್ಪ ಮಂ ಬೈತಿಟ್ಟುಂ ||೨೬||

ಇಂತೆಡೆವಿಡದಖಿಲಲೋಕಮಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಸೊಕ್ಕುಂಜವ್ವನೆಯರ
 ತಕ್ಕಗೆ ನೂತ್ನಯೆವನಿಗರಂ ಚಕ್ಕನೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಮಿಕ್ಕು ಮನಂಗೊಳಪ
 ಹೇಮಂತದೊಳ್,

ನವಕಸ್ತೂರಿಜವಾದಿಕುಂಕುಮದ ಲೇಪಂ ನವೈತಾಂಬೂಲಮೊ
 ಪ್ಪುವಗುರ್ವೆತ್ತುಣಿಸಿಂಪು ಪಾಸು ಪರಿಜಂಭನ್ತಂದಿರಂ ಪಟ್ಟವ |
 ಸ್ತುವಿಶೇಷಂ ಪೊಸಪೊನ್ನ ಪಚ್ಚ ಮಮದೊಪ್ಪಲ್ಕಾ ಮಿನೀಸಂಗಸೊ
 ಪ್ಪುವನಾಂತ್ಯದೆ ವಿರಾಜಿಕುಂ ವಿಪುಳಭೋಗಿವ್ರಾತಮಾಮಾಗಿಯೊಳ್ ||೨೭||

ನಸುಸವಿದಿತ್ತ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಗಂಪಮದಿಂಪಿನ ತಂಬುಲಂ ಸುಧಾ
ರಸವೊಸವೊಪ್ಪ ಚುಂಬನಮುರುಸ್ತ ನದಪ್ಪಗೆ ಬೆಂಗೆ ಮೊಡಲಂ ।
ಟುಸಡಿಲದೊತ್ತಿ ಪತ್ತಿದಿನದಕ್ಕೆ ಮನಂಗೊಳ ತಾಂ ಜಿಗುರ್ತು ರಂ
ಜಿಸಿದುದು ಭೋಗಿರಾಜಿ ಮಣಿದಡಿ ಗಳೊಳ ಪತಿಗೂಡಿ ಮೋದದಿಂ || ೩೮

ಚಳಿಗಳ್ಳು ಭೋಗಿಗಳ್ಳು
ತೆಳವೊಳ್ಳು ತುಂಗಕುಚಮನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತದಾ ।
ಕಳತೋಪ್ಪ ದಿಂದೆ ಪರ್ವದ
ಕುಳಿರಂ ಕಳವಪ್ಪೊದಟ್ಟ ಶಿಶಿರಾಗಮದೊಳ || ೩೯ ||

ಅಲಿಂಗನಮಿನಿಸಗಲಲೆ
ಕೀಲಿಸುಗುಂ ಪೊಸಕುಳಿರ್ಪರೀರಮನೆನುತುಂ ।
ಬಾಲವಿಟರಳ್ಳು ತಕ್ಕೆಯೊ
ಳಾಲೀಡಿತ್ತರಪ್ಪರಮರ್ಧ ಶಿಶಿರಾಗಮದೊಳ || ೪೦ ||

ಇಂತಿನಿಯರ್ಕಳನಾಲಿಂಗನದಿಂದಗಲಲರಿಯದುವರ್ಪ ಪರ್ವದ
ಶಿಶಿರಕಾಲದೊಳ ತದೀಯಮುತುಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿತಮೊದುಪಚಾರದೊಳ
ಪಿರಿದು ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷನಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬೀಡೊಂಡು ಮಗುಚ್ಚೆಂ
ದಿನಂತೆ ನಡೆತಂದು ದೇವಲಮಹರ್ಷೀಶ್ವರನುಪಕಂಠದೊಳ್ಳೊಡಿಸಿ
ತನ್ನ ನೀಂದ್ರನ ವದನಾರವಿಂದಸಂಜನಿತಮಂಜುಳಸುಧಾರಸಪ್ರವಾಹ
ದೊಳ್ಳೊಡಿ ಮುಲುಂಗಾಡುತ್ತು ದ್ವಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಿರೆಯಿರೆ,

ಮುನಿನಾಥಂ ಮುಂಬೆಸವೇ
ಉ ನುನಯದಿಂ ಕಳುಪಿದುತ್ತ ಮೂಚಾರ್ಯಭೋಗಂ
ಕೆನೆ ವರ್ಧಕಿಗಣದೊಡವಂ
ದು ನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಮಗುಚ್ಚೆಂತಂದರೆ || ೪೧ ||

ಸ್ವಾಮಿ ನೀಂ ಬೆಸನಿತ್ತು ಬೀಡೊಡ ಪೋಗಿ ವೇದಮುಸಿದವೋಲ
ಭೂಮಿಗುತ್ತಮಮಾಡ ತಾಣದೊಳೊಲ್ಲೊಡರ್ಚಿದೆ ಯೊಪ್ಪುವು

ದ್ವಾ ಮಕಾಂತಿಯಲಂಪಿನಿಂಪಿನ ಪೆಂಪನೆಣೆ ಸೆಗೀಯುತುಂ
ಶ್ರೀಮಹಾಮುಖಶಾಲೆಯಾದುದು ಕೇಳ್ಮನೀಂದ್ರಸುಧಾಕರಾ ||೪೦||

ಎಂದಿಂತಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂ ತಳದಧ್ವರಶಾಲೆಯಾದುದೆಂದು ಮನಂ
ಬೊಗೆ ಬಿತ್ತ ರಿಸಿ ಪೇಜ್ಜ ಕುಶಲವರ್ಧಕಿಗಳ ಸದಳಮಾದ ಪಸದನಮನಿತ್ತು
ಮರ್ದ ಮೈದುಮಧುರವಚನಂಗಳಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಬೀಜ್ಯೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ
ರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂಜರಸು ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷನಾಲಯಕ್ಕೆಟ್ಟುಂದು ಆಪಂ
ಪಾಸತಿಯಂ ಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿ ಸಮುನ್ನ ತಭಕ್ತಿಭರದಿಂದಭಿವಂದಿಸಿ ತನ್ನ
ಹಾದೇವನ ಪಾದುಕೆಗಳಂ ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡಲ್ಲಿದೊಲ್ಲಾ ಶಿವಭಕ್ತರನು
ಜೈಯಂ ಪಡೆದಾಹಾ ದದಿಂದೆ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ತನ್ನ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಂ
ಪೊಕ್ಕ ಮಲಿನಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳಯತ್ನ ಸಹಸತ್ನೀರತ್ನನೂತ್ನವಿಲಾ
ಸಂಬ್ರಹ್ಮರಥಾರೂಢನಾಗಿ ಗಣಿಕೆಗಳವಡದನಂತತುಂಗಮಂಗಳಮಯ
ಮೆಪ್ಪ ಸಂರಂಭದಳುಂಬದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವಲಮಹರ್ಷೀತ್ವರಂ ಮುಖ
ಶಾಲಾಭಿಮುಖಮಾಗಿ ಬರೆವರೆ,

ಕಾಂಚನತೋರಣಾವಳಿಯುನುನ್ನ ತಪಟ್ಟಪಟೀವಿತಾನದಿಂ
ದಂ ಚಲಿಸ ಧ್ವಜಂಗಳನಮರ್ಚಿದ ಮಂಜುಳಕಾಯಮಾನದಿಂ
ದಂಚಿತತನ್ಮಖೋಪಕರಣೋತ್ಕರಸಂಸ್ಥಿತಗೇಹಜಾಲದಿಂ
ದುಂಚಬೆಡಂಗನಾಂತು ಕರಮೊಪ್ಪಿದುದಾ ನವಯಜ್ಞ ಮಂಟಪಂ ||೪೩||

ಪರಿದನೆ ಪರಿರಂಜಿಸುವ
ಧ್ವರಶಾಲೆಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ತದ್ವರ್ತನದಿಂ |
ಪರಮಾನಂದಂ ಬಡೆದುರು
ತರವೈಭವದಿಂದೆ ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾರ್ವಂ ||೪೪||

ಬಂದು ಮುಖಶಾಲೆಯಂ ಸಾ
ದ್ವಂದುಜ ಬ್ರಹ್ಮರಥಮೆನಿಟವಾಮುನಿಯಾ
ನಂದದೆ ನೃಪಂಜರಸು ನಡೆ
ತಂದಧ್ವರಶಾಲೆಯಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗಳೆ ||೪೫||

ವೇದನಿನಾದದಿಂ ಪಿರಿದುಮುಚ್ಚ ರಿತಾಖಿಲಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಜಾ
ಲೋದಿತರಾವದಿಂದೆ ಸಲೆ ಕೇಳ್ವ ಪುರಾಣಘೋಷದಿಂದೆ ಸಂ ।
ಪಾದಿತಯಜ್ಞ ಸಂಗ್ರಹಜನೋದ್ಭವನಿತ್ಯನದಿಂದೆ ಚಿತ್ತಕಿಂ
ಬಾದುದು ಯಜ್ಞ ಶಾಲೆ ಮುನಿಲೀಲೆ ಸುಪುಣ್ಯದ ಮಾಲೆಯೆಂಬಿನಂ ||೪೬||

ಇಂತತಿಮನಂಗೊಳಪ ಮಂಗಳಮಯನಾದ ಮುಖಮಂಟಪ
ಮಂ ಮಹಾನಂದದಿಂದುದ್ಭಟಮಹಿಪಂಚರಸು ತನ್ಮುನೀಶ್ವರಂ ನೋಡು
ತುಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆವರೆ,

ಪ್ರಾಗ್ವಂತಾಲಯದಿಂ ಜಾಹೂನಿಕರದಿಂ ಕುಂಭಾಳಯಿಂ ತೋರ್ಪ ಸ
ಮ್ಯಗೈದೀಸ್ಥಲದಿಂ ವೆಷಟ್ಕೃತಬಹುದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂ ಪ್ರೋಲ್ಲಸ
ತ್ಸೃಗ್ವಾರ್ಧಿ ತಿಯಿಂ ಧವಿತ್ರತತಿಯಿಂ ಹವ್ಯಾಘದಿಂ ಯೂಪದಿಂ
ದೃಗ್ವರ್ಜಾತಕಲಂಪನೀಯುತೆಸೆದತ್ತು ತ್ತುಂಗಯಜ್ಞಾಲಯಂ ||೪೭||

ತುಪ್ಪಗೊಡಂಗಳಿಂ ಧರಣಿಯೊಟ್ಟಜೆಯಿಂ ಪೃಷದಾಜ್ಯದಿಂ ವಿರಾ
ಜಿಪ್ಪಮನೋಜ ಪಾಯಸದ ಪಾತ್ರೆಗಳಿಂ ದಧಿಮಿಶ್ರದುಗ್ಗದಿಂ ।
ತಪ್ಪದೆ ಜೊನ್ನಮಂ ಕಜಿವ ಪಾಲ್ಯೊಸರಿಪ್ಪ ಕಟಾಹಕೋಟಿಯಿಂ
ದೊಪ್ಪಿದುದಂದನೂನವಿಭವಂ ಬಡೆದಾವರಯಜ್ಞ ಮಂಟಪಂ ||೪೮||

ಇಂತಾಮ್ನಾಯೋಕ್ತದಿಂದಂ ಸಮೆದನಂತಯಜ್ಞ ಪರಿಕರಂಗಳಿಂ
ಹರವರಿಯಿಂದಂ ಮನಂಗೊಳಪ ತಚ್ಚಾಲ್ಮಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ಅಧ್ಯಯೋ
ದ್ಗತ್ಸಹೋತೃಗಳ ತಿಂಧಿಣಿಯಿಂ ಮನೋಜ್ಞಾಋತ್ವಿಕೃಗಳ ಸಮಾಜ
ದಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತೃಗಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಸಮಸ್ತ
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಲ್ಲ ಪೋಲ್ಲಾಸದಿಂದಂ ಕಣ್ಗೆ ಕಾತರಮಂ ಮಾಪ್ಪ ಮಂ
ಜುಳಮುಖಾಲಯಲಂಪಂ ದೇವಲಯಪೀಠಶ್ವರಂ ನಡೆನೋಡುತ್ತಾನಂದ
ವಾರಾಸಿಯೊಳ್ ಮೂಡಿ ಮುಜುಂಗಾಡುತ್ತುಂ ಬರೆ,

ಮತ್ತನೂಮುಖಾಲಯಲ್ಲಿ,

ಸಕಲಾಮ್ನಾಯವಿದರ್ಶಂ

ಸ್ತೃಕುಶಲರುಚೌ ತಕೋವಿದರ್ಬುಧರಮಲಾ ।

ತ್ವಕರೆನಿವ ಚಾರುವಿಪ್ರ
ಪ್ರಕರಂ ರಂಜಿಸಿದುದಂದು ಮುಖಮಂಟಪದೊಳ್ ||೪೯||

ಪಟ್ಟಮನಿರತರಮೃತ
ತ್ವಿಟ್ಟರದಂತಾಂಶುಯುಕ್ತರಧಕಬಲದೇ |
ವೇಟ್ಟು ಜವದಾನ್ಯರುರುಬುಧ
ರಾಟ್ಟುಲನೊಪ್ಪಿದುದು ಸಪ್ತತಂತುಸ್ಥಲದೊಳ್ ||೫೦||

ವೇದಾಂತಾರ್ಥಜ ಚರ್ಚಿ
ನ್ಮೋದಕಮಾರ್ಗಾಂಧಕಾರರಹಿತ ಮಾರ್ಯಾ |
ಭೇದಕರನಂತವರವಿ
ದ್ಯಾಧರರೆಸೆದರ್ತದೀಯಮುಖಮಂಟಪದೊಳ್ ||೫೧||

ಯಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಜಾಲಲೋಲರಾಗಮಜ್ಞರುಲ್ಲಸ
ತ್ತಂತ್ರಸಾರಸಾರ್ವಭೌಮರುತ್ತಮೇರ್ಸುಪಂಡಿತರ |
ಜಂತ್ರವಲ್ಲಕೀಕಲಾಪ್ರವೀಣರುದ್ಭಗಾಯಕರ
ಮಂತ್ರಶೂರರೊಪ್ಪಿದರ ತದೀಯಯಾಗಶಾಲೆಯೊಳ್ ||೫೨||

ಎಜಬ್ಬ ಧೋತ್ರಂ ನಿಟಲತ್ರಿಪುಂಡ್ರಕಂ
ಚಳತ್ತುರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಜ್ಞಭೂಪಣಂ |
ತೊಳಪ್ಪ ಯಜ್ಞೋನ್ನತಸೂತ್ರನೊಪ್ಪಲಾ
ಜ್ಞಳೋತ್ತಮಶೋಭಿಸರಲ್ಲಿ ಕೊತ್ತಿಯರ ||೫೩||

ನವಸುಧೂರವ ಜೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಮಣಿಭೂಷಾ ನೀಕಮಂ ತೊಟ್ಟು ಮಿಂ
ಚುವ ಪಟ್ಟಾಂಬರಮಂ ಸಮಂತು ತೆಗೆದುಟ್ಟುನೋದದಿಂ ನಾಡೆ ಸೂ |
ಸುವ ನೂತ್ನೋದಗ್ಗ ಮಮಂ ತುಕುಂಬಿ ವಿಪುಳಾನಂದಾಭಿಧಿಯೊಳ್
ಪುವ ನಿಟ್ಟು ದೆವುರೊಗ್ಗು ರಂಜಿಸಿದುವಾಶುಂಭನೃಬಾಗಾರದೊಳ್ ||೫೪||

UDBHATA K AVYA.

12

ನೂಪುರದಿಂಚರಂ ನೆಗಡೆ ವಕ್ತ್ರಸುಧಾರುಚಿ ತುಳ್ಳ ಕಾಂತಿಯಂ
ಚಾಪಲಲೋಚನಂ ಪರಪೆ ಬೆಳ್ ದಿರಂ ಪೊಸಪೊಂಬೊಗರ್ಗಳಂ |
ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಕಾಯವಲ್ಲಿ ಜನರಂ ಸಲೆ ಮೋಹಿಸೆ ನೋಟದಿಂದೆ ಸ
ಲ್ಲಾ ಪಿನಿಯರ್ವಿರಾಜಿಸಿದರಾಪರಿರಂಜಿಸಯಜ್ಞ ಶಾಲೆಯೊಳ್ ||೫೫||

ಮಂಜೀರಧ್ವನಿಗಂಚೆವಿಂಡು ನುಡಿಗಂಚದ್ರಾಜಕೀರೋತ್ಕರಂ
ಮಂಜುಧ್ವಾನಕೆ ಗಂಡುಗೋಗಿಲೆಯ ಮೊತ್ತಂ ನೀಜ್ಞ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಕಾ |
ರಂಜತ್ಯೇಕಿಯ ತಂಡಮೊಲ್ಲ ಸೆಜಿಯಾಗಲ್ಲಾಡೆ ನಿಟ್ಟೈದೆಯ
ಕಂಜಾತಾನನೆಯರ್ತದೀಯಮಖಶಾಲಾಮಧ್ಯದಲೊ ಪ್ಪಿದರ್ ||೫೬||

ಇಂತನಂತಸಂರಂಭದಿಂದಂ ಮನಂಗೊಳಿಸೆ ತನ್ಮುಖಶಾಲೆಯ ಪ್ರ
ವೇಶಮಂ ಮಾಡಿ ಸಮಸ್ತಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ತೃಗಳಪ್ಪಾಚಾರ್ಯರನುಜ್ಞೆ
ಯಂ ಪಡೆದಾ ವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗಮಂ ಪರಿವಿಡಿದು ಸುಮೊಹೂ
ರ್ತದೊಳ್ ಭದ್ರಾಕೃತಶ್ರುತಿರೋಚಸಮಾಜನುಂ ವಿಪುಳತರಕೃಷ್ಣಾ
ಜಿನೋತ್ತರೀಯನುಂ ತದೀಯಶೃಂಗಾಸ್ಥ ಲಿತಕಮನೀಯಕರಾಂಬುಜ
ನುಂನವನೀತವಿಲೇಪಿತಪರಿಪೂರ್ಣಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನುಂ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಕೈಕೊಂಡು ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಮಾಗಿ ದೇವಲಮಹಾಖುಷೀತ್ವ
ರಂಪಶುವಿಶಸನಾದಿಕರ್ಮಂಗಳಂ ತೀರ್ಚಿ ಮನೋಹರಾಧ್ವರಮಂ
ಮಾಡುತ್ತೆ ಸಿದ್ಧಿಂ ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಚಂದ್ರಂಗಿ ನೂತ್ನ ಕಾಂತಿಯುಂ

ಪೇಂದ್ರಂಗುಣಿ ಪೆಂಪು ವಿಬುಧತತಿಗಳ್ಗೆ ವೇ ದೇ |

ವೇಂದ್ರಂಗಿ ನಲವು ಶಂಭುಗೆ

ಸಾಂದ್ರಮುದಂ ಪುಟ್ಟೆ ಮಾಡಿದಂ ಮುನಿ ಮುಖಮಂ ||೫೭||

ಸಜ್ಜನರರ್ವೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಖಿವುಳ್ಳವರಾಯನೆ ವೇದವಿಜ್ಞ ನರ್

ಪಜ್ಜಳಪಜ್ಞ ಸಂತಸದೊಳೊಂದಿರೆ ಪಂಡಿತರುರ್ಕೆ ಯೋಗಿಗಳ್ಗೆ |

ಬಿಜ್ಜೆಗೆ ತಾನೆ ಮಾರ್ಗಮನೆ ದೀಕ್ಷಿತರಾಯನ ಸರ್ವವಿಪ್ರಯೋ
ಷಿಜ್ಜನಮುತ್ಸವಂಬಡೆಯ ಮಾಡಿದನಧ್ವರಮಂ ಮುನೀಶ್ವರಂ ||೫೪||

ಇಂತು ಸಮಸ್ತಜನಸಂಚಯಂ ಸಂತಸಂಬಡೆಯಲಧ್ವರಮನತಿ
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ಮಾಡಿ ಸಕಲನಿಳಿಂಪನಿಕರಂ ದಣನೆ ದಣಿಯಲಾ
ದೇವಲಮಹಾಚಾರ್ಯಶಿಷ್ಯರನತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಋತ್ವಿಜರ್ಗಗಳ್ವರನಿ ನಿಗಮ
ಮಂತ್ರಾನುವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯಂ ಬೇಳ್ವಸಮಯ
ದಲ್ಲಿ ||

ಪುಟ್ಟುವ ಘರ್ಮಬಿಂದು ಪೂಡೆವಳ್ಳಗಳ್ಳದೆ ದಿಶಂತರಾಳಮಂ
ನಿಟ್ಟುಪ ದಿಟ್ಟು ಕಂಪಿಪೊಡಲಂಟಿಪ ಧೂಳಿಯೊಪಿಲ್ವ ನಿಶ್ವನಂ |
ನಿಟ್ಟುಸುರಂದು ವಿಸ್ಮಯಮನಾಗಿ ಸೆ ತಾಂ ಪರಿತಂದು ಕೂಡೆ ಕೂ
ಗಿಟ್ಟುಸುರ್ದಂ ಸಮಸ್ತಮುಷಿಗಳ್ ಜರಿವೋಲ್ಲ ರನೋರ್ವನಳ್ಳು ತುಂ ||
ಎತ್ತಣಯಾಗ ವೆತ್ತಣ ಸುರಾರ್ಚನೆ ಯೆತ್ತಣ ಮಂತ್ರದೇಶ್ಚ ಮೇ
ಣೆತ್ತಣ ವೇದದುಚ್ಚ ರಣೆ ಯೆತ್ತಣತಾಸ್ತ್ರದ ಬೊಟ್ಟು ಸಾರ್ದು ಬಂ |
ದತ್ತಿದೆ ಭೀಕರಾಕೃತಿಯದಾಂತಿರದೊಂದು ಕೃತಾಂತಮೂರ್ತಿಯಂ
ದುತ್ತಮರೇಲ್ಲರಳ್ಳಲುಸುರ್ದಂಚರನಂ ದುಃಖಿ ಬೇರ್ಚಿ ಬೀಟುತುಂ||೫೫||

ಚರವಚಮಂ ಕೇಳ್ದಲ್ಲರ
ಜರಿದಾಹಾ ಕೆಟ್ಟೆವೆಲ್ಲಿಯದು ಕೇಳೀ ಭೀ |
ಕರಮಿಂದನನಂ ಕೇಳ
ತ್ಪಿರಿದುಂ ಭಯದಿಂದವೆರ್ಗೆ ಮಗುಟ್ಟಂತೆಂದಂ ||೫೬||

ಬಂದಂ ನಿಘರ್ಜನೆನಿಸಾ
ಬೃಂದಾರಕವೈರಿ ಯೆಂದೆನುತ್ತುಂ ಭಯದೊಳ್ |
ಸಂದು ನುಡಿದವನ ನುಡಿಗೇ
ಳ್ಳಂದೆಲ್ಲರ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಕಣ್ಣೆಡುವಾಗಳ್ ||೫೭||

ಶರನಿಧಿಗಳ್ಳುಮಿಸೆ ದಿ
ಕ್ಕುರಿಗಳ್ ಭೀಚಿಡೆ ನಿಳಿಂಪರಳ್ಳ ಸಮಸ್ತೋ |

ವರೆಯಲ್ಲಂ ಕಂಪಿಸೆ ಬೇ

ಡರ ನಾದಮದೊಂದು ಪರ್ವಿದುದು ದಿಕ್ಕ ಯಮಂ ||೬೩||

ಇಂತು ಪುಟ್ಟ ದಿಶಾಚಕ್ರಮಂ ಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವಿದ ತನ್ನಾದಮಂ
ಕೇಳುತುಂ ಋತ್ವಿಜರುಬೈಗಂಗೊಳ ಹೋತ್ವಗಳಾಕರಿಸೆ ಸಾಮಾ
ಜಿಕರ್ ಸಂಕ್ಲೇಶಂ ಬಡೆಯೆ ಆಚಾರ್ಯರಡಂಗಿ ಋಗ್ವೇದಿಗಳ್ ಜಗ್ಗನೆ
ಜರಿಯೆ ಯಜುರ್ವೇದಿಗಳ್ ಗಜಬಜಿಸೆ ಸಾಮನೇದಿಗಳ್ ಸಂತಾಪಿಸೆ ಅಥ
ರ್ವಣವೇದಿಗಳ್ ಇತಿಹಾಸಜ ಮೌತಿಗೆಡೆ ವೇದಾಂತಿಗಳ್ವ್ಯಾಕುಲಂ
ಗೊಳ ಶ್ರೇತಜ ಶೃಂಗಿಸೆ ಪೌರಾಣಿಕಪೂರ್ಣ ಭಯರಾಗೆ ದೀಕ್ಷಿತರ್ಕೂ
ಗಿಡೆ ನಿಟ್ಟೈದೆಯರ್ಕೆಟ್ಟವೆಂದೆನೆ ತರ್ಕಿಗಳ್ಳೊಂಕಗೊಳ ವ್ಯಾಕರಣಿ
ಗಳ್ ವಿಹ್ವಲರಾಗೆ ಆಲಂಕಾರಿಕರಳವಳಯೆ ಪಿರಿದುಂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ್ ಪರವೆ
ಶರಾಗೆ ಕವಿಗಳ್ಳವಳಿಸೆ ಗಮಕಿಗಳ್ಳ ಮಿತಾಗೆ ವಾದಿಗಳ್ಳೊದಂ
ಗುಂದೆ ವಾಗ್ಮಿಗಳ್ಳೊಳಗಾಗೆ ಸಕಲಪರಿಚಾರಕರ್ವಿಕಳರಾಗೆ ಮುನಿಗ
ಳ್ಳುಂಬುಗಡೆ ಬಾಲೆಯರ್ಲೀಲೆಗುಂದೆ ಮುಗ್ಧಿಯರ್ಮೂರ್ಚೆಯೊಳೊಂದೆ
ಪೌಡ್ರೆಯರ್ಪಳೂಪಿಸೆ ಲೋಲೆಯರ್ಲೋಲಚಿತ್ತೆಯರಾಗೆ ವೃದ್ಧಿಯರ್
ಕರಿಗರಿಗಂದಲೆ ಅಧ್ವರಕ್ಕೆ ಬಂದಖಳಸತ್ತುರುಪಸಂಚಯಮೆಲ್ಲಂ ವಿಸ್ತ
ಯಂಗೊಂಡು ಕಳವಳಿದು ಕಂದಿ ಕಣ್ಣಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ,

ಸುಜನಜನಪ್ರಮೋದಘನಕುಂಜನಿಕಾಯಮನೊತ್ತಿ ಮೆಟ್ಟುತಂ
ಬುಜದಳಲೋಲಲೋಚನೆಯರೆಂಬೆಳವೆಳ್ಳಗಳಂ ಕಡಂಗಿ ಯ |
ಕೃಜದಿನಡಂಗಿಸುತ್ತೆ ಮುನಿಕಾಂತಿಜಳಾಘಮನೀಂಟುತ್ಯದೆ ಋ
ತ್ವಿಜರೆರ್ದೆಬೆಂಚೆಯಂ ಮಿಗೆ ಕಲಂಕುತೆ ಬಂದುದು ದೈತ್ಯಕುಂಜರಂ

||೬೪||

ನೀಲಮಹೀಧರಮುಜಿ ಕೈ

ಕಾಲಂ ಮೇಣ್ಣೊಳದು ಸುಳಿದುದೋ ಯನೆ ದೀರ್ಘ |

ಸೂಲಸ್ವರೂಪದಿಂದಂ

ಕಾಲನಿಭಂ ಬಂದನಲ್ಲಿಗಂದು ನಿಘರ್ಜಂ ||೬೫||

ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯದ್ಭೀಮದಂಷ್ಯಂ ಪೃಥುಲತರಭುಜಂ ದೀರ್ಘರೋಮಂ
ಮಹಾಭೀ
ಕರವಕ್ತ್ರಂ ಕಾಳಮೇಘಚ್ಛವಿನಿಭಫನಗಾತ್ರಂ ಚಲದ್ವಿಸ್ಫುಲಿಂಗೋ |
ತ್ಯರಕೀರ್ಣಾಂದೋಳನೇತ್ರಂ ಪ್ರಬಲಗಳಬಿಲಂ ಭೀಷಣಾಟ್ಟಪ್ರಹಾಸಂ
ಪಿರಿದುಂ ತಾಂ ಭೀತಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತುಱಿ ನಡೆತಂದಂ ನಿಘರ್ಜಾಸುರೇಂದ್ರಂ
||೬೬||

ಇಂತುಗ್ರಾಕಾರದಿಂ ಬರ್ಪ ದನುಜೇಂದ್ರನಾರ್ಭಟಿಯುಂ ಕೇಳು
ಮೋಟಗಂ ಕೇಳ್ವ ಕಳಹಂಸನಂತೆ ಸಮಸ್ತಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ್ಬಗಡು
ಗೊಂಡು ಎಳವಣ್ಣಿಳ್ಳಳಯಚಿದಖಿಳಜನಂ ವಿಕಳಂಗೊಂಡೋಡಲೆ ಅತಿ
ಪ್ರತಾಪನಿಳಯನೆನಿಸ್ಪದ್ಭಟದೇವ ನಾಲೋಕನಂ ಗೈದು ಎಲ್ಲರುಮೆ
ನಂಜದಿರೆಂದಭಯಂ ಗೊಟ್ಟು ಸಂತವಿಸಿ ನಿಲಿಸಿ ತದ್ವೇವಲಮಹಾಬುಧೀ
ಶ್ವರನ ಪರಕೆಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಅಧ್ವರಕಾಲೆಯಂ ಪೊಟಮೆಟ್ಟಾನಂದ
ದಿಂದಾನೆಯ ಬೆಂಗೆ ವಾಯ್ದು ಗಜತುರಗಪದಾತಿವೆರಸೊಂದು ಜಂಭಂ
ಗಿದಿರ್ವಪ್ಪ ಜಂಭಾರಿಯುಂತುರುತರಭೀಕರಾಕೃತಿಯುಂ ಧರಿಸಿ ಬರ್ಪ
ರಕ್ಕ ಸನನಲ್ಪಹಾಸಸ್ಫುರಿತಮುಖಾರವಿಂದನುಡ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ
ಕಂಡು,

ಇವನೇ ಬರ್ಪವನುರ್ವಿಗುತ್ತಳನಿಘರ್ಜಂ ದೇವಲಾಚಾರ್ಯನು
ತ್ಸವದಿಂ ಮಾಡುವ ಯಾಗಮಂ ತವಿಸನೆಂದಲ್ಪಸ್ತುತಾಸ್ಯಾಂಬುಜಂ |
ಸುವಿಲಾಸಂಬಡೆದಂದು ತನ್ನ ನಿಜಸೇನಾಚಕ್ರಮಂ ನೋಡೆ ಕಂ
ಷವನೀಶಾಜ್ಞೆಯನಾಂತು ಮುತ್ತಿದುದು ತನ್ನೈಸ್ಯಂ ಮಹಾದೈತ್ಯನಂ||೬೭||

ಇಂತುದ್ಭುಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನನುಜೆ ಯಿಂದಂ ಮುತ್ತಿ ಮು
ಸುಂಕಿದಖಿಳಸೇನಾಚಕ್ರಮಂ ಕಂಡುಕ್ಕಿ ರಕ್ಕಸರೆಣಿಯುಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ
ಮಿಕ್ಕು ಬರೆವರೆ,

ನೀಡಡಿಯಿಟ್ಟು ತಳ್ಳ ಬಿಡದೆತ್ತಿ ಭುಜಾಗ್ರಮನೈದೆ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಮಂ
ನೋಡಿಯುಗುರ್ವಿನಂ ಕಿವಿವರಂ ತೆಗೆದುನ್ನ ತೇಕಾಪಮಂ

ಕೋಡದೆ ನಿಲ್ಲುಬೊಬ್ಬೆಗುಡುತುರ್ಬಿ ನಿಘರ್ಜನ ಮೇಲೆ ರೌದ್ರದಿಂ
ಕೂಡೆ ಶರಾಳಿಯಂ ಕಣಿದರಾಹವದೊಳ್ ಕಡುಬಿಲ್ಲಬಿತ್ತಿಗರ್ ||೬೪||

ಪಿರಿದುಂ ಬಿಲ್ಲವರಿಸೆ ತೆ
ಚ್ಚರಮಸುರನನ್ನೆದೆ ತಾಗೆ ಹಿಮ್ಮೈಟ್ಟುವವಂ |
ದುರುನೀಲಾದ್ರಿಯ ಮೇಲತಿ
ಭರದಿಂ ಪಡಲಿಟ್ಟು ಸಿಡಿವಮೆಚೆವನಿಗಳವೋಲೆ ||೬೫||

ನೇಸರ ಕಿರಣಸಮಾಜಂ
ಬಾಸಣಿಸಿದ ಕಾಮುಗಿಲೊಳಡಂಗುವ ತೆಪದಿಂ |
ಸಾಸಿಗರೆಚ ಶರಾವಳಿ
ಮಾಸಿದುದಾದನುಜನಂಗರುಹಸಂಚಯದೊಳ್ ||೬೬||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಾರ್ದು ಸಾರ್ಥಿಸುವ ಬಿಲ್ಲರೇಣ್ಣಿಯನಾದನು
ಜೇಂದ್ರಂ ಕಂಡು,

ದೇನೆ ಬಿರಿವಂತಾರ್ದುಣಿ ಮಾ
ಮಸಕದಿನೆತ್ತಿಂದು ರಕ್ಕಸಂ ಬಿಲ್ವಡೆಯಂ |
ಪೊಸನೆತ್ತರ ಪೂರಂಗಳೆ
ಮೆಸುಗುವಿನಂ ಕುಸುರಿದಖಿದು ಕೆಡಪಿದನಾಗಳೆ ||೬೭||

ಪರ್ಬಿದ ಶಾಳಿಯನುಣಿ ಪೊ
ಕ್ಕುರ್ಬಿಂ ವಾಹದ್ವಿಷಂ ಪಡಲ್ವಡಿಸುವವೋಲೆ |
ಕೋರ್ಬಿದ ಬಿಲ್ವಡೆಗೆ ಪಡ
ಲೈರ್ಬಿದರೊಂದು ಸೆಬಳಿಗರ್ಸುರರಿಪುವಂ ||೬೮||

ಅಳ್ಳರ್ದೆಗಳಕಟ ಕೊಂತದ
ಹೊಳ್ಳುಗರೆನಗಾಂತು ನಿಲ್ವದಚ್ಚರಿ ಯೆನುತುಂ |
ದಳ್ಳುರಿಗಳೆ ಕಣ್ಣೊನೆಯೊಳ್
ನಿಳ್ಳುನೆ ಬಿಲ್ವೊಡವುತಸುರನಂದಿರಾದಂ ||೬೯||

ಬಾಳೆಯ ಬನದೊಳ್ ದಶುಂ
ಡಾಳಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಪೊಕ್ಕು ಸಬಳಿಗರಣಿಯಂ |
ತೂಳೆ ಬಿಡಕ್ಕಡ್ಡಣದ ಬ
ಲ್ಲಾಳಬಲಂ ಮುತ್ತಿ ಪೊಯ್ದು ದಾರಕ್ಕಸನಂ ||೨೪||

ಬಣಿಬಟಲೆಂಬ ನಿನಾದಮು
ದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಟಮನಲಗುಗಳ್ಳು ರಿವನಮು |
ಡ್ಡಣಗಳೊಳಡಂಗಿ ಯಾಭಟ
ಗಣಮಸುರೇಂದ್ರನನಿರ್ದಿರ್ಚಿ ಕಾದಿದರಾಗಳೆ ||೨೫||

ಈತೆಪಿಡಿಂ ಪೊಣರ್ವ ಭಟ
ವ್ರಾತಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿಘರ್ಜನುಜಿ ಕೋಪಿಸಿ ಭೂ |
ಜಾತಮನೊಂದಂ ಕಂಡತಿ
ಕೌತುಕಮೆನೆ ಸವರತೊಡಗಿದಂ ತದ್ಬಲಮುಂ ||೨೬||

ಬಡ್ಡಿದ ಮೇಘಮಾಲೆ ಪರಿವಂತೆ ಸಮೀರಣನೇಚ್ಚೆಗಂದು ತೋ
ರ್ಪಡ್ಡಣದಾಳ್ಗಳ್ಳಮುಚ್ಚೆಯಲ್ಕೆಲಬರ್ಪರಿದೋಡೆ ನೋಡಿ ಭಾ |
ಪೆಡ್ಡಮುಮಾದುದೆಂದು ಕರಿದಾವ್ರತಸಾಯಕರುರ್ಬಿ ಕೊರ್ಬಿ ಬಂ
ದಡ್ಡವಿಸುತ್ತೆ ನಿಲ್ಲಸುರನೊಳ್ಳಗೆ ಪೋರ್ಪರಪರ್ವಗರ್ವದಿಂ ||೨೭||

ಕಂಡು ರಕ್ಕಸರಾಣ್ಣನಾತುರಗವ್ರಜಗಳನ್ನೆದೆ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ಮೇಣ್ಣುಪಿಂಡನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೋಳನಗಲಿಪಂತೆ ಕೋ |
ದಂಡಮುಂ ಮಿಗೆ ತೂಗಿಕೊಂಡೆದೊಕ್ಕು ತತ್ತುರಗಾಳಿಯಂ
ಪಂಡತುಂಡಮದಾಗೆ ಪೊಯ್ದು ತಿರೊದ್ರದಿಂ ಬರೆ ಮಾವುತರೆ ||೨೮||

ತುರಂಗಜಾಳಂ ಪರಿದತ್ತೆನುತ್ತುಂ
ಪುರುಪ್ರಕೋಪಂ ಬಡೆದಂದು ವೇಗದಿಂ |
ಕರಸ್ಥಿತೋ ಧೃತ್ಯನೆಯಿಂದೆ ಪೊಯ್ದು ಕುಂ
ಜರಂಗಳಂ ನೊಂಕಿದಾರ್ದು ಬಲ್ಕೆಯಿಂ ||೨೯||

ಮುಗಿಲಂಗಪ್ರಭೆ ನೀಜ್ಞ ರನ್ನದ ಗುಳಂ ಗೀರ್ವಾಣಬಾಣಾಸನಂ
 ಮಿಗೆ ದಂತಂ ಕಡು ಮಿಂಚು ಬೃಂಹಿತರವಂ ಮೇಘಸ್ವನಂ ಭೋರೆನು |
 ತ್ತೂಗುವಾಸಾರಮೆ ಮಾವುತಂ ಸುರಿವ ಬಾಣಶ್ರೇಣಿ ಮೇಣಾನೆ ನೆ
 ಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಗಾಲಮೆ ಧಾಳಿ ಯಿಟ್ಟು ಕವಿದಂತಾದತ್ತು ನೀಲಾದ್ರಿಯಂ ||೪೦||

ಈತೆಹದಿಂದೊಂಕಿಬಿಭ

ವ್ರಾತಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿಘರ್ಜನಾರ್ಥಟಸುತ್ತುಂ |

ಪೂತು ಮೆಜ ಬಾವೆನುತ್ತುಂ

ಶಾತಾಸಿಯನಾಂತು ಸವರತೊಡಗಿದನಾಗೆ ||೪೧||

ಮಂದೈಸಿದಂಧಕಾರಮೆ

ನಿಂದುದ್ಯುತಿ ಪೊಕ್ಕು ಬಿರ್ಜುವಂತೆ ನಿಘರ್ಜಂ |

ಸ್ವಂದಾಸಿಯಿಂದ ಸಿಂಧುರ

ವೃಂದಮನಾರ್ದೆಹಿಗಿ ಕೊಂದನರೆನಿಮಿಷದೊಳಂ ||೪೨||

ಇಂತಸುರೇಂದ್ರನದಟನಳುರ್ಕೆಗಳ್ಳಿ ಸೊಕ್ಕಾನೆಗೆ ಪೆಡಂಮೆಟ್ಟಿ
 ಬರಲಿಗಿಲ್ಲಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದೆಲ್ಲಾದಳಂ ಕೂಡಿ ಮೆಗುಟ್ಟಾ ರಕ್ಕಸರೆಣಿಯನು
 ಕ್ಕುಂ ಮುಖವೆವೆಂದು ಕನಲ್ದು,

ಉರುಸೈನೋದಿತವಾದ ರೇಣುಪಟಲಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮೆಂದೆಂಬ ಬಂ

ಧುರಣಾಮಾಕರಸತ್ಕರಂಡಕದೊಳಿದಾರ್ಕಾಕಾಶಮೆಂದೆಂಬ ಸುಂ |

ದರಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಮನೋಜ್ಞ ನೂತನಲಸನ್ನಿಂದೂರಸಂದೋಹದಂ

ತಿರೆ ಮತ್ತಂ ಕವಿದೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದುದು ತಾಂ ಸೇನಾಳಯಾದೈತ್ಯನಂ ||೪೩||

ಇಂತೆಡೆವಿಡದೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಂಕಿ ಕಾಮವ ತನ್ನ ಹಾಸೇ
 ನಾಜಕ್ರಮಂ ರಕ್ಕಸರೆಣಿಯಂ ಕಂಡು ಕನಲ್ದು,

ಕೆಂಡಮನಿಜುಂಪೆಗೆ ಬಂ

ದಂಡಲೆವುದಿದರೆನುತ್ತ ದನುಜೇಂದ್ರಂ ಮುಂ |

ಕೊಂಡು ಬಲಮಂ ಮೆರುಳ್ಳಳ್

ತಂಡಂ ನಲಿವಂತೆ ಕೊಂದನಾಗದಟಂದಂ ||೪೪||

ಅಸುರನ ವಿಕ್ರಮಮಂ ಸೈ
ರಿಸದಳ್ಳ ಸಮಸ್ತಸೇನೆ ಬಿದೊಡಲ್ಕಂ |
ಡಸಮಪ್ರತಾಪನಿಲಯಂ
ಶಶಿಕುಂಜನಿದಿರ್ಚಿ ನಿಲ್ಲನುದ್ಭಟದೇವಂ ||೪೫||

ಕ್ಷೇವೋಡೋಪಹತಿಗೆ ಸಗ್ಗಿಗ
ರೋಡಲ್ಕಂಡುಗ್ರನಂದು ನಿಲ್ಲವೊಲಾರ್ಪಿಂ |
ಕೂಡೆ ಮಹಾವಾಹಿನಿಯಂ
ಊಡಾಡುವ ರಕ್ಕಸಂಗಿದಿರ್ಚಿದನರಸಂ ||೪೬||

ಇಂತುವಿ ಪರ್ವಿ ಕೋವಿದ ಸರ್ವಸೇನೆಯಂ ನಿರ್ವಾಪಣಂಗೆ
ಯ್ಯುತ್ತುತ್ತಂಗಳವರ್ಪರ್ವತಾರೂಢನಾಗಿ ಬರ್ಪ ದುರ್ವಾರತಾರ್ವರೀ
ಚರಂಗುದ್ಭಟೋರ್ವೀಚಂದ್ರಮನಿದಿರ್ಚಿ ನಿಲ್ಲು,

ನಿಲ್ಲಲವೊ ದೈತ್ಯ ನಿನ್ನಯ
ಪಲ್ಲವಪಾಂಡಿತ್ಯಮಂ ದಳದೊಳುಣಿ ಮೆಣಿದಂ |
ತಿಲ್ಲನಗೆ ತೋಪಿನಲ್ಪಳ
ವಲ್ಲಭನಾನುಡಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಗುಟ್ಟಂತೆಂದಂ ||೪೭||
ಗೊಳಿಗೆ ವರ್ತಕವೇ ಸವು
ಜೋಳಿ ಯೆನಗಮರತತಿಯೊಳಣೆಯ ಗಾಣೆಂ ನೀಂ |
ಕಾಳಗಕೆ ಕರೆವುದೆಂದಿದು
ಪಾಳಯೆ ನರನಾಥ ಪೋಗು ಜೀವಿಪೊಡೆಂದಂ ||೪೮||

ಎನಲುದ್ಭಟದೇವಂ ಕೇ
ಳ ನಲಂಗಾಜ್ಯಮನೆಜಿದವೊಲುಬುತ್ತುಂ ದೈ |
ತ್ಯನೆ ನೋಡೆಂದೆನುತಾಗ
ಳ್ಳನುವಂ ತೆಗೆದಿಚ್ಚ ನಮರರಚ್ಚ ರಿದಳಯಲೆ ||೪೯||

ಶ್ರೀಲೋಲನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿ
ಪಾಲನ ಬಾಹಾಭುಜಂಗಜನಿತೋಗ್ರವಿಷ |

ಜ್ವಾಲೆಗಳನೆ ಪರಿದುವು ಶರ
ಜಾಲಂ ತದ್ವನುಜನಂಗದೊಳ್ ಶತಲಕ್ಷ್ಯಂ ||೯೦||

ಬೆಚ್ಚ ರಮುದ್ಭಟನ ಪನಾ
ವೆಚ್ಚಂ ಬುಗಳಂ ನಿಘರ್ಜನಂಗಮನುಣಿ ಧ |
ಟುಚ್ಚಿ ಪರಿದೆಣೆ ಸೆಗಂ
ಮುಚ್ಚಿ ಮುಸುಂಕಿದುವು ದಿಗಧಿಪರ್ವೆಚ್ಚು ವಿನಂ ||೯೧||

ಇಂತೆನೆವುದ್ಭಟಧಾತ್ರೀ
ಕಾಂತನ ಶರಜಾಲದೇಟ್ಟೆಯಂ ಕಂಡಸುರಂ |
ತಾಂ ತಳ್ಳದೆ ಧನುವಂ ಕೊಂ
ಡಂತಾನ್ಯ ಪಬಾಣವಿತತಿಯಂ ಖಂಡಿಸಿದಂ ||೯೨||

ಭೂಮಿಪನುದ್ಭಟನ ಶರ
ಸ್ತೋಮಮನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿದು ಕೋಪಾಟೋವೋ |
ದ್ವಾಮಂ ನಿಸ್ಸೀಮಂ ಸಂ
ಗ್ರಾಮದೊಳಾನ್ಯ ಪನನೆಚ್ಚು ಪೆರ್ಚಿದನಸುರಂ ||೯೩||

ಮಾಸಿದುದರ್ಕವುಂಡಲವರಂ ದ್ರವಮಾದುದು ಭೂಮಿ ಲೇಖರು
ಲ್ಲಾಸಮಡಂಗಿತೆಣ್ಣೆ ಸೆಗಳಲ್ಲದೆ ವೋದುವು ಮೇಘಜಾಳದಿಂ |
ಬಾಸಣಿಸಿದವೋಲಗನಮಾದುದು ಭೂಪನ ಮೇಲೆ ದಾನವಾ
ಗ್ರೇಸರನುರ್ಕಿ ಸೂರ್ಕಿ ಕಡು ಬೆಚ್ಚ ರಮೆಚ್ಚ ಶರಾಘದೇಟ್ಟೆಯಿಂ ||೯೪||

ಈಪರಿಯಿಂ ಪರಿವಸ್ತ್ರಮನಂತಾ
ಭೂಪತಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತದ್ವನುಜೋದ್ಯ |
ಚಾ ಪಮನಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿರೆ ಕೋಪಾ
ಟೋಪದಿನೆಚ್ಚು ಪೆರ್ಚಿದನಾಗಳ್ ||೯೫||

ಕರದ್ಯ ತಘನಚಾಪಂ ಭಗ್ನ ಮಾಗಲ್ಲಿಘರ್ಜಂ
ಸ್ಫುರತವಿಪುಳಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದಂ ಮಹೋದ್ಯ |

ತ್ತರುವನದಟನಿಂದಂ ಕರಂ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡ
ಬ್ಬರದಿನೆಪಿಗಿದಂ ಕೋಪದಿಂ ಧಾನವೇಂದ್ರಂ ||೯೬||

ಚಂದ್ರನಂ ಘನಾಬ್ಜಮಾಲೆ ಮುಚ್ಚು ವಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ನಿ
ಸ್ತಂದ್ರಶೂರನೈದೆ ಪೊಯ್ದ ಭೂಜಮಂ ನೃಪಾಲಕಂ |
ರುಂದ್ರಶಾತಖಡ್ಗದಿದೆ ಖಂಡಿಸಲ್ಪಗುಣ್ಣು ದೈ
ತ್ಯೇಂದ್ರನಾರ್ದು ಕೊಂಡನೊಂದು ಚಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಮಂ ||೯೭||

ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯೋಗೋಚನಂ ಕೆಂಗಿಡಿಯನುಗುಳ ರೌದ್ರತ್ವಮಂ ತುಳ
ಡರವಂ ಕೆಮ್ಮಿಸೆಗಳ್ಳಿ ರಿಡೆ ಭುಕ್ತುಟ ಕರಂ ಭೀತಿಯು ಬೀರೆ
ಮೇಣ್ಣೀ |

ಕರಕೋಪಂ ಪೊಂಗಲಂತಾದನುಜಪತಿ ನಿಘರ್ಜಂ ಚಲತ ಷ್ಠಮಂ ಕೊಂ
ಡಿರದುರ್ವೀನಾಥನಂನಿಟ್ಟುನಿ ನಸುನಗುತಂತೆಂದನಾರ್ದಂದಗುರ್ವಿಂ ||೯೮||

ಆಂ ಪಾದಚಾರಿಯೆಂದೆನು

ತಾಂ ಪದೆದಾನೆಯನಡರ್ದು ಕಾದಿದೊಡೆನ್ನೊಳ್ |

ತಾಂ ಪಾರಮೈದುಗುಮೆ ನ್ನ ಪ

ನೀಂ ಪೊೀಪುದೆ ಕಜ್ಜ ಮೆಂದನಂದು ನಿಘರ್ಜಂ ||೯೯||

ಎನಲಾನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ವಾನೆಯಿಂದಿಡಿದುಡ್ಡುಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರ
ಮನಾರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರಂಗಿದಿರಾಗಿ ನಡೆತಂದು ,

ನೋಡಿ ತದಸುರನ ಶಾಡಾ

ಶಾಡಿಯನುಡ್ಡುಟಮಹೀಶನಾರ್ದಸಿಯಂ ಮೊ |

ತಾಡಲೆ ಮೊತಾಡೆನುತುಂ

ಕೂಡೆ ನಿಶಾಚರನನೆಪಿಗಿದಂ ಕಾಯ್ಪಿಂದಂ ||೧೦೦||

ಘಳಲನೆ ಧರಣೀಪತಿ ಯ

ಗ್ಗ ಳಮೆನಲಾರ್ದೊಗಿದಸಿವಿಘಾತಮನೊಲವಿಂ |

ತಳದು ಬಚಿಕ್ಕ ಮೆಗುವಿಂ

ದಿಳಯೆಜಿಯನನೆಜಗಿದಂ ನಿಶಾಚರನಾಥಂ ||೧೦೧||

ದನುಜನೆಜಿಗಲಾಹಾ ತಪ್ಪಿತೆಂದುದ್ಭಟಂ ಭೋಂ

ಕನೆ ನುಡಿಗುಡುತುಂ ಶಾತಾಸಿಯಂದೊಡ್ಡಿ ನೀಂ ತ |

ಪ್ರೆನುತೆ ತಲೆಗೆ ಪೊಯ್ಯಲ್ ನೂಂಕಿ ದೈತ್ಯಂ ಮಗುತ್ನಾ

ಜನಪನನೆಜಿಗಲ್ಕಂದೊಡ್ಡಿ ದಂ ರಾಜಚಂದ್ರಂ ||೧೦೨||

ಶಾತಖಡ್ಗ ಧಾರೆಯುಂ ಕಳಲಿ ದಾನವೇಶನಾ

ಭೂತಳಂದ್ರನಂ ಮೆಗುಬ್ಬ ಪೊಯ್ಯಲೊರ್ವರೊರ್ವರಂ |

ಶಾತಪತ್ರಿಘಾತದಿಂ ಪೊರ್ಣದ್ರಂದು ನಿರ್ಜರ

ವ್ರಾತನೊಬ್ಬ ಬಂದು ನೋಡಲಂ ತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗದೊಳ್ ||೧೦೩||

ಬಸೆದಾರೈದಾನೆಯಂತಾರ್ಭಟಸುತೆಜಿ ಶಾರ್ದೂಲದಂತೊಯ್ಯನಾಲೋ

ಕಿಸುತುದೈತ್ಯೋಡದಂತೆತ್ತಿ ರದೆ ಸುಳಿದು ಮೀನಂತೆ ಸಿಂಹಂಬೊಲುಲ್ಲಂ

ಫೆಸಿ ಚಂಚತ್ನಾಳುವೆಂಬೊಲೈದಿದು ಬಿಡದೆ ಮೇಣ್ಣಂಕಿ ಸವ್ವಂಬೊ

ಲೊಲಾ

ಲಿಸಿ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದಂ ಮೊಜಿಯುತೆ ಪೊರ್ಣದ್ರಂ ಪೊಂಗಿ ವೀರಾಗ್

ಗಣ್ಣರ್ ||೧೦೪||

ಮಿಂಚೆನವೊಲ್ವೊಳಯುತ್ತುಂ

ಮುಂಚುವೆ ಸಿಡಿಲಂತೆಪಿಂಗಿ ವೆಬ್ಬಿ ಜ್ವಾಲಾ |

ಸಂಜಯದವೊಲೊಜ ಕಸುಜಿ

ತಾಂ ಚಕ್ರದೆ ಪೊರ್ಣದ್ರಂದು ಪಟುತರಶೂರರ್ ||೧೦೫||

ಝೋಂಪಿಸಲ್ತನು ನೂತನಾಯತಶಾತಖಡ್ಗ ವಿಘಾತದಿಂ

ದಂ ಪಳಂಚುವೆ ಚಕ್ರತೋಮರಶಕ್ತಿಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತ ಶ |

ಸ್ತ್ರಂ ಪೊಗರ್ಗಳ ನೀಲಿಮಾಯುಧಜಾಲಮಂ ತಳದುಲ್ಲಸ

ತ್ಸಾಂಪರಾಯಿಕಮಂ ನೆಗಚ್ಚಿ ದರಂದು ಸಂದಪರಾಕ್ರಮರ್ ||೧೦೬||

ಇಂತುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂಗೆ ಸಿಘರ್ಜಾಸುರೇಂದ್ರನು
ತ್ತುಂಗಬತ್ತೀಸಾಯಧಂಗಳಂದಸಮಕಾಳಗಂಗೊಟ್ಟು ಕಾದುತ್ತಮಿರೆ
ಯಿರೆ,

ಸೋಲಕ್ಕಡೆಗುಡದಸುರನ

ನಾಲೋಕಿಸಿ ಯಮಮ ವೀರ ಭಾವೆನುತುವೀ |

ಪಾಲಂ ನಡೆನೋಡಿ ಮಹಾ

ಶೂಲದಿನಾದಿಟ್ಟನಮರಸಂತತಿ ನಲಿಯಲೆ ||೧೦೩||

ಮಂಡಲೇಶನುದ್ಭಟೇಂದ್ರನಿಟ್ಟ ಶೂಲವೈದೆ ಮುಂ

ಕೊಂಡು ನಾಟ ವಕ್ಷಮಂ ಸುಶಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿಯುಂ |

ಚಂಡಶಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿ ಕೂಡ ನಿರ್ಜರಾರಿ ಕೈ

ಕೊಂಡು ಪುಲ್ಲೆಯಂದದಿಂದೆ ಕೂರ್ತು ಪೋದನದ್ಭುತಂ ||೧೦೪||

ಓಡುವ ಖಳಪರಿವೃಥನಂ

ನೋಡಿ ಮಹೀನಾಥನಂದು ಧನುವಂ ಕೈಕೊಂ |

ಡೋಡದಿರಿದಿರ್ಚನುತ್ತುಂ

ಕೂಡೆ ಪರ್ಚಾರಿಸುತೆ ಬೆಂಬಿಡಿದನತಿಜವದಿಂ ||೧೦೫||

ಕವಿದಂಧಕಾರಮಂ ಮೇ

ಣ್ಣೆವರುವ ರವಿಯಂತೆ ನಿಲ್ಲದೋಡುವ ತದ್ವಾ |

ನವಪತಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತತಿ

ಜವದಿಂ ಬಹುಸಂದನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಂ ||೧೦೬||

ಗಿರಿಯೆನ್ನದೆ ಮಡುವೆನ್ನದೆ

ದರಿಯೆನ್ನದೆ ದಾನವೇಂದ್ರನೇಣಾಕೃತಿಯಂ |

ದಿರದೋಡಲ್ಕಂಡವನತಿ

ಭರದಿಂ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಪರಿದನುದ್ಭಟದೇವಂ ||೧೦೭||

ಮೃಗಧರನನುದಂಚಜೊಳ್ವೇತ್ತೆ ಪೂವಂ ಸುಗಂಧಂ

ಖಗನನೇಳವಿಸಲ್ವೇಣೆ ಚು ಬರ್ಪಂತೆ ಕೂರ್ಪಿಂ |

SRI JAGADGIRU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASA JNANAMANDIR
LIBRARY.

ದಗಲದೆ ಶಿವಭದ್ರಂ ಬೆನ್ನೊಳೊಲ್ಲೆ ಪ್ಪರಲ್ವೆ
 ಟ್ಟಗೆ ಸುರರಿಪುವಂ ಭೂಪಾಲನಂದಟ್ಟು ಪೋದಂ ||೧೧೦||

ಇಂತೇಣಾಸ್ಮಾತಿಯಂದಳದೋಡುವ ರಕ್ಕಸರಣಿಯನಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ
 ಪೊಕ್ಕುರ್ಕ್ಕಂ ಮುಖವೆನೆಂದತಿಪ್ರತಾಪದಿಂದುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ
 ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬೆರಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗಲಿತ್ತಸಮಸ್ತಜನಮನಕ್ಕನುರಾಗ
 ಮಾಗಲಲ್ಲಿಗೆ ಚಲ್ಲಿದೆಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು ಬಂದು ಕೂಡಲಾಗ
 ಮೋಕ್ಷದಿಂದುದ್ಯೋಗಿಸಿದ ಯಾಗಮಂ ನಾಗಾಭರಣಂಗರ್ಪಿಸಿ ಪೂ
 ಣ್ಣಾಡುತಿಯಂ ಮಾಡಿ ದುರಿತಾಘಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಚಿದಂಬರಮನುಟ್ಟು
 ವಿವೇಕಾಭರಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ವಾಂಛೆಯಂ ಬಿಟ್ಟವೃಥಸ್ಥನಮಂ
 ಮಾಡಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದಮಂ ಸೂಡಿ ಪುಣ್ಯಪುಂಜಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಜಸುಖ
 ದೊಳೋಲಾಡಿ ಮಗುಟ್ಟಾಮೆಖಶಾಲೆಯಂ ಯಜ್ಞೇಶ್ವರಂಗರ್ಪಿಸಿ
 ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಯಂ ಕೊಂಡಣಿಕೆಗಳವಡದಣಿಯರಮಾದ ಸಂರಂಭೋಲ್ಬಣ
 ಮಧ್ಯದೊಳ ಬ್ರಹ್ಮರಥಾರೂಢನಾಗಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಂ
 ಪೊಕ್ಕು ದೇವಮಹಾರುಪೀಶ್ವರನೆಸೆದಿದರ್ಧಂ ||
 ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಬಂದಖಿಳದ್ವಿಜೋತ್ತಮರನುತ್ತಮಖುತ್ವಿಜರಂ ಸುವೇದವಾ
 ಗ್ವೃಂದಸಮಂಚಿತಾನನರನುದ್ಭಸುವಾಸಿನಿಯರ್ಕ್ಕಳಂ ಮಹಾ |
 ನಂದದೊಳಲ್ಲರಂ ವಿಮಲವಸ್ತ್ರವಿಭೂಷಣಮಾಲ್ಯುಸ
 ಚಂದನಮುಖ್ಯವಸ್ತುತತಿಯಿಂ ಮಿಗೆ ವಃನ್ನಿಸಿದಂ ಮುನೀಶ್ವರಂ ||೧೧೧||

ಜನ್ನಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರ
 ನುನ್ನತಮುದದಿಂದೆ ತಣಿಪಿ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟುನಿಶಂ |
 ಪನ್ನಗಕಿಶೋರಭೂಷಣ
 ನನ್ನೆಣಿ ಜಂನಿಸುತೆ ಮುನಿಪನಿರುತಿರಲಿತ್ತಲ್ ||೧೧೨||
 ಬಿಡದೋಡುವಸುರನಂ ಬೆಂ
 ಬಿಡದರಸನಿದಿರ್ಚಿದಿರ್ಚಲವೊ ಪೋಗದಿರೆಂ |

ದಡಿಗಡಿಗೆ ನುಡಿಯುತ್ತೆತ್ತರ

ಲವವಿಯೊಳತಿಭರದೆ ಬಿಡು ಮಿಗೆ ನಡೆಗೊಂಡಂ ||೧೧೫||

ಮತ್ತ ಮದಲ್ಲದುತ್ತಂಗಳೊರಾರಣ್ಯಮಂ ಪೊಕ್ಕನಂತಗಿರಿದರೀ
ಮೆಡುಗಿಡುಹೊಳಮೆಳಗಳಂದೆನ್ನದೆ ಯತಿದೂರಂ ಬಂದಾವಿನಾಂತರ
ದೊಳ ಬಿಟ್ಟೊಂದೆಡೆಯೊಳ ತದ್ವಾನವೇಂದ್ರಂ ನಿಲೆ,

ಅತುಳಶ್ರಮದಿಂ ದಾನವ

ಪತಿ ಸಿಲ್ವರೆ ಕಂಡು ಸಾರ್ಧ ಕೆಡೆಯನುತೆಚ್ಚು |

ನ್ನತಸಂತೋಷದಿನಂದಾ

ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕನುಬೈಟಂ ಕರಂ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಂ ||೧೧೬||

ಪ್ರೀರಾಮನಸ್ತ್ರಹತಿಯಿಂ

ಮಾರೀಚಂ ಬಿಟ್ಟವೋಲ್ವಿಘ್ನಂ ಬಿಟ್ಟಂ |

ಭೂರಮಣೋದ್ಭಟನುನ್ನತ

ಘೋರತರಕ್ರೂರತಾತಶರಹತಿಯಿಂದಂ ||೧೧೭||

ಇಳ ಜರಿಯಲೆರಲೆಯಂದಮೆ

ನುಳಿದುಗುವರುಣಾಂಬುಧಾರೆ ಕಾಳ್ಪುರನಾಗಲೆ |

ಖಳನಾದ ನಿಘರ್ಜನೊಡ

ಲ್ಪಳಲನೆ ಕೆಡೆದತ್ತು ಜಗುಬ್ಬದಸುವಾಹ್ಮಣದೊಳ ||೧೧೮||

ಇಂತಸುರನಿಘರ್ಜನನಂತಕಪುರಿಗೆ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟಮಾತ್ಮಶಿಖಾಮುಣಿ
ಶಿವಭದ್ರಂಬರಸಾನಂದದಿಂದಂ ಬಂದೊಂದರವಿಂದಾಕರದೊಳ ದನುಜ
ತನುಜನಿತರಕ್ತಸಿಕ್ತಶರೀರಮಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿಸಿಕೊಂಡತಿತ್ಯಪೇತೀರ್ವನ್ನ
ಮುದಕಪಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಯಾತಣ್ಣೊಳದೊಳ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುವೊಂದುಪಟು
ವಟವಿಟುಪಿಚ್ಚಾಯೆಯೊಳ ಬಿಟ್ಟು ಕುಳಿದುಳ್ಳುಟಕ್ಷೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮ
ನಿರೆಯಿರೆ,

ಬೆಮರ್ವಂಗಂ ರಜಮೈದೆ ಪತ್ತಿದ ಮೊಗಂ ಸ್ಕಂಧಸ್ಥಿತೋತ್ಕರ್ಮಕಾ
ಗ್ರಮಸಂಬಂಧಿತಲೋಲಜಾಲಗತಕೀರಂ ರಂಜಿಸಲ್ಪಡೆ ನಿ |

ಭ್ರಮಚಿತ್ತಾಂಕುರನೋರ್ವ ಬೇಂಟೆವಳನೊಕ್ಕೊಗೊಂಡು ಬಿಲೋಲಳಂ
ಶ್ರಮದಿಂದಂಬುವನೀಂಟಿ ಮಂಡಿಸಿದನೆತ್ತಿಂದ ಕುಜಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ ||೧೧೯||

ಬಿಲ್ಲಕೋಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದುರಕೀರಬಂಧಿತಜಾಲಮಂ
ಮೆಲ್ಲನುವಿಯ ಮೇಲೆ ಬೈತಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮುಳ್ಳಳಂ |
ನಿಲ್ಲದೊತ್ತಿ ಪುಳುಂಬಿನಿಂ ಕಳೆಯುತ್ತೆ ದೇಹಮನೊಡು ತುಂ
ಮೆಲ್ಲ ಲರ್ಗಿರದಾಯನುತ್ತು ಮರಣ್ಯಸಂಚರನೊಪ್ಪಿದಂ ||೧೨೦||

| ಇಂತತಿದೂರದಿಂದಂ ಬಟಲ್ದ ಬಂಧು ತದ್ವಟವಿಟಪಿಚ್ಛಾಯೆ
ಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದು ಬಲೆಯೊಳ್ ಸಿಕ್ಕಿದರಗಿಳಿಯಂ ಕೆಲದೊಳರಿಸಿ ಯಂ
ಗಶ್ರಮಮಂ ತೀರ್ಚಿಕೊಳುತ್ತಾ ಬೇಂಟೆವಳನಿರೆಯಿರೆ,

ಉರಳ್ಳಿಗಿವಿನೆಗಂ ಮಿಗೆ
ತಿರುಗುವ ಕಣಾ ಲಿಗಳ ಲಿಸದಂಗಂ ಮೇ |
ಣ್ಣರಿವೆಸು ಗುರುಗುರುನಾದಂ
ನೆರಸಿದ ಕೊರಲೆಸೆಯಲೆಸೆದುದಂತಾಕೀರಂ ||೧೨೧||

ಈಸರಿಯಿನಚವ ಗಿಳಿಯಂ
ಭೂಪಾಲಕನುದ್ಭಟಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮನದೊಳ್ |
ತಾಪಿಸುತುಂ ನುಡಿಸಿದನಂ
ತಾಪುಲ್ವೇಡನನತೀವ ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳಂ ||೧೨೨||

ಎಲೆ ಧೀವರ ನೀನಿಂತೀ
ಬಲೆಗಳದೀಗಿಳಿಯನೊಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ನಿನಗು |
ಜ್ವಲಪುಣ್ಯಮಕ್ಕು ಮೆನೆ ನೃಪ
ತೀಲಕಂಗೆ ಮಗುಜ್ಜು ಶಬರನಂದಿಂತೆಂದಂ ||೧೨೩||

ನೀವಾರೊಳ್ಳಂ ನುಡಿದಪಿ
ರಾವೆಗಮಾಖೇಟವಾರ್ಗದೊಳ್ವರ್ತಿಪೆವಿಂ |
ತೀವಿಸಚ್ಚು ಕಮಂ ಬಿಡ
ಲಾವುದು ಪೇಣ್ಣತಿ ಮದೀಯಸಂಸೃತಿಗೆಂದಂ ||೧೨೪||

ಎನೆ ಕೇಳು ದೃಢಭೂಮಿಪ
ನನುನಯದಿಂ ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯ ಮಣಿಕಟಕಮನೊ |
ಯ್ಯನೆ ತೆಗೆದಿತ್ತಾಶಬರಂ
ಗನಘೆಗುಣಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನಂತಾಗಿಯಂ || ೧೦೫ ||

ಗಿಯಂ ಕೂರ್ತು ದೃಢಂಗೆತ್ತ ಮಳನರುಚಿಯಂ ಸೂಸುತಿವ್ವಚ್ಛರತ್ನಾ
ಕಳತೋದ್ರೃತ್ಯಾಂಚನಾಂಚತ್ಯ ಟಕಮನೊಸೆದಾಲೋಕಿಸುತ್ತಂದು
ಹಲಮಂ ತಾಳ್ದ ಮಹೀಶಂಗಳಿರದೆ ನಮಿಸಿ ಬೀಡೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂ ಮ
ತ್ಕುಲದಾರಿದ್ರ್ಯಂಗಳೋಡಿತ್ತನುತೆ ಗಮಿಸಿದಂ ಪಕ್ಕಣಕ್ಕಾಪುಳಂದಂ ||
ಕೌತೂ |

ಅಂತತಿಸುಖಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರಮನೀವಂತನರ್ಥಮಣಿಕಟಕಮನಾ
ಬೇಂಟೆಗಾಣಂಗೆತ್ತವನಂ ಬೀಡೊಟ್ಟು ತದೀಯಶುಕದಿರವನುನ್ನತದ
ಯಾಕರನವ್ವುದೃಢೈತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ನೋಡಿ ತೊಡರ್ಬ ಬಲೆಯಂ
ಕಳಲಿ ಕಡೆಗೆ ದೆಗೆದು ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಿ ತಂದೊಂದು ರಸಾಲಾಲಪಲ್ಲವ
ಜಾಲದೊಳ್ವಟ್ಟಿರಿಸಿ,

ಸಚಿವಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯಶಿವಭದ್ರನತೀವಮನೋನುರಾಗದಿಂ
ದುಚಿತದಿನ್ಬ ದೊಳ್ಳಲೆಯೊಳಂಬುವನೊಯ್ಯನೆ ತಂದು ಪೊಯ್ಯಲಂ |
ದಚಲಮನಸ್ಕನುದೃಢಮಹೀಧವನಾಗಿಗಳಿಗಚ್ಚುಖಿಂದೆ ತಾಂ
ಪ್ರಚುರಹಿಮೋಪಚಾರಮನೆ ತಳ್ಳದೆ ಕೂರ್ತು ನಿಮಿರ್ಚುತೊಪ್ಪಿದಂ ||
ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಯದಂತೆ ಗಿಳಿಗುನ್ನತಮಾದುಪಚಾರದೇಶ ಯಂ
ನಿಲ್ಲದೆ ಮೊಡುತುಂ ಸಚಿವಕೇಸರಿಗೂಡಿ ಮನಂಗಳೊಪ್ಪ ಭೂ |
ವೆಲ್ಲಭಸುದೃಢ ಟೋರ್ವಿಪನ ಚಿತ್ತಸರೋಜದೊಳೊಪ್ಪುವಲ್ಲಸ
ಚ್ಚೆಲ್ಲಹರೀವಿಲಾಸ ಸಲಿ ರಕ್ಷಿಪುದೆನ್ನ ನೆ ಯಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ || ೧೦೬ ||

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಸುರಕದಂಬಕವಿಜ್ಯಂಭಿತಮಕುಟತಟಘಟನವರತ್ನಪೂಜಸಂಚಾ
ತಪಂಜರಿತವಂಜಳಮಯೂಖಮಂಜರೀರಂಜಿತಕ್ರೀಗುರುವಿರಾಸಿಪುಷ್ಪಾವನ
ಪಾದನಬೋಜ್ಯತನಿಸ್ತಂದ್ರಸಾಂದ್ರರುಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲಪಟುಲಂ
ಪಟಚಕೋರಾಯವೂಣ ಕ್ರೀಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರವಿರಚಿತ
ಮಪ್ಪಶೃಂಗಾರಸಾರಮಣಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ನಿಘರ್ಜುಸು
ರವಧರ್ವಣನಂ ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ ಮುಗಿದುದು.

ಪಂಚಮಾ ಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀತಾರೇಶಕುಲಾಂಬುಧಿ

ಜಾತಸುಧಾಸೂತಿ ಯುದ್ಧಟಕ್ಷತಿಪಾಲಂ |

ಶೀತೋಪಚಾರಮಂ ಕರೆ

ಮೊತಾಮ್ರಮುಖಂಗೆ ಮೊಡುತುಂ ರಂಜಿಸಿದಂ ||೧||

ನವಕಂಜಜ್ಞದತಳ್ವದೊಳ್ಳಡದೆ ತತ್ತಾಮ್ರಾಸ್ಯನಂ ಪೊಂಗುವು

ತ್ಸವದಿಂದಂ ನಡೆನೋಡಿ ಪಟ್ಟರಿಗಿ ಸಂಪುಲ್ಲೋತ್ಪಲಶ್ರೇಣಿಯಿಂ |

ಸುವಿಲಾಸಂಬಡೆದೊಲ್ಲ ಪಟ್ಟರಿಗಿ ರಂಭಾಪತ್ರದಿಂ ಬೀಸುತಂ

ದವನೀಶಂ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರತತಿಯಂ ಮೊಡುತ್ತೆ ಕಣೊಪ್ಪಿದಂ ||೨||

ಇಂತುದ್ಧಟಕ್ಷತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮಾಜ್ಞ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮನ
 ಣ್ವಿನ ಪೆಂಪಿಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿದೆಲ್ಲಾಕರಣಂಗಳ್ತತ್ತ್ವಾನಂಗಳನೊಯ್ಯ
 ನಾಶ್ರಮಿಸಲೆಚ ತೊಯ್ಯನೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆ ಹಿಂಕೆಗಳಂ ಬಿದಿರ್ಚಿ
 ಕೊಂಡು ತಾಮ್ರತುಂಡಂ ಕಣ್ಣೆದಿವೆಗಳವಾಳಯೆಲೆಯಿಂ ತನ್ನಂ ಬೀಸುತ್ತ
 ಗ್ರಭಾಗದೊಳ್ಳನಂಗೊಳಪವನಿಪನಾಲೋಕನಂಗೆಯ್ಬು,

ಎಲೆ ರಾಯಕುವರ ನೀನಾ

ರಲಸಿಕೆಯಂ ನೋಡದೆನ್ನ ಸುವನೋವಿದೆ ಯಿಂ |

ದೊಲವಿಂ ಗಿಳಿ ಕೇಳಲ್ತ

ದ್ವಿಲಸತ್ಕೀರಂಗೆ ಮಹಿಪನಂದಿಂತೆಂದಂ ||೩||

ಗಿಳಿ ಕೇಳಾನೀಶ್ವರಪದ

ನಳನಾರ್ಜಕನುದ್ಧಟೋರ್ವಿಪತಿ ಯೆಂದೆನೆ ಕೇ |

ಳ್ಳಿಳಯಾಣ್ಣನನತಿಮುದದಿಂ

ದಳವಡೆ ನಡೆನೋಡಿ ನುಡಿದುದಿಂತೆಂದು ಶುಕಂ ||೪||

ನೀನೇ ಶಂಕರಸಾದಪಂಕಜರಂಜೋಲೋಲಭ್ರಮೇಂದಿಂದಿರಂ
 ನೀನೇ ಶಾರದಚಂದ್ರಸಾಂದ್ರವಿಲಸಜ್ಜೋತ್ಸ್ನಾಭಕೀರ್ತ್ಯನ್ವಿತಂ |
 ನೀನೇ ಸಜ್ಜ ನವಾಂಘ್ರತಪ್ರದವಿರಾಜತ್ಕಲ್ಪಭೂಮಿಾರುಹಂ
 ನೀನೇ ಭೂಭುಜಕುಂಜರೋದ್ಭಟನೆನಿಸ್ವಾಭೂವರಂ ಭೂವರಾ ||೫||

ಎಂದಿಂತರಗಳ ಬೆಸಗೊಳಲರಸಂ ಕೇಳು ಮೆಚ ರಿವೆಟ್ಟಮಾತ್ಮ
 ಶಿಖಾಮಣಿ ಶಿವಭದ್ರನ ಮುಖಮಂ ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕು ಮಗುಟ್ಟಾಕನ್ನ
 ಡವಕ್ಕಿಗಿಂತೆಂದಂ,

ಕೀರ ನೀ ಖಗಜಾತಿ ಮಾನವಭಾಷಿತಂ ನಿನಗೆಂತು ಖಂ
 ತೀರಹಸ್ಯಮನೊಲ್ಲ ಪೇಟೆನೆ ಕೂರ್ತು ತಜ್ಜನಪಾಲಕಂ |
 ತೀರವೆಂಗೆ ಮಗುಟ್ಟು ಕೌತುಕಮುಣ್ಣೆ ಬಾಯ್ಡೆ ಟಿದಂದು ವಿ
 ಸ್ತಾರವಾಗಿರೆ ಪೇಟ್ಟು ದೊಯ್ಯನೆ ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಜನ್ಮಮಂ ||೬||

ನೃಪಚಂದ್ರ ಕೇಳಿ ದಂಗನೆ
 ನಿಸಯೋಗೀಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯನಾನೆನಗೆ ವಿರಾ |
 ಬೆಸ ನಾಮಂ ಶುಕನೆಂದಂ
 ದು ಪದೆದು ಬಾಯ್ಡೆ ಟಿದು ಪೇಟ್ಟು ದಂತಾಕೀರಂ ||೭||

ಎನೆ ತಚ್ಛುಕವಾಕ್ಯಮನಾ
 ಜನಪತಿ ಕೇಳ್ದಲೆ ಸುವಾಣಿ ಈಜನ್ಮಂ ಬಂ |
 ದ ನಿಮಿತ್ತಮಾವುದೆನೆ ರಾ
 ಯನೊಳಂತಿದೊಲು ಪೇಟ್ಟು ದಂತಾಕೀರಂ ||೮||

ಆದೊಡಾಲಿಸುಧ್ಭಟಾಂಕ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರನೆನ್ನ ಹೃ
 ದ್ಭೇದಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಮಂತದೊಂದುಘಸ್ರದೊಳ್ |
 ಪೂದರಲ್ಕ ಪೇಟಲಾಂ ವನಕ್ಕೆ ಪೋಗಲಿತ್ತಲೊ
 ಲ್ಲಾ ದಿಗಂಬರಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದಂ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಮಂ ||೯||

ಮುಷಿಯಂ ಬೀಡೊಂಡೊಪ್ಪುವ
 ತುಷಾರಕಣಮಿಳಿತಕುಸುಮವಾಟಕವೊಕ್ಕಾಂ |

ಸುಷುಮೋದ್ಗಮಜಾಳಮನನಿ
ಮಿಷತೆಯನೆನ್ನಂಬಕಂಗಳೈದಲ್ಪಿರದೆಂ ||೧೦||

ತುಂಬಿಗಳತಿಗದ ನಜುಗಂ
ಸಂಬೀಟುವ ನಿಟ್ಟಸಗಳಮದೊಪ್ಪುವ ಪೂ |
ದೊಂಬೆಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮು
ದಂಬಡೆದಾಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಿರ್ಪಾಗಳೆ ||೧೧||

ಮಂದೇಹರ ಶೋಣಾಂಬುವಿ
ನಿಂದಂ ತೊಯ್ದಂಗಮಂ ತೊಳಯಲೆಂದೊಲ್ಲೆ |
ಱ್ತಂದಿರದಿಷವೆನೊಲಿಷದಂ
ಕುಂದದೆ ಪಡುಗಡಲೊಳೊಪ್ಪುವೆಂಬುಜಮಿತ್ರಂ ||೧೨||

ಮತ್ತಮೊಸಮಯದೊಳೆ,
ತರುವೆಲ್ಲಂ ತಿಲಕಂಗಳಾಗಿರೆ ವಿರಾಜನ್ನಿಲಶೈಲಾಳಿಯಾ
ಗಿರೆ ಭೂಭೃತ್ಯುಳಮೆಲ್ಲಮಂಡಜಮದೆಲ್ಲಂ ಕೋಕಿಲಾಕಾರಮಾ |
ಗಿರೆ ನಾನಾಮೃಗಮೆಲ್ಲಮಾಗಿರೆ ಮದೆಳಿಭಂ ಸರ್ವದಿಕ್ ಕದೊಳೆ
ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವಮನೈದಿವತ್ತು ವಿಪುಳಧ್ವಾಂತಂಧರಾಧೀಶ್ವರಾ ||೧೩||

ಇಂತಖಿಳದಿಶಾಚಿಕ್ರದೊಳ್ತಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವದತುಳ
ಧ್ವಾಂತದೊಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಬೀಜುತ್ತಾಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆವರೆ,

ಮದೋದ್ರೇಕಿಯಾದಾ ಮಹೀವೆಲ್ಲಭಂಗು
ಬಿಡುತ್ತಂಗದೋಪೌಘಮಂ ನೂಂಕುವುತ್ತೋ |
ವಿದಾಮಾತ್ಮನಂತಿಲಸಲ್ಲೋಕಮಂ ತೀ
ವಿದಾಧ್ವಾಂತಮಂ ಸೋವಿದಂ ಮೂಡಿ ಚಂದ್ರಂ ||೧೪||

ಅಮಳನಚಂದ್ರಾತಪಮಂ
ಬಮೃತಾಬ್ಧಿಯ ನೂತ್ನಘೇನಖಂಡಮದೆನೆ ಮೇ |

ಣಮಿತಚ್ಛವಿಯಂ ಪಡರಿಸು

ತಮದ್ಗತ್ತು ಮನಂಗೊಳಿಪ್ಪ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬಂ ||೧೫||

ಇಂತುವಿಯನುವಿ ಪರ್ವದತುಳಧ್ವಾಂತಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಮನಂಗೊಳಿಸ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಸಂಜನಿತಚಂದ್ರಾತಪಸ್ಪರ್ಶನದಿಂದೊ
ಸರ್ದು ಪರಿಹರಿಸಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತರಸದ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಂ ದಾಂಟಿ ತಚ್ಚಂದ್ರ
ಕೆಯಿಳದಿರುಳಂ ಭುಂಜಿಸಿ ಸೊಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕುಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದಾನಂದ
ದಿಂದಂ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಂಬಸಾಲ ಡಲೊಳ್ಳುಂಡಾಡುವ ಚಕೋರಂಗಳಂ ನೋ
ಡುತ್ತಾಂ ಮುಲ್ಲಮುಲ್ಲನೆ ಬರೆವರೆ,

ಯುವತೀಸಂದೋಹತುಂಗಸ್ತನ ತಟಪರಿಲಿಪ್ತಾಚ್ಛಕಸ್ತೂರಿಯಂ ಮೆ
ಟ್ಟ ವಿರಾಜತಪ್ಪಿಜೆಗಿಂದೊಲ್ವಿರಿಸಿದಲರ್ಗಳಂ ನಾಡೆ ಪೊತ್ತತ್ತಿ ತದ್ಗೊ |
ಪವಿಧೂವಾನೀಕಮಂ ಪೊಯ್ದು ರುಪರಿಮಳಮಂ ಬೀಜುತುಂ ತೀಡಿತಂದು
ತ್ಸವಮಾಗಲಾಳಿಯುಂಡಾವರಸದಡೆಡೆಯೊಳ್ಳೊಳ್ಳ ರೇಂದ್ರಾಗ್ರಗಣ್ಯಾ ||೧೬||

ಇಂತಬಿಳಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಳಾನಂದಮಂ ಮಾಜ್ಜತುಳಪರಿಮಳಪರಿಕ
ಲಿತತರಳಪವನನುರುತ್ತರಮಾದಿಂಪುಗುಂಟಿನ ಸವ್ಯಳವಿಡಿವಾಂ ಬರೆವರೆ,

ಸಿಂಗರದಿಂಬು ಗಾನದ ನಿವಾಸಮನೂನದ ಗಂಧದಿಕ್ಕೆ ಮಂ
ತ್ರಂಗಳ ಗೊತ್ತು ಸಂಶಸದ ಮೇರೆ ವಿಲಾಸದ ಬೀಡು ಸರ್ಫಾ |
ಸ್ತ್ರಂಗಳ ಕಾಲೆ ಲೀಲೆಯ ತವರ್ಮನೆ ಬಾಲೆಯರಚ್ಚಿ ಕಾಮಬಾ
ಣಂಗಳ ತೂಣವೆಂದೆನಿಸಿ ರಂಜಿಸಿತೊಂದು ಮನೋಜ ಮಂಟಪಂ ||೧೭||

ಪೊಸಲಾಮಂಚದ ತೇರ್ಗಳಲಂಪಿಂ

ಸಸಿಮಣಿವೇದಿಕೆಗಳ ಕಡು ಸೊಂಪಿಂ |

ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಸೋಪಾನಾವಳಿಯಿಂ

ಮಾಣದೆ ಮೇಣೋದುವ ಪೆಣಿಳಿಯಿಂ || ೧೮ ||

ನಾನಾಪಟ್ಟವಗೆಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಂ

ಗಾನಮನಾಗಿಸುವಳಿಗಳ ಧಟ್ಟಂ |

ಪೊಂಬಾಳಯ ಪೊಸಗಂಬಗಳಿಂದಂ
ಕೆಂಬೂರದ ಕಿಣುಗಂಬಗಳಿಂದಂ ||೧೯||

ಇಂಗೋಲಳ ಸೊಗಯಿಸ್ತು ತೊಲೆಗಳಂ
ತೆಂಗಿನ ಸುಳಿಯಲೆಯಚ್ಚ ನೆಲೆಗಳಂ |
ಮಂಜುಶಿರೀಷದ ಚೇರಡಿಯಿಂದಂ
ಚೆಂಜಾಜೆಯ ಗೊಂಚಲಗುಡಿಯಿಂದಂ ||೨೦||

ನವಕಿಸಲಯಲೋವೆಯ ಸುಂದರದಿಂ
ದವನದ ಸೊಸುಕಗಳ ಬಂಧುರದಿಂ |
ಬಾಲರಸಾಲದ ಕುಶಕಗಳಿಂದಂ
ಕೀಲಿಸಿದುದ್ಧ ಮದೆಸಕಗಳಿಂದಂ ||೨೧||

ಮದನಿಯ ಪೊಸಮಾಲೆಗಳ ಮೆಳಗಳಂ
ದರ್ದುಗಂಚಿಯ ಕುಣಿಜುಗಳ ಕಳಗಳಂ |
ಪೊಂಗುವ ಶಾಖೆಯ ಪೊಸಮಾಲೆಗಳಂ
ಚೆಂಗಣ್ಣೊಲಿಗಳ ನವಮಾಲೆಗಳಂ ||೨೨||

ಮಲ್ಲಿಗೆನನೆಗಳ ಚಾಳಾಂಜರದಿಂ
ಮೊಲ್ಲೆಯ ಸ್ರಗ್ಜಾಲದ ಪಂಜರದಿಂ |
ಚಂಪಕನವಕೋರಕದ ಕಳಶದಿಂ
ಕಂಪಮದಂಭೋರುಹದ ವಿಳಸದಿಂ ||೨೩||

ಚಾರುಜಪಾಕುಸುಮದ ತೋರಣದಿಂ
ಸಾಲಸುಗಂಧಾವಳಿಯೋರಣದಿಂ |
ಮುಡಿವಾಳದ ರ್ಪುಲ್ಲರಿಗಳಸಕದಿಂ
ಕಡುಮಿಂಚುವ ಪುತ್ಥಳಿಗಳಸಕದಿಂ ||೨೪||

ಕಸ್ತೂರಿಯ ಪೊಸಸಾರಣೆಯಿಂದಂ
ವಿಸ್ತಾರಿಪ ಫಲದೋರಣೆಯಿಂದಂ || ೨೫ ||

ಕಣ್ಣತಿಮಿಂಗಳಮಂ ಮೊಡುತ್ತಂ
ತುಂಗವಿಳಾಸದೊಳೊಡಗೂಡುತ್ತಂ |

ರಂಜಿಸಿದುದು ಪೂಜಾವರಗೇಹಂ
ಸಂಜನಿತಾವೋದದ ಸಂದೋಹಂ ||೨೬||

ಸೊಂಪಮರ್ದಿಂತೆಸೆವಾಗ್ಯ ಹ
ಮಂ ಪದೆದಾಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನವಲೋಕಿಸುತುಂ |
ಮುಂಪೊದಟ್ಟು ಹರ.ಪದಿಂ ಬರೆ
ತಾಂ ಪರಿರಂಜಿಸಿದುದಂತುಮೆಲ್ಲದೆ ಮುತ್ತಂ ||೨೭||

ಓದುವೆ ರಾಜಕೀರಚಯದಿಂ ಸಲೆ ಪಾಡುವೆ ಕೋಕಿಲಂಗಳಿಂ
ಹಾ ದದಿನುರ್ಬಿ ಸಂಚರಿಸುವಂಚೆಗಳುರ್ವ ಬೆಡಂಗಳಿವೆ ಸ |
ನನ್ನಿದದೆ ರೈಂಕರಿಪ್ಪ ಮುಖಿದುಂಬಿಯ ಗೊಂದಣದಿಂದೆ ಚಿತ್ತಕಿಂ
ಲಾಮದು ಕಂಪನೆಡ್ಡೆನೆಗೆ ಬೀಲುತೆ ತತ್ತ್ವಮನೀಯಮಂಟಪಂ ||೨೮||

ಇಂತು ಮನಂಗಳೊಳಪ ಮಂಟಪಮಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನಾಲೋಕಿ
ಸುತುಂ ಅನಂದದಿಂದೆತ್ತಂದು ಹತ್ತೆ ಸಾರ್ದು ತದ್ಗನಾಕ್ಷಂಗಳಿಂದೆ
ನೋಡಲಾಮಂದಿರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,

ಕಣ್ಣದಿರಚ ಪೂಜ ಪೂಸಮಿಂಚಿನ ಮಂಜರಿಯೊಳ್ ದಾಳಿಯೊಳ್
ನುಣ್ಣು ರುಳೆಂದುಮಂಡಲದೊಳಾಸ್ಯಮುದಂಚಿತಹೇಮಕುಂಭದೊಳ್ |
ತುಂಗಪಯೋಧರಂ ನವಸುವಿದ್ರುಮದೊಳ್ ತುಟಯುಂ ಪಳಂಚಿ ಮೇ
ಣಂಗೆನೆಯರ್ಪಲಂಬರಮದೊಳ್ ಪ್ಪಿದರೈದೆ ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ||೨೯||

ಅಲರ್ಗಳನಾಯುತುಮೆತ್ಯು
ಜ್ವಳಪರಿಮೇಳತತಿಯನಿರಿಸುತುರುಪರಿಕರಸಂ |
ಕುಲಮಂ ಪಸರಿಸುತುಂ ಕೋ
ಮಲೆಯಶೋಭಿಸಿದರರಬರಾಮಂಟಪದೊಳ್ ||೩೦||

ಇಂತಂಗನೆಯರುಂಚಬೆಡಂಗನೆಯಕೊಂಡು ಮನಂಗೊಳಿಸಿ
ತುಂಗಮಂಗಳಮಯಮವ್ವ ತನ್ಮಂಟಪಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,

ವಿಲಸತ್ಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥಂ ಮುಕುತನಯನಾಬ್ಜಂ ಮನೋಜ್ಞೋಕ್ಷಮಾಲೋ
ಜ್ವಲಹಸ್ತಂ ಭೂತಿಸಲ್ಲೀಪಿತಲಲಿತಶರೀರಂ ಸಮಂತೇಕವರ್ಣಾ |
ಕಲಿತೋಜ್ಜಿಹ್ವಾಂಕುರಂ ತೋಖಿದನುಡುಗಣಮಧ್ಯಸ್ಥರಾಕಾನಿಶಾಸ್ಥಾ
ಮಲಚಂದ್ರಂಬೊಲ್ಪಲಂಬರ ಜತಿಗಳಡೆಯೊಳಜ್ಞಂ ಚಿದಂಗಂ ನರೇಂದ್ರಾ ||

ವಾಚಸ್ಪತಿನಿಭನೆನಲೆಸೆ

ವಾಚಿತ್ರಪವಿತ್ರಚಾರುಚಾರಿತ್ರಚಿದಂ |

ಗಾಚಾರ್ಯನಿಧಿರೊಳತುಳ

ಶ್ರೀಚಕ್ರಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದುದುರ್ವಿನಾಥಾ ||೨೦||

ಕುಂಕುಮಪಂಕಜೆ ಬರೆದ ಕ

ರಂ ಕಣ್ಣಾನಂದಮಿತ್ತು ದಂತಾಚಕ್ರಂ |

ತಾಂ ಕೆಮ್ಮುಗಿಲೊಳ ಮಿಖುಪ ಮೈ

ಗಾಂಕನ ನವಲೇಖಿಯಂತೆ ಕೇಳೆ ನನಾಥಾ ||೨೧||

ಚಂದನರಸದಣ್ಣೊರೆದುಜೆ

ಕುಂದದೆ ತಚ್ಚಕ್ರದಮೈ ತವಾಧಿಯ ಸುಜಿಯೊಂ |

ದಂದಮೆನಲ್ಪಿಡುಗಣ್ಣಾ

ನಂದಮನಾಗಿಸಿದುದುಬೃಹತ್ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಾ ||೨೨||

ತಾಂ ಮಿಖುಪ ನೂತ್ನಮೈ ಗಮದ

ಸಂಮಾರ್ಜಿತಧರೆಯೊಳಸೆದುದತುಳಶ್ರೀಚ |

ಕ್ರಂ ಮೇಚಕಾಭ್ರದಲ್ಲಿ ಕ

ರಂ ಮಿನುಬೆಳಮಿಂಚುವೈಯೋಲ ನಪಾಲಾ ||೨೩||

ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯಲಿಂದ

ಬೆಳಸಿ ಕಣ್ಣೆ ಬೆಡಂಗನಿತ್ತುದಂತಾಚಕ್ರಂ |

ಮಿಸುಗುವ ತಾರಾಮಧ್ಯದೊ
ಳಸೆವೆಮ್ಮ ತಮೆಯೂಖಲೇಖಿಯಂತೆ ನೃಪಾಲಾ ||೩೬||

ನಾನಾಪರಿಮಳನವಕುಸು
ಮಾನೀಕಂದಳದು ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿತಾಚಕ್ರಂ |
ಮಾನಧ್ವಜನುಪವನದೊ
ಳ್ತಾನೆಸವಲಗೊಳದವೋಲ್ಪ ರಿತ್ತೀಪಾಲಾ ||೩೭||

ತೆಜಿವೊಯಿ ದಂ ನವಕಂ
ಜರಜಂ ನೇರ್ಪಟ್ಟು ಬಳಸಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳಂ |
ದಿರದೆಸೆವ ಕಮಲಮೆಂದೆನೆ
ಕರನೊಪ್ಪಿದುದೊಂದು ಪದ್ಮವಾಮಂಟಪದೊಳೆ ||೩೮||

ಮತ್ತಮಾಶ್ರೀಚಕ್ರಮಧ್ಯದೊಳ್ತಾನಂಗೊಳಿಸಿ ಯಂತ್ರಾಬ್ಜಮಂ
ಮೆಟ್ಟು ನಿಲೊರ್ವೆಗಳವೆಣ್ಣುಣಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿ ದ್ವಳದಂತೆಂದೊಡೆ,

ತೊಳಪ ತಿಳಿಗೊಳದೊಳೊಗಿದು
ಜ್ವಳಿಸಾವರ್ತಾಂತರಾಳದೊಳೆ ಜ್ವಂಭಿಸ ಸ |
ತ್ಯಳಹಂಸಿಯಂತೆ ನಿಷುಗ
ಣ್ಣಳವೆಟ್ಟುಳ್ತ ರೋಜಮುಖಿ ಭೂಪಾಲಾ ||೩೯||

ಮೆಣಿಮೆಯಹಾರಮಂ ತಳದು ಕುಂಕುಮಪಂಕಮನ್ನೆದೆ ಪೂಸಿ ಚೆಂ
ಗಣಿಗಿಲೆಯಚ್ಚ ಕಂಪಿಡಿದಲಗ=ಳನೊಲ್ಲ ತುಜುಂಬಿ ನೂತನಾ |
ರುಣರುಚಿವಸ್ತ್ರಮಂ ಪರಿವಿರಾಜಿಸಲುಟ್ಟು ಮೆನೋಹರಾಂಗನಾ
ಗ್ರಣಿ ಯೆಸೆದಳ್ತ ದೀಪನವೆಯಂತ್ರಮನೊಯ್ಯನೆ ಮೆಟ್ಟು ಭೂಮಿಪಾ ||

ಗುರುಪಾದಾಬ್ಜದೊಳಟ್ಟು ದಿಟ್ಟು ಮುಗಿದಂಚತ್ಪಾಣಿಗಳೆ ಕಂಗೊಳಲೆ
ವರಶೋಭಾವದಚಕ್ರಸುಧ್ಯಗತಯಂತ್ರಾಂಭೋಜಮಂ ಮೆಟ್ಟು ತಾಂ |
ವರಮೋದಂಬುಣಿದಂದು ನಿಲ್ತಸಮಪಾದವ್ಯಂತ್ಯದಿದೊಪ್ಪಿದಳೆ
ಶರದಿಂದುಪ್ರತಿಮಾನನಕ್ಕೆ ಮುದದಿಂ ಕೇಳುಧ್ಯತೋರ್ವೀಧವಾ ||೪೦||

UDBHATA KHAVY.

15

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಇನಮಂಡಲಮಂ ಪಿಡಿಯ

ಲ್ಕನುಗೈದೊಂದು ಸಾರ್ಥ ಬಾಂಬಾವೆನೆ ತಾಂ |

ಮಿನುಗುವೆ ಮುಡಿವಣಿಯಂ ತಳ

ದಿನಸುಂ ಸೊಗಸಿದುದು ವೇಣಿ ತದ್ಬಾಲಿಕೆಯಾ ||೪೧||

ಪ್ರಸರಿಸಿದುನ್ನ ತತಿಮಿರ

ಪ್ರಸರದೊಳಡೆಸಿಲ್ಕಿ ಮಿಞುಪ ಕಿಸುಸಂಜೆಯವೊಲೆ |

ಮಿಸುಗುವ ಬೈತಲೆವಟ್ಟೆಯೊ

ಲೆಸೆದುದು ಸಿಂದೂರಲೇಖೆ ತದ್ಬಾಲಿಕೆಯಾ ||೪೨||

ಪೊಗರನುಗುವಪ್ಪಮಿಂದುವೆ

ನಗಲದೆ ಪತ್ತಿದ ಕಲಂಕಮೆನೆ ತಾಂ ನೊಸಲೊಳೆ |

ಮಿಗೆ ಕಸ್ತೂರಿಯ ತಿಲಕಂ

ಬಗೆಗೊಳಿಸಿದುದಾಕುಮಾರಿಗುವೀಪಾಲಾ ||೪೩||

ಚೆಕ್ಕನೆ ಕಿಸುಸಂಜೆಯ ನೆರೆ

ದಿಕ್ಕೆ ಬಿಗುತಂದು ಬಂದ ತಜ್ಜಂದ್ರಮನಿ |

ವೆಕ್ಕಮನಾಶ್ರಯಿಸಿತ್ತೆನೆ

ಚೊಕ್ಕಳಮಣಿಯೊಲೆವೆಳಗು ಸೊಗಸಿದುದವಳಾ ||೪೪||

ಸುಚಿಗೊಂಡು ಬೆಳದ ವಿದ್ರುಮ

ದೊಳಲತೆ ಬಳಸಿದ್ ಶಂಖಮೆಂದೆನೆ ಮಿಗೆ ಕಂ |

ಗೊಳಿಸುವ ಮೊಣಿಕದೊರ್ಚರ

ಮಳವೆಡಲೆಸೆದತ್ತು ನುಣ್ಣೊ ರಲ್ಪತ್ಸತಿಯಾ ||೪೫||

ಕಾಂಚನಸರೋಜಕಲಿಕೆಗೆ

ಳಂ ಚಂಚತ್ತರಣಿರೊಚೆಗಳ್ ಲ್ವರಿದಂ |

ತುಂಚಕಿಸುಗಲ್ಲಮಾಲೆ ಗ

ಳುಂಚವಿರಾಜಿಸಿದುವವಳ ಕುಂಚಕುಂಭಗಳಂ ||೪೬||

ಮದನಂ ವಿಯೋಗಿಗಳನಿಸ
ಲೆರ್ದೆಯಂ ತಟ್ಟುಗಿದು ಲೋಹಿತಂಜೊರೆದಿರದು |
ಣ್ಣಿದ ಶರಮೆನೆ ಘುಸುಣಾರುಣ
ಮೈದುಲಿತಶರೀರಮೆಸೆದುದಾಪೆಣ್ಣಿಯಾ ||೪೮||

ಅಲರ್ದ ಜಪಾಕುಸುಮದ ಗೊಂ
ಚಲನೊಡೆದುಣಿ ನಿಮಿದುರ್ ಬೆಳದ ಪೊಸಲತೆಯೆನಲು |
ಜ್ವಲತರಮೆಣಿಕೇಯೂರಾ
ಕಲಿತಲಸದ್ಬಾ ಹುವೆಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿತವಳಾ ||೪೯||

ಮಿನುಪ ನಖರಾಂಶು ಜಗದೊಳ್
ಜನಿಯಿಸಿ ಕಣ್ಣೊಳಿಪ ನಿಜಪರಾಗಾವೃತನೊ |
ತನನೀರಜಮೆನಲೊಪ್ಪಿದು
ಮನುಪಮಮಣಿವಲಯಕಲಿತಪಾಣಿಗಳವಳಾ ||೫೦||

ವಿಕಚನ್ನೂ ತ್ತೋಜ್ವಳಕಿಂ
ಶುಕಸುಮಸ್ತುಬಕದೆಡೆಯೊಳಂಕುರಿಸಿದ ಕೋ |
ರಕತತಿಯೆನಲೆಸೆದುವು ಮೊ
ಣಿಕದುಂಗುರಮಮರ್ದ ನುಣ್ಣಿ ರಲ್ಪತ್ವತಿಯಾ ||೫೧||

ಪೊಸಸಂಜೆಗೆಂಪಿನೆಡೆಯೊಳ್
ನಸುತೋರ್ಪ ಶಕಾಂಕಲೇಖೆಯೆಂಬಿನೆಗಂ ರಂ |
ಜಿಸಿದಳರುಣಾಂಬರವೆನು
ಟ್ಟುಸಿತಾಂಬುಜಪತ್ರನೇತ್ರ ಧಾತ್ರೀನಾಥಾ ||೫೨||

ತಿಣ ಮೆನಲಂಶು ಪರಿಯ
ಲ್ಪುಣ್ಣಿ ಸಿದೆಳಸಂಜೆಗೆಂಪದಂಟರಲೆಸೆವ |
ಹ್ಲುಣ್ಣಿ ರುಚಿವೆಡೆದುಡುಗಳನೆ
ಪೆಣ್ಣು ಗುರ್ಗುಳವೆಸೆದುವಾಂತು ಲಾಕ್ಷಾರಸಮಂ ||೫೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಮಳಲಾಕ್ಷವಸಕಲಿತಕಮನೀಯಪದನಖಂಗಳ
 ಪಾವನಾಂಗಿ ಕೂರ್ಮಾಂಭಿಗಳ ಕುಮಾರಿ ಗೂಢಗುಲ್ಫಂಗಳ ಗಾಡಿಕಾ
 ತಿ ಮದನತೂಣೀರೋಪಮಜಂಘೆಗಳ ಜಾಣೆ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳ ನೂತ್ನ
 ಯೌವ್ವನೆ ಘನನಿತಂಬಂಗಳ ಗರುವೆ ಬಡನಡುವಿನ ಭಾವುಕೆ ತನೂರುಹ
 ರೋಮರಾಜಿಯ ತಾಮ್ರಾಧರೆ ಮುಗುಳ್ಳುತ್ತಲೆಯ ಮುಗ್ಧೆ ನಳತೋ
 ಳ್ಳ ನಾಯಿಕೆ ಕೋಮಲಪಾಣಿಗಳ ಕೋವಿದೆ ಸೆಳ್ಳಗುರ್ಗುಳ ಸಿರಿವಂತೆ
 ಕಂಬುಕಂಧರದ ಕಲಾಕೋವಿದೆ ಚೆಂದುಟಿಯ ಚೆಲ್ವ ಕೆಂಬಳ್ಳ ಕೀರ
 ವಾಣಿ ದರಸ್ಥಿತದ ಧವಲಾಪಾಂಗಿ ಚಂಪಕನಾಸಿಕದ ಚದುರೆ ಬೆಳತಿಗೆ
 ಗಣ ಬೆಡಂಗಿ ಲೋಲಾಪಾಂಗದ ಲಲ್ಲೆಗಾರ್ತಿ ಕುಡುವುರ್ವುಗಳ ಕುಳಲೆ
 ನುಣ್ಣಿ ದಂಪುಗಳ ನೂತ್ನ ಮಾಣಿಕ್ಯದೋಲೆಗಳ ಮನೋಹರೆ ನಗೆಮೊ
 ಗದ ನಚಿನ ಬೇಟೆಗಾರ್ತಿ ಪೆಜಿನೊಸಲ ಪೆಣ್ಣಣಿ ಕುಂಚಿತಾಳಕದ
 ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ ನಿಡುಜಡೆಯ ನೀಜಿ ಕನಕಲತಾಂಗದ ಕಾಮಿನಿ ಅಬಿಳಮೆ
 ಣಿಭೂಷಣಾಲಂಕೃತೆ ಜಡಿಮುಡಿಯ ಜಾಣೆ ಸಿತಹಸ್ತದ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಎಳ
 ನಾಭಿಯೆಳಯಳ್ ಎಸೆವುಡಿಯ ಪೊಸಬೆ ನುಣ್ಣಿನಿಯ ನೂತನೆ ಭಾಳದ
 ಭಾಮಿನಿ ಕರ್ಣಪಾಲಿಕೆಯ ಕಾಮಿನಿ ಕಪೋಲದ ವಿಪುಳ ಸಗೆಗಣ್ಣು
 ನಲವೆ ನಾಸಿಕದ ನೀಜಿ ಬೆಳುವರ್ವಯ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಸಿರಿಮೊಗದರಸೆ ತೊದ
 ಲ್ನುಡಿಯ ಸದಮಲೆ ಕಂಬುಗ್ರೀವದ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಪೇರುರದ ಪಾರಿಜಾತೆ
 ಕುಣುದೊಡೆಯ ಕಾಮಧೇನು ಮೈದುತಳದ ಮಂದಯಾನೆ ಗೆಜೆಯ
 ಸಜ್ಜನೆ ಅಂದುಗೆಯಾನಂದೆ ನೇವುರದ ಭಾವೆ ಉಡೆವಣಿಯ ಉತ್ಪಾದೆ
 ಗಳರವದ ಗರುವೆ ಹೊಂಗಡಗದ ಮಂಗಳಾಕಾರ ತೋಳಬಂದಿಯ
 ಬಾಲಿಕೆ ಹುಲಿಯುಗುರ ಸುಲಲಿತ ನೇವಳದ ನಾಯಿಕೆ ರನ್ನದಾಳಯ
 ರಾಜಹಂಸಿ ಮಾಗಾಯಿಗಳ ಮುಗ್ಧೆ ಹೊನ್ನೋಲೆಯ ಚೆನ್ನೆ ಮೊಗುತಿಯ
 ಮುಗ್ಧವೆಣು ಅಂಜನದಮೃತಾಧರೆ ತಿಲಕದ ತರುಣೀಮಣಿ ಸೂಸಕದ
 ಸುಮ್ಮಾನಿ ಅಜಿನಿನ ಪರಮಾಯುಷ್ಯ ವೀಣೆಯ ಜಾಣೆ ಗಾನದ ಮಾನಿ
 ಮುದ್ದಿನ ಮುದ್ದೆ ಲಲ್ಲೆಯ ಮೆಲ್ಲದೆಗಾರ್ತಿ ನೋಟದ ಬೇಟೆಕಾತಿ
 ಕಣ್ಣ ಮಂಗಳ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಯ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಸವಿನುಡಿಯ ಸುಂದರಾಂಗಿ
 ಚೆಲ್ಲದ ಫುಲ್ಲೋಲ್ಲಾಸೆ ಕೊಸಣಿನ ಕುಸೆಗಾತಿ ಇಂಗಿತವನಣಿವೆ

ಭಂಗಾರದ ಪುತ್ರಿಕೆ ಸೊಕ್ಕುಜವ್ವನದ ಸೊಕ್ಕಾನೆ ಸೋಜಿಗದ ಸೊಬ
ಗಿನ ಸೋನೆ ಚಾರದುಜುಬಿನ ವೈಯ್ಯಾರಿ ಹೆಟ್ಟುಗೆಯರ ಪಟ್ಟದರಸಿ
ರೂಪಿನ ರೂಪಾವತಿ ತಾಪದ ಚಾಪನೇತ್ರ ಸುರತದ ಸಾರಿಗೆ ನಾಯಿ
ಕೆಯ ನಾಯಕಮಣಿ ಪೆಣ್ಣಳ ಪುಣ್ಯಕಾರೆಯುಮೆನಿಸಿ ಮನಂಗೊಳ
ಸುತ್ತಿದ್ದಳು ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ರಾಜೀವಪತ್ರನೇತ್ರ ವಿ

ರಾಜಿಸಿದಳ್ಳಂಬರಳ್ಳಳೊಳ್ಳಜ ಮನಾಂ |

ತೋಜಿ ಮಿಗೆ ಪೂತ ಪೊಸಕೆಂ

ಜಾಜಿಯ ಲತೆಯಂತೆ ಸರ್ವಜಗತೀನಾಥಾ ||೫೪||

ಪದ್ಮಪೀಠದಗ್ರಭಾಗದೊಳ್ಳರಂ ವಿರಾಜಿಸಾ

ಪದ್ಮಸದೈಯಂತೆ ತೋರ್ಪ ಯಂತ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ |

ತ್ವದ್ವರಾಗಭೂಷಣಂಗಳಂ ಸಮಂತು ತೊಟ್ಟು ತ

ತ್ವದ್ವನೇತ್ರ ಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ಕುಮಾರಪಾಶೋರ್ವರಾ ||೫೫||

ದರಶೆಯೊಳರ್ಕನಂ ಬೆರಸಿದಿದುವ ಕೋಮಲಲೇಖೆಯಂತೆ ಭಾ

ಸುರತರಕೋಣಭೂಧರದೊಳೊಪ್ಪುವೆ ವಲ್ಲಿದಿಯಂತೆ ರಕ್ತಪಂ |

ಕರುಪದೊಳರ್ಪ ಸದ್ವರತೆಯಂತೆ ಲಸದ್ವಸೃಣಾರುಣಚ್ಛವಿ

ಸ್ಫುರಿತತದೀಯಯಂತ್ರದೆಯೊಳ್ಳಗೆ ತತ್ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ||೫೬||

ಅಂತು ಚಕ್ರಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಯಂತ್ರಮಂ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲ ಮನಂಗೊ

ಳವ್ವ ತದ್ಬಾಳಿಕಾರತ್ನಮಂ ಮದ್ಗುರುಚಿದಂಗಂ ಪೋಡಪೋಪಚಾರಂ

ಗಳಿಂದಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಯಾಬಾಲಿಕೆಯಂ ಬಾಲರೂಪಮಂದೀಕ್ಷೆ

ಸುತತ್ತಿಭಕ್ತಿರಸದುರುವಣಿಯಿಂದಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡುತ್ತೆಸದಿದಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಲೋಲೋದ್ಯಂತ್ರಮಂಜುಳಾಸನೆಯುತಾಂ ಗೋಸ್ಥಾಂ ಸುಚಿದ್ರಾ

ಪೀಠಂ

ಬಾಲಾದಿತ್ಯಸದೃಕ್ ರೀರಲತಿಕಾಂ ಪಟ್ಟ ಕ್ರಸಂಚಾರಿಣೀಂ |

ಲೀಲಾಂದೋಳತಲೋಚನೋತ್ಪಲದಳಾಂ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಮೋದಿನೀಂ
ತ್ಯ್ರಲೋಕ್ಯಾರ್ಚಿತಪಾದಪದ್ಮಯುಗಳಾಂ ಬಾಲಾಂ ಸದಾಹಂ ಭಜೇ ||

ವಿಕಚನ್ನಾ ತನದಾಡಿಮಾಕುಸುಮಸಂಕಾಶಾಂಗವಿಭ್ರಾಜಿನೀಂ
ಸಕಲಾಮ್ನಾಯಪುರಾಣಸಂಸ್ತುತವಿಜೃಂಭತ್ಪಾದಪಂಕೇರುಹಾಂ |
ಶುಕವಾಣೀಂ ಮದಕುಂಭಕುಂಭಘನವಕ್ಷೋಜದ್ವಯಾಭಾಸಿನೀಂ
ಮುಕುರಾರಾಜಿತಗಂಡಮಂಡಲಯುಗಾಂ ಬಾಲಾಂ ಸದಾಹಂ ಭಜೇ ||

ವೇಣೀಸಂಸ್ಥಿತಬಾಲಚಂದ್ರಶಕಲಾಂ ವೇದಾಂತವೇದ್ಯಾಂ ಶಿವಾಂ
ಶೋಣೋತ್ಪಲ್ಲವಶೋಭಿತಾಧರಪುಟಾಂ ತೇಜೋಮಯಾಂ ಶಾಂಭವೀಂ |
ಮಾಣಿಕೋಜ್ವಲಚಾರುಹಾರವಿಲಸದ್ವಕ್ಷಸ್ಥಲಾಲಂಕೃತಾಂ
ಕ್ಷೋಣೀಧ್ರಾಧಿಸಕನ್ಯಕಾಂ ನಿರುಪಮಾಂ ಬಾಲಾಂ ಸದಾಹಂ ಭಜೇ ||

ಎಂದಿಂತು ತನ್ಮುನೀಶ್ವರಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ ಮಗುಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲ
ಮೆಲ್ಲನೆ ತದ್ಬಾಲಿಕೆಯಗ್ರದೊಳ್ ವಿಜೃಂಭಿಸ ಚಕ್ರಮಧ್ಯಮಂ ನೋಡೆ,

ತೊಳತೊಳಪ ಪರಿಧಿಮಧ್ಯದೊ

ಳಳವಟ್ಟು ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ಹಿಮದಿಧಿತಿಮಂ |

ಡಳಮೆಂದೆನೆ ತಚ ಕ್ರದೊ

ಳಳಪೂರಿತತಾರಕುಂಭಮೆಸೆದತ್ತರಸಾ ||೬೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕಂಜಾತಾಕರದಲ್ಲಿ ವ

ಲಂ ಜನಿಸಿದ ಸುತಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಸುಪರಜಃ |

ಪುಂಜಮೆಯಕಂಜಮೆನಲಪ

ರಂಜಿಗೊಡಂ ಪೂರಿತಾಳಯಿಂದೊಂದೆನೆಗುಂ ||೬೧||

ತೊಳಪಮರೀಚಿನಿಕಾಯಮ

ನೊಳಕೊಂಡೆನೆವರ್ಕಬಿಂಬಮೆನೆ ದಾಸಳವು ||

ಗಳನರ್ಚಿಸಿ ತತ್ಪಾಂಚನ

ಕಳಶಮೆದೊಂದೊಗೆದುದಾಸುಚಕ್ರಾಂತರದೊಳ್ ||೬೨||

ವಿಪುಲಗ್ರಹಮಂಡಲದೊ

ಳ್ತಪನಂ ರಾರಾಜಿಪಂತೆ ಬಳಸಿದು ತೊಳ |

ಪುಪಪಾತ್ರಗಳಡೆಯೊಳ್

ದೆ ಪೊಳವೆ ಘಟಪಾತ್ರೆಯೆಸೆದುದಲ್ಲಿ ನೃಪಾಲಾ ||೬೩||

ಇಂತು ತದಾ ಲಿಕೆಯಗ್ರಭಾಗದೊಳರ್ಚಿಸಿದಂಗಳಚ್ಚಾಪದಂತೆಸೆವೆ
ತಚ್ಚಕ್ರಮಧ್ಯದೊಳ್ವಿಜೃಂಭಿಸ ಪರಿಸ್ಪೃತಿಸರಿಪೂರಿತತತ್ತ್ವಂಚನಕುಂಭ
ಮಂ ಬಳಸಿ,

ಪ್ರೇಚ್ಛಾಪ್ರದರುಚಿರಸ್ವಾ

ದುಚ್ಛಾದಿತಮಾಮ್ರಮೇರಿಚಲವಣಾದಿಯುತಂ |

ಸ್ವಚ್ಛಪಚನಕ್ರಿಯೋಜ್ವಲ

ಮಚ್ಛಂ ತತ್ಪಾತ್ರೆಯಂ ಬಳಸಿ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೬೪||

ಬರಸಿ ತೊಳದುಪ್ಪುವೆರದು

ತ್ಯಕ್ತಿಸಿ ಪೊದಜ್ಜಿ ಚ ಪೊಸಗಂವೆಸೆಯಲ್ |

ವರಸಂಭಾರಮೆನೊಂದಿಸಿ

ಪರಿಪಾಕಂಗಳೈದಪಲತತಿ ರಂಜಿಸುಗುಂ ||೬೫||

ಪಣ್ಣಪಣ್ಣನೆ ತುಪ್ಪದೊಳ್ಪುದಿಚ್ಚ ಗಂಪಮರಲ್ಕರಂ

ಸಣ್ಣ ಕೇದಗೆಪೂವಿನೊಳ್ ಸಳಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸೆ ತೀವಿನ |

ಲಣ್ಣ ಮಂ ಪೊರೆದುಣ್ಣೈ ಸದ್ರೂಚಿ ಯಟ್ಟಿತಂದು ಮೆಡಂಗಿದ

ಹ್ವಣ್ಣ ಮಂಸನಿಕಾಯವೊಪ್ಪಿದುದಾಸುಚಕ್ರದೊಳುದ್ಭಟಾ ||೬೬||

ನಸುವೊಗೆ ಯೇಱುತುಂ ಮಿಸುಪ ಕಂಪು ದಿಗಾವಳಿಯಂ ಸಮೆಂತು ಚುಂ

ಬಿಸೆ ಸುಧೆಯಂ ವಿನೂತ್ನರುಚಿ ತುಳ್ಳ ಕರಂ ಕರಿಬೇವಿನೊಪ್ಪುವೊ |

ಳ್ಳಸಳಡೆಸಿಲ್ಲಿ ತೋಪಿ ವಿವಿಧಾಕ್ರತಿಯಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಿಸ್ಪ ಸ

ದ್ರಸಪಲಾಳ ರಂಜಿಸಿದುದಾವರಚಕ್ರದೊಳುದ್ಭಟೋರ್ವಿಪಾ ||೬೭||

ಇಂತು ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಮಾಂಸಮೊದಲಾದಖಳಸಾಧನದ್ರವ್ಯಂ
ಗಳಡೆಯೊಳಸೆವೆಚ್ಚಪರಿಸ್ಪೃತಿಪರಿಪೂರಿತ ಕಾಂಜನಕುಂಭಮಂ ಪೂಜೆ
ಯಂಮಾಡಿ ಮೆಗುತ್ತಾ ಮುನಿನಾಥಂ,

ಮಿಸುಪರಸಾಲಫಲಸ್ಥಿತ
ರಸಮಂ ಗಿಳಿ ತನ್ನ ಸಾರಿಕೆಗೆ ಗುಟುಕೀಯ |
ಲೃಪವೆಸದೆ ತೆಗೆವವೊಲ್ಕುನಿ
ಯೊಸೆದಾಪೊಂಗೊಡದೊಳರ್ಪ ಮಧುವಂ ತೆಗೆದಂ || ೬೪ ||

ಇಂತತಿಮುದದಿಂದಂ ಮುನಿಸಂ ಕನಕಪಾತ್ರದೊಳ್ಕನುಪನವೆ
ನೀಧಃಮಂ ತೆಗೆದಂಬಿಕಾಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಪರಿಸುತ್ತುರ್ಚಿಸಿ ಮನಂಗೊ
ಳಿಪಬಲಾಮಣಿಗೀಯೆ,

ಮಂಜುಳ ಪರಿಸ್ಪೃತಿಸುಪಾ
ತ್ರಾಂಜಲಿಯುತತದ್ವ್ಯಧೂತಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದಳಾ |
ಕಂಜಾಸ್ತ್ರನ ಮೋಹನದೇ
ಉಜ್ಜೊಡರಂ ಪಿಡಿಮ ತೋರ್ಪ ಪೊಂಬುತ್ಥಳಿಯೋಲೆ || ೬೫ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಂಜಳಿಯೊಳನಟ್ಟು ತೊಳಪ್ಪಳಿ ಪಾತ್ರಗಭಿವಂದಿ
ಸಿಸೊಗಸಮರ್ಧ ಮುಂಗಾಪನಿಯಂ ಸೇವಿಸುವ ಜಾದಗೆಯಂತೆ ಮೆಲ್ಲ
ನಾಕನಕಪಾತ್ರಸಮಂಚಿತ ಪರಿಸ್ಪೃತಿಯಂ ಪಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತಬಲಾ
ಮಣಿ ಎಸೆದಿದಳು. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಎರಡುಂ ಕರದೊಳ್ಳಡಿದುರು
ತರಪಾತ್ರಂ ಮುಗಿದ ಕ್ಷಣ್ಣಲಗೊಡಹುವ ಬಂ |
ಧುರಮೆಸ್ತಂ ರೋಂಪಿಸಿ ಪ
ರಿರಂಜಿಸೆ ಮೆಲ್ಲನೀಂಟದಳ್ವಧು ಮಧುವಂ || ೬೬ ||

ಇಂತು ಸಂತಸದಿಂದಿನಿತನೀಂಟ ಮಿಕ್ಕಕ್ಷರೀಯಮನಂತಬಲಾ
ರತ್ನಂ ಕೂರ್ತು,

ಸಾಯಸದಿಂದೆ ನಿರ್ಜರಚಯಂ ಕಡೆವನ್ನೆಗಮಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದಾ
ಪೇಯಸುಧಾರಸಾಯನಮನೀಂಟ ಬಿಜುಕ್ಕ ಮರಫಕೀವ ನಾ ।
ರಾಯಣಿಯಂತೆ ಮುರಿಸವಿದು ಮಿಕ್ಕಪರಿಸ್ತುತಿಯಂ ಮಗುಜ್ಜು ತ
ತ್ತೋಯಜಪತ್ರನೇತ್ರ ಬುಷಿಗಳ್ಗೆ ರದಿತ್ತಳನೂನರಾಗದಿಂ ||೨೦||

ಇಂತು ಲೀಲೆಯಿಂದಾಬಾಲಿಕೆ ಯಿತ್ತು ಲೋಲಸೀಧುವನಾಚಿದಂಗೆ
ನೀಂಟಯಲ್ಲಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬುಷಿಗಳ್ಗೆ ನಿಸಿನಿಸನಿತ್ತು ಮಿಕ್ಕುದನಾಮನೋಹರ
ಚಕ್ರಮಧ್ಯದೊಳ್ಳನಂಗೊಳಪಂಗನಾಳಗೀಯೆ,

ಪ್ರಬಳಪರಿಮಳಲತಾಂತ
ಸ್ತಬಕೋದಿತಗಂಧಮಂ ವಸಂತಾಗಮದೊಳ್ ।
ಸೊಬಗಿಂ ಸವಿವಳಿಕುಳಮೆನ
ಲಬಲೆಯರೊಲಿದೀಂಟದಮುನಿಪನಿತ್ತಳಿಯಂ ||೨೧||

ಮತ್ತು ಮಾಮುನಿನಾಥನನುರಾಗದಿಂದಿತ್ತು ಹೃದಿಯಮನಲ್ಲಿ ಕಂಗೊ
ಳಪಂಗನೆಯರೀಂಟುತ್ಸೆದಿದರು ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,
ಚಂದ್ರಬಿಂಬಜಾತನೂತ್ನ ಚಂದ್ರಿಕಾಚ್ಛ ಸಾರಮಂ
ಸಾಂದ್ರವೋದದಿಂ ಚಕೋರಿಕಾಳ ಸೇವಿಪಂತವೋಲೆ ।
ರುಂದ್ರತಾರತಾರಕುಂಭಪೂರ್ಣಸೀಧುವಂ ಸಮಂ
ತಿದ್ರಜಾಲದಂಗನೊಫಮಿಂಟುತೊಪ್ಪಿದರೆ ನೃಪಾ ||೨೨||

ಮತ್ತು ಮಾಜನದೊಳೊರ್ವೊಣ್ಣೆ ಸೀಧುಪೂರಿತತತ್ಪಾತ್ರಮ
ನಂಗೈಯ್ಯೊಳ್ಳಳದು ಈಕ್ಷಿಸಿ ನಿಜಾಕ್ಷಿಗಳ್ಳಾಪೊಳಯೆ,

ಎಲ್ಲಿಯದೀಕಾದಂಬರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಚಕೋರಂಗಳನುತುಮಿಂಟದೆ ತಾನಿ ।
ದ್ದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಪ್ಪ ಕಲಾ
ವಲ್ಲಭೆಯರನಂದು ನಗಿಸಿದಳೆ ಜನನಾಥಾ ||೨೩||

ಮತ್ತಮದೊರ್ವಳ,

ಕುಂದದೆ ಸೀಧುವನೀಕ್ಷಿಸ
ಲಂದಕ್ಷಮೆರೀಚಿ ಬಿಂಬಿಸಲ್ಕಂಡು ಲಸ |
ಚಂದನರಸಮೆಂದಂಗ
ಕಂದದನೆ ತೆಗೆದು ಪೂಸಲೆಂದನುಗೈದಳೆ ||೨೪||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮಧುಪಾಲಿಕೆಯೊರ್ವಳ ನವ
ಮಧುಪಾತ್ರೆಯನೊಲ್ಲ ಬಾಯ್ಗೆ ತರಲಿಡಿಯಲ್ಕೆಂ |
ಪಧರಾರುಣರುಚಿಯಂ ಕಂ
ಡು ಧರಾತಳಕಿಚುಪಿ ನೆಗಿಸಿದಳೆ ಲದವರಂ ||೨೫||

ಮತ್ತಮದೊರ್ವ ಮಧುಪಾಲಿಕೆ ಸಮಂಚಿತಕಾಂಚನ ಪಾತ್ರೆಯಂ
ವಿಲಾಸದಿಂದಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ,

ಫಳಫಳಪ ಮದ್ಯದೊಳ್ಳಾ
ಪೊಳೆಯಲೆ ಮೊಗಮಬ್ಬ ಮಿದೆ ಮದಾಳಿಗಳಿವೆ ಮಿಾ ||
ನಳವೆನುತೆಳವೆಣ್ಣುಣಿ ಪೂ
ಗೊಳದಭಿಶಂಕೆಯನೆ ತಳದು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ದಳೆ ||೨೬||

ಮತ್ತಮದೊರ್ವಳ,

ಪಿಂಜರಿವೆಟ್ಟಲೊಳ್ಳುಪ ಸೀಧುವನೀಂಟುತೆ ನೋಡಲಲ್ಲಿ ಮೇ
ಣ್ಣಂಜುಮುಖೇಂದು ಬಿಂಬಿಸೆ ಸುಧಾರುಚಿ ಸಿಲ್ಕಿದನೆಂದು ನೋಟ್ಟು ತ |
ತ್ಯಂಜದಳಾಕ್ಷಿಯಂ ಮುಖಿದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಯೊರ್ವ ವಧೂಟಿಯಾಕೆಯಂ
ತಾಂ ಜುಬಿದೆಲ್ಲಿ ತೋಳು ಯೆನುತ್ತೆ ನೋಡಿದಳಲ್ಲಿ ತದೀಯಮದ್ಯಮಂ ||

ಆಮದ್ಯಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ತ
ತೋಮಲೆ ನಿಜಮೂರ್ತಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸೆ ಕಂಡೆಂ |

ಕಾಮಿನಿ ತೆಗೆ ತೆಗೆ ಸಿಲಿ ದೆ

ನೀಮದಿರದೊಳಂದು ಕೂಗಿ ನಗಿಸಿದಳವಳಂ ||೨೯||

ಇಂತಲ್ಲಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಥಾಂಗನೆಯರ್ಕ್ಕುಟ್ಟಹಾಸಮಂ ನಿಮಿರ್ಚು
ತೆಳವೆಣ್ಣುಗಳಪಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಸೊಕ್ಕಿರ್ಕಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು||

ಅದೆಂತಂದೊಡೆ,

ಜಾಣುವ ನೀವಿ ಮೆಲ್ಲನೊಳಗಾಗುವ ಲಜ್ಜೆ ಸಡಿಲ್ವ ಕಾಂಚಿ ಸೊ
ಕ್ಕೇಣುವ ಚೇತನಂ ಮಣಿವ ಮೈ ನಸುದೇಲ್ವವಿಲೋಲಲೋಚನಂ |
ವಿಜಾಣುವ ನೂತನಸ್ಫುರಣೆಯೊಪ್ಪಿರೆ ಪಾಡುತಾಡುತುರ್ಬುತುಂ
ನೀಜಿಯರೊಪ್ಪಿದರ್ಮದಿರಮಂ ಮಿಗೆ ಸೇವಿಸುತಂದು ಭೂವರಾ ||೩೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ನೋಡುತ್ತುಂ ನಲವಿಂ ಕೊಂ

ಡಾಡುತ್ತುಂ ಪಾಡುತಾಡುತುಂ ಪೊಂಗುತ್ತುಂ|

ನಾಡೆ ವಿದಗ್ಧೆ ಯರೆಸೆದರೆ

ಮಾಡುತ್ತಳಿಪಾನಮಂ ಕರಂ ಮುದದಿಂದಂ ||೩೧||

ಇಂತತಿಮದಿರಾಪಾನಮಂ ಮಾಡುತುಂ ಮನಂಗೆಳಿಪ ತದ್ರ
ಮುಣೀಮುಣಿಯೊರ್ವಳ್,

ಮಿಸುನಿದಟ್ಟೆಯೊಳೊಪ್ಪುವುಜ್ಜುಲಸೀಧುವಂ ನಡೆನೋಡಿ ಶೋ
ಭಿಸುವ ನುಣ್ಣೆರಲಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಧುಬಿಂದುವೊಂದೆರಡಂ ಸಮಂ |
ತಸಿಯಳುವಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಮಗುಣ್ಣು ವಂದಿಸಿ ಯೊಂಟದಳೆ
ಮಿಸುಪ ಮಾವಿನ ಪಣ್ಣ ಸಾರಮನುಂಬಪಂಡಿತವಕ್ಕಿ ಯೋಲೆ ||೩೨||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕಣ್ಣನೊಸೆದೀಂಟಲೊರ್ವಳ್

ಬೆಳ್ಳಿ ಯಬಟ್ಟಲನೆ ಕರ್ಚಲೆಸದುದದೆಲ್ಲಂ |

ದೊಳ್ಳಮದರ್ ಕೆಂಪುದುಟಯೊಳ

ಗುಳ್ಳರ ಚಿತ್ತಮನೆ ಒಯಸಿ ಪತ್ತಿದ ಸಸಿಯೋಲೆ ||೪೩||

ಇಂತಚ ಪೊಚ ಪೊಸಗಂಪನೆಣೆ ಸೆಯೊಳ್ಳಸರಿಸುವನುಲಮದಿರಾ
ಪಾನಮಂ ಮಾಡುತುಂ ತನ್ನದೊಡ್ಡೀಕದಿದುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕು
ವಿೂಜಿದಂಗನೆಯರ್ಕಂಗಳೊಳಿಸಿದರು ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ವೀಣೆಯನುರ್ದುತುಂ ಮಿಱುಪ ಕಿನ್ನರಿಯಿಂಚರಮಂ ನೆಗಲು ತುಂ
ವೇಣುವನೊಡುತುಂ ಸವಿಯನುಣ್ಣಿಪ ನಾದದಿನೆತ್ತಿ ಪಾಡುತುಂ |
ಮಾಣದೆ ಪೊಂಗುತಾಡುತಿನಿದುಕ್ಕುವ ಸೀಧುವನೀಂಟುತನು ನ
ಲ್ಪಾಣೆಯರುನ್ನ ತಸ್ಸು ರಣೆಯಿಂದೆ ವಿರಾಜಿಸಿದರೆ ನೈಪಾಲಕಾ ||೪೪||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ ಯೋರ್ವಳ್ಳಳ್ಳಡಿದು,

ಪರಿಲೀಲಾಂದೊಳಿನೇತ್ರಂ ಕಿಱುಬೆಮರುಗುವಾಸ್ಯಂ ಗಳತ್ತೇಶಪಾಶಂ
ಸ್ಫುರಣೋಲ್ಲಾಸಾಟ್ಟಹಾಸಂ ಜಗುಟ್ಟನಿಖಿ ಕರಂ ಜೋಂಪಿಪಂಗಂ
ವಿಲುಪ್ತಾ |

ಕ್ಷರವಾಕ್ಯಂ ರೋಮಹರ್ಷಂ ಬಿಡದೆಸೆವೆಳಜೋಲೆ ಹೂಂಕ್ಯತಂ ತೋ
ರ್ಪ ಚಲ್ಲಂ

ಕರಮೊಪ್ಪಲೆ ಪಾಡುತಾಡುತ್ತೆಸೆದುದಸದಳಂ ಮದ್ಯಪಾನಾಂಗನಾಂ ||

ಮತ್ತಮೋರ್ವ ಕಿಱುವೆಣೆ ಸೆದಿದಳಂತೆಂದೊಡೆ,

ಚಲಿವೆರಲೆಪಕ್ಕಿನಿನಿ

ಸೆಳವಳ್ಳಗಳಲೆವೋಲ್ಮದಿರಾಪಾನಮದಾ |

ವಿಲಯದೆ ರೋಂಪಿಸುತುಂ ಮಂ

ಜಾಳಮಂಟಪಮಧ್ಯದೊಳ್ಳನಂಗಳೊಳಿಸಿದ್ದಳೆ ||೪೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ವಿಕಿರದಳಿಕುಂತಳಂಸು

ಪ್ರಕಟಿತಕಲಕಂಠಕಂಠಗಳ ನಿನದಂ ಕಂ |

ಟಕಿತಲತಾಂಗಮೆಸೆಯೆ ರಂ

ಜಿಕುಮೋರ್ವಳ್ಳಧುಸಮೇತವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯವೋಲೆ ||v||

ಕೆದಖಿದ ಕುಂತಳದಿಂ ದೊ

ಪ್ಪಿದುದಾಗಳುಡಿದು ಸೋರ್ಕಿದೋರ್ವಳ ವಿಲಸ |

ದ್ವದನಂ ನಟುಗಂಪಿಂಗೆ

ಗಿದ ತುಂಬಿಗಳೆರೆ ತೊಳಪ್ಪ ಹೊಂದಾವರೆಯೋಲೆ ||v||

ಮಿಗೆ ನಿರ್ಮೋಕಮನೊಯ್ಯನೆ

ಜಗುಲಿಲ್ ತಳಪ ನಾಗವಧುವೆನಲೆಸೆದಳೆ |

ವಿಗಳತಮಾದಂಬರದಿಂ

ಮೃಗಲೋಚನೆ ನೀಧುಪಾನಗೋಪಿ ಯೊಳೂರ್ವಳೆ ||v||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕೈಯ್ಯಂ ಮರದೋಲಾಡು

ತೊಯ್ಯನೆ ನಡುನಡುಗಿ ಬಿಲ್ಲು ತತ್ತರಿಸುತ್ತೆ |

ಜ್ವಿಯ್ಯಾ ಯೆನುತುರ್ಬುತ್ತಂ

ರಯ್ಯನೆ ಕಳ್ಳುಡಿದು ಸೋರ್ಕಿ ರಮಣಿಯರೆಸೆದರೆ ||f||

ಇಂತು ಮದಿರಾಪಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಯುರ್ಕಿ ಸೋರ್ಕಿ ನಗುತುಂ
ರೋಂಪಿಸುತುಂ ಪಾಡುತುಂ ಕುಣಿಯುತುಂ ಮಣಿಯುತುಂ ಮಾಲುತುಂ
ಜೋಲುತುಂ ತೇಲುತುಂ ಮಲೆಯುತುಂ ಮನಂಗಳೊಳಪ ತದ್ವನಿತಾಜನ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,

ಮುನ್ನಾದತ್ತಾತ್ರೇಯಂ

ಕನ್ನೆಯರೊಡನಿದ್ ತೆರದೆ ಕಪಟದಿನಿದಂ |

ತನ್ನಾ ರೀಜನಮದ್ಯದೊ
ಳುನ್ನ ತಮುದದಿಂ ಚಿದಂಗಮುನಿ ಜನನಾಥಾ ||೯೦||

ಎಳವಳ್ಳಿಗಳಡೆಯೊಳ್ಳಂ
ಗೊಳಿಸುವೆ ಮಾಕಂದದಂತೆ ತದ್ವನಿತಾಸಂ |
ಕುಳಮದ್ಯದೊಳಸೆದಂ ಮಂ
ಜುಳಮಧುಪಾನಾರ್ತಿಯಿಂ ಚಿದಂಗಮುನೀಂದ್ರಂ ||೯೧||

ಅವರೀಂಟ ಕೊಡಲ್ಕರಮು
ತ್ಸವದಿಂ ತಾನೀಂಟ ಮಗುಟ್ಟ ವರ್ಗೀವಂ ಮ |
ದ್ವವನಂತಾವಾಮಾಕ್ಷೀ
ನಿವಹದೊಳೋಲಾಡುತೊಪ್ಪಿದಂ ಮುನಿನಾಥಂ ||೯೨||

ಇಂತತಿವಿಲಾಸದಿಂದಂ ತದ್ವನಿತಾಜನಮದ್ಯದೊಳ್ಳನಂಗೊಳಪಾ
ಚಿದಂಗಮಹಾಖುಷ್ಕೀಶ್ವರನಿರವಂ ಕಂಡಚ ರಿವಟ್ಟುಚ ವಡಂಗಿ ಭಕ್ತಿ
ಬಾಡಿ ಮೋಹಂಮೂವಡಿಯಾಗಲಿವು ದಿನವೀಖುಷ್ಕೀಶ್ವರನಗ್ರಗಣ್ಯಪು
ಣ್ಯಾತ್ಮನೆಂದಿದೊನ್ನಲ್ಲದೀದುವಾರ್ಗದೊಳ್ಳರ್ವಿಸುವನೆಂದಜಿದುದಿಲ್ಲವೆಂ
ದರ್ಚನೆಗೆ ತಂದಚ ಪೂಜ ಪೂಸಪೂಗಳಂ ಬಿರ್ಚಿ ಬೆಚ ರದಿಂದಲ್ಲಿಯಾ
ಮಂಟಪದೆಯೊಳೊಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮಿರೆಯಿರೆ,

ಈಸರಿಯಿಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತರು
ತಾಸಂ ಪೊಂದಿರೆ ಮದೀಯಭಾವವನಜಿದಾ |
ತಾಪಸವರೇಣ್ಯನೊಲ್ಲಂ
ತಾಂ ಪಸರಿಸಿದಿಂದ್ರಜಾಲಮಂ ಪೋಗಿಸಿದಂ ||೯೪||

ಮುಚಿ ದ ಮೇಘವಾಳ ಪರಿಯಲ್ ಪರಿಶೋಭಿಸ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂ
ತುಚಿ ಗತೀವೇಚೋದ್ಯಮನೊಡರ್ಚುತೆ ತೋರ್ಪ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಳಕಂ |
ಬಚ ಮದಾಗಿ ಪೋಗಿರೆ ಚಿದಂಗಮುನೀಶ್ವರನಂದು ಚೇತನ
ಕ ಚ ರಿಪುಟ್ಟಲೋರ್ವನ ವಿರಾಜಿಸಿದಂ ನರನಾಥಕುಂಜರಾ ||೯೫||

ಬಾಸಣಿಸಿದತುಳಮೋಹಮು
ದೋಸರಿಸಲ್ ಥಳಥಳಪ್ಪ ವಿಮಲಾತ್ಮನವೋಲ್ |
ಪೈಸರಿಸಲಿಂದ್ರಜಾಲಕ
ಮಾಸನ್ಮುನಿಯೊರ್ವನೊಪ್ಪಲಾಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೆಂ ||೯೬||

ಕಂಡಾಮುನಿವಲ್ಲಭನು
ಚಂಡಮಹಾಮಹಿಮೆಯಂ ಬೆಚ್ಚಗುವಟ್ಟುಭಯಂ |
ಗೊಂಡಾನೆಚಿಗಲ್ಪುನಿಮಾ
ತಾಂಡಂ ಖತಿಗೊಂಡು ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ನೃಪಾ ||೯೭||

ಎಲೆ ಶುಕ ನೀಂ ಮಚ್ಚಿಪ್ಪಾ
ವಳೆಯೊಳ್ಳುರುಭಕ್ತನೆಂದು ಬೆರತಿರ್ಪೆ ಚಂ |
ಚಲ ಕೇಳಾದಿಯೊಳವನಿಪ
ತಿಲಕಂ ಬಿಲ್ಲಮನಸಿಪ್ಪರಾಯನ ಕಥೆಯಂ ||೯೮||

ಎಂದಿಂತು ಎನಗಾಭಿಲ್ಲಮರಾಯನ ಕಥೆಯಂ ತನ್ಮುನೀಂದ್ರ,
ಚಂದ್ರಮುಂ ಪೇಚ್ಚಿಂ,
ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಕೇಳಲೆ ದುರಾತ್ಮ ತದ್ಭಿ
ಪಾಲೋತ್ತಮನೊಂದುದಿನದೊಳುತ್ತಟಮದಶುಂ |
ಡಾಲಮನಡದೊಗುಮಿಗೆ ವೈ
ಹಾಳಿಯನುನ್ನತವಿಲಾಸದಿಂ ಪೊಣಿಮಟ್ಟಂ ||೯೯||

ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪೊಣಿವಟ್ಟಳ
ವಟ್ಟರೆ ನಿಜರಾಜಚಿಹ್ನೆ ಮತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ |
ಬಟ್ಟೆವಿಡಿದಾನ್ಯಪಾಲಂ
ನಟ್ಟನೆ ವೈಹಾಳಿಯಾಗಿ ಬರುತಿರ್ಪಾಗಳ್ ||೧೦೦||

ನೂಲಟ್ಟು ಪೊಯ್ದು ಪೊಸಗುಡಿ
 ಸಲಗ್ತವೆ ನಟ್ಟಗಳಗಲಿಸಿದದೋಳ್ಳೆ |
 ಕಾಲಟ್ಟಮೇವ ಕಟ್ಟೆಯ
 ಸಾಲಳರಲಿಡೆಸೆದುದು ಕೊಲ್ಲಟಜನರಾ ||೧೦೧||

ಇಂತೊಂದು ಕೆಲದೋಳ್ಳನಂಗೊಳಪ ಡೊಂಬರ ಬೀಡನಚ್ಚ
 ಯಿಂದಂ ತದ್ಭಿಲ್ಲಮರಾಯಂ ನೋಡುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ,

ಅಂಬುಜಪತ್ರನೇತ್ರದ ಸುಧಾಕರವಕ್ತ್ರದ ಚಾರುಬಾಲರೋ
 ಲಂಬಕಜಾಲಕುಂತಳದ ತುಂಗಕುಚಂಗಳ ತನ್ವಿಯೊರ್ವನ |
 ಲೊಂಬಿತಿಗೂಡಿ ಯಾನೃಪನ ದೇಶಿಕನೊಬ್ಬನುತಿರ್ದನಂತದಂ
 ತಾಂ ಬರುತಂದು ಕಂಡು ನಡೆನೋಡಿದನೈದೆ ತದುದ್ಭೂವರಂ ||೧೦೨||

ಇಂತು ಡೊಂಬಿತಿಯೊಡನುಂಬಾಚಾರ್ಯನಂ ಕಂಡತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾನೆ
 ಮಂದೆತ್ತಿಂದಭಿವಂದಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟಾ ಗುರುಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲು,

ಪರಮಪ್ರಸಾದಮಂ ಮ
 ದ್ಗುರುವೆ ದಯಂಗೆಯ್ದದೆಂದು ನಿಲ್ಲಿಪಾರ್ಭಾ |
 ವರನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಲಜ್ಜಾ
 ಭರದಿಂ ತಲೆವಾಗಿದಂ ತದೀಯಾಚಾರ್ಯಂ ||೧೦೩||

ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ತಲೆವಾಗಿ ತೋರ್ಪ ತದೀಯದೇಶಿಕನಂದಮಂ
 ಪಜ್ಜಳಿಪ್ಪುರುಕೀರ್ತಿಹ ಮಿನಿಯಾಣ್ಣ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಯಿಟ್ಟನ |
 ಲ್ಪಜ್ಜೆಯಂ ತವೆ ಕೀಡೇಕಮನಸ್ಕನಂದಮದೊಪ್ಪಿದಂ
 ಸಜ್ಜನಾಗ್ರಣಿ ಭಿಲ್ಲಮೆಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕಂ ಘನಭಕ್ತಿಯಿಂ ||೧೦೪||

ಇಂತಮಂದಮಂದಾಕ್ಷದಿಂ ತಲೆವಾಗಿರ್ಪ ದೇಶಿಕನಂ ತದ್ಗುರುಪ್ರ
 ಸಾದಮಂ ಪಾರ್ದು ಸಾರ್ದತಿಭಕ್ತಿಭರದಿರ್ಪ ಭಿಲ್ಲಮರಾಯನಿರವಂ
 ಕಂಡೊಡನುಣುತಿರ್ದ ಡೊಂಬಿತಿ ನಗುತಂ ಪಿಡಿ ಯೆಂದುಚ್ಚಿ ಪ್ಪಂಕುಡೆ,

ಎರಡಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯೋಳಾ
ತರುಣೀಮಣಿ ಯಿತ್ತ ತತ್ಪ್ರಸಾದಮನತ್ಯಾ |
ದರದಿಂದೆ ಭಿಲ್ಲಮಂ ಸ್ವೀ
ಕರಿಸೆ ಶಿವಂ ಮೊಳಿ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಂತೆಂದಂ ||೧೦೫||

ಮೊಳಿ ದೆನೆಲೆ ನೃಪ ನಿನ್ನಯ
ನಿಜ ಟಗುರುಭಕ್ತಿಗೇಳು ಕೈಲಾಸಕೆನಲೆ |
ಸಜೆ ನೃಯಗುರುವಂ ಬಿ
ಟ್ಟುಚ್ಚ ವದಿ ಬಾರೆನೊರ್ವನೆಂದಂ ಮಹಿಪಂ ||೧೦೬||

ಗುರುವಂ ಬಿಟ್ಟರಸಂ ತ
ದ್ಗುರುವಾಡೊಂಬಿತಿಯನಂತವಳ್ಳೆಂದಮನೋ |
ಸರಿಸಿ ಗಡ ಬಾರೆನೆನೆ ಶಂ
ಕರನುರುಸಾಶೋಕ್ಯಪದಮನನಿಬರ್ಗಿತ್ತಂ ||೧೦೭||

ಅಲಿಂದೆ ಮಂಜಿ ಬಂದುಣಿ
ತಲೆಗೇಜಿದ ತೆದದೆ ಬಂದ ಬಿಂದಮನಭವಾ |
ಜಲದೊಳಿರನೇಱುತುಂ ನೃಪ
ತಿಲಕಂಗಿತ್ತಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಗಣಪದಮಂ ||೧೦೮||

ಅದಣಿಂದಿಹಸರದುರುಸೊ
ಬೃದ ಮೂಲಂ ಗುರುವೆನುತ್ತಮಜಿದನಿಶಂ ನಂ |
ಬದಂ ನಿನ್ನಂತೇಂ ಲೋ
ಕದೊಳುನ್ನ ತಪಾಪಿ ಯೆಂದು ಮೆಗುಟ್ಟಿಂತೆಂದಂ ||೧೦೯||

ಗುರುವಿನೊಳವೆಗುಣಗಣಮಂ
ಪರಕಿಪರೆ ದುರಾತ್ಮ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಾಕೃತಿಯಂ |
ಧರಿಸಿ ಸಮಂತಜಾ ನದೆ
ಚರಿಸೆನುತುಂ ಶಾಸನಿತ್ತ ನಂದಾಮುನಿಸಂ ||೧೧೦||

ಎಂದಿಂತು ಶಾಸನಂ ಕೊಡ
 ಲಂದಾಂ ಕಳಯಚಿದು ನಮಿಸಿ ಚಿತ್ತಳಯೆನಗಿಂ |
 ನಂದಿಂಗೊಗೆವುದು ಪೇಟಲೆ
 ತಂದೆಯೆನಲ್ಪಗುಟ್ಟು ಮುನಿಸನಂದಿಂತೆಂದಂ ||೧೧೧||

ನೀನುಮಾವರದಿಂದೆ ಪುಟ್ಟದ ತತ್ತು ಮಾರಿಯ ಹಸ್ತದೊ
 ಳ್ಳಾನಸಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲದೆಂದುಜಿ ಸಿಲ್ಕುವೈ ನಿನಗಂದು ಸು |
 ಜಾ ನಮುದ್ಭವಮಾಗಲಿಂದಿನ ಜನ್ಮಮಿಾಕ್ಷಿಸಲಕ್ಕು ಮೆಂ
 ದಾನಿರಾಮಯನೊಲ್ಲ ಪೇಟೆ ಮಗುಟ್ಟು ಬಿನ್ನ ಪವೆಂದೆನಾಂ ||೧೧೨||

ಆದೊಡನಗಮರ್ದ ಸುಜಾ
 ನೋದಯಮಾದೆನಿತು ದಿವಸಕಿಂತೀಜನ್ಮಂ |
 ಪೋದಪುದೊರೆವುದೆನಲ್ಪಗು
 ಟ್ವದಿವೈಮುನೀಂದ್ರನೊಲ್ಲ ಮಗುಟ್ಟಿಂತೆಂದಂ ||೧೧೩||

ಕರಪೀಡನಮಕ್ಕುಂ ತ
 ತ್ತರುಣಿಗದೆಂದಾಚತುರ್ಥದಿವಸಾಂತರದೊಳ್ |
 ಪರಿಮಳದೋಕುಳಜಳದೊಳ್
 ಪಿರಿದುಂ ನೀಂ ತೊಯ್ದೊಡಂದು ಶಾಸನಿಕಾಸಂ ||೧೧೪||

ಎಂದಿಂತು ಶಾಸನಂ ಕೊಟ್ಟು ವಿಶಾಸಕಾರಣಕಾಲಮಂ ಪೇಱು
 ತನ್ಮುನೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನದ್ಯಶ್ಯಮಾಗಲನಿತರೊಳನಗೆ ಮಾನವಜನ್ಮಂ
 ಪೋಗಿ ಶುಕಜನ್ಮಂ ಪ್ರವೇಶಿಸೆ,

ಮುಂಚುವೆಪಂಕೆಯಾಗೆ ನಿಡಿದೋಳ ಳಪಾರತನೂರುಹವ್ರಜಂ
 ಮಿಂಚುವ ತುಪ್ಪಳಾಗೆ ನಖರಾವಳ ಒಲ್ಲಪುಯಾಗೆ ನಾಸಿಕಂ |
 ಚಂಚುವದಾಗಲಾಗಳ ನರಾಕೃತಿ ಗಕ್ಕನೆ ಪೋಗಿ ರಾಜಕೀ
 ರಾಂಚಿತಜನ್ಮವೆನ್ನ ಮರ್ದಪ್ಪಿದುದುಧ್ವಟರಾಜಕುಂಜರಾ ||೧೧೫||

ಎಂದೊಸೆದಿಂತು ಮೊನ್ನಿನಗೆ ರಾಜಶುಕಾಕೃತಿಯಪ್ಪ ಶಾಸನಾ
ದಂದಮನಂದು ಪೇಟ್ಟಿ ಗಿಳಿಯೊಳ್ಳು ಡಿಗಳ್ಳು ಷಿ ಪೆರ್ಚುತಾಲಿಪಾ |
ನಂದಮನುಡ್ಭಟೋರ್ವಿಪನ ಚಿತ್ತಸರೋರುಹದೊಳ್ಳುಜ್ಯಂಭಿಪ
ರ್ಥೇಂದುಲಸತ್ಯಪದ್ ಪದೆದೊವುವುದೆನ್ನ ನೆಯಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||೧೧೬||

ಇದುವಮಸ್ತ ಸುರಕದಂಬಕವಿಜ್ಯಂಭಿತಮಕುಟತಟಘಟಿತನವರತ್ನ ಪುಂಜಸಂಜಾತ
ಪಿಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯೂಖ ಮಂಜುರೀರಜಿತಕ್ರೇಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾವನಪಾದ
ನಬೋಚ್ಚಳಿತಪ್ರಭಾಸಿಸ್ತಂಧ್ರಮಂದ್ರಸಾಂದ್ರ ಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲಪಟುಲಪಟ
ಚಕೋರಾಯಮಾಣವಾನಸಕ್ರಿಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರವಿರಚಿತ
ಮಪ್ಪ ಕೃಂಗಾರಸಾರಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ ಶುಕಸಂಭಾಷಣವ
ರ್ಣನಂ ಐದನೆಯ ಆಶ್ವಾಸಂ ಮುಗಿದುದು.

ಆ ರ ನೆ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಶ್ರೀರಾಜವಂಶನೃಪಕಂ
ಶೀರವನುಡ್ಭಟಮಹೀಶನತಿಮುವದಿಂದಂ |
ಕೀರಾಲಾಸಕುತೂಹಲ
ನಾರಮ್ಯಾರಣ್ಯದೊಳ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದಂ ||೧||

ಸಚಿವನ ವಕ್ತ್ರ ಮಂಡಲಮನಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಶೀತಲಾಂಶುರು
ಜ್ವೆ ಚಯಮನ್ಯದೆ ತುಳ್ಳ ರದನಚ್ಛವಿ ತಾಂ ದರಹಾಸಭಾಸುರಂ |
ನಿಚಿತಮನೋನುರಾಗರಸವಾರ್ಧಿಯೊಳಾಂತತಚ್ಚು ಕೋಲ್ಲಸ
ವ್ಯಚನವನಾಲಿಸುತ್ತ ಸಿದನುಡ್ಭಟರಾಜಮಹೇಂದ್ರಕುಂಜರಂ ||೨||

ಇಂತತಿವಿಲಾಸದಿಂದಾಲಿಸುಡ್ಭಟರಾಜಂಗ ತದ್ರಾಜಿತರಾಜಕೀರ
ಮಿಂತೆಂದುದು.

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ನೃಪವರ ಕೇಳೆ ಶುಕಜನ್ಮಮೆ
ದಸಗತಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆನೆಗೆ ಸಂಭವಿಸೆ ವಿಜೃಂ |
ಭಿಪ ಸುಜ್ಞಾನಪ್ರಭೆಯುತಿ
ದುಪಮಿಸಲಳವೆಡದ ಮೆವಿವೆ ಯಪ್ಪಿದುದಾಗಳೆ ||೩||

ಯತಿವರನ ಸಮುದ್ಯತೋಪವಂದೆಂಬ ಬಾಂಬಾ
ವತುಳಜವದಗುರ್ವಿಂ ಬಂದು ಮೇಣ್ಣಂಗಳೆನ್ನಂ |
ನತಮೆನಿಸಮಲಕ್ಷ್ಮಣೇಂದುವೆಂ ಕೂಡೆ ತಾಂ ಪ
ರ್ವಿತದೆಡೆವಿಡದಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಂ ನೃಪಾಲಾ||೪||

ಮುಗಿದತ್ತೊಳ್ಳದೊನ್ನೆದಲಂ ದರತುದತ್ತಾನಂದನಂ ದೃಕ್ ಕೋ;
ರಿಗಳಾಟಂ ತವೆ ನಿಲ್ಲು ದುಜ್ವಲವಿವೇಕಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆ ಪೋದತ್ತು ನೆ |
ಟ್ಟಿಗೆ ಘೋರಂಬಡೆದರ್ವಿ ಪರ್ವಿದುದವಿದ್ಯಾಧ್ವಾಂತಸಂದೋಹಮೊ
ಯ್ಯನೆ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ಹಿಮಾಂಶುನಸ್ತಮಿಸೆ ಕೇಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯಸಾರೋದಯಾ||
ನುಡಿಯಂ ಕೀರ್ತಿರೆನಿಸ್ಪಾಧ್ಯನಿಸಲೆ ಬೆರಸಿತ್ತುಂನತ್ರಗ್ರೀವಮಂ ಕ
ಪ್ಪಡದತ್ತು ಘ್ರಾಣಮಂ ತೋರ್ಪರುಣರುಚಿಯದುಂಟತ್ತು ಸರ್ವಾಂ
ಗಮಂ ತಾಂ |

ಪಿಡಿದತ್ತೊಳ್ಳಜೆ ವಂಣಂ ಮನಮನಲೆದುದಜ್ಞಾನವಿಂತೀಶುಕತ್ವಂ
ಬಿಡದೆನ್ನಂ ಪೊರ್ದುವೆನ್ನಂ ಸುಕವಿಜನಮನೋರಾಗವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಾ||೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮೆಣಿದೆಂ ಮಾನವಜನ್ಮಮಂ ಸಹಜಮಾದತ್ತೀಶುಕತ್ವಂ ಮನಂ
ತಪಿಸಂ-ಕೊಟ್ಟುದವಿದ್ಯೆಗಾಗಳ ಕರಂ ಮರ್ತ್ಯಘಮಂ ಕಂಡರಂ |
ದುಜೆ ಕಂಗೆಟ್ಟರದೆಂಬ ಪಾಪಲನುಗೈದುಂ ಹೃತ್ತೃಪಾದ್ವಂದ್ವದಿಂ
ತಣುಸಂದಾಂ ತೋಲುತ್ತು ಮಿದೊನಿಳಯೊಳೆ ಕೇಳುದ್ಭಟೋರ್ವೀಶ್ವರಾ ||

ಎಂದಿತೊಸದು ಪೇಚ್ಚಿ ತದ್ರಾಜಕೀರಾಲಾಪಮಂ ಕೇಳ್ದುಗಿಳ
ಗುಡ್ಡುಟಕ್ಷಿ ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮಗುಚ್ಚಂತೆಂದಂ.

ಭೂನುತಾಂಗ ಕೀರ ಕೇಳ್ಮಂತು ನಿನ್ನ ನೊಂದಿವ
ಜ್ಞಾನದೇಶ್ಚ ಪೋಯ್ದೆಂತುಟೇವಿವೇಕವಾಕ್ ಯಂ |
ತಾನದೆಂತು ಪುಟ್ಟೆತಂದೊಡುಡ್ಡುಟಂಗೆ ಪೇಚ್ಚು^{ಚ್ಚ}ದಿಂ
ತಾನವೀನಭಾಷಿತಂ ಶುಕಂ ಮಗುಚ್ಚಿ ರಾಗದಿಂ ||೪||

ಆಲಿಸುಡ್ಡುಟಭೂಭುಜಾಗ್ರಣಿ ಕೀರರೂಪದಿನುವಿಯಂ
ಲೋಲಮಾನಸನಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸುತಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜಿಪಾ |
ಶಾಲಿಕಾವನದಲ್ಲಿ ಮಂಜುಳಮೊದ ನಂದನದಲ್ಲಿ ಯಾಂ
ಲೀಲೆಗೂಡಿ ನಿಜೇಚ್ಚೆಯಿಂ ಚರಿಸುತ್ತಮಿದೇನನಾರತಂ ||೫||

ಎಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾದ ವನಂ ಮೇ
ಣೆಲ್ಲಿ ಸಮುಜ್ವಳಪಕ್ವಫಲಂ ಮೇ |
ಣೆಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಪ ತಂಗೊಳನುಂಟಂ
ತಲ್ಲಿ ದಿನಂಗಳವುತ್ತೆನೆದಿದೆಂ ||೬||

ಈಸರಿ ಯನಂತಕಾಲಂ
ಶಾಪಂ ಬಡೆದವಿಳದೇತಮಂ ಚರಿಸುತೆ ಯಾಂ |
ಭೂಪತಿ ಬರೆವರೆ ಮೊಪ್ಪನ
ತೋಪೊಂದೊಪ್ಪಿದುದು ಚೋಳಮಂಡಲದೊಳೆ ||೭||

ತೀಡುವ ತೆಂಬಲರ್ಗೆ ಚಲಿಪಚ್ಚ ತಳರ್ಗಳ್ ಘಾತದಿಂದೆ ತೂ
ಗಾಡುವ ಪಣ್ಣಳ್ಳದೆ ಮನೆದಂದೊಡೆಯುತ್ತೊಗುತಿರ್ಪಿನಂ ರಸಂ |
ಕೂಡೆ ಪೊದಬ್ಬು ಪೊಂಗಿ ಪರಿವೊಲ್ಪರಿಕ್ಕಾಲ್ಗಳ್ ಪೆಂಪಿನಿಂಪಿನಿಂ
ನಾಡೆ ಬೆಡಂಗುವೆತ್ತೆನೆದುದಾನವಚೂತವನಂ ನರಾಧಿಪಾ ||೮||

ಅಲಗೊಂಚಲೆ ಘನದಂತಮಾಗೆ ನಿಜುಶುಂಡಿಲೆ ಜೋಲ್ಪು ಕೊಂಬಾಗೆ ತ
ತ್ಫಲಸಂಜಾತರಸಂ ದಲಾಗೆ ಮಿಗೆ ದಾನಂ ಪಲ್ಲವಂ ಪದ್ಮಸಂ |

ಕುಲಮಂದಾಗೆ ಮನೋಜಘನ ಗಜವೃಷ್ಯಹಂಬೊಲುತ್ತುಂಗನಿ
ಮೌಲಮಾಕಂದವನಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದತ್ತುರ್ವೀಂದ್ರಕಂಠೀರವಾ ||೧೩||

ಇಂತು ಮನಂಗೊಳಪ ಮೊವಿನ ತೋಪಂ ಕಂಡು ಪೊಂಗಿ
ಪೊಣಿಯೇಣಿ ಮೆಲ್ಲನೆಂದಾವನಮನಾಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಾನಂತಕಾಲಮಿ
ರಲು ಬಂದುದಿವಸದಲ್ಲಿ,

ಬಾಂಬಾವು ನುಂಗಿ ಮಗುಚ್ಚಿ ನ
ಬಿಂಬಮನಿಳಗಿಣುದೊಡ್ಡದೆ ಪಸುರೇಣಿ ಮಗು |
ಚ್ಚಿಂಬುಡು ಬೀಳ್ವು ತೆಪದಿಂ
ದಂಬರದಿಂದಿಚ್ಚಿದುದಿಳಗೆ ಗಿಳಿವಿಂಡರಸಾ ||೧೪||

ಬಡಲ ಪಸುಮೂಗಿನ ಕೆಂ
ಪಡಿಗಳಬೆಳ್ಳಮರ್ದ ಕೊರಲ ಕರ್ಪೆಲ್ಲಂ ಸಂ |
ಗಡಿಸಿರೆ ಸುರಧನುವಿಳಯೊಳ್
ಕಡೆವವೊಲಿಡುತ್ತ ದೊಂದು ಗಿಳಿವಿಂಡರಸಾ ||೧೫||

ಓತಲ್ಲಿಗಿಣುದಕೀರ
ವ್ರಾತಂ ತಚ್ಚೂ ತವನದೊಳ್ಳು ನಿವಣ್ಣಂ |
ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆ ಸವಿದು ಮಗುಚ್ಚಿಂ
ತಾತತಮುದದಿಂದೆ ಪೋಗಲಾಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೆಂ ||೧೬||

ಎಲ್ಲಿಗೀಗಿಳಿವಿಂಡು ಪೋದಪುದಿಂತಿದಂ ನಡೆನೋಳ್ಪೊಡಾ
ನಲ್ಲಿಗೈದಿ ಮನೋವಿಲಾಸದಿನೆಂದೆ ತಚ್ಚು ಕರಾಜೆಯೋಲೆ |
ಮೆಲ್ಲನೊಲ್ಲೊಡಗೂಡಿ ಮೇಣೆಂದೆಣ್ಣು ಪಾಣಿ ಬರಲ್ಕೆ ಸ
ತ್ವಲ್ಲವೋದ್ಗ ಮೋಳಿಭಿತಂ ವನಮಿರ್ದುದೊಂದು ಮಹೀಧವಾ ||೧೭||

ಫಲಿತರಸಾಲಮೊಪ್ಪುವ ಕಪಿತ್ಥ ಕರಂಜಕ ನೆಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಪಾ
ಟಳ ಜಟೆ ದಾಡಿಮಂ ಪಲಸು ಸಂಪಿಗೆ ಗೋರಟೆ ಬಾಳ ತೆಗು ಮಂ |

ಜುಳತಿಲಕಂ ತಳಿತಸುಗೆ ಚಂದನಮುಖ್ಯಮನೋಜ್ಞ ವೃಕ್ಷಸಂ
ಕುಳಮಿರಲಾವನಂ ಪರಿವಿರಾಜಿಸಿತುದ್ಭಟಭೂಭುಜಾಗ್ರಣಿ ||೧೮||

ಪೂತಲಸಲ್ಲತಾನಿಕರದಿಂ ಪಲರನ್ನದ ಮೊಡುವೆಟ್ಟಿನಿಂ
ಶೀತಳಮಂ ಪಳಂಚುವೆಳವಳ್ಳಿಯ ಮಂದಿರದಿಂ ಚಲತ್ಫಲ |
ವ್ರಾತಸಮೇತನೂತ್ನ ಮಹಿಜಾತನಿಕಾಯದಲಂಪಿನಿಂಪಿನಿಂ
ದಾತತಮಾದ ಸಂತಸಮನ್ಯದಿಸದೀಕ್ಷಿಸಲಾವನಂ ವನಂ ||೧೯||

ಇಂತೊಪ್ಪುವಾವನಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ತಚ್ಚುಕೌಘಂ
ತಾಂ ತಳ್ಯದುಚ್ಚಳಿಸಿ ಭೋಂಕೆನೆ ಪಾಪಿ ಬಂದೋ |
ರಂತ್ಯೆದೆ ಕಂಗೆಳಿಪ ತದ್ವನಮಂ ಸಮುದ್ಭ
ತ್ಸಂತೋಷದಿಂದಿರದೆ ಸಾರ್ಧದು ಭೂಮಿಪಾಲಾ ||೨೦||

ಆಡುವ ಕೇಕಿ ಸಂಚರಿಸುವಂಚೆ ಪೊದಟ್ಟು ಮನೋನುರಾಗದಿಂ
ಪಾಡುವ ತುಂಬಿ ಬಗ್ಗಿ ಸುವ ಕೋಗಿಲೆ ಯೋಡುವ ಕೀರಮೆಟ್ಟುಂ |
ಕೂಡುವ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ ಸಲೆ ತೀಡುವ ತೆಂಬಿರೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪುಗುಂ
ನಾಡೆ ನಿಜೋರುಪ್ಪುಪ್ಪಲಪಲ್ಲವೆಚ್ಚಿ ತನಂದನಂ ವನಂ ||೨೧||

ಅಗಿಳಿಗಳೂಡನೆ ಬಂದನು
ರಾಗದಿನಾಂ ತನ್ಮನೋಜ್ಞ ವನಮಂ ಸಾರ್ಧಂ |
ಬಾಗಿರಲುನ್ನತಲೀಲಾ
ಸಾಗರದೊಳ್ತುಂಕುತೀರ್ದನುದ್ಭಟದೇವಾ ||೨೨||

ತನಿವಣ್ಣೊಂಚಲಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಘನಮುದದಿಂದಂ ಕರಂ ಪಾಣಿ ಬಂದೋ
ಯ್ಯನೆ ಚಂಚೂಕೋಟಿಯಿಂದಂ ಬಗಿದಿನಿರಸಮಂ ಪಾನಮಂ ಮೂಡಿ
ಮೇಣ |
ತ್ಯಸುರಾಗಂಬಿತ್ತು ನಿಚಂ ಬಿಡದಮರ್ದೆ ಸವಾಕೀರಸಂದೋಹದೊಳ್ಳ
ಟ್ಟನೆ ಕೂಡಿದ್ನಲಾಂ ತದ್ವನವಳಯದೊಳುತ್ತಂಗಳಸಂಗೀತಲೋಲಾ||

ಮತ್ತಮಾವನಙ್ಗಲಿ ಎಂತಿದ್ದೆನೆಂದೊಡೆ,

ಕದಳವೃಕ್ಷದೊಳುಂಚಮಾಮರದೊಳುಂ ಜಂಬೂಮಹೀಜಾತದೊ
ಳೊದ್ದುಂಚನ್ನ ವದಾಡಿಮೀತರುಗಳೊಳ್ತತ್ತಲಾನೀಕಮಂ |
ಮುದದಿಂದಂ ತಣಿದುಂಡು ಗೆಯತುದ್ಯುತ್ಕೀರಸಂದೋಹದೊ
ಳ್ವದಿದಾನೊಬ್ಬೊಡಗೂಡಿ ಸಂಚರಿಸುತಿದ್ದೆಂ ರಾಜಕಂಠೀರವಾ ||೨೪||

ಇಂತನಂತಕಾಲಮಾವನದೊಳರಗಿಗಳೊಡನಾಡುತಖಿಳಫಲಾಸ
ಕ್ತಿಯಿಂದಾನಿರೆ ತದ್ವನವಳಯದೆ ತಂಜಾವರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಂ ವಿರಾಜಿ
ಸುತಿದುರ್ದಮ.

ಮತ್ತಮಾಪುರಮೆಂತಿದ್ದುದೆಂದೊಡೆ,

ಗಾಣರ ಭಟ್ಟರ ವಿಬುಧರ

ಜಾಣರ ಕವಿಗಮಕಿವಾದಿವಾಗ್ನಿಕರ ವರ |

ಜೋಣೀಶರ ಭಟರ ಗೃಹ

ಶ್ರೇಣಿ ವಿರಾಜಿಸೆ ವಿರಾಜಿಸಿದುದಾನಗರಂ ||೨೫||

ದಿಟ್ಟುಗೊಳಪ್ಪ ಬೀದಿಗಳೊಳಾವಗಮೊಯ್ಯನೆ ಸಂಚರಿಸ್ಪ ಸ
ತ್ಪಟ್ಟಗಜಂಗಳಂ ನೃಪಕುಮಾರಕರೇಖಿದ ವಾಜಿಜಾಲದಿಂ
ಹೆಟ್ಟುಗೆಯರ್ಕಳಂ ಸೊಬಗರಿಂ ಘನಪಂಡಿತರಿಂ ಪ್ರವೀಣರಿಂ |
ನಟ್ಟವರಿದಲಂಪ್ರವೊಡೆದೊಪ್ಪಿದುದಾನಗರಂ ಧರಾಧಿಪಾ ||೨೬||

ಈಪರಿ ಬೆಡಂಗುವೆತ್ತೆನೆ

ವಾಪುರಕೆ ಸುಧರ್ಮನೆಂಬ ಪೆಸರುಳ್ಳಧರಿ |

ತ್ರಿಪತಿ ರಂಜಿತನಿಂದುಕ

ಲಾಸಪದಾರ್ಕಕನಜೊರ್ವನರಸಾಗಿ ನೃಪಾ ||೨೭||

ಮತ್ತಪಾಪುರಂ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿ ದುರ್ದಂತೆಂದೊಡೆ,

ಕೇಳಂ ಮಿಕ್ಕಾಗಮಾನೀಕಮನೊಸೆದಿನಿತಂಟಂ ಪರದ್ರವ್ಯಮಂ ಕೂ
ರ್ತಾಳೋಕಂಗಳ್ಯುನನ್ಯಾಂಗನೆಯರನುಜಿ ಜಿಹ್ವಾತಿಲಾಂಪಟ್ಟದಿಂ ಸಂ|

ಮೇಳಂ ಮಾಡಂ ನಿಷಿದ್ಧೋದ್ರಚಿಪರಿಕರಮಂ ನಿಲ್ಲದಾಘ್ರಾಣಿಸಂಮೇಣ
ಭಾಳಾಕ್ಷಾನರ್ಪಿತಾಂಚತ್ಯುಸುಮದನುಗಂಪಂತದುವೀಂದ್ರಚಂದ್ರಾ ||

ಇಂತೆಸೆವ ಸದ್ಗುಣಭೂಪಾಲಕನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ಸತ್ಯವೆತಿಯೆ
ನಿಸಿ ಪೆಸರುಳ್ಳ ಪೆಣ್ಣಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ||

ಅದಂತೆಂದೊಡೆ,

ವಾಣಿಯ ಜಾಣ್ಣುಧಾಂಬುಧಿತನೂಜಿಯ ಪೆಂಪಿನ ಗಾಡಿ ರಂಜಿಪಿಂ
ದ್ರಾಣಿಯ ವೈಭವಂ ನೆಗಜ್ಜಿ ರುಂಧತಿಯುನ್ನ ತಭರ್ತೃಭಕ್ತಿ ತಾಂ |
ಮಾಣದದೊಂದುಗೂಡಿ ಪೊಸಪೆಣ್ಣಿ ರಿಜಾಂತು ವಿರಾಜಿಸಂತೆ ತತೆ
ಕ್ಷೋಣಿಸರಾಟ್ಟುಧರ್ಮನ ವಧೂಮಣಿ ಯೊಪ್ಪಿದಳುದ್ಭಟೋರ್ಪಿಪಾ ||

ಇಂತು ಮನಂಗೊಳಿಸುವೆ ತ

ತ್ಯಾಂತಾಮಣಿಗೂಡಿ ಯಾಮಹಿಪನಿರುತಿರಲೋ |

ರಂತೊಂದುದಿನಂ ಮನದೊ

ಳ್ಳಂತಾನಮನಾಸೆಮಾಡಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂ ||೨೦||

“ಭುವಿನಾಪುತ್ರಸ್ಯ ಲೋಕೋಸ್ತಿ ಹಿ” ಯೆನಿಪತುಳಾವ್ನಾಯವಾಕ್ಯಂ
ಗಳಂ ಕೇ

ಳ್ಳವನೀಶಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮವನಿತಳಕ್ಕಂದು ಬಂದಂ ಮುನೀಶಂ |
ಸುವಿವೇಕಾಲಂಕೃತಂ ತಾನೆನಿಸುವ ಪೆಸರುಳ್ಳಚ್ಚಯೋಗೀಂದ್ರಚಂದ್ರಂ
ಸುವಿಲಾಸಾತ್ಮಂತದುವೀ ಲಸತಿಯ ಗುರುವರಂ ಕೇಳ್ವರೆಂದ್ರಾಗ್ರಗಣ್ಯಾ ||

ಗುರುವಿನ ಬರವಂ ಕೇಳ್ವದೆ ತಾಂ ತನ್ನ ನಲ್ಲೆ

ವೆರಸತಿಮುದದಿಂದಂ ಬಂದು ಪಾದಾಂಬುಜಕ್ಕೂ

ಳಿ ಹಿದಿರಗಿ ಸಮುದ್ಭದ್ಭಕ್ತಿವೆತ್ತಿರ್ಪ ತದ್ಭಾ

ವರನನೊಸೆದು ನೋಡುತ್ತೊಯ್ಯುನಿತೆಂದನಾಗಳೆ ||೨೧||

ಇಂತೆನೆ ಕೇಳುತೆ ತನ್ಮುನಿಚಂದ್ರಂ

ಹಿತಣಜನ್ಮದೊಳ್ಲ್ಲದ ಸೈಪಿಂ |

ನ್ನೇಂತದು ಕಾಂಕ್ಷಿಸೆ ಬಪ್ಪದೆನಲ್ ಭೂ
ಕಾಂತನದಕ್ಕು ಸುರ್ದಂ ಮಗುಡ್ಡಾಗಳ್ || ೩೩ ||

ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದ ಸಂಪದಂ ರುಚಿಯಿಲ್ಲದಂಬು ಸಮುಲ್ಲಸ
ಸ್ತಿತ್ರನಿಲ್ಲದ ಬಾನ್ಸರೋರುಪಮಿಲ್ಲದಗ್ಗದ ತಣ್ಣೊಳಂ |
ಚಿತ್ರಮಿಲ್ಲದ ಭಿತ್ತಿ ಸೌಸವಮಿಲ್ಲದುದು ಮನಚ್ಚು ಚಾ
ರಿತ್ರನಿಲ್ಲದ ಭೂಸನೇಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳನೇ ಮುನಿಪುಂಗವಾ || ೩೪ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಮೈತರುಚಿಬೆಳಗದಂಬರದಂತೆ ಸುಕುಮಾರಸಕಿ
ಲಯುವಿಸರಮಂ ಸವಿದು ನುಣ್ಣಿನಿಯನೊಡರ್ಚುವೆ ಕಲಕಂಠಮಿಲ್ಲದಿ
ಮ್ನಾವಿನಂತೆ ಮಂಜುಳಕಂಜಕಿಂಜಲ್ಕ ಪುಂಜರಂಜಿತಕಾದಂಬಮಿಲ್ಲದಂ
ಬುಜಾಕರದಂತೆ ಸಮುದಂಜಿತಕುಟಲಪಟುಚಂಚೂಪುಟಕೋಟವಿಪಾ
ಟಿತಮನೋಹರಪರಿಪಕ್ವಫಲನಿಷ್ಕಂ ದಮಧುರರಸಾಸ್ವಾದನವಿಕಸ್ವರವಿ
ರಾಜಿತರಾಜಕೀರಮಿಲ್ಲದುದ್ಯಾನದಂತೆ ತನಿಗಂಪಂ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿದುಂಡು
ಪೊಂಗಿ ಪೊಚಿಯೇಚಿ ಪೊಂಪುಕೆಯೋಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸಳ್ಳಸೆಯೊಳೂಟಂಗಿ
ಯೋಂಕರಿಪ ಮದಾಳಯಿಲ್ಲದಲರಂತೆ ನಂದನನಿಲ್ಲದಾಜವಂಜವದಲಂಪಿನ
ಪೆಂಪು ರಂಜಿಸದವನಿಯೊಳ್ ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ,

ಕೀರ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಚಾಗಮುನ್ನತಲಕ್ಷಣಾದಿಲಸದ್ಗುಣ
ಸ್ಥೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಕಬ್ಬುಮೊಪ್ಪುವೆ ಮೋಹಪಾಶಸಮುಲ್ಲಸ |
ಜ್ಞೋತಿಯಿಲ್ಲದ ಜೋಡೆ ಯಾಡುವ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಲಂಪು ಚಿ
ನ್ಮೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಯೋಗಿಲಾಂಛನವೇಂ ವಿರಾಜಿಸುದೇ ಋಷೀ || ೩೫ ||

ಎಂದಿಂತು ನೀತಿಯುಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕರುವಂ ತೋಚಿ ಸತಿವೆ
ರಸು ಬಿನ್ನ ಪಂಗೈದು ತತ್ಪುಧರ್ಮನಿರವಂ ಕಂಡು ಮುಗುಡ್ಡಾ ಮುನಿನಾ
ಘಸಿಂತೆಂದಂ ||

ಅದೊಡೆ ನೃಪ ನೀಂ ಸಂ

ಪಾದಿಸಿದ ಸುಪುಣ್ಯಮಿಲ್ಲದೆಂತಕ್ಕುಂ ಪು |

ಪ್ರೋದಯಮನೇ ತನ್ಮುನಿಸತಿ
 ಗಾದಿನಕರವಂಶಜಂ ಮಗುಚ್ಛಂತೆಂದಂ ||೩೬||
 ಮುನಿಸತಿಯವೆಧರಿಸಾನೀ
 ತನುವಂ ಕೊಟ್ಟುದೊಡಂ ತನುಜನಂ ಪಡೆವೊಂ |
 ದನುವಂ ದಯಗೈಯ್ಯನಲಾ
 ದಿನಕರಕುಲಜಂಗೆ ಮಗುಚ್ಛು ಬುಷಿ ಯಂತೆಂದಂ ||೩೭||

ಚಂತ್ರಚರಿತ್ರ ಕೇಳಿನಗೆ ನಂದನನಂ ಪಡೆವೊಂದು ಪುಣ್ಯವೀ
 ಗಾತ್ರಮನಿತ್ತೊಡಂ ದೂರಕದೆಂದೆನಲಾ ಬುಷಿವಲ್ಲಭಂಗೆ ತ |
 ಸ್ತಿತ್ರಕುಲೋದ್ಭವಂ ಜತಿಯೆ ಬಿನ್ನ ಪವೀಸಲೆಬಂಜನಂಬಸೊ
 ಲಾತ್ರಿಯೊಳಂತು ಪೋಪುದೆನಲಂದು ಬಚಿಕ್ಕಾರದಂ ಮುನೀಶ್ವರಂ || ೩೮ ||
 ಕೇಳಾದೊಡುವರ್ಪತಿ ಯೊರ್ವಕುಮಾರಿಯಂ ಮೇ
 ಳ್ಳೊಳಾಹ್ಲನರ್ಧ ತನುವಂ ನೆಜಿ ಕೇಣಿಗೊಂಡಾ |
 ಶೈಲೇಂದ್ರಕನ್ಯಕೆಯನರ್ಚಿಸಿದಂದು ನೀಂ ಕೀ
 ತ್ಯಾಳಾಸಮಂ ಪಡೆವುದೆಂದೊರೆದಂ ಮುನೀಶಂ ||೩೯||

ಇಂತು ಪ್ರತಿಯಂ ಪಡೆವುತ್ತಮಮಾರ್ಗಮಂ ಪೇಟಾ ಮುನೀ
 ಶ್ವರಂ ತದ್ಭಾಷಾಲಕನಂ ಬೀಚೊಂಡು ಪೋಗಲತೃಪ್ತನಂದದಿಂದೊಂದು
 ಸುಮುದಾರ್ತದೊಳ್ಳಾತ್ಮವತಿವೆರಸನಂತಸಂರಂಭದಿಂದೊಂದು ತದೀಯ
 ನಗರದುಪವನದುಪಕಂತದೊಳ್ ಮನಂಗಳೊಳಿಪ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿಯ
 ಗುಡಿಯ ಕಡೆವಾಗಿಲೊಳೊಡನೆ ಬಂದ ಪಡೆವಳನೊದಲಾದಖಳಿಸೇನೆಯ
 ನಿರಿಸಿ ಯುರುತರಭಕ್ತಿರಸಭರದುರುವಣೆಯಿಂದಂ ಬಂದು ದೇಗುಲಮಂ
 ಪೊಕ್ಕಿದುವ ಲೇಖೆಯಂ ಕಂಡಿಂಗದಿವ ಕ್ಕಿಯಂತೆ ಪೊಂಗಿ ಪೊಜೆಯೇ
 ಣಿ ಸಾಪ್ತಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಮಗುಚ್ಛು ಸಿಲ್ಪಲಿಳ ಜಗನ್ನಾತೆಯಂ
 ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ಸುಧರ್ಮನೆನೆದಿದಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಧ್ಯಾನವಾಹನಮಂಜುಳಾಸನಲಸತ್ತಾ ದ್ಯಾಘ್ನಪಂಚಾಮೃತ
 ಸ್ನಾನಾಚ್ಛಾದನಭೂಷಣಾಗರುಯುತಶ್ರೀಖಂಡಕುಭಾಹೃತಾ |

ಸೂನಸ್ತಕ್ತತಿಥೂಪದೀಪವರನೈವೇದ್ಯಂ ಸುತಾಂಬೂಲದಿಂ
ತಾನಾರಾಧಿಸಿದಂ ವಧೂಟವರಸಾಭೂಪಂ ಮಹಾದೇವಿಯಂ ||೪೦||

ಇಂತು ಪೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದಂತಕಾಂತಕನರ್ಥಾಂಗಿಯಪ್ಪ
ಚಂಡಿಕಾದೇವಿಯನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಯಿದಿರೊಳ್ಪರವ
ಶರಾಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡಾದಂಪತಿಗಳಿರೆಯಿರೆ,

ನಿಮ್ಮ ಘನಭಕ್ತಿಗಿಂದೊ
ಲ್ದಾಂ ಮೆಚ್ಚಿದೆನಿತ್ತನೊರ್ವಳಂ ಪುತ್ರಿಯನಿ !
ನುಮ್ಮಳವೇಕೆನುತದ್ರಿಜೆ
ಸಮ್ಮದಮಪ್ಪಂತೆ ನುಡಿಯಲೆಜ್ಜ ತ್ತಾಗಳೆ ||೪೧||

ಶಿವೆ ಕೊಟ್ಟಳ್ಪುತ್ರಿಯನೆಂ
ದವನೀಶಂ ತನ್ನ ಕಾಂತೆವರಸಗಜೆಯನು |
ತ್ಸವದಿಂ ಬೀಣ್ಣೊಕ್ಕಂಡು ಮನದೆ
ಸುವಿಲಾಸಂವಡೆದು ತನ್ನ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಂ ||೪೨||

ಇಂತು ಋಷೀಶ್ವರನುಪದೇಶದಿಂದಂ ಚಂಡಿಕೆಯನಾರಾಧಿಸಿ
ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವರಮಂ ಪಡೆದೇವಿಡದೆ ಸುಖಸುಧಾವಾಸಿಯೊಳ್ಪೂಡಿ
ಮುಖುಂಗಾಡಿ ಸುಧರ್ಮಂ ಸತ್ಯವತಿಗೂಡಿ ಯೆಸೆದಿದಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ,

ತಣ್ಣೊಳದೊಳ್ಪಜ್ಜಂಭಿಸರಸಂಚೆಯ ಜೋಡಿನವೊಲ್ಪೊದ್ಪದ್ವಿ ಪೂ
ದೊಂಗಲೊಳೊಪ್ಪತಿರ್ಪ ಮಧುಲಿಣೈಥುನಂಬೊಲಜಸ್ತ್ರಮಚ್ಚನೆ |
ಳ್ಳಿಂಗಳೊಳುರ್ಬಿ ತೇಂಕುವ ಚಕೋರಕದಂಪತಿಯಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿನಾ
ಡಂಗಳೊಳೊಲ್ದು ಸತ್ಯವತಿಗೂಡಿ ಸುಧರ್ಮನರೆಂದ್ರನೊಪ್ಪಿದಂ ||೪೩||

ಮತ್ತಮಾದಂಪತಿಗಳಕೋದಯಮಂ ಕಂಡೆಣೆವಕ್ಕಿಗಳಂತೆಡೆ
ವಿಡದೆ ವೆ.ಹೋಲ್ಲಾಸದಿಂದಂ ಸುಖಿಸುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ, ಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕಾ
ಸತ್ಯವತಿಗಳವೆನೊಳದೊಣಿ ಬಳವುತ್ತಿದುರ್ದು ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಶುಕ್ತಿ ಕೆಯೊಳ್ಬಳವಂತಿರೆ
ಮೊಕ್ತಿ ಕಮುಖೆ ಮಣಿಶಲಾಕೆ ಧಾರಿಣಿಯೊಳ್ |
ಮೈಕ್ತ ರಲತೆ ನಂದನದೊ
ಳ್ವೈಕ್ತಂ ಸತಿಯುವರದಲ್ಲಿ ಬಳದುದು ಗರ್ಭಂ || ೪೪ ||

ಶುಭಗರ್ಭಂ ದಿನದಿನಕಂ
ದಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ಮೃದಲಾನ್ಮಸನ ಸತಿ ವಿಲಸ |
ದ್ವಿಭವಂಬಡೆದೆಸದಳ್ಳೀ
ಭವಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಗಂಧಬುಬ್ಬಮರಾ || ೪೫ ||

ನಡೆಗಾಲಸ್ಯಂ ಮುಖಾಂಭೋಜಕೆ ಧವಳತೆ ಕರ್ಣಾಂತನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮೇಣೊ
ಳ್ಳಿಡಿದಂಚತ್ಯಾಂತಿ ರೋಮಾಳಗಳಸೆವಳಗರ್ಪಜ್ವಳನ್ನಿ ಗ್ಧಭಾವಂ |
ಪೊಡವಂಗಳ್ಳು ಬುರ್ಗರ್ಭಕ್ಕಮರ್ದ ಬಯಕೆ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಾಂ
ಪೊರ್ದಲುಂ ತಾಂ
ಜಡಸಂಜಾತಚ್ಚದಾಕ್ಷಿದ್ವಯ ಪೊಸಬಿಸಿರಂ ತಾಳ್ವ ಕಣ್ಣಿಡ ಮಾಡಳ್ ||
ಮತ್ತಮಾಕಾಲದೊಳ್,

ಬಸಿರೊಳ್ಳಂಕಜಪೀಠಸಿ
ರಿಸಿದುರುಶೃಂಗಾರನಿಧಿಯನಗಲದೆ ಕಾದಿ |
ಪ್ರಸಿತೋರಗನನೆ ಕರ್ಪಿಡಿ
ದೆಸೆದುದು ಘನರೋಮರಾಜಿ ತಚ್ಚ ಶಿಮುಖಿಯಾ || ೪೬ ||

ಮೂಲೋಕದೊಳುದಯಿಸು
ವೀಬಾಲಿಕೆಗೆಣೆಯಿಲ್ಲವೈದೆ ಕಂಗೊಳಿಸ ವಧಾ |
ಜಾಲದೊಳಂದಿರದುಜಿಪುವ
ವೋಲಡಗಿದುವವಳ ತ್ರಿವಳಗಳ್ಳೊಪಾಲಾ || ೪೭ ||

ಉದಯಿಪಶಿಶುಗೇಂ ಧರ್ಮಂ
ಬಿದಿ ಮಿಸುನಿಗೊಡಂಗಳಲ್ಲಿ ತೀವಿ ಮಿಸುಪ ನೀ |

ಲದ ಮುಚ್ಚುಳಿಟ್ಟುನೊಲೊಲೆ
ಮದಿಗಳ್ಳಿ ಪಿಡಿಮ ಮೊಜೆಮವಾಶತಿಮುಖಿಯಾ ||೪೯||

ಅಬ್ಬಂಗಧಿಕನಿಧಾನಂ
ಕಲ್ಪನೆಯಿಂ ದೊರಕಿ ಪೆಚುಮಂತಿರೆ ಗರ್ಭಂ |
ನಲ್ಪೊಡೆಯೊಳೊಯ್ಯನಂದೊಂ
ದಲ್ಪೊಂಗಿದುದವಳ ಸಣ್ಣ ನಡು ಭೂಪಾಲಾ ||೫೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಅಳಕಚಯಂ ಕವಲ್ಪುದು ಕದಂಪತಿಕಾಂತಿಯನಾಂತುದಕ್ಕೆ ವೆ
ಗ್ಗಳಿಸಿ ಬವಿಲ್ಕಯಂ ಪಡೆದುದೊಯ್ಯನೆ ಜಾಡ್ಯಮನಂಗವಲ್ಲಿ ಮೇ |
ಣ್ಣಳಿದುದು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನಿಡುಸುಯ್ಯಲರುವಿದುದಾನನಂ ಸಮು
ಜ್ವಳತರಕಾಂತಿವೆತ್ತುದು ವಿನಿರ್ಭರಗರ್ಭದೇ ತದ್ವ್ಯಧೂಟಿಯಾ ||೫೧||

ಇಂತು ನವಮಾಸಂ ತೀವಿ ಪೂರ್ಣಗರ್ಭಮಂ ತಳದಂಬಿಕಾಸ್ತ್ರರ
ಣೆಯಂ ಮುಖಿಯದಾಸತ್ಯವತಿಯನಂತಭೋಗೋಲಿ ಣಸಂರಂಭದಿಂದಂ
ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಯಿರೆ,

ನವಮಾಸಂ ತೀವೆ ಸಮು
ತ್ಸವಮಾಗಲೆ ಜನಸಿಗಾನ್ಯಪಂ ತೋಷಿಸಲೊ |
ಪ್ಪುವ ಸಮುಹೂರ್ತದೊಳಂದು
ದ್ವೈವಮಾದಳ ಕಾಮನಸಿಯವೋಲೆ ಪೆಣ್ಣೊ ಮ್ಗಳ ||೫೨||

ಇನಿಗಡಲೊಳ್ಳುಧಾರುಚಿಯ ನಿರ್ಮಲಲೇಖೆ ಮನೋಜ್ವ ವಲ್ಲಿಯೊ
ಳ್ಳುನುಗುವೆ ಪೂವಿನಚ್ಚ ನನೆ ಬಾಚೆಪ ವೀಣೆಯೊಳಂಚರಂ ವಿನೂ |
ತನಮುಣಿಯೊಳ್ಳುಕಾಂತಿ ಮೃಗನಾಭಿಯೊಳೊವಪ್ಪುಪೆಂಪ ಗಂಪು ಸಂ
ಜನಿಸವೊಲಾಕುವಾರಿ ಯೊಗೆದಳ ಸಮುದಂಬಿತಮಾತ್ಮಗರ್ಭದೊಳ್ ||

ಇಂತತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ಕುಮಾರಿ ಪುಟ್ಟಲಂಗನೆಯರರಬುರ್ಗಂ
ದೊಸಗೆಯಂ ಪೇಜಿಲವರ್ಗಂಗಚಿತ್ತಮೆನಿತ್ತು ತುಂಗಮಯಮಂಗಳ
ಸೌಂದರದಿಂದಂ ಜಾತಕರ್ಮಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಖಿಲವಿಶಿಷ್ಟರಂ ವಿವಿಧಾನಂ

ಗಳಂ ತಣಿಪಿ ಯಾಸುಧರ್ಮಮುಹಾರಾಯಂ ಸತ್ಯವತಿಗೂಡಿ ತದ್ಬಲಿ
ಕೆಯಂ ಸಲಹುತ್ತಾನಂದಕ್ಷೀರವಾರಾಸಿಯೊಳ್ ಮೂಡಿ ಮುಜುಂಗಾ
ಡುತ್ತೆಸೆದಿದಂ,

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ ||

ಮಾವೆಟ್ಟಲ್ ಬಲಿಮುಖನಾ
ನಾವಿಧಲೌಕಿಕಶುಭಂಗಳಂ ವಿರಚಿಸಿ ಮೇ |
ಣಾವರಿಸಿದ ಮುದದಿಂ ತ
ದ್ಭಾವರನೆಸೆದಿದಂ ನುಡ್ಬಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಾ ||೫೪||

ಪನ್ನೆ ರಡುದಿನದೊಳುಂ ತಾಂ
ಕನ್ನೆಗೆ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯೆನಿವೊಳ್ಳಿಸರಂ |
ಮುನ್ನಿ ಟ್ವಾತಾಯ್ತಂದೆಗೆ
ಳುನ್ನ ತಸಂತೋಷದಿಂದೆ ಪೂರೆಯುತ್ತಿದಂ ||೫೫||

ಮಿಗೆ ಮುದದಿಂದಂ ತಾಯ್ತಂ
ದೊಳೊಲೆ ತತ್ಕಮಾರಿ ಬಳಯುತ್ತಿದಂ |
ನಗ್ಗ ಸಿತಪಕ್ಷದಿಂದುವ
ಸೊಗಸುವ ಕಳಯಂತೆ ಸೊಮವಂಶಲಲಾಮಾ ||೫೬||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೊಳಮಣಿಬಿತ್ತೈಶವಾಲಂಕಾರಮಂ ತಳದಂಗಳನ
ಕೀರ್ತಿಯಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಲತೆಯಂತೆ ಪಡೆದರ ಕಣ್ಣನಕ್ಕೆಡವಿಡದಾನಂ
ದಮಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬಳವುತ್ತಂ ಬಾಲಿಕೆ ಯೆಸೆದಿದಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಮಾರನ ದೀಹದಂಚೆವೆಣಿ ಮನ್ಮಥರಾಜನ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಿ ವೈ
ಸಾರಿಣಲಕ್ಷ್ಮಣೈಸಿರಿ ಮನಶ್ಯಯನಣ್ಣಲರ್ವಿಲ್ಲನೋದಿಸಾ |
ಸಾರಿಕೆ ಪಂಚಬಾಣನ ನಗಣ್ಣ ವಲಂ ಬಳವಂತಿರೈದೆ ತ
ಚಾ ರುಕುಮಾರಿ ತಾಂ ಬಳಯುತ್ತೊಪ್ಪಿದಳುದ್ಭಟಭಾಮಿಸಾಲಕಾ || ೫೭ ||

ಇಂತು ಸತ್ತರತ್ಯಾನಂದವಲ್ಲಿ ಬಳವಂತೆ ನಳನಳಿಸಿ ಬಳದು ದಶ
ವರ್ಷದ ಕನ್ನಿಕೆಯಾಗಿ ತತ್ಸಂದರ್ಭವತಿ ಕಣ್ಣೆ ಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಳೆ ||

ಆದಂತೆಂದೊಡೆ,

ಮೂಡುವ ಕುಟ್ಟಲಸ್ತನಯುಗಂ ನಿಜಿಗೊಳ್ಳ ಸುನೀಲ ಕುಂತಳಂ
ಗಾಡಿಯನೀವ ವಕ್ತ್ರ ಶಶಿ ಪರ್ಚುವ ಚಾರುನಿತಂಬವಂಗದೊ |
ಳ್ಳೊಡುವ ಕಾಂತಿ ಪುಟ್ಟುವೆಳನಾಣ್ಣೊಪ್ಪೊಣ್ಣುವ ಬಾಸೆ ಬೆನ್ನೊಳಂ
ದಾಡುವ ವೇಣಿ ತಾಂ ಸೊಗಸೆ ಸೊಂದರಿ ರಂಜಿಸಿದಳೆ ನೃಪಾಲಕಾ ||೫೮||

ಬಡವಪ್ಪ ಮಿಗ್ಗಂ ಮಿಗೆ

ಕುಡುವೆಳಗಂ ಪರಪುವಕ್ಷಿ ಸೊಗಸುವ ಜಾಣಂ |

ತುಡುಕುವ ಮಧುರಾಲಾಪಂ

ಕಡು ರಂಜಿಸೆ ಬಳದಳಾಕುಮಾರಿಕೆಯರಸಾ ||೫೯||

ನುತಕರ್ಣಾಂತಾಯತಾಕ್ಷಿದ್ವಯಮಮದರ್ ನಿತಂಬು ಚಳತ್ಕೀರ್ತಪಾಶಂ
ಸ್ತುತಪಂಕೇಜಾನನಂ ಮಂಜುಳಬದರಫಲೋರೋಜಯುಗ್ಮಂ ಸಿರೀಷೋ
ನ್ನತಮಾಲಾಪೋಲ್ಲಸದ್ವೋರ್ಯುಗಗಳಮಹಶರೀರಂ ಸುಖಿಂಬಾಧರಂ ಸಂ
ತತಮುದ್ಯಚ್ಛೋಭಯಂ ಬೆತ್ತಿರಲವಳಸದಳೆ ಸೋಮವಂತಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಾ||

ಇಂತು ವಿರಾಜಿಸ ತದ್ಭಿ

ಕಾಂತಾತ್ಮಜೆಯೊಂದುದಿನದೊಳಾನಿರ್ಪ ವನಾ |

ಭೃಂತರಕಾಡುತೆ ವನಿತಾ

ಸಂತತಿವೆರಸೊಲ್ಲ ಬಂದಳುದ್ಭಟದೇವಾ ||೬೦||

ಬಂದು ತತ್ಸುಕುಮಾರಿ ಬಾಲೆಯರೊಗ್ಗುಗೂಡಿ ವಿಲಾಸದಿಂ

ದಂದು ನಂದನದೊಳ್ಳಿ ಜಾಕ್ಷಿಮರೀಚಿಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂದೊಸ |

ವಿಂದುಕಾಂತದ ಮೂಡುವೆಟ್ಟಿದೊಳಂಬುಜಾಕರದೊಳ್ ತಾ

ಮಂದಿರಾಂಕಣದೊಳ್ಳಿಹಾರಿಸುತೊಪ್ಪಿದಳ್ಳ ಪಪುಂಗವಾ ||೬೧||

ಪರಿಮಳಮಂ ಪಸರಿಸುತುಂ

ಕರಮಮದರ್ಲರ್ವಳ್ಳಿಗಳನಖಿಳಫಲತರುವಂ |

ಪರಿಲೋಕಿಸುತುಂ ಸಖಿಯು
ವೊರಸಾವನದಲ್ಲಿ ಕುವರಿಯಾಡುತ್ತೆನೆದಳೆ ||೬೩||

ಈಪರಿ ಮುದದಿಂ ಸೊಗಯಿಸು.
ವಾವೊಸಬನಸಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಂ ನಳಿನೀ |
ರೂಪಜಿದಂಬಕೆ ಬರೆ ಹಂ
ನೀಪರಿವಳಯಿತಮದೊಂದು ಸರಮೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ||೬೪||

ನಳನೀವಿತ್ತೊಂದುಕಾಂತಾವಳಯುತಫನಸೋಪಾನಮಾರ್ಗಂ ಲಸನ್ಮಂ
ಗಳನೀರೋಲ್ಲಾಸಸಾಮ್ಯಾಟನಗುರುಕವಿನೀಲಾಬಜ್ಜಪೂರ್ಣಂ ತಮಸ್ಸಂ
ಕುಳಕೀರ್ಣಾತ್ಯುಧ್ವರುಗ್ರಾಜಿತಮದಮಧುಲಿತೋಭಿತಂ ವಿನಾಕೇತೂ
ಜ್ವಳಚಕ್ರಾವರ್ತಮಂದೊಪ್ಪಿದುದು ತಿಳಿಗೊಳಂ ಯುಕ್ತಚಂಚದ್ಗ್ರಂ
ಹೌಫಂ ||೬೫||

ಬಾಸಣಿಸಿ ಕಮಲಕೆಳಗುವ
ಕೇಸರರಜದಿಂ ತೊಳಪ್ಪ ಕಾಸಾರಮನಾ |
ವೈಸಾರಿಣಾಕ್ಷಿ ಪೊಕ್ಕಳ್
ವೈಸಾರಿಣಹಂಸಕೋಕತತಿ ಬೆರ್ಚುವಿನಂ ||೬೬||

ಎಳವೆಣ್ಣಳ್ವರಸಂಬುಜ
ದಳಲೋಚನೆ ತಪ್ಪರಸಿಯನೊಲವಿಂ ಪೊಕ್ಕು |
ಜ್ವಳಸಲಿಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳಂ
ದಳವೆಟ್ಟೆನೆದಿರ್ದಳುಧ್ಯುಟಕ್ಕೆ ತಿಪಾಲಾ ||೬೭||

ಬಾಲೆ ನಿಜಸಖಿಯರೊಳ್ ಜಲ
ಕೇಳಯಿನಂದುಣಿ ಬೆಟಲ್ದ ತನುವಂ ಜಲದೊಳೆ |
ಲೀಲಮಿಗಲೊಲ್ಲಡಂಗಿಸಿ
ಲೋಲೇಕ್ಷಣೆ ಮಾರಗಮನೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತೆನೆದಳೆ ||೬೮||

ಇಂತು ಸೌಂದರವತಿ ವೆಣಗಮನೆತ್ತಿ ತತ್ಪ್ರಸಾರವಲಯಾಯಿತಪೆ
ಟುವಟವಿಟಪಿವಿಟಂಕಾಗ್ರದೊಳ್ ಮನಂಗೊಳಪ ಶುಕಪಿಕಂವೊದಲಾದ
ಮನೋಜ ವಿಹಗಜಾಲಲೀಲೆಯನಾಲೋಕಿಸುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ,

ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣಗಾತ್ರ ತತ್ಸರೋರುಹಾಕರಸ್ಥಿತಾ
ಚ್ಛಾನ್ದಾದೊಳ್ಳುಟುಂಗಿ ನೋಡುತಿರ್ಪಿನಂ ದಲಿತ್ತಲಾಂ |
ಪೂರ್ಣಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಯಾವನಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ವಿ
ಸ್ತೀರ್ಣಮಾದ ಮಾನುರಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಡುತೊಪ್ಪಿದೆಂ ||೨೯||

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಪಕ್ಕವಾದಿಸಿವೊಳ್ಳಂ ಭುಜಿಸುತ್ತಮಾಂ
ನಿಲ್ಲದಾಡುತೆ ಬಂದು ತತ್ಸರಸೀತಟಸ್ಥಿತಮಾದ ಸಂ |
ಫುಲ್ಲಪಲ್ಲವಶೋಭಿತಾಮ್ರಮನೊಲ್ಪಡದಲೀಲೆಯಿಂ
ಮೆಲ್ಲನಾಕೊಳನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾದುದಕ್ಷಿಗೆ ಸಂಮದಂ ||೩೦||

ಆಳೇಜನದೊಡನಾಜಲ

ಕೇಳಯಿನೆನೆನಾಕುಮಾರಿಯಾಸ್ಯಮನೊಲ್ಪಾ |

ನಾಲೋಕಿಸಿ ಕಂಡೆಂ ಭೂ

ಪಾಲಕಕೋಟೀರಪೀಠಸಂಸ್ಥಿತಚರಣಾ ||೩೧||

ಆಸರಸೀಸರಸೀರುಹ

ಮಾಸರಸಿಜಮುಖಿಯ ಮುಖಸರೋಜಾತಕಣಂ |

ಪಾಸಟಯಲ್ಲದಿರಲ್ಕಂ

ಡೋಸರಿಸದೆ ಕುತುಕಭಾವದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದೆಂ ||೩೨||

ಭಾವಿಸಿ ಕಳವೆಡೆದಾವೊಗ

ದಾವರೆಯಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ತ |

ದೃಷ್ಟಿವಕಿಯಧರಂ ಮಿನುಗಿದು

ದೇವಣ್ಣಿ ಪೆನದಜ ಚಲ್ವನುದ್ಭಟದೇವಾ || ೩೩ ||

ಇಂತವಳ ಮೊಗದಾವರೆಯೊಳ್ ಮನಂಗೊಳಪರುಣಾಧರಮಂ
ಕಂಡು ಬಿಂಬಫಲಮೆಂದಾನಾವರಿಸಿದಾಸೆಯಿಂದಂ ಸ್ಮೃತಿಸಲಾರದೆ,

ಬೆಚ್ಚರಮೈದಿ ಬಂದವಳ ಚೆಂದುಟೆಯಂ ಪೂಸತೊಂಡೆವಣ್ಣಿ ದೊಂ
ದಚ್ಚರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟತನುತಟ್ಟಿಯಿನೊಲ್ಲ ಕರ್ಮಂಕಲಂತವಳ್
ಬೆಚ್ಚ ಕರಾಗ್ರದಿಂ ಪಿಡಿಯಲಂದೆನಗಾದುದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳ ಭಾ
ಸ್ವಚ್ಚ ತುರೋಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟ ಸುರಪೂಜಿತಶಂಕರಪಾದಪೂಜಕಾ || ೨೪ ||

ಮುನಿ ಮುನಿಮ ಶಾಪಮಂ ಮು
ನ್ನೆ ನಗಿತ್ತುದ ತೋಪಿತಾಗಳಿನರವಾಕ್ಯಂ |
ಜನಿಸೆ ಲಸದ್ಭಾಳಿಕೆಯೊಡ
ನನುರಾಗದಿನೊಯ್ಯನುಸುದೊನಿಂತೆಂದು ನೃಪಾ || ೨೫ ||

ಬಿಡು ಬಿಡು ಬಾಲ್ ನಿನ್ನ ರದನಚ್ಚದಮಂ ಪೂಸತೊಂಡೆವಣ್ಣಿ ದೊಂ
ದಡಸಿದ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಪಿಡಿದೆನೆಂದೆನೆ ಬಿಟ್ಟವಳನ್ನ ಜನ್ಮಮಂ |
ಕಡು ಮುದದಿಂದೆ ಕೇಳ್ದನಗೆ ತಾಂ ಸಖಿಯಾಗಿ ಮನೋವಿಲಾಸಮಂ
ಪಡೆದು ಸಖೀಜನಂಬರಸು ಪೂಗೊಳನಂ ಪೊಪ್ಪಿಮಟ್ಟಳಚ್ಚಿಯಿಂ || ೨೬ ||

ಬಟಕಾಸತಿ ಯೆನ್ನಂ ಕೊಂ
ಡುಚಿದಾಜಲಕೇಳಿಯಂ ಕೆಳದಿಯರ್ವರಸು |
ಜ್ವಳಮುದದಿಂ ಬಂದುಪ್ಪಿ ನಿಜ
ನಿಳಯಮನಂದೊಲ್ಲ ಪೊಕ್ಕಳುದ್ಭಟದೇವಾ || ೨೭ ||

ಬಂದು ನಿಜನಿಳಯಮಂ ಪೂ
ಕ್ಕಂದೊಲವಿಂ ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ್ವರಸಾ |
ನಂದದೆ ಬಿಡದೆನ್ನಂ ತ
ತ್ತೊಂದರವತಿ ಪೊರೆಯುತಿರ್ವಳುರ್ವಿನಾಥಾ || ೨೮ ||

ನಾನಾಕಲೆಯಂ ಸಾಧಿಸು
ತಾನಂದಂ ಬಡೆದು ಪೆತ್ತವರ್ವರಸನ್ನಂ |

ತಾನೊಲ್ಲೋವುತ್ತುಂ ತ
ನೀನಾಂಬಕೆ ಯೆಸೆದಳುದ್ಭಟಕ್ಷತಿಪಾಲಾ || ೭೯ ||

ಉಣಿಸಿಲ್ಲಾ ನುಣ ದೆ ಭೂ
ಪುಣಮಂ ತೊಡೆಳನ್ನ ನುಜೆದಗಲ್ದಿರಲಾಂ ನ |
ಲ್ತುಣಿಯಳ್ಳೋಗದೊಳಾಕೆಯ
ಗುಣಮುಣಿಯ ಗುಣಾತಿಶಯಮನಿನ್ನೇ ವೊಗಪ್ಪೆಂ || ೮೦ ||

ಎಂದಿಂತು ಸೌಂದರವತಿ ತನ್ನಂ ಪೊರೆವೆಂದಮಂ ಪೇಜುಕ್ಕುದ್ಭಟ
ಕ್ಷತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮಗುಟ್ಟಾಗಿಗಿಂತೆಂದಂ ||

ಕೇಳಲೆ ತಾಮ್ರತುಂಡ ಸಖಿಯಾಗಿ ಸಮಂತುಟು ನಿನ್ನನೋವುವಾ
ಬಾಲೆಯನೆಂತಗಲ ಲಸದೀಪನಕಾನಕೇಕೆ ಬಂದೆ ನೀಂ |
ಪೇಜೆನಲಚ್ಚ ಚಂಚುವಿನ ಚೆಂಬೊಳಸಂದು ಪಳಂಚಲೊಲ್ಲ ಭೂ
ಪಾಲವರಂಗೆ ಪೇಜುದುಣಿ ತಾನಿರದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಜ್ಜ ಮಂ || ೮೧ ||

ಧರಣಿ ಕೇಳ್ದನೋಮುದೊಳಾಂ ಪಲವುಂ ದಿವಸಂ ವಿಲಾಸದಿಂ
ದಿರಲೆನಗಂದು ಕೂರ್ತು ಸಖಿಯಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸ ತತ್ಪಮಾರಿಸೌಂ |
ದರವತಿಗಿಂದುಲೇಖೆಗೆ ಲಸತ್ಕ ಲೆಬಂದೊಡಗೂಡಿದಂತೆ ಹಂ
ಜರಿಸಿದುದಚ್ಚ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಜವ್ವನದೇಚ್ಚೆ ಯಲಂಪನೀಯುತುಂ || ೮೨ ||

ಮಿಸುನಿಗೆ ಕಂಪಲರ್ವಿಲ್ಲವೆ
ನನಿಗಗ್ಗದ ಕೂರ್ಪು ನಂದನಶ್ರೀಗೆ ವಸಂ |
ತಸಮಾಗಮಮೊಂದುವವೋಲೆ
ಪೊಸಜವ್ವನವಮದು ದಾಕುಮಾರಿಕೆಗರಸಾ || ೮೩ ||

ಇಂತು ಸೌಂದರವತಿ ನೂತ್ನಯೆವನೋದಯವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸು
ತ್ತಿದ್ದಳು ||

ಅದೆಂತೆಂದೋಡೆ, ||

ಲಪನಂ ಸೂರ್ಣೇಂದ್ರವಂ ಕೋನುಲತನು ಲತೆಯಂ ತುಂಗವಕ್ಷೋರು
ಹಂ ಹೇ

ಮಪಯೋಜಾತೋಲ್ಲಸತ್ಕುಟ್ಟಲಮನುಜಿ ಮಳಲಿಂಟಿಯಂ ಶ್ರೋಣಿ
ಮಿಂಚಂ |

ಚಪಲಾಪಾಂಗಂ ಚಲತ್ತುಂ ತಳಮಳಕುಳಮಂ ಬಾಸೆ ಕೃಷ್ಣಾಹಿಯಂ
ರಂಜಿಪ ಕಂತು ಕಂಬುವಂ ತಾಂ ಪಚಿಯಲೆಸೆದಳಾಕಾಂತೆ ರಾಜೇಂ

ದ್ರಚಂದ್ರಾ || ೪ ||

ನಡೆಗರಸಂಚೆ ಯಿಂಚರಕೆ ಕೋಗಿಲೆ ಯಿಂಗದಿವಕ್ಕಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೋ
ಮುಡಿಗಿ ನವಿಲ್ತೊಳಪ್ಪ ಮೊಲೆಗಳ್ಗೆಣೆವಕ್ಕಿ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನೊ
ಳ್ಳುಡಿಗಿ ಮನೋಜ್ಞ ಕೀರಶಿಶು ಕರ್ಪುಕುರುಳ್ಳಳದುಂಬಿವಿಂಡು ಕೀಳ್ವಡಿ
ಯೆನಲೆಂತು ಬಣಿ ಸುಪೆನಾಸುಕಾಮಾರಿಯನಾಂ ಮಹೀಧವಾ || ೫ ||

*

ಬದೆದೊಡಲರ್ಪವಿನ್ನಿಗ

ಲದೆ ಪೊದಿ ದೊಡೆಂತೊ ನೋವುನೆಂದೆತ್ತಿಂದಾ |

ಪದಯುಗಮನಂಟದಸುಗೆಯ

ಪೊದಡೆ ಳದಳರಂತೆ ಮೆಜಿದುದಡದಳಮವಳಾ || ೬ ||

ಚರಣದ ಚೆಲ್ವನಜಸ್ರಂ

ಪರಿಲೋಕಿಪರಕ್ಷಿ ಕಾಂತಿಗಳ್ತೊಲಗದೆ ನಿ

ತ್ತಿರದೆ ಗಜಿಗಟ್ಟದಪುವೆನೆ

ಕರಮೆಸೆದುವು ತಾನುಗುರ್ಗುಳಾಪ್ಪೊಣಿಯಾ || ೭ ||

ಆಡುತ್ತಾಡುತ್ತಂ ಮಿಗೆ

ನೀಡುಂ ಮುದದಿಂದ ಬಂದಮದೊಂದೆಡೆಯೊಳ |

ನಾಡೆ ಪಗಿಲ್ತೆಸೆವಾವೆಯ

ಜೋಡೆನೆ ಮೆಲಗಾಲ್ಗಳೆಸೆದುವಾ ಸುಂದರಿಯಾ || ೮ ||

* ಇಲ್ಲಿ "ಸೌಂದರವತಿಯ, ಪುದಾದಿಕೇತನರ್ಥನೆ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವಿದೆ.

ಅಣಮುಳ್ಳದ ಜತಿಗಳ ಬಗೆ
ಗುಣಿಸಂ ಮೋಣೆಚ್ಚು ಕೆಡಪುವಲವಿಲ್ಲನ ಪೂ |
ಗಣೆಗಳನಿರಿಸುವ ಮಿಸುನಿಯ
ದೋಣೆಗಳನಲ್ಲಂಭೆಗಳ್ಳುಜಿದುವಾಸತಿಯಾ ||೪೯||

ಮಿಸುಪೆಳಜವ್ವನಮೆಂದೆಂ
ಬಿನಿವಿಲ್ಲನ ವನದೊಳ್ಳದೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕಾಂ |
ಜನಕದಳಗಳನೆ ತತಾ
ಮಿನಿಯುತ್ಸಂಗಂಗಳಸೆದುವುದ್ಭಟದೇವಾ ||೫೦||

ಅಸಿಯನಡುವೆಂಬ ಲತೆಯಿರ
ಲೆಸವೆ ಲಸದ್ವ್ಯೂಧರಂಗಳೆಂದೆನಲತಿರಂ |
ಜಿಸಿದುವು ತತ್ಕಾಂತೆಯ ಸೊ
ಗಸುವೆ ನಿತಂಬಂಗಳುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಾ ||೫೧||

ಆಕಾರ ನಡೆ ನೋಡಿ ನಿ
ರಾಕಾರನದೇಕವೆಂದು ತಿಳಿಯದವಗ್ಗಾಂ |
ಲೋಕಿಸೆ ಧಾತ್ರಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ದಾಕ್ಯತಿಯೆನಲೆಸೆದುವೆಳಸಂಶಯಮಧ್ಯಂ ||೫೨||

ಪೂಸರಲನ ನವಸಿಂದದ
ವೈಸಾರಿಣನಾಡಲೆಂದಜಂ ಸಮೆದಲಸ |
ತ್ಯಾಸಾರಮೊ ಎಂದೆನಲಂ
ತಾಸುದತಿಯ ಪೋರ್ಕುಳಸೆದುದುದ್ಭಟದೇವಾ ||೫೩||

ಪಿರಿದಿನ ಸರ್ವಜಿತ್ತಿನಿಶ ಯಜ್ಞ ಮನಾಸುಳಿಪೋಕ್ಕುಳಂಬ ಬಂ
ಧುರತರಕುಂಡದೊಳ್ಳಮೆದು ಪುಷ್ಪಕರಾಸನೋಮೆಯಾಜಿ ಹಂ
ಜರಿಸರೆ ಕೀರ್ತಿ ನಟ್ಟಹರಿನೀಲದ ಯೂಪದ ಮೊಚ್ಚೆಯಿಂದೆ ತ |
ತ್ತಂಗಳಚ್ಚೋರಲೋಚನೆಯ ಬಾಸೆ ವಿರಾಜಿಸಿತುದ್ಭಟೋರ್ವಿಪಾ||೫೪||

ಮಾಗಸಸಿಯಂ ತೊಳಪ್ಪ ನಿಡುಬಾಸೆ ಯೆನಿಪ್ಪಸಿತೋರಗಂ ಸಮಂ .
ತಗಲದೆ ಪಾಯ್ ಮಂದದನು ಗಾರಡಿಗಂ ತವೆ ದಾಂಟದಂತೆ ನೆ |
ಟ್ಟಗೆ ಮಿಸುವೊಂದೆರಡೆ ರೆಯನೊಯ್ಯನೆ ಕೀಳಿದ ರೇಖೆ ಯೆಂಬಿನಂ
ಬಗೆಗೊಳಿಸಿತ್ತುವೊಪ್ಪುವೆ ವಳತ್ರಯಮಾಶಶಿಬಿಂಬವೆಕ್ತೆಯಾ ||೯೫||

ಅಮಲಿನಲಾವಣ್ಯಮೃತ
ರಮಣೀಯಘನಸರೋವರದೊಳೊಲ್ಲ ಮದ್ದಿ |
ಪಮಳ್ಯಕ್ಕಿ ಗಳಂದೆನೆ ತ
ದ್ರಮಣಿಯ ಕಿಣುವೊಲೆಗಳಸೆದುವುದ್ಭಟದೇವಾ ||೯೬||

ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳದ ಚೆಂಗುಡಿ
ಗಳೊಳೆಡೆವಿಡದಮದ್ದು ತೋರ್ಪ ವೀಚಿಗಳನಲು |
ಚಳಮಾಣಿಕ್ಕದ ಬಂದಿಗ
ಳಳವೆಟ್ಟರಲೆಸೆದುದವಳ ಬಾಡಾಲತೆಗಳ್ ||೯೭||

ಶೈವಾಳದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರ
ಲಾವಗಮದಜಿಡೆಯೊಳಮದ್ದು ಕಂಗೊಳಿಸುವೆ ಚೆಂ
ದಾವರೆಯೆನೆ ವೊಸಸಸುವಣಿ
ತೀವಿದ ಕಟಕಾಂಕಪಾಣಿಯೊಪ್ಪಿದುದವಳಾ ||೯೮||

ಕಿಸುದಳಿಗರ್ಗುಗಟ್ಟಿ ವಿರಾ
ಜಿಸುವತನುಶರಾಳಯಂತೆ ಮೆಣಿಯಾಮಿಕೆಯ |
ಪ್ರಸರಂ ದಳದೆಸೆದುವು ತ
ದಿಸಜಾಕ್ಷಿಯ ನುಣ್ಣೆರಳ್ಳುಳ್ಳುದ್ಭಟದೇವಾ ||೯೯||

ಮಾಣದೆ ಬೆಳ್ಳೊ ರೆಯೆಡೆಯೊಳ್
ಮೇಣಮದ್ದು ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ಶಂಕಂಬೊಲ್ಕು |
ಟ್ಟಾಣಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಸರವಾಂ
ತೇಣಾಕ್ಷಿಯ ನುಣ್ಣೊ ರಲ್ವಿರಾಜಿಪ್ರದರಸಾ ||೧೦೦||

ಕಂದರ್ಪಂಕುಚಲಿಂಗದ

ಮುಂದೆ ಮನಂಗೊಳಿಸ ನುಣ್ಣೊರಲ್ಯಂಕಮನೊ |

ಲ್ಪಂದರ್ಶಿಸಲಿರಿಸಿದ ಪೊಸ

ಪೊಂದಾವರೆಯಂತಿರೆಸೆದುದವಳ ಮುಖಾಬ್ಜಂ ||೧೦೧||

ಸ್ಥರಸಿದ್ಧಮಂತ್ರಬೀಜಾ

ಕ್ಷರತತಿಯುತಮಾದ ಮಂಜುಳಶ್ರೀಕಾರ |

ಕೊಕ್ಕರೆಯನಲೆಸೆದುದು ಮುಕ್ಕೋ

ತ್ಕರತಾಟಂಕಾಂಕಿತಶ್ರುತಿದ್ವಯಮವಳಾ ||೧೦೨||

ಸುಮನಶ್ಚರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸ

ಲಮುಪ್ರಭೆ ತುಳ್ಳುವಂತೆ ರತಿ ಬೆಳಗಲ್ವಿ |

ಭ್ರಮವಾಂತ ಮುಕುರದಂತಿರೆ

ರಮಣಿಯ ನುಣ್ಣಲ್ಲವೆಸೆದುದುಧೃಟದೇವಾ ||೧೦೩||

ಮಿಢುಸಾಮಲಶಶಿಬಿಂಬವು

ನಿನಿತಗಲದೆ ಪತ್ತಿದಾಲವಣ್ಣೆಂಬಿನೆಗಂ |

ವಸಿತೆಯ ಚೆಂಡುಟ ಯೆಸೆದುದು

ತನಿಗಂಪಂ ತುಳ್ಳುತುಂ ಧರಿತ್ರೀಪಾಲಾ ||೧೦೪||

ವದನಾಬ್ಜಂ ಶ್ರೀಯೋದಿಸ

ಮೃದುವಾಕ್ಯೀರಂಗೆ ಕಂಜಭವನಿಡಿಸಿದ ಚೆ |

ಲೋದವಿದ ದಾಳಂಬದ ಬೀ

ಜದವೊಲೆಂಬಳ್ಳಗಳಸೆದುವಾಕೋಮಲೆಯಾ ||೧೦೫||

ಮೊಗದಾವರೆಯಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ

ಮಿಗೆ ಬಂದಳಕಾಳಿಗಳ್ಳಯದಂತಿರಜಂ |

ಬಗೆಗೊಂಡಿರಿಸಿದ ಪೊಸಸಂ

ಪಗೆಮುಗುಳನಲೆಸೆದುದವಳ ನಾಸಾಮುಕುಳಂ ||೧೦೬||

ನಿಚಿತಮುದದಿಂದೆ ಮುಖಶಶಿ
ರುಚಿಯಂ ಬಿಡದಂಟಸವಿವೆವೆಂದಗಲದೆ ಸಾ |
ದರ್ ಚಕೋರಂಗಳವೋಲ ಘನ
ಕುಚೆಯಲರ್ಗಣ್ಣಳ್ಳಿರಾಜಿಸಿದುವೆನೀಶಾ ||೧೦೩||

ನಿಟ್ಟಸ ಕಣ್ಣಳ ಚೆಲ್ವಂ
ದಿಟ್ಟಯವಕ್ಕಕ್ಕುಮೆಂದಜಂ ಕಪ್ಪಿನ ನೆ |
ಲೊಟ್ಟುಟ್ಟಂತೆವೊಲಂತಾ
ಹೆಟ್ಟುಗೆಯ ಕನೀನಿಕಂಗಳುದ್ಭಟದೇವಾ ||೧೦೪||

ಜತಿಗಳರ್ದೊಸಸಿವಣಿಯನಾ
ತತರುಚಿಯಿಂದೋಸರಿಪಾಸ್ಯಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ |
ಪ್ರತತಿಯೆನಲವಳಪಾಂಗ
ದ್ಯುತಿ ಪರಿರಂಜಿಸಿದುದುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಾ ||೧೦೫||

ಪ್ರವಿಮಲಕಾಂತಿ ಶ್ರೀಯೊ
ಪ್ಪುವೆ ವದನಾಂಭೋಜಮಂದಿರದ ಕಣ್ಣಾಗಿ |
ಲೆ ವಿಬಂಧಿಸಿದುರುನೀಲದ
ನವತೋರಣದಂತೆ ಪುರ್ವೆಸೆದುದಾಸತಿಯಾ ||೧೦೬||

ಕಳಗಡದೀಮುಖಶಶಿಮಂ
ಡಲವಿದನಾಂ ಪೊರ್ದಿ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನೆದುವೆನೆಂ |
ದಳಸಿಯರದಿಂಗಳತ್ತಂ
ದಳವಟ್ಟಂತವಳ ನುಣ್ಣೊ ಸಲ್ಲೊಗಯಿಸುಗುಂ ||೧೦೭||

ಮದನಂ ತ್ರಿಜಗದ ಚೆಲ್ವಿಂ
ಗಿದೆ ತಾಂ ಮೊಟ್ಟಂತಿಯೆಂದಳಕಫಲಕದೊಳು |
ನ್ಮದದಿಂ ಬರೆದಂಜನವ
ರ್ಣದ ಸಾಲನೆ ಕುಂತಳಾಳ ಯೊಪ್ಪಿದುದವಳಾ ||೧೦೮||

ನೆಗಟ್ಟಿ ಮಹಾಯೋಗೀಂದ್ರರ
 ಬಗೆಸೋಗಿಗೆ ಮುದವನಿತ್ತು ಕುಣಿಸುವೆ ಮುಂಗಾ |
 ಮುಗಿಲಿನಲಾಕೆಯ ಸೋಮುಡಿ
 ಸೋಗಸಿದುದಾವ್ನಾ ಯವಚನಕರ್ಣಾಭರಣಾ ||೧೧೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದವ್ಯತಮಯೂಖಲೇಖಿಯಂತೆ ಕುಮಲಯಪ್ರವೋ
 ದಕಾರಿಣಿಯಂ ಪ್ರಾಚಿಯಂತೆ ಮಿತ್ತೋದಯೋಲ್ಲಾಸಿನಿಯುಂ ಮಧು
 ಮಾಸದಂತೆ ಕಲಕಂಠಕಂಠಸ್ವರವಿರಾಜಿತೆಯುಂ ಶರದಾಗಮದಂತೆ ರಾಜ
 ಹಂಸಪ್ರವೋದೆಯುಂ ವರ್ಷಾಸಮಯದಂತುತ್ತುಂಗಪಯೋಧರವಿಭಾ
 ಸಿತೆಯುಂ ಸರಸಿಯುತೆ ಸುಕರಪದ್ಮರೇಖಾವಿರಾಜಿತೆಯುಂ ಜಾಹ್ನವಿ
 ಯಂತನುಕೂಲವರ್ತನೆಯುಂ ಜಲರಾಶಿಯಂತೆ ಲಾವಣ್ಯಮಯೆಯುಂ
 ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ ವಿಬುಧಗಣವಾಂಛಿತಫಲಪ್ರದೆಯುಂ ಸಂಜಿನಿಯಂತೆ
 ಧರ್ಮವಿಲಂಬಿತೆಯುಂ ಮಣಿಮಾಲೆಯಂತೆ ಗುಣಗರ್ಭಿತೆಯುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಯಂತುಜ್ವಲಮುಖೋಜ್ವಲೆಯುಂ ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆ ಸಕಲಕಲಾಧಿ
 ದೇವತೆಯುಂ ಶಚೀದೇವಿಯಂತನಿಮಿಷೇಂದ್ರಾವಲೋಕನಾನಂದಿತೆಯುಂ
 ರತಿಯಂತಾಲೋಕನಮಾತ್ರಕಾಮತಾಪಪ್ರಬೋಧಿತೆಯುಂ ರೋಹಿಣಿ
 ಯಂತೆ ಸುಧಾನಿಲಯಾನಿವಿತೆಯುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯಂತೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗಯು
 ತೆಯುಂ ಸತ್ಕೃತಿಯಂತೆ ಸಮುದಂಚಿತಲಕ್ಷಣಾಕಾರೆಯುಮೆನಿಸಿ ಮನಂ
 ಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಳಾಸೌಂದರವತಿಯಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ,

ಯತಿಜನಚಿತ್ತಮಾಕ್ತಿಕಕೆ ನಿರ್ಮಳವಜ್ರಶಲಾಕೆ ಯೋಗಿಸಂ
 ತತಿಯ ಮನಶ್ಚಿಖಾವಳಕೆ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ ಮುಮುಕ್ಷುಜಾಲದು |
 ನ್ನತತಪಮೆಂಬ ತಾವರೆಗೆ ಬಾಲಸುಧಾರುಚಿಲೇಖಿ ಭಾವಿಸ
 ಲ್ಕತನುಕಲಾಧಿದೇವಿಯನಲೊಪ್ಪಿದಳಾತರಳಾಕ್ಷಿ ಭೂವರಾ ||೧೧೪||

ಮದನನ ಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಿ ರತಿರಾಜನ ಮೋಹನದೇಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಬಾ
 ಣದ ಸಿರಿವಂತನುರ್ಬು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನ ಗಾಡಿ ಮನೋಜನುಂಚಕ |

ಟ್ಟದ ಕರಿ ವಿನಾಸಕೇತನನ ವಿಕ್ರಮದೊಬ್ಬಳ ಕರ್ಬುವಿಲ್ಲನ
ಭೃದಯಮನಲ್ಕೆ ಕಣ್ಗೆ ಸದಳಾಕಮಲಾನನೆಯುಧ್ವಟೋರ್ವಿಪಾ||೧೦೫||

ಕಾಮನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಯೊ ನೂತ್ನ ವಸಂತನ ಪರ್ಮೆಯೋ ಲಸ
ತೋಮನ ತೇಜವೋ ರತಿಯ ಸಿಂಗರದುನ್ನತಿಯೋ ಸುಮೋಹನೋ |
ದ್ವಾಮವೋ ಪುಷ್ಪಮಾರ್ಗದಲಂಪಿನ ಸೊಂಪೊ ಸಮಸ್ತಸತ್ಯಲಾ
ರಾಮವೋ ಬಣ್ಣ ಸಲಕ ಬಗೆಗಚ ರಿಯಾಸತಿಯುಧ್ವಟೋರ್ವಿಪಾ ||೧೦೬||

ಗಾಡಿಯ ಬಂಣಂ ಸಿಂಗರ

ದಾಡುಂಬೊಲನವಿಳ ಕಳಗಳಾಧಾರಂ ಕೊಂ. |

ಡಾಡುವರ ಪುಣ್ಯವೆನಲಾ

ಪೋಡಶವರ್ಷದ ಕುಮಾರಿ ಯೊಪ್ಪಿದಳರಸಾ ||೧೦೭||

ಮಾರನ ಪುಷ್ಪಬಾಣಮಲರ್ವಿಲ್ಲನ ಚಾಪಮನಂಗದಸ್ತಜಂ
ಬೀರಫಲಂ ಮನಶ್ಯಯನನಾರತವೊಲ್ಕು ಷಿ ನೋಡ್ಪಿ ದರ್ಪಣಂ |
ಸಾರಿಗೆದೇರನ್ನೆದೆ ಬಡಿಡಾಡುವ ಮುತ್ತಿನ ಕಂತುಕಂ ಲಸ
ನ್ಮಾರನ ಮಂತ್ರಿಯೊಲ್ಕು ವರಿಯೊಪ್ಪಿದಳುಧ್ವಟರಾಜಕುಂಜರಾ ||೧೦೮||

ಇಂತತಿಮನಂಗೊಳಿಸ ತತ್ಸಂದರವತಿಯು ರೂಪಾತಿಶಯಮಂ
ಕಂಡು ಈ ಪೊಸಜವ್ವನೆಯಂ ವಿವಾಹಮಂ ಮಾಡಲ್ವೊಳ್ಳುಮಿವಳಿಣೆ
ಯಾದ ವರಮಿಲ್ಲಮಿದಕಾವುದು ಕಜ್ಜ ಮಂದಾಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡು
ತ್ತುಂ ಚಿಂತೆಯಂ ತಳದವಳ ಜನನೀಜನಕರಿರಲಾಸಮಯದೊಳಾಂ
ಬಂದವರ ಮೊಗದೊಳ್ಳುಚಿಸುವುಮ್ಮಂ ಕಂಡವರ್ಗಿಂತೆಂದೆಂ ||

ಏನಿಂದು ನಿಮಗೆ ಕಡು ದು

ಮ್ನಾನಂ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ತೋಟುತಿದೆ ಪೇಟೆನೆ ತ |

ದ್ವೈನಾಥಂ ನುಡಿದಂ ನಿಜ

ಮಾನಿನಿವರಸೆನ್ನೊಳೊಯ್ಯನಿಂತೆಂದು ನೃಪಾ ||೧೦೯||

ಗಿಳಿ ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರೆಯಾದೀ

ನಳನಾಕ್ಷಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾಂತನೇ ತದ್ಧ ರಣೀ |

ವೆಳಯದೊಳಲ್ಲದಖಂಡು

ಮೈಳವಾಯ್ತೆನಲಾಂ ಮೆಗುಜ್ಜಿ ವರಿಗಿಂತೆಂದೆಂ ||೧೦೦||

ಇನಿತಕ್ಕುಮೈಳವೇಕೀ

ವನಜಾಕ್ಷಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನೊಲ್ಲ ಸಮಸ್ತಾ |

ವನಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಯಾಂ ಭೋಂ

ಕೆನೆ ತಂದಪೆನೆನಲವರ್ಗಗಳನಗಿಂತೆಂದರೆ ||೧೦೧||

ಎಲೆ ಶುಕ ನೀನಾವನನೀ

ಲಲನೆಗೆ ಪತಿಯೆಂದು ತರ್ಪೆ ಯಾತನೆ ನಿನ್ನು |

ಜ್ವಲಸಖಿಗೆ ಭರ್ತ್ಯವೆಂದೆನೆ

ಲೋಲವಿಂದಂ ಬಾಸೆಗೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದರೆನ್ನಂ ||೧೦೨||

ಅರಸನ ವಾಕ್ಯಮೆನೆದೊಗೊಂ

ಡರಸಿಗೆ ಪೇಚ್ಚೆನ್ನ ಸಖಿಯ ಸೌಂದರವತಿಯಂ |

ಕರಮಚ್ಚೆಯಿಂದೆ ಬೀಚೊಂ

ಡಿರದಾಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನಪಿಸಿದನಿಳಯೊಳ್ ||೧೦೩||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಫಣಿಸಕುಮಾರರೊಳ್ ವಿಜನಾಯಕರೊಳ್ ಚರೇಂದ್ರರೊಳ್ಳು ಚಾ

ರಣವರರೊಳ್ಳು ನುಷ್ಪತತಿಯೊಳ್ಳು ಮನೀಯಗುಣಾಡ್ಯಕಿನ್ನರಾ |

ಗ್ರಣಿಗಳೊಳೆಂ ಸಮಸ್ತ ಧರೆಯೊಳ್ಳು ರಿಶೋಭಿಪ ರಾಜಪುತ್ರರೊ

ಳ್ಳು ಣಮಣಿ ಯೆನ್ನ ಮಿತ್ರಗೆಣೆಯಾದಧಿನಾಥನನೊಲ್ಲ ನೋಡಿದೆಂ ||೧೦೪||

ನಾನಾಲೋಕಂಗಳೊಳಂ

ತಾನೀಜಿಗೆ ತಕ್ಕ ನೀಚನಂ ಕಾಣದೆ ಬಂ |

ದಾನಂದು ಮೆಚಿತು ಪೊಸಬಲೆ

ತಾನಿರ್ಪು ದನೆಯದೊಂದುಮೆರಮೆಂ ಸಾರ್ದೆಂ ||೧೦೫||

ಅಲೆಖವೆರಾಭವೈ ಭವನೆ ಕೇಳ ವನಸಂಚರನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ
 ಲ್ಲಾಖಗಮಂ ಕರಂ ಪಿಡಿಯಲೆಂದತಿನೋದದಿನಂದು ಬಂದು ತ |
 ಚ್ಚಾಖೆಯೊಳೊಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿದನಾಬಲೆಯೊಳ್ ವೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂ ಸಮಂ
 ತಾಖುಗೆ ಪಣಿ ಪೋದ ಸಿಡಿಯೊಕ್ಕಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಡಾಲನಂದದಿಂ || ೧೦೬ ||

ಕೊರಗುತ್ತಾಂ ಬಲೆಯೊಳ್
 ಲ್ಕರೆ ಕಂಡು ಪುಳಂದನುರ್ಬಿ ತಜ್ಜಾ ಲಮನಾಂ |
 ತಿರದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಂ ಮ
 ದ್ಗುರುಪುಣ್ಯದ ಪೆಂಪದೆಂತೊ ರಾಜವರೇಣ್ಯಾ || ೧೦೭ ||
 ತತ್ಕಾರಣದಿಂದಿರದೇ
 ತತ್ಕಾರಣದೊಡೆಗೆ ಬಂದು ಬೀಡಿಗೆ ಬಂದ |
 ತ್ಪುತ್ಕಟಮನಣಿದಂತೆ ಭ
 ವತ್ಕಮನೀಯಾಂಪ್ರಿನೀರಜಮನಾಂ ಕಂಡಂ || ೧೦೮ ||

ಇಂತೆಂದು ತಾನೆತ್ತಿಂದ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಟ್ಟಿ ತತ್ತೀ
 ರನಂ ನೋಡಿ ದಂತದ್ವೈತ ವನಾಂತಕ್ಕೆ ಲತಾಂತೋಭೆಯಂ ಕುಡ
 ಲೊಲ್ಲ ನೀ ಬಿಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಗು ಯಂದೆನ್ನ ಬಂದ ತಾತ್ಪರ್ಯಮಂ ವಿವ
 ರಿಸೆ ನೃಪಾಲಂಗೆ ಗಿಳಿ ಮಗುಟ್ಟು ಪೇಟ್ಟು ದು ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಬಿಡದಹಿಸುವ ಲತೆ ಕಾಲಂ
 ತೊಡದಂತಾಯ್ತೆ ನೃಪಾಲ ನೀನೆಣೆಯೆಂತಾ |
 ಮಡದಿಗೆ ನಿನಗವಳಣೆ ಯಾ
 ಪೊಡವಿಯೊಳನ್ನೊನ್ನಭಾವಮಾದುದು ತಥ್ಯಂ || ೧೦೯ ||
 ಎಂದಿಂತು ಪೇಟ್ಟಿ ಶುಕವಾ
 ಗ್ವೃಂದಂ ಬೆರಸಂಗಜಾಸ್ತ್ರ ತತಿ ಮೆಲ್ಲೆ ದೊಯಂ |
 ಸಂಧಿಸಿ ಫಟ್ಟುಗಿಯಲ್ ದೈತಿ
 ಗುಂದದೆ ತನ್ನೊಪತಿ ಗಿಳಿಗೆ ಮಗುಟ್ಟಿ ತೆಂದಂ || ೧೧೦ ||

ಎಲೆ ರಾಜಶುಕನೆ ಯಾನೀ
 ನೆಲನಣಿಯೊ ದೂರದೇಸಿಗಂ ಬಿಡು ತತ್ಕೋ |
 ಮಲೆಯಾಲಾಪಮನನುತುಂ
 ತಲೆವಾಗಿದನಿನಿತುನಾಣ್ಣೆರಸು ಭೂಪಾಲಂ ||೧೩೧||

ಈಪರಿಯೊ ನುಡಿಗೊಡುವಾ
 ಭೂಪನ ನುಡಿಗೇಳ್ವು ನೀನವಳ್ಳಿನೆಯಂ ನಿ |
 ನೋಡ್ವ ಪಳಡೆಗೇಳು ಜವದಿಂ
 ಪೋಪೆವನುತ್ತರಸನಂ ಕರೆದುದಾಕೀರಂ ||೧೩೨||

ಕೀರನ ವಾಕ್ಯ ಗುಂಫನಮನಾಲಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಯಮಾತ್ಯನಾಸ್ವಪಂ
 ಕೇರುಹಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲದಕ್ಕಿ ನಿತೇಕೆ ವಿಚಾರಮೆಂದು ತ |
 ತ್ವರಮನೀನಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಲಾಲಿಸಿ ರಂಜಿಪಚೋಳದೇಶಕಾ
 ಭೂರಮಾಣಂ ಶುಕಂಭೆರಸು ತಾಂ ತಳದ್ಗಂ ನಿಜಮಂತ್ರಿಸಂಯುತಂ ||

ಗಿಳಿಗೊಡಿ ಯಾಮಹೀತಿ
 ತಿಲಕಂ ತದ್ಗಹನದೇಶ್ಚ ಯಂ ಸಿಟ್ಟಿಸುತುಂ |
 ವಿಳಸನ್ಮದದಿಂ ಬರೆ ಕಂ
 ಗೊಳಿಸಿದುದಂದೊಂದು ತೊಳಪಶೋಕಾರಾಮಂ ||೧೩೪||

ಕಂಡಸುಗೆಯ ಪೂಸಬನಮಂ
 ಕಂಡೈ ಭೂಪಾಲ ನೋಡಿಡೆಮ್ಮೆಯ ಪುರದು |
 ಚ್ಚಂಡೋದ್ಯಾನಪ್ರಾಂತದ
 ಚಂಡಿಕೆಯಾವಾಸಮೆಂದುದಂತಾಕೀರಂ ||೧೩೫||

ಎಂದಿಂತು ಪೇಳಿ ಗಿಳಿಯೊಳ್ಳುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಾ ನಂದಮಂ ತಾಳ್ದೀ
 ಕೀರಂ ಬೆರಸೊಯ್ಯನೊಂದು ತತ್ಕಂಕೇಳಿಯ ಬಿನಮಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ
 ಮನಂಗೊಳಪ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿಗಭಿವಂದಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಿಸಿ ಪೂಜೆಯಂ
 ಮಾಡಿ ಬಚ್ಚಕ್ಕಾದೇವಿಯಂ ಬೀಜ್ಜೊಂಪು ತದೀಯದೇವಾಲಯೋಪಕಂಠ

ದೊಳ್ವಜ್ಯಂಭಿಸುಗೈಯ ನೆಳಲೊಳ್ತಂಡಿಸಿ ಯುದ್ಧಟಕ್ಷೆತೀಂದ್ರಚಂದ್ರ
ಮಂ ತಜ್ಞಕೇಂದ್ರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ,

ನೋಡುವ ತನ್ನ ಹೀವರನ ಭಾವಮನಂದಾತುತಟ್ಟವಟ್ಟು ಕೊಂ
ಡಾಡಿ ನೃಪಾಲ ನೀಂ ಚಲಿಸಲೊಂದುದಿನಂ ಸಚಿವೇಂದ್ರಚಂದ್ರನುಂ |

ಗೂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾಂ ನಗರಕ್ಕೈದಿ ವಿವಾಹದಲಂಪಿನೇಡೆ ಯಂ
ಮಾಡಿಪೆನೆಂದು ಪೇಟ್ಟು ಉಪಿ ಪಾಳಿದುದಾಗಿಳಿ ಯುರ್ಬಿ ಮೋದದಿಂ ||

ಗಿಳಿಯಂ ಬೀಡೊಟ್ಟವನಿಳ

ತಿಳಕಂ ಸೌಂದರ್ಯರೂಪವಿಭ್ರಮಕರಮಿ |

ಕುಳಗೊಳ ಮನಮಂ ಸ್ಮರವಿ

ಹೃಳನಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದನಾಬನದೆಯೊಳ್ ||೧೩೩||

ಆತರಳಾಂಬಕಾಮಣಿಯ ಭಾವಮೆ ಚಿತ್ತಮನಪ್ಪಲಪ್ಪಿ ದುಃ

ಖಾತುರದಿಂ ಮನೋಭವಶರಾವಳಿಗಂಗಳಮನಿತ್ತು ಪರ್ವಿದ |

ತ್ಯಾತಕಾಮತಾಪಶಿಖಿಗಳು ತೆ ಬಳ್ಳು ತೆ ತನ್ನಹೀಧವ

ಪ್ರಾತಕಿರೀಟಕೋಟಮಣಿಜ್ಯಂಭಿತಪಾದಪಯೋಜನೊಪ್ಪಿದಂ ||೧೩೪||

ನೋಟದಲಂಪಿನಿಂ ತಿಳಿದು ನೋಡೆ ಕರಂ ಸವಿಯಂ ತುಳುಂಕುವಾ

ಜೇಟದ ವಾರ್ತೆ ತಾನಧಿಕವೆಂಬುದು ಕಾಣಿಸಿತೆಂದು ನೋವ ತ |

ದೊಣಟಕಪಾಲನುದ್ಧಟನ ಚಿತ್ತದೊಳೊಪ್ಪುವ ಬಾಲಶೀತರು

ಗೊಟ್ಟನೆ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ನೆಡೆಯಿಲ್ಲದ ಕೊರ್ಮೆಯಿನಲ್ಲಮುಪ್ಪಿಯಾ ||೧೩೫||

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಸುರಕದಂಬಕವಿಜ್ಯಂಭಿತಮುಕುಟತಟಪಿತನವರತ್ನ ಪುಂಜಸಂಜಾತ

ಪಿಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯೂಖಮಂಜುರೀರಾಜತಶ್ರೀಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾವನ

ಪಾದನಖೋಚ್ಚೈತಪ್ರಭಾಸಿಸ್ತಂಧ್ರಮಂಧ್ರಸಾಂಧ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲ

ಪಟುಲಂಪಟುಜಕೋರಾಯಮಾಣಮಾನಸಶ್ರೀನೋಮರಾಜೇಂ

ದ್ರವಿರಚಿತಮುಪ್ಪ ಕೃಂಗಾರಸಾರಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ

ಸೌಂದರವತೀಯವನವರ್ಣನಂ ಆರನೆಯ.

ಅಧ್ಯಾಯಮುಗಿದುದು.

ವಿಳಿನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಸೌಂದರದೇವಿಸ್ತರ
 ಸಾಸಕ್ತಂ ಯಲ್ಲಕ್ಕಾಗ್ನಿಯಿಂ ತಾಪಿಸುತುಂ |
 ಭೂಸುದತೀವರನುದ್ಭುತ
 ನಾಸಚವಂಗೂಡಿ ತದ್ವನದೊಳಸದಿದಂ ||೧||

ಚಪಲಚಕೋರಲೋಚನೆಯ ವಾರ್ತೆಗೆ ಚಿತ್ತಮೊನೊಲು ಮಾಡಿ ಮೇ
 ಉಪಮಿಸಲ್ಪೆದುದ್ದವಿರಹಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲುಬಿಟ್ಟ ಬಾಡುತಿರ್ಪ ತ |
 ಸ್ವಪವರನುದ್ಭುತಂಗೆ ಶಿವಭದ್ರಕನುಚ್ಛಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ
 ವಿಸ್ತುಳವಿವೇಕದಿಂ ರಚಿಸುತೊಪ್ಪಿದನಾಬನದಂತರಾಳದೊಳ್ ||೨||

ಬಿಡದೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ
 ನೊಡಚುತುಂ ತತ್ಕುಮಾರಿಕೆಯ ವಾರ್ತೆಯನು |
 ಗ್ಗಡಣಿಸುತೆ ನೃಪನ ವಿರಹಮಂ
 ನಡಗಿಸಿ ನರ್ಮಸಚಿವಸುತನಂದೆಸದಿದಂ ||೩||

ಆಕೆಯ ವಾರ್ತೆಯಂ ತೊಡಗಲುಬ್ಬುಟನತ್ಯಧಿಕಪ್ರಮೋದದಿಂ
 ಪ್ರಾಕಟಮಾಗುವಂತಿರುತೆ ಬೋಧಿಸಿ ಸಂತಸಮಂ ನೆಗಲು ತಂ |
 ದೇಕಮನಸ್ಕನಾದ ನಿಜಮಂತ್ರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮೇಣ್ವಿಪಾಸೆಯೊ
 ದ್ರೀಕಿಸೆ ವಾರಿಯಂ ತರೆ ನಿಯಾಮಿಸಿದಂ ಸಚಿವಂಗೆ ಭೂವರಂ ||೪||

ಧರಣಿಪನಂ ಬೀಚ್ಚೊಂಡಾ
 ತುರದಿಂ ತಣ್ಣೀರನಾಪಿಸುತುಂ ಶಿವಭದ್ರಂ |
 ಬರಲೊಂದು ತಂಬಿರಲ್ಲಂ
 ಚರಿಸಿದುದಾಪುರದ ಪೊಣಿಗೆ ಸುರಭಿಸಮೇತಂ ||೫||

ಕಮಲಕುವಲಯದ ತಣಂ
ಪಮದಿರಲಿದಿವ್ವ ತತ್ವವನನಂ ಬಚಿಗೊಂ |
ಡಮಲಮನಂ ಶಿವಭದ್ರಂ .

ಭ್ರಮರಂಜೊಲ್ತಳದ್ವನತ್ತನುಧ್ವಟನಿತ್ತಲ್ ||೬||

ಸಚಿವನುವಕಮಂ ತಾಂ ಕೊಂಡು ಬಾ ಯೆಂದು ಬೀಜೊಕ್ಕಂ
ಡಚಲಿತವ್ಯದಯಂ ತತ್ತ್ವಮಿನೀರೂಪವಾರ್ತಾ |
ನಿಜಯಮನೆದೊಗೊಂಡುನೊಳ್ಳೆಯಿಂ ನೆಮ್ಮಿದಂ ತಾಂ
ಪ್ರಚುರಕಿಸಲಯಾಶೋಕದ್ರವಂ ಹೋಣಿಪಾಲಂ ||೭||
ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣಳಂ ಮಹೀಜಮಂ ಸಮಂತು ನೆಮ್ಮಿ ಮೈ
ವೆಚ್ಚ ನಾಗಲಾಕುಮಾರಿಕಾಸ್ವರೂಪಶೋಚಿ ತಾ |
ನಚ್ಚನೊತ್ತಿದಂತೆ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿರಲ್ಕರಂ
ಮುಚ್ಚಿ ಯೋಗಿ ಮೇಣೊಪುಂಗಿ ತನ್ನ ಪಾಲನೊಪ್ಪಿದಂ ||೮||

ನೀಡಿದೆಡಗಾಲ ಮೇಲಿರೆ

ನೀಡುಂ ಬಲಗಾಲ್ವಿಮುದ್ರಿತಾಂಬಕಮೆದೊಯೊಳ್ |

ನೀಡುಂ ಕೂಡಿರೆ ಕೈಗ

ಳ್ವಾಡೆಪಿಯಂ ಮುಚ್ಚಿ ಯಾಗಿ ಮರನೊಪ್ಪಿದರ್ ||೯||

ಇಂತು ಮತ್ತಮಾಸೌಂದರವತಿಯ ರೂಪಾತಿಶಯಮಂ ನೆನೆನೆ
ನೆದು ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಕಳೆಯೆವ ಸುದತಿಯನೆದೊಯೊಳ್ಳವೆಡಿಸಿ ತದ್ವಿರ
ಹೋದ್ರೀಕದಿಂದಂ ರಣರಣಕಮಂ ತಾಳ್ವರದೆ ಮೈಮುಪಿದೊಪುಂಗಿ ಮಿಸು
ಪಸುಗೆಯ ತಣೆ ಳಲೊಳ್ಳಸರಿಸಿದ ಪೊಸಪಸಲೆಯ ಪಸಿರ್ವಸೆಯ ಮೇಲು
ಧ್ವಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಿರೆಯಿರೆ,

ಧರಣಪನಿಂತು ಕಂತುತರಯೋಗದಿನಿರ್ಪಿನಮೊಲ್ವು ಸೌಂ

ದರಿ ಶಶಿಲೇಖೆ ಮುಖ್ಯಮೆನಿಸ್ವಾಳಯರೊಗ್ಗಿನೊಳಂದು ಬಂದಳ |

ತುರುತರಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ವರಚಂಡಿಯನಾನತಲೋಕವಾಂಛಿತೋ

ತ್ವರದೆಯನಿಂದ್ರಪೂಜಿತೆಯನರ್ಚಿಸಲೆಂದು ಮನೋನುರಾಗದಿ ||೧೦||

UADBHTA KHAVYA

ಬಂದಸುಗೆಯ ಬನಮಂ ಪೊ
 ಕ್ಕಂದಾಚಂಡಿಕೆಯನೊಬ್ಬ ಪೂಜಿಸಿ ಮಿಗೆ ತ |
 ತ್ಸಂದರವತಿ ಗುಡಿಯಂ ಬಲ
 ವಂದಳ್ಯ ಶಿಲೀಖೆವೆರಸು ಸನ್ಮದದಿಂದಂ ||೧೧||

ಅತಿಮುದದಿಂದಂ ಸೌಂದರ
 ವತಿ ಬರಲೊಂದಸುಗೆಯಮದ ತಣೆ ಳಲೊಳ್ಳೊ |
 ಪತಿಯುದ್ಭಟನಿರೆ ಕಂಡಾ
 ಸಿತಪಂಕಜಪತ್ರನೇತ್ರ ನಿಜ್ಜಿಗಾದಳ್ ||೧೨||

ತ್ರಿಜಗಮನಾಳ್ಗೊಂಡೆಸೆವಂ
 ಗಜನಿಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲನುಜೆಡಶೋಕೆಯ ನೆಳಲೊಳ್ |
 ನಿಜಯೋಗದೊಳದೊನ್ನಂ
 ಭಜಿಸುವನೋ ಯೆಂದು ನೋಡಿ ಸತಿ ಬೆಲಗಾದಳ್ ||೧೩||

ಇವನೇಂ ನವಚೈತ್ರನೊ ತಾ
 ನಿವನೇ ಕುಂದಿಲ್ಲದಮಲಚಂದ್ರಮನೋ ಮೇ |
 ಣಿವನೇನಂಗಂಬಡೆದೊ
 ಪ್ರವ ಕಾಮನೊ ಯೆಂದು ಸತಿಯಳುಪಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಳ್ ||೧೪||

ಪುಟ್ಟುದುಬ್ಬಲಜ್ಜೆ ತನಗಾತನೆ ವೆಲ್ಲಭನೆಂಬ ಭಾವದೊ
 ಳ್ನಟ್ಟುದು ಚೆತ್ತವೆಂಗಜಶರಕೆ ನಿಷಂಗಮದಾದುದಂಗಮಂ |
 ದಿಟ್ಟುಣಿಸಿತ್ತು ಕೂರ್ಪ ವಿರಹಾನಲಮಾದುದು ಸಾತ್ವಿಕೋದಯಂ
 ನಿಟ್ಟಿಸೆ ತತ್ಕುಮಾರಿ ವರರೂಪಮನುದ್ಭಟಭೂಮಿಪಾಲನಾ ||೧೫||

ತಿಂಗಳ ಸಿರಿಯಂ ಕೊಂಡೊಸ
 ನಿಂಗದಿವರ್ಣಿಯಂತೆ ಬೆಮರುತುಂ ಮನವಿಟ್ಟು |
 ತುಂಗಸ್ತನಿ ಯಿರಲಂತವೆ
 ಳಂಗಿತಮಂ ತಿಳಿದರಾಗಳಾಸತಿಯರ್ಕಳ್ ||೧೬||

ಇಂತವಳ ಮನಂಗೊಳಪಸುಗೆಯಂ ನಮ್ಮ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತಲೊ
ಚನಾರವಿಂದವಿಭಾಸಿತನೃಪನಂದನಂಗೆ ಮನವೆಳಸಿದಳಂದಜುದುಚಿದಸಖಿ
ಯರ್ ಶಶಿಲೇಖೆಯ ಮುಖಮಂ ನೋಡೆ,

ಶಶಿಲೇಖೆ ತತ್ಸು ಮಾರಿಕೆ
ಯೊಸೆದೀಕ್ಷಿಪ ಭಾವಮಂ ಸಮಂತಹಿದಂತೆಂ |
ದುಸುರ್ದಳ್ಳಂವರದೇವಿಯ
ಮಿಸುಪಾನನಚಂದ್ರನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಗುತುಂ ||೧೭||

ಸೊಂದರವತಿ ಯಾವಿಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದುಜಿ ತಡವಾದುದೇಜು ಪೊಪೆವನಲ್ತು |
ಸೊಂದರಿ ಬೇವಸದಿಂದಿಂ
ತಂದಳ್ ತಲವಾಗಿ ನಾಣ್ವರಸು ನಿಜಸಖಿಯೊಳ್ ||೧೮||

ತರಳಾಂಬಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ
ದೊರೆದೀಸುಕುಮಾರಚಂದ್ರನಾರಂದೀಗ |
ಳ್ಳರಿಕಿಸಿ ಬಾರ ಗಮಿಸುವೆಂ
ಪುರಕಾನೆಂದುಸುರ್ದು ಕೆಳದಿಯಂ ಬೀಡ್ತೊಂಡಳ್ ||೧೯||

ಅಸುಗೆಯ ಪೊಸಬನದೊಳಗಾ
ಶಶಿಲೇಖೆಯನಿರಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ ಸತಿಯರ್ವರಸಾ |
ಬಿಸರುಹಪತ್ರಾಂಬಕೆ ಚೆ
ತಿಸುತುಂ ನಿಜಪುರಕೆ ಬಂದು ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಳ್ ||೨೦||

ಇಂತೆಂದು ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕ ತಿಮನಂಗೊಳಪ್ಪೊಂದು ರಮ್ಯಹ
ಮ್ಯಾಗ್ರಜಾಲಮಾರ್ಗಪ್ರವಿಷ್ಟಮಂದಮಾರುತಪರಿಪೂರಿತಮಂಟಪಮೆ
ಧೃಸ್ತಿ ತನವೀನಕಾಮುದೀಸಂಕಾಶಸ್ವಚ್ಛ ಧವಳಾಂಬರಾಚಾ ಛಿದಿತಮರಾಳ
ತೊಲತಲ್ಪಪರಿರಂಜಿತಮಂಜುಮಣಿಮಂಚದ ಮೇಲೊಯ್ಯನೆ ಮಂಡಿಸಿ
ಗಂಡಮಂಡಲಸಂಚಿತನಾಮಪಾಣಿಯಂ ತಳದು ಚಿನ್ನೆಯಂ ತಳದು

ಮಾನದಿಂ ತಲೆವಾಗಿ ಯಲರ್ಗಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಟ್ಟು ತತ್ತೊಂದರವತಿಯು
ಭಾವಮುಂ ಕಂಡುಚಿದ ಕೆಳದಿಯರ್ಕಳಯೆಚಿದು ಬಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ
ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ಮಾಡುತ್ತ ಮಿರೆಯಿರೆ,

ಇತ್ತಲ್ಲಖಿಯರ್ಕುವರಿಗೆ

ಮೆತ್ತಂ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ನಲವಿಂದಂ |

ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಂ ತಾವಿರ

ಲತ್ತಲ್ಲ ಶಿಲೇಖೆ ಯಿದಳಸುಗೆಯ ಬನದೊಳೆ || ೧೦ ||

ಕುಸುಮನಿಕಾಯುವಂ ತಿರಿವಕ್ಕೈತವದಿಂದೆ ತದುವಿಪಾಲನಿ
ಪ್ಪಸುಗೆಯ ಭೂಮಿಜಾತಮನೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾರ್ದವಲೋಕಿಸುತ್ತ ತ |
ದ್ವಿಸದುದಪತ್ರನೇತ್ರೆಯಿರಲಂಬುವನಚ್ಚುಣಿನಂದು ಕೊಂಡು ಬಂ
ದು ಸಚಿವನೊಲ್ಲ ಪೊದಿ ನೃಪನಂ ನಡೆನೋಡುತೆ ಕಂಡನಾಕೆಯಂ ||

ಇಂತು ಮದನತಾಸದಿಂ ಪರಿಮ್ಲಾನನಾಗಿ ಮರಕೋಜಿಗಿದ್ ನೃಪ
ನ ಸಮೀಪದೊಳರ್ಧ ಶಿಲೇಖೆಯಂ ಶಿವಭದ್ರಂ ಕಂಡಾಕಾಮಿನಿಗಿಂ
ತಂದಂ ||

ನೀಲಸರೋರುಹಾಕ್ಷ ಬರವಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಾರಣ ಮೊವುದಿಂದೆನಲ
ಬಾಲಸುಧಾಂಶುಶೇಖರನ ವಲ್ಲಭಿಯಂ ವರಚಂಡಿಕಾಂಬೆಯಂ |
ಲೀಲೆಯಿನರ್ಚಿಸಲ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ಮಗುಟೆ ದೆ ಪೋಪವೀಮಹೀ
ಪಾಲಕನಾವನೆಂದೆನೆ ತದಂಗನೆಗೆಂದನಮಾತ್ಮಶೇಖರಂ || ೧೧ ||

ಕೇಳಲೆ ಕಾಂತೆ ಈಮಹಿಪನುದ್ಭಟನೆಂಬುರುನಾಮಮುಳ್ಳ ಭೂ
ಪಾಲಕಪುಂಗವಂ ಕುಮುದಬಾಂಧವವಂಶಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮಂ |
ಭಾಳವಿಲೋಚನಾಂಭಿ ಕಮಲಭ್ರಮರಂ ದಲೆನುತ್ತ ಪೇಟಲಾ
ಬಾಲಿಕೆ ಮತ್ತೆ ಪೇಟಲೊಲವಿಂದಮಮಾತ್ಮಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯನಂ || ೧೨ ||

ಈತಂ ನಿನಗೇನಪ್ಪನ

ದೇತಕ್ಕಿ ಬನಕೆ ಬಂದಿರೀರ್ವರೆನಲ್ಲಾ |

ಶಾತೋದರಿಗಧಿಕತರ

ಪ್ರೀತಿಯಿನಿಂತೆಂದನಂದಮಾತ್ಯವರೇಣ್ಯಂ ||೨೫||

ಆನೀತನಾಳನಗೆ ಪತಿ

ಯಾನರಪತಿ ಯೊಂದು ಕಜ್ಜ ದಿಂ ಬಂದೆನೆನ |

ಲ್ತಾನಾಲಿಸಿ ಪೋದವನೆಂ

ದಾನೀರಜನೇತ್ರ ಸಚಿವನಂ ಬೀಚ್ಯೊಂಡಳ ||೨೬||

ಮೃದುಲವಚಶ್ಲೋಭಿತ ತ

ಳ್ಳದೆ ತಚ್ಚಿ ವೆಭದ್ರನಿಂತು ಸುಡಿಯೆದ್ದೆಗೊಳಲಾ |

ಪುದಿದಸುಗೆಯ ಪೊಸಬನಮಂ

ಮುದದಿಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ಪೋದಳಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ||೨೭||

ಸತಿಯಂ ಬೀಚ್ಯೊಟ್ಟು ಶೀತೋದಕಭರಿತಘಟೇಭೂತಪಂಕೇಜಪತ್ರಾಂ

ಕಿತಹಸ್ತಾಂಭೋರುಹಂ : ಂತ್ರಿತಲಕನಿರಲುಚ್ಚಾ ಟತೋತ್ತುಂಗ

ನಿದೋ ||

ನ್ನತಿ ಮೋಣಾವೇಳೆಯೊಳ್ ಮೈದೆಗೆವಿನಮಿರದೆಹಿ ತು ಕುಳ್ಳದರ್ಪ ತದ್ಭಾಷಿ
ಪತಿ ಕಂಡಂ ಮಂತ್ರಿಯಂ ದರ್ಪ ಕವಿಪನಿಕಷಾಂಗೀಕೃತಾತ್ಮಪ್ರತೀಕಂ ||

ಕಂಡು ತನ್ನಚಿವೇಂದ್ರನಾಸ್ಯಮನೊಬ್ಬ ನೋಡಿ ಸಮುಲ್ಲಸ

ತ್ಪುಂಡರೀಕದ ಪತ್ರದೊಳ್ತೊಳಪಂಬುವೆಂ ಕುಡಲಿಂಟಿಯು |

ಚಂಡಮಾದ ಬಿಚ್ಚೆಯಂ ಕಳದೈದೆ ನಾಂಟುವ ಪುಷ್ಪಕೋ

ದಂಡನಸ್ತ್ರಸಮಾಜಕಳ್ಳು ತುಮಿದ್ವನಾಧರಣೀಧವಂ ||೨೮||

ಮಗುಟ್ಟುಂ ಮಗುಟ್ಟುಂ ನೆನೆಯುತೆ

ಮೃಗದೃಕ್ ಸೌಂದರ್ಯರೂಪವೋನೆಯಂ ತಾಂ |

ಬಗೆಗೊಂಡು ಕಾಮಶರಹತಿ

ಗಗಿಯುತ್ತುಂ ಮಂತ್ರಿಗೂಡಿ ಧರಣಿಪನಿದ್ಧಂ ||೨೯||

ಇಂತು ಪುಲ್ಲಶರಭಲ್ಲಪಾತಭಗ್ನಹೃದಯನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂ
 ದ್ರಮನಿರಲಿತ್ತಲಾ ಕಂಕೇಳೀಬನಮಂ ಪೊಷಮಟ್ಟು ಭೋಂಕನೆತ್ತಿಂದರ
 ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕಾಳೀಜನಂ ಮಾಪ್ಪು ಶಿಶಿರೋಪಚಾರದ ತಣ್ಣಿಂಗೇ ಬಿಣ್ಣೇ
 ಉವ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಕಳಯಚಿದು ಮನಂಗೊಳಪ
 ಮಣಿಬಚಿತರ್ಯಂಕಾಗ್ರದೊಳ್ಕುಳ್ಳದ್ರಮದ್ರ ಜಾನುವಿನ ಮೇಲೆ
 ಗಂಡಮಂಡಲಮನಿಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯಂ ತಳದು ತಲೆವಾಗಿ ತಾಪಂಗೊಳ್ವ
 ಸೌಂದರವತಿಯಂ ತಚ್ಚ ಶಿಲೇಖೆ ಕಂಡು,

ಏನೆಲೆ ಸೌಂದರವತಿ ದು

ಮ್ನಾನವನುಟದಿತ್ತಲೀಕ್ಷಿಸಂದೈಂದವಬಿಂ |

ಬಾನನೆ ಶಶಿಲೇಖೆಯನ

ಲ್ಯಾನೀಟಿ ಬಲಲ್ದು ನೋಡಲವಳಂತೆಂದಳೆ ||೩೧||

ಭಾವುಕೆ ನೀಂ ಪೇಟ್ಟಿಂದದಿ

ನಾವನದೊಳಗಿರ್ಪಿನಂ ತದುವಿಪಸಚಿವಂ |

ಪಾವನಚರಿತಂ ಬರಲೆ

ಲ್ಲಾವಿವರಮನಣಿದಿನಾಲಿಸೊಲವಿಂದುಸುವೆಂ ||೩೨||

ಇಂದುಕುಲತೀಲಕನುದ್ಭಟ

ನೆಂದೆಂಬಭಿಧಾನದವನಿಸತಿ ಯೆಂದೆನಗಾ |

ನಂದದಿನಾನ್ಯಪಸಚಿವಂ

ತಾಂ ದಯೆಯಿಂ ದೊರೆದನಾಲಿಸಂಬುಜನೇತ್ರೇ ||೩೩||

ಎಂದಿಂತೊಸೆದುಸುವೆಂ ಶಶಿಲೇಖೆಯ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ಚ್ಯುಹು
 ತಿಯಂ ಕೊಂಡಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಯೆಲ್ಲಕವಿರ್ಮಡಿಸಲತಿತಾಪೋದ್ರೇಕ
 ದಿಂದಂ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಕೊರಗುವ ಸೌಂದರವತಿಯಂ ಕಂ
 ಡೆಲ್ಲಾ ಸಖಿಯರ್ತಲ್ಲಾಂಗೊಂಡೊಯ್ಯನೆ ಕನಕಾಂದೋಳನದೊಳ್ಳ ಜ
 ಯಂಗೈಯಿಸಿಕೊಂಡೆತ್ತಂದುಪವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತದುಧ್ಯಾನದಡೆಯೊಳ್ಳ

ನಂಗೊಳವೊಂದಪಾರಸಾರಸುಗುಂಧಸಮ್ಮಿಳಿತಮಂಜುಳಕುಂಜಪೂಜಾರಂ
ಜಿತಕಂಜಾಕರತೀರನಿ ತನವೀನಲತಾಮಂಟಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಸ್ಸುರದತಿವ್ಯು
ದಾಲಕಿಸಲಯಾಚ್ಚಿನ್ನಸುಧಾಮರೀಚಿಮಣಿವೇದಿಕಾಗ್ರದೊಳ್ ತ್ವಾಮಿನಿ
ಯಂ ಪಟ್ಟರಿನಿ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮನಸವಸದಿಂದಾವೊಸಜವ್ಯನೆಯರಸಗು
ತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ

ಚಿತ್ತಸರೋರುಹದಡೆಯೊಳ್
ಚಿತ್ತಜನಿಭನುಡ್ಬಟೋರ್ವಿಪನ ಮೂರ್ತಿ ಕರಂ |
ಪತ್ತಿರಲುನ್ನತವಿರಹದೆ
ಪತ್ತಿಯಿನನವಳಡವಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದಳ್ ||೩೪||

ಎಡವಿಡದೆ ಹೃದಯದೊಳ್ಳಯ
ನೆಡಗೊಂಡಿರಲಿನಿತುಮನಿನೆಡೆಯಾಡಲ್ತಾ |
ನೆಡಗಾಣದೆ ಸೂಸುವವೋಲೆ
ಬಿಡದುಣ್ಣಿದುದಂದವಳ್ ಸೋಷ್ಣ ತ್ವಾಸಂ ||೩೫||

ಒಳಗೆ ಮಡಲ್ತರದುವಿದ
ತುಳವಿರಹಜ್ವಾಲೆ ಪೆರ್ಚಿ ಪೊಣಪೊಣ್ಣದ ವೋಲೆ |
ನಳನಾಕ್ಷಿಯ ಸರ್ವಾಂಗದೊ
ಳಳವಟ್ಟುದು ನಾಡೆ ದರ್ಪಕಜ್ವರಮಾಗಳ್ ||೩೬||

ಮುಂತೆ ತದುಡ್ಬಟಭೂಮಿ
ಕಾಂತಂಗರ್ಧಾಂಗಿ ಯಪ್ಪುದುಂ ತೋರ್ಪವೊಲಾ |
ಕಾಂತೆ ಕರಂ ಮೈಗುಂದಿದ
ಳಂತಗಲದೆ ಪರ್ವದತನುತಾಪೋದಯದಿಂ ||೩೭||

ಭೂಕಾಂತೋದ್ಭಟಶೋಣೋ
ಷಾಕಳಿತಾಮೃತಮನೀಂಟುತುಂ ಮಾನಸದೊಳ್ |
ಪ್ರಾಕೃತರುಚಿಗಳನುಜವವೊ
ಲಾಕಾಮಿನಿ ಯುಜಿದಳಂದು ಮಿಗೆ ಮೆಲ್ಲುಣಿಸಂ ||೩೮||

ಎತ್ತೆತ್ತಲ್ಪರಿಲೋಕಿಸ
ಲತ್ತೆತ್ತಲ್ಪನ್ನಹೀಶನಾಕೃತಿ ಕಣ್ಣಿ |

ಳೊತ್ತರಿಸಿ ತೋಟಲಂತಾ

ವೃತ್ತಸ್ತನಿ ವಿಕಳಯಾಗಿ ಕಣ್ಣೆನೆದಿದಳ್ ||೨೯||

ಪದೆದೊಯ್ಯನೆ ಬಾಯ್ದೆಜಿಯಲೆ

ಹೃದಯಮನೆಡೆಗೊಂಡ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾಸಂ ಪೋ |

ಪುದೆನುತ್ತುಂ ನುಡಿಯದ ವೊ

ಲ್ವಿದಳತಪದ್ಧಾಹ್ನಿ ಮೌನಮಂ ತಳದಿದಳ್ ||೩೦||

ಕರಣಚತುಷ್ಕಮುದ್ಭಟನ್ಯಪಾಲಕನೆಂಬಮಹೇಶಯೋಗದೊ

ಳ್ಳೊರೆದಿರಲಂಗಭಾವಮೆಚಿದೊಯ್ಯನೆ ಬಾಹ್ಯಭವಪ್ರಪಂಚಸಂ |

ಚರಣಮದಂದು ಮೈದೇಗೆಯೆ ನಿಜ್ಜಿಟಗಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಿಪ್ಪ ತ

ತ್ಪರಮಸುಖಾತ್ಮಯೋಗಿನಿಯೊ ತಾನೆನೆ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಳಂತವಳೆ ||೩೧||

ಇಂತೆಡೆನಿಡದೆ ಪರ್ವಿ ಕೊರ್ವಿದತನುವವಸ್ಥೆಯಿಂದಂಗಮಂ ಮುಜಿ
ದಿನಿತುಮೂರ್ಛೆವೋಗಿರ್ಪ ತತ್ಸೌಂದರವತಿಯಂ ಕಂಡು ಶಶಿಲೇಖೆಮೊದ
ಲಾದಖಳಸಖಿಯರಸವಸದಿಂದೊಸೆದು ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮೆನೆಸಗುತ್ತೆ ಸದಿ
ದರ್ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಪನ್ನಿರೊಳ್ಳವಮಲ್ಲಿಕಾಸ್ತಬಕಮಂ ತೊಯ್ದಿ ಜ್ಞಕರ್ಪೂರಮಂ

ಮುನ್ನೊಳ್ಳೊಂದಿರೆ ಕೂಡಿ ಸೌಂದರಿಯ ತಾಪಿಪ್ಪಂಗಮಂ ಮುಜಿ ನಿ

ರ್ಭಿನ್ನ ಕ್ಲೇಶದಿನಂದುಶೀರಕೃತಚಂಚತ್ತಾಳವ್ಯಂತಂಗಳಂ

ತಾಂ ನೀಹಾರಮಯೂಖಬಿಂಬಮುಖಿಯಬೀರಸುತ್ತೆ ಕಣ್ಣೊ ಪ್ಪಿದರ್ ||೩೨||

ಮುತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಹಿಮಕಲಿತಶ್ರೀಖಂಡೋ

ತ್ತಮಸಾರಮನಂದು ತಂದು ಕಾಂತಾತತಿ ತ |

ತೃಮಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸರ್ವಾಂಗಕೆ
ಸಮುದಿತಸಂತಾಪದಿಂದೆ ಪೂಸಿದರಾಗಳ್ ||೪೩||

ಪೂಸಿದ ಚಂದನದಣ್ಣಂ
ದಾಸುಮನೋಬಾಣಬಾಣದಿಂ ಕಪ್ಪಾಗಳ್ |
ಬಾಸಣಿಸಿದ ಕಾಮುಗಿಲು
ದ್ವ್ಯಾಸಿತಶಿಲೇಚೆಯೆಂಬಿನಂ ಸತಿಯಿದರ್ ||೪೪||

ಸಿರಿಗಂಧಂ ಕರ್ಪಾದುದು
ತರಳಯ ವಿರಹಾಗ್ನಿ ಯಂತದೋ ತಾನೆನುತುಂ |
ತರುಣಿಯರಾಗಳ್ ಗುಟ್ಟು
ತುರದಿಂ ತಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ವಿರಚಿಸಿದರ್ ||೪೫||

ನಾನಾಪ್ರಪ್ತಂಗಳಂ ತೊಯೆ ಡೆವಿಡದೆ ಕುಳಿಕ್ಕೋಳ್ವ ನಿರಂಗಳೂಳ್
ಕಾಂ

ತಾನೀಕಂ ಪಾಸಿ ತತ್ಪಂಕಜದಳದ್ವಯಂ ತಂದು ಪಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕರ್ಪೂ |
ರಾನೂನಾಂಚದ್ವಜಸ್ಸಂಯುತಹಿಮೆಜಲಮಂ ಬೆಚ್ಚರಂ ಸಿಂಹಿಸುತ್ತಂ
ತಾನಂದೊಪ್ಪಿದುರ್ದಂ ತತಃಕರಣಮನಲೆವುತ್ತುಂ ಗಸಂತಾಪದಿಂದಂ ||೪೬||

ಕಣ್ಣೊಳಿಪಾವಧೂಮಣಿಗೆ ಪೆರ್ಚಿದ ತಾಪದ ಬಿಣ್ಣನಾರಿಸ
ಲ್ಪಿಂಗದೆ ಕೂರ್ವೆಯಿಂ ತಳವೆ ಶೀತಳಮಾದುದುಬಿಂದುರಾಜಿ ಮೇ |
ಣಿಂಗಿತು ಯಲ್ಲಕ್ಕಾಗ್ನಿಯೊಳ ಕಾದ ಸುವರ್ಣಶಲಾಕೆಗಂದು ಕೂ
ರ್ತಂಗಳಜಕಾರುಕಂ ಬಿಡದೆ ಸಿಮ್ಮುವೆ ಶೀತಲವಾಕಣಾಳಿಯೋಲೆ ||೪೭||

ತನುವಿನೊಳಿಂಗುವ ಪನ್ನೀ
ರ್ವಸಿಯಂ ಕಂಡಾಳಿಂ ಬರ್ಬಡಗುವಟ್ಟಿಳವು ||
ವಿನ ಪಸೆಯೊಳ್ ಪಟ್ಟಿಟ್ಟು
ವನಿತೆಗೆ ತಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ವಿರಚಿಸಿದರ್ ||೪೮||

ನುತಮಲ್ಲಿಕಾಸ್ತುರಣಸಂ
 ಸ್ಥಿತಸೌಂದರದೇವಿಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ಸಿತಮೇಘಃ |
 ಪ್ರತಿಯೊಳಚ್ಚ ರಿಮಿಂಚನ
 ಲತೆಯುಜ್ವಲಿಸುತ್ತಮಿಪ್ಪದೆಂಬವೊಲಾಗಳ್ ||೪೯||

ಶೋಣಾಬ್ಜತಳ್ಳದಲ್ಲಿ ತ
 ದೇಣಾಂಬಕೆ ಯಸೆದಳಮದ್ಗಸಂಧ್ಯಾರಾಗ |
 ಕ್ಷೀಣತರಕಾಂತಿಯೊಳ್ಳಗೆ
 ಕಾಣಿಸ ಶೀತಾಂಶುಲೇಖೆಯಿರವೆಂಬಿನೆಗಂ ||೫೦||

ಕನ್ನೈದಿಲ್ವಾಸಿನೊಳಾ
 ಚೆನ್ನೆ ವಿರಾಜಿಸಿದಳೊಣವಣಿಯ ಮೇಲಣ ಚೆಂ |
 ಬೊನ್ನೆಗೆಣಿಯಂತೆ ಪೂಸಚೆಂ
 ಬೊನ್ನದ ಕಾಂತಿಯಿನೊಡಲ್ಪರಪಿ ತಾಪಿಸುತುಂ ||೫೧||

ಕೆಂಜಾಜಿಯರಲ ಪಸೆಯೊ
 ಳ್ಸಂಜನಿಸಿದ ವಿರಹಶಿಖೆಯೊಳತನುಕಲಾದಂ |
 ತಾಂ ಜವದಿಂ ಪುಟವಿಸುವಪ
 ರಂಜಿಯ ಲೇಖೆಯವೊಲಾಸುದತಿ ರಂಜಿಸಿದಳ್ ||೫೨||

ಕದಳಿನವದಳವಿರಜಿತ
 ಮೈದುಶಯ್ಯೆಯೊಳಸೆದಳಂತವಳ್ಳರಕತಮ |
 ಧೈದ ಕಾಂತಿನೆತ್ತು ಚೆಲ್ವಂ
 ಕದಡುತೆ ಕಂಗಳೊಳಪ ಸೂತ್ರಲೇಖೆಯ ಪಾಂಗಿಂ ||೫೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಸಕಲತಾಂತಂಗಳಿನಾ
 ಸುಕುಮಾರಿಕೆಯಂಗಮಂ ಪೊದಿಸಲಾಸ್ಯಂ ರಂ |

ಜೆಕುಮಲಗೊಳದೊಳ್ಳುಪೊಳ

ದು ಕೆರಂ ಕಂಗೊಳಪ ಪೂರ್ಣಶಶಿಬಿಂಬಂಬೋಲೆ ||೫೪||

ಇಂತೆನಿವಲವಸೆಯೊಳ್ ತತ್ಸಂದರವತಿಯಂ ಪಟ್ಟರಿಸಿ ಪೊಸಪ
ನ್ನೀರೊಳ್ಳುತ್ತಯ್ದಖಿಳಕುಸುಮವಿಸರದಿಂದಂಗಮಂ ಬಾಸಣಿಸಿ ಶಿಶಿರೋ
ಪಚಾರಮನೊಸೆದನಗಲ್ವಿರಹವಿರ್ನುಡಿಸಲಂದು ಶಶಿಲೇಖನೊದಲಾದ
ಸಖೀಜನಂ ಕಂಡು,

ಏನಿತನಿತುಪಚಾರಂ ಗೈದೊಡಂ ಕೂರ್ಮಯಿಂ ಮೇ

ಣನಿತನಿತುರುತಾಪಂ ಪೆಚುರ್ತಿದಪ್ಪುದಿಂತೀ |

ವನಜದಳವಿಶಾಲಾಲೋಲದೀರ್ಘಾಕ್ಷಿಗಿಂದಾ

ವನಿತೆಯರನಿಬರ್ತಾನ್ ಕ್ಲೇಶಮಂ ತಾಳಲ್ದೊರ್ ||೫೫||

ಪೂಸಿದ ಚಂದನಂ ಮಿಸುಪ ಕತ್ತು ರಿಯಾದುದು ತೊಟ್ಟುಮುತ್ತುಗ
ಳ್ಳಿಸುರನೀಲಮಾದುದಸಿತೋತ್ಪಲಮಾದುದು ಕೋಮಲಾಂಗಮಂ |
ಬಾಸಣಿಸಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಲ ಸುಕುಮಾರಿಯ ಕಾಮತಾಪದೊಂ
ದೀಶಿಖಿ ನೋಡಲೆಂತಿದೊ ಯೆನುತ್ತಮುಜಲ್ದುದು ಕಾಮಿನೀಕುಳಂ ||೫೬||

ತನಿವೆಳ್ಳಂಗಳ್ಳಮಂತಾತಪದ ಬಿಸುಪವಾದತ್ತು ಸನ್ಮಾಲತೀನೂ
ತನಚಂಚತೋಕ್ತಕಂ ಸೂಚಿಗಳ ಬಳಗಮಾದತ್ತು ರಾಜಿಪ್ಪ ಪನ್ನೀರ್ |
ವನಿತಾಂಗೋಪ್ಪಾಂಬುವಾದತ್ತಳಿಗಳಿಗಳ ಕಂಠಸ್ವನಂ ವಜ್ರಿನಿಘೋ
ಷನಿನಾವಂ ಮೇಣದಾದತ್ತ ಬಲೆಗೆನುತಮಾಕಾಂತೆಯರ್ಚಿಂತೆವೆತ್ತರ್ ||೫೭||

ಬಾಳದ ಕಂಪು ಬಾಳ್ಜ ನುಗುವಾಡಿಯಾರಡಿ ಹಂಸೆ ಹಿಂಸೆ ತಂ
ಗಾಳ ವಿಪಾಳ ಪಲ್ಲವದ ಗೇಹಮುದಂಚಿತಮೋಹಮದಚ ಪೊಂ |
ಬಾಳಯ ತಣೆ ಳಲ್ಪುದಿದ ಕಣ್ಣಲೊಪ್ಪುವ ತಿಂಗಳಿಂಗಳುಂ
ಬಾಲಿಕೆಗಾದುದೀವಿರಹದಿಂದೆನುತುಂ ಕಡು ನೊಂದರಾಳಿಯರ್ ||೫೮||

ಇನಿಗದಿವೆ-ಟ್ಟು ಚಂಡಕರಮಂಡಲವಾದುದು ಕಂಪನೀವ ಚಂ
ದನರಸಮುರ್ಕುವೆಣ್ಣಿ ಯವೊಲಾದುದು ಪೂವಿನ ಪಾಸು ಶಾತಲ |

ಸ್ತ್ರನಿಜಯಮಾದುದಗ್ನಿ ಕಣಮಾದುದು ಸೂಸುವ ವಾಕಕಣಾಳ ಯಾ
ವನಿತೆಗೆ ಕಾಮತಾಪಸರಿತಪ್ಪೆಗೆನುತ್ತುಮುಲ್ಲ ರಾಳಯರ್ || ೫೯ ||

ನಡೆಯೊಳ್ ಜಮರಾಳರಾಜಿ ಪರಿರಾಜತ್ತಾ ಮೃತುಂಡವ್ರಜಂ
ನುಡಿಯೊಳ್ ಗ್ರಹಕುಂತಳಂಗಳೊಳವ್ರಾತಂ ಪಿಕಶ್ರೇಣಿಯಂ |
ಪಿಡಿದಂಜನ್ಮದುನಾದದೊಳ್ ಸ್ವಾರಲಂದೆತ್ತಿದುವೀವೇಳಯೊ
ಳಗಡಮಾದೀಕ್ಷಿಸು ತಂಗಿ ಯೆಂದೆನುತಲೈತುದತ್ತು ಕಾಂತಾಕುಳಂ || ೬೦ ||
ನವನೀರೇಜಮನಾಸ್ಯದೊಳ್ ಯನದೊಳ್ ಸ್ವೈದಿಲಂ ಸ್ವೇರದೊ
ಳ್ತವೆ ಮಲ್ಲಿಜಯಮಂ ಕರಾಂಭಿ ತಳದೊಳ್ ಕಂಕೇಳಿಕಾಮ್ರಾಜ್ಞಪ |
ಲ್ಲವಮಂ ತಾಳ್ಪರಲೀವಧೂಮಣಿಯನಿಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲನಾದೊಚ್ಚೊಡಿಂ
ತು ವಿಚಾರಂಗಳೊಳದೈಸರಲ್ಪು ಗಿದುದೆಂತೆಂದಾಡಿತಾಳೇಕುಳಂ || ೬೧ ||

ವಿಧುವಂ ನೋಂಪೆವಲಂಪುವೆತ್ತೆಲರನಾರಾಧಿಪೈವುದೈತ್ತುಮಾ
ಯುಧನಂ ಪೂಜಿಪೆವಚ್ಚ ಪುಷ್ಪಮುತುವಂ ಕೀರ್ತಿಪೈವಾರಾಜಿಪಾ |
ಮಧುವಂ ಪಾಡುವೆವುಲ್ಲಸದ್ರತಿಯನೊಳ್ಪಂದೈದೆ ಬಣ್ಣ ಪೈವೀ
ವಧುವಿಂಗುವಿದ ಬೇಗೆ ಮೈದೆಗೆದೊಡೆಂದಾಡಿತಾಳೇಕುಳಂ || ೬೨ ||

ಶಶಿಯೇ ನಿಟ್ಟಿಸು ಪುಷ್ಪಬಾಣದರಸೇ ಕೈಗಾಯಿ ತಂಗಾಳಿಯೇ
ಪೊಸತಣ್ಣೇ ಕಮನೀಯಮಾಧವನೆ ಕೂಪಿಂಮೋವು ಮುತ್ತಂ ವಿಚಾ |
ರಿಸಿಕೊಂಡಿಂದು ನೆಗಲು ಕಂಠದುಲುಪಂ ಕೀರಾಳಿಯೇ ಯೆಂದು ಚಿಂ
ತಿಸುತುಂ ತದ್ವನಿತಾಕದಂಬವೊಲುತಿ ದೃತ್ತು ತಾಂ ಖೇದದಿಂ || ೬೩ ||

ಏಗುವುದೇ ಕುಮಾರಿಕೆಯನಪ್ಪಿದ ದರ್ಪ ಕವಟ್ಟಿ ಯಗ್ಗದೀ
ಬೇಗೆ ಯೆನಿತ್ತೆನಿತ್ತು ಶಿಶಿರಾಧಿಕಮಾದುಪಚಾರದೊಳ್ಪನಿಂ |
ಬಾಗರೆ ಮಾಟೈವಿಂದನಿತುತಾಪಮದುವಿಸುತಿರ್ಪುದೇನಿದೆಂ
ದಾಗಲಲು ಕಂವಿ ಬಗೆಗುಂವಿ ಬಟಲ್ಪುದು ತತ್ಸಖೀಜನಂ || ೬೪ ||

ಎಂದಿಂತಲು ಚಿಂತೆವಡೆದು ಸೌಂದರವತಿಗೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರ
ಮನಗಲದೆ ನೆಗಲು ತುಂ ಶಶಿಲೇಖವೊದಲಾದ ಸಖೀಜನಮಿರಲಾ
ಸಮಯದೊಳ್ ತನ್ನರಸೀಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ ತಲೆದೋಪುದುದು ||

ಅದಂತೆಂದೊಡೆ,

ತಾವರೆಗಳಡೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ

ಶೈವಾಳದ ಪಿಂಡದಂತೆ ತಲೆದೋರುದುದಾ |

ಭಾವುಕಿಯರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ

ತೀವಿದ ಮುದದಿಂದೆ ತತ್ಪರಸಿಯೊಳ್ಕೀರಂ ||೬೫||

ಇಂತಾಕಸ್ಮಿ ಕದಿಂದಾಕಾಸಾರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರ್ಪರಗಳೆಯಿ
ರವಲ್ಲಿ ಸೌಂದರವತಿಗೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ಮೊಟ್ಟ ಕಶಿಲೇಖೆ
ಮೊದಲಾದ ಸಖೀಜನಂ ನಡೆನೋಡುತ್ತ ಚಕ ರಿದಳದಿರೆ,

ಬೆಚ್ಚೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತದ್ವನಮಂ ಮೇ

ಣಜ ರಿವಟ್ಟುದು ಚೋದ್ಯಮೆನುತ್ತಂ |

ಬೆಚ್ಚ ರಮಾಕಮಲಾಕರದಿಂ

ತೋರ್ಪುಚ್ಚ ವದಿಂ ಪೂಜಮಟ್ಟುದು ಕೀರಂ ||೬೬||

ಎಲ್ಲಿ ಮುಂಗಳಿದೆನಲ್ಲಿರದೆಪ್ಪ

ನಿಲ್ಲಿ ಮದೀಯವನಕ್ಕಿದೆ ಬಂದೆಂ |

ಬಲ್ಲಿತು ದೇವಿಯ ಮೊಯೆಯೆನುತ್ತಂ

ಮಲ್ಲನೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿತ್ತಾಗಳೆ ||೬೭||

ನೋಡೆ ಸರೋವರತಟದೊ

ಳ್ಳೀಡುಂ ಬೇದದೊಳ ತಣ್ಪಿನುವಚಾರಮನಾ |

ನಾಡೆಖೆಯನ ತನುಜಾತೆಗೆ

ಮಾಡುವ ಕೆಳದಿಯರನಂದು ಕಂಡುದು ಕೀರಂ ||೬೮||

ಇಂತು ಸೌಂದರವತಿಗೆ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಂ ಮೊಟ್ಟ ಸಖೀಜನ
ಮಂ ಕಂಡಿದೇನೆನುತ್ತ ಚ ರಿವಟ್ಟಿಯುನೆತ್ತಂದು ತಣ್ಪಿಮರ್ದಪೂವನೆ
ಯಂ ಸಾರ್ವತಾಮ್ರತುಂಡಂ ಮದನಾವಸ್ಥೆಯಿಂದಂ ಮೂರ್ಛಪೋಗಿ
ಮೈಮಜಿದೊಲಿಂಗಿರ್ಪ ತತ್ತ ಮೂರಿಯಂ ಕಂಡು ನುಡಿದುದು ||

ಅದಂತೆಂದೊಡೆ,

ಸತಿ ಸಿನಗೇಣೆಯಾದುತ್ತಮ

ಪತಿಯಂ ಬಿಡದಪಿಸಿ ತಂದೆನೇಡನೆ ಶುಕವಾಃ |

ಕ್ರೌತತಿಯನಾಲಿಸಿ ಸೌಂದರ

ವತಿ ಮತ್ತಂ ಮೂರ್ಛಪೋಗಿ ಮೌನದೊಳಿದರ್ಶ ||೬೯||

ಕೂಪನೆಸಿಪ್ಪ ರಾಜಶುಕನೊಳ್ಳು ಡಿಗುತ್ತ ರಮಿಯಾದಂದು ತ
ಚ್ಚಾ ಪಲನೇತ್ರ ಬಿನ್ನಗಿರಲಾಳಿಯರಂ ನಡೆನೋಡಿ ಪರ್ಚಿದೀ |
ತಾಪಮದಾವ ಕಾರಣದೆ ಬಂದುದು ಮತ್ಸ್ಯಪಿಗಿಂದು ಕೇಳಲಾ
ಲಾಪಿಸಿದಳ್ಳರಂ ಮುಖಗುತುಂ ಶಶಿಲೇಖೆಯಬಲ್ಲು ಸುಯ್ಯುತುಂ ||೭೦||

ಗಂಡುಪಂಡಿತವಕ್ಕಿ ಕೇಳ್ಕ ಮಲಾಯತಾಂಬಕ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಚಂಡಿಕಾಲಯಕ್ಕೈದೆ ಕೂರ್ತು ತದೀಯದೇಗುಲಮಂ ಬಲಂ |
ಗೊಂಡು ತಾಂ ಬರಲೊಂದಶೋಕೆಯನಂದು ನಮ್ಮಿ ನವೇಕ್ಷುಕೋ
ದಂಡಸನ್ನಿ ಭನೋರ್ವನೊಪ್ಪಿರಲೈದೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳ್ ||೭೧||

ನೋಡಿ ತದುವಿಪಚಂದ್ರನ ರೂಪಂ

ಕೂಡೆ ಲತಾಂತಶರಾವಳಿಗತ್ತಂ |

ಗೂಡಿವಳಾಗಿ ವಲಂ ಗೊಳಗುತ್ತುಂ

ಪಾಡಟಿದಳ್ಳಿಗೆ ಕೇಳ್ಕ ಕರಾಜಾ ||೭೨||

ಎಂದಿಂತು ಕಂದರ್ಪತಾಪಮಮದರ್ಪಿದ ಕಾರಣಮಂ ಪೇಜ್ಜಿ
ಶಶಿಲೇಖೆಯ ವಚನಮಂ ಕೇಳ್ವಾ ನಂದಮಂ ತಾಳ್ದ ಶುಕಂ ಮುಗುಟ್ಟವಳ್ಳಂ
ತಂದುದು ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಕಂಡಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಭಕ್ತನನುರ್ವಿಗಿ ನೂತ್ನ ಪುಷ್ಪಕೋ
ದಂಡನನ್ನೈಂದವಾನ್ವಯಲಲಾಮನನುದ್ಧಸಮಸ್ತ ಸತ್ಕಲಾ |
ಮಂಡಿತನಂ ವದಾನ್ಯವರನಂ ರಿಪುರಾಜಮದಾಂಧಕಾರಮೊ
ರ್ತಾಂಡನನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಚಂದ್ರನನೆಂದುದು ಕಾಂತೆಯೊಳ್ ಶುಕಂ ||೭೩||

ಎಂದಿಂತುದ್ಧಟಕ್ಷತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಕೊಂ
ಡಾಡಿ ಪೇಟ್ಟುತಚ್ಚು ಕಾಲಾಪಮಂ ಕೇಳಂ ಗಜಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದತನುತಾಪಂ
ಗೊಳ್ಳವ ಸೌಂದರವತಿಗಾವರಿಸಿದ ಮೊರ್ಬೆಜಗುಟ್ಟು ಸಪ್ರಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಹಿದು ನಾಣ್ವೆರಸುತೆ ತದ್ರಾಜಕೀರನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡೆ,

ಏತೆಲೆ ಸೌಂದರವತಿ ನೀಂ

ಕೇಳು ಭವದ್ವಾಂಛಿತಾರ್ಥಮೊದುದಿನಲಿ |

ರಾಳಾಪಮನಾಲಿಸಿ ತ

ದ್ವಾಲಿಕೆ ಮೈಮುಖವಿವ್ರತರ್ದು ಕುಳ್ಳಿದಾಗಳೆ ||೨೪||

ಯಲ್ಲಕಂ ಜಗುಟ್ಟು ಮಾರಿಕೆ ಯೆಟ್ಟು ಮೇಣ್ಣಿಶಿಲೇಖೆಯಂ
ಮೆಲ್ಲನಂಚೆತಲಜ್ಜೆಯಿಂ ನಡೆನೋಡಲಾಕೆಯಭಾವಮಂ |
ತಲ್ಲತಾಂಗಿ ಸಮಂತು ತಾಂ ತಿಳಿದಾಶುಕೇಂದ್ರನ ವಕ್ತ್ರಮಂ
ಪುಲ್ಲಮೋದದಿನಲ್ಪಹಾಸವಿಭಾಸುರಾನನೆ ನೋಡಿದಳೆ ||೨೫||

ನೋಡುತೆ ತಚ್ಚು ಕಮುಖಮಂ

ನೀಡುಂ ಮುದದಿಂದೆ ಗಿಳಿಯೆ ಪೇಟೆಮಗಂತಾ |

ನಾಡೆಯನ ನೀನಖಿದವೊ

ಲಾಡುವೆ ಯದನಿನವನಂದವಳ್ಳ ಸಗೊಂಡಳೆ ||೨೬||

ಇಂತು ಶಶಿಲೇಖೆ ಬೆಸಗೊಳ

ತಾಂ ತಳ್ಳದೆ ಕಾಕತಾಳಕನ್ಯಾಯದಿನಾ |

ಸಂತನನುದ್ಧಟಧರಣೀ

ಕಾಂತನನಖಿದನುವುಸಿರಲ್ಕವಳಂತಂದಳೆ ||೨೭||

ಏಲೆ ಗಿಳಿಯೆ ಪೇಟ್ಟುದುರ್ವಿಪ

ತಿಲಕನದೇಂ ಕಾರಣಂ ಮದೀಯಾಶೋಕೋ |

ಜ್ವಳವನಕೆಟ್ಟಂದನೆನಲೆ

ಲಲನೆಯೊಳಂತೆಂದುದೊಯ್ಯನಂತಾಕೀರಂ ||೨೮||

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ್ದುದುರ್ವಿಪ
ವರನಂ ಸೌಂದರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವೆಲ್ಲಭನೆಂದಾಂ |
ಕರೆತಂದಾಬನದೊಳಗೊ
ಲ್ದಿ ರಿಸಿದನೆಂದೆನಲವಳ್ಳುಗುಚ್ಚಿಂತೆಂದಳೆ ||೨೯||

ವಿನುತಶುಕನೆ ತತ್ಕ್ಷೋಣೀಶನಂತಂದು ನೀನಾ
ವನದೊಳರಿಸಿ ಯತ್ತಲ್ಪೋಗಿ ತಳ್ವರ್ದೊ ಪೇಜುಂ |
ದಿನಲೆಲವನಿತಾಮಾಣಿಕ್ಕನೋ ಕೇಳ್ದ ರಂ ಮ
ತ್ತನಗೆ ಸಮನಿಸಿತ್ತೊಂದಾಯಾಸಮೆಂದೆಂದುದಾಗಳೆ ||೩೦||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಬಿಸರುಜಲೋಜನೆ ಕೇಳ್ದು
ದ್ವಸುಧೇಶನನಸುಗೆಬನದೊಳೂಸದಿರಿಸಿ ಸಮಂ |
ತೊಸಗೆಯನಾಂ ತಾಂ ಕಡು ಸಂ
ತಸದಿಂದೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುತಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳೆ ||೩೧||

ಬಲವದ್ವೈಷ್ಣವನೊತ್ತಿ ಪಾಯ್ದು ಕೆಡವುತ್ತಂ ಶರ್ಕರಾಶ್ರಮಗಳಂ
ಸಲೆ ತೂಟುತ್ತಮಶೇಷಶೋಭಿತಪಲಾಶಾನೀಕಮಂ ತಾಳ್ದ ಗುಂ |
ದಲೆಯಾಗಲ್ ಭಕ್ತುಣ್ಣಿಸುತ್ತ ರಜಮಂ ವಿಕೃತಮಂ ಮುರ್ಚಿ ವ
ರ್ಷಲವೆಂಗೂಡಿ ಪಳಂಚಿ ಪೆರ್ಚಿ ಸುಚಿದತ್ತಂದೊಂದು ಜಂಝೂನಿಲಂ ||

ಇಂತು ಕರಂ ಸುಷಿವಾಯೆಲರ್ಬಿಂ
ಗಾಂ ತವೆ ಸಿಲ್ದಿ ದೊಡಾಘನವಾ ತಂ |
ತಾಂ ತಳದಬ್ಬಿಯತೀರದೊಳಂದೊ
ರಂತಿರೆ ತಂದು ವಿಸರ್ಜಿಸಿತೆನ್ನಂ ||೩೨||

ಗಾಳ ವಿಸರ್ಜಿಸೆ ಬಡೆಕಾಂ
ನೇಳಯೊಳಾಂ ಬಿದುರ್ ಮೆಲ್ಲ ನೀಕ್ಷಿಸೆ ತತ್ಕ |

ಲೋಲಾಂಬುಧಿ ಯಿರೆ ಕಂಡುಜಿ
ಪೋಳಾದತ್ತೆನ್ನ ಹೃದಯಮದು ಲಲಿತಾಂಗಿ ||v-೪||

ಮತ್ತಮಾಸಮುದ್ರಮಂ ಕಂಡಾತಂಜವರನಿಕಟಕಾನತಿದೂರಂ
ಬಂದೆನ್ನೆಮ್ಮ ಪೂಜಿಲ್ ಪೋಪನೆಂದೊಡೆ ಯಿಂದೈದಲಾರೆ ಯಿದಕ್ಕೇನಂ
ಮಾಣ್ಪಿನೆಂದಲಬ್ಬ ಬಿಟ್ಟುಧಿಕವ್ಯಾಕುಲದಿಂದಂ ನಾಲ್ದಸೆಯಂ ತೊ
ಲಬ್ಬ ಬರಲಖಲಾಂಡನಾಯಕೆಯಾಲಯಂ ಕಾಣಿಸಿತು ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಭಕ್ತಿಯ ಬಲಗೈಯತುಳವಿ
ರಕ್ತಿಯ ಮನೆ ವಿಮಲಚಿತ್ತಿನಾರವೆ ವಿಲಸ |
ಸ್ತುಕ್ತಿಯ ನೆಲೆಯೆನಲಾಪರ
ಶಕ್ತಿಯ ಮಣಿಭವನಮೆಸೆದುದೆಲೆ ಶಶಿವದನೆ ||v-೫||

ಈಪರಿಯಿಂದೆ ಮನಂಗೊಳ
ಪಾಪರದೇವತೆಯ ಗುಡಿಯನೊಳಪೊಕ್ಕುಜಿ ಚಿ |
ದ್ರೂಪಿನೆಯಂ ಭುವನಾಂಬೆಯ
ನಾಪನ್ನಾಶ್ರಿತಸುಖಪ್ರದೆಯನಾಂ ಕಂಡೆ ||v-೬||

ಇಂತಾದೇವಿಯ ಕಂಡು ಪೊಗ್ಗದೆ ನದೆಂತೆಂದೊಡೆ,
ಶ್ರೀಮದನಂತಸುರಾಸುರಪೂಜಿತೆ
ಕಾಮಾಂತಕದೇಹಾರ್ಥವಿರಾಜಿತೆ |
ಸುರುಚಿರಬಾಲಸುಧಾಕರಭೂಷಣೆ
ಶರಣಾಗತದುಃಖಾಂಬುಧಿಶೋಷಣೆ ||v-೭||

ಪೂರ್ಣಹಿಮಾಂಶುಸದೃಚ್ಛುಖಮಂಡಲೆ
ಕರ್ಣಾರಂಜಿತಮಣಿಮಯಕುಂಡಲೆ |
ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಹುತಾಶನಲೋಚನೆ
ತಂದ್ರಾಮೃತಿಜನನಾದಿವಿವೋಚನೆ ||v-೮||

ನವಚಂದ್ರಾತಪಸಿಭಮಂದಸ್ತುತೆ
ವಿವಿಧಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರವೈಕಸಂಸ್ತುತೆ |
ತರುಣಾರುಣಶತಕೋಟಿರುಚಿಪ್ರಭೆ
ಪರಮಪವಿತ್ರೋತ್ತಂಗಲಸಚ್ಚುಭೆ ||೮೯||

ಪೊಳವ ನವೀನಲಸದ್ವಿಂಬಾಧರೆ
ನಳನಮುಕ್ಕುಳವಿಜಿಗೀಷುಪಯೋಧರೆ |
ನಾನಾವಿಧಜನನಮರಣಭಂಜನೆ
ಸಾನಂದಂಬಿಡದಮರ್ದ ನಿರಂಜನೆ ||೯೦||

ನಾಗಾಭರಣಾಧರಪುಟಚುಂಬಿತೆ
ಯೋಗಿನಿಚಯಹೃದ ಪರ್ಣಬಿಂಬಿತೆ |
ಸುರತರುಶಾಖಾಸಮೂಹೋಜ್ವಲೆ
ಪರಿಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಾವಿಲೆ ನಿರ್ಮಳ ||೯೧||

ಅನುಪಮದಾನಾನ್ವಿತಪಾಣಿದ್ವಯೆ
ವಿನುತಾರ್ಥೇಂದುಕಲಾಪಮನಃಪ್ರಿಯೆ |
ಸುಮನೋಗಣನಮಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋರುಹೆ
ಸಮುದಿತಸಕಲೇಂದ್ರಿಯತತಿ ನಿಸ್ಪೃಚೆ ||೯೨||

ಸನಕಸನಂದನಮುಖಮುನಿಭಾವಿತೆ
ವನಜೋದ್ಭವಮುಖ್ಯಾಮರಸೇವಿತೆ |
ಪಂಚಮಹಾಭೂತಕೈದದ ಸುಖಿ
ಸಂಚಿತಕರ್ಮಾರಣ್ಯದಹನಶಿಖಿ ||೯೩||

ಪ್ರಾಣಾದಿಸಮೀರಣಗತೆ ಶಾಶ್ವತೆ
ವಾಣೀಶ್ರೀಮುಖಶಕ್ತಿ ಕುಲಸ್ತುತೆ |
ವರ್ಣತ್ರಯಕಳವಡದ ಪರಾಪರೆ
ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಾಮೃತವಾರಾಕರೆ ||೯೪||

ಸಂಜಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕರಧಿದೇವತೆ
ಸಂಜಮಹಾಶಕ್ತಿಯರಧಿದೇವತೆ |
ವೇದಾಂತಸ್ತುತಿಗಳ್ಳದಬಲೆ
ವಾದಕ್ಕೆದೆಗುಡದುರುಪಾದಕಮಲೆ ||೯೫||

ಪ್ರಣವಾರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದಿತಪದಯುಗೆ

... .. |

ತ್ರಿಗುಣೇಶ್ವರರಾಡಿಸುವಧಿದೇವತೆ
ನೆಗೞ್ದ ಸಗುಣನಿಗುಣದಧಿದೇವತೆ ||೯೬||

ಮಂತ್ರಂಗಳ ಮತಿಗೈದದ ಖಂಡಿತ
ಯಂತ್ರಸಮಾಜಸುಪೀಠವಿಮಂಡಿತ |
ನುತಪ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಾಂಭುಜಸಂಚಾರಿಣಿ
ನತಜನದುರಿತವ್ರಜಸಂಹಾರಿಣಿ ||೯೭||

... ..

ಆಧಾರಮನೋಜ್ಞ ಸ್ಥಾನಾಲಯ |
ಮಣಿಪೂರಕನೀರೇರುಹಪಟ್ಟದೆ
ಪ್ರಣುತಾನಾಹತಸಂಸ್ಥಿತ ನಿರ್ಮದೆ ||೯೮||

ತಳತಳಪವಿಶುದ್ಧಸ್ಥಳಭಾಸಿತ
ತೋಳಗಿಬೆಳಗುವಾಜ್ಞೇಯನಿವಾಸಿತ |
ನಾಡಿತ್ರಯದೊಳಸೆವ ಚಿದ್ರೂಪಿಣಿ
ಜೋಡಿಸಿದುರುಮಾಯಾಮದಕರಿಸೃಣಿ ||೯೯||

ದಶಶತದಳಸಾರಸಸಿಂಹಾಸನ
ವಿಷಮುಕ್ಲೇಶವಿಜಿತನಿರ್ವಾಸನ |
ಧ್ರುವಬಿಂಬಸ್ವಂದಾಮೃತಪರಿಗತ
ನವಶಕ್ತಿ ಸಮಂಚಿತಪೀಠಸ್ಥಿತ ||೧೦೦||

ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಬೆಳಗಾಗುವ ಚೆನ್ನಯೆ
 ಬೆಳಗಿನೊಳಡವಿಡದಮಲೆ ಮನೋಮಯೆ |
 ಕಡೆನೊದಲಿಲ್ಲದತುಳತೇಜೋಮಯೆ
 ನುಡಿಗಳವೆಡದೂರ್ಜಿತತೇಜೋಮಯೆ ||೧೦೧||

ಬಳಹೊಜಗಳವಟ್ಟುಜ್ವಲಿಸಗಸುತೆ |
 ಅಳವಿಗಳದ ಬೆಳಗಳದ ಜಗನ್ನುತೆ
 ತೋಪುವೆಬಿಳಕೋರಿಕೆಪೊಗದದ್ವಯೆ
 ಮಿಾಪುದ ಸೌಖ್ಯದೊಳೊಂದಿದ ನಿಷ್ಕೃಯೆ ||೧೦೨||

... ..
 ಸುಚಿ ನ್ನು ದದೊಳ ಚ ಸಮುನ್ನತೆ |
 ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನಜಿ ಯಾಗೋಚರೆ
 ಸಾತಿಶಯಸ್ತುತನಿಖಿಲಜರಾಚರೆ ||೧೦೩||

ನಿರುಪಮೆಶಬ್ದವೆಚದು ನಿಲ್ತಂಬಿಕೆ
 ಪರಕೆ ಪರಾಪರವಾದ ಮಹಾಂಬಿಕೆ |

... ..
 ದೇವವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ನಿಜವಲ್ಲಭೆ ||೧೦೪||

ಕರುಣಾಸಾಂಗದೊಳೇಕ್ಷಿಪುದದ್ರಿಜಿ
 ತರಳನನೊಲವಿಂದೀಕ್ಷಿಪುದಗ್ರಜಿ |
 ಗತಿಗೆಟ್ಟುಂ ಬಂದೆನು ಲೋಕಸ್ತುತೆ
 ಗತಿ ನೀನೆಂದೇ ಪೊದಿದನೆಗಸುತೆ ||೧೦೫||

ತಳ್ವದೆ ಯೆನ್ನೊಳ್ಳಾನ್ಮುಡಿಯ್ಯ ಶಿವೆ

... ..
 ಎಂದಿಂತಖಿಳಾಂಡದ ನಾಯಕೆಯಂ
 ಕುಂದದೆ ನುತಿಸಿದೆ ನಾನಂಬಿಕೆಯಂ ||೧೦೬||

ಮೊಳೆ ದೆನೆಲೆ ಗಿಳಿ ನಿನ್ನಯ
 ನಿಜ್ಜೆ ಲಮಾದಮಳಭಕ್ತಿಗೀವೆಂ ಪೇಟ್ಟೆ |
 ನಿಜ್ಜೆ ಯದಾವುದೆನೆಲೆ
 ಗುಜ್ಜೆ ವದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆನಂತೆಂದು ಸತಿ || ೧೦೩ ||

ಮತ್ತಮದೆಂತೆಂದೊಡೆ,
 ತಾಯೆ ಭವಾನಿ ಕೇಳ್ವಿ ಖಿಳಭೂವರನುದ್ಭಟನೆಂಬ ತನ್ಮಹಾ
 ರಾಯನನ್ನೆ ಮಿತ್ರಗೆ ನಿಜೇಶ್ವರನೆಂದು ಸಮಂತು ತಂದು ವಿ |
 ಸ್ಥಾಯಮದೀಯಪಟ್ಟಣದ ಬಾಹ್ಯದೊಳಾನಿರವೇಟ್ಟು ಮೇಣ್ಣೊಪ್ಪಿ
 ಲಾಯತಿಯಿಂದೆ ಬರ್ಪಡೆಯೊಳ್ಳಿಗೆ ತಂದುದನ್ನೆ ನೊಂದೆಲರ್ || ೧೦೪ ||

ಮಿಗೆ ಪೋಪೆನೆಂದೊಡೆಮೈಯ
 ನಗರಂ ತಾನತ್ತಲೆಂಬುದಖಿಯೆನೆ ಯೆನಲಾ |
 ನಗಸುತೆ ಮುದದಿಂದಂ ನಸು
 ನಗೆ ಮಿನುಗಲೆ ನುಡಿದಳನ್ನೊಳಂತೆಂದು ಸತಿ || ೧೦೫ ||

ಪೋಗಿ ನೀಂ ಗಿಳಿಯೆಮ್ಮ ದೇಗುಲದೊಪ್ಪುವನ್ನ ತಮಾದ ಮುಂ
 ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತೊಳಪ್ಪ ಪೂಗೊಳದೊಳ್ಳುಂಗೆನಲೊಲ್ಲ ತ |
 ನ್ನಾಗೊಳಪಣಹಿತ್ತವಲ್ಲಭೆಯಾದ ಶೈಲತನೊಜೆ ಯಿಂ
 ಬಾಗಿ ಕಣ್ಣೊಳಪಂಫಿಗಳ್ಳ ಸಮಂತುಟಾಂ ಮಣಿದೆಂ ಸತಿ || ೧೦೬ ||

ಘೆಲನುಮೆಗೆಱಗಿ ಬೀಡೊಂ
 ಡಳವಟ್ಟಾಹ್ಲ ದದಿಂದಮೆತ್ತಂದಾತಂ |
 ಗೊಳದೊಳ್ಳುಂಗೆಲಿಂತೀ
 ಕೊಳದೊಳಗುದಯಿಸಿದೆನಂಬುಜಾಯತನೇತ್ರ || ೧೦೭ ||

ಎಂದು ತಾಂ ತಡೆದಿದ್ ಕಥನಮಂ ಶಕಿಲೇಖಗೆ ವೇಟ್ಟು ತಚ್ಚು ಕ
 ವಚನಮಂ ಕೇಳ್ವಿದನಂದಮಂ ತಾಡೆಟ್ಟು ನಿಲ್ಲು ನೆಸುನಾಣಿ ತಲೆವಾಗಿ
 ಕೊಂಡಿರ್ಪ ಸೌಂದರವತಿಯಂ ಕಂಡಾಗಳಿ ಯಂತೆಂದುದು ||
 ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ವನಿತೆ ಭವದಿಪ್ಪಮಾಯ್ತರ
ಮನಗೈದಾಂ ಬಂದ ಕಜ್ಜ ಮಂ ಮೇಣಿ ಮ್ಹು |
ಯ್ಯನೋಳೊಲಿವೆನೆಂದು ತತ್ತ್ವ
ಮಿನಿಯರನೊಡಗೂಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಪಿದಳವಳಂ ||೧೧೭||

ಪತಿಯೊಸಗೆಯಿನಾಸೌಂದರ
ವತಿಯಂ ಬೀಚ್ಚೊಂಡದಂದು ಗಿಳಿಯೆಟ್ಟಿ ಬಲಾ |
ತತಿವೆರಸರಮನೆಯಂ ಪೊ
ಕ್ಕ ತಿಮುದದಿಂ ತದ್ವಧೂಟ ರಾಜಸಲಿತ್ತಲ ||೧೧೮||

ಸೌಂದರವತಿಯಂ ಬೀಚ್ಚೊ
ಟ್ಟುಂದಾಗಿಳಿ ಗಗನಮಾರ್ಗದೊಳ್ ರೆ ನಿಜಪೂ |
ಣೇಂದುಮುಖಿ ಗೂಡಿ ತೋರ್ಪ ಮು
ಕುಂದಾಭಸುಧರ್ಮನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗಳ್ ||೧೧೯||

ನೃಪಾಲಕಂ ಕಾಮಿನಿಗೂಡಿ ನಾಡೆ ತೋ
ರ್ಪಪಾರರಾಗಾವಿಲನಾಗಿರಲ್ಮಮಂ |
ತುಪೇಂದ್ರನಂ ಪೊರ್ದುವ ತಾಕ್ಷ್ಯನಂತೆ ರಂ
ಜೆಪಾಶುಕಂ ಪೊರ್ದಿದುದುವಿಪಾಲನಂ ||೧೨೦||

ಇಂತಾಕಸ್ತಿಕದಿಂ ಬಂದು ಸಾರ್ವಾಗಳಿಯಂ ಕಂಡಾನಂದಮಂ
ತಾಳ್ವ ಕುಶಲಂ ಕೇಳ್ದ ರಾಜಂ ಕೀರಂಗಿಂತೆಂದಂ ||

ರಾಜಕೀರನೆ ನೀಂ ದಲೈದಿದ ಕಜ್ಜಮಾದುದೆ ಎಂದು ತಾ
ನೋಜೆಯಿಂ ನೃಪನೊಲ್ದು ಕೇಳಿ ತದ್ವಿಪಾಲಕಕುಂಜರಂ |
ಗಾಜವಂಜವಧರ್ಮಕುತ್ಸವಮಾಗಲೊಯ್ಯನೆ ಪೇಟ್ಟುದಾ
ರಾಜಿಪುತ್ತುಮತಾಮ್ರತುಂಡಮತೀವಸಂವದದೇಣ್ಣೆಯಿಂ ||೧೨೧||

ಕ್ಷಿತಿಪ ಭವತ್ಸುತೆ ಸೌಂದರ
ವತಿಗೆಣೆಯಾದಾಣ್ಣನೊರ್ವನಂ ತಂದೆನೆನು |

ತೃತಿಮುದದಿಂ ಪೇಟಲ್ಪೊ
ಪತಿ ಹರ್ಷಂಜೆತ್ತು ಮೆಗುಟ್ಟು ಗಿಳಿಗೊಂತೆಂದಂ ||೧೧೩||

ಗಿಳಿ ಕೇಳಾತಂ ತಾನಾ
ವಿಳಯೆಜೆಯಂ ಪೆಸರದೇಂ ಕುಲಜನೆ ಪೇಳೂ |
ಲ್ಪವಡಲೆಂದೆನೆ ತನ್ನ ಪ
ತಿಲಕಂಗೆ ಮೆಗುಟ್ಟು ಪೇಟು ದಿಂತೆಂದು ಶುಕಂ ||೧೧೪||

ತರಣಿಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಬಿಡದಾಲಿಸು ಸಲ್ವಕುಮಾರಪಾಲಭೂ
ರ್ಜರನೆನಿಸಾಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ನೃಪನೈಂದವನೊಂಕಜನರ್ಥಚಂದ್ರಕೇ |
ಖರಚರಣಾಬ್ಜಪಟ್ಟದನನೂನಗುಣಾನ್ವಿತನಾದ ತನ್ನ ಹೀ
ಪರಿವೃಡನಂ ಮದೀಯಘನಪುಣ್ಯದೆ ಕಂಡೆನಿಳಾಧಿನಾಯಕಾ ||೧೧೫||

ಎಂದಿಂತು ಥಳಥಳಪ ಚಂಚೂಪುಟಸಂಜನಿತಶೋಣಿರುಚಿಸಂ
ಚಯಂ ದಿಗಂತರಾಳಮಂ ತೀವಲೊಸೆದುಸುವ- ಶುಕವಚನಮಂ
ಕೇಳೂ ಸುಧರ್ಮಂ ಮೆಗುಟ್ಟಾ ರಾಜಕೀರಂಗಿಂತೆಂದಂ ||

ಕೇಳಲೆ ಗಿಳಿ ನೀನಾಭೂ
ಪಾಳಕನನದೆಂತು ಕಂಡೆಯಂತದನೊಲವಿ |
ಪೇಟಮೆಗೆಂದೆನೆ ಮೆಗುಟ್ಟೊ
ಲಾಳಾಪಿಸಿದತ್ತು ನೃಪತಿಗಿಂತೆಂದು ಶುಕಂ ||೧೧೬||

ಅವನಿಪಚಂದ್ರ ಕೇಳ್ಳವದನುಜೆ ಯನಾಂ ತಳದಂದು ಸರ್ವಲೋ
ಕವನೊಲವಿ ತೊಟ್ಟು ಭವದೀಯಕುಮಾರಿಗೆ ತಕ್ಕ ರಾಜಪುಂ |
ಗವನೆನಿಸಾಣ್ಯನಂ ಬೆದಕಿ ಕಾಣದೆ ಬರ್ಪನೆಗಂ ಮದೀಯಪು
ಣ್ಯವಶದಿನೊಂದುಕಾರಣದಿನೊಲ್ಲ ವನಾಂತಕೆ ಬಂದನಾನ್ಯಪಂ ||೧೧೭||

ಆಯತಿವೆತ್ತು ಚೈತ್ರನಿರೆ ಪಕ್ಕದೊಳುಜ್ವಲಿಪುದ ಮೇಷುವೋ
ಲ್ಲಾಯುಧಮಂತ್ರಿಗೂಡಿ ವನಮಧ್ಯದೊಳ್ಳದೆ ವಿರಾಜಿಪಾಮಹಾ |

ರಾಯನನುದ್ಭಟೋರ್ವಿಪನನೈನ್ಯ ಪುಣ್ಯದಿನಂಧಲಾವಕ
ನ್ಯಾಯದಿನೊಲ್ಲ ಕಂಡೆನಖಿಲೋರ್ವಿಪಸೇವಿತಪಾದಪಂಕಜಾ ||೧೦೦||

ಅನ್ಯ ಪನುಗ್ರಹಾನಕೆ ಬಂದುದನುನ್ನ ತಮಾದ ಜಾಲದೊಳ
ತಾನೊಳಗಾದುದಂತವನೀಶಮೈಗೇಂದ್ರನನೊಲು ಕಂಡುದಂ ||
ಮಾನಿತವಾಕ್ಯ ಗುಂಫನವಿರಾಜಿತಕೀರನನೂನದಾನೆಸಂ
ತಾನಸುಧರ್ಮಕಂಗುಸಿದುರ್ದಲ್ಲವನಂದು ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ||೧೦೧||

ಇಂತುದ್ಭಟಕ್ಷತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಂ ಕಂಡ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಟಿ
ಲಾಗಿಗಳಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ತನ್ನ ಪಾಲಕನಿಂತೆಂದಂ ||

ಎಲೆ ಕೇಳುತ್ತಂಜುಳವಾಗ್ವಿಲಾಸ ತದಿಳಾಧೀಶಾನನೈಲ್ಲಿರ್ಪನಂ
ತೊಲವಿಂ ಪೇಟೆನೆ ಚಂಡಿಕಾಂಬಿಕೆಯಶೋಕಾರಾಮದೊಳ್ಳಂದು ನಿ |
ಮೌಲಮೋದಂಬಡೆದಿದನೆಂದೆನಲದಂ ಕೇಳ್ದು ಬಿಡ ತದ್ಭೂಮಿರಾ
ಟ್ಟಲಕಂ ತಾನನುವಾದನಂದಿದಿಗೊಳಲ ಮಾರ್ತಾಂಡವಂಶೋದ್ಭವಂ ||

ವರಸತ್ಯವತಿಯನಂತಃ
ಪುರಕುಪಿ ಬೀಡೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸಚಿವನನೊಲವಿಂ ||
ಕರೆಸಿ ನಿಜನಗರಮಂ ಸಿಂ
ಗರಿಸೆಂದು ನಿಯೋಗವಿತ್ತು ಕಳುಹಿದನೊಲವಿಂ ||೧೦೨||

ಇಂತು ತನ್ನ ಸಚಿವನಂ ಕರೆಸಿ ಪೊಟಲಂ ಸಿಂಗರಸೆಂದನುಜೆ ಯ
ನಿತ್ತು ಬೀಡೊಟ್ಟರಗಳಿಯಂ ಮುಂದೆ ಪೋಗೆಂದುದ್ಭಟಕ್ಷತೀಂದ್ರನಂ
ಬಿಜಯಂಗೈಸಿಕೊಂಡು ಬಪ್ಪರಪಟ್ಟದಾನೆಯನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡನಂತ
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಾಸುಧರ್ಮನೃಪಂ ವಾಜಿಯನಡರ್ಪನಂದಮಂ ಪಡೆದು
ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪೊಟಮಟ್ಟೈತ್ತಂದಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಪಟ್ಟಣಮಂ ಸುಖಾಚರಣದಿಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ಸುಧರ್ಮಭೂವರಂ
ಕಟ್ಟಣೆಯಿಲ್ಲದೆತ್ತಿ ದೇವಮುತ್ತುನ ಸತ್ತಿಗೆಸಾಲಮುಧ್ಯದೊ |

ಳ್ಳೆ ಟ್ಟನೆ ವಾಜಿಪತ್ತಿ ಗಜಸಂಜಯದುನ್ನ ತವೈಭವಂಗಳಂ
ಪಟ್ಟತುರಂಗವೇಳಿ ನಡೆತಂದನಿನಾನ್ವಯವಾರ್ಧಿಚಂದ್ರಮಂ || ೧೦೬ ||

ಇಂತು ಸುಧರ್ಮನು ದ್ವೈತದ್ವೈತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಂ ಕಾಣ್ಬ ತವಕ
ದಿಂದಂ ಬರೆವರೆ ಗಿಳಿ ಜವದಿಂದೆಟ್ಟು ಮುಂಚೇಡದನನಲುಪುವೆನೆಂದು
ಪಾಳಿ ಬಂದಸುಕೆಯ ಪೊಸಬನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕುಸುಮಕರವಿಸರ
ದಿಂದಂ ಬಸವೆಡೆದು ಪಸುವೆಳಗಂ ಪಸರಿಸುತುಂ ಮಿಸುಪ ಪಸಲೆಯ
ಪಸೆಯೊಳ್ ಮನಂಗೊಳಿಪ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನಂ ಕಂಡು,

ಕಡುಗೂಪಿಂದಿದಿಗೊಳ್ಳನೆಂದು ನಡೆತಂದಂ ಮೇಣ್ಣುಧರ್ಮಾಂಕನೊ
ಲ್ದು ಡುರಾಜಾನ್ವಯವಾರ್ಧಿಚಂದ್ರಮ ಭವತ್ಸಾಮ್ಯಾಂಘ್ರಿಯುಗ್ಗೋಲ್ಲಸ
ಜ್ಜಡಜಾತಂಗಳೊಳೆಂದು ಪೇಣ್ಣ ಶುಕದಾಲಾಪಕ್ಕೆ ತಾಂ ಪೇರ್ಚಿ ತ
ನ್ನೈಡಭಕ್ತೋದ್ಭಟನೆಟ್ಟು ಮಂಡಿಸಿ ನಿಜಾಮಾತ್ಮಾಸ್ವಮಂ ನೋಡಿದಂ ||

ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿಯ ವಕ್ತ್ರಮಂ ಬಿಡದಾಶುಕೇಂದ್ರನನೊಲ್ದು ಕೊಂ
ಡಾಡಿ ಪೊಂಗುವ ತುಂಗಸಂತಸಮೆಂಬ ದುಗ್ಧ ಪಯೋಧಿಯೊಳ್ |
ನಾಡೆ ಮೂಡಿ ಮುಲುಂಗುತುಡ್ಭಟರಾಜನೊಟ್ಟರೆ ಬಂದು ಮೇಣ್ಣ
ಕೂಡೆ ತದ್ವನಮಂ ಸಮಂತುಣಿ ಸಾರ್ದನಂದು ಸುಧರ್ಮಕಂ || ೧೦೭ ||

ಇಂತೆತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆಟ್ಟುಂದು ಅಸುಕೆಯ ಬನಮಂ ಸಾರ್ದು ತದ್ವ
ನಪ್ರಾಂತದೊಳೇಳಿರ್ಪ ತುರುಗಮನಿಡಿದೊಳಪೊಕ್ಕಳುನಂ ಕಾಣ್ಬ
ತವಕದಿಂದ ಬರ್ಪ ಸುಧರ್ಮನಿರವಂ ಕಂಡುಡ್ಭಟಕ್ಷೀತೀಂದ್ರನಿದಿರಡ್ವಿನಂ
ದದಿಂದೊರೊರ್ವ ರನಾಲಿಂಗಿಸಿ ಬಚಿಕ್ಕಂ ಪೊರೆಸಾರ್ದು ನಿಲ್ಲು ಮನಂಗೊ
ಳಿಪ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ತಂದ ಏಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೆ
ಬಿಜಯಂಗೈಯಿಸಿ ಶಿವಭದ್ರನಂ ತಾನುಂ ಪಂಚಪಲ್ಲವದವಾಜಿಗಳ
ಬೆಂಗೆವಾಯ್ತು ಸುಧರ್ಮಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದ ತಂಜಾವರಪುರಾಭಿಮುಖ
ಮಾಗಿ ನಡೆತರುತಿರ್ದಂ ||

UDBHATA KHAVYA

24

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಉರುಭೇರೀಧ್ವನಿ ತೀವೆ ದಿಕ್ತಟಮನುಂಚಸೊತ್ತಮಂ ಮೊಟ್ಟ ಬಂ
ಧುರವಂದಿವ್ರಜಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಧವಳಚ್ಚತ್ತೋತ್ಕರಚ್ಚಾಯೆಯೊಳ್ |
ಸ್ತರರೂಪೋದ್ಭಟನಾನೆಯೇಣಿ ಮುದಮಂ ತಾಳ್ದೈತರತ್ತನ್ನಹೀ
ವರನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪೆರ್ಚುತೊಯ್ಯನೆ ಸುಧರ್ಮಂ ಬಂದನುತ್ಪಾದದಿಂ || ೧೦೯

ಇಂತತ್ಯಂತಸಂರಂಭದಿಂದುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರನಂ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿ
ಸಿ ತಂದು ನಗರಮಂ ಪೊಕ್ಕುರುತರಮಂಗಳಮಯವಾದ ಬೆಡಂಗಿನಿಂ
ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸ ಬೀಡಾರದ ಮನೆಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಸುಧರ್ಮಂ
ಬರೆವರೆ,

ಮೈದುಪಟ್ಟೆಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಂ
ಪೊದಟ್ಟು ರುಮೆಣಿದೋರಣಂಗಳಂ ಸೊಬಗಿಂ ಕ |
ಟ್ಟಿದ ಪೂಮಾಲೆಗಳಿಂದಮೊ
ಪ್ಪಿದುದಾಬೀಡಾರಮೆಸೆಯುತುಂ ಪೊಸಗಂಪಂ || ೧೧೦ ||

ಘಟವನ ನುತಿಗಳವೆಡದು
ಲಣಶೋಭೆಯನಾಂತು ನಾಡೆ ಪರಿರಂಜಿಸ ತ |
ಬ್ಬಣಿಮೆಯಗ್ಗಹಮಂ ರಾಜಾ
ಗ್ರಣಿ ಗೂಡಿ ಸುಧರ್ಮಭೂಮಿಸತಿ ಮಿಗೆ ಸಾರ್ದಂ || ೧೧೧ ||

ಇಂತು ವಿರಾಜಿಸರಮನೆಯಂದವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿದುದ್ಭಟರಾ
ಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಂ ಕಂಡಾಸುಧರ್ಮನಶ್ವಮನಿಟಿದೊಂದು ಶಿವಭದ್ರಂ
ಗೂಡಿ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜನಂ ಬಿಜಯಂಗೈಯಿಸಿ ತಂದೊಳಪೊಕ್ಕು
ಮನಂಗೊಳಿಸ ಸಭಾಮಂಟಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತನವರತ್ನ ಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನದೊ
ಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತದೀಯೋಪಕಂಠದೊಳ್ ಶಿವಭದ್ರನಂ ಗೂಡಿ ಮಂಡಿಸಿ
ಮುನ್ನಮೆ ಸಮಕಟ್ಟಿದ ಸನ್ಮಹೋತ್ಸವೋಚಿತದ್ರವ್ಯಂಗಳಭಿಮುಖದೊ
ಳೊಪ್ಪಿಸುತಿದ್ಧಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ನಾನಾಪಟ್ಟಿಯವಸ್ತ್ರಮಂ ಬಹುಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಮಂ ರೌಪ್ಯಮಂ
ತಾನೋಪ್ಪಂಬಡೆದುಜ್ವಳಪ್ಪ ಮಣಿಭೂಷಾಸ್ತೋಮಮಂ ಹೇಮಮಂ |
ವಿನಾಶೋಜನಮಂ ತುರಂಗಮಮದಸ್ತಂಭೇರಮಶ್ರೇಣಿಯಂ
ಸ್ವಾನಂದಂಬಡೆದುದಟ್ಟಂಗೆೊಸೆದು ಕೊಟ್ಟಂ ಕಾಣೈಯಂ ತನ್ನೈಪಂ ||

ಇಂತಾನೈಪಂ ಕಾಣೈಯಾಗಿ ತಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗ
ಳನವಲೋಕಿಸುತ್ತಂ ಸಂತಸಂಬಡುವ ತತ್ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನಂ
ಮಗುಟ್ಟಾ ಸುಧರ್ಮಂ ನೋಡಿ,

ಇನಿತುದಿನಂ ಸಮಸ್ತಕವಿಸಂಚಯದಿಂ ಭವದೀಯಕೀರ್ತಿಯಂ
ಮನಮತಿಶಾಂತಿಯಂ ಪಡೆಯಲಾಲಿಸುತಿದೇನಿದೊಂದುಲಕ್ಷ್ಯದಿಂ |
ಜನಪತಿ ತಾವಕಾಕೃತಿಯನಿಂದುಣಿ ಕಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನೆಂ
ದೆನುತುಚಿತೋಕ್ತಿಯಂ ನುಡಿದು ಸಂತಸವೈದಿದನಾಸುಧರ್ಮ ಕಂ||೧೩೩||

ಇಂತುತ್ಸವಂಬಡೆದುವರ್ಷನ ಮನದ ಹರ್ಷಮಂ ಕಂಡುಧ್ವಟಕ್ಷಿ
ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನತಿಮೋದಮಂ ತಳದಿರಲಾಸಮಯದೊಳಿಂತೆ ಸಿಲ್ವಿದ
ತನ್ನ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರಲದಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗರಪ್ರಾಂತ
ದೊಳಿಡಂ ಬಿಡಲ್ವೇಳ್ಕು ಮೊಂದನುಜೆ ಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಬೀಜೊಟ್ಟು
ಮಗುಟ್ಟಾ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರಂ ಸುಧರ್ಮನಂ ನೋಡಿ,

ತೀವಿದ ಸಂತಸದಿಂದಂ

ನೀವಿನ್ನ ರಮನೆಗೆ ಪೋಪುದೆನೆ ತದ್ಧಾ |

ತೀವರಸುಧರ್ಮನುಧ್ವಟ

ದೇವನನುಚಿತೋಕ್ತಿಯಿಂದೊಸೆದು ಬೀಡೊಂಡಂ ||೧೩೪||

ಚಂಡಿಕೆಯಂ ಸಮರ್ಚಿಸಿ ಕುಮಾರಿಕೆಯಂ ಪಡೆದುಂಜನೈಪುವಂ
ಕೊಂಡೆನಗಿಂದು ಸಾರ್ದುದೆನುತಂದುರುಸಮ್ಮದವಾಂತು ತನ್ನೈ |

ಮಂಡಲವಲ್ಲಭವ್ರಜಶಿಖಾಮಣಿಯುಧ್ಭಟನಂ ಸಮಂತು ಬೀ
 ಟ್ಕೊಂಡು ನಿಜಾಲಯಕ್ಕೆ ತಳದಂ ದಿನನಾಥಕುಲಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮಂ ||

ಪಟ್ಟನೈ ಪಾಗ್ರಗಣ್ಯನೇನಲೊಪ್ಪುವ ನರ್ಮಸುಧರ್ಮವರ್ಮನಂ
 ಪುಟ್ಟ ಮನೋನುರಾಗವಸಕ್ಯದ್ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಿನಂದು ಕೂರ್ತು ಬೀ |
 ಟ್ಕೊಟ್ಟು ವಿರಾಜಿಪುಧ್ಭಟಮಹೀಶನ ಚಿತ್ತಸರೋಜಮಧ್ಯದೊ
 ಳ್ನಟ್ಟು ಥಳತಳಿಪ್ಪ ಶಿವ ರಕ್ಷಿಪುದೆನ್ನೆನೆ ಯಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||೧೩೬||

ಇದು ಸಮಸ್ತಸುರಕದಂಬಕವಿಜ್ಯಂಭಿತಮಕುಟತಟಘಟತನವರತ್ನ ಪುಂಜಸಂಜಾತ
 ಬಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯೂಖಮಂಜರಿರಂಜಿತಶ್ರೀಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾವನ
 ಪಾದನಪೋಜ್ಜಳಿತ ಪ್ರಭಾನಿಸ್ತಂದ್ರರುಂದ್ರಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲ
 ಪಟುಲಂಪಟಜಕೋರಾಯಮಾಣಶ್ರೀಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರವಿರ
 ಚಿತಮಪ್ಪಶ್ಯಂಗಾರಸಾರಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳಸುಧರ್ಮ
 ದರ್ಶನವರ್ಣನಂಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂಮುಗಿದುದು.

ಎಂಟನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಮನ್ನೂರ್ತಿಯನಧಿಕಕ
 ಲಾಮೆಯಮೂರ್ತಿಯುಧ್ಭಟಾಂಕನಂ ಬೀಟ್ಕೊಂಡು |
 ದ್ವಾಮಮುದಂಬಡೆದುಣಿ ನಿಜ
 ಧಾಮಮನೆತ್ತಂದು ಸಾರ್ದನಂದು ಸುಧರ್ಮಂ ||೧||

ಬಂದು ನಿಜಾಲಯಕ್ಕೊಡನೆ ಬಂದ ಸಮಸ್ತನೈಪಾಲಪುತ್ರರಂ
 ವಂದಿಗಳಂ ಚಮೂಪರನಿಭಾರ್ವಪದಾತಿಸಮಾಜಮಂ ಘನಾ |
 ನಂದರಸಾವಿಲಂ ಕಳುಹಿ ಮೇಣೊಳಪೊಕ್ಕು ವರಪ್ರಧಾನನಂ
 ಕುಂದದ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಕರೆಸಿದಂ ವನಜಪ್ರಿಯವಂಶವರ್ಧನಂ ||೨||

ಆಂತು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಂ ಕರೆಸಿ ಪರಿಣಯಮಂಟಪಮಂ ಮಾಡಿ
 ಸಲ್ವೇಚ್ಛಿ ಬೀಟ್ಕೊಟ್ಟು ಸಂತಸದಿಂದಂತಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನವೆಂಬ

ಡುವ ಸತ್ಯವತಿಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಟರಾಜೇದ್ರಚಂದ್ರಮನ ಕಂಡ ವೃತ್ತಾಂ
ತಮಂ ಎಸ್ತರಮಾಗೆ ಪೇಟ್ಟು ತತ್ಸತಿಗೂಡಿ ಸುಧರ್ಮನಿರಲಿತ್ತನ್ನ ಪನನು
ಜ್ಞೆಯಂ ಪಡೆದಮಾತ್ಮನೊಂದು ಕುಶಲವರ್ಧಕಿಗಳಂ ಬರೊ ವಿವಾಹ
ಮಂಟಪವನತಿಮನೋಹರಮಾಗಿ ವಿರಚಿಸೆಂದುಸಿದುರ್ ಪಸದನಮನಿ
ತ್ತುಕಳುಪೆ,

ಸಚಿವನನುಜ್ಞೆಯಂ ಪಡೆದು ವರ್ಧಕಿಗಳ್ಳಡೆತಂದು ರತ್ನ ಸಂ
ಖಚಿತಮನುಜ್ಞೆ ಲದ್ವಜಸಮಾಜಮನಚ ಪಟೇವಿತಾನಮಂ |
ಪ್ರಚುರನಿಬದ್ಧ ತೋರಣಮನಂಚಿತನೂತನಪ್ರಪ್ತಮಾಲಿಕಾ
ಪ್ರಜಯಮನೊಲ್ಲ ತಾಪ ರಚಿಸಿದರ್ಕಮನೀಯವಿವಾಹಗೇಹಮಂ ||೩||

ಮಾಣಿಕಗಂಬದೋಳಿಯಿನಮರ್ಚಿದ ಪಚೆ ಯಪಾಸುಗಲ್ಲ
ಬಿನ್ನಾಣದಿನಿದ್ರನೀಲಮಣಿವೇದಿಕೆಯಿಂ ಬಿಡದುಜ್ವಲಿಪ್ಪಕ |
ಟ್ಯಾಣಿಯಮುತ್ತು ತೆತ್ತಿಸಿದ ಸೂಸುಕದಿಂ ಮಿಗೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿ
ರ್ಮಾಣಮಿದೆಂಬಿನಂ ಬಗೆಗೆ ಕೌತುಕಮಾಯ್ತು ವಿವಾಹಮಂಟಪಂ ||೪||

ಪಚೆ ವರಲೋರಣದಿಂ
ದಚ್ಚಗೊಳಿಪ್ಪಚ್ಚ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಮೇಲಕ್ಕಟ್ಟಂ |
ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಮುತ್ತುವಣಿಗಳ
ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದೆಸೆದುದಾವಿವಾಹಾಗಾರಂ ||೫||

ಮುತ್ತಿನ ಕೈಯಿಂದಡಿಕಿ
ಲೈತ್ತುರುಶ್ಯಂಗಾರಘಟವಿತತಿಯಿಂ ತಳದೊ |
ಳ್ಗತ್ತುರಿನೀರಿಂ ಕಣ್ಣೆಸೆ
ದತ್ತೆಳದಳದೋರಣಂಗಳಿಂದಾಪಂದಲೆ ||೬||

ಇಂತು ಮನಂಗೊಳಪ ವಿವಾಹಮಂಟಪಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,

ಸಕಲಾಮ್ನಾಯವಿಶಾರದರ್ವಿಪುಳಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಬುರ್ಧರ್ಸತ್ಪುರಾ
ಣಿಕರಾರ್ಯನಿಖಿಳಾಗಮಾರ್ಥನಿಪುಣ್ಣಿ ವೈದ್ಯರ ವರಜ್ಯೋತಿಷರ |

ಸುಕವೀಂದ್ರಾರ್ಪಣತಾರ್ಕಿಕಗರ್ಗಮುಕಿಗಳ ವೈತಾಳಿಕಮೋಂತ್ರಿಕ
ಪ್ರಕಟೀಭೂತಸಮಸ್ತ ಶಬ್ದ ಚಯರಂದೊಪ್ಪಿದ ರಾಪಂದಲೋಳ್ ||೩||

ಆಡುವ ನಚ್ಚಣಿಯರ್ಕಳ ಪೆಂಪಿಂ
ಪಾಡುವ ಗೇಯರಸಾವ್ಯತದಿಂಪಿಂ |
ನಾಡೆ ಮೃದಂಗನಿನಾದದ ಸೊಂಪಿಂ
ಗಾಡಿಯನಾಂತುದು ಪಂದಲಲಂಪಿಂ ||೪||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಅಂಗರುಚಿ ತೋಜಿ ಜಲಮಂ ಗಣಿಸೆ ಕಂಗಳಳಮಿನ್ಗಳನುದಂಚಿತತ
ರಂಗಮೆನಿಸಲ್ ತೋಳ್
ಮುಂಗುರುಳ ತೊಂಗಲುರುಭ್ಯಂಗತತಿಯಂ ಗಣಿಸೆ ತುಂಗಕುಚ ಮೇಳ
ಸೆರಥಾಂಗದ ಪೊಡರ್ಪಂ
ಸಂಗಳಿಸೆ ಪಾದನಖರಂಗಗಳ ಮರೀಚಿಕೆ ಬಿಸಂಗಳನತಿಕ್ರಮಿಸೆ ಘೇನಮನೆ
ಹಾಸಂ
ಸಿಂಗರದ ತಂಗೊಳದ ಪಾಂಗಿನ ಬೆಡಂಗಮರ್ದ ಮಂಗಳಗೃಹಾಂಗಣ
ದೊಳಂಗನೆಯರಿದರ್ ||೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಳವೆಣ್ಣಳೇಡ್ಗೆಯಿಂ ಗಣಿಕೆಯರಣಿಯರದಿಂ ನಚ್ಚ
ಣಿಗೆಯರ ಪೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂ ಗಾಯಿನಿಯರಾಯತಿಯಿಂ ಸುವಾಸಿನಿಯರ್ಕಳ
ಸೊಬಗಿನಿಂ ಮನಂಗೊಳಪ ತದ್ವಿವಿವಾಹಮಂಟಪದಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂ
ನಡೆನೋಡಿ ಪೊಂಗಿ ಪೊಜಿಯೇಜಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ಬಂದಾಸಚಿವಪುಂಗವಂ
ಸುಧರ್ಮನಂ ಕಂಡು,

ನೃಪ ನೀಂ ಬೆಸನಂ ಕೊಡಲೊ
ಲ್ಪಪಮಿಸಳಡವೆಡದಲಂಪಿನಿಂ ಪಂದಲ್ ತೋ |
ಭಿಪ ಸಿಂಗರಮಾಯ್ತೆನೆ ತ
ತ್ತಪನಾನ್ವಯವಾರ್ಧಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮನಾಗಳ ||೬||

ವರಸತ್ಯವತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ

ಕರೆಸಿ ವರ್ಧೂಜನಮನೊಲ್ಲ ಭೂಪಾಲಂ ಸೌಂ

ದರವತಿಯಂ ಭೋಂಕೆನೆ ಸಿಂ

ಗರಿಸುವುದೆಂದುಸುದು ಮೆಗುಣೆ ಕಳುಹಿದನವರಂ ||೧೧||

ರಾಯನನುಜ್ಞೆಯಂ ತಳದು ಸಂತಸದಿಂ ಶಶಿಲೇಖಮುಖ್ಯಮಾ
ದಾಯುವತೀಜನಂ ಮದನವಾಹಿನಿಯಿರ್ಪವೊಲೊಲ್ಲ ಬಂದು ತಾಂ
ತೋಯಜನೇತ್ರ ಸೌಂದರಿಗೆ ಮಂಗಳಮಂಜುನಮಂ ನಿಮಿರ್ಚಿಸ
ಲ್ಕಾಯತಮಾಗಿ ಮುತ್ತು ವಸೆಯುಂ ನಲಿದಿಕ್ಕಿದರಂದು ಪಾಡುತುಂ ||೧೨||

ಅಂತು ಸಂತಸಮನಾಂತೋಡರ್ಚಿದಳಮುತ್ತಿನ ಮಿಸುಪವೊಸಪಸೆ
ಯೊಳ್ಬದ ವಣಂ ಮೊಳಗಲುತ್ಸವದಿಂ ಕಾಂತಾಜನಂ ಸೌಂದರವತಿಯಂ
ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಾಗಳೆ,

ಕೋಭನಮಲರೆ ಸಿತಾಂಬುಜ

ಕೋಭೆಯನಾಂತೈದೆ ತೊಳಪ ಮುತ್ತಿನ ಪಸೆಯೊಳ್

ಶ್ರೀಭಾಮಿನಿಯೆಂಬಂತೆ ಮೊ

ಲಾಭಾಮಿನಿ ಕಂಗಳೊಳಿಸಿದಳತಿಮುದದಿಂದಂ ||೧೩||

ಮುತ್ತಿನ ಪಟ್ಟವಣೆಯ ಮೇ

ಲುತ್ತುಮಸೌಂದರಿಯೆಸೆದಳಮುದು ಬೆಳ್ಳುಗಿಲೊಳ್ |

ಪತ್ತಿ ಮನಂಗಳೊಳಿಸುವ ಭಾ

ಸ್ವತ್ತು ಹಿನಮರೀಚಿಲೇಖೆ ತಾನೆಂಬಿನೆಗಂ ||೧೪||

ಇಂತು ಮಿಸುಪ ಪೊಸಮುತ್ತಿನ ಪಸವಣೆಯ ಮೇಲೊಸೆದು
ಮಂಡಿಸಿ ಮನಂಗಳೊಳಿಸ ತತ್ಸೌಂದರವತಿಗೊರ್ವ ತಳೋದರಿಯುಂಮೆ
ಹದಿಂದಂ ಕಮ್ಮಿಣಿ ಯನುಗುರಿಸಿದಳೆ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ತಾಟಂಕಂಗಳ್ಳು ಪೋಲಸ್ಥಲಮನಲೆಯ ಮಧ್ಯಂ ಕರಂ ಬಳ್ಳ ತೋಪೊ
ಳ್ಳೊಡುಟಂ ನಲ್ಲಾಡಿಯಂ ಪುಟ್ಟಸೆ ನಖರತಟನ್ಮಾಲಿಕಾಜಾಲದೊಂದು |

ಚ್ಚಾ ಟೋಪಂ ಕೇಶಪಾಶಂ ಸಿತಜಲಧರದೊಳ್ಪರ್ಚೆ ಸೂಳೇಜಿ ಸುಯ್ಯಲೆ
ಚಲ್ಲಾಟಂ ಬೆತ್ತು ಕಾಂತಾಮಣಿಯುಗುರಿಸಿದಳ್ ತೈಲಮಂ ಬಾಲೆಗಾ
ಗಳೆ ||೧೫||

ಮೆಜುದುಂಬಿಗಳಂ ಮನಸಿಜ
ನೆಶೆಯಳ್ ಕರಂದಸಾರದಿಂ ನುಣಿ ಪವೋಲೆ |
ನೆಜು ಮಂಡೆಗೆ ಕಮ್ಮಿಣೆ ಯ
ನೆಜುದುಗುರಿಸಿದಳ್ ಮೈಗಾರ್ಭ ಕಾಂಬಕೆ ಯೋರ್ವಳ್ ||೧೬||

ಎಣ್ಣೆ ಗಂಟಪ ನಾದಮಂ ನಸುಪೊಯ್ಯಲೆಜ್ಜಿ ತಿವೋದದಿಂ
ಪಣ್ಣ ಪಣ್ಣ ನೆ ರನ್ನದಾವುಗೆ ಮೆಟ್ಟ ಪಾಡೆ ಚಿರಂಟಿಯರ್ |
ತಿಣ್ಣ ಮಾದ ವಿಳಾಸಮಂ ದಳದಂದು ಮೆಜ್ಜ ನಗೆಡಹಾ
ಪೆಣ್ಣಿ ಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಿನಿಂ ನಡೆತಂದರಾಳಿಯರೊಗ್ಗಿನೊಳ್ ||೧೭||

ಮೆಜ್ಜ ನದ ಮನೆಯನೊಳವೊ
ಕ್ಕುಜ್ಜಳಪ ಸುವರ್ಣಪೀಠದೊಳ್ಕುಕ್ಕುರ್ದಾ |
ಸಜ್ಜ ನೆಗನುರಾಗದೆ ಯೋ
ಪಿಜ್ಜ ನಮಣಿ ಯೋರ್ವಳಕ್ಕಿದಳ್ ಮಲಯಜಮಂ ||೧೮||

ಮಿಸುಗುವ ಕಳ್ತಲೆವಜಿಗಳೂ
ಳಸವೆಸದಿಂ ಶಶಿಮರೀಚಿಗಳೆ ಪೊಣರ್ವವೊಲಂ |
ದೇಸೆದುವು ಮಲಯಜಸಾರಮೆ
ನಸಿಯಳ ಕಚಕಿಕ್ಕುವಳ ನಖರಜ್ಜಿ ವಿಗಳೆ ||೧೯||

ತನಿಗಂಪಂ ತಣಿದುಂಡು ಮೈಯಲಿಸಿ ಬಿಚ್ಚಿಂದಿದಿರಾನೀಕಮಂ
ಮನವೊಲ್ದತ್ತಿ ಮಗುಟ್ಟು ತಾರಿಸುವವೊತ್ತ ತ್ಸಾನಸಾರಭ್ಯಮಂ |
ನನೆವಿಲ್ವಿನ್ನೆಣೆಯೇಪಳೂರ್ವವೆಧುವಾಕಾಂತಾಕಚಶ್ರೀಣಿಗೊ
ಯ್ಯನೆ ಮುಂದಿಕ್ಕಿದಚಂದನಾಂಬುವನಲಂಪಂಬೆತ್ತು ತಾಂ ಪಿಂಡಿದಳ್ ||೨೦||
ಮುನ್ನಿಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲನಾಪಿಂದೆಸೆ ವಿರಹಿಗಳಂ ತಾಗಿ ಥಟ್ಟುರ್ಚಿ ಮತ್ತಂ
ಬೆನ್ನೊಳ್ತದ್ರಕ್ತದಿಂ ತೊಯ್ದುಗಿದಲರಪುಣುಂಬಂ ರತಿ ಪಾಧಿಯಿಂದಂ |

ಚೆನ್ನಪ್ಪಂತ್ಯದೆ ತಾಂ ಹ್ವಾಸುವವೊಲೆಳವೆಣ್ಣೊ ವರ್ತಂದೊಲು
ಪೊಯ್ದಿಳ್
ಬೆನ್ನೀರಂ ನಲ್ಲದಂಗೈದುರುಳುಸೃಣರಸೋದ್ವರ್ತ ನಾಚ್ಚುಂಗಿಗಾಗಳ್ ||

ಚೆಚ್ಚರಮನೆ ಕಲ್ಪಲತಿಕೆ

ಗಚ್ಚರಿಯಮೊಲ್ಲನಮ್ಮ ತರಸಮಂ ಪೊಯ್ದಂ |

ತುಚ್ಚವದಿಂದಾಸೊಂದರಿ

ಗೊಚ್ಚರೆಗಣ ಬಲೆಯರ್ಕ್ಕಳಬೆದರ್ನೀರಂ ||೨೦||

ಇಂತು ಮಂಗಳಮಜ್ಜನಮಂ ಮಾಡಿ ಮನಂಗೊಳಿಸ ತತ್ಸಂ
ದರವತಿಯಲರ್ಗಣೆಗೆ ಗಣಿಯಂ ಕಟ್ಟುವಂತೊಲ್ಲ ಸಖಿಯಮದರ್
ದುಕೂಲಮಂ ನಿಡಿವಿಡಿದು ತಂದಳವಡಿಸಿ ||

ಶಾರದಾಂಬುದಮಧ್ಯಸಂಸ್ಥಿ ತಚಂದ್ರಲೇಖಿಯಿದೆಂಬಿನಂ

ವಾರಿಜಾಯತಪತ್ರನೇತ್ರ ಮರಳಮೌಕ್ತಿಕಕುಂದಕ |

ಪೂರ್ವತಾರಪಟೇರಪಾರದಚಂದ್ರಿಕಾವೃತಹೀರನೀ

ಹಾರಕಾಂತಿವಿರಾಜಿತಾಚ್ಚ ದುಕೂಲಮಂಡಿತೆಯೊಪ್ಪಿದಳ್ ||೨೧||

ಇಂತು ಬೆಳ್ಳುಗುಲಮನುಟ್ಟು ಮನಂಗೊಳಿಸ ಸೌಂದರವತಿಗೆ
ತತ್ಕಾಂತೆಯಮೃಗುಟ್ಟು,

ಈರಮಣೀಸುನಿರ್ಮಲಮುಖೇಂದುಗೆ ಪಾಸಟೆಯಿಲ್ಲ ನುತ್ತ ನೀ

ಹಾರಮಯಾಶಬಿಂಬಮನೆ ತಂದು ನಿವಾಳಿಸುವಂತೆ ಕಾಂತೆಯರ್ |

ಪೂರಿತಚಾರುನೀಲಮಣಿಕೋಭಿತಮಂಜುಳತಾರಪಾತ್ರೆಯಿಂ

ದಾರತಿಯೆತ್ತಿದರ್ ನೃಪಕುಮಾರಿಗೆ ಪಾಡೆ ಚಿರಂಟಿಕಾಜನಂ ||೨೨||

ಇಂತಾರತಿಯನತ್ತಿ ಮಗುಟ್ಟು ಮಂಗಳಮಯಮಾದುತ್ತಂಗೆ
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದು ಮನಂಗೊಳಿಸ ಮಣಿಮಂಟಪ
ಮಧ್ಯದೊಳ್ಳನಂಗೊಳಿಸ ಮಿಸುಪ ಮುತ್ತಿನ ಪಸೆವಣೆಯ ಮೇಲಾ
ಸೌಂದರವತಿಯನೊಸೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಶಿಲೇಖವೊದಲಾದಸಖಿಯರಲಂಕರಿ
ಸುತಿದರ್ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಯಮುನಾನದಿಯೊಳ್ ಪೂರ್ವ
ವೆಮ್ಮತಾಂಶುಮರೀಚಿಜಾಳಮೆಂಬಿನೆಗಂ ತ |
ದ್ರಮಣಿಯ ಕಚಮಂ ಪಿಕ್ಕಿದ
ಳಮಳನನಖನಿಕರದಿಂ ವಧೂಮಣಿಯೊರ್ವಳ್ ||೨೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ತೆರಳದ ಬ್ಬತ್ತಲೆಗೆಳ
ಗುರುಳಂ ಪಗೆಯೆಂದು ಪಿಡಿದು ರಂಜಿಸ ಚೆಂದಾ |
ವರೆಗಳನದೊರ್ವಳಾಸೊಂ
ದರವತಿಗೆ ತುಣುಂಬನಿಕ್ಕಿದಳ್ಳ ಜಕರದಿಂ ||೨೬||

ಇಂತು ತುಣುಂಬನಿಕ್ಕಿದ ಮಿಲ್ಲೊದರದೊಳ್ ಸುರುಚಿರತರಳ
ತರಪರಿಮಳಪರಿಕಲಿತನವಕುಸುಮವಿಸರಮನೊಸೆದಳವಡಿಸಿ ಮಗುಬು
ಸೀಮಂತಮಣಿಯಂ ಕೆಳಗೊಳಿಸಿದಳ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಪಸರಿಸಿ ಬೆಳದ ತಮಾಲ
ಪ್ರಸರಮನೊಡೆದಗ್ರಭಾಗದೊಳ್ಳೊಳಿಪ ನ |
ಲೈಸಕೆಂಜಾಜಿಯ ಗುತ್ತಿಯೊ
ಲೆಸೆದುದು ತತ್ತತಿಗೆ ತಳತಳಪ ಮುಡಿರನ್ನಂ ||೨೭||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ತೊಗದ ಕತ್ತಲೆಯಂ ಪೊ
ಕ್ಕಲೆವಿಂದುಮರೀಚಿಯಂತೆ ತತ್ಕಾಂತೆಯ ಬೈ |
ತಲೆಬಟ್ಟೆಯೊಳಸೆದುದು ಕೋ
ಮಲೆಯೊರ್ವಳಮರ್ಚಿದಳೆಯ ಮುತ್ತುಮಣಿಯ ಸಾಲ್ ||೨೮||

ಅರೆದಿಂಗಳಡೆಯೊಳಳವೆ

ಟ್ಟರದೆ ಮನಂಗಳೊಳಪ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನ ತೆಪದಿಂ|

ದಿರೆ ಕುಂಕುಮತಿಲಕಮನಾ

ತರುಣಿಗಮರ್ಚಿಟ್ಟುಳೂರ್ವಳತಿಚತುರತೆಯಿಂ ||೨೯||

ನೆಗಟ್ಟಿ ಸುಧಾಂಶುಗಳ್ಳ ಪರಿದೋಡುವ ಕಟ್ಟಲೆ ತನ್ನ ವಂಶಮು
ವಿಗ್ಗೆ ನಿಲಲೆಂದು ತಂದು ಕಿಟುಗೂಸುಗಳಂ ವರಕ್ಕೈರವಕ್ಕೆ ಮೇ |
ಣಗಲದೆ ಕೂರ್ತು ಕೈಯೆಡೆಯೊಳವವೊಲಂ ಗನೆಯೊರ್ವಳೊಡಿದಳ
ಮೈಗದೈಯೆಡೆಯೊಳಗೆ ನವಕಜ್ಜಳಮಂ ವಿಪುಳಾನುರಾಗದಿಂ ||೩೦||

ವದನದ ಲಾವಣ್ಯಮೈತ

ವದು ಪೊಣ್ಣೆ ಪೊದಟ್ಟು ಪನಿಯೆ ನಿಲ್ಲಪುದೆಂಬಂ |

ದದಿನಳವೆಡಿಸಿದಳಂತಾ

ಸುದತೀಮಣಿಗೊರ್ವ ತರುಣಿ ನಾಸಾಮಣಿಯಂ ||೩೧||

ಸ್ತಿತವಕ್ತ್ರಾಂಭೋಜದಿವ್ಯಕ್ಕಮನಗಲದೆ ತಾಂ ಪತ್ತಿ ಮಂದೈಸಿ ನಿಲ್ಲ
ರ್ಜಿತಮಾದೊಳ್ವಣ ಮಂ ತುಳ್ಳು ವನುಳತರಶೈವಾಳಬಿಂಬುಬೊಲತ್ತು |
ನ್ನತರಮೈಂಬೆತ್ತಿ ರಲ್ಲನ್ನರಕತಬಿತಿತಸ್ವಚ್ಛ ತಾಟಂಕಮಂ ತ
ತ್ಪತಿಗೊರ್ವಣಾಕ್ಷಿ ಮೇಣೊಲ್ಲಳವೆಡಿಸಿದಳಾನಂದಸಂದೋಹದಿಂದಂ ||

ಬಿಂಬಿಸೆ ಸುರಧನು ತತ್ಪ್ರತಿ

ಬಿಂಬದ ನಡುವೊಪ್ಪುವಿಂಗಡಲ ಕಂಬುವೆನಲ್ |

ಕಂಬುಗಳಮೆಸೆದುದೊರ್ವನಿ

ತಂಬಿನಿಯಳವಡಿಸೆ ರತ್ನ ಮಾಲೆಯಿನವಳಾ ||೩೨||

ಅಚ್ಚ ಜವ್ವನಮೆಂಬ ದರ್ಪಕಪಟ್ಟಕುಂಜರಕುಂಭಮಂ
ಚಿಚ್ಚರಂ ಪತಿದೇವಿ ಸರ್ವಲತಾಂತಮಾಲಿಕೆಯಿಂ ಸಮಂ |
ತರ್ಚಿಸಂತೆಳವೆಣ ದೊರ್ವಳಮರ್ಚಿದಳ್ಳಲರನ್ನ ದೊ
ಳ್ವಚ್ಚ ಮಂ ನಲಿದಾಕುನೊಯ ಪೀವರಸ್ತ ನಭಾಗದೊಳ ||೩೪||

ತೊಳಗುವ ಬೆಳ್ಳಿ ಜಿಯೆಡೆವರಿ
 ದಳವಟ್ಟು ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ವೀಚಿಯೊಲೊಪ್ಪಲ್ |
 ನಳನಾಕ್ಷಿ ಮುತ್ತುವಂದಿಯ
 ನಳವೆಡಿಸಿದಳೂರ್ವಳವಳ ನಳತೋಳೊಲವಿಂ ||೨೫||

ವಿಕಚತ್ಯೋಕನದಮನಳ
 ನಿಕರಂ ಬಳಸಿದ್ ಮಾಣ್ಕೆಯಿಂ ರಂಜಿಸಿ ತ |
 ಚ ಕಿತಮ್ಮ ಗಾಕ್ಷಿಯ ಕರಕಂ
 ಜಕಮರ್ಚೆ ದಳೂರ್ವಳನಿತಮಣಿಕಂಕಣಮಂ ||೨೬||

ಅಸುಗನೇಗಳ ನಿಮಿರ್ದು ಬ
 ಳಸಿದೆಳವಳ್ಳಿಗಳವೆಂಬಿನಂ ಸೊಗಸೆಯ |
 ಲ್ಪಸುರ್ವಣಿಯುಂಗರಗಳನೊ
 ಲ್ಪಸಿಯಳ ಕರಶಾಖೆಗಳ ಮರ್ಚಿದಳೂರ್ವಳ ||೨೭||

ಸುರುಚಿರಮಾದ ಸಣ್ಣ ನಡುವೆಂಬಳವಳ್ಳಿಗೆ ಪೊಯ್ ಪೊಚ್ಚ ಸಿಂ
 ಗರರಸಮುಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಿದವೋಲ್ ರತಿದೇವಿ ಕಟ್ಟಿದ |
 ತ್ಯುರುಕನಕಾಲವಾಲಮನಲೊಪ್ಪಿ ರಲೊರ್ವಳಮರ್ಚಿದಳ್ಳುಧಾ
 ಕರಸಮವಕ್ತ್ರಮಂಡಲಗೆ ರತ್ನ ಸಮಂಚಿತದೇಮಕಾಂಚಿಯಂ ||೨೮||

ವಸಂತ ಭವತ್ಯ ಟಾಕ್ಷರುಚಿಜಾಲದಲಂಪಿನ ಪೆಂಪನಿತ್ತು ಮೇ
 ಣೆಗಚಿರಾಂಶುವೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಪದಾಂಬುಜಾತಮಂ |
 ಮನಮೊಸೆದಪ್ಪಿದುಜ್ಜ್ವಲತಟ್ಟಿಲ್ಲತೆಯೆಂಬಿನಮೈದೆ ರಂಜಿಸ
 ಲ್ಪನಕುಚೆಯಂಘ್ರಿಗೊರ್ವಳೊಲವಿಂ ಮಣಿನೊಪ್ಪರಮಂ ತೊಡರ್ಚಿದಳ ||
 ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ;

ಮೊಡುವೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಪರಾದ್ರಿಯನ್ನೆದಿದ ಭಾನುವಂಶುಗಳ
 ಕೂಡಿರಲಂದು ಕಣ್ಣೆ ಘನಶೋಭೆಯನೀವರೆಸಂಜೆಯಂತೆವೋಲ್ |

ನಾಡೆ ವಿರಾಜಿಸಾಸದವನೀಶತನೂಭವೆಗೊರ್ವಳೊಲ್ಗೆಯಿಂ
ನೀಡಿಪೊಗಡೆತ್ತೆವೆತ್ತ ಮುಣಿಮಾಲೆಯನೊಯ್ಯನೆ ತಂದಮುರ್ಚಿದಳ್ ||೪೦||

ಇಂತಲರ್ಗಣೆಯನರ್ಚಿಸುವಂತಬಿಳಾವಯವಕ್ಕು ಚಿತಮಾದಾಭರ
ಣಂಗಳನಮರ್ಚಿ ಶಶಿಲೇಖೆವೊದಲಾದ ಸಖೀಜನಂ ಸೌಂದರವತಿಯಂ
ಸಿಂಗರಿಸಿ ಸಮುಜ್ಜ್ವಲಮುಣಿಮೆಯದರ್ಪಣಮಂ ತೋಳು ಮಗುಟ್ಟು
ತತ್ಸತಿಯಂ ನಡೆನೋಡಿ ರೂಪಾತಿಶಯಮಂ ಕಂಡು ಕೌತುಕಂಗೆೊಂಡು
ಕೊಂಡಾಡಿದರದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಪೊಸಲತೆಯಕ್ಕು ಮಲ್ಲ ಲತೆಗೆತ್ತಣದೀಸವಿವಾತು ನೀಡು ರ
ನ್ನ ಸರಮದಕ್ಕು ಮಲ್ಲ ಸರಕೆತ್ತಣವೀನವಘರ್ಮಬಿಂದುಗಳ್ |
ಸನಿಗಲೆಯಕ್ಕು ಮಲ್ಲ ಕಲೆಗೆತ್ತಣದೀಪರಿಪೂರ್ಣ ಶೋಭೆಯೆಂ
ದೊಸೆದು ಸಖೀಜನಂ ಪೊಗಟ್ಟು ದಾ ಸತಿಯಂ ನಡೆನೋಡಿ ರಾಗದಿಂ ||೪೧||

ಇವಳ ಕಟಾಕ್ಷರೋಚಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಧಾಂಶುಮೆರೀಚಿ ಭಾವಿಸಿ
ಶ್ಶಿವಳಮನೊಜ್ಜುವೇಣಿ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರ ನೃಪಾಲಕೃಪಾಣಿ ನೋಡೆ ತಾ |
ನಿವಳ ಪೊದಟ್ಟು ಗಾಡಿ ಸವಿಲಾಸತಟಾಕದ ಕೋಡಿ ಯೆಂದು ಕೂ
ರ್ತವಿರಳನೋದದಿಂ ಪೊಗಟ್ಟು ರಾಳಿಯರಾ ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯಂ ||೪೨||

ಈಕೆಯ ಲೋಚನಂ ಕುಸುಮಸಾಯಕಮಾಕೆಯ ಪುರ್ಬು ಕರ್ಪುವಿ
ಲ್ಲೀಕೆಯ ಕುಂತಳಂ ಭ್ರಮರಸಂಕುಳಮಾಕೆಯ ವಾಗ್ವಿಲಾಸವೇ |
ಕೋಕಿಲನಾದಮಾಕೆಯ ಮೊಗಂ ಶಶಿ ಯೀಜಗಮಂ ಗೆಲಲ್ಗೆ ಸಾ
ಕೀಕೆಯ ರೂಪಮೆಂದು ಮಕರಧ್ವಜನೀಕೆಯನೈದೆ ಪೊರ್ದುಗುಂ ||೪೩||

ಈಕೆಯ ಸಲ್ವ ಜಾಣು ಡಿಗಳಂಪಿನಿವಿಲ್ಲನ ಪೆಂಪಲಂಪು ಮೇ
ಣೀಕೆಯ ನೋಟದೊಳ್ಳು ಮುನಿಜಾಲಮನಕ್ಕೆ ಬೆಗಟ್ಟು ನಾಣ್ಣು ತಾ |
ನೀಕೆಯ ಸುಯ್ಯು ಗಾಳಿ ಮಲಯಾನಿಲನೊಳ್ ಸಲೆ ಜೋಳಿಪಾಳಿಯಂ
ದಾಕಮಲಾಕ್ಷಿಯಪೊಗಟ್ಟು ರಂದು ಸುಧರ್ಮನೃಪಾಲಪುತ್ರಿಯಂ ||೪೪||

ಇಂತುತ್ಸವದಿಂದಂ ಸೌಂದರವತಿಯಂ ಪೊಗಡಾ ವರಸತಿಯರೆತ್ತಂ
ದತಿರಮೈಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರದೊಳ್ಳತ್ಯವತಿವರಸು ಮನಂಗೊಳಪ ಸುಧರ್ಮ
ಭೂಪಾಲಕನಂ ಕಂಡು ಬಿನ್ನ ಪಂಗೆಯ್ ರದೆಂತೆಂದೊಡೆ ||

ಭೂಚಕ್ರಾಧೀಶ ವಿವಾ
ಹೋಚಿತಶೃಂಗಾರಮಾಯ್ತು ಸೌಂದರಿಗೆನೆ ಕೇ |
ಳ್ವಾಚಿರಪುಣ್ಯಂ ಕಳುಪಿದ
ನಾಚಾರ್ಯರನುದ್ಭಟಾಂಕನರಮನೆಗಾಗಳೆ ||೪೫||

ಅರಸನನುಜಿ ಬೀಡೊಂಡಾರ್ಯರೆತ್ತಂದು ಮೇಣ್ಣೊ
ರ್ಜರಪರಿವೃಥನಂ ಕಂಡೈದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಂ |
ಪರಸಿ ವರಮುಹೂರ್ತಂ ಸಾರ್ದುದೆಂದೆಂಬಿನಂ ತ
ನ್ನರಪತಿ ಶಿವಭದ್ರಾಸ್ಥಾಪ್ತ ಮಂ ನೋಡಲಾಗಳೆ ||೪೬||

ಶಿವಭದ್ರಂ ವೈವಾಹೋ
ತ್ಸವಮಂಗಳತುಂಗಸಂಭ್ರಮಂ ಮಿಗೆ ನೆಗಿಳಿ |
ನವಮುಕ್ತಾಫಲಪೀಠದೊ
ಳವನಿಪನಂ ತಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನಲಂಪಿ ||೪೭||

ವಿನುತಂ ಮಂಗಳವಾದ್ಯರಾಜಿ ಮೊಳಗಲ್ಲಿ ಟೈದೆಯರ್ಪಾಡೆ ಶೋ
ಭನಮಂ ತತ್ಸಮಯೋಚಿತಾಮೆಳನಮಂತೋಚಾರಣಂ ಗೆಯ್ಯೆ ಸೂ|
ರಿನಿಕಾಯಂ ಸಚಿವಾಗ್ರಗಣ್ಯಶಿವಭದ್ರಂ ಮಂಗಳಸ್ಥಾನಮಂ
ಜನನಾಥಾಗ್ರಣಿಗೊಲ್ಲ ಮಾಡಿಸಿದನಂದಾನಂದಸಂದೋಹದಿಂ ||೪೮||

ಇಂತು ಮಂಗಳಸ್ಥಾನಮಂ ಮಾಡಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ಮೆನೋಹರ
ಮಾದ ವಸ್ತ್ರಮಂ ಪೊದೆದು ಮನಂಗೊಳಪ ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನ
ಕಚಪ್ರಚಯಮನಾರಿಸಿ ಪೊಸಗಂಪಮರ್ದ ಮಿಸುಪ ಕುಸುಮಂಗಳಂ
ತುಟ್ಟುಂಬಿಯನರ್ಘ್ಯಮೆಣಿಮಯಕಿರೀಟಮನಳವಡಿಸಿ ಶಿವಭದ್ರಂ ಮನ
ಮೊಲ್ಲ ಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದನೆಂದೆಂದೊಡೆ ||

ಪಲತೆರಂಬಡೆದ ಮಂಗಳವಾಡ್ಯಮುಲಿಯೆ ನಿ
ಮೌಲಮಾದ ರತ್ನವಚ್ಚಂಗಳಂ ರಾಜ
ತಿಲಕಂಗೆ ಮಂತ್ರಿ ತೊಡಸಿದಂ ||೪೯||

ಪೊದಟ್ಟ ರತ್ನಾಂಶುತತಿ ಕೆದಲು ಪಸರಿಸಿ ಚೆಲ್ವು
ಪುದಿದು ಜ್ಯಂಭಿಸುವ ರತ್ನವಚ್ಚ ಮನಮೆ
ಚಿದನವನಿಸಂಗೆ ಶಿವಭದ್ರಂ ||೫೦||

ಶೋಣಿತವೆತ್ತನಿಜಾಂಶು

ಶ್ರೇಣಿಯೊಳರ್ಪರುಣನಂತೆ ಮೊದೊಡವಿನೊಳ |

ಕ್ಷೀಣಪರಿತೋಷದಿಂ ತತ್

ಕ್ಷೋಣೀಧವನುದ್ಭುಟಾಂಕನತಿರಂಜಿಸಿದಂ ||೫೧||

ಮತ್ತ ಮದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ನಿಜಪ್ರತಾಪಾರುಣಕಾಂತಿಗಳ್ ಶಿರೋಭಾಗದೊಳ್ ಪುಂಜೀಕರಿಸಿ
ದಂತೆ ರಂಜಿಸ ಮೊನಮೆಕುಟದ ಮನೋಹರನುಂ , ಲಲಾಟಲಾವಣ್ಯರಸ
ತರಂಗಿಣೀತರಂಗಮಾಲೆಯೆನೆ ಕಂಗೊಳಪ ವಿಭೂತಿತ್ರಿಪುಂಡ್ರದ ವಿಭಾ
ಜಿತನುಂ, ಮುಖಚಂದ್ರನನೋಲೈಸಲ್ಕೆತ್ತಿಂದೆಡಬಲಂಗಳೊಳವಟ್ಟ
ಹಲ್ಲಕಂಗಳನೆ ಬಗೆಗೊಳ್ವ ಮೊಕರ್ಣಾವತಂಸದ ಕಮನೀಯನುಂ,
ಸಹೋದರನಪ್ಪ ಗಳಕಂಬುವಂ ಕಂಡು ಅಮರ್ದಪ್ಪಿದಮೃತಮಯೂಖ
ಲೇಖಿಯೆನಲೊಪ್ಪುವ ನುಣ್ಣುತ್ತಿನ ಕಂಠಸರದ ಕಡುಚೆಲ್ವನುಂ,
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷಮರೀಚಿಸಂಚಯಂ ವಕ್ಷೋಭಾಗದೊಳ್ಕೆದಲು
ದಂತೆ ಪೊದಟ್ಟ ಚಾರುಹೀರಾವಳಿಯ ವೀರನುಂ , ಮೃಣಾಲಾಸಕ್ತಿಯಿಂ
ಕಳಭಂ ಕಾಸಾರದೊಳ್ಕೈನೀಡೆ ತತ್ಕರಮಧ್ಯಮಂ ಬಳಸಿ ಪತ್ತಿದ
ಶೈವಾಲಲೇಖಿಯೆಂಬಂತೆ ತಳತಳಪ ಮರಕತಮೊನಿಖಿತಬಾಹು
ಪೂರದ ಭವ್ಯಚರಿತ್ರನುಂ , ಕೊನೆಯೊಳ್ಕೊರೊಲೆವನುರಕುಜಶಾಖೆಯ
ನವಲಂಬಿಸಿದ ಪಸುವಳ್ಳಿಯೆಂಬಂತೆಸವೆ ಮರಕತಕಂಕಣಾಂಕಿತಕರ
ಪಂಕೇಜದ್ವಂದ್ಯದ ಸುಂದರನುಂ ವಕ್ರಗತಿಯಂ ಮೊನಿಸೆಂದೊಲ್ಲ

ಬಂದಡಿವಿಡಿದ ನವಗ್ರಹಮೆಂಬಂತುಜ್ಜ್ವಲಿಸಿ ನವರತ್ನ ಕೀಲಿತೋಜ್ಜಂ
ಡಮಾದ ಪೆಂಡೆಯದ ಶುಂಡಾಲನುಮಾದುದ್ಭಟಕ್ಷಿ ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮಿ
ಸುಪ ಪೊಸಬಾಸಿಗಮಂ ತಳದನಂತಮಂಗಳಮಯಮಪ್ಪ ಸಂರಂ
ಭದಿಂದಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸ ತುಂಗಮಾತಂಗಮಂ ಬೆಂಗೆ
ವಾಯ್ದು ,

ನೀಲಶೈಲದ ಮೇಲೆ ಮಾರ್ಪೊಳದೊಪ್ಪುವರ್ಕನ ಮೋಲ್ಮಹೀ
ಪಾಲಕಾಗ್ರಣಿ ರನ್ನ ವಚ ಮನಾಂತು ರಂಜಿಸ ಭದ್ರಶುಂ ।
ಡಾಲಮಂ ಮಿಗೆ ಬೆಂಗೆ ವಾಯ್ದು ವಿವಾಹಮಂದಿರಕ್ಕುಲ್ಲಸ
ಲ್ಲಿಲೆ ಪೆರ್ಚೆ ತೆರಳ್ದ ನೀಕ್ಷಿ ಪರಕ್ಷಿಗಳ್ಗೆ ನುರಾಗದಿಂ ||೫೬||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆತ್ತಿ ದೆಳಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲ್ಗಳನಮದೂ
ಚಿಮ್ಮುವ ಚಾಮರಂಗಳನೆಡೆವಿಡದೆ ಪಸರಿಸಿದ ಸೀಗುರಿಗಳಡೆಯೊಳ
ಲಂಕರಿಸಿದುತ್ತಂಗಮಾತಂಗಮನಾರೂಢನಾಗಿ ವಿವಾಹಸದನಕ್ಕು ನಂತಸಂ
ರಂಭಮಳುಂಬವೆ ನಲೆಟ್ಟು ದ್ಭಟಕ್ಷಿ ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಗ್ರಭಾಗದಲ್ಲಿ,

ಕಳಶಾರ್ಥಮನಾಂತು ಕಂಗೊಳಿಸ ಕಾಂತಾಸಂಜಯಂ ನಜ್ಜಣಂ
ಗಳನೊಲ್ಲಾ ಗಿಸ ನರ್ತಕೀಸಮುದಯಂ ಪೀಯೂಷಸಂಕಾಶಮಂ ।
ಗಳಗೀತಂಗಳನ್ನೆದೆ ಪಾಡುವ ವೆಧೂಟಶ್ರೇಣಿ ತಾವಿತ್ತುವು
ಜ್ಜ್ವಳಮೋದಂಬಡೆದೀಕ್ಷಿ ಪಾಪುರಜನಕ್ಕು ತ್ಸಾಹಸಂದೋಹಮಂ ||೫೭||
ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮಿಸುಗುವ ಮೇಜಕಾಂಬುದದ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜಿಸಲಿಂದು ತದ್ಭುಜಿ
ಪ್ರಸರಮದುಣ್ಣು ಪೊಣ್ಣು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಂತೆ ನಾಡೆ ಕೋ ।
ಭಿಸುವಿಭಮಂ ಸಮಂತಡದ್ದು ಬರ್ಪ ಮಹೀಶನ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಮೇ
ಣ್ಣುಸರಿಸಿ ತೋಜುಕುಂ ಮುದದಿನೆತ್ತಿದ ಬೆಳ್ಳಮದ್ವಜ್ಜ ಕರ್ಬುಗಳ್||೫೮||

ಇಂತುತ್ತುಂಗಮಯಮಾದ ಮಂಗಳದಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಿಂದೊಯ್ಯನೆ
ನಡೆತಂದು ವಿವಾಹಮಂದಿರಮಂ ಸಾದಾನೆಯಿಂದಿಡಿದಾನಂದಮಂ ತಳದು

ಸುವಾಸಿನಿಯಸೂಸುವ ನುಣ್ಣುತ್ತಿನ ಸೇಸಗಳಂ ಕೈಗೊಳ್ತುಟ್ಟುಂದು
ಪರಿಣಯಮಂಟಪಮಧ್ಯದೊಳ್ಳಸುಪ ರತ್ನದ ಪಸೆವಣೆಯ ಮೇಲೊಸ
ಗೆಯ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ಳಂಡಿಸಿ ಮನಂಗೊಳಪ್ಪುದ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಮನಂ ಸುಧರ್ಮಂ ಕಂಡು,

ಸಂತಸವಾಂತು ಸುಧರ್ಮಂ

ತಾಂ ತಳ್ಳದನಂತಮಂಗಳೋತ್ಸವನಾಗಲೆ ।

ಸಂತಸದವನೀಪತಿಗೋ

ರಂತೆ ಸುಮಧುಪರ್ಕಮಂ ನೆಗಟೆ ದನೊಲವಿಂ ||೫೫||

ಮತ್ತ ಮೊಸಮಯದೊಳ್,

ದನಿಗುಡೆ ಬದ ವಣಂ ಮೇ

ದಿನಿಸುರರುಚ್ಛ ರಿಪ ಮಂತ್ರದುಲಿ ಪಸರಿಸೆ ಭೋಂ ।

ಕನೆ ಜೋಯಿಸಮುಹೂರ್ತಮಿ

ದೇನೆ ಕಂಗೊಳಪಚ್ಚ ದುಗುಲದಿಂ ದೆರೆವಿಡಿದರ್ ||೫೬||

ಪಾಡುತ್ತುಂ ಶೋಭನಮಂ

ಕೂಡಿ ಸುವಾಸಿನಿಯರೊಲ್ಲ ಸೌಂದರವತಿಯಂ ।

ಗಾಡಿ ಮಡಲ್ತರೆ ತಂದ

ನಾಡೆ ವಿರಾಜಿಪ ವಿನಾಹವೇದಿಕೆಗಾಗಳ್ ||೫೭||

ಇಂತು ನಿಟ್ಟೈದೆಯರ್ ಕರೆತಂದಾ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಯ ಸೌಂದರವ
ತಿಯಂ ದಿಟ್ಟೈಗೊಳಪ್ಪ ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತುಗಳಳವಟ್ಟ ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿ ಗೂಡೆಗ
ಳೊಳುದ್ಭಟಾಂಕಂಪೆರಸುವೀಸುರತತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ನಿಲಿಸೆ,

ಕೇಸರಯುತಾಬ್ಜಯುಗಳವಿ

ಭಾಸಿತಕಲಹಂಸದಂಪತಿಯವೋಲ್ಮೆ ಪೆದರ್ ।

ಲೇಸೆನೆ ಮದುವಕ್ಕಳ್ಳವಿ

ಲಾಸದಿ ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿ ಗೂಡೆಗಳೊಳುತ್ಸವದಿಂ ||೫೮||

ಮತ್ತ ಮೂಸಮಯದೊಳ್,

ವರಮಂಗಳಾಪ್ಪ ಕಮನು
ಜ್ಞ ರಿಸುತೆ ಸುಮುಹೂರ್ತಮಾಯತಮೆ ಯೆಂದುರ್ವೀ |
ಸುರರೊದಡಿಲಾಗಳೊಪ್ಪುವೆ
ತೆರೆ ಸರಿದುದು ಮೇಣ್ಣದೀಯಸಮನಂತರದೊಳ್ ||೫೯||

ಜಂಜಲಲೋಚನರೋಚಿ ಪ
ಳಂಜೆ ಸುಧರ್ಮಸುತೆ ಸಾತ್ವಿಕಮನೈದುತೆ ಮ್ |
ತ್ತಂ ಚಕ್ಕನೆ ಜೀರಿಗೆಗುಡೆ
ಮಂ ಜಿಲ್ಲಿದಳನಿಯನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಾಗಳ್ ||೬೦||

ಕೌಂಗಿನ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ಬಳಿದು ತೋರ್ಪ್ಪಳವಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೆ ಗಾಳವೊ
ಯ್ಲಂ ಗಳಿತಂ ತದೀಯಕುಹಳಿಸಿ ತಸತ್ಪಲರಾಜಿ ಸೂಸುವಂ |
ತಂಗನೆಯುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಳಶನತೀವಮನೋನುರಾಗದಿಂ
ಕಂಗೊಳ ಸೂಸಿದಂ ಮಿಸುಪಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲಮನೊಲ್ಲು ನೋಡುತುಂ ||

ಇಂತು ಜೀರಿಗೆಬೆಲ್ಲಮಂ ಸೂಸಿದ ಸಮನಂತರದಲ್ಲೆ,

ತಕ್ಕ ಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರಾವನೀಶಹಸ್ತದೊಳ್
ಸಕ್ಕ ಮಾರಿಕಾಕರಾಬ ಮಂ ಸಮಂತು ಗೂಡಿ ಸಂ |
ಪತ್ಯಲಾವಿಭೂಷಣಂ ಸುಧರ್ಮಭೂಪನೊಲ್ಲು ಭಾ
ಸ್ವತ್ಕುಲಾರ್ಯರೈದೆ ಪೆರ್ಚೆ ಪೊಯ್ದು ನಂದು ಧಾರೆಯಂ ||೬೧||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮಿಸುಗುವ ಶಶಿರೋಹಿಣಿಯರ
ನೆಸೆವ ಶರನ್ನೆಘಮಾಲೆ ಬಳಸಿದವೋಲ್ಪೋ |
ಭಿಸಲಾಮದುವಕ್ಕಳನುಜಿ
ಪೊಸನೂಲಿಂ ಸುತ್ತಿದರ್ ಮಹೀಸುರರಾಗಳ್ ||೬೨||

ಆವರತಂತುವಂ ಭುಸ್ಮಣಪಂಕರಸಾವಿಲಮಂ ಬುಧರ್ಕ್ಕಳಂ
ದೀವಿನನೊರ್ವರೊರ್ವರೊಲವಿಂ ತದನುಜೆ ಯನಾಂತು ಕಟ್ಟಿದರೆ |
ತೀವಿದ ನೋದದಿಂದೆ ಮದುವಕ್ಕಳದೊರ್ವರೆ ಹಸ್ತಕೊರ್ವರಿಂ
ದೀವರನೇತ್ರಯರೆ ನಲಿದು ಶೋಭನಮಂ ಮಿಗೆ ಪಾಡುತಿರ್ಪಿನಂ ||೬೪||

ಇಂತು ಕುಂಕುಮಪಂಕಾಂಕಿತಮಾದ ಕಂಕಣದ ದಾರಮಂ ಕಟ್ಟಿ
ಮನಂಗೊಳಿಸ ಮದುವಕ್ಕಳ ರಂಜಿಸ ಮುಂಜೆಗಿರಡಂ ಭೂದಿವಿಜಂ
ಗಂಟಕ್ಕಿಸಿದ ಸಮನಂತರದಲ್ಲಿ,

ಮುತ್ತೈದೆಯರುಜ್ಜ್ವಳಪೆಳ
ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯನೆ ಸೂಸಿ ಸೌಂದರಿಗೆ ಲಸ |
ದ್ವಲತ್ತಕುಚಿಗೈದೆ ತೊಡವಂ
ತತ್ತರುಣೀಮಣಿಯರೊಲ್ಲ ತೊಡಿಸಿದರೊಲವಿಂ ||೬೫||

ಇಂದುಮುಖಿ ಸೌಂದರಿಯ ಕೈ
ಯಿಂದಂ ಮುತ್ತೈದೆಯರ್ಗೆ ಬಾಯಿನಗಳನಾ |
ನಂದಂಬಡೆದಂದು ಸಖೀ
ನೃಂದಂ ಕೊಡಿಸಿದುದು ನೆಗೆತೆ ಮಂಗಳಗೀತಂ ||೬೬||

ಇಂತು ಬಾಯಿನಗಳಂ ಕೊಡಿಸಿದ ಸಮನಂತರದಲ್ಲಿ,

ಚಪಲಾಂಬಕೆವೆರಸುದ್ಭಟ
ನಪಸವ್ಯಾವರ್ತನಿಜಶಿಖಾಕಲಿತಂ ಹೋ |
ಮಪವನಸಖನಂ ಬಲವರಿ
ದು ಪದಪಿನಿಂ ಬೇಳ್ಗ ನವಾಲಾಜಾಹುತಿಯಂ ||೬೭||

ತದನಂತರದಲ್ಲಿ,

ಲಾಜಾಹೋಮಂ ರಾಜಿಸೆ
ಲಾಜಲರುಹಪತ್ರನೇತ್ರ ಸೌಂದರವತಿ ತ |

ದ್ರಾಜಕುಲೋತ್ತಮನುದ್ಭಟ
ರಾಜನ ಬಲದಿಂದೆಡಕ್ಕೆ ಬಂದಳ್ಳುದದಿಂ ||೬೮||

ಇಂತು ಲಾಜಾಹೋಮಂ ಮಾಡಿ ಮತ್ತಂ ಮಹೋಲ್ಲಾಸದಿಂದಂ
ಸತಿವರಸೋಯ್ಯನೆ ಬೂವದೆಡೆಗೆಳ್ತಂದು ತತ್ಸೌಂದರವತಿಗೂಡಿ ಆರೋ
ಗಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೈದೊಳದು ಕಮ್ಮಿತ್ತಾದ ತಾಂಬೂಲಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ಸಂತೋಷದಳದು ಮನಂಗೊಳಪ್ಪುದ್ಭಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂಗೆ ಬಟ
ಕ್ಕಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸದೊಳಗಣಿತಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ನಾಕಬಲಿಯನೊ
ಡರ್ಚಿ ಸುಧರ್ಮಂ ಮಗುಟ್ಟು,

ಇಳ ನುತಿಸಂತೆ ನಾಕಬಲಿಯಂ ಮಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಸಂ
ಕುಳಮದು ಪೆರ್ಚಿ ಕಂಬವಲಿಯೊಳ್ಳಲಿದೋಕುಳಿಯಾಡಲೆಂದು ನಿ |
ಮಳತರಮಾದ ಕಾಂಚನಕಟಾಹಗಳೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮಾ
ಕಲಿತಸುಗಂಧಗಂಧಿಜಳಮಂ ನೆಣಿ ತೀವಿದನಾಸುಧರ್ಮಕಂ ||೬೯||

ಮತ್ತ ಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳೆ,

ಪಾಡೆ ಚಿರಂಟೆಯರ್ಪರನೆ ದಿಂಮಿದರುಂನತಲೀಲೆಯಾಂತು ಕೊಂ
ಡಾಡೆ ಸುವಂದಿಗಳೆ ಜಯಜಯಧ್ವನಿಯುಣ್ಣಿಸೆ ಸರ್ವಸಜ್ಜನ |
ನಾಡೆ ಪೊಗಣ್ಣಿವೆತ್ತ ಸತಿಗೂಡಿ ತದುದ್ಭಟರಾಜಕುಂಜರಂ
ಕೂಡೆ ವಿವಾಹಮಂಟಪಕೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದನನೊನರಾಗದಿಂ ||೭೦||

ವರಟಾಯುತಹಂಸಂ ಸಿತ
ಸರಸೀಸರಸೀಜಪೀಠದೊಳ್ಳಂಡಿಸುವಂ |
ತಿರೆ ಮುತ್ತಿನ ಪಸೆಯೊಳ್ ಸೌಂ
ದರಿವೆರಸೆಂದು ಮುಂಡಿಸಿದನವನೀಶಂ ||೭೧||

ಅಸಿಯಳ್ಳರಸೆಳಮುತ್ತಿನ
ಪಸೆಯೊಳ್ ಕಂಗೊಳಸುವುದ್ಭಟನ ಮುಂದೆ ಸಮಂ |

ತೊಸೆದೋಕುಳಿಯಂ ನೈವರ್ಗಳ್
ವಿಸರಮೆದಾಡಿದುದು ರಾಜನಾರೀಜನದೋಳ್ ||೨೦||

ಮದುವೆಕ್ಕಳ ದಿರೊಳ ಸ
ಮುದವಾಂತೋಕುಳಿಯ ನೀರನುಜಿ ಸೂಸುವೆಕೋ |
ವಿದಜನಮಂ ನೂತ್ನೆ ಕಲಾಕೋ
ವಿದೆಯತೋಯಿಸಿದರಮರ್ದ ಪರಿಮಳಜಲದಿಂ ||೨೧||

ಓಕುಳಿಯನಾಡುವಿನಿಯರ
ನಾಕೀರಂ ಕಂಡು ತನ್ನ ಶಾಪವಿಶಾಪ |
ಪಾಕಟಕಾಲಮಿದೆಂದ
ಸ್ತೋತ್ರಕಮುದಂಬಡೆದು ಪೊಕ್ಕು ದಬಲಾಗಣದೋಳ್ ||೨೨||

ಬಳ್ಳ ನಡು ಘುಸ್ಯಣಜಲಮಂ
ತುಳ್ಳುತುಮಾನಂದವಾಂತೆಸೆವ ಕಾಂತೆಯರೊ |
ಳ್ಳುಳ್ಳುನೆ ಪೊಕ್ಕು ತದಂಬುವಿ
ನೊಕ್ಕೀರಂ ತೊಯ್ದುದುಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣುವ ಮುದದಿಂ ||೨೩||

ಆಸಲಿಲಾಭಿವೇಚನದಿನೋಸರಿಸಲ್ ಶುಕರೂಪಮಾಕ್ಷಣಂ
ಭಾಸುರಶೋಭೆಯಂ ಪಡೆದು ತಾಪಸರೂಪಮನಾಂತು ರಂಜಿಪಾ |
ಭೂಸುರನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತುಮಿದುರ್ದು ತದ್ವಿನಿಶಾಜನಂ ಮಹೋ
ಲ್ಲಾ ಸದಿಗಾಡುವೋಕುಳಿಯನಂದುಡಿದಾಡುತೆ ಸ್ತಯಾಬ್ಧಿಯೋಳ್ ||೨೪||

ಒಂತೋಕುಳಿಯಂ ನೆಗಟ್ಟು ವಂಗನೆಯಮೊದಲಾದಖಿಳಜನಮ
ಚ ರಿವಟ್ಟುರಲರಗಿಳಿಯಂದಮನುಜೆದು ಮನಂಗೊಳಿಪ ತನ್ಮುನೀಶ್ವರನಂ
ಕಂಡುಧ್ವಟ್ಟಿತ್ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನೆತ್ತಂದು ಸೌಂದರವತಿವೆರಸು ನಮಸ್ಕ
ರಿಸೆ,

ನಮಿಸಿದ ಕಾದಲರಂ ತ
ನ್ನಮಳಕರದೊಳತ್ತಿ ಪರಸಿ ನಿಮ್ಮಿಂದಾನಿ |

ದಮಲಾತ್ಮನಾದೆನ್ನಾಂ

ಗಮಿವೆಂ ಗುರುವಿನೆಡೆಗೆಂದೆನುತೆ ಬೀಡ್ಕೊಂಡಂ ||೨೨||

ನಡೆತಂದು ಸತ್ಯವತಿವೆರ

ಸಡಿಗಳ್ಳಿಗಿದ ಸುಧರ್ಮಭೂಮಿಪನಂ ನ |

ಲ್ನುಡಿಯಿಂ ಬೀಜ್ಕೊಂಡಾಮುನಿ

ತಡೆಯದೆ ತನ್ನಾರ್ಯನಾಶ್ರಮಕ್ಕುಟ್ಟಿ ತಳರ್ದಂ ||೨೪||

ಮದುವೆಗೆ ಬಂದ ನಿಬ್ಬಣಜನಂ ಬಿಡದಚ್ಚರಿವೆಟ್ಟರಲ್ಕರಂ

ಮುದದೊಳದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಮುನಿ ಪೋಗಿ ನಿಜಾಶ್ರಮಕಂದು ಕಂಗಳೊಳಿ |

ಪುದಿತವಿಲಾಸನುಡ್ಭಟಮಹೀಶ್ವರನಂ ಮನೆದುಂಬಲೆಂದು ತಾಂ

ಪದೆದು ಪೊದಟ್ಟ ಕಂಬವಲಿಯಂ ಬಚಿ ಕಾಗಿಸಿದಂ ಸುಧರ್ಮಕಂ ||೨೬||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಪರಿಣಯಕೊಂಡೆಲ್ಲಾ

ಪುರಜನಪರಿಜನಮನಖಿಳವಸ್ತುಗಳಿಂ ಸ |

ತ್ಯಗಿಸಿ ಸುಧರ್ಮನೃಪಂ ಸೌಂ

ದರಿಯಂ ಪತಿಯೊಡನೆ ಕಳುಪಲುಡೊಳಗಿಸಿದಂ ||೨೮||

ಬಿಜುವಣಿಗಂದು ಕಟ್ಟಿದ ಸಮಸ್ತಸುವಸ್ತುಸಮೂಹಮಂ ಸಮು

ಜ್ವಳಿತರವೋದದಿಂದೊಸೆದು ಕೊಟ್ಟು ನಿಜಾತ್ಮಜಿಗೊಡಿ ಬಂದು ನಿ

ರ್ಮಳಯಶನುಡ್ಭಟೋರ್ವಿಪನನೈದೆ ವಿಜೃಂಭಿಪಲಂಪಿನೇಚ್ಚೆಯೊಳ್

ಘಟಲನೆ ತಂದು ಕೂರ್ತು ಮನೆದುಂಬಿಸಿದಂ ನೆಗಟ್ಟಾ ಸುಧರ್ಮಕಂ ||

ಮನಮೊಲ್ಲುಡ್ಭಟನೃಪನಂ

ಮನೆದುಂಬಿಸಿ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಸೌಂದರವತಿಯಂ |

ವಿನಯದಿನಿರವೇಡಿ ರಮನೆ

ಗನುನಯದಿಂ ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದನಂದು ಸುಧರ್ಮಂ ||೩೦||

ಪಿರಿದುಂ ಸಂತಸದಿಂ ತ

ದ್ಧ ರಣೀಶೋತ್ತಮಸುಧರ್ಮನಂ ಬೀಡ್ಕೊಟ್ಟು |

ತೃಪ್ತರವಸ್ತುಗಳಂ ಸ
ತೃಪ್ತಿಸಿದನುಧ್ವಂಸಮಹೀಶನೆಲ್ಲಾ ಜನಮಂ ||೧೩||

ವಂದಿಗಳಂ ಗಣಿಕೆಯರಂ

ಸಂದಣಿಸುವ ಭಟರನಖಿಳವಸ್ತುಗಳಿಂದಾ |

ನಂದಮೆನ್ನೆದಿಸುತುಧ್ವಂಸ

ನಂದೆಲ್ಲರನುಚಿತವಚನದಿಂ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟಂ ||೧೪||

ಇಂತೊಲೆಲ್ಲಾ ಜನಮಂ

ಸಂತೋಷಂ ಬಡಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟು ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟುರ್ವೀ |

ಕಾಂತಂ ಮುದದಿಂದಿರಲೋ

ರಂತಪರಾಂಬುಧಿಯನರ್ಕನೈದಿದನಾಗಳ್ ||೧೫||

ನಸುಸಂಜೆಯಾಗಲುಧ್ವಂಸ

ನೊಸೆದಫ್ಯಾಮನಿತ್ತು ಚಂದ್ರಭೂಷಣನಂ ಪೂ |

ಜಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಗುಟ್ಟಾರೋ

ಗಿಸಿದಂ ಶಿವಭದ್ರವೆರಸು ಮುದದಿಂದಾಗಳ್ ||೧೬||

ಶಿವಭದ್ರಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ

ಪ್ರವರಂ ಬೆರಸುಂಡು ಮಗುಟ್ಟು ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟವರಂ |

ಸುವಿಲಾಸದಿಂದೆ ಶಯ್ಯಾ

ಭವನಕ್ಕೆತ್ತಂದನುಧ್ವಂಸಕ್ಷೇತಿಪಾಲಂ ||೧೭||

ಶಯ್ಯಾಸದನಕ್ಕುಧ್ವಂಸ

ನೊಯ್ಯನೆ ನಡೆತರೆ ನವೀನಪರಿಮಳದೊಳ್ಪಂ |

ಮೆಯ್ಯಾನುತೆ ಸೆಜೆಯ ಮನೆ

ರಯ್ಯಮೆನಲ್ರಿಗೆ ವಿರಾಜಿಸಿದುದಂದಿದಿರೋಳ್ ||೧೮||

ಪೊಸಗಂಪಂ ಸೂಸುತುಂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸಿರಿಯಂ ತುಳ್ಳುತುಂ ಮಂಜು

ಪ್ರಸರಾಕೀರ್ಣಾಂಶುವಂ ಹಂಜರಿಸುತಮರ್ದಶೃಂಗಾರಮಂ ಬೀಚುತುಂ

ಶೋ

ಭಿಸುವಂಚತ್ವೀರಪಾರಾವತಕುಹುರವಮಂ ಪೆರ್ಚಿಸುತ್ತುಂ ಕರಂ ಕ
ಣೆ ಸೆದಿರ್ಕುಂ ಕುಟ್ಟಿವೋಭೂತವರಮರಕತಾಶ್ಚ ಸುಶಯ್ಯೋಚ್ಚ
ವೇಶ್ವಂ ||೪೯||

ಪ್ರಬಲಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭಾಪೂರಿತಕನದಮಲಾಭ್ಯಂತರಂ ಬದ್ಧಪುಷ್ಪ
ಸ್ತಬಕೌಘಂ ನೂತ್ನಸಮ್ಮಾರ್ಜಿತಮೈಗಮದಕರ್ಪೂರಜಂಬಾಲ
ಪಿಂಡಾಂ |

ಕಬಹಿರ್ಭಾಗಂ ಸ್ಥಿರಪ್ರೋಜ್ವಲಮಣಿಮಯಮಂಚಂ ಸುಗಂಧಾವ
ಲಂಬಂ

ಸೋಗಸಿತ್ತತ್ತ್ವೈದೆ ಕುಡ್ಡೀಕೃತಹಿಮಕರಕಾಂತಂ ಸುಶಯ್ಯಾನಿತಾಂತಂ ||

ವಿಕಿರತ್ಕುಂಕುಮದಿಂದೆ ಮೃಗ್ಯಘೃಸ್ಮಣಶ್ರೀಖಂಡಸಂಯುಕ್ತರ
ತ್ವಕರಂಡಾಳಿಯಿನಂತಲರ್ಪುದಿದ ನಲ್ಲಿ ಬಲಳಂ ಶೀತಲೋ |
ದಕಕುಂಭಂಗಳನುದ್ಗಮವೈಜನದಿಂ ಶೋಭಿಪ್ಪ ಪೊಂಗಿಂಡಿವಾ
ಣಿಕಕಾಳಾಂಜಿಗಳಂ ವಿರಾಜಿಸಿದುದಂದಂಜಿತ್ತು ಶಯ್ಯಾಗೃಹಂ ||೫೦||

ಇಂತಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂತಳದು ಮನಂಗೊಳಿಪ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಮಂ
ಪೊಕ್ಕು ತನ್ತ್ರಂದಿರಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಸಿತಪಟ್ಟಾಂಬರಾಚ್ಛಾದಿತಕಲಹಂಸತೊಲಿಕಾ
ಸಮಂಚಿತಕಾಂಚನಮಂಚೋಪರಿಭಾಗದೊಳೊಲವಿಂದಂ ಬಂದುದ್ಭಟ
ಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಕುಳ್ಳಿದ್ವಿಹರ್ಷದಿಂದಮಿರೆ ಯಿರೆ,

ಸೆಜೆ ವನೆಗರಸನೆತ್ತಿಂ

ದುಜ್ಜಗಮಂ ತಿಳಿದು ಚತುರಸಖಿಯರ್ನವಯೋ |

ಓಜ್ಜನಮಣಿಸೌಂದರಿಯಂ

ಪಜ್ಜಳಿಪವಿಲಾಸದಿಂದೊಸೆದು ಕರೆತಂದರ್ ||೫೧||

ಇಂತು ಶಶಿಲೇಖೆನೊದಲಾದ ಚತುರಸಖಿಯರ್ ಸೌಂದರವತಿಯಂ
ಕರೆತಂದು ತತ್ಪ್ರತಿವೆರಸು ಶಯ್ಯಾಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕುರಸನ ಪರೈಂಕೋಪ
ಕಂಠದೊಳಾಸುಧರ್ಮನಂದನೆಯಂ ನಿಲಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಸೆಜೆಯ
ಪೊಣಗಣೊಂದೊಂದುಕೆಲಸದ ನೆವಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ,

ಚಂದ್ರನನೊಲು ರೋಹಿಣಿ ವಲಂ ರತಿ ಪಂಚಕಲಂಬನಂ ಸುಪ
ವೇಂದ್ರನನಟ್ಟಿ ವಟ್ಟು ಶಚಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದುಣಿ ಪೂರ್ವವಂತೆ ತ |
ದುಂದ್ರಚಕೋರತೋಚನೆ ಸುಧರ್ಮತನೂಭವೆ ಬಂದು ಸಾರ್ವಳು-
ಸಾಂದ್ರಯಶಃಪ್ರಭಾಧವಳನುಡ್ಭಟನಿರ್ಪಸುವರ್ಣಮಂಚಮಂ ||೯೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ನವಚೈತ್ರನೇಶ್ಚ ಯಂ ಕಂ
ಡು ವಿಜೃಂಭಿಸುತಿರ್ಪ ಮಾಧವೀಲತಿಕೆಯವೋ |
ಲ್ತನೆ ಮಂಚಸ್ಥಿತಭೂಮಿ
ಧವನಂ ನಡೆನೋಡಿ ಕಾಂತೆ ಪ್ರೊಪ್ರುಷವೋದಳ ||೯೪||

ಸಸಿಯ ಕರಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ
ದೊಸರ್ಪಿಂದೂಪಲದ ಬೊಂಬೆಯೆನೆ ಸೊಂದರಿ ತ |
ದ್ವಸುಧೇಶನ ಕೇಕರರುಚಿ
ವಿಸರಂ ಪಸರಿಸೆ ಬಿಮರ್ಶತಿಕಾತರದಿಂ ||೯೫||

ಮನಮಂ ಕಲೆಯಂ ತವಕಮ
ನಿನಿಯನ ಲಾವಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೊಳ್ಬಿಡು ತದಂ |
ಗನೆ ಬಿಡಗುವಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಪ
ಳನೆ ರುಚಿರಸ್ತಂಭಭಾವಮಂ ಕಂಡಾಗಳ ||೯೬||

ಕಮಲಗತಾಸವಮಗ್ನ
ಭ್ರಮರಾರವದಂತೆ ವಿಪ್ರಳಹರ್ಷಾಂಬುಧಿಯ |
ಲ್ಲಿ ಮುಟುಂಗಿರಲೊಪ್ಪಿದುದಾ
ರಮಣಿಗೆ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಭೇದಮಾದ ನಿನಾದಂ ||೯೭||

ತವಕದಿನೀಕ್ಷಿಸ ತದ್ಭೂ
ಧವನಕ್ಷಿಪುರೀಚಿರಾಜಿ ವಿಸಟಂಬರಿದಂ |

ಗವನೈದೆ ಬಾಸಣಿಸಲಾ

ಯುವತಿ ವಿವರ್ಣಮನೆ ತಾಳು ಕಣೆ ಸೆದಿದಳೆ ||FV||

ಮುಕುಳತನೀಲೋತ್ಪಲಮಮೈ

ತಕರೋದಯದೊಳಗಲದರ್ಪ ಪೊತಿಸೂಸುವವೋ |

ಶ್ರುಕರಂದಮನಿನನಂ ಬಾ

ಲಿಕೆ ನೋಡುತೆ ತಳದಳೂಗುವ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳಂ ||FF||

ಚಲಿಪೆಲರಲೆಪಕ್ಕೆ ಳಲತೆ

ಯೊಲೆವಂತೆ ತದುವಿಪತಲಲಾಮನ ನಟುಸು |

ಯ್ಯಲರಿನಿಸು ಸೋಂಕೆ ತತ್ಕೋ

ಮಲೆ ಕಾತರದಿಂದೆ ಕಂಪಮಂ ಬಿಡದೆಸೆದಳೆ ||G||

ಇಂತು ಸಾತ್ವಿಕೋದಯಂ ಪೆಣ್ಣರಿಜಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಿಸಂತೆ
ರಂಜಿಸ ತತ್ಕಂಜದಳಾಕ್ಷಿಯ ಭಾವಮನಜುದುಡ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂ
ದ್ರಮಂ ಮುಂಬರಿದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ಬಲ್ವಿಡಿದು ವಿಶಾಲಲೀಲೆಯಿಂ ಲೋಲ
ಚೇಲಾಂಚಲಮಂ ಪಿಡಿದು,

ಪಿಡಿದು ಸೆಳಂಗಂ ಮೆಲ್ಲನೆ

ಮೈಡಭಕ್ತೋ ಧೃಟಮಹೀಧವಂ ಬರಿಸುತ್ತ |

ಜ್ವಡಜಾಂಬಕೆ ಮಂಡಿಸಿದಳೆ

ನಡೆತಂದೆಡದಲ್ಲಿ ನಮ್ರಮುಖಿ ನಾಣಂದಂ ||H||

ವ್ರೀಡೆಯಿಂ ತಲೆವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಾವೆಧೂಟಿಯ ಭಾವಮಂ

ನೋಡುತಾನನಮಂಡಲೋದಿತಘರ್ಮವಾಕಣಜಾಲಮಂ |

ನಾಡೆ ಶೋಭಿಸ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗೊನೆಯಿಂ ನಿವಾರಿಸ ಚಂದದಿಂ

ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯನೊಲ್ಲ ಸೋಂಕಿದನುಡ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಲಕಂ ||I||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕೇತಕಿಗಳ್ ನಕಾಬದೊ
 ಳೋತು ಸಖತ್ವಮನೆ ಬಯಸಿ ಬಂದೊಂದುವವೋ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿನವಳಾನಮಂ
 ಶಾತನಖಸು ರಿತಕರದಿನೆತ್ತಿದನರಸಂ ||೧೦೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ ಅತಿಲಜಾ ಭರದಿಂದಂ ನಮ್ರಕಿರಳಾಗಿ ಮನಂಗೊ
 ಳಪ್ಪ ತದಂಗನಾಮಣಿಯ ಸೌಂದರವತಿಯ ಮುಖಮಂಡಲಮಂ ಪಿಡಿ
 ದೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಸರಸಸಲ್ಲಾಪೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆಕ್ಷೀಣಮಾದ ನಾಣಂ
 ಬಿಡಿಸಿ ಸಮುದಂಚಿತಪರಿಮಳಕಲಿತತಾಂಬೂಲಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಯುದ್ಧ
 ಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಮೆಗುಟ್ಟು,

ನಾಮಕರಾಂಬುಜದಿಂ ತ
 ದ್ವಾಮಾಕ್ಷಿಯ ಮುಖಮನೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಿ ಸುತೆ ಕಲಾ |
 ರಾಮಂ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನಾ
 ರಾಮಾಜನಮಣಿಯನುಡ್ಬಟಕ್ಷಿ ತಿಪಾಲಂ ||೧೦೪||

ಮಲಯಜಶಾಖೆಯನಹಿಗ
 ಳ್ಬಲವಿಂದಮರ್ದ ಪ್ಪುವಂತೆ ತತ್ಸತಿಯಂ ಮಂ |
 ಜುಳಬಾಡುಗಳಿಂ ಬಿಗಿಬಿಗಿ
 ದು ಲಸತ್ಪರಿರಂಭಣಮನೊಡರ್ಪಿದನರಸಂ ||೧೦೫||

ಸಮನಿಸೆ ತನುಪುಳಕವಿಳಾ
 ಸಮದಪ್ಪುವೆ ತನ್ನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರನನೊಲ್ಲಾ |
 ರಮಣೀಮಣಿಯುಪ್ಪಿದಳತಿ
 ರಮಣೀಯಾನಂದವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ಕುಟುಗುತ್ತಂ ||೧೦೬||

ಮನಮಂ ತವಕಂ ಮುಂಚಿರೆ
 ತನುರೋಮಾಂಚನಮನೊಂದೆ ಕಾಂಚಿವರಸು ಮೆ |

ಲ್ಲನೆ ನೀವಿ ಜಗುಡೆ ತತ್ತ್ವ
ಮಿನಿಯಾಲಂಗಿಸಿದಳುದ್ಭಟೋರ್ವೀಧವನಂ ||೧೦೩||

ಕಂಬುನಿಭಕಂಠಿ ತನುಪುಳ
ಕಂಬೂರಿಸೆ ಮಿಸುನಿ ರನ್ನಮಂ ಪತ್ತುವನೋಲೆ |
ಲಂಬಾಳಕತತಿ ಮದರೋ
ಲಂಬಾಳಯನಿಚಿಸುಪ್ಪಿದಳಲ್ಲಭನಂ ||೧೦೪||

ಮನಮಂ ಮೋದಂ ಕರಂ ಮೋದಮನನುಪಮರೋಮಾಂಚಮುಂ
ಚಾರುರೋಮುಂ
ಚನಮಂ ಮೇಣ್ಣಾ ತರಂಕಾತರಮನಮರ್ಧಕಾಯಂ ಲಸತ್ತಾಯ
ಮಂ ಭೋರಿಂ
ಕನೆ ತೋಳುಳ್ಳುಂಚೆ ತತ್ತ್ವಂದರವತಿ ಪಡೆದಾಲಿಂಗನಂಗೆದಳುರ್ವೀ
ಶನನುನ್ನಿಲಾಕ್ಷವಿಕ್ಷೇಪಣವಿಲಸಿತೆ ಯಾನಂದಸಂದೋಹದಿಂದಂ ||೧೦೫||

ನಗೆಮೊಗದೊಳ್ಳೂಗಂ ತನುವಿನೊಳ್ತನು ನುಣ್ಣೊರಲೊಳ್ಳೂರಲ್ಕರಂ
ಬಗೆವೊಡೆ ತೋಳುಳ್ಳೂಕ್ತಿಸುಪತೋಳುಳನಿತ್ತೆ ಡೆಯಿಲ್ಲದೊಂದಿರಲೆ |
ನೆಣ್ಣೆ ವಿಲಾಸಮಂ ತಳದು ದಂಪತಿಗಳ್ಳವಿದುಕ್ಕುವಿಂಪನಂ
ದಗಲದೆ ಬೆಚ್ಚು ರಂಜಿಸಿದರಿವರ ಕಾಯಮದೊಂದೆನಿಪ್ಪಿನಂ ||೧೦೬||

ಆಲಿಂಗನದಿಂ ಪೊಡಲಂ
ಕೀಲಿಸಲಿರದುರ್ಬಿ ಸೌಂದರಿಯ ಚೆಂದುಟೆಯಂ |
ಮೇಲಿಕ್ಕುವ ಪೊಸತವಕದ
ಲೀಲೆಯಿನ್ನುದ್ಭಟಮಹೀಧವಂ ಚುಂಬಿಸಿದಂ ||೧೦೭||

ಬಂದುಗೆಯಲರಂ ಸವಿವೊ
ಲಿಂದಿಂದಿರನಾಮ್ರಫಲವನರಗಿಳ ನಲವಿಂ |
ಮೊಂದಳರಂ ಪಿಕನಿನಿಯಳ
ಚೆಂದುಟೆಯಂ ಚುಂಬಿಸಿದನಿಳಾಧಿಪನಾಗಳ ||೧೦೮||

ಬಿಂಬಾಧರಮಂ ಚುಂಬಿಸ
ಲಂಬುಜಮುಖಿ ತನ್ಮಹೀಶನಧರಾಧರಮಂ |
ಚುಂಬಿಸಿದಳ್ ರಾಕೇಂದುವ
ಬಿಂಬಮನೋಲವಿಂ ಚಕೋರಿ ಚುಂಬಿಸ ತಪದಿಂ ||೧೧೩||

ನಾಲಗೆಯೊಳ್ಳಲಗೆಯಂ
ಕೀಲಿಸಿ ಮೇಣಲೆದು ನಿಲ್ಲದೋರೊರ್ವಸ|
ಲ್ಲಿಲೆಯಿನ್ನುರುಚುಂಬನಭರ
ಲಾಲಸಮಾನಸರಲಂಪುನಡೆದೆನೆದಿದರ್ ||೧೧೪||

ವಿಲಸಚುಂಬನದಿಂಪು ಪತ್ತೆ ಸಕಲಾಂಗೋಪಾಂಗಮಂ ನಿಲ್ಲದು
ಜ್ವಳಸಂಶ್ಲೇಷಮಮಚ್ಛೇ ಮೇಣ್ಣನರಿ ಕಂದಪಾಂಬು ತಳ್ಳಲ್ಪಯ್ಯೆ ಮಂ
ಜುಳಕಾಮಾತುರಮೈದೆ ನಾಣ್ಣರಿಯೆ ತಾಂ ರೋಮಾಂಚನಂ ಪೊಣ್ಣೆ ನಿ
ಮಲವೋದಂಬಡೆದಂದು ಕೂಡಿದರುದಂಚತ್ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಾದಲರ್ ||೧೧೫||

ಮಾನಿತರತಿತಂತ್ರಕಲಾ
ಸಾ ನಮನಖಿದುರ್ಬುವತುಳಕಾತರದಿಂದಂ |
ಸಾನಂದದಿಂದೆ ನೆರೆದ
ನಿರ್ವಾ ನಾಂಕನ ಜವಳಜಂತ್ರಮೆಂಬಿನಮಿನಿಯರ್ ||೧೧೬||

ಪೊಂಪುಣ್ಣ ಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವೆ ಸೊಗಗಂಬನಿಗಳ್ಳಪ್ಪಿಸೊನೆ ಗದಗದ
ತ್ವಂ ಪಡೆದರ್ಪ ಲಲ್ಲೆನುಡಿ ಲೀಲೆಯನೀಯೆ ಪೊದವ್ವ ಕಾತರಂ |
ತಾಂ ಪೊರೆಯೇಣ್ಣ ತೇಲಿಸುವ ಲೋಚನಮೊಪ್ಪೆ ಮನೋಜಹಳೆಯೊಂ
ದಿಂಪಿನ ಪೆಂಪುವೆತ್ತೆನೆವರೊಪ್ಪುವ ಸಾಂದರಿಯುಧ್ವಟೋರ್ವಿಪರ್ ||೧೧೭||

ಬಳಗಾಗೆ ಧೈರ್ಯಮತ್ತು
ಜ್ವಳಕಾತರಮುಣ್ಣೆ ನಸುಬೆಮರ್ಪಸರಿಸೆ ಮಂ
ಜುಳದಂತನಖಕ್ಷತಸಂ
ಕುಳಮಂದು ಬೆಡಂಗನೀಯೆ ಕೂಡಿದರನಿಯರ್ ||೧೧೮||

ನಸುದೇಲ್ವಕ್ಷಿ ವಿಲುಪ್ತವರ್ಣವಚನಂ ರೋಮಾಂಚನಂ ಸ್ವೇದಬಿಂ
 ದುಸಮೇತಾಂಗಮಲರ್ವ ಸುಯ್ಯಲರುದಂಚತ್ಕಾಂತಿಸಂಬಾಧವೆ |
 ಕ್ತಸರೋಜಂ ಕನರ್ವಂಗಜಾಂಬು ವಿಗಚ್ಛೇಶಂ ಕರಂ ಶೋಭಿಸಲ್
 ಕುಸುಮಾಸ್ತೋನ್ನ ತಕೇಳಿಯೊಳ್ಳಡದೆ ತಾಂ ಬಿಚ್ಚಿದರಾಕಾದಲ್ ||

ಮಣಿಮಂಜೀರನಿನಾದಮುಣ್ಣೆ ಕಟಕಾಂಚೀಸುಸ್ವನಂ ಪೊಣ್ಣೆ ಕಂ
 ಕಣ್ಣೀಂಕಾರಮದುರ್ವ ದೀನತರವಾಕ್ಯಂ ಕೊರ್ವೆ ಬಿಂಬಾಧರೋ |
 ಲಣ್ಣೀತ್ಕಾರವಂ ಪಳಂಚೆ ಗಳನಂದಂ ಮುಂಚೆ ತಾಂ ಕೂಡಿದ
 ಗಣನಾತೀತವಿಲಾಸಮಂ ಪಡೆದು ಕೂರ್ತಾಕಾದಲ್ ವೋದದಿಂ ||೧೨೦

ನೆಗಟ್ಟು ರುಸಮರತಿಸಾಖ್ಯಮು

ನೆಗಲದೆ ತಾಳ ಖಿಳಕರಣಕೌಶಲಮುಖಿದೊ |

ಯ್ಯಗೆ ಸಂತಸದಿಂ ನೆರೆದ

ಮಿಗೆ ಸಾಂದರದೇವಿಯುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲರ್ ||

೧೨೧

ಆಲೋಲಾಕೀರ್ಣನೀಲಾಳಕಮಮುಳನಗಂಡಸ್ಥಳೀಪಾತಿತಾಟಂ
 ಕಾಲಂಬಶ್ರೋತ್ರಕಂ ಕಂಪಿತನಿಬಿಡಕುಚಂ ನಿವ್ವ ಮಧ್ಯಂ ಲಸತ್ಸ್ವೇ |
 ದಾಲೀಡಾಸ್ಯಾಂಬುಜಂ ಚಂಚಲಮಣಿಮಯಹಾರಂ ಮಿಳದ್ಗದಾವ್ಯ
 ಕ್ತಾಲಾಪಂ ರಂಜಿಸಲ್ಮೇಣುಪರತಿಯೆಡೆಯೊಳ್ಳಾಂತೆ ಕಣ್ಣೆಡ್ಡಮಾದಳ್ ||

ಮೊಗಮಂ ನಿಟ್ಟುಪಳಲ್ಪಲಜ್ಜೆ ವರಸಾಲಿಂಗಿಪಳ್ಳಚ್ಚುತೊ
 ಯ್ಯಗೆ ನಲ್ಲಂಬುಲವೀವಳೂತ್ತಿ ಸೊಗಸುಣ್ಣಲುಂಬಿಸಳ್ ತೋರ್ಪನೆ |
 ಳ್ಳುಗುವೊಯ್ಯಂ ನಸುಗಾಣಿಸಳ್ ಸುರಿವಳಾನಂದಾಶ್ರವಂ ಕಾತರಂ
 ಮಿಗೆ ತಾಂ ಕೂಡುವಳಂದು ಸೌಂದರಿ ಲಸತ್ಪುಂಭಾವದಿಂ ಕಾಂತನಂ ||

ದಕ್ಷಿಣಪಾಣಿಯಿಂ ಕೊರಲನಪ್ಪಿ ಕಚಸ್ಥಿ ತನಾಮಪಾಣಿ ಕೂ
 ತೀಕ್ಷ್ಣಸುತಾಸ್ಯಮಂ ನೆಗಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತೊತ್ತಿಕುಚಂಗಳಂ ಲಸ |
 ದ್ವಕ್ಷದೊಳೂಲ್ದ ಮೆಟ್ಟು ತೊಡೆಯಂ ಪುರುಷಾಯಿತಲೀಲೆಯಿಂ ತದ
 ಬಾಕ್ಷಿ ನೆಗಟ್ಟು ದಳ ಮುದಮದುಣ್ಣೆ ನೃಪಂಗೆ ಮನೋಜಕೇಳಿಯೊಳ್ ||

ಪಾಣಿತಳಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ಗಲ್ಲಮನೊಲೊ ಲೆದೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಪ
ಳ್ಳಾಣದೆ ಲಲ್ಲೆ ಗೈವಳಮಳಾಸ್ಯಸಮಾವೈ ತಲೋಲಕುಂತಳ |
ಶ್ರೇಣಿಯನುನ್ನ ಖಾಂಕುರದೆ ತಿರ್ದುಳವಳಪ್ಪುವಳಂದು ತದ್ವನ
ಶ್ರೋಣಿ ಕರಂ ತೋಳಪ್ಪುರುಪಾಯಿತದಿಂ ತದನಂಗಳೇಳಿಯೊಳ್ ||೧೨೫||

ವರಪುರುಷಾಯಿತರತಿಯಿಂ

ಕರಮಂದು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಪೆರ್ವೊಲೆಯಂ ಪೇ |

ರುರಕೊತ್ತು ತಪ್ಪಿ ನೆರೆವಾ

ಹರಿಣಕಿಶೋರಾಕ್ಷಿಯೊಳ್ಳ ರೆದನವನೀಶಂ ||೧೨೬||

ಅತಿಶುಂಭತ್ಯಾಂತಿಯುಕ್ತಾನನಮುದಿತಮುದತ್ತುಪ್ರಕಂಪೋರುರಾರಾ
ಜಿತಶೋಣಾಬ್ಜಪ್ರತೀಕಾಶನಯನಮವಿಲುಪ್ಪಾಂಗಲೇಪಂ ಕಿರತ್ಯೋ
ನ್ನತಧಮ್ಮಿಲ್ಲಂ ಗತೋಷ್ಠಾ ರುಣರುಚಿ ವಿಗಳನ್ನೀವಿ ಘರ್ವೋದಲೇತಾ
ವೈತಗಾತ್ರಂಶೋಭಿಸಲೆ ಶೋಭಿಸಿದಳುರುತರತ್ರಾಂತೆ ಸ ಧರ್ಮಿಯಾಗಳ್ ||

ಇಂತತನುಕೇಳಿಸೊಖ್ಯಾಮೃತನಾರ್ಥಿಯೊಳ್ಳೊಡಿ ಮುಖಂ
ಗಾಡಿ ಬಿಚ್ಚಮಾವರಿಸಿದ ಮೊಚ್ಚೈಯಿಂದಿಡಿದೊಡ್ಡ ತೊಯ್ಯನೆಚ್ಚೊ
1 ಸರಿಸಿದ್ ಚೇಲಂಗಳನಳವಡಿಸಿ ಕಡು ಸಂತಸಮಂ ಪಡೆದು ನಡೆತಂದ
ಚೊರಿದಕದೊಳ್ ಕೈಕಾಲ್ಮೊಗದಾವರೆಗಳಂ ಕರ್ಚಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ಬಂದು
ಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಜ್ವಳಿಸಮೆಣಿಮಂಚಾಗ್ರದೊಳಾಕಾದಲಮಂ
ಡಿಸೆ,

ರುಚಿಯಂ ತುಳ್ಳುವ ನಾಳಿಕೇರರಸಮಂ ಚಂದ್ರಾಂಶುವಂ ಪೀರ್ವಚಾ
ರುಚಕೋರೀಮಿಥುನಂಬೊಲೀಂಟ ಜಲಮಂ ಗಂಡೂಪಮಂ ಮಾಡಿ ಸ |
ದ್ರುಚಿರೋದ್ಯದಿ ಮುಖಂಡಮಿಶ್ರವಿಲಸತ್ತಾಂಬೂಲಮಂ ಕೊಂಡು ಮೇ
ಣ್ಣಿ ಚಿತೋತ್ತುಂಗರತಿಶ್ರಮಂಗಳದು ತಾವೊಪ್ಪಿದರಾಕಾದಲರಿ ||೧೨೭||

ಇಂತು ರತಾಂತತ್ರಾಂತಿಯ

ನಾಂತೊಯ್ಯನೆ ತೀರ್ಚುತೊಲ್ಲು ಮೆಗುಟ್ಟುಂ ಮೆಗುಟ್ಟುಂ |

1 ಸರಿಸಿದಮರಿ ಚೇಲಾಲಂಕೃತರಾಗಿ.

ಸಂತಸದಿಂ ನೆರೆಯುತ್ತಂ

ಕಂತುಸುಖಂ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡವೋಲೆ ಪ್ರಿಯರೆಸೆದರೆ ||೧೬೯||

ಇದು ಪಗಲಿದು ನಿಶೆಯೆಂದಖಿ

ಯದೆ ಸತಿವೆರಸತನುಸುಖಕದಾಕೃತಿಯೆನೆ ಸಂ |

ಮುದದಿಂ ತಂಜಾವರದೊ

ಳ್ವದೆದುದ್ಭಟನಿರುತೆ ಮತ್ತಲೊಂದುಂ ದಿನದೊಳ್ ||೧೭೦||

ಸೌಂದರವತಿವೆರಸುದ್ಭಟ

ನಂದು ಸುಧರ್ಮಕ್ಷೀತೀಂದ್ರನಂ ಬೀಳ್ಪೊಂಡಾ |

ನಂದುಬಡೆದಾಪೊಟಲಂ

ಕುಂದದ ಸಂರಂಭದಿಂದೊಸೆದು ಪೊಟಮಟ್ಟಂ ||೧೭೧||

ಇಂತನಂತಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ತಂಜಾವರಮಂ ಪೊಟಮಟ್ಟಲವಿಂ
ಪಲವ್ರಪಯಣಗತಿಯಿಂ ಬಂದು ಮೆಗುಟ್ಟು ಪಂಪಾಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು
ದೇವಲಮಹರ್ಷೀಶ್ವರನಂ ತನ್ನ ಸತಿವೆರಸು ಕಂಡಭಿವಂದಿಸಿ ತನ್ನನಿನಾ
ಥನನುಜೆ ಯಂ ಪಡೆದುದ್ಭಟಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ
ದೇಗುಲಕ್ಕೆತ್ತಂದು,

ಗುಡಿಯಂ ಪೊಕ್ಕೀರೇಜ್ಜಗ

ದೊಡೆಯಂಗಳಿನಮಿಸಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ಸೌಂದರಿವೆರಸಾ |

ಮೃಡನಂ ಬೀಳ್ಪೊಂಡರಸಂ

ಬಿಡದೆ ಮನಂಗೊಳಪ ಪಂಪೆಯಂ ಪೊಟಮಟ್ಟಂ ||೧೭೨||

ಪಂಪಾಭಿಧಾನವರಪುರ

ಮಂ ಪೊಟಮಟ್ಟಧಿಕಸಂಭ್ರಮದೊಳುದ್ಭಟದೇ |

ವಂ ಪಲವ್ರಪಯಣಗತಿಯಿಂ

ದಂ ಪೊರ್ದಿದನೊಲ್ಲ ಬಂದು ನಿಜಪಟ್ಟಣಮಂ ||೧೭೩||

ಘನಸಂರಂಭಮಳುಂಬಮಾಗೆ ನಲಿದೆತ್ತಂದುದ್ಭಟೋರ್ವೀಶನೊ
ಯ್ಯನೆ ಪೊಕ್ಕು ನ್ನ ತಭಲ್ಲಕೀನಗರಮಂ ಸಂಬದ್ಧ ಮಾಣಿಕೃಪಂ |

ದನಮಾಲಾವಳಯಂ ಚಲತ್ಯವನಘಾತಾಲೋಲಸಪ್ತೋದ್ಭವೇ
ತನಸಂದೋಹಮನಂಚಿತಾಮಲಸುವರ್ಣೋತ್ತಂಗಹರ್ಷೋಘಮಂ ||

ಇಂತು ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಪುರಮಂ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಬಿಡದೊಡನೆ
ಒಂದ ಶಿವಭದ್ರಮುಖ್ಯಸಚಿವರುಮಂ ತದ್ಗಂಡಾಧಿನಾಥರುಮನವರ
ಮನೆಗಳ ಬೀಡೊಕ್ಕಟ್ಟರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕತ್ಯಾನಂದದಿಂ ಸೌಂದರಿವೆರ
ಸುಧ್ಧಟರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನೆಸೆದಿದಂ ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ವಿಲಸಚಂದ್ರಂ ಲಸಚಂದ್ರಿಕೆ ನೆಗೊದ್ದಿಮೈತಂ ಸ್ವಾದು ರನ್ನಂ ಕರಂ ರಂ
ಗಲಗೊಂಚಲೃಂಪು ಜಾಂಬುನದಮಮಲಿನವರ್ಣಂ ಸುಶಬ್ದಂ
ವರಾರ್ಥಂ |

ಸಲೆ ತುಂ ಬೆಚ್ಚಿ ಪವೊಲೊಂದರವತಿವೆರಸೊಲ್ಲದ್ಭಟಕ್ಷೋಣಿಪಂ ಮಂ
ಜುಳಸೌಖ್ಯಂಬತ್ತು ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದನೆಡವಿದಿದುತ್ತುಂಗಸಂರಂಭದಿಂದಂ ||೧೩೫||

ಚಕಿತಕುರಂಗಲೋಚನೆ ಸುಧರ್ಮತನೂಭವೆ ಗೊಡಿ ಸಂತತಂ
ವಿಕಸಿತವೋದಮಂ ಬಡೆದು ನಾಡೆ ಮನಂಗೊಳಿಸುಪ್ಪಟೋರ್ವಿಪಾ |
ಲಕನ ಮನಸ್ಸರೋಜದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಳಥೆ ಳಿಸರ್ಪ ಚಿನ್ಮಯಾ
ತ್ಮಕ ಸಲಹೆನ್ನನೊಲ್ಲ ಭವಸಾಗರದಿಂ ಬಿಡದಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||೧೩೬||

ಇದು ವನುಸ್ತಸುರಕದಂಬವಿಜೃಂಭಿತಮಕುಟತಟಫಟಿತನವರತ್ನ ಪುಂಜಸಂ
ಜಾತಪಿಂಜರಿತಮಯೂಖಮಂಜರೀರಂಜಿತಕಿಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾ
ವನಪಾದನಬೋಜ್ಜಿತಪ್ರಭಾನಿಸ್ತಂದ್ರರುಂದ್ರಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿ
ಕಾಸಟಲಪಟುಲಂಪಟಚಕೋರಾಯಮಾಣವಾನಸಕ್ತೀ
ಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರವಿರಚಿತಮಪ್ಸಕ್ಯಂಗಾರಸಾರ
ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳೆ ಸೌಂದರವತಿಯು
ವಿವಾಹವರ್ಣನಂ ಅಪ್ಪಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಮಾದುದು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಯೋಷಿಜ್ಞ ನಮಃ ಕಂ
ಜಾಯತಲೋಚನೇ ಸುಧರ್ಮಸುತೇವರಸನಿಶಂ ।
ಕಾಯಜಸನ್ನಿಭನುದ್ಭುತ
ರಾಯಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಂ ಮನೋಮುದದಿಂದಂ ॥೧॥

ಹರನ ಪದ್ವಾಕ್ಷದೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿ ಚೇತನವಂಪ್ರನಖಾಂಶುರಾಜಿ ಭೂ
ವರರ ಕಿರೀಟರತ್ನ ಚಮದೊಳ್ಳು ಡುಗಣ್ಣ ದಿದೊಂಗಲೈದೆ ಸೌಂ ।
ದರವತಿಯೊಪ್ಪುವಾನನ ಸುಧಾರುಚಿಮಂಡಲದೊಳ್ಳು ಮೆಂತು ಬೆ
ಚ್ಚಿ ರಲಿಸೆದಂ ಮನೋಮುದದಿನುದ್ಭುತನಿಂದುಕುಲಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮುಂ॥೨॥
ಮೆತ್ತ ಮೆಲ್ಲದೆ,

ಭವಪಾದಾರವಿಂದಬಂಧುರಸುಗಂಧಲುಬ್ಧಿ ಭ್ರಮರಾಯಮಾಣಮಾ
ನಸನುಂ ಸಕಲಜಗತ್ಪರಿಪೂರಿತಶರಚ್ಚಂದ್ರಸಂಜನಿತಸೌಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾ
ಪುಂಜಸಂಕಾಶಾದಭ್ರಶುಭ್ರಯಶೋ ವಿಭ್ರಾಜಿತನುಂ ಸಮಸ್ತರಾಜರಾ
ಜಿತಕಿರೀಟಕೋಟೀರಮಣಿಗಣೋಬ್ಬಣಸ್ಫುರಣಿಕರಣಜಾಲಾಲಂಕೃತಚ
ರಣರಾಜೀವನುದ್ಭುತಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮುಂ ಸೌಂದರವತಿವರಸತ್ಯಾ
ನಂದಂ ತಾಳ್ಳು ಚಿತಗೋಷ್ಠಿ ಗಳಿಂದಮಿರೆಯಿರೆ,

ಕೆಂಜಿಗುರೊತ್ತ ಸರ್ವಕುಜವಾರಡಿಗಳ್ಳು ಲವೇಷಿ ಕೋಕಿಳಂ
ಮಂಜುನಿನಾದನುಂ ನೆಗಣಿ ಪಡಿತವಕ್ಕಿಗಳುಬ್ಬ ಮಾಮರಂ ।
ಸಂಜನಿತೋದ್ಗಮಂಗಳನೆ ಸಾಲಿಡೆ ಮಲ್ಲಿಗೆವಳ್ಳಿಗಳ್ಳು ಲಸ
ಸ್ತಂಜರಿಯುಂ ಬೆಳರ್ತೆಸೆಯೆ ಬಂದುದು ಚೈತ್ರಮೆಲಂಪನೀಯುತುಂ॥೩॥
ಮೆತ್ತಮಾಸಮಯದಲ್ಲಿ,

ವಿಲಸತ್ಯಾಸಾರವೀಚೀಪ್ರಘಟನಜನಿತಾಂಭಕಣಾನೀಕದೊಳ್ಳು
ದಲಗೊಂಚಲ್ವಿಂಡಿನೊಳ್ಳು ಲಿಂಗುರುಳ್ಳು ಪೊರಳ್ಳು ತಳ್ಳುವಿಜಾತಾಚ್ಚ
ಶಾಖಾ ।

ವೆಳೆಯೊಳ್ಳುತ್ತಾಡಿ ಮತ್ತೊಂ ಬಿಡದೆ ಸುಚಿದುದೋ ಶೈತ್ಯಸಾರಭೈ
ಮಾಂದ್ಯೋ
ಜ್ವಳಭಾವಂಜೆತ್ತು ತಜ್ಜೈತ್ರದೊಳುಂ ಸೊಗಸಿಂ ದಕ್ಷಿಣಾಶಾಸ
ವಿಾರಂ ||೪||

ಪಕ್ಷದಿನೊಬ್ಬ ಬರ್ಪಳವಧೂಟೆಗೆ ಗಂಧಮನಿತ್ತು ಸೋಂಕಿ ತಾ
ನಾಕ್ಷಣಮಾಗಿಸುತ್ತೆ ಲತಿಕಾಂಗನೆಗಂಕುರರೋಮಹರ್ಷಮಂ |
ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಪದ್ಮಿನೀವನಿತೆಗೀಯುತೆ ಶೀಕರತಾರಹಾರಮಂ
ದಕ್ಷಿಣನಾಯು ತೀಡಿದುದು ದಕ್ಷಿಣನಾಯಕನಂತೆ ಚೈತ್ರದೊಳ್ ||೫||

ಪೊದಬ್ಬ ಬಸಂತನ ಬರವಿಂ
ಗೆರ್ದೊಗೊಂಡವನೀವಧೂಟೆ ಪೊಂಪುಟವೋದಂ |
ತದಿಮುತ್ತುಯ ಲತೆಗಳ್ಳ
ಉದಿತಾಂಕುರಮಾಗಿ ನಾಡೆ ಕಂಗಳೊಳಿಸಿರ್ಕುಂ ||೬||

ನೂತನವಸಂತನೆತ್ತರೆ
ಸಾತಿಶಯೋದ್ಯಾನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗುಡಿದುಗಲಗಳಂ
ಪ್ರೀತಿಮಿಗೆ ನೆಗಪಿದಂತಿರೆ
ಪೂತರಸಾಲದುಮಂಗಳನೊಪ್ಪಿದುವೋ ||೭||

ಅಲಗೊಂಚಲೆ ಏಪುಂಚದುಂಬಿಗಳ ಶುಂಭದ್ಗನದಿಂ ಪಲ್ಲವಾ
ವೆಲೆಯಂ ನಾಡೆ ಕರ್ದುಂಕಿ ನುಣ್ಣ ರಮನಿಂಬಾಗಬ್ಬ ಸಾರಿಪ್ಪ ಕೋ
ಗಿಲೆವಿಂಡಿದಿನಿವಣ್ಣಳಚ ರಸಮಂ ಮೇಣೀಂಟೆ ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂ
ದುಲಿವಂಚಚ್ಚು ಕಜಾಲದಿಂದೆಸೆದುದಾಮ್ರವ್ರಾತಮಾಚೈತ್ರದೊಳ್ ||೮||

ಮಿಸುಪೆ ವಿಲಸದತ್ಯುತ್ಸಾಹಮಂ ಕಾಣುತುಂ ರಾ
ಗಿಸಿತೆನಲುರುಸೂನಾನೊನಶೋಣಾಚ್ಛಧೂಳ |
ಪ್ರಸರಮನುಂಟೆ ಸೂಸುತ್ತುಂ ಕರಾ ಶೋಭಿಸಿತ್ತಂ
ದಸುಕೆಗಳ ಕದಂಬಂ ಪಲ್ಲವಾಘಾವಲಂಬಂ ||೯||

ಬರ್ಪ ಬಸಂತನಲಂಪಿಂ

ಗೊಳ್ಪಿಂ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಲ್ಲ ಮುತ್ತಿನ ತಡೆಯಂ |

ನೇರ್ಪಡಲಿಕ್ಕಿ ದವೋಲ ಸೊಗ

ಸಿರ್ಪದು ಕುಸುಮಿತಸುಮಲ್ಲಿಕಾಲತಿಕೌಘಂ ||೧೦||

ಅಸುಕೆ ಪಳಂಚೆ ಚಂದಳಿರನೊಯ್ಯನೆ ತೆಂಕಣಗಾಳ ತೀಡೆ ಮೇ
ಣ್ಣಸರಿಸೆ ಕಾಂತಿಯಂ ತುಹಿನದೀಧಿತಿ ಶಂಬರವೈರಿ ಬಾಣಮಂ |
ಮಸೆಯೆ ವಿಲಾಸಮಂ ಪಡೆಯೆ ಭೋಗಿಗಳಂದು ವಿಯೋಗಿರಾಜಿ ತಾ
ಪಿಸೆ ನವಚೈತ್ರದೊಳ್ಳು ನೆಜೆ ಪರ್ವಿದುದುರ್ವಿ ಸಮಸ್ತಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ||೧೧||

ಇಂತಲಿಳಿದಿಕ್ಷೆ ಕ್ರಮಂ ತುಂಬಿ ವಿಜೃಂಭಿಸ ವಸಂತಮಾಸದಲಂ
ಪಿನ ಪೆಂಪಂ ಕಂಡು ತಾಂ ಪದದತಿಮುದದಿಂದಾಳೀಜನಪರಿವೃತಮಾದ
ಸೌಂದರವೆತಿವೆರಸರಮನೆಯಂ ಪೊಪಮಟ್ಟುಧ್ವಟಕ್ಷತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ
ನಡೆತಂದುದ್ಯಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬರೆವರೆ,

ಇಂಗೋಲಂ ನವದಾಡೀಂ ಫಲಮನೊಪ್ಪಂಜೆತ್ತ ಪೊಂಬಾಳಯಂ
ಮಾಂಗಾಯಂ ಸಿತಕಂಜಮಂ ಮಿಸುಪ ಮಲ್ಲಿಗುಚ್ಚಮಂ ಪಚ್ಚೆಯಂ |
ತೊಂಗಲೊಂಪುಕರ್ಣಿಕಾರದಲರಂ ನಲ್ವಾಳವಣ್ಣಂ ಮಹೀ
ಶಂಗಿತ್ತಳ್ವನಪಾಲಿಕಾಂಗನೆ ಸಮುದ್ಯನೋದದಿಂ ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ||೧೨||

ಇಂತು ವನಪಾಲಿಕೆ ತಂದಿತ್ತು ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ಸೌಂದರ
ವೆತಿವೆರಸತ್ಯಾನಂದದಿಂದಂ ಮಂದಸ್ಥಿತವದನಾರವಿಂದನುಧ್ವಟಕ್ಷತೀಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಮಂ ತದ್ವನದಲಂಪಂ ನಡೆನೋಡುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ,

ನಿಂಬೆಯು ಕೌಂಗು ತೆಂಗು ಪೊಸನೆಲ್ಲಿ ತಮಾಲಿಕೆ ಯಿಳ ಬಾಳ ದಾ
ಳಂಬಮಶೋಕೆ ಪಾಟಲಿ ನಮೇರು ಶಿರೀಷಕಮಾಮ್ರಮುಲ್ಲಸ |
ಜಂಬು ಸುಚಂಪಕಾದಿತರುಸಂತತಿ ಶೋಭಿಸಿತ್ತು ಕ
ಣ್ಣಿಂಬನೊಡಚುತುಂ ವಿಪುಳಭೋಗಿಜನೋತ್ಕಟಜೀವನಂ ವನಂ ||೧೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ನಲವಿಂದಂ ಕಾಮನೆಂತೆಂಬತುಳಮಹಿವರಂಗಂದು ಸನ್ನೋಹನಶ್ರೀ
ವಿಲಸತ್ತಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಾಭಿಷವಮೊಸೆದೊಡರ್ಚಲ್ಪ ಸಂತಂ ಕರಂ ನಿ
ಮೂಲ ಪೀಯೂಷಾಂಬುಪೂರ್ಣಂ ಕನಕಕಳಶಮಂ ತಾಳ್ವವೊಲ್ಕೋ
ಭಿಕ್ಕುಂ ಮಂ
ಜಾಳರುಚ್ಯಾಚ್ಛನ್ನ ವಾಃಪೂರಿತನಿಃಫಲಭಾರಂ ಚಲನ್ನಾರಿಕೇಳಂ ||೧೪||

ವನವಧು ಮಧುವಿಂಗಿತ್ತಿದ
ಘನನವರತ್ನಾ ತಪತ್ರಮೆಂಬಂತೆ ತಳ |
ರ್ನನೆ ಪೂಮಿಡಿ ಬಲ್ಕಿಡಿಕಾಯ್
ತನಿವಣಿ ನಿವಣ್ಣೊಡಿದ ಚೂತಮದೆಸೆಗುಂ ||೧೫||

ಅಂಗಜನ್ಮ ಪಂಗೆ ಬನವೆಂ
ಬಂಗನೆ ಡಾಳಸುವ ಚಾರುಚಾಮರಮದೆನಲೆ |
ತಂಗಾಳಿಗೊಲೆವ ಕುಹಳದ
ತೊಂಗಲನಾಂತೆಸೆದುದಲ್ಲಿ ಪೂಗಮೆಹೀಜಂ ||೧೬||

ನವಪುಷ್ಪಿತೆಯಾಗಿರಲೊ
ಪ್ಪುವ ಪಾದರಿಗೊಲ್ಲೆಪ್ಪ ಮಧುಪಾವಳಿಯು |
ತ್ಸವಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತುಂ ನಗು
ವವೊಲರೆವಿರಿವಣ್ಣೊಳಮರ್ದ ದಾಡಿಮಮೆಸೆಗುಂ ||೧೭||

ವನದೇವತೆಯನುರಾಗಮೊ
ನನೆವಿಲ್ಲನ ಪಿಕ್ರಮಾನಲಜ್ವಾಲೆಯೊ ಚೈ |
ತ್ರನ ಮೆಣಿವಾಡವೊ ತಾನೆಂ
ದೆನೆ ಮಿಗೆ ಪಲ್ಲವಿತಮಾದಶೋಕಮದೆಸೆಗುಂ ||೧೮||

ಕಂದು ಪೊರೆ ವಲ್ಕುಲಂ ಬಿಡ
ದೆಂದುಂ ಮಿಗೆ ಲೋಕಸೇವ್ಯಮಾಗಿಯುಮಕಟೆಂ |

ದಂದು ತಲೆವಾಗಿತೆನೆ ಫಲ

ವೃಂದದ ಭರನಮಿತಕದಳಯೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ||೧೯||

ನುಡಿಗುಡದನಿಶಂ ಸುವೃನೆ

ಕೊಡುವ ಮಹಾದಾನಿಯಂತಿರಲರೇಱದೆ ಸೊಂ |

ಪಿಡಿದಿನಿವಣ್ಣಳನೆಲ್ಲ

ಗೆಡೆವಿಡಿದೀವುತ್ತುಮೊಪ್ಪುಗುಂ ಪನಸಕುಜಂ ||೨೦||

ನವಯೌವ್ಯನದೊಳ್ಕಂಪು

ದ್ಭವಮಾಗದು ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜನಿಸುಗುಮೆಂ |

ದು ವಿಲಾಸಮೆಚಿದು ಮೆರವೆ

ಟ್ಟವೊಲೆಸೆಗುಂ ||೨೧||

ನೆಗಜ್ಜ ವಸಂತನ ಮುಂದಾ

ಶುಗನಟನಾಡಿಸೆ ಲತಾನಟನಿಯಂ ಬನವೆ |

ಣ್ಣಿಗೆ ಯೊತ್ತುವ ಪೊಂದಾಳದ

ಬಗೆಯಂ ಪೊಲ್ಲಲರ್ದ ಕರ್ಣಿಕಾರಮದೆಸೆಗುಂ ||೨೨||

ರಂಜಿಪ ಚೈತ್ರನ ಕಾಣ್ಕೆಗೆ

ಸಂಜನಿತಾಂಕುರದ ಪುಳಕವಾಂತು ವನಶ್ರೀ |

ತಾಂ ಜವದೆ ತಳದ ನೀಲದ

ಮಂಜರಿಯೆನೆ ಪಣ್ಣನೆರಿಲೇನೊಪ್ಪಿದುದೋ ||೨೩||

ಪೊದಡೊಲಪಧಿಯುತರಸವಾ

ದದ ಗುಪ್ತಾನಲನ ಧೂಮದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ಳೇ |

ಉದಯಿಸಿದುರಿಯಂತಿರಲ

ಪುರ್ದಿದಿರೆ ಪಸುರೇಱು ಸೊಗಸಿದುದು ಚಾಂಪೇಯಂ ||೨೪||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮಧುರದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಚಪ್ಪರಂಗಳನುರುಕ್ರೀಡಾವನೀಧ್ರಂಗಳಂ

ವಿಧುಕಾಂತೋದ್ಧ ತಬದ್ಧ ಚಾರುತಟಕಾಸಾರಂಗಳಂ ಪೊಲ್ಲಸೆ |

ನ್ಮಧುಪಾಚ್ಛಾದಿತಪ್ಪುಗುಚ್ಛಯುತವೆಲ್ಲೀಜಾಳದಿಂ ಸಂತತಂ
ವಿಧೃತಾವೋದಮನೈದೆ ತುಳ್ಳುತೆ ಕರಂ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿತಂತಾಬನಂ ||೨೫||

ಇಂಪಂಚೆತ್ತಿನವಣ್ಣನೊಲ್ಲ ಸವಿದೋಡುತ್ತಿರ್ಪ ಕೀರೌಫದಿಂ
ಸೊಂಪಾದೊಳ್ಳಿಗಳ್ಚೆ ವೇಣುಲಿವೆ ಚಂಚತ್ತೋಕಿಲವ್ರತದಿಂ |
ಕಂಪಂ ತುಳ್ಳುವೆ ಪೂವನಂಟೆ ಮಿಗೆ ಯ್ಕುಂಕಾರಿಪ್ಪ ಭೃಂಗಾಳಿಯಿಂ
ತಾಂ ಪಂಚಾಸ್ತ್ರನ ಶಾಲೆಯೆಂದು ನೆಚೆ ಕಣ್ಣೆಂಬಾದುದಂತಾಬನಂ ||೨೬||

ಇಂತು ತುಂಗಮಂಗಳಮಾದುದ್ಯಾನದೊಳ್ಳುನುದ್ಭಟಕ್ಷೇತೀಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಮಂ ಸೌಂದರವತಿವೆರಸವಲೋಕಿಸುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ ಮತ್ತಮಾ
ಬನದೊಳ್,

ರಸದಾಳಿಂಬದ ಬೀಜಮಂ ಕರ್ದುಕಲಾಸಾರಂ ಕರಂ ಸೃಕ್ವದೊಳ್
ಬಸಿಯಲೊಳ್ಳಿಭಿಕ್ಕುಮಂದು ಕೀರಚಯಮಿಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲನೊಲ್ಲೆಣಿ ತಾ |
ನೊಸೆದುದ್ರತ್ನಖಲಿನಮಂ ಜಡಿಯೆ ತದ್ಭತ್ತೋದಿತಾಸೃಕ್ಸಮೇ
ತಸುಲಾಲಾರತಿಯೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪುವೆ ತುರಂಗಾನೀಕಮೆಂಬಂತೆವೋಲೆ ||೨೭||

ಸಲೆ ಚೈತ್ರಂ ಸಮೆದಾ ನಿ
ಮೌಲವನಕೆತ್ತಪ್ಪ ಕುಸುಮಶರನ್ಮಪನಿದಿರೊ |
ಳ್ಳಲವಿಂ ಚೇಣುವ ಕಹಳಗ
ಳುಲಿಯೆನೆ ಕೀಳಿಡುತೆ ಮೆಚಿದೆ ವೆಳಗೋಗಿಲೆಗಳೆ ||೨೮||

ಅಂಟೆ ನು ಕರಂದಮದಿರಮು
ನೀಂಟುತುವಾಕುಸುಮಗುಚ್ಛಗುಂಜಾಗೃಹದೊಳ್ |
ಟೆಂಟೆಣಿಸದೆ ಗಳಪುವವೋಲೆ
ನೀಂಟಾದಿಂಚರಮನೆಸಗುತೊಪ್ಪಿದುವಳಗಳೆ ||೨೯||

ಪೊಸಬನದೊಳ್ಳೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬೀಳ್ವಲರಾಲಿಗಲ್ವಿಜೃಂ
ಭಿಸುವೆಳದುಂಬಿಯಿಂಚರಮೆ ವಾರಿಧರಧ್ವನಿ ಮಿಂಚು ಚಂಪಕ |

ಪ್ರಸರದ ಗೊಂಚೆ ಪುಷ್ಪರಸಧಾರೆಯೆ ವರ್ಷಮದಾಗೆ ಕಂಡು ರಾ
ಗಿನಿ ಮಣಿಗಾಲಮೆಂದು ಮಿಗೆ ನತಿ-ಸುತೊಪ್ಪಿದುವಲ್ಲಿ ಕೇಕಿಗಳ್ ||೩೦||

ನವಕಿಂಜಲ್ಕ ಮನುಂಡು ರಾಗಿನಿ ಮುದಂಬೆತ್ತುರ್ಬಿ ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂ
ತವೆ ನೂರೆಂಟಡಿಯಂ ವಲಂ ನಡೆವೊಲೆ ತನ್ಮಂಜುಳೋದ್ಯಾನಮೆ |
ಧೈವಿರಾಜದ್ವನಪಂಕಜಾಕರಲಸತ್ತಿರಪ್ರದೇಶಂಗಳ್
ಲ್ಲಿ ವಿಲಾಸಂಬಡೆದಂದು ಸಂಚರಿಸುತೇನೊಪ್ಪಿದುವೋ ಹಂಸೆಗಳ್ ||೩೧||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಿನಿವಣ್ಣ ತನಿರಸಮನುಂಡುರ್ಬಿ ಕೊರ್ಬಿ ಪರ್ಬಿದ
ಹರ್ಷದಿಂದಿಂಚರಮಂ ಪಳಂಚುತೆ ಸಂಚರಿಸುವೆಗಣಿತಮನೋಜ್ಞ
ವಿಹಗಜಾಲದಿಂ ಮಂಜುಳಕಂಜಕುಂಜಸಂಜನಿತಾವೋದಸ್ತಬಕಾವೋ
ದಾಸಕ್ತಭ್ರಮರೀಸಂಕುಳಯೀಂಕಾರ ಪೂರ್ಣವಿಸ್ತೀರ್ಣಕಾಸಾರಂಗಳಿಂ
ಮಿಸುಪ ಪೊಸಗಂಪಂ ದೆಸದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸುತ್ತುಂ ಮನಂಗೊಳಿಪ ಪೆಂಪು
ವಡೆದಾಲತಾಮಂಟಪಂಗಳಿಂ ತಂಗದಿವಟ್ಟುನಿಂಗದಿಮೊಂಗಲಂ ಪಿಂಗದೆ
ಕಡಿದು ಕಂಡಿರಿ ಕರುವಿಟ್ಟು ಪೊಂಗಿ ತೊಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಗಳನುಗಳ್ಳಳ
ಮುತ್ತಿನ ಮಾಡುವೆಟ್ಟುಗಳಿಂ ವಿರಾಜಿಪುದ್ಯಾನಮನುದ್ಯನ್ಮದದಿಂದು
ದ್ವಟಕ್ಷಿ ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಸೌಂದರವತಿವರಸವಲೋಕಿಸುತ್ತುಂ ಮೆಲ್ಲ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆವರೆ,

ಸೌಂದರವತಿಯುದ್ಭಟರಾ

ನಂದಂಬಡೆದೆಸೆವ ಬನದಲಂಪಂ ನೋಡು |

ತ್ತಂದೆತ್ತರೆ ಕೂರ್ತಬಲಾ

ವೈದಂ ಪೂತಿಖಿಯಲೆಂದು ಪರೆದುದು ಬನದೊಳ್ ||೩೨||

ಪೊಸನಲುಗಂಪನೀವ ಸುಮನಶ್ಚ ಯಮಂ ತಿಖಿಯಲ್ಕೆ ಕಾಂತೆಯರ್
ಮಿಸುಪ ಮಹೀಜರಾಜಿಯನುದಂಚಿತಕಂಜನಿಕುಂಜಮಂ ಸಮಂ |
ತೆಸೆವ ಲತಾವಿತಾನಮನತಿಪ್ರಿಯವಾಂತುಣಿ ಬಂದು ನಿಂದು ಕೋ
ಭಿನಿದರಲಂಪಿನಿಂದಲರ್ಗಳಂ ತಿಖಿಯುತ್ತೆ ವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ||೩೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಅಂಗಭವಂಗೆ ನಚ್ಚಿ ನ ಕಳಂಬಕಮಾನೆನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಕ್ಕಿ ತಾ
ನುಂ ಗಡ ಬಾಣಮೆಂದು ಬಿಜತಿಪ್ಪಾದಿದೆಂದತಿಕೋಪದಿಂ ಸಮು |
ತ್ತುಂಗಪದಪ್ರಭಾತಮನೊಡರ್ಚುವವೋಲ್ವಿಪುಳನುರಾಗವಾಂ
ತಂಗನೆಯೊರ್ವಳಂದೊದೆದಲರ್ಚಿಸಿ ಕೊಯ್ದಳಶೋಕಪುಷ್ಪಮಂ ||೨೪||

ಪೂದಡ್ವನ್ನಧರದ ಸುಧೆ ತಾ
ನಿದೆ ಬೆಲೆ ಯೆಲ್ಲರ್ಗನುತ್ತಿ ನವಮಧುಗಂಡೂ |
ಪದಿನಲರೇಱಿಸಿ ಕೊಯ್ದಳ
ಸುದತೀಮಣಿ ಯೊರ್ವಳಸೆವ ಬಕುಳದ ಪೂವಂ ||೨೫||

ಘರ್ಮಕೆ ಕುಳರ್ಕುಳಿಗರ್ಗತಿ
ಘರ್ಮಮನೀವೆನ್ನ ಮೊಲೆಯ ಸೂಂಕಂ ನೋಡೆಂ |
ದೊರ್ಮೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ತಿಣಿವ
ಳ್ಳೆರ್ಮೆಯಿನೊರ್ವಳ ಯುಲರ್ದ ಕುರುವಕದಲರಂ ||೨೬||

ನುತವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಭಾಳಾಂ
ಕಿತತಿಲಕಮದಕ್ಕುಮೆಂದು ನಡೆನೋಡಿ ಸಮು |
ನ್ನತಕುಸುಮಮನಾಗಿ ಸಿ ತಾಂ
ಸತಿಯೊರ್ವಳ್ತುಣಿದಳಮರ್ದ ತಿಲಕದ ಪೂವಂ ||೨೭||

ನೋಡೆ ಮನಕ್ಕಮದಿಂಪಂ
ಮಾಡದೆ ಪೇಣ್ಣುನ್ನ ರೂಪಮೆಂದುಬಿಗಿಸಿ ಮಾ |
ತಾಡುತ್ತೊರ್ವಳ್ತುಣಿದಳ
ನಾಡೆ ವಿಜೃಂಭಿಸುವ ಕರ್ಣಿಕಾರದ ಪೂವಂ ||೨೮||

ಘನಮಧುಸಾಳಯ ಸಲೆ ಚುಂ
ಬನಕೆಡೆಯಾಗದ ಲತಾಂತವಿಟಪಿ ನೀನೆಂ |

ದೇನುತುಂ ಪೊಗಲುತ್ತೇಱುಸಿ

ಮಿನುಪೆಳಸಂಪಗೆಯ ಪೂವಂ ತಿಱಿದಳದೊರ್ವಳ್ || ೩೯ ||

ಕಣ್ಣೊಳ ಧಾತ್ರಿಗೆ ನಿನ್ನಿನಿ

ವಣ್ಣ ರಸಮಮದರ್ ತಪ್ಪದೆಂದಂಟುವವೋಲೆ |

ವಣ್ಣ ರುವೆ ಮೆಟ್ಟಲಲದಿರೆ

ನುಣ್ಣೊ ನೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಕೊಯ್ದಳಾಮ್ರದ ಪೂವಂ || ೪೦ ||

ಮಧುರಾವೋದಮನಾಂತುಜಿ

ಮಧುಸಂಗಡೆಯಾದುದೆಂದು ನೋಡಿ ನಗುವವೋಲೆ |

ವಿಧುಮುಖಿಯೊರ್ವಳ್ ಕ್ಕಲ

ದ್ಧಧಿಕೋದ್ಧ ಮಮಂ ನಮೇರುಕುಜದೊಳ್ ಟ್ತಿದಳ್ || ೪೧ ||

ಸುಮನೋಮಂಜರಿಗೊಲ್ಲೆ ಪ್ಪ ಮಧುಲಿಖೆಯೊಂಕಾರಮಂ ಸೊಂಪುವೆ
ತ್ತ ಮನೋಜ್ಞ ಶ್ರುತಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ರತಿ ಭಾಸ್ವಜ್ಜೈತ್ರಸಂಚಾಸ್ತ್ರಚಂ
ದ್ರಮರೊಪ್ಪಂಬಡೆದಂಕಮಾಲೆಗಳನಾಗಲ್ಪಾಡಿ ಕೊಯ್ದಳ್ವಿಕಾ
ಸಮಮಂದೈದಿಸಿ ತಾಂ ಪ್ರಿಯಾಲಸುಮಮಂ ಪೆಣ್ಣೊ ವರ್ಳಾನಂದದಿಂ || ೪೨ ||

ಪೊಸಬಾಸಯ ಚೆಲ್ವಂ ನಿ

ಟ್ಟ ಸಲಾಂ ಮೊಲೆ ಕಾಣಲೀಯವೆಂದುಜಿ ಸುಯ್ಯಂ |

ತುಸುರಂ ಪಸರಿಸಿ ಯಲರೇ

ಱಿಸಿದಳ್ ಸಿಂಧುವಾರದಲರನದೊರ್ವಳ್ || ೪೩ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಪಾದರಿ ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾಧವಿ ಸಂಪಗೆ ಮಾವು ಹೊನ್ನೆ ಹೊಂ
ಗೇದಗೆ ತೋರ್ಪಶೋಕೆ ಪೊಸಬಂದುಗೆ ಗೋರಟೆ ಕಂಜಮುತ್ತಲಂ |

ಜಾದಿ ನಮೇರುಮುಖ್ಯಮೆನಿಸಿದ್ ಲತಾಂತನಿಕಾಯಮಂ ಘನಾ

ಮೋದದಿನಂದು ಕೂರ್ತು ತಿಱಿದತ್ತೆಡೆಯಾಡಿ ವೆಧೂಕದಂಬಕಂ || ೪೪ ||

ಮನಸಿಜನ ಪಡೆ ಮಸಗಿ ಧಾಳಿಯಂ ಪರಿವಂತೆ
ನನೆಗಣೆಗಳಣಿಯರಂ ಕೊರ್ವಿ ಸಂಚರಿಪಂತೆ |
ಪೊಸಗಂಪಿನಂಕುರಂಗಳ ಪೆರ್ಚೆ ಸುಟಿವಂತೆ
ಮಿಸುಪ ಗಾಡಿಯ ಲತೆಗಳೈದೆ ಕುಡಿವರಿವಂತೆ ||೪೩||

ಲಾವಣ್ಯರಸತಟನಿ ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಡುವಂತೆ
ಭಾವಕಿಯರಲರ್ಗಳಂ ತಿಳಿಯಲೆಂದೊರಂತೆ |
ಮಿಟುಪ ಸೊಂಪಮದರ್ ಸೋಮುಡಿ ಬೆನ್ನೊಳೊಲಿದಾಡೆ
ಮೆಣಿದುಂಬಿಗುರುಳ್ಳಳಕಸ ಲದೊಳೊಲಿದಾಡೆ ||೪೪||

ಕಡೆಗಣ್ಣು ನುಣ್ಣು ದಿರ್ಬೆಳ್ಳಂಗಳಂ ತೋಪಿ
ನಿಡುಸುಯ್ಯಲರ್ ನವಸುಗಂಧಮನೆ ನೆಣಿ ಬೀಪಿ |
ಮಿನುಪ ಪಾಲ್ಗಡಲ ನಗೆವೀಚಿಗಳನಂದೊತ್ತೆ
ಸೊನೆಬೆಮರ್ಚಂದ್ರಮಂಡಲವದನಮಂ ಪತ್ತೆ ||೪೫||

ಕಂಪಿಸೆ ರಥಾಂಗನಿಭವೆಜ್ಜೋಜಮಂಡಲಂ
ತಾಂ ಪೊಯ್ಯೆ ನುಣ್ಣು ದಂಪಂ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಂ |
ತುಂಗಸ್ತನಾಚ್ಚೆನ್ನ ವೆಸ್ತ್ರಾಂಚಲಂ ಜಗುಣಿ
ಕಂಗೊಳಪ ಕಂಕಣರ್ದುಣತ್ತಾರದುಲಿ ನೆಗಟೆ ||೪೬||

ಕಮನೀಯಕನಕಕಾಂಚೀಕಳಧ್ವನಿ ಪರ್ವೆ
ವಿಮಲಮಾಣಿಕ್ಯಮಂಜೀರದಿಂಚರಮುರ್ವೆ |
ನಿಲ್ಲದೆಡೆಯಾಡಿ ಮೆಳಮೆಳಿಪ ಪೊಸವುಗಳಂ
ಸಲ್ಲಲಿತಪರಿಮಳವನೀವೆ ಪೊಸವುಗಳಂ ||೪೭||

ನಡೆನೋಡಿಕೊಂಡು ಪೂಗಿಡುಗಳೊಳಗಾಂ ಪೊಕ್ಕು
ಕಡು ಮಿಟುಪ ಪುಪ್ಪಮಂ ತಿಳಿಯೆ ಹರ್ಷಮಿಕ್ಕು |
ತುಂಬಿಗಳ್ಳುಟಿಯದಿನಿಗಂಪಮದರ್ ಪೂಗಳಂ
ಇಂಬಾಗಿ ಕಂಪನೆಣ್ಣೆ ಸೆಗೀವೆ ಪೂಗಳಂ ||೪೮||

ನಡೆನೋಡಿ ಕಂಜಮುಖಿಯರ್ಮಂಜುಕುಂಜಮಂ

ನಿಡುಗಣ್ಣ ನೀಜಯರ್ಕಲ್ದಾರಪುಂಜಮಂ |

ಚಂಚಲಾಪಾಂಗೈಯರ್ಸಣ್ಣ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಂ

ಕಾಂಚನಲತಾಂಗಿಯರ್ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಂ

||೫೧||

ತಿಲಕುಸುಮಫ್ರಾಣೆಯರ್ಸಂಪಗೆಯ ನನೆಗಳಂ

ಜಲಜಾತಗಂಧಿಯರ್ಮಾಲತಿಯ ನನೆಗಳಂ |

ಕೆಂಬಲ್ಲ ಸೊಬಗಿಯರ್ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳ್ಳಂ

ಬಿಂಬಾಧರೆಯರೆಸೆವ ಬಂದುಗೆಯ ಮುಗುಳ್ಳಂ

||೫೨||

ಶುಕಚಾರುವಾಣಿಯರ್ಸುರಹೊನ್ನೆಯಲರ್ಗಳಂ

ಪಿಕ್ಕನಿನಾದೆಯರೊಲ್ಲ ಸುರಗಿಯ ಮಲರ್ಗಳಂ |

ನುತಕಂಬುಕಂಠೆಯರ್ಮೊತ್ಸುಕರವೀರಮಂ

ಸಿತಕಿರಣಬಿಂಬಮುಖಿಯರ್ಸಿಂಧುವಾರಮಂ

||೫೩||

ಬೇಟದ ಬೆಡಂಗಿಯರ್ಪಾಟಳಿಯ ಕುಸುಮಮಂ

ಕೂಟದ ವಿದಗೈಯರ್ಕುರುವಕದ ಕುಸುಮಮಂ |

ಚಂದಳದ ಚೆಲ್ವೆಯರಶೋಕೆಯ ತಳರ್ಗಳಂ

ಮಂದಯಾನದ ಸತಿಯರಾಮ್ರದೇಳದಳರ್ಗಳಂ

||೫೪||

ಶಾತನಬದಬಲೆಯರ್ಕೇತಕಿಯೆಸಳ್ಳಂ

ಶೋಣಾಧರೆಯರಚ್ಚ ಮರುಗದೊಳ್ಳೆಸಳ್ಳಂ |

ಲೀಲೆಬಿಡದುವಿ ಕಡುಗೊವಿ ಮಿಗೆ ಕುಡಿವಣಿಯೆ

ಲೋಲನೇತ್ರಾಂತರುಚಿರಾಜಿ ವಿಸಟಂಬರಿಯೆ

||೫೫||

ತಿರುದರಿನಿಗಂಪಮರ್ದ ಸಕಲಪುಷ್ಪಂಗಳಂ

ಸಣ್ಣಮಿಂಡಿಯರ್ಮನಂಗೊಳಪ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ||೫೬||

ಪರಿಮಳಕೊಲ್ಲೆ ಟಪಿಂದಿಂ

ಧಿರತತಿಯಂ ಸೋವುತ್ಯದೆ ಮಘಮಘಪ ಮನೋ |

ಹರಕುಸುಮಪ್ರಸರಮನುರು

ತರಮುದದಿಂ ತಿಪಿಯುತನೆದರಂಬುಜಮುಖಿಯರ್ ||೫೭||

ಇಂತಮರ್ದ ಪೊಸಗಂಪಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸ ಕುಸುಮವಿಸರ
ಮನಸವಸದಿಂದೊಸೆದು ತಿಪುವ ಸಖೀಜನಮಣಿಯೊರ್ವಳ್,

ಎಡಗಾಲಂ ನೆಲಕೂರಿ ದಕ್ಷಿಣಪದಾಂಭೋಜಾತಮಂ ಸಾರ್ಥಿ ಮೇ
ಗಡೆಯೊಳ್ಳುತ್ತ ಮರ್ದಪ್ಪ ಜೋಲ್ವವರತಾಶಾಗ್ರಮಂ ನಲ್ತೆಯಿಂ |
ಪಿಡಿದೊಪ್ಪಂಬಡೆದಜ್ಜ ಪಾದರಿಯ ಪೂವಂ ಕೊಯ್ದೊಂದೈದೆ ಕ
ನ್ನಡಿಸಲ್ಪತ್ತನುಭಾವಮುಜ್ವಲಿಸ ವೈಷ್ಣಾರೋಹಣಸೌಧಿಯಿಂ ||೫೮||

ಅಳವೈರಿಯೆಂಬ ಮಾತಂ

ಕಳದಪೆನಾಸುಂದರಿಯ ಕುರುಳ್ಳುಂಬಿಗಳೂ |

ಳ್ಳಳತನಮನಿತ್ತೆನುತ್ತೊ

ವೊಳಯಳ್ಳೊಯ್ದೊಳ್ಳವೀನಚಂಪಕದಲರಂ ||೫೯||

ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನಿಕ್ಕ ಪೊಸಸಂ

ಪಗೆಗೊಂಬಂ ಪಿಡಿದು ಪೂಗಳಂ ತಿಪುವಾವೆ |

ಣಗಿಗೊಂಡಳ್ಳಡಕೆಜಲ

ಲ್ಪಿಗೆ ಜಡಿವಂಗಳನ ಪೊಂಗಿನಿಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲೊಲೆ ||೬೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ನಾಡ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಂಕುತಿರ್ಪುರುಚಂಚರಿಕನಿಕಾಯಮಂ

ಕೂಡೆ ಸೋವುತೆ ಕಂಪನೆಡ್ಡೆಸೆಗೀವ ಮಲ್ಲಿಗೆಪೂಗಳಂ |

ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯದೊರ್ವೊಳೊಯ್ಯನೆ ಕೊಯ್ದೊಂಗದಿದೊಂಗಲಂ

ನೋಡಿ ಕೌತುಕದಿಂ ತುಡುಂಕುವ ಸಜ್ಜ ಕೋರಿಕೆ ಯೆಂಬಿನಂ ||೬೧||

ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರಂ ಕೊಯ್ಯಲೆ

ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಲೊಗದ ನಖರದ್ಭುತಿಯಂ |

ಮಲ್ಲೀಕುಟ್ಟಲಮಿಂದಾ
ನಲ್ಲಳ್ಳಯಲಂ ತುಡುಂಕಿ ಕೌತುಕಮಾಂತಳ್ ||೬೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಬೆಳರ್ವಣದ ಗಣಿಯಂ ಮೆಣಿ
ಹಿಳುಕಿಂ ನೆಗಟ್ಟಿತನುಶರಮನೊದಗಿಸುವ ಸುಮಾ |
ವಳಯೆನಲಂಗನೆಯೊರ್ವಳ್
ತೊಳಗುವ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಯಲರ್ಗಳಂ ನೆಣಿ ಕೊಯ್ದಳ್ ||೬೧||

ಪೊಡವಿಯನೊತ್ತಿ ಮೆಟ್ಟಿ ನಸುಗುಂಕಿಸಿ ಗೋಣ ನೆಳಲ್ವ ಶಾಖೆಯಂ
ಪಿಡಿದು ನಮೇರುಮಂಜರಿಯನೀಕ್ಷಿಸ ಕಾಂತೆಯ ಸುಯ್ಯ ಗಂಧಕಿಂ !
ಪಿಡಿದಲಜೊಂಪ ತಾಟಪಳಮಾಲೆ ಮುಖದ್ಯುತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಗತ್ತಿದು
ಗ್ಗಡದ ಸಿತಾತಪತ್ರದ ಸುನೀಲದ ದಂಡದವೊಲ್ವಿರಾಜಿಕುಂ ||೬೨||

ಬಸೆದಪ್ಪಿ ಮಹೀಜಮನಿಮಿ
ದರ್ಸುಗೆಯ ಪೂಗೊಯ್ಯುತೆಸೆದಳಸಿಯಳದೊರ್ವಳ್ |
ಪೊಸಸಂಜೆಗೆಂಪಿನ ವಿಜ್ಯಂ
ಭಿಸುವ ಮುದಂಬಡೆದು ತಳದ ಸಂಧ್ಯಾಂಗನೆಯೊಳ್ ||೬೩||

ಮತ್ತಮದೊರ್ವಳ್,

ನವಕಂಕೇಲ್ಬುದ್ಗಮಮಂ
ತನೆ ಕೊಯ್ಯಲ್ಕೈಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ ಕರತಲದರುಣ |
ಚ್ಚವಿ ಪಸರಿಸೆ ಪೂತಿಹಿಯದೆ
ಯುವತೀಮಣಿ ಬಿಟಗುವಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತೆಸೆದಳ್ ||೬೪||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಸುರಗಿಯ ಪೊಸಬಿರಿಮುಗಳಂ
ಸರಸಿಜಮುಖಿ ಕೊಯ್ದ ಲೊರ್ವಳಿನನಗಲ್ಲಾ |

ಮಿರೆ ದರ್ಪಕಂಗೆ ಮುಂಗೈ
 ಸುರಗಿಯದಾಗಿರ್ಪೆಯೆಂದು ಮೊದಲಿಸುತ್ತಂ ||೬೩||
 ಸುಮುದಂಬಡದೆಮ್ಮಜ್ಜಿಗೆ
 ಕುಮುದಂ ತಾನೆನಿಸಿ ಮಾರ್ಮಲೆವುದೆಂದೆನುತುಂ |
 ರಮಣೀಮಣಿಯೊರ್ವಳ್ ಕೋ
 ಪಮನಾಂತಱಿವಂತೆ ತಿಱಿದಳುತ್ಪಲದಲರಂ ||೬೪||

ನೀವುಂ ಸುಧರ್ಮಪುತ್ರಿಯ
 ಪಾವನವದನಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯೆಂದಿರ್ಪಿರಿ ತ |
 ದ್ವೈವೆಯ ಮುಖಮಂ ನೋಡ
 ಲ್ತಾವರೆಗಳ ಬನ್ನಿ ಮೆನುತೆ ತಿಱಿದಳದೊರ್ವಳ್ ||೬೫||

ನಿಮ್ಮ ಸುಗಂಧಮನಾಕೆಯ
 ಧಮ್ಮಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೌಂದರಿಯಧರರುಚಿಯಂ |
 ಸಮ್ಮದದಿಂ ಕೊಳ್ಳುವೆನು
 ತುಮ್ಮಹದಿಂ ಕುಂದದಲರನೆತ್ತಿದಳೊರ್ವಳ್ ||೬೬||

ಕುಂಜರಯಾನೆ ಸೌಂದರಿಯ ಚಾರುಚಕೋರಕಿಶೋರನೇತ್ರರು
 ಕ್ವಂಜಮನೋಜನಸ್ತ್ರತತಿಗೊಪ್ಪುವೆ ಪೂದೊಣ ಯಕ್ಕು ಮಿಾಕ್ಷಿಸಲೆ |
 ಮಂಜುಳದಾಡಿಮಿಾಕುಸುಮಮೆಂದಱಿದೊರ್ವ ಸುಧಾಂಶುವೆಕ್ಕೆ ತಾಂ
 ಸಂಜನಿತಪ್ರಮೋದಮನೆ ತಾಳ್ಬ ಕರಂ ತಿಱಿದಳ್ಬಡಂಗಿನಿ ||೬೭||

ಇಂತತಿವಿಲಾಸದಿಂದಂ ಪಲತೆರದಲರ್ಗಳಂ ತಿಱಿದೆಳವಾಳಯ ತಿರು
 ಳಲೆಗಳೊಳವೆದಿಸಿಕೊಂಡೆತ್ತೆಂದು ವನವಿಹಾರಮಂ ಮಾಣು ಬಂ
 ದೊಂದು ವನಕಿಸಲಯಪ್ರಸನ್ನ ಕಪಾಯಕ್ಷಾಮಿತಕಲಕಂಠಕಂಠಸಂಜ
 ನಿತಮಂಜುಳನಿನಾದಾವಲಂಬಿತಸಮಾಕಾರಚ್ಛಾಯಾಸಂಸ್ಥಿತ ಚಂದ್ರೋ
 ಪಲಹೀತಾಗ್ರದೊಳ್ಳನಂಗೊಳಪುದ್ಭಟಸೌಂದರವತಿಯರಂ ಕಂಡಮೆರ್ದ
 ದಾಡಿಮೆಕುಸುಮಮಂಜರಿಯಂ ಕಾಣ್ಯೆಯಿತ್ತಟ್ಟುವಟ್ಟು ತಂದ ಪೂಸಪೂ
 ಗಳಂ ಮುಂದಿಱುಪಿ ಕಾಂತಾಕದಂಬಂ ಮೆಗುಱು,

ಧರಣಿಸನುಧ್ಯುಟಂ ಶಶಿಧರಂಗಿರದರ್ಪಿಸಿ ತಾಳು ಮಿಕ್ಕ ಭಾ
 ಸುರತರಪುಷ್ಪಮಂ ಸರಮನಾಗಿ ಸಿ ತಂದು ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ಪಂ |
 ಕರುಹದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆಯರಗ ದಗಾಡಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಲೋಲ ಲಂ
 ಕರಿಸಿದರಂದು ಸೌಂದರಿಯನಚ್ಚ ತಳೋದರಿಯಂ ವಿಲಾಸದಿಂ ||೨೦||

ಚಲಧಮ್ನಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಚಾಂಪೇಯದ ಬಿರಿಮುಗುಳಂ ಕರ್ಣಯುಗ್ಗಕ್ಕೆ
 ರಕ್ಕೋ
 ತ್ವಲಮಂ ಗ್ರೀವಕ್ಕೆ ನುಣ್ಣುಲ್ಲಿಗೆಯ ನನೆಗಳಂ ಚಾರುದೋರ್ವಲ್ಲಿಗಳು |
 ಜ್ವಲಿತೋದ್ಯುತಾಟಲೀಕೋರಕಮನುರುಕುಚಂಗಳ ಸನ್ಮಾಧವೀಕು
 ಟ್ತಲಮಂ ನಲ್ವಚ್ಚಮಂ ಗೈದುಜಿ ತೊಡಿಸಿದರಾಕಾಂತೆಯರ್ಕಾಂತೆಗಾ
 ಗಳ್ ||೨೧||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಪಗೆಗೆ ವಿಪತ್ತು ಬಂದಡಸಿದಾಗಳ ತಗ್ಗಿ ಸವೇಚ್ಚು ಮೆಂದು ನೆ
 ಟ್ಪಿಗೆ ನೆಲೆದಪ್ಪಿರಲೆ ಬಿಡದೆ ಮುತ್ತಿದ ತುಂಬಿಯ ಬಂಬಲೆಂಬಿನಂ |
 ಸೋಗಯಿಸುವಿಂಪುಗಂ ಪನಮದರ್ಪಿ ಮನಂಗೊಳಪಚ್ಚ ಪೂಜ ಸಂ
 ಪಗೆಯರಲಂ ತುಣುಂಬಿದ ತುಣುಂಬಿಸೆದಿದುರ್ದು ತದ್ವಧೂಟಿಯಾ||೨೨||

ಮಂಜುಳತಮಾಲಿಕಾಘನ

ಕುಂಜೋತ್ತಿ ತಕುಸುಮರಾಜಿ ಯೆನಲೊಪ್ಪಿದುದಾ |

ಕಂಜಾಕ್ಷಿಯ ಬೈತಲೆಯೊಳ್

ರಂಜಿಸ ಮಲ್ಲಿಮತಲ್ಲಿಕಾಮುಕುಳಾಘಂ ||೨೩||

ಪ್ರಣಯಕಲಹದಿನೊದೆಯ ರೋ

ಹಿಣಿ ತತ್ಪದಲಕ್ತಕಾಂಕಿತೇಂದುವ ಬಟ್ಟಂ

ಗೆಣೆಯಾದುದು ತನ್ನಾರೀ

ಮೆಣೆಯಾನನಮಬ್ಜ ರೇಣುತಿಲಕಸಮೇತಂ ||೨೪||

ಸಸಿಯಿರ್ವಕ್ಕ ಮನಮರ್ದಿ

ಪ್ಪ ಸಿತಾಭ್ರದ ಮುಖಿಗಳಂತಿರಾಕಾಂತೆಯ ಶೋ |

ಭಿಸುವ ವರಕರ್ಣಯುಗ್ಮದೊ

ಳಸೆವುದು ನಸುಬಿಂದು ಮಿಸುಪ ಚೆನ್ನೈದಿಲೆಗಳ ||೨೩||

ಚಂದ್ರಮಂಡಲಜಾತರುಕ್ತತಿ ಪೇರ್ಚಿ ತಚ್ಚ ಶಿಬಿಂಬಮಂ

ಸಾಂದ್ರಕಾಂತಿಯನಾಂತು ವೇಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಕಂಗಳೊಳಪಂತೆ ನಿ |

ಸ್ತಂದ್ರಲೋಲವಿಕಾಂಶೇತ್ರಯ ಕುಬುಕಂಠದೊಳೊಪ್ಪುಗುಂ

ರುಂದ್ರಶೋಭೆಯನೀವ ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಚ ಮೊಗ್ಗಿಗಳೊಚ ರಂ ||೨೪||

ಚಂದನ ಶಾಖೆಯನೆಳವಾ

ವಂದಪ್ಪಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಂತೆ ಪಾದರಿನನೆಯಾ |

ಬಂದಿ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದಾ

ಸೌಂದರದೇವಿಯ ತೊಳಪ್ಪ ನಳತೋಳಡೆಯೊಳ ||೨೫||

ಮಾನಿತದಾನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಿಡದಿರ್ಪ ಕರಾಂಬುಜಸದ್ಭದ್ರಾಚಲಾ

ನೂನಮಣಿರ್ರತಾನಸಮುದಂಚಿತವಂದನಮಾಲೆಯೆಂಬಿನಂ |

ತಾನೆಸೆದತ್ತ ಶೋಕೆಗಳಸಳ ಳನಾಗಿಸಿದಚ ಕಂಕಣಂ

ವಿನಾಸಪತಾಕನೈಸಿರಿಗೆ ಸೌಂದರದೇವಿಗೆ ಚೆಲ್ವನೀಯುತುಂ ||೨೬||

ಇಂತಲರ್ವ ಪಲವುತೆರದಚ ಮಂ ತಳದು ಮಿಸುಪ ಕುಸಮವಿಸ

ರಮನಾಂತ ಪೊಸಲತೆಯಂತೆಸೆವ ಶಶಿಮುಖಿಸೌಂದರವತಿಯನುದ್ಭಟಕ್ಷಿ

ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ನಡೆನೋಡಿ ಕಡು ಸಂತಸಮಂ ಪಡೆದು,

ನೆಗಚ್ಚು ಡುಜಾಲಮಧ್ಯಪರಿಶೋಭಿತಚಂದ್ರನ ಲೇಖೆಯಂತೆ ಮ

ಲ್ಲಿಗೆಮೊದಲಾದ ಪೂಗಳನೊಡರ್ಚಿದ ಪಚ ಮನಾಂತು ರಂಜಿಸಾ |

ಮೃಗಶಿಶುನೇತ್ರಗೂಡಿ ನೃಪಪುಂಗವನುದ್ಭಟಭೂಮಿಪಾಲನೊ

ಯ್ಯಗೆ ನಡೆತಂದಪಂ ವನವಿಹಾರವಿನೋದವಿಲಾಸಮಾನಸಂ ||೨೭||

UDBHATA KHAVYA

30

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಸುಗಂಧಸಮ್ಪ್ರೀತವಿಕಚಕುಸುಮವಿಸರಸಂಜನಿತಪರಾಗಧೂಳೀ
ಪಟಲಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತೋನ್ಮತ್ತ ಚಂಚರೀಕಸಂಚಯಸಮಂಚಿತಲತಾಪ್ರತಾ
ನಮುಂ ಚಂಚಚಂಚೂಪುಟಕೋಟವಿಪಾಟಿತಮನೋಹರಪಕ್ವಫಲ
ನಿಷ್ಕೃಂದಮಾನಾನೂನರಸಾಸ್ವಾದಿತುಕನಿಕರಕಳಕಳರವೋಜ್ಜ್ವಲಭಿತ
ಜಂಟೂಕದಂಬಮುಂ ಸಲ್ಲಲಿತಪಲ್ಲವಾಗ್ರಗ್ರಸನಕ್ಷೇಪಿತಕಲಕಂಠ ಕಂಠ
ಪಂಚಮಸ್ವರಕೋಲಾಹಲವಿಭ್ರಾಜಿತಮಾಕಂದವೃಂದಮುಂ ಮಂಜುಳ
ಕಂಚುಕಿಂಜಲ್ಕ ಪುಂಜುಂಜದ್ರಾಜದ್ರಾಜಮರಾಳಜಾಲಲೀಲಾವಿಲಾಸಾ
ಸ್ಪದ ಮೈಡೂರ್ಮುಶಿಲಾಬದ್ಧ ತೀರೋಜ್ವಲಸರನೀಪ್ರಸರಮುಂ ವಿಕೀ
ರ್ಣಾಚ್ಛಿಪಿಂಚ್ಛಿ ವಿಭಾಸಕಮಯೂರಪಟು ತರಚಟುಳನಟನಶೋಭಿತ
ಮಂಗಳವನಾಂಗಣಮುಂ ಸೌಂದರವತಿವೆರಸವಲೋಕಿಸುತ್ತದ್ಭಟಕ್ಷಿ
ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮುಂ ನಡೆತಂದೊಂದು ಕಣ್ಗಿಂಬಾದ ಲತಾಮಂಟಪಮುಂ
ಪೊಕ್ಕು ತನ್ಮಂಟಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಚಂದ್ರೋಪಲಪೀಠಾಗ್ರದೊಳೂಲವಿಂ
ಕುಳ್ಳದೂ,

ಮಂದಸವಿಾರಪೋತಚಲಿತೋದ ಮಮಂಜರಿ ತಾಳವೃಂತದೊಂ
ದಂದಮನೀಯೆ ಸೇವಿತವಧೂಜನನಿಶ್ವಸಿತಪ್ರಮೋದಿತೇಂ ।

ದಿಂದಿರಗಾನಮೊಪ್ಪೆ ಕಶಿಕಾಂತಶಿಲಾಕೃತವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಪೂ
ರ್ಣೇಂದುನಿಭಾಸ್ಯೆ ಸೌಂದರಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತುದ್ಭಟದೇವನೊಪ್ಪಿದಂ ||೪-೦||

ಇಂತು ವನವಿಚಾರಲೀಲೆಯುಂ ಸೌಂದರವತಿವೆರಸುದ್ಭಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಮುಂ ಕತಿಸಯದಿವಸಮಾಬನದೊಳಾನಂದಮುಂ ತಳದಿರೆ ಯಿರೆ,
ಅತಿಗಂಭೀರೀಕೃತಾಬಾಹುಕರಮುರುಪರಿತಪ್ತೋಚ ಧೂಳೀಚಯಾಚ್ಛಾ
ದಿತಭೂಚಕ್ರಂ ಸುಗಾಢೋಷ್ಣಾಹೃತಸರಿದುದಕಂ ದ್ಯೋತಪಾತಾರ್ಕ
ಕಾಂತೋ ।

ದ್ವತಚಂಚಜ್ಜಾಲಿಕಾತುಂದಿಲದವಶಿಖಿದಗ್ಧಖಿಲಾರಣ್ಯಮಾಲಂ
ಬಿತವಾತೂಲಾಂಕರೋಧಂ ನೆಗಬ್ಬ ದಸದಳಂ ನೂತನಗ್ರೀಷ್ಠಕಾಲಂ ॥

ಜಳನಿಧಿ ಬೆಚ ನಾಗೆ ನೆಚಿ ನೀಕರಿಯಾಗೆ ಪತಂಗಪಕ್ಷಿಸಂ
ಕುಳವನನೀತಳಂ ಬಿರಿಯೆ ಕೊಣ್ಣುಸಖುಣ್ಣು ಸರೋವರಂ ಮೃಗಾ |
ವಳ ತೃಪ್ತಿಯಿಂ ತೊಪ್ಪಲ್ದ ಪರಿತಾಪಮನ್ನದೆ ವನಾಂತರಾಳಮಂ
ಬಳಸಿ ದವಾನಳಂ ಬಳಸಿತುಪ್ಪ ಮರೀಚಿಸುರೀಚಿಸಂಚಯಂ ||೪||

ಪೊಗೆದುದು ಸಸ್ಯಾನೀಕಂ
ಮೃಗತೃಪ್ತಾಂಬುವಿನ ವೀಚಿ ಪೊಂಗಿದುದಿರದಂ |
ದುಗುಟ್ಟಿದು ಕೆಂಗಿಡಿಯಂ ಬೇ
ಸಿಗೆ ಬಿಸಿವೊಯ್ಲನರ್ಕಮಣಿಗಣಮಾಗಳ ||೫||

ಮುನ್ನಿರಾವಗಮುರ್ಕುವ
ಬೆನ್ನಿರಾದತ್ತು ದಿಚ್ಚಿ ಕಾಯಂ ಶಿಖಿದಿ |
ಕ್ಕನ್ನೆಚ್ಚಿ ಪೊಲ್ಪುದು ಜನಮೆ
ಲ್ಲನ್ನೊಡ್ಡೆ ವಿರಹಿಜನಮದಾಯ್ದಾದಿದೊಳ ||೬||

ಮತ್ತಮಾಗ್ರೀಷ್ಯ ಕಾಲದೊಳ,
ತೋಯಜಮಿತ್ರನೇಣ್ಣು ವಡೆದೊಪ್ಪಿರೆ ಜೀನನದಾಶೆ ಯಿರ್ನುಮಾ
ಚ್ಛಾಯೆಯನೆಲ್ಲರಂ ಬಯಸುವರ್ಜನರ್ಕರದಂಡಮೆ ಪೆರ್ಚಿತಾವಗಂ |
ನೋಯದರಿಲ್ಲ ತಾಪಶಿಖಿಯಿಂದೆ ರಜಶ ಯಮುವಿತ್ತಿಂತುಟ
ನ್ಯಾಯಮದಾಗಿಯುಂ ಹ್ವಯಿಸುತಿರ್ಪುದು ದೋಷವಿದೇಂ ವಿಚಿತ್ರವೋ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,
ಅಂಬರತಳದೊಳ ರಕರ
ಬಿಂಬಲಸಚ ಕ್ರಯಂತ್ರಮಂ ಗ್ರೀಷ್ಯ ಕುಮಾ |
ರಂ ಬಿಡೆ ಕಿಡಿಸೊಸುವವೋ
ಲೈಂಬಿಸಲರಿ ಮಸಗಿತುರ್ವಿತುರ್ವೀತಳಮಂ ||೭||

ಇಂತು ಧಾತ್ರಿಯನುರ್ವಿ ಪರ್ವಿದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಹಸ್ತನ ಬೇಗೆಯಿಂ
ಕಾಂತೆಯರ್ಕಳ ಮೈ ಬೆಮರ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಸೊಂದರಿಗೊಡಿ ಭೂ |

ಕಾಂತನುದ್ಭಟನಂಬುಕೇಳಿಯನಾಗಿಸಲ್ಪನವೊಲ್ಲ ತಾಂ
ಸಂತಸಂಬಡೆದಂದು ತಂಗೊಳಕಂದು ಬಂದನಲಂಪಿನಿ ||೧೯||

ನಿಖಿಲಸಖೀಪರಿವೃತಶಿ
ಮುಖಿ ಸೌಂದರಿಗೂಡಿ ಬರೆ ಮಹೀಶಂ ಭ್ರಮರೀ |
ಮುಖಘಾತಕೀರ್ಣಮಕರಂ
ದಖಚಿತಜಲಪೂರವೊಪ್ಪಿದುದು ಕಾಸಾರಂ ||೨೦||

ತ್ರಿದಿವದವೋಲನಿಮಿಷಮಯ
ಮೆದು ಶಶಿಯಂತವೈತಯುಕ್ತಮವನೀಪತಿಯಂ |
ದದೆ ಕುವಲಯಸಂಶೋಭಿತ
ಮೆರ್ದೆಗೊಂಡುದು ವಿಕಚದಂಬುಜಪ್ರಸರಸರಂ ||೨೧||

ಹರಿವೆಹ್ಲದವೋಲುಹೈಕ
ಪರಿವೈಠಪುರದವೋಲುರಗರ ಲೋಕದವೋಲ ಸಿಂ |
ಧುರದವೊಲೊಪ್ಪಿದುದಖಿವೆ
ಗುರುತರಪದ್ಮಾಭಿಶೋಭಿತಂ ಕಾಸಾರಂ ||೨೨||

ಮತ್ತಮಾರಾಜಹಂಸಂ ರಾಜಹಂಸಪಟುಚಂಚೂಪುಟವಿದಳತವಿ
ಮಲಕಮೆಲೋದರವಿಗಳನ್ನಂಜುಪರಿಮಳಮಿಳಿತಪರಾಗರಜಃಪಟಲಾಸಕ್ತ
ಶುಂಭದ್ಬಂ ಭರನಿಕುರುಂಬವಿಜಲತ್ಪಹ್ನವಿಹ್ನೇಪೋಚ್ಚಳಿತವಾತಪೋತಘಾತ
ಜಾತರಂಗತರಂಗಸಂಘಟ್ಟನಾಕೀರ್ಣಸಲಿಲಕಣಗಣಾಹ್ನಾಳಿತಚಂದ್ರ
ಕಾಂತಶಿಲಾಬದ್ಧ ತೀರಾಲಂಕೃತಕಾಸಾರಮಂ ಕಂಡತಿಮುದದಿಂ ನಡೆತಂದು
ಸಾರ್ದು,

ನಡೆತಂದು ಸಾರ್ದು ಸರಸಿಯ
ನೊಡನೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗುಚಿತಭೂಷಣಮಂ ತಾ |
ಳ್ಳಡವಿಡದ ಮೋದದಿಂ ಪೆ
ಗಡಣಂಬೆರಸೊಲ್ಲ ಪೊಕ್ಕನಬ್ಜಾಕರಮಂ ||೨೩||

ಮಾಣದೆ ನೀರಾಟಕ್ಕೆ ಕ
ರೇಣುಚಕಮಂಚರಸು ದಂತಿ ಮೆಷುವೊಗುವಂತಾ |
ಕ್ಷೋಣೀಶಂ ಕಾಸಾರಮೆ
ನೇಣಾಕ್ಷಿಶ್ರೇಣಿಗೂಡಿ ಪೊಕ್ಕನಲಂಪಿಂ ||೮೪||

ಇಂದುಮುಖೀಕುಳಪರಿವೃತ
ಸಾಂದರಿವೆರಸುಧ್ವಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಂ ಕೊಳನಂ |
ಮಂದಸ್ತಿತವದನಂ ಪೊ
ಕ್ಕಂದು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಂ ನೆಗಟಿ ದನೊಲವಿಂ ||೮೫||

ತವೆಯದ ಸೊಬಗಿಂ ನೀರಾ
ಟವೆನಾಡುವ ಕಾಂತೆಯರ್ಕ್ಕಳೂಳ ನನಾಥಂ |
ಸವಿಲಾಸಂ ಪಸರಿಸಲು
ತ್ಸವದಿಂ ಜಲಕೇಳಿಯಂ ನೆಗಟು ತಮೆಸೆದಂ ||೮೬||

ನೀರಾಟಮಂ ನೆಗಟು ತೆ
ರಾರಾಚಿಸ ಭೂಪನಂಗಮಂ ಸಾಂದರಿ ಪಂ |
ಕೇರೂದಮುಖಿಯರ್ವೆರಸುದ
ಧಾರೆಗಳಿಂ ನೆಟಿ ತೊಯ್ದಿಡಳಿದೆ ಸೊಗಸುಣ್ಣುಲೆ ||೮೭||

ಮೊಲೆ ಕಂಪಿಸೆ ಮಣಿಹಾರಂ
ಚಲಿಸೆ ಕುರುಳ್ಕುಣಿಯೆ ಬಳ್ಳ ನಡು ಸಾಂದರಿ ಭೂ |
ತಳನಾಥನ ಮೇಲೊಲವಿಂ
ಲಲನಾತತಿನೆರಸು ಸೂಸಿದಳ್ ಪೊಸನೀರಂ ||೮೮||

ಪದೆದುದಮಂ ಸೂಸುವೆ ಮೈದು
ಪದಯುಗೆ ಸಾಂದರಿಯ ಮೇಲೆ ಸೂಸಿದನುದಮಂ |
ಮದನಾಭನುಧ್ವಟಂಗೆಂ
ಮದಮಾನಸನತಿವಿಳಾಸಮಂ ತಳದಾಗಳ್ ||೮೯||

ತಚ್ಚ ಪಲಲೋಚನೇಯ ಭಾ
 ಸ್ವಚ್ಛಿ ತ್ತಾನುದವಲ್ಲಿಯಭಿವೃದ್ಧಿಗೇ ಪೂ |
 ಯ್ವಚ್ಚ ಗೋಳಪ್ಪಂಬುವೆನ
 ಲುಚ್ಚ ವದಿಂದರಸನೊಬ್ಬ ಸೂಸಿದನೊಲವಿಂ ||೧೦೦||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮುದದಿಂ ನಲ್ಲಳ ಮೇಲೆ ಸೂಸುವ ತದುವಿಪಾಲನುತ್ತುಂಗದ
 ಸ್ತದ ಮಾಣಿಕ್ಯವಿಶೇಷಮುಕ್ತವಿಮಲಾಂಭೋಧಾರೆ ಸಾಮಾಪ್ಯದೊ |
 ಳ್ವದಡ್ಡ ಸಲ್ಲತಿಕಾಗ್ರದೊಳ್ಳು ಸುಪ ಸತ್ಯಂಕೇಳಿಶಾಖಾಗ್ರಗು
 ಚ್ಚ ದಳತ್ಯಾನಮರಂದರಾಜಿಯೆನೆ ಕಣಿಂಬಾದುದೇಂ ಬಣಿ ಪೆಂ ||೧೦೧||

ಕುಂಜರಯಾನೆ ಸಾಂದರಿಯ ಮೇಲೆ ನೃಪಂ ಮಿಗೆ ಸೂಸೆ ವಾಕಣಂ
 ರಂಜಿಸಿದತ್ತು ಕೋಕಕುಚಯುಗ್ಮಮನಂಟ ಬೇರ್ತು ದರ್ಶಕಂ |
 ಸಂಜನಿತಸ್ರವೋದಮನೆ ತಾಳ್ವ ಸುವರ್ಣದ ಲಿಂಗಕೊಬ್ಬ ಪು
 ಪ್ಪಾಂಜಲಿಯಂ ನೆಗ್ಗು ದವೊಲಾಜಲಕೇಳಿಯೊಳ್ಳು ನೀಯುತುಂ ||

ಪೂರ್ಣವಿಂದುದ್ಯುತಿ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ಳುಗಯಿಪುದ್ಯುತ್ಕಾಂತಿವೆತ್ತಿರ್ಪ ರೋ
 ಹಿಣಿಯಂ ಬಾಸಣಿಪಂತೆ ತನ್ಮಹಿಪದಸ್ತನೃಪಸಂಕೋಭಿತೋ |
 ಲ್ಬಣಮುಕ್ತಾಫಲಶೃಂಗಮುಕ್ತವಿಲಸಚ್ಚಿತ್ರಖಂಡಸಮ್ಮಿಶ್ರವಾಃ
 ಕಣಜಾಲಂ ತನುವಲ್ಲಿಯಂ ಮುಸುಕಿದತ್ತಸೌಂದರೀದೇವಿಯಾ ||೧೦೨||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಪ್ರಮಥವರೋದ್ಭಟಾಂಕನುಜಿ ಸೂಸಿದ ಕತ್ತರಿ ನೀರ ಬಿಂದುಗಳ್
 ಕಮಲದಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಸೌಂದರಿಯ ಪೆರ್ವೊಲೆಯಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಪತ್ತಿ ತಾಂ |
 ಸಮುದಿತಶೋಭಿವೆತ್ತುವು ಮನೋಜಮಹೀಧವಕುಂಭಿಕುಂಭಮೂ
 ಲಮಿಳದನಾನದಾನಜಲಬಿಂದುಗಳಂಚಿನಮಂಬುಕೇಳಿಯೊಳ್ ||೧೦೩||

ಈಸರಿಯಿಂ ಜಲಕೇಳಿಯೊಳಸವಾ

ಭೂಪನ ಮೇಲೆ ಸುಧರ್ಮಜೆ ನೀರಂ |

ಚಾಪಲಲೋಚನೆಯರ್ವರೆ ಪಂಡೇರಿ
ದೂಪಮಶೃಂಗದೆ ಸೂಸಿದರಾಗಳ್ ||೧೦೫||

ಕಾಮಿನೀತತಿಗೂಡ ಸೌಂದರದೇವಿ ತುಳ್ಳುವ ವಾರಿಗು
ದ್ವಾಮಮೋದಮನಾಂತು ಪೆರ್ಚಿ ಮಗುಬ್ಬಿ ತದ್ವಿಮಳಾಂಗನಾ |
ಸ್ತೋಮಮಂ ನವಸೌರಭೋದಕಧಾರೆಯಿಂ ಮಿಗೆ ತೊಯ್ದಿದಂ
ಕಾಮಸನ್ನಿ ಭರೂಪನುದ್ಭಟಭೂಮಿಪಾಲಕಕುಂಜರಂ ||೧೦೬||

ಫೂತ್ಕಾರಿತೇಂದ್ರಗಜಚಂ
ಚತ್ಕರಮುಕ್ತೋದಕಾದ್ರಕ್ರೂರಿಗಳಣಿಸಿ |
ಲ್ಪತ್ಕಾಂತೆಯರಂ ನೃಪನಂ
ಚತ್ಕಾಂಚನಶೃಂಗಜಲದೆ ತೊಯ್ದಿದನಾಗಳ್ ||೧೦೭||

ಗಣ್ಯಮಹೋದ್ಭಟಾಂಕನುಜಿ ಸೂಸಿದ ಮಂಜುಳವಾಕಣಾಳಿ ನೈ
ಪುಣ್ಯಯದೊರ್ವಳುನ್ನ ತಕುಚಾಂತರದಿಂ ಪರಿದತ್ತು ಚಾರುದೈ |
ರಣ್ಯನವೀನಕುಂಭದೊಳನಂಗಮಹೀಪತಿ ತೀವಿದಚ್ಚಲಾ
ವ್ಯೂರಸಂ ಪೊದಬ್ಬಿ ಮಿಗೆ ತಾಂ ಪೊಪ್ಪಿಸೂಸಿದುದೆಂಬ ನೂಣ್ಕಯಿಂ ||

ಜಲಕಣತತಿ ಯೋರ್ವಳ ಕುಂ
ತಳದೆಡೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ವಿ ರಾರಾಜಿಸುಗುಂ |
ಅಳಿಮಾಲಿಕ ಮುನ್ನುಂಡು
ಜ್ವಳಮಲ್ಲಿಗತಮರಂದಮಂ ಕಾಣುವವೋಲಿ ||೧೦೮||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮುಕ್ತವಿಲೋಚನೋದ್ಭಟಮಹೀಧವಪಾಣಿತಳಸ್ಥಶೃಂಗನಿ
ಮುಕ್ತಮನೋಜ್ಞ ಕುಂಕುಮರಸಾವಿಲನೂತನಸೌರಭೋದಕಾ |
ಸಿಕ್ತಲತಾಂಗಿಯೋರ್ವಳಸದಳ ಕಿಸುಸಂಜೆಯೊಳೂಪ್ಪಿತೋರ್ವ ಸ
ಮ್ಭಕ್ತರಕಾಂತಿವೆತ್ತು ಪರಿಶೋಭಿಸಿ ಚಂದ್ರನ ಲೇಖೆಯೆಂಬಿನಂ ||೧೦೯||

ಸದಮಲಚಿತ್ತನುದ್ಭಟಮಹೀಪತಿ ತುಳ್ಳು ವ ಕುಂಕುಮಾಂಬು ಪ
ತ್ತಿದ ಮೈ ಗಣಾಬಕಾಂಬಕೆಯದೊರ್ವಳ್ ಶುಂಭದುರೋಜಯುಗ್ಮಮೊ |
ಪ್ಪಿದುದುಣು ಸಿಂದುರಂಬೆರೆದ ದರ್ಪಕಭೂಪತಿಯಂಘ್ರಿ ಯಂಟೆ ಮೆ
ಟ್ಟಿದ ಕರಿಕುಂಭಮೆಂಬಿನಮಲಂಪಮದಾರ್ವಿಪುಳಾಂಬುಕೇಳಿಯೊಳ್ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಜನನುತನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಕುಂಜರನೊಯ್ಯನೆ ನೂಂಕಿದಚ್ಚ ಕಾಂ
ಚನಜಳಯಂತ್ರದಿಂ ಪರಿವ ನಿರ್ಮಳಚಂದನವಾರಿಧಾರೆಯಂ
ದನಿಮಿಷನೇತ್ರೆಯೊರ್ವಳಗರ್ಭಣ್ಣಳಗೊಂಡಿಳಿದೊಪ್ಪಿದತ್ತು ಚಾ
ರುನವಚಕೋರಿಗಳ್ ಬಿಡದೆ ಕರ್ಚಿದ ಚಂದ್ರಮರೀಚಿಯೆಂಬವೋಳ್ ||

ಪೊಸಸಿರಿಕಂಡದ ಜಲಕಣ

ವಿಸರಂಬೊರೆದೊರ್ವಕಾಮಿನಿಯ ನಿಡುಜಡೆ ರಂ |

ಜೆಸಿದುದು ಪೊಗರೊಗೆಯೆ ವಿಜೃಂ

ಭಿಸುವೆಂಗಳನ್ನ ಪನ ಮಸೆದ ಸುರಗಿಯ ಪಾಂಗಿಂ ||೧೧೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಭೂರಮಣೋದ್ಭಟಾಂಕನೈ ಪಕುಂಜರನೊಯ್ಯನೆ ತುಳ್ಳು ದಚ್ಚ ಕ
ಸ್ತೂರಿಯ ವಾರಿಯಿಂ ನನೆದು ಕಪ್ಪಿಡಿದಂಬರಮೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪುಗುಂ |
ಸಾರಸನೇತ್ರೆಯೊರ್ವಳ ಸಿತಾಂಬುದಮದ್ಯದೊಳುಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣಿ ಮೇ
ಣ್ಣೋರಯಿಪಚ್ಚ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಮಿಂಚುವ ಮಿಂಚಿದೆಂಬಿನಂ ||೧೧೪||

ಅರ್ಧ ಸರೋಜಕಂದೆಪ ಭಾಕುಳಿದುಂಬಿಯ ಬಂಬಲೆಂಬಿನಂ

ಲನೆಯದೊರ್ವಳಾನನಮನೀಕ್ಷಿಸುತುದ್ಭಟದೇವನೊಲು ಮಂ |

ಜಳಜಳಯಂತ್ರದಿಂದೆ ನಲಿದೊತ್ತಿದ ಕತ್ತರಿನೀರ ಧಾರೆತ

ಲ್ಲಲಿತಮುಖಾಬ್ಜಮಂ ನಿಮಿದುರ್ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಂಕಿದುದಂಬುಕೇಳಿ

ಯೊಳ್ ||೧೧೫||

ಅಳವಡಲುಧ್ಯುತೋರ್ವಿಪತಿ ಯೊತ್ತಿ ದೊಡೊಯ್ಯನೆ ಪೊಚ್ಚ ಪೊನ್ನ ಚೇ
ಕೊಳವೆಯನುಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣಿ ಪರಿವೃಜ್ಜಳಕತ್ತುರಿಯಂಬುಧಾರೆ ಯೊ |
ವೊಳ ಕುಚಕುಂಕುಮಮಧ್ಯಕಿಚದತ್ತು ಮಹೀಧ್ರದಿರುಂಬಿಗೊಯ್ಯನು
ಜ್ಜಳಿಸಿ ಪೊದ್ವು ಮೋಣ್ಪರಿವಕೃಷ್ಣ ಭುಜಂಗಕಿಶೋರವೆಂಬಿನಂ ||೧೧೬||

ಪಟುಭಟನುಧ್ಯುತೋರ್ವಿಪಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಮೆಲ್ಲನವುಂಕಿದುಜ್ವಳ
ಸ್ಫುಟರುಚಿವೆತ್ತ ಬೇಕೊಳವಿಯಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಪಾಯ್ವ ತಾಗಿ ಮೇ |
ಣ್ಣುಟನೆಗೆದುರ್ಬಿ ಬೀಳ್ವು ಪೊಸಕತ್ತುರಿನೀರ್ವನಿಯೊಪ್ಪಿತೊರ್ವಳು
ತ್ಯಟವದನೇಂದು ಕೂರ್ತು ತೆಗೆದಿಕ್ಕುವ ತನ್ನ ಕಳಂಕಮೆಂಬಿನಂ ||೧೧೭||

ಇಂತುಂ ಸೊಬಗಿನೊಳುವೀ

ಕಾಂತಂ ತಾನಾಸುಗಂಧಜಲಮಂ ಸೂಸಲ್ |

ಸಂತಸದಿಂದರಸನ ಮೇ

ಲಂತಾಸತಿಯುರ್ಮಗುಬ್ಬು ಸೊಸಿದರುದಮಂ ||೧೧೮||

ಮಿನುಪೋಷ್ಠಂ ತುಳ್ಳ ಕೆಂಪಂ ತಳತಳಸಲರ್ಗಣ್ಣಳ್ಳರಂ ತುಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಂ
ಘನಕೇಶ ತುಳ್ಳ ಕಪ್ಪರೆ ಪದೆದು ಸುದತಿಯಸೂಸಿದರ್ಚಾರುಕಾಶ್ರೀ |
ರನವಶ್ರೀಖಂಡಕಸ್ತೂರಿಯ ನೆಗಲು ದಮಂ ಮೋದದಿಂದಂ ಧರಿತ್ರಿ
ಶನ ಮೇಲರ್ಕಾಂಕುಚಂದ್ರಾತಪತಿವಿರಚಯಂಕೂಡಿತೆಂಬಂತಿರೆತ್ತಂ ||

ಕಮಲಂ ಕಮಲಂ ಕುಮುದಂ

ಕುಮುದಂ ಲತೆ ಲತೆಗಳುಣಿ ಪಳಂಚುವವೋಲಂ |

ದಮಲಾನನಾಕ್ಷಿ ತನುಗಳು

ಮಮರಶ್ಮೀರಾಟವಾಡಿದರ್ಕಾಮಿನಿಯರ್ ||೧೧೯||

ಮತ್ತಮೆದಲ್ಲದೆ,

ಧರಣೀಶಂ ಕವಿದೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಪೊಸನೀರಂ ಸೂಸುವಬ್ಬಾನನೋ
ತ್ಕರಮಧ್ಯೋಜ್ವಳಸೌಂದರೀಪ್ರಮುಖಶುಂಭತ್ಯಾಮಿನೀವೈಂದಮಂ |

UDBHATA KAVYA

31

ಪಿರಿದಾನಂದದಿನೊಲ್ಲ ನೋಡಿ ಸಗುತುಂ ಬೆಳ್ಳಂ ಪ್ರಸಾರಿಸ್ಪ ಸ
ಚ್ಚರದಿಂದೂಪಳಶೃಂಗಮುಕ್ತ ವಿಮಳಾಂಭೋಧಾರೆ ಧಾರಯ್ಸಿದಂ || ೧ - ೧ ||

ತಚ್ಚಿ ತ್ತೋದ್ಭವಸನ್ನಿ ಭೋದ್ಭಟಕರಾಂಭೋಜಸ್ಥಿ ತಸ್ವಚ್ಚ ಭಾ
ಸ್ವಚ್ಚಂದ್ರೋಪಲತುಂಗಶೃಂಗಕುಹರೋನ್ಮುಕ್ತಾಂಬುಧಾರಾಸಮಾ |
ಜೋಚ್ಚೇಂದ್ರಮದ್ಯುತಿಜಾಲಲೋಚನಲೀಲಾಸಕ್ತ ಚೇತೋವಿಜೃಂ
ಭಚ್ಚಾಂಚಲ್ಯಚ್ಚಕೋರರಾಜಿಯೆನೆ ಕಾಂತಾಶ್ರೇಣಿ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪುಗುಂ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ತಾಂ ಚೆಲ್ವಿಂ ಜಲಕೇಳಿಯಂ ಸಲಿಪ ಕಾಂತಾಕೇಶಮಂ ಮೇಘಮೆಂ
ದಂಚತ್ತಂಕಣರಾವಮಂ ಘನನಿನಾದಂಗೆತ್ತು ದೃಕ್ಪಾಂತಿಯಂ |
ಮಿಂಚೆಂದುದ್ಭಟಭೂಭುಜವ್ರಜಮೈಗೇಂದ್ರಂ ಸೂಸುವಚ್ಚಾಂಬುವಂ
ಚಂಚದ್ವಪ್ಪಮದೆಂದು ನೋಡಿ ಶಿಖಿಗಳೆ ನರ್ತಿಪ್ಪುವಾಪ್ರಾಂತದೊಳ್ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ವಿಕಚ್ಚಾಂಚನಕಂಜಗಂಧಮನಲಂಪಂಬೆತ್ತು ಪೀರ್ದುರ್ಬಿ ತ
ನ್ಮಕರಂದೋತ್ಕರದೊಳ್ ಗಿಲ್ಲ ಕಡು ಸೂರ್ಕಿಂ ಪತ್ತಿದಿಂದಿದಿರ |
ಪ್ರಕರಂಬೊಲ ನೈಪನೊಲ್ಲ ಸೂಸಿದಮಳಾಂಭೋಧಾರೆಯಿಂ
ತೋಯ್ದು ಕಾ
ನಕವರ್ಣಾಂಗಿಯ ಮಂಜುಫಾಲಕದೊಳ್ ನೊಪ್ಪಿದುದೋ ಕುಂತಳಂ ||

ಮಿಸುಪ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನೊ

ಲೆ ಸಗುವ ತನ್ನೈಪನ ಮುೂರ್ತಿಯಂ ಚುಂಬಿಸಿ ರಾ |

ಗಿಸುವುವೆನೆ ಕೆಂಪಮರ್ದು ರಂ

ಜೆಸಿದುವು ನೀರಾಟದಂಗನೆಯಲರ್ಗಣ್ಣಳ್ || ೧ - ೨ ||

ಗಾಣರ್ಗೆ ಬುಧರ್ಗೆ ಕವಿ

ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಪಗೆಯಾದೆವೆಂದು ತೊಂಡೆಯ ಪಣ್ಣಳ್ |

ನಾಣಿಂ ಬೆಳರ್ತು ತೋರ್ಪವೊ

ಲೇಣಾಕ್ಷಿಯರಧರಮಂದು ಬೆಳ್ಳಮದೊನೆಗುಂ ||೧೦೬||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕಳೆದುದು ಕಜ್ಜಳದ್ಯುತಿಯನಕ್ಷೆ ಲಸನ್ಮಣಿಕಾಂಚಿಕಾಂತೋ
ಜ್ವಳತರಕಿಂಕಣೀಪ್ರತತಿ ಮೌನಮನಾಂತುದು ಕುಂತಳಾಳ ತೊ |
ಯ್ದಳಕವಿಭಾಗದೊಳ್ಪರೆದುದೈದೆ ಬೆಳರ್ತುದು ಪಲ್ಲವೋಷ್ಠ ಮಂ
ದಳವಡೆ ಭೂಪನೋಳ್ ಸಲಿಲಕೇಳಿಯನಾಗಿಪ ಕಾಂತೆಯರ್ಕಳಾ ||೧೦೭||

ಇಂತತಿವಿಲಾಸದಿಂದಂ ಸಾಂದರವತಿವೆರಸು ನೀರಾಟಮಂ ನೆಗಚ್ಚು
ವೆಳವೆಣ್ಣಳೊಳಳವಡಿಕೆಯಂ ಕಂಡುದ್ಭಟರಾಜೇಂದ್ರಂ ಸಂತಸಮಂ
ತಳದು ಮಗುಡ್ಡಾಜಲಕೇಳಿಯನುಡಿದಲರ್ಗೊಳದಿಂ ಪೊಟಮಟ್ಟು ತತ್ತೀ
ರದೊಳ್ಳಲು,

ನೋಡಿ ಸಮಸ್ತಲೋಕನುತನುದ್ಭಟಭೂಮಿಪನುಲ್ಲಸಜ್ಜ ಲ
ಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್ಳದೆ ಮಿಕ್ಕು ರಂಜಿಸ ಪಂಕಜನೇತ್ರೆಯರ್ಗ ನಲೆ |
ಗಾಡಿಪೊಗಡ್ಡೆವೆತ್ತ ಮಣಿಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಮನಿತ್ತು ಕೂರ್ಮಯಿಂ
ಕೂಡೆ ಸಮಂತು ತಾಂ ತಳದು ಸಾಂದರಿಗೂಡಿ ನೃಪಾಲನೊಪ್ಪಿದಂ ||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಜಲಕೇಳಿಯನುಡಿದಬಲಾ

ವಳಿಬೆರಸಾವನದಲಂಪನೋಪಳ ತ್ತು |

ಜ್ವಲಮುದದಿಂ ತೋಟುತೆ ನೃಪ

ಕುಲಕುಂಜರನುದ್ಭಟಾಂಕನುಣ್ಣ ನಡೆತಂದಂ ||೧೦೮||

ತೀಡುವೆಲರ್ಗೆ ಚಂಚಲಿಪ ಪುಷ್ಪದ ಗೊಂಚಲನಂಟ ಪೆರ್ಚಿ ತೊ
ಗಾಡುವ ತುಂಬಿಯಂ ಕಿಸಲಯಾಗ್ರಮನೊಲು ಕರ್ದುಂಕಿ ಪೆರ್ಮಯಿಂ|
ಪಾಡುವ ಮತ್ತಕೋಕಿಲೆಯನಾಮ್ರದ ಶಾಖೆಯೊಳೊಪ್ಪುವುತ್ತುಕ
ಕ್ರೀಡೆಯನಂತು ಕಾಂತೆವೆರಸೀಕ್ಷಿಸುತೊಯ್ಯನೆ ಬಂದನುದ್ಭಟಂ ||೧೦೯||

ಇಂತೆಸೆವೆ ಮಿಸುಪೆ ಪೊಸಬನದಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂ ತಾಂ ಪದೆದೀ
 ಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ಕೆಲವುದಿನಮಾಬನದೊಳ್ವಲಾಸದಿಂದಮಿದೊಂದುದಿವಸಂ
 ಸಾಂದರವೆತಿವೆರಸುಟ್ಟು ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ತದುದ್ಯಾನಮಂ ಪೊಟ
 ಮಟ್ಟಣಿಕೆಗಳವಡದಣಿಯರಮಾದ ವೈಭವದೇಜ್ಜಿಯಿಂದೆತ್ತಂದರಮನೆ
 ಯಂ ಪೊಕ್ಕುನಂತವಿನೋದಗೋಪ್ಪಿಗಳಿಂದಮಿರೆಯಿರೆ,

ಸಮ್ರದಮಂ ಕರಂ ತಳಯೆ ಜಾದಗೆಗಳ್ವಳಸತ್ಕದಂಬಜಾ
 ಲಂ ಮುಗುಳೂತ್ತೆ ಹಂಸೆಗಳಡಂಗೆ ಮೆಯೂರಗಳುರ್ಬೆ ಸರ್ವಸ |
 ಸ್ಯಂ ಮಿಗೆ ಪೊಂಗ ಬಾನ್ಪಡೆಯೆ ಕಾಮುಗಿಲಂ ಧರೆ ತಣ್ಣನೇಜಿ ತಾಂ
 ಮುಂಮಡೆಗಾಲದೊಳ್ವುಟಿದು ತೀಡಿದುದೊಯ್ಯನೆ ಪಶಿ ಮಾನಿಲಂ ||೧೩೧||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಸ್ವರದದ್ಯದ್ಧೂಳಿಯಂ ಮೇಣ್ಣೆಳರುತುಟಿ ಕಲಂಕುತ್ತವೆತ್ತಂ ತಟಾಕೋ
 ತ್ತರಮಂಭೂಪಿಾಜಶಾಖಾವಳಿಯನುಡಿಯುತುಂಮಂಜುಕುಂಜಂಗಳಂನಿ|
 ಟ್ಪೂರಸುತ್ತಂ ಮೆಟ್ಟ ನಾನಾಲತೆಗಳನಲೆಯುತ್ತಂದು ಜಂಝೂನಿಲಂ ಭೀ
 ಕರಮಾದ್ಯತ್ಕಂಜರಂಜೊಲ್ಲುಟಿದುದೊಗೆಯೆ ವರ್ಷಾಂಬು ದಾನಾಂಬು
 ವಾಗಳ್ ||೧೩೨||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದೊಳ್,

ತವೆ ಘನಸಮಯನೃಪಂ ಮಾ
 ಣ್ಣವನಂ ಗೆಲ್ಲೊಡನೆ ಕಡು ಪೊಡೆಯಿಸಿದ ಭೇರೀ |
 ರವದೇಡ್ಗೆ ಯಂತೆನಲ್ಲಂ
 ಭವಿಸಿ ತದಭ್ರಾಭ್ರನಾದಮೆಖಿಲಾಶೆಗಳೊಳ್ ||೧೩೩||

ವಿನುತಾಕಾಶಸ್ತ್ರೀ ತೊ
 ಟ್ಪುನುಪಮಮಣಿಭೂಷಣಾಂಶುವೆನೆ ಮುಂಗಾರೊ |
 ಳ್ವನಯಿಸಿದಮೆರೆಂದ್ರಶರಾ
 ಸನವಗ್ಗದ ಸೊಬಗಬೀರುತೆಸೆದತ್ತಾಗಳ್ ||೧೩೪||

ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಗಗನಾಂಗನೆ ಯಳ
ವಟ್ಟಿಪ್ಪುಪ್ಪುಕಾಲಮಂ ಸಂತಸದಿಂ |
ಕಟ್ಟಿದಸಿತಾಂಬರದ ಮೇ
ಲಟ್ಟಿನೆ ಪರ್ವಿ ತು ಘನಾಘನಾವಳಿ ನಭಮಂ ||೧೩೫||

ಅಳುಪಿ ನಭೋವಧು ನಿಟ್ಟಿಸಿ
ಘಳಲನೆ ತತ್ಕಾಲಮೆಂಬ ನೀಱನನಲರ್ಗ |
ಞಳ ಕಾಂತಿ ಸೂಸಿತಂದೆನೆ
ಲಳವಟ್ಟಿದು ಮುಗಿಲೊಳಮರ್ದ ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲ್ ||೧೩೬||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದೊಳು,

ಮಿನುಪ ತಟದ್ವಿಲೋಚನದ ಶಕ್ರಶರಾಸನಶೃಂಗದಂಬುಡ
ಸ್ವನಬಹುದೂಂಕೃತೋನ್ಮತಿಯ ಮೇಘಘಟೋದ್ವಿಯನಿಂದ್ರಗೋ
ಪನೊ |

ಯ್ಯನೆ ಕರೆಯಲ್ಪಡಲ್ಪಡುವ ಪಾಲ್ಗಡು ಧಾರೆಯದೆಂಬ ಪಾಂಗಿನಿಂ
ಘನತರವಾದ ವೃಷ್ಟಿ ಸುಖದತ್ತು ಧರಾತಳದೊಳ್ಳು ರಂತರಂ ||೧೩೭||
ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಗಗನಾಂಗನೆ ಕುಡಿಮಿಂಚೆಂ
ಬುಗುಗೋನೆಯಿಂ ಮುಗಿಲೆನಿಪ್ಪ ಮುಡಿಯಂ ಹಿಕ್ಕ |
ಲೈಗೆ ಮುಂತುಱುಂಬಿದೊಳ್ಳಲ
ರೂಗುವವೊಲುದಿದತ್ತು ಕರಕನಿಕರಮದಿಳಯೊಳ್ ||೧೩೮||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕೆಸಲುಪ್ಪರಿಸೆ ಯಡಂಗೆ ರೇಣುಪಟಲಂ ಚಂದ್ರಾಕ= ಬಿಂಬಂಗಳೊಂ
ದೆಸಕಂ ತಳ್ಳ ಯದೃಶ್ಯಮಾಗೆ ಗಗನಂ ಮಾರ್ಗಂಗಳೊಳ್ಳಾಡೆ ವ |
ರ್ತಿಸೆ ಯಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಕೂಡೆ ದಿಕ್ಕಮಿತಿ ಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿಯಂ ಮಾಡೆ ಜ್ಯಂ
ಭಿಸೆ ಪೊಂಗೇದಗೆ ಜಾತಿ ಪೂತನೆಯೆ ಧಾರಾಪಾತಮೇನೊಪ್ಪಿತೋ ||೧೩೯||

ಬಡೆಯೆ ತಟಾಕರಾಜಿ ಹೊನಲೇಖಿ ಧರಿತ್ರಿಸಮಸ್ತಸಿಂಧುಗ
 ಕ್ಷುಡಿಯನೆ ವೀಣಿ ತಾಂ ಪರಿಯೆ ಬೆಂಚೆಗಳುವಿರೆ ನಿರ್ಝರಾಳ ಭೋ |
 ರಿಡುತೆ ಮಹೀಧ್ರದಿಂ ಜಗುಬೆ ಡಂಗುರಗಳೆ ಪಿರಿದಾಗಿ ತೋಜಿ ಕ
 ಮೃಡು ಕಡು ಪೆಚೆ ಕಟ್ಟ ಕಣಿದತ್ತು ಸುವೃಷ್ಟಿ, ಪೊದಟ್ಟು ಧಾತ್ರಿ
 ಯೋಳ್ ||೧೪೦||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದೊಳು,

ವಿಲಸತ್ಪಿಂಚ್ಚು ವನೇತ್ತು ತುಂ ಕೆದಟುತುಂ ತುಪ್ಪಳ್ಳಂ ಪಹ್ಲಮಂ
 ಸಲೆ ಮೋದಂಬಡೆದುಬುತ್ತುಂ ನಯನದೃಗ್ಗಾಂ ಪಳಂಜಲ್ಪಭ |
 ಸ್ಥಳಸಂಘನ್ನ ಬಲಾಹಕಾವಳಿಯನೊಲ್ಲಾ ಶೋಕಿಸುತ್ತಂ ಗಳ
 ಜ ಲಧಾರಾತತಿಗೊಡು ತುಂತನುವನೇನೊಪ್ಪಿದು ವೋಕೇಕಿಗಳೆ ||೧೪೧||

ಮೋಟಗಾರಾಜಿಪ್ಪ ತೂರ್ಯಧ್ವನಿ ಮಿಸುಪೆಳಮಿಂಚಚ್ಚು ದೀಪಾಘಮತ್ಯು
 ಜ್ವಳನೀಲಾಂಭೋಧರಂ ಕಂಗೊಳಪ ತೆರೆ ಜಗುಟ್ಟಾ ಲಿಗಲ್ತೊರ್ಪ
 ಪುಷ್ಪಾಂ |

ಜಲಿಯಾಗಲ್ತೊ ಡುತ್ತುಂ ಚಾತಕನ್ಯ ಪನೆಸೆಯಲ್ ಮಂಜುಳೋದ್ಯಾನರಂಗ
 ಸ್ಥಳದೊಳ್ ಚಂಚನ್ಯ ಯೂರಿಗಣನಟನಮದೇಂ ಕಣ್ಗೆ ಬಂದತ್ತೊ
 ಚೆಲ್ವಿಂ ||೧೪೨||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮಿಂಚುವೆಂಕೆಗಳಿಂದೆ ಪ

ಳಂಚುತ್ತೊಗುವಾಲಿವರಲನಂಭಃಕಣಮಂ |

ಚಂಚೂಪುಟದಿಂದಿಂಟು

ತ್ತುಂ ಚೆಲ್ವಂ ತಳದು ಸೊಗಸಿದುವು ಜಾದಗೆಗಳೆ ||೧೪೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕಿಂಜಲ್ಕ ಪುಂಜಮಂ ಮಿಗೆ

ಭುಂಜಿಪುದಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಂಚೆಗಳಾ |

ಕಂಜಾಕರದೊಳ್ಳಲ್ಲದೆ

ತಾಂ ಜವದಿಂ ಮಾನಸಕ್ಕೆ ಪಾಣಿದುವಾಗಳ್ ||೧೪೪||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಮಿಗಗಳ್ಳುಂಜಮನಿಂಬುಗೊಂಡು ತೊಲಗಲ್ವಾದೊದರಶ್ರೇಣಿ ನೆ
ಟ್ಟಗೆ ಭೂವಿಾರುಹಕೋಟರಾವಳಿಯನಾದಂ ಮೋದದಿಂ ಸಾರೆ ಲೀ |
ಲೆಗಡಪ್ಪಯ್ಯಿದೆನುತ್ತೆ ಭೋಗಿತತಿ ಕಣ್ಗಿಂಬಾದ ಪೆಣಾಡಿಡ
ಡ್ಡಿಗಳಂ ಸಾರ್ದರೆ ನೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟ ಕಪ್ಪಿದತ್ತಾಸಾರವಿಾಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ||೧೪೫||

ವೆದ್ದಿ ಸೊಗಸಾಗಲಿನಮೈಗ

ಚೆದ್ದದ್ಯುತಿ ಮಸುಳಿಸಲ್ ತಟಂಗಳಿದುದ್ಯ |

ಜಾಹ್ನವಿ ತುಳು ದುದೆನಲ

ತ್ಯಹ್ನಮದೆನೆ ಕಪ್ಪಿದುದವನಿಹರ್ಷಂವೆರ್ಷಂ ||೧೪೬||

ಇಂತಖಿಳದಿಶಾಚಕ್ರಮಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಮಿಕ್ಕು ಮಿಾಣಿ ನೆಟ್ಟು
ಕಟ್ಟ ಕಪ್ಪಿವ ಮುಣಿಗಾಡೊಳ್ ತತ್ಕಾಲೋಚಿತಭೋಗದಲಂಪಿನ
ಪೆಂಪಂ ತಳದು ಭೋಗಿಸುತ್ತಂ ಸಾಂದರವೆತಿವೆರಸು ಸಮಸ್ತವಿನೋದ
ಗೋಷ್ಠಿಗಳಿಂದಂ ಸಂತಸಂಬಡೆದುದು ಧೈರ್ಯತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನೆಸೆ
ದಿದಂ ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕತ್ತುರಿಯುಂಗಲೇಪನದಿನಿಂಪಮದೊಳ್ಳುಣಿಸಿಂ ಸುಶಯ್ಯೆಯಿಂ
ದುತ್ತುಮವಸ್ತ್ರದಿಂದಮರ್ಧಭೂಷಣದಿಂ ನವಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಿಂ |
ಚಿತ್ತಕಲಂಪನೀವ ತನಿದಂಬುಲದಿಂ ಸತಿಗೂಡಿ ತೋರ್ಪ ನು
ಣ್ಣತ್ತಿನ ಹರ್ಮ್ಯದೊಳ್ಳುಡದೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದಂ ನೃಪರಾಜಕುಂಜರಂ ||೧೪೭||

ಸನ್ನ ತಗಾನಮುಖ್ಯಸರಸೋರುಕಲೋತ್ಕರಕೇಳಿಯಿಂಪಿನಿಂ
ರನ್ನದ ಮೊಡದೊಳ್ ತರಳಲೋಚನೆಸಾಂದರಿಗೂಡಿ ಕಂಗೊಳು |

ಬೆಳಗಿದುದಂಬರಂ ನಲಿದುವಂಜೆಗಳಬ್ಬ ಚಯಂ ಮಕರಂದಮಂ
ತಳಧುದು ಕೈರವಾಳಿ ಘನಕಾಂತಿಯನಾಂತುದು ಶಾಲಿಕಾವನಾ |
ವಳಿ ಬೆಳದೊಪ್ಪಿದತ್ತು ಗಿಳಿಪಿಂಡಳವೇಣಿತು ಬೆಳ್ಳುಗಿತ್ತುಳ
ತಳ್ಳಿಸಿದುದು ಜೊನ್ನ ಮಿರದುಕ್ಕಿದುದಂದು ಶರತ್ಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ||೩||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ದುರ್ದಿನಮಡಂಗೆ ಸುದಿನಂ
ಪೊರ್ದು ಕುಬಂಬರಾವನೀತಳಮೆಲ್ಲಂ |
ತಾಳ್ದೊ ವಿಮಲತೆಯನೆನ
ಲೈಯ್ದು ಬೆಳ್ಳುಗಳಗು ಬಳ್ಳಿ ವರಿದಾದಿನದೊಳ್ ||೪||

ಕಂಜಪರಾಗಮಂ ಕೆದಟುತುಂ ಚಲಪಕ್ಷಸಂಘಾತದಿಂ
ಮಂಜುಮೃಣಾಳನಾಳಲತೆಯಂ ಸವಿಯುತ್ತ ಮರಂದವಾರಿಯೊ |
ಳ್ಳಾಂ ಜಲಕೇಯಂ ನೆಗಟ್ಟು ತುಮಂಜೆಯ ವಿಂಡು ಲೀಲೆಯಿಂ
ರಂಜಿಸಿತಾಶರತ್ಸಮಯದೊಳ್ ಸರಸರಸೀಜಪಂಡದೊಳ್ ||೫||

ಶರದಾಗಮರಮೆ ಬರಲಾ
ಸರಸೀರುಹಗೃಹದ ರಜಮನಳವೆಣ್ಣೊಳಗ |
ಣ್ಣಿರದೆ ತೆರಳ್ವ ವವೊಲ್ಲ
ದ ರುದನಿಲಗಳದ್ರಜಕದಂಬಕಮೆಸೆಗುಂ ||೬||

ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಮುದಂಗೊಡುತ್ತ ಶರದುರ್ವಿಪನೊಲ್ಲರಲಂದು ರಂಜಿಪಾ
ರತಿಗಳನೆತ್ತಲೊಲ್ಲ ಸರಸೀಸತಿ ತಾಂ ಹರಿದವ್ಯಪಾತ್ರಸಂ |
ತತಿಯೊಳಮೆಚ್ಚು ತೊ
ಪ್ಪಿತು ಪಸುರೇಣಿ ತೋರ್ವ ದಳವೃಂದದೊಳುಣ್ಣಿದ ಶೋಣಮಂಕಜಂ ||೭||

ವಿಲಸಚ್ಚ ರದಾಗಮಮಂ
ನಲಿದೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ನಾಡೆ ಸರಸೀವಧು ತಾಂ |

UDBHATA KAVYA.

32

ಪಲಗಣ ಳನಾಂತಂತೆವೊ

ಲಲದೊಪ್ಪಿದುದುಜಿ ಬೆಳರ್ತ ಕಲ್ಹರಂಗಳೆ ||v||

ತಿಳಿದು ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ಜಲಪೂರ್ಣತಟಾಕದ ನೀರನುಂಡು ಮೇ
ಣ್ಣಳದೊಳನೆಲ್ಲನೆಲ್ಲದೆನೆಗೊಂಚಲನೊಲ್ಲ ಕರ್ದುಂಕಿ ಪೊಂಗಿ ಕಂ |
ಗೊಳಿಸಿದುದಂದು ತೊಂಡುಗಡೆಯುತ್ತಮತೀವವಿಲಾಸದಿಂ ಶುಕಾ
ವಳ ನಿಜಪಕ್ಷಸಂಭವಹರಿದ್ವೈತಿತಾಡ್ವಲಿತಾಂಬರಾಂತರಂ ||F||

ಗಗನಸ್ತೋಗೊಲವಿಂದಂ

ನೆಗಪಿದ ಪೊಸಮುತ್ತಿನಮರ್ದಸತ್ತಿ ಗೆಗಳನಲ್ |

ಬಗೆಗೊಂಡುವಗಲದುಜಿ ಬೆ

ಳ್ಳುಗಿಲಳ್ ಘನಶೋಭೆವೆತ್ತು ಶರದಾಗಮದೊಳ್ ||೧೦||

ಮಿಸುಪ ಶರದಿಳಾಧೀಶಂ ಬರಲ್ಕುಂಡು ಕೂರ್ತೀ

ವಸುಧೆಯನಿಸ ನಲ್ವೆಣ್ಣೊಂಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಂ |

ಪಸುಗುಡಿಗಳನಾಗಳ್ ಕಟ್ಟಿದಳ್ಳಾನದೆಂಬಂ

ತೆಸೆದುವು ತರುಗಳ್ ತತ್ಕಾಲದೊಳ್ ತಳ್ಳು ಪೊನ್ನಿಂ ||೧೧||

ಪ್ರಿಯದೆ ನೆಲವೆಣ್ಣಳದ ಪ

ಚೆಯ ಪಚದ ತೆರದೆ ಮಿಸುಪ ಪೊಸಪಸುವೆಳಗಂ |

ನಯಮಮದೀರೆ ತುಳ್ಳು ತ್ತತಿ

ಶಯಮಾದೊಳ್ಳಿಡಿದು ಬೆಳದ ಪಸಲೆಯದೆಸೆಗುಂ ||೧೨||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ವಿಲಸಚಂದ್ರಾತಪಂ ಮೋಹನತರರುಚಿಯಂ ನೂತನದ್ಯೋತಮೆತ್ತು

ಜ್ವಲಹೇಮಚ್ಛಾಯೆಯಂ ತಾರತೆಯನುಡುಗಣಂ ಮಂಜುಕಂಜಂ

ಮರಂದಾ |

ವಲಿಯಂಶ್ವೇತೋತ್ಪಲಂ ಶೋಭೆಯನಖಿಲತಟಾಕಾಳನೈರ್ಮೃಮಂತಾಂ

ಸುಲತೃಘಂ ಸೂನಮಂ ತಾಳ್ಳರೆ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿತ್ತಾಶರತ್ಕಾಲಮಾದಂ ||೧೩||

ಇಂತೆಡೆವಿಡೆ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಶರತ್ಕಾಲಕ್ಕುಚಿತವಾದ ಸಮಸ್ತ
ಭೋಗದೊಳ್ಳಿರಿದು ಭೋಗಿಸುತುದ್ಭುತಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಸಂದರವತಿ
ವರಸತ್ಯಾನಂದದಿಂದಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ,

ನಳನೀಷಂಡಂ ಕರಂ ಕುಟ್ಟಲತೆಯನಿರದೈದಲ್ ರಥಾಂಗಂ ಮನೋವ್ಯಾ
ಕುಳಮಂ ತಾಳುತ್ತಿರಲ್ಕೈರವವಿತತಿ ನಗಲ್ ತಣೆ ಲಮೊಲ್ಲನಾಶಾ |
ವೆಳೆಯಂ ತೀವಲಿ ಸಿಲ್ವಾಂದಳನೊಡವುಚಮುಲ್ತೀಜಮುಲ್ಗಲ್ಪ ತೀಚ್ಯಾ
ಚಳಚಂಚಚೂ ಡಚೂಡಾಮಣಿಯೆನಲೆಸೆದಂ ವದ್ವಿನೀಜೀವಿತೇಶಂ ||೧೪||

ಮಿಸುಪಪರಾಚಲದೊಳ್ ಜನಿ

ಯಿಸೆ ನಾಡೆ ಮನಂಗೊಳಿಸ್ಪ ಕಿಸುಸಂಜೆಯೆನಿ |

ವೈಸುಗೆಯಲಗೊಂಚಲೆನಲಂ

ದೊಗೆದುದು ರವಿಬಿಂಬಮರುಣರುಚ್ಯನಲಂಬಂ ||೧೫||

ತಾಂ ತೊಳಗಿದುದಪರಾಶಾ

ಕಾಂತೆ ಪೊದಬ್ಬಧಿಕಹರ್ಷದಿಂ ತಳದುರುಸೀ |

ಮಂತಮಣಿಯೆನಲರುಣರುಚಿ

ಯಂ ತುಳ್ಳುತೆ ಪಶಿ ಮೊದ್ರಿಯೊಳ್ ರವಿಬಿಂಬಂ ||೧೬||

ರಣಕೇಳಿಯಿನರಿದಾನವ

ಗಣಮಂ ಗೆಲೆಂದು ಜಲಧಿಸಂ ತಳದತ್ತು |

ಲಣಕಾಂತಿವೆತ್ತ ಮಣಿಯೊ

ಬ್ಬ ಡಣಮೆನಲೆಸೆದತ್ತು ಸಾರಸಪ್ರಿಯಬಿಂಬಂ ||೧೭||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದಲ್ಲಿ,

ಖಳದನುಜರ್ಕಳೊಳ್ಳೊಡು ನಾಡೆ ಬಬ್ಬಪರಾಚಲಾಗ್ರಮಂ

ಘೆಳಲನೆ ಪೋಗಿ ಸಾರ್ದೆಸೆದಿನಂಗಮರ್ಧಂ ಮಿಗೆ ತೀವಿ ಪೂರ್ವದಿ |

ಗ್ಲಲನೆ ತದೀಯಕಾಲಮೆನಿಪುನ್ನ ತಚಾರನ ಕೈಯೊಳ್ಳೊಲ್ತೆಯಿಂ

ಕಳುಪಿದ ತಾರಕುಂಭಮೆನೆ ಮೂಡಿದುದಂದು ಸುಧಾಂಶುಮಂಡಲಂ ||೧೮||

ಪ್ರವಿಮಲರುಚಿಬಿಂಬಂ ವರ್ಧಿತೋದ್ಯನ್ತನೋಜಂ
 ವಿವಿಧಗುಣಸಮಾಜಂ ವಿಶ್ವಸಸ್ಯಪ್ರಭೂಜಂ |
 ಕುವಲಮಸುರಭೂಜಂ ನೂತ್ನ ಪೀಯೂಷತೇಜಂ
 ಸವಿಗಡಲ ತನೂಜಂ ಮೂಡಿದಂ ಪೂರ್ಣರಾಜಂ ||೧೯||

ಮೂಡಿದ ಶಶಿಯಪರಾಚಳ
 ಚೂಡದ ರವಿಯುಂ ಸಮನಿಸಿದರಸಂಧ್ಯಾಸ್ತಿ ||೧||
 ಕ್ರೀಡೆಯಿನಮರ್ಚಿದೊಳ್ಳಂ
 ಗೀಡಾದರುಣೋತ್ಪಲೋರುಮುಕುಳಂಗಳವೋಲೆ ||೨೦||

ನವಸಂಧ್ಯಾವಧು ಕೂರ್ತಾ
 ಡುವ ಮಣಿಯುಂ ಮಾಲೆಯೆರಡಜ್ಜಿಂ ಜಗುಟ್ಟುಜಿ ಬಿ |
 ಜ್ವವೊಲಂದಬ್ಬಿಯೊಳಿಡಿದುದು
 ರವಿಬಿಂಬಂ ಮೇಲಕಡರ್ದುದಿಂದುವ ಬಿಂಬಂ ||೨೧||

ಸ್ಫುರದುದ್ದೀನಮರೀಚಿರಾಜಿ ವಿಲಸತ್ಸುತ್ರಂಗಳಂದಾಗೆ ಬಂ
 ಧುರದಂಡಂ ನಭವೊಗೆ ಕಾಲಮೆನಿಪುದುತ್ತಾಸಪಾತ್ರಂಗಳೊಳ್ |
 ಸರನೀಜೋನ್ಮವೆನಿಂದುವಂ ತರಣಿಯುಂ ತೂಗಲ್ಕಿನಂ ಭಾರದಿಂ
 ಧರೆಗಿಜ್ಜಂತಿಳಿದಂ ಹಿಮಾಂಶು ಚಿಗಿಯಲೆ ಬೆಳ್ಳಾದನಾನೋವಿನಿಂ ||೨೨||

ಸದಮಲಸೂರ್ಯನಬ್ಧಿ ಗಿಟಿಯಲೆ ಪೂರ್ಣವೆಕ್ಕಿಗೆ ದುಃಖಮಾದುದಾ
 ಡಿದುವು ಚಕೋರಿಗಳ್ಳುಮುದರಾಜಿಯಲರ್ದುದು ಸಂಜೆಗೆಂಪು ತೋ |
 ಟಿದುದಳಿಗೂಡಿ ನೀರಜಜಯಂ ಮುಗಿದತ್ತು ಪತತ್ರಿ ಗೂಡನೈ
 ದಿದುದುಡುಚಾಲಮುಣ್ಣಿದುದು ಕಾಂತಿಯನಾಂತುದು ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ||

ವಿಪುಳವಿಯೋಗಿನಿಕರಮಂ
 ಬ ಪತಂಗಮನುರುಪುವಂಗಜಜ್ಯೋತಿಯೊಳಂ |
 ದುಪವೆಗೆ ಬಂದತ್ತು ವಿಜೃಂ
 ಭಿಪ ಕಳಯಂ ತುಳ್ಳುತುಂ ಸುಧಾರುಚಿಬಿಂಬಂ ||೨೪||

ನಂದನದೊಳ್ಳೊಡ್ಡ ಸುರಭೂಮಿಜಪುಷ್ಪಗುಲುಂಜ್ಞದಂತೆ ಸಂ
ಕ್ರಂದನದಿಗ್ವಿಧೂಮೇಣಿಯ ಭಾಳದ ಮುತ್ತಿನ ಬೊಟ್ಟಿನಂತೆ ನಿ |
ಸ್ಪಂದಮದೋತ್ಕಟಾಮರಮತಂಗಜಸತ್ತಮಕುಂಭದಂತೆವೊ
ಲಿದುವ ಮಂಡಲಂ ಬಗೆಗೆ ಬಂದುದು ಕಾಂತಿಯನ್ನೆದೆ ತುಳ್ಳು ತುಂ ||೧೫||

ಕಿಂಜಲ್ಕಂ ಭಗಣಂ ಮರಂದಪಟಲಂ ಚಂದ್ರಾತಪಂ ಪುಷ್ಪಲಿ
ಟ್ಯುಂಜಂ ಮಧ್ಯಗತಾತ್ಮಲಾಂಭನಮದಾಗಳ್ ನಿರ್ಜರಾಧೀಶದಿ |
ಕ್ರಂಜಾತಾಕರಜಾತನೂತ್ನವಿಲಸಚ್ಚೈವತಾಂಬುಜಾತಂಬೊಲಾ
ರಂಜಿಕುಂ ಶಶಿಮಂಡಲಂ ಗಗನಕಾಂತಾಮೌಕ್ತಿಕೋತ್ಕುಂಡಲಂ ||೧೬||

ಚಂಚಲ್ಪಾರದನೀರದಂ ನೊಣಿ ಲಸತ್ತಾರಾಣಂ ವಿಪ್ರಪಂ
ಪ್ರಾಂಚಚ್ಚಂದ್ರಿಕೆ ಶಂಬರಂ ಗ್ರಹಗಣಂ ಯಾದಂ ಸಮಂತಾಗಲಂ |
ದುಂಚಂಬತ್ತು ನಭಃಪಯೋನಿಧಿಯೊಳುದ್ಯುತ್ಕಾಲಸಾಯಾತ್ರಿಕಂ
ತಾಂ ಚೆಲ್ವಿಂ ನಡೆಯಿಪ್ಪ ಬೈತ್ರಮೆನೆ ಬಿಂಬಂ ರಂಜಿಕುಂ ಚಂದ್ರನಾ ||

ನವಚಂದ್ರಿಕೆಯೆನಿಸಪಮೃತಾ
ಣವದೊಳ್ಳೊಡ್ಡ ಕಂಬುಯೆನಲತಿಥವಳ |
ಚ್ಚವಿಯುಂ ಪಸರಿಸುತಿಳಗು
ತ್ಸವಮಂ ಮೊಡುತ್ತುಮೆಸೆದುದಿದುವ ಬಿಂಬಂ ||೧೭||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ತೊಳಪಿಂದ್ರದಿಗ್ವಿಧೂಮೇಣಿ
ಪಳುಕಿನ ಕರಡಿಗೆಯೊಳ್ಳೊಡ್ಡ ಬೈತಲ ಸತ್ಕ |
ಜ್ಜಳಮೆನಲೆಡೆವಿಡದೆ ಮನಂ
ಗೊಳಿಸಿದುದಮ್ಮ ತಾಂಶುಮಂಡಲಸ ಕಲಂಕಂ ||೧೮||

ಸಸಿಯೆನಿಸ ಸುಧಾರಸಮಂ
ಮಿಸುಪ ಕಲಂಕೆಂಬಕಲಭನೊಲವಿಂ ಪೊಗಲೆ |

ಣ್ಣೆ ಸೆಯೊಳ್ಳಿ ಮ್ಹಿದಮ್ಹ ತಕಣ
ವಿಸರಮೆನಲ್ತೆ ಣಿದುದಮರ್ದ ತಾರಾನಿಚಯಂ ||೨೦||

ಇಂದ್ರದಿಶಾವಧೂಟ ನಿಜಭೂಳದೊಳೂಲ್ಪ ಮನಂಗೊಳಿಪ್ಪ ತ
ಚಂದ್ರಮನೆಂಬ ಚಂದನದ ಬೊಟ್ಟುಮರ್ಚಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕ ಹಸ್ತಮಂ |
ರುಂದ್ರವಿಲಾಸಮಂ ಬಿದಿದೊಡ್ಡಭ್ರದೊಳಣ್ಣ ಮರ್ದಂಟದಂತೆವೋಲೆ
ಸಾಂದ್ರತೆನೆತ್ತ ಕಾಂತಿಯೆನೆ ತುಳ್ಳುತುಮೊಪ್ಪಿದುವೈದೆ ತಾರೆಗಳ್ ||೨೧||

ಶ್ರೀಚಂದ್ರಬಿಂಬಮಂದೆಂ
ಬಾಚಾರ್ವಮ್ಹ ತಪರಿಪೂರ್ಣರೌಪ್ಯಕಳಶಮಂ |
ಖೇಚರಿಯರ್ಚಿಸಿದುರುಮೆ
ಶ್ರೀಚಯಮೆನಲೆಸೆದುದಮರ್ದ ತಾರಾನಿಚಯಂ ||೨೨||

ಅಪ್ಪುವಿಸೂಯಿ ನೊಡೆದು ತೊ
ಳಪ್ಪುರುಮೌಕ್ತಾಳಿಸೂಸಲದಣ್ಣಡೆಯೊಳ್ ಶೋ |
ಭಿಪ್ಪೆಳಮುತ್ತಿನ ಸಿಪ್ಪೆನ
ಲೊಪ್ಪಿದುದುಡುರಾಜಮಧ್ಯದೊಳ್ಳಿ ಶಿಬಿಂಬಂ ||೨೩||

ಚಂದ್ರಬಿಂಬತಾರತಾರಕುಂಭಪೂರ್ಣದುಗ್ಧಮಂ
ರುಂದ್ರಮೋದಮೈದೆ ಪುಟ್ಟಲುಲ್ಲಸಚ್ಚ ಕೋರಿಗಳ್ |
ಇಂದ್ರದಿಗ್ವಧೂಟ ಪೊಯ್ದ ತತ್ಪಯೋಚ್ಛಧಾರೆಯೋಲೆ
ಸಾಂದ್ರಕಾಂತಿಯುರ್ವಿ ಕೊರ್ವಿಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವಿತುರ್ವಿಯಂ ||೨೪||

ಸಿತರೋಚಿಸ್ಸುರಭೂಜಸೂನರಜದಿಂದುಚ್ಚೈಶ್ವವಸ್ತೃಕ್ವನಿ
ರ್ಗತಲಾಲಾಸಲಿಲಂ ಸುಧಾಕರಸಮುದ್ಯಚ್ಛಕ್ರದಂತಾವಳೋ |
ನ್ನತಧೂತ್ಕಾರಿತವಾರಿ ಚಂದ್ರಶಕಲಾಂಭೋರಾಶಿದುಗ್ಧಂ ನಿಶಾ
ಪತಿತಾರಾಚಲಕಾಂತಿಜಾಳಮೆನಲೊಪ್ಪಿತ್ತಂದು ಚಂದ್ರಾತಪಂ ||೨೫||

ಪರಿವೇಷಂ ಸುರಕಾರ್ಮುಕಂ ನಿಜಕಲಂಕಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ ಮಿಂಚು ಬಂ
ಧುರರೋಚಿಶ್ಚ ಯಮಾಲಿಗಲ್ಪಗಣಮಭ್ರಧ್ವಾನಮಾನಂದದಿಂ |

ನೆರೆವುತ್ತುಂಗಳೆಕೊರಿಕಾರವಮದಾಗಲ್ ಸಾಂದ್ರವರ್ಷಾಗಮಂ
ಸುರಿದತ್ತೈದೆ ಮನಂಗೊಳಪ್ಪುರುವಿರಾಜಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾಸಾರಮಂ ||೨೬||

ಇಳಯೆಲ್ಲಮನಿರುಳಂಬಾ

ನಳನಾಂಬಕೆ ನೂತ್ನ ಚಂದನದ ರಸದಿಂದಂ |

ತೊಳದೆಳಮಿಂಚಿನ ತಿರುಳಂ

ಬೆಳಗಿದುದೆನಲೆಸೆದುದಚ್ಚಪೊಸಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ್ ||೨೭||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಈಂಗಳೆಲ್ಲ ಫೇನಪಿಂಡಂ ಬಾಂದೊಳಗೆ ಕಲ್ಲೊಲಂ ನಭಕ್ಕೆ
ಶರದಭ್ರಂ ಮಂಜುಳವನಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಕುಸುಮಂ ಪೂಗೊಳಕ್ಕೆ ಪುಂಡ
ರೀಕಂ ತಾರಾಚಳಕ್ಕೆ ನಿರ್ಜರಪ್ರವಾಹಂ ಮಾನಸಸರೋವರಕ್ಕೆ ಮರಾಳಂ
ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಗೆ ನವಮೌಕ್ತಿಕಂ ನಳನಾಳಿಗೆ ಮೃಣಾಳಂ ದಿಶಾಂಗನೆಯರ್ಗೆ
ದುಗುಲಮಾಗಿ ಸರ್ವೋರ್ವಿಯೊಳ್ಳರ್ವಿ ಕೊರ್ವಿ ಮನಂಗೊಳಪ್ಪತಿಪೂ
ರ್ಣಸಂಜನಿತಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲಪ್ರಕಾಶದೇಶೈಯಂ ಕಂಡು ನಗರ
ನಾರೀಜನಂ ಚಂದ್ರಿಕಾಮಹೋತ್ಸವಮಂ ನೋಡಲೆತ್ತಂದಟ್ಟಿವಟ್ಟು
ಸೌಂದರವತಿಯಂ ಬೀಡೊಂಡರಮನೆಯಂ ಪೊಪಮಟ್ಟು ಶಿವಭದ್ರಂಚೆರ
ಸುದ್ಭಟಕ್ಷತ್ರೀಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮಂ ನಾಗರಿಕವಿಟವಿದೂಷಕಪೀತಮರ್ದನರೆಂ
ಬಸವರೆಡಬುದೊಳ್ ನಗಿಸುತ್ತಂ ಬರಲಖಿಳವೀಧಿಗಳೊಳಪ್ಪ ವಿನೋದಂ
ಗಳನಾಲೋಕಿಸುತ್ತಂ ಪುಲ್ಲೊಲ್ಲಾ ಸದಿಂ ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಂದಂಗಳಾಸ್ತುನಾ
ಡುಂಬೊಲನೆನಲಂತಮೋಹನಮಂ ತಳದೊಪ್ಪುವ ಸೊಳಗೇರಿಯಂ
ಪೊಕ್ಕು ಬರೆವರೆ,

ಪರ್ಮೆಯ ಲಂಜಿಕಾಜನಕುಚಾಂಕಿತಚಂದನದಣ್ಣಿನಂತೆ ತಾಂ
ನೋರ್ಮುಡಿಯೊಳ್ಳುಂಬಿದಲರೊಳ್ಳೊರಳೊಯ್ಯನ ಕಂಠದೇಶದೊ |
ಳ್ಳೊರ್ಮೆಯನಿಟ್ಟು ಹಾರಮಣಿಮಂಜುರಿಯೊಳ್ಳು ಸು ನಿಲ್ಲಿ ತೂಗುತುಂ
ನಿರ್ಮಲವರ್ಣಮಂ ಪಿಡಿದು ತೀಡಿದುದಲ್ಲಿಯ ಮಂದಮಾರುತಂ ||೨೮||

ಕಂಪಂ ಪಸರಿಪ ಮೆಲ್ಲೆಲ
 ರಿಂಪಂ ಶೂಲಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದುಟದೇ |
 ವಂ ಪರಿತೋಷದಿನೆತ್ತಿ ರೆ
 ತಾಂ ಪಿರಿದಿನಲೆಸೆದುದಂದು ಗಣಿಕಾನಿವಹಂ ||೨೯||

ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂ ವದನಮಂಭೋಜಾತಮಂ ಸಿಂಗಮಂ
 ನಡು ಜಾಂಬೂನದವಲ್ಲಿಯಂ ತನು ಲಸತ್ಕ್ರೀಡಾದ್ರಿಯಂ ಶ್ರೋಣಿ ಸೋ |
 ಮುಡಿ ತಾಂ ಸೋಗೆಯನಂಚೆಯಂ ಮೈದುಪದನ್ಯಾಸಂ ಸಮಂತ್ಯೆದ ಕೀ
 ಳ್ಪಡಿಸಲ್ಪೋದನಮಾಂತು ಕಣ್ಣಿ ಸೆದುದುದ್ಯದ್ವಾರನಾರೀಕುಳಂ ||೩೦||

ಗುರುತರಂಜನಂ ಕುಂಭಂ
 ಪೊರಜೆ ಲಸತ್ಕಂಚಿ ದೋರ್ಲತಿಕೆ ಸುಂಡಿಲ್ಲಂ |
 ಧರಮದಮೆಳಜವ್ವನಮಾ
 ಗಿರೆ ಗಣಿಕೆಯರೆಸೆದರಂಜನ ಪಿಡಿಗಳವೋಲೆ ||೩೧||

ಸ್ತಿತವಕ್ತ್ರಂ ಪಂಕಜಾತಂ ತ್ರಿವಳಿ ವಳಿ ವಲಂ ನಾಭಿ ಯಾವರ್ತವಂಗ
 ದ್ಯುತಿ ನೀರಂ ಜತ್ತುಳಂ ಮೆಲ್ಲುಗೆಕುರುಳಳಿವಿಂಡಕ್ಷಿ ಮಿನಂ ರಥಾಂಗಂ !
 ನುತವಕ್ಷೋಜಂ ಸಮುದ್ಯತ್ಕ ಬರಿಪರಿಲಸತ್ಕಾಳಶೈವಾಳಮಾಗಲೆ
 ಸತತಂ ಪಣ್ಯಾಂಗನಾಸಂತತಿ ಸೋಗಯಿಸುಗುಂ ಮಂಜುಕಂಜಾಕರಂ
 ಬೋಲೆ ||೩೨||

ಕುಚದೊಳ ಕ್ರಂ ಮರಾಳಂ ನಡೆಯೊಳುರುಪಿಕಂ ನಾದದೊಳ ನೇತ್ರ
 ದೊಳಾ
 ರುಚಕೋರಂ ತಾಮ್ರತುಂಡಂ ನುಡಿಯೊಳತುಳಧಮ್ಮಿಲ್ಲದೊಳ್ಕುಕ್ಕಿ
 ಭೃಂಗಂ |

ವಿಚಲನ್ನೀಲಾಳಕಾನೀಕದೊಳಮರ್ದೆಸೆಯಲೆ ಶೋಭಿಕುಂ ವಾರನಾರೀ
 ನಿಚಯಂ ಕಂವರ್ಪಭೂಮಿಾಶನ ನಿಜಬಲಮಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಂದಂತಿರೆತ್ತಂ ||

ನೋಡಿದೊಡನಿಮಿಷಪದಮಂ
ಮಾಡುತ್ತುಂ ವಿಟಜನಕ್ಕೆ ಮುದದಿಂ ನೋಡಂ |
ಬಾಡಮೆಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಿನ
ಗಾಡಿಯನಾಂತೆಸೆದುದಂದು ಗಣಿಕಾನಿವಹಂ ||೪೪||

ಪೊಸಗಂಪಂ ದೆಸೆಯೊಳ್ಪಸ
ರಿಸಲತಿಸುಲಲಿತಸುವಿನಮದ್ ಸುಗಂಧಂ |
ಮಸೆದೆಳಮಿಂಚಿನ ಹೊರಳಯೊ
ಲೆಸೆದುದು ಗಣಿಕಾಕುಳಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಂ ||೪೫||

ಮುಳದಿನಿರ್ಯುಕ್ತಳ ಮುನಿಸಂ
ತಿಳಪುತ್ತುಂ ನೂತ್ನ ಪಲ್ಲವಕರೊಳ್ಳಯಮಂ |
ಬಳಯಿಸುತುಂ ಪ್ರಿಯತಮರೊಳೆ
ಮುಳಸಂ ತೋರುತ್ತು ಮೊಪ್ಪಿದರ್ ಬೆಲೆವೊಳ್ ||೪೬||

ಇಂತಪರಿಮಿತವಿಳಾಸಮಂ ತಳದು ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ವಾರನಾರೀಜ
ನಮಂ ಶಿವಭದ್ರಂಬೆರಸುದ್ಭಿಟಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ನೋಡುತ್ತುಂ
ಬರೆವರೆ,

ಮತ್ತವೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಬರ್ವ ಕಳಾವತಿ ವಿಪಂಚಿಯಂ ಪಳಂ
ಚುತ್ತೆಸದಿದಳ್,

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಸಲ್ಲಲಿತಾಬ್ಜ ಕುಟ್ಟಲವಯೋಧರಮಂ ನೆಸುದೋಚಿಸುತ್ತ ತಾಂ
ಮೆಲ್ಲನೆ ವಾಮದೋರ್ಲತೆಯನೆತ್ತಿ ಬೆರಳ್ಳಳನಿಟ್ಟು ತಂತಿಯಂ |
ನಿಲ್ಲದೆ ನೂಕುತೊಂದಿನಿಸುಗೋಣನೊಂಟಿಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೋಸನಂ
ವಲ್ಲಕಿಯೊಪ್ಪುವಿಂಚರಮನ್ನೆದೆ ನೆಗಟ್ಟ ದಳಾರ್ವಳಾಲ್ತೆಯಿಂ ||೪೭||

ಇಂಚರದ ಸಂಚು ಮುಂಚೆ ವಿ
 ಪಂಚಿಯ ನುಣ ರಮನುಜು ಪಳಂಚುವ ಚದುರಿಂ |
 ಮುಂಚುವ ವೀಣೆಯನುದು
 ತ್ತುಂ ಚಾರುಚಕೋರನೇತ್ರೈ ಯೊಪ್ಪಿದಳೂರ್ವಳ್ || ೪೮ ||

ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಮಾಣವಕಮನೊಯ್ಯನೆ
 ಕಣ್ಣಾಣ್ಣಿಂ ಪೆಟನೊಂಕಿ ಗುರುಕುಚಾಗ್ರದೊಳಾದಂ |
 ಮೇಣೊಂದಿಸಿ ಸೋರೆಯನದೊ
 ವೇಣಾಕ್ಷಿ ಪಳಂಚಿದಳ್ಳ ಸುಪ್ತಕಿನ್ನರಿಯಂ || ೪೯ ||

ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಜುಜಮನಿಂದುದ್ಯುತಿ ಪೊ
 ಕ್ಕಲವಿನಮುದರಸಿ ತಾಳ ಮೆಚುವೊಲಾಗ |
 ಕ್ಕಲೆ ಸರಮಂಡಲದಿಂಚರ
 ಮಲದೂದದೊರ್ವಳ್ ತೊಳಪ್ಪ ನಶನರ್ತನದಿಂ || ೫೦ ||

ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಬೆಕ್ಕದೆ ನೇಹಂನೋಡು
 ತ್ತಕ್ಕಾ ಪೊಂಗೊಲವಿಯ ಸವಿಗುಟಕಂ ನೀಂ ತಂ |
 ದಿಕ್ಕೊಂದುಲಿವಾಕನ್ನಡ
 ವೆಕ್ಕಿಯನೋದಿಸುತಲೆಸೆದಳಳವೆಣೊ ವರ್ಳ್ || ೫೧ ||

ಇಂಬಾಗಿ ನುಡಿಯಲೋದಿಸು
 ವೆಂಬುಜಲೋಚನೆಯ ಪಲ್ಲಳಂ ಪೊಸರಸದಾ |
 ಳಿಂಬದ ಬಿಟ್ಟುಗಳನುತುಂ
 ಚುಂಬಿಸಲಾರೈದುದೊಂದು ಮೆಂಜುಳಕೀರಂ || ೫೨ ||

ಪೋದೊಸನಂಗಬಿಡಾಲಂ

ನೋದುವುದಡಿಯಿಡದಿರಕ್ಕನಂ ಬಿಟ್ಟೆತ್ತಂ |

ಕಾದಲ ನೀನೆನುತುಂ ಬಿಡ

ದೋದುವ ಗಿಳಿಯುಲಿಗೆ ನಕ್ಕಳವೆಣ್ಣೊ ವರ್ಳ ||೫೩||

ನಗೆಬೆಳ್ಳೀಕ್ಷೆನೆ ಕಪ್ಪೊ

ಯ್ಯಗೆ ಮುಟ್ಟಲ್ಕೆಂಪದಾಗಲೀಕೀರಂ ಭೂ ||

ಮಿಗೆ ಚೋದ್ಯಮೆನುತೊವರ್ಳ

ಬಗೆಯೊಳ್ ತುಕಮನುತ್ಪಲಾಂಬಕೆ ತಳದಳೆ ||೫೪||

ಇಂತರಗಿಳಿಗಳನಾನಂದದಿಂದೋದಿಸುವೆಳವೆಣ್ಣೊಳ ವಿಲಾಸಮಂ
ನಡೆನೋಡುತ್ತುಡ್ಬಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಬರೆವರೆ,

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ,

ಮಣಿದಾರವೆಂದಮಂ ಪಿಡಿ

ದಣವಿಾಕ್ಷಿಸುತ್ತಮೆಲ್ಲರ ಸುಮ್ಮನೆ ಯೆಮ್ಮ |

ಗ್ರಣಿ ಯಿನ್ನುಂ ಬಾರನೆನು

ತ್ತೆಣಿಸುತ್ತೆನೆದಿದಳಯ್ದೆ ವಿರಹದ ಕತದಿಂ ||೫೫||

ಕೋಗಿಲೆಯಿಂಚರಂ ಸೊಗಸಿನೋದುವ ರಾಜಶುಕಪ್ರಣಾಧವಿಂ

ಬಾಗಿರದೇನೆನ್ನ ಮಣಿಮಂದಿರಮಧ್ಯದೊಳೆಂದು ಮುಂ |

ಬಾಗಿಲನಂದು ಸಾರ್ದಿನೆಯನೆತ್ತರವೆಂ ಬಯಸುತ್ತಮೊಪ್ಪಿದಳೆ

ಪೂಗಣೆಗಿತ್ತು ತನ್ನ ತನುವೆಂ ತರುಣೀಮಣಿ ಯೊರ್ವಳಚ್ಚರಿಂ ||೫೬||

ಊದುವ ತಣ್ಣೆಲರಿಂಗಳ

ಮೊದುದು ಕುಸುಮಾಳ ಶಸ್ತ್ರಮೊದುದು ಬಿಸಿಲಿ

ಪೊದುದು ಚಂದ್ರಿಕೆ ಯಿನ್ನುಂ

ಕಾದಲನೇಂ ಬಾರನೆಂದಜ್ಜಿಳದೊರ್ವಳೆ ||೫೭||

ಇನಿಯನ ಬರವೆಂ ಬಯಸು
 ತ್ತನುತಾಪಂಬಡುವ ಕಾಮಿನೀಮಣಿಯೆಡೆಗೊ |
 ಯ್ಯನೆ ಬರ್ಪ ಚಾರುಪಲ್ಲವೆ
 ಕನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪರ್ಚೆ ಸಂತಸಂದಳದಾಗಳೆ ||೫೪||

ಕುಸುಮಶರಾಳ ಯಿಂದೆರ್ದೆಯನಂಡಲೆಯಲ್ಲ ಡೆನೋಡದಿಂತುಮೇ
 ಕ್ಷಿಸಲುಚವಂದವೆಂತುಟಲೆ ವಲ್ಲಭ ಪೇಡೆನುತೊಯ್ದು ತೋಳಳಂ |
 ಮಿಸುಸ ಭುಜಂಗಳೊಳು ಡೆ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿ ಕದಂಪನೊತ್ತಿ ಚುಂ
 ಬಿಸುತೆಸೆದಳ್ಳುಧಾಕರನಿಭಾನನೆ ಯೋರ್ವಳತೀವರಾಗದಿಂ ||೫೫||

ಜಾಣುವ ನೀವಿಯಂ ತೋಡೆಗಳಿಂ ಬಿಡದೊಂಕುತೆ ಪಾದದಿಂದಲಂ
 ಪೇಣುವ ಕೂರ್ಮೆಯಂ ಬಳಸುತುಂ ನಿಮಿದೊ ಲ್ಲಮದ್ ಪ್ಪಿ ಗಂಧಮಂ |
 ಬೀಣುವ ಬಾಯದಂಬುಲಮನಿತ್ತೆ ಳದೊಯ್ಯನೆ ಗೆಜೆ ಗೋಪನಂ
 ನೀಜಿ ಕರಂ ಮನಂಗಳೊಳಿಸಿದಳ್ಳ ವಪುಷ್ಪಕಳಂಬಕೇಳಿಯೊಳ್ ||೫೬||

ಇಂತು ಕಂತುವಿಲಾಸದಿಂದತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂದೆಸೆವಾವಾರಂಕಾಂ
 ತಾಸಂತತಿಯನುದ್ಭವೋರ್ವೀಕಾಂತಂ ನಡೆನೋಡುತ್ತಂ ನಡೆತರೆ
 ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳಾರ್ವ ವೃದ್ಧಾಂಗನೆ ತನ್ನಮಗಳಂ ಕರೆದು ವೈಶಿಕ
 ಬುದ್ಧಿಯನುಪದೇಶಗಮ್ಯಮಾಗಿ ಬೆಸಸುತ್ತಿದ್ದಳೆ,

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ತನಿಸೊಬಗಂ ಪ್ರಸಾರಿಸಿ ಸಮಂಚಿತಕೃತವಮಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಮಿಂ
 ಡನ ಕೆಳಯರ್ಕಳೊಳ್ ಬಿಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದವೊಲ್ಪ್ರಥೆಯಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಮೋ
 ಹನತರೂಪನೆಂದು ಗುಣಿಯೆಂದು ಮಹೋನ್ನತದಾನಿ ಯೆಂದು ಸು
 ಮ್ತಾನೆ ಪೊಗಣುತ್ತ ಯಿರ್ಪುದೆ ವಸುಂಧರೆಯೊಳ್ ಲೆವೆಣ್ಣೆ ಲಕ್ಷಣಂ ||೫೭||

ಅವರವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾದವೊಬ್ಬದಂಚಿತವೈಶಿಕಮಂ ನೆಗಟೆ ಮ
 ತ್ತವರ ಭುಜಸ್ಪರ್ಶೊಳ್ಳು ಕೂರ್ಮೆಯನಾಗಿಸಿ ಯೋರ್ವರೊಳ್ |

ತವೆ ಮೊನೆಯಂ ಸಮಂತುದಿಸಲೀಯದೆ ಕೂರ್ತಿರದೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಬೆ
ಚುರ್ವೆವೊಲಮವುರ್ವುದುತ್ತಮಗುಣಂ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೆ ಚಕೋರಲೋಚನೇ ||

ಗಾಡಿಯನ್ನದೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನೆಂದು ನಾಡೆ ಕೊಂ
ಡಾಡಿ ಪೊದಟ್ಟು ಸಂತಸಮನಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ವಿತ್ತಮೆಲ್ಲಮಂ |

ಕೂಡೆ ಕವರ್ದು ಮತ್ತಗಜಭುಕ್ತಕಪಿತ್ತದವೋಲ ವಿಟರ್ಕಳಂ
ಮಾಡಿ ನೆಗಣ್ಣಿವೆತ್ತಿ ಸವಳಾವಳವಳೇ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಿ ರಿತ್ರಿಯೊಳ್ ||೬೩||

ಬೇಟೆದೊಳನ್ನ ನಂಗಜಮಹೀಶನ ಬಾಣಕೆ ಗೂಡುಮಾಡಿ ತಾಂ
ಕೂಟದಲಂಪಿನಿಂಪನಿನಿಸಂ ಮಿಗೆ ತೋಜಿದೊಡೆಂತು ಸೈರಿಪೆಂ |
ಕೋಟೆಯನಿತ್ತು ದೊಂದುದಿನಮೊಲೊ ಡಗೂಡಿದೊಡೆಂದು ದೂತರೊ
ಳ್ಳು ಟಕಮಂ ನೆಗಣ್ಣಿ ಧನವೆಂ ಪರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಳ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ||೬೪||

ಬುದುದಿನಂ ನೀಂ ತಳ್ಳಿದೊ

ಡಂದಸುವಿಂಗುಪಟಳಂ ಮನಃಪ್ರಿಯ ಕೇಳೇ |

ನೆಂದಜಿಯನೆನಗೆ ನಿಕ್ಕುವ

ಮೆಂದಣಕಿಸಿ ಧನಮನುಗಿವಳಗ್ಗಳ ಧರೆಯೊಳ್ ||೬೫||

ಪಣಮಿಲ್ಲದೆ ಯಟಮಟಸುವ

ಬಣಗುಗಳಂ ನೆವನಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಧನಿಕರೊಳ್ |

ಗುಣಮಂ ನೆಗಣ್ಣಿ ಕೂರ್ವೆಯಿ

ಪಣಮಂ ಸಾಧಿಸುವಳಾವಳವಳೇ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಿ ||೬೬||

ಇಂತತಿಪಟುಕುಟಲತೆಯಂ ನಟಿಸಿ ವಿಟರ್ಕಳೊಳ್ ಸಖೆದೇಡಿ
ನೇಮಮಂ ನೆಗಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚಿದಳಂತೆ ಮೈಮಜಿಮ ಮೈವೊಳಗೆ ಸಂದಿಚ್ಚೆ
ಯಜುದುಚ್ಚ ವದಿದುಳ್ಳೊಡಮೆಯಂ ಕವರ್ದುಕೊಂಪು ವೊಂದೊಂದು
ನೆವಮಿಟ್ಟು ಯೆಲ್ಲಮಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕವರ್ತಗೊಂಡಖಿಳಗಣಿಕಾಜನಮಧ್ಯ
ದೊಳ್ಳಿಸಿರಿವಂತೆ ಯೆಂದೆನಿಸಿ ನೆಗಣ್ಣಿವಡೆವುದೀಮಹಿಯೊಳ್ಳೊಳಯರ್ಗ
ಲಕ್ಷಣಮೆಂದೊಲು ವೃದ್ಧಗಣಿಕಾಂಗನೆ ತನ್ನ ಮಗಳಂ ಬೆಸಸುತ್ತಿರಲದ
ನರಸಂ ಕೇಳು ನಸುನಗುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ,

ಕಡೆಗಣಿಂ ದೀಕ್ಷೆ ಸುತುಂ
 ಬಿಡು ಹಸ್ತಮನಾನೊಳ್ ನೆನುತ್ತೊತ್ತೆ ಗೊಡಂ |
 ಬಡುತುಂ ಬೊಜಗರ್ವರಸಾ
 ರಡಿಗುರುಳ್ಳಳ್ ಬಾಲೆಯರ್ಕ್ಕಳ್ ಲೊಪ್ಪಿದರಾಗಳ್ ||೬೩||

ಕುಂಚಿತಕುಂತಳಾಳಿಗಳನೊಯ್ಯನೆ ನೇರ್ಪಡಿವೊಂದುಲಕ್ಷ್ಯದಿಂ
 ಕಾಂಚನಕುಂಭಮಂ ಪಣುವ ಪೆರ್ವೊಲೆಯಂ ನಸು ದೋಣುತುಂ
 ಸಮಂ |

ತಂಚಿತಮೋಹನಂಬಡೆದು ಪಲ್ಲವಕರ್ವರಸಾದಮೊಪ್ಪಿದ
 ಪಂಚಶರಂಗಳಂತೆ ನವಯೌವನೆಯರ್ ಗಣಿಕಾನಿಕಾಯದೊಳ್ ||೬೪||

ಚಕಿತಮೈಗಾಂಬಕಾಂಶು ಕೆದಟಲ್ಪದೀಕ್ಷೆ ಸುತಲ್ಪಹಾಸಮಂ
 ಪ್ರಕಟಿಸುತುಂ ವಿಲಾಸಮನಲರ್ಚಿಸುತುಂ ಮುಳಿಸಂ ನೆಗಣು ತುಂ |
 ವಿಕಸಿತಮೋದಮಂ ಬಳಸುತುಂ ಸಲೆ ಕಾಂತೆಯರಾದಮೊಪ್ಪಿದರ್
 ಸಕಲವಿದಗೈಯರ್ ಕುಟಲಮುಗೈಯರಂಗಳತಾಪದಗೈಯರ್ ||೬೫||

ಇಲ್ಲದ ತಪ್ಪಂ ಕಲ್ಪಿಸಿ
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಳಿದೊಲು ಕೂರ್ವೆಯಂ ಬಳಯಿಸುತುಂ |
 ಪಲ್ಲವಕರ್ವರಸಸದ
 ಸ್ಫಲ್ಲಿಲೆಯನಾಂತು ಲೋಲೆಯರ್ ಮುದದಿಂದಂ ||೬೬||

ಮುತ್ತಮದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಸಜ್ಜ ಕಮಂ ತುಣುಂಬಿ ಮೊಲೆಗಳ್ ಕರಂಟಮನಿಕ್ಕಿ ಕಟ್ಟಿ ಸ
 ತ್ಯಜ್ಜಳಮಂ ವಿಲೋಚನಯುಗಕ್ಕೆ ರದೂಡಿ ವಳಹ್ನಕೇಶಮಂ |
 ಪಜ್ಜಳಪುದ್ಭನೀಲಪಟದಿಂದಮೆಡಂಗಿಸಿ ವೃದ್ಧ ವಾರಯೋ
 ಷಿಜ್ಜ ನಮೊಪ್ಪಿತಲ್ಲಿ ವಿಟರಂ ಕರೆಯುತ್ತೆ ತದೀಯಮಾರ್ಗದೊಳ್ ||೬೭||

ಬಸದೊಯ್ಯನೆ ಸಾರ್ಧಜಿ ಸೂ
ಚಿಸಿ ವಿಟರಂ ಕರೆವ ವೃದ್ಧವಾರವಧುವನೀ |
ಜೈಸಿ ಪಳವೆಣ್ಣಳ ಕಾಮು
ವೈಸನಮಿದರಿದೆಂದನೊರ್ವ ಬಿತ್ತ ಗಮಿಂಡಂ ||೨೦||

ಆದಂ ಕೇಳು,

ಪಳಯೆಲೆ ದೋಷತ್ರಯಮಂ
ಕಳವನೊಲೆಳಯೆಲೆ ಕಳಲು ವುದೆ ಸುರತಕುತೂ |
ಹಳದಿಂ ವೃದ್ಧಾಂಗನೆಯ
ಕಳಳಯಂ ಪೆರ್ಚಿಸುವನೊಲೆ ಪೆರ್ಚರ್ಚಿಪರೇ ||೨೧||

ಎಂದಿಂತುತ್ತರಂಗೊಡೆ; ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೆ,

ಪಣಿ ರೆ ಕಾಯಂ ಮೆಲ್ಲ
ಹೈಣ್ಣಿ ವಿಟರ್ ಸುರತಸುಖಮನೇನೆಂದಣಿವರ್ |
ತೀನ ಮನೆ ಗಾಡಿಯಂ ಪಳ
ವಣಿ ಸಗುವ ತೆಪದಿನೆಸಗಲಾರ್ಪಳ ಪೊಸವೆಣ ||೨೨||

ಅದನೊರ್ವ ಭುಜಂಗಂ ಕೇ
ಳ್ವದಿತದರಸ್ತೀರನೊಲ್ಲ ಪೋಗುತ್ತಾ ಹಾ |
ಮುದುಪರನಲೆವೆಲರ್ಗಣೆ ಮೊ
ಣ್ಣು ದೆ ಮಿಕ್ಕ ರನೆಂದೊಡವಳವೆಂಗಿಂತೆಂದಳೆ ||೨೩||

ಮಾಣಿಕವೇಂ ಪಡೆದಾಗಲೆ
ಹೋಣೀಶಕಿರೀಟಸೇವೈಮೆಲ್ಲ ಧರೆಯೊ |
ಳ್ಳೋಣೆನ್ನೊಡಗೂಟದ ಬಿ
ನ್ನಾಣದ ಸವಿ ಭೋಗಿಸಂಗಿ ಕಾಣಿಪುದೆಂದಳೆ ||೨೪||

ವ|| ಇಂತಟ್ಟಹಾಸಾಸ್ವದಮಾದತಿವೃದ್ಧಗಣಿಕಾಲಾಪಂಗಳನಾಲಿ
 ಸುತ್ತುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಬರೆ ಪುತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೂರ್ವಜ
 ಲೆವೆಣ ಕುಟಲತ್ವದಿಂದುಳ್ಳೂಡಮೆಯನೊಂದೊಂದು ನೆವಮಿಟ್ಟೆಲ್ಲವಂ
 ಕವರ್ಧತಿದರಿದ್ರನಂ ಮಾಡಿ ಪೂಡಿಮಡಿಸಲಜುಲುತ್ತುಂ ಬಂದವಳ ಬಾಗಿಲಿ
 ದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ಚಿಂತೆವೆತ್ತು ಮರುಳ್ಗೊಂಡಂತೆ ಮರವಟ್ಟಪ್ಪತನ್ನ ಮಿತ್ರ
 ನಂ ಕಂಡೊರ್ವವಿದಗ್ಗನಾಯಕನದೊರ್ವಂಗೆ ನೀತಿಯಂ ತಳದು ಬುದ್ಧಿ
 ವೇಚಿ ತಿಳಿಪುತ್ತಿದ್ದಂ, ||

ಆದಂತೆಂದೊಡೆ,

ಎಲೆ ಮಿತ್ರ ಕೇಳಿದ್ಗಂ
 ಕುಲವಧುವಂ ತೊಜಿದು ಪಾಸಕಳ ದಜಸ್ರಂ |
 ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೊಳಗಾಗಿರ್ಪನೆ
 ಜಲನಿಧಿವಳಯಿತಧರಿತ್ತಿವಳಯದೊಳತ್ತಂ ||೩೩||

ನಿಜಂ ನಿರ್ಮಲಜಲಮಿರೆ
 ಬಜಲನೀರ್ಗೇಜಿವ ಕೀಟಕಂಬೊಲ್ತನ್ನಂ |
 ನಜದ ಸತಿ ಯಿರೆ ಬೆಲೆವೆ
 ಣ್ಣಿಚ್ಛೆಸುವುದು ನೀತಿಯೇ ವಿನಗ್ಗಲಲಾಮಾ ||೩೪||

ತನಿಗಂಪನುಣಿದು ಸೂಕರ
 ನನಿಶಂ ದುರ್ಗಂಧಕೆಳಸುವೊಲುರುಕುಲಜಾಂ |
 ಗನೆಯರನೊಲ್ಲದೆ ವೇಶ್ಯಾ
 ವನಿತೆಗೆ ಮರುಳಪ್ಪನಧಮನಕ್ಕೆಲೆ ಮಿತ್ರಾ ||೩೫||

ಕೀಳ್ಯಾನಿಸರಶ್ರಾಂತಮು
 ಗುಳ್ಳು ಶರಾವೆಂಬೊಲಮರ್ದ ವೇಶ್ಯಾಧರಮಂ |
 ತಳ್ಳದೆ ಚುಂಬಿಸಿ ನರಕದೊ
 ಳಾಣ್ವದದೇಂ ನೀತಿಯೇ ವಿದಗ್ಗಲಲಾಮಾ ||೩೬||

ಕಲ್ಲಾ ದೊಡಮಿಂದುದ್ಯುತಿ
ಗುಲ್ಲಸದಿಂದೊಸರ್ಪದಂಗಜಾಗಮದೊಳ್ಳಂ |
ಬಲ್ಲವನೊಂದಲ್ಕವಮಿನಿ
ದಲ್ಲದ ಬೆಲೆವೆಣೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನೋವುದು ಸುಲಭಂ ||೧||

ಕೆಂಪಾಗಿರೆ ಸೊಡರೆಡೆಯೊಳ್

.....

.....

ತಾಂ ಪಡಲಿಟ್ಟಿವೆವೊಲ್ವಿವೇಕಾಭರಣಾ ||೨||

ಕಣ್ಣಿಂಬಾಗಿರೆ ತಾಂ ಬೆಲೆ
ವೆಣ್ಣಿಳಲಂಕಾರವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ಗಾಂಪಂ |
ಪುಣೆಜಿವ ಮೆಕ್ಷಿಕಂಬೋಲೆ
ಜಾಣೆಟ್ಟುಜಿ ಮೆಗ್ಗನಪ್ಪನಕ್ಕೆಲೆ ಮಿತ್ರಾ ||೩||

ನಿಡುಸುಯ್ಯಣ್ಣಿ ಕಪಟದೆ
ಕೊಡುವೆಲೆಯಂ ಬಿಸುಟು ಮುಳಿದು ಪೊಯ್ಯಲ್ಕಂಡಾ |
ಕಡುಲೇಸು ತವ್ವೊಳುಂಟೆಂ
ದೊಡವಿಡದೊಪ್ಪಪ್ಪನೆಗ್ಗದ ಚತುರಾ ||೪||

ಪಣಮುಳ್ಳನ್ನೆ ವರಂ ಪೂ
ಗಣಿಯಂ ಮತ್ತವನನೆಂಬಳವನಲ್ಲಿಹ ಮೇ |
ಣ್ಣುಣಮೆಲ್ಲಂ ತೀರಲೊಡಂ
ಪೆಣವೆಂಬಳ್ಳುಣವೆಧೂಟಿ ಗುಣಮಣಿಹಾರಾ ||೫||

ನಾನಾವಿಧದಿಂ ಮಣಿಕನ
ಕಾನೀಕಮನ್ನೆದೆ ಕವರ್ಧು ವಿಟನಂ ಕಡೆಯೊಳ್ |
ಶ್ವಾನಂಗೆಡೆಮಾಡುವ ಗಣಿ
ಕಾನಾರಿಗೆ ಸೋಲ್ವನಧಮನಲ್ತೆ ಗುಣಾಧ್ಯಾ ||೬||

ವೆ|| ಇಂತಖಿಳದುರ್ಗುಣಾವಾಸವೆನಿಸಿ ನೆಗೆಜ್ಜೆವೆತ್ತು ಪಣ್ಣಾಂ
 ಗನೆಯೊಳತ್ತಾನುಂ ನೇಹಮನೊಡರ್ಚಲ್ವೊಟ್ಟುನವಳ್ಳುಟ್ಟುಕುಟಲೋಪ
 ಚಾರಮಂ ಮಂಜಿನ ಸಿರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಚ್ಚತ್ತೊಳಗಾದನಂತೆ
 ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಬಳಯಿಸಿ ಮೊಚ್ಚಿದನಂತೆ ಮೈವಳಗೆ ಸಂದು ಪೆಣರ್ಗ
 ಬಾಳ್ತೆಯನಿಸದೊಡಮೆಗಳನುಚಿತವಖಿದಿತ್ತು ನುಡಿಯ ಬೆಡಂಗಿನಿಂ
 ಸಿಂಗರದೊಡ್ಡರದಿಂ ಸೊಬಗಿನೊಯ್ಯಾರದಿಂದೆರ್ದೊಗೊಳಿಸಿ ಯವಳಂಗಿತ
 ವನಜಿದು ಇನಿತುನೊನೆಗಾಣಿಸದಿಚ್ಚೆ ವೆಟ್ಟೊಡಮೆಗಳನಿತ್ತಪೆನೆಂಬಂತಾಸೆ
 ದೋಖು ಕಾಲ್ತಲಿಯ ಪುಷ್ಪದಂತೆ ನಿಷ್ಫಲಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಯಾವಿ
 ಯಂತೆ ಬಾಹ್ಯಸುಖಮನುಂಟುಮಾಡಿ ಪದ್ಮಪತ್ರಸ್ಥಿತಜಳಕಣದಂತೆ
 ಪೊರ್ದಿಯುಂ ಪೊರ್ದದೆ ಬರ್ದಂ ನೆಗೆಜ್ಜೆ ಚಾತುರ್ಯದಿಂ ವರ್ತಿಪುದು
 ವಿಟಾಗ್ರಸರಂಗ ಸಮೈತಮಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಘನಪಾಂಸುಪಟಲದೊಳ ತೊಡ

ದರ್ನಿಲಂ ಸುಖವಂತೆ ವಾರಕಾಂತಾಜನದೊ |

ಳ್ಳನಮೊಲು ಬೆಚ್ಚನೆಂಬಂ

ತನಿಶಂ ವರ್ತಿಸುವನಾವನವನೇ ನಿಪುಣಂ ||v-೩||

ಎಂದಿಂತು ಹೀನನಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಿತ್ರಂಗೊಲ್ಲು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ವ ವಿದಗ್ಧ
 ನಾಯಕನುರುಪ್ರಾಧಾಲಾಪಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ತನ್ನೀತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚು ತುದ್ಭಟ
 ಹೈತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ನಡತರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳವಣ್ಣತಳಪ
 ಪೊನ್ನೊನಕೆಗಳಂ ಪಿಡಿದು ರುದ್ರಚಂದ್ರಕಾಂತದೊರಲೊಳ್ಪಂಡುಲಮಂ
 ತೀವಿ ಚಳಿಸುತ್ತಿವಿಲಾಸದಿಂ ಕಲಕಂಠಕಂಠಸಂಜನಿತಮಂಜುಳಮಧುರ
 ಸ್ವರಮಂ ಪಣವಿಂಚರದಿಂ ಪಾಡುತ್ತೆಸದಿದರ್ಶ,

ಆದಂತೆಂದೊಡೆ,

ನವವಿಟ್ಟು ವಿತ್ತಮಂ ಕವರಲಜಿಯದೆ ಸುಮ್ಮ

ನವಿಚಾರದಿಂದೆ ವಿಟನನಂಡಲೆವುದೀ

ಯವನಿಯೊಳ್ಳೀತಿ ಬೆಲೆನೆಣ್ಣೆ ||v-೪||

ಬಂದೊಂದು ನೆವದಿಂದಮಂದುಳ್ಳದಂ ಕವರ್ದು
ಪಿಂದು ಗೈದವನೊಡನೊರ್ವನಂ ಪತ್ತ
ಲಿಂದಿದಿರಂಬೊಲೆಲೆ ನೀಡಿ ||೧೯||

ವಿತ್ತದಾಶೆಯನೆಣಿಸದಿತ್ತು ದೇ ಕೊಟೆಯೆಂ
ದೊತ್ತೆಯಂ ಗೊಂಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಜಗನಂ
ಪತ್ತಿ ಕವರಲೆಗೆ ಬೆಲೆನೆಣ್ಣೆ ||೨೦||

ಪೊಡೆದೊಡಂ ಬೈದೊಡಂ ಜಜಿದೊಡಂ.....
ಬಡವೆಯುಳ್ಳವನನಂಟೆ ಬಿಡದಿಪ್ಪುದೀ
ಪೊಡವಿಯೊಳ್ಳತಿ ಬೆಲೆನೆಣ್ಣೆ ||೨೧||

ಅಣಿಯಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತು ಜಾಣಿಲ್ಲದಾಮಾತು
ಮೇಣಾರ್ಥಮಿಲ್ಲದಿರುತಿಪ್ಪ ... ನೀ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಲೆಗೆ ಬೆಲೆನೆಣ್ಣೆ ||೨೨||

ಚದುರಂಗ ನೆತ್ತಮಿಂಪೊದವಿದಾಪಾಡು ಸ
ಕ್ಯದದೋದು ಹಾಸ್ಯಮಿನಿಗಬ್ಬ ಮೊಳ್ಳುಮಿ
ಲ್ಲದ ಸೂಳವನೆಯೆ ಬಜುವನೆಯು ||೨೩||

ಸ್ತನದ ಬಿಣ್ಣನೆ ನೋಡಿ ಮನಮಿಕ್ಕು ವರ್ವಿಟ
ಕನಕಪಂಕಜದ ಬಿರಿಮುಗಳ ನನೆನೋಡಿ
ಮನಮಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮೆಚಿದುಂಬಿ ||೨೪||

ನಡೆಯದದು ಕೊಡದೊಡಂ ಕೆಡುವುದದು ಪಿರಿದೀಯೆ
ಸೊಡರಗುಡಿಗೆಣ್ಣೆ ಯೆಚುವಂತೆ ಬೆಲೆನೆಣ್ಣೆ
ಕುಡುವುದದು ಹದಕೆ ಚದುರಿಗಂ ||೨೫||

ನಗೆನೋಟ ಮೆಲ್ಲಾತು ಮುನಿಸು ಮೋಹನಗಳಂ
ಬಗೆಯಬಂದವರೊಳೊಳಗೊಡಿ ಮೋಹಿಸ
ಳ್ಳುಗುಳಂಬನರಸಿಗಣೆಯಲ್ಲು ||೨೬||

ಮದನಂಗೆ ಜಯಮುಕ್ತ ಮಧುಗೆ ಸಂಪದಮುಕ್ತ
ಬಿಡುವ ಗದಿರಿಂತು ನೆಲಸಿರ್ಕೆ ರತಿಗೆ ಸಂ
ಪದಮೆಂದು ತೊಲಗದಿರುತಿರ್ಕ್ಕೆ ||೯೭||

ನೆಲೆಮೊಲೆಯದುಳ್ಳನಂ ನೆಲೆಯಕ್ಕು ಪೋರ್ಪೆ
ಯೆಲೆ ಪಣ್ಣುಬಿದ ಮಟ್ಟೆಯುಂ ಮುಜಿದಂತೆ
ಮೊಲೆಬಿದ ಬಚ್ಚೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೆ ||೯೮||

ಬರ್ವನೊಳ್ಳಂಚಿಸುತೆ ಕೊರ್ವಿದಾ ಬೇಟೆಮ
ತ್ತೊರ್ವನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದೊಡೆ ತನಿವೇಟೆಮ
ನುರ್ವಿಸಿ ಪಣನುಂ ಪಡೆವುದು ||೯೯||

ಎಂದಿಂತು ಪಾಡುತುಂ ಪೊಸ
ಕುಂದಣದೊನಕೆಗಳನಕ್ಕಿಯಂ ಚಳಿಸುತ್ತುಂ |
ಮಂದಸ್ತುತವದನೆಯರಾ
ನಂದಂಬಡೆದಾದಮೊಟ್ಟದರ್ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೆ ||೧೦೦||

ಎಂದಿಂತಿವು ಮೊದಲಾದವಿನೋದಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ವಟ್ಟುಬಟ್ಟು
ಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹಾರಮಂ ಮೊಡಿ ನಾಗರಿಕವಿಟ
ವಿದೂಷಕಪೀಠವರ್ಧನರೆಂಬ ಸಖರಂ ಮನೆಗಳ ಕಳುಹಿ ಮುಗುಱು
ಬಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕತಿವಿಲಾಸಂಬಡೆದೊಲ್ಲು ಶಯ್ಯಾಸದನಕ್ಕೆತ್ತಿಂದು
ತನ್ಮಂದಿರಮಧ್ಯಸ್ಥಿ ತಶರದಿಂದುಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲಪ್ರತೀಕಾಶಧವ
ಲಾಂಬರಾಚ್ಚನ್ನಕಲಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪಸಮಂಚಿತಕಾಂಚನಮಂಚೋ
ಪರಿಭಾಗದೊಳ್ಸಾಂದರವತಿವೆರಸೊಯ್ಯನೆ ಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿ ಈಷನ್ಮು
ಕುಳಿತನಯನಾರವಿಂದದ್ವಿತಯನುಂ ಕಮನೀಯಕುಸುಮವಿಸರಶೋಭಿ
ತಕಚಪ್ರಚಯನುಂ ಭಸಿತತ್ರಿಪುಂಡ್ರರೇಖಾವಿಭಾಸಿತಭಾಲಫಲಕನುಂ
ಕರ್ಪೂರಮೈಗಮದವಟಕತಾಂಬೂಲಪರಿಪೂರಿತಕಪೋಲೋದರನುಂ ವಿ
ಲಂಬಿತಹಾರಮೌಕ್ತಿಕೋಚ್ಚಳಿತದ್ಯುತಿವಿರಾಜಿತವಕ್ಷಸ್ಥಲನುಂ ಮೊ

ಣಿಕ್ಕಕಟಕಾಂಚಿತಪಾಣಿದ್ವಯನುಮಾಗಿ ಬೆಳ್ಳುಟ್ಟೆಯಂ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು
ಬೆಳ್ಳುಟ್ಟಿಲಾವರಿಸಿದಮುಂಚಂದ್ರನಂತೆ ಶಿವಯೋಗಿನಿದ್ರಾನಂದನುಟ್ಟುಟ್ಟು
ತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಕಣ್ಗೆ ನೆದಿದಂ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ,

ಭುಜಗೇಂದ್ರತಲ್ಪದೊಳ್ಳೀ
ರಜನಯನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿವೆರಸೆವವೋಲ ಮುಕ್ತಾ |
ವ್ರಜಮಯಮಂಚದೊಳಸೆದಂ
ನಿಜಸತಿವೆರಸುಟ್ಟುಂ ಸುನಿದ್ರಾನಂದಂ ||೧೦೧||

ಜಲಧಿಪಗತ್ತಿದ ಮುಕ್ತಾ
ಕಲಿತಾತವತ್ರಮೆಂದೆನೆ.....
ಲಲದೊಪ್ಪಿದುದಪರಾಕಾ
ಚಲಚೂಳಕೆಯೊಳ್ಳುಧಾಮರೀಚಿಯ ಬಿಂಬಂ ||೧೦೨||

ಪಡುದೆನೆವೆಣ ಸಮಂತಮರ್ದಚಂದ್ರಿಕೆಯೆಂಬ ಸುಸೀಧುಸಾರಮಂ
ಬಿಡದೊನೆದೀಂಟ ತದ್ವಧೂಸಮಂಚಿತಮಂಜಾಲತಾರಪಾತ್ರೆಯಂ |
ಜಡನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾಂ ತೊಳೆಯಲಟ್ಟದಳೋ ಯೆನಲಾಪ್ಪುದಬ್ಬಿ ಯೋಳ್
ಕಡು ಮಿಲುಪಿಂದುಮಂಡಲಮನಂಗನೈ ಪಾಲಕವೆಜ್ರಕುಂಡಲಂ ||೧೦೩||

ಅಂಬುಜಪೀಠನೆಂದೆನಿಸ ಜೋಯಿಸನಾರಜನೀಪ್ರಮಾಣಮಂ
ತಾಂ ಬಗೆದೀಕ್ಷಿಸಲೆ ಗಳಗೆವಟ್ಟಲನಿಕ್ಕಿದ ಬಟ್ಟಲೈದೆ ಕಾ |
ಲಂಬಡೆದಂದು ನೀರೊಳರದಾಪ್ಪವೊಲಾಪ್ಪದು ಪಶಿ ಮಾಬ್ಬಿ ಯೋಳ್
ತಂಬೆಗಳೊಂದೆ ಜೋಡೆ ನಲಿದಾಡೆ ಸಮುಜ್ಜ್ವಲಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ||೧೦೪||

ಸರಸೀಜಾತಾಘಮಾಪದ್ವಿಕಸಿತಮುಖವಾಗಲೆ ಚಕೋರಪ್ರಣೀಕಂ
ಕೋರಗಲ್ಲಾರಾಗಣಂ ನಿರ್ಮಲರಂಚಿಯಡಗಲೆ ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಾ
ತಪಂ ಮೈ |

ಗರೆಯಲ್ ಪ್ರಧ್ವಾಂತಮೆತ್ತಂ ಪಸರಿಸಲಿಳಿಯಂ ತಂಬೆರ್ತೀಡಲಿಂದೀ
ವರಷಂಡಂ ಮುದ್ರಿಸಲ್ತಾಂ ಪಡುಗಡಲೆಡೆಯೊಳ್ ದ್ರಮಂ ಮೆಗ್ಗು
ನಾದಂ ||೧೦೫||

ಇನಿಯನೆನಿಸಮೈ ತಕಿರಣಂ

ವನಧಿಯೊಳಿಡಿದಾಪ್ಪ ನೆಂಬ ನೋವಿಂ ರಜನೀ

ವನಿತೆ ಕಡುಗುಂದಿದಳೊ ಎಂ

ದೇನಲುವಿಯ ಪರ್ವಿ ಕೊರ್ವಿತುನ್ನ ತತಿಮಿರಂ ||೧೦೬||

ಇಂತು ಚಂದ್ರಾಸ್ತಮಾನವಾಗಲುವಿಯ ಪರ್ವಿದುನ್ನ ತಧ್ವಾಂತ
ದೇಹಿಯಂ ಕಂಡು ಇನಿವಣ್ಣೊಂಚಲಂ ಕಂಡರಗಿಳಿಯಂತೆ ಪೊಂಗಿ
ಪೊಳಿಯೇಳಿ ರೋಮಾಂಚನಸಂಚಯಕಂಚುಕಸಮಂಚಿತಕಾಂಚನ
ಲತಾವಿರಾಜಿತಜಾರೆಯೆರ್ವೊಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಜವೆಲ್ಲಭರಂ ವಂಚಿಸಿ ಚಂಚಲಾ
ಕ್ಷಂಗಳಿಂದೆಡಬಲಂಗಳನಾರೈವುತ್ತುಮೆತ್ತುದುಪಕಾಂತರೊಳ್ಪಂಚಕರ
ಕೇಳೀಪ್ರಸಂಚಮಂ ಪಳಂಚುತ್ತೆಸೆದಿದರ್,

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅಂಗಡಿಯ ಸಂದಿಗಳೊಳು

ತ್ತುಂಗಾಲಯದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪಾಳೊಡೆಗಳೊಳ್ |

ಪೊಂಗುತ್ತಂ ನೆರೆದರ್ ಕುಟ

ಲಾಂಗನೆಯರ್ ಜಾರಕಾಂತರಂ ನಲವಿಂದಂ ||೧೦೭||

ಮೆತ್ತಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ದೀಪಮನೊಯ್ಯನಾರಿಸಿ ಮುಖಾಂಬುಜಮಂ ಮುಖದಿತ್ತು ತನ್ನ ವಂ
ಗೋಪಳ ಮಾಚ್ಚಿಯಿಂ ಬಿಡದೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ನಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಲಂಗಭೂ |
ಕೂಪಮನೊಲ್ಲ ಸೊಪ್ಪುಳನಿಸುಣ್ಣದವೊಲೆ ... ನೂಂಕಿ ತಾಂ
ಚಾಸಲನೇತ್ರೆಯೊರ್ವಳುಪವೆಲ್ಲಭನೊಳ್ ಸೊಗಸುಣ್ಣ ಕೂಡಿದಳ್ ||೧೦೮||

ಬೀಗಿಲೊಳೊಳಗಂ ನೋಡು

ತ್ತಾಗಳ ರಣಾಂಗುಲಿಯಕಮನುಜಿ ಎಣ್ಣಿಂ |

ಬಾಗಿರೆ ನೇರ್ಪಡಿಸುವವೋಲೆ

ಬಾಗಿದುರ್ಪಪತಿಯನೊಬ್ಬ ನೆರೆದಳದೊರ್ವಳ್ ||೧೦೯||

ಅತ್ತೆ ಮಲಂಗಿದಳೀಮನೆ

ಯತ್ತಲೆ ಸುಳಿವವನುವೊರ್ವ ನಿಲ್ಲಮೆನುತ್ತಂ |

ಮತ್ತೆಂ ಕನಲ್ವವೊಲೊರ್ವ

ಳಿ ತಂಬುಗಿಪರಳಿಗಂಗೆ ಮಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳ್ ||೧೧೦||

ಪಟ್ಟದೊಳುನನಾರೈ

ದುಟ್ಟುದನಲ್ಲಿರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಂದೊಲವಿಂ |

ನೆಟ್ಟನುಪವಲ್ಲಭನೊಳಳ

ವಟ್ಟಂಗಳೆಳೆಯಂ ನೆಗಟ್ಟು ದಳೊರ್ವಳ್ ||೧೧೧||

ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಂತರಂ ಸಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದುಪಕಾಂತರಂ ಸಮಂ

ತಪ್ಪಿ ಮುಖಾಬ್ಬದೊಳ್ಳುಖಮನೊಂದಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಲೀಲೆ ಕೈಮಿಗಲೆ |

ಸೊಪ್ಪಳದಾಗದಂತೆಡಬಲಂಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೊಲ್ಲ ಕೂಡುತಂ

ದೊಪ್ಪಿದುದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ಗುರುಸಮ್ಮುದದಿಂ ಕುಲಟಾಂಗನಾಜನಂ ||೧೧೨||

ಇಂತನಂತವಿಧದಿಂದ ಕಾಂತರಂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಯುಪಕಾಂತರೊಳ್ಳಂತು

ಕೇಳಿಯಂ ನೆಗಟ್ಟು ತುಂ ಜಾರಕಾಂತಾಸಂತತಿಯುತ್ಪಂತಸಂತಸಮನಾಂತೆ

ನೆದಿದುದು,

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ನಂಟಂ ಬಯಸುತ್ತಿನಿಯನ

ನಂಟ ಮಹಾತುರದಿನಪ್ಪಿ ಮಿಗೆ ಪುಳುಕಿಸುತುಂ |

ಟೆಂಟಣಿಸುತ್ತುಂ ನಡೆಯದೆ

ಗೊಂಟುಗಳೊಳೆ ಜೋಡೆಯರ್ನೆಯುತಂದೆಸೆದರೆ ||೧೧೩||

ತಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ ಹರ್ಷಂ
ಮಿಕ್ಕ ಪವಲ್ಲಭರೊಳೊಲ್ಲ ಕುಲಟಾತತಿ ಸ
ಮೈಕ್ಕ ಮುಕ್ರೇಡೆಯಿನಿರೆ
ಕುಕ್ಕೂ ಕೂ ಯೆಂದು ಕೋಳಿ ಕೂಗಿದುದಾಗಳ್ ||೧೧೪||

ಕೂಗುವ ಕೋಳಿಯ ನಿನದಮೆ
ನಾಗಳ್ ಕ್ಕೊಳ್ಳ ಪಾಣ್ಣರಂ ಬೀಜೊಂಡಿಂ |
ಬಾಗಿ ನಿಜಮಂದಿರಕ್ಕು
ದೊಳಗಿನದರ್ಶೋಗಲೆಂದು ಜಾರಾಂಗನೆಯರ್ ||೧೧೫||

ಉಗುರ್ಗೊನೆಯಿಂ ವಿಕೀರ್ಣಕಚಮಂ ಮಿಗೆ ತಿದಿ ಸಡಿಲ್ದ ನೀವಿಯಂ
ತೆಗೆದೊಲವಿಂದೆ ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಚುಂಬನದಪ್ಪವರಾಧರೋಷ ಮಂ |
ಬಗೆಗೊಳ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದಲೆವುತುಃಪ್ಪೆನುತಂದುಪಕಾಂತರಂ ಸಮಂ
ತಗಲದೆ ನೋಡಿ ತಂಬುಲಮನಿತ್ತು ಮರುಳ್ಳುದು ಪುಂಶ್ಚ ಲೀಜನಂ ||೧೧೬||

ಎಡಬಲಮನೊಯ್ಯನಾರೈ
ದೊಡನುಪವಲ್ಲಭರನಂದು ಬೀಜೊಂಡು ಕರಂ |
ತಡಬಡಿಸುತ್ತ ಸತೀತತಿ
ಯಡಿಯಿಟ್ಟುದು ನಿಜನಿಶಾಂತಸಂಚಯಕಾಗಳ್ ||೧೧೭||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದೊಳ್,

ಸುರತಶ್ರಾಂತಾಂಗನೆಯ
ಗುರುತರೆಸಂತೋಷಮಾಯುತುಂ ಶೀತಲಮಂ |
ಪರೆಪುತ್ತಣ್ಣೆ ಸೆಯೊಳ್ಳ
ಚರಿಸಿದುದೊಯ್ಯನೆ ಲಸತ್ಪ್ರಭಾತಸಮೀರಂ ||೧೧೮||

ಮಿಳವ್ ನವಚೂತಪಲ್ಲವದ ಮಂಜರಿಗಳೊಳ್
ತೊಳಪಕೋಕೆಯ ಚಾರುಕಿಸಲಯವಲ್ಲರಿಗಳೊಳ್ |

ಕಿಂಜಲ್ಕ ಪುಂಜಮಂ ಭುಂಜಿಸಿ ವಿನೋದದಿಂ
ಕಂಜವನಮುಘ್ಯದೊಳ್ಳೂಡುತತಿನೋದದಿಂ ||೧೦೫||

ತಣಿಯೊಪ್ಪುವೆ ಹಂಸದಂಪತಿಗಳಡವೆರಿದು
ಪೋಣರ್ವ ಪೋಸಗಂಪಿನಿಂಪಂ ಸಾರ್ಚಿ ಕುಡಿವೆಂದು |
ನನಚಂದ್ರಿಕಾಪುಂಜದೇಣಿ ಯಂ ಕೊಪಗುತುಂ
ರವಿಯ ಬರವಿಂಗಳ್ಳು ಲತೆಗಳಂ ಸಾರುತುಂ ||೧೦೬||

ಕಂಗೆಡುವ ಮಂಜುಳಚಕೋರಂಗಳಂ ಸೋಂಕಿ
ಪೊಂಗುವನುತಾಪಮಂ ಪೊಣಿಗಣ್ಣೆ ಸಲೆ ನೂಂಕಿ |
ಸಗಲೆಣಿಮನುದಯಮಂ ಬಯಸಿ ಕಡು ಪೆಚುಗುತುಂ
ಪೊಗರೊಗುವ ಕಟ್ಟಲೆಗೆ ಕಣ್ಣಳಂ ಮುಚ್ಚುತುಂ ||೧೦೭||

ತಕ್ಕ ಗೊಯ್ಯನೆ ಸಾರ್ವ ಚಕ್ರಂಗಳಡೆಯೊಕ್ಕು
ಸೊಕ್ಕು ಕಡು ಸೊಗಸಂ ಪ್ರಸಾರಿಸುತ್ತುಂ ಮಿಕ್ಕು
ಸೆಳಗೊಂಬನಡದುಲಿವ ಗಿಳಿವಿಂಡನೊಡವಾಯ್ದು

..... ||೧೦೮||

ಕುಸುಮಗುಚ್ಛಂಗಳೊಳ್ ಕುಣಿಕುಣಿದು ಮದವೇಣಿ
ಪೋಸಗಂಪನೀವೆ ಮಕರಂದರಸಮಂ ತೂಪು |
ಸೊಳಗೇರಿಯ ಮುಂದಳುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ
ತೋಳತೆಕ್ಕ ಯೊಳಮದು ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಘನಲೀಲೆ ||೧೦೯||

ವೆರಸು ಕಂದರ್ಪಕೇಳೀಶ್ರಾಂತಿಯೊಳ್ಳೊಂದು
ಗುರುತರಮದಾದಸೌಖ್ಯಾನೀಕವಂ ದಂದು |
ಮರದೊಲಿಂಗಿರ್ಪ ನವಕಾಂತೆಯರ ಕಬರಿಯೊಳ್
ನೆಪಿ ತುಂಬಿದನವೆವ್ಯಕುಸುಮಮಾಲಿಕೆಗಳೊಳ್ ||೧೧೦||

ತಾಂ ಚೆಲ್ವಿನಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂಚರಿಸಿ ಪುಟವೇಣಿ
ಕುಂಚಿತಾಳಕಸಂಚಯಮನಲೆಡು ತವೆ ಸೇರಿ |

ಜಿಮವೆನಿಯಿನಟದ ಮೈಗಮದತಲಕಮಂದಿಕ್ಕಿ
ಕವೆನೀಯಕಂಠಮುಕ್ತಹಾರದೊಳ್ಳಿಲ್ಲಿ ||೧೩೧||

ಮೇಲುದಂ ಗೆಳದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೊಲೆಗಳಂ ಪುತ್ತಿ
ಲೀಲಾನುಲೇಪನಾಮೋದಮು ಪೊತ್ತೆತ್ತಿ |
ಕುಚಹಾರರತ್ನಂಗಳೊಳ್ಳುತ್ತೂ ಕುಣಿದಾಡಿ
ರುಚಿವಡೆದ ನಳತೋಳ್ಳುಗಳ್ದೊಳ್ಳಲೆ ಮೂಡಿ ||೧೩೨||

ಲಲಿತನುಮಧ್ಯಲತೆಯೊಳ್ಳುಟನಮಂ ತೋಜಿ
ವಿಲಸದುತ್ಸಂಗಂಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಸಲೆ ಜಾಜಿ |
ಕಾಲುಗುರ್ಗಮರ್ದ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಏಪಿಂ ಸುಣುದು
ಸಾಲಿಡುವ ನಟುಸುಯ್ಯಲರ ಪರಿಮಳಂದಳದು ||೧೩೩||

ಮೆಲ್ಲನನುಸಮಸುಗಂಧಾಳಮಂ ಪರಪುತುಂ
ನಿಲ್ಲದಿಮರ್ಕಳಂ ಕೂಮೆಯಿಂ ನೆರಪುತುಂ |
ಮಣಿಮಂದಿರಂಗಳ ಗವಾಕ್ಷಂಗಳೊಳ್ಳುತ್ತೂ
ಪೊಣವೆ ಪೊಸಗಂಪಿನಿಂಪಿನ ತಲಪಿನಿ ಮಿಕ್ಕು ||೧೩೪||

ಮಿಗೆ ಮಿಸುಸ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮಹಾಬಲಂ
ಸೊಗಸಮರ್ದು ತೀಡಿದುದು ಸುಪ್ರಭಾತಾನಿಲಂ ||೧೩೫||

ಃಪರಿಯಿಂ ಚರಿಪನಿಲ
ವ್ಯಾಪಾರಮೆದುರ್ವಿ ಪರ್ವಲುರ್ವಿಯನಾಗಳೆ |
ಶ್ರೀಪಾರ್ವ ತೀಶ ಶರಣೆನು
ತಾಪರನೊನಂದನುಧ್ವಟಂ ಕಣ್ಣೆಜಿದಂ ||೧೩೬||

ಇಂತು ಬೆಳಗಪ್ಪಸಮಯದೆಯೆಜ್ಜೊಯ್ಯನೆ ಪಚ್ಚವನೆಯಂ
ಪೊಪಮೆಟ್ಟೊಲವಿನಿ ಪೊಸಗಂಪು ಪಸರಿಪಚ್ಚೊದಕದಿಂ ಕೈಕಾಲ್ಮೊಗ
ದಾವರೆಗಳಂ ಕರ್ಚಿ ಶರಣೆಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪುಂಜಮಂ ಪಣುವ ನೂತ್ನ

ವಿಭೂತಿಯು ಲೇಖಿಗಳನಾಗಮಸ್ಥಾನಂಗಳಖಿದಳವಡಿಸಿ ಭದ್ರರುದ್ರಾ
ಹ್ವಾಭರಣಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ಧೌತವಲಾಂಬರಮಂ ತೆಗೆದುಟ್ಟು ತವಕದಿಂ
ದೀಶಾರ್ಚನೆಸು ಕಾಲವೋದುದೆಂದು ಸೌಂದರವತಿಯಂ ಬೀಡೊಂಟಾ
ನಂದದಿದೆಷ್ಟೆಂದು ಮೂಲಸ್ಥಾನದ ನೀಲಕಂಠಾಲಯಮಂ ಲೀಲೆಯಿಂ
ಸಾರ್ದು ಬರೆವರೆ,

ಸಂಗೀತೋಜ್ವಲನಾದದಿಂ ವಿಪುಳಭೇರಿವಾದ್ಯಸಂರಾವದಿಂ
ತುಂಗಸ್ತೋತ್ರಮನೊಲ್ಲ ಮಾಜಿ ವರವಿದ್ವಜ್ಞೇಣಿಕಾಧ್ಯಾ
ನದಿಂ |

ರಂಗನ್ಮಂಜುಳನರ್ತಕೀಪದಲಸನ್ಮಂಜರೆಯುಣಕಾರದಿಂ
ಮಾಂಗಲ್ಯಂಬಡೆದೈದೆ ರಂಜಿಸಿದುದುಧ್ಯನ್ನೀಲಕಂಠಾಲಯಂ ||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದೊಳೆ,

ಗಂಭೀರಾಭ್ರಪ್ರಣಾದಂ ಸುಜನಜನಮನಃಕೇಳಿಗುತ್ತಂಗಳಿಯೂ
ಪಾಂಭೋರಾಶಿಸ್ರಣಾದಂ ಬುಧಜನಹೃದಯೋದ್ಯಜ ಕೋರಕ್ಕ
ಹೃದ್ಯಾಭಿ |

ಜ್ಯೋಭಾಪ್ರಣಾದಂ ಮುನಿಜನವರಚೀತೋರಥಾಂಗಕ್ಕದಾ
ಗತ್

ಭುಂ ಭುಂ ಭುಂ ಭಾಯೆನುತ್ತುಂ ಬಿಡದೆ ನೆಚ್ಚುದುಜಂಠ
ಶಂಖಪ್ರಣಾದಂ ||೧೩||

ಇಂತತಿಮಂಗಳಮಯಮಪ್ಪ ಶಂಖಧ್ವಾನಮನಾಲಿಸುತ್ತೊಂದು
ದೇವಾಗಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕುಜ್ವಳಿಸ ನೀಲಕಂಠಲಿಂಗವಂ ಕಂಡಿದುವಂ
ಕಂಡಿಂಗದಿವಕ್ಕಿ ಯಂತೆ ಪೊಂಗಿ ಪೊಯೇಲಿಖಿ ಪೊಪುಷವೋಗಿ ಭಯ
ಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಮಗುಟ್ಟೊಯ್ಯನೆ ಸಾರ್ದ
ತ್ಯಾನಂದಂಬಡೆದುಧ್ಯಟಕ್ಷಿತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತೆನೆ
ದಿದಂ ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ನಾನಾವಿಧಪೂಜೆಗಳುಂ

ದಾನಂದಂ ಬಡೆದು ಶಂಕರನನರ್ಚಿಸುತುಂ |

ಜ್ಞಾನಾಭಿ ಯೋಚಾಪುತ್ತುಂ

ಶ್ರೀನಿಳಯಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿದನುಧ್ಯುತದೇವಂ ||೧೩||

ಪುಳಕಮದಂಗಳ್ಪುಕುಜಕುದ್ಗಮಮಾಗೆ ಮುದಶ್ರುಪೂರಮಾ
ತಳತಳಪಚ್ಚಿ ವಿನಾನ್ಗೆ ನದಿಯಾಗೆ ಸಮುದ್ಭವಗದ್ಗದೋಕ್ತಿ ನಿ |
ಮೊಳತರಕಂಠಕಂಬುವಿಗುದಂಚಿತನಾಡಮಾಗೆ ಮೋದದಿಂ
ದಳವೆಡೆ ಶಂಭುವಂ ನಲಿದು ಪೂಜಿಸುತುಧ್ಯುತದೇವನೊಪ್ಪಿದಂ ||೧೪||

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಂ ನಿಗಮಸನ್ನುತನಂ ಗಿರಿಜಾಧಿನಾಥನಂ
ತಾಪವಿದೂರನಂ ವಿಪುಳಭಕ್ತಿಯಿನರ್ಚಿಸುತುಂ ಸುರಂಜಿಪಾ |
ಭೂಪವರೇಣ್ಯನುಧ್ಯುತನ ಚಿತ್ತಸರೋರುಹದೊಳ್ಪುಳಪ್ಪ ಪಂ
ಪಾಪತಿ ರಕ್ಷಿಸನ್ನೆಡೆಯಿಲ್ಲದ ಕೂರ್ಮಯಿನಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||೧೫||

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಸುರಕದಂಬವಿಜೃಂಭಿತಮಕುಟತಟಘಟಿತನವರತ್ನ ಪುಂಜ
ಸಂಜಿತ ಪಿಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯ್ಯೂಖಮಂಜರಿರಂಜಿತ ಕ್ರೀಗುರು
ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾವನಪದನಬೋಜ್ಜೃತಪ್ರಭುನಿಸ್ತಂಧ್ರರುಂಧ್ರ
ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲಪಟುಲಂಪಟಚಕ್ರೋರಾಯಮಾಣ
ವಾನಸಶ್ರೀಸೋಮರಾಜೇಂದ್ರವಿರಚಿತಮುಪ್ಪಶ್ಯಂಗಾರ
ಸಾರಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ರಾತ್ರಿವಿಹಾರವರ್ಣನಂ .

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಮುಗಿದುದು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಚಂದ್ರಕಳಾಧರನಂ

ವಾಚಸ್ಪತಿಸುತನನ್ನಿ ತರಣಿಸುಧಾರು |

ಗೋಚನನಂ ಪೂಜಿಸುತುಂ

ಭೂಚಕ್ರಾಧೀಶನುದ್ಭುಟಂ ರಂಜಿಸಿದಂ ||೧||

ಪರ್ಚುವನಪ್ಪುವಂ ನಲಿವನ್ನದೆ ಮುದಶ್ರುಗಳಂ ಕಪೋಲಮಂ

ಕರ್ಚುವನುರ್ಕುವಂ ಬಿಡದೆ ಪಾಡುನನಾಡುವನೊಲ್ಲು ನೋಡುವಂ |

ಮೂರ್ಚೆಯೊಳೊಂದುವಂ ನುತಿಸುವಂ ಪುಟವೇವ್ವಿನತಿಪ್ರವೋದವಾಂ
ತಚ್ಚಿದನುದ್ಭುಟಕ್ಷಿತಿಪನೆಂದು ಸುಧಾಂಶುಕಲಾವತಂಸನಂ ||೨||

ತನುವಂ ರೋಮಾಂಚನಕ್ಕಿತ್ತಮೆರ್ದರಸನೆಯಂ ಸ್ತೋತ್ರಕೊಲ್ದಿತ್ತು
ಮೇಣ್ಡೆ

ತನಮಂ ತನ್ನೂರ್ತಿಗಿತ್ತಕ್ಷಿಗಳನೊಗುವ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳ್ಳಿತ್ತು ವೇದಾಂ |

ತನಿಕಾಯಸ್ತುತ್ಯನಂ ಶಂಕರನನಭವನಂ ಶಾಂತನಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತುಂ
ಜನನಾಥಾಗ್ರೇಸರಂ ರಾಜಿಸಿದನಕಲುಷಂ ಘೋರ್ಜರಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಂ ||೩||

ಇಂತುದ್ಭುಟನಗಕನ್ಯಾ

ಕಾಂತನನರ್ಚಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ರಥಾಂಗೇಫದ ರಾ |

ಗಂ ತಲೆದೋರ್ಪವೊಲಿಂದ್ರಾ

ಶಾಂತದೊಳರುಣಾರುಣಾಂಶು ಪೊಣ್ಣಿದುದಾಗಳ್ ||೪||

ಇಂದಿರದೆಸೆವೆಣ್ಣಿನೆ

ಱ್ತಂದಪನೆಂವೊಲ್ಲು ಪೂಜಿಸಿದುರುಕುಂಕುಮದ |

ಣ್ಣಿಂದೆನಲರುಣೋದಯಮಿರ

ದಂದು ನಿಜ್ಯಂಭಿಸಿದುದೈದೆ ಕೆದಲುತೆ ಕೆಂಪಂ ||೫||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದೊಳ್,

ಕಷ್ಟಲೆ ಬೀಜ್ಯೂಡೆ ತಾರಗೆ

ಗಳ್ತೀಜಂ ಗುಂದೆ ಕೊಪ್ಪಿಗೆ ಚಾರುಚಕ್ಕೋರಂ |

ಗಳ್ತವೆ ಬಾಡೆ ಕುವಲಯಂ

ಮಾತಾಂಗಂ ಪಾಚ್ಯಾಚಕಮನಪ್ಪಂದಡದಂ ||೬||

ನಳಿನಸಮಾಜಮುಳ್ಳಲರೆ ತಣೆ ಲರೊಯ್ಯನೆ ತೀಡೆ ಚಕ್ರಸಂ
ಕುಳಮುರುಲೀಲೆಯಿಂ ನೆರೆಯೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾಣಿ ವಿಹಂಗರಾಜಿ ಕೆಂ |
ಬೆಳಗಬಿಲೋರ್ವಿದುಂ ಪರೆದು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ ನಿಳಂಪರಾಟದಿಶಾ
ಚಳಶಿಖರಾಗ್ರದೊಳ್ಳುಳಗುತೊಪ್ಪಿದನಂದು ಕರಂ ದಿನಾಕರಂ ||೭||

ದೇವಕುಲೇಂದ್ರನುದ್ವರಿಗೆಯ್ಯದ ಕಾಂಚನಕುಂಭದಂತೆ ಚೆ
ಲ್ವಾವನಿಸಿರ್ಪಿನಂ ಮಿಟುಪ ಸಿಂದುರದಣ್ಣೊರೆದಾದನೊಪ್ಪುವೈ
ರಾವತಕುಂಭದಂತೆ ದಿವಿಜೇಂದ್ರದಿಶಾಸರದಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪ ಚೆಂ |
ದಾವರೆಯಂತೆ ರಂಜಿಸಿದುದುಜ್ವಳಪಂಚುಜಮಿತ್ರಮಂಡಲಂ ||೮||

ಸ್ಫುಟಪೂರ್ವದಿಗ್ವಿನಿತೆಯು

ದ್ವೈಟನರ್ಚಿಸಲಿಂಗಕೊಬ್ಬ ತೋರ್ಪುರುರತ್ತೋರಿ

ತಕ್ಕ ಓದರ್ಪಣಮೆನಲೆಸೆದುದು |

ಪಟ್ಟುರುಚಿಯಂ ಪರಪುತುಂ ದಿನಾಕರಬಿಂಬಂ ||೯||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ವಿದ್ರಮಲತಾನಿ
ಕರಂ ಪೋಣಾದ್ರಿಗೆ ನೋಣಿಕೈ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಕೋಕನದಂ ಜಂಬೂನದಿಗೆ
ಜಾಂಬೂನದಂ ಸಲ್ಲಲಿತನಕ್ಕೆ ಪಲ್ಲವಂ ತಟಾಕಕ್ಕೆ ತರಳಪಲ್ಲವಂ
ದಿಕ್ಕರಿಕುಂಭಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಸಿಂಧೂರು ಭೂತರುಣೀಮಣಿಗೆ ಪೀತಾಂಬರಂ
ತಾನಾಗಿ ಸಮಸ್ತದಿಗಂತರಾಳಂಗಳೊಳುವಿ ಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವಿದುದೆಳ
ವಿಸಿಲೆ ||

ಹ ನ್ನೊಂ ದ ನೆ ಯ ಅ ಶ್ವಾ ಸಂ

ಶ್ರೀಚಂದ್ರಕಳಾಧರನಂ

ವಾಚಸ್ಪತಿನುತನನಗ್ನಿ ತರಣಿಸುಧಾರು |

ಗ್ಲೋಚನನಂ ಪೂಜಿಸುತುಂ

ಭೂಚಕ್ರಾಧೀಶನುದ್ಭಟಂ ರಂಜಿಸಿದಂ ||೧||

ಪರ್ಚುವನಪ್ಪುವಂ ನಲಿವನ್ನೆದೆ ಮುದಶ್ರುಗಳಿಂ ಕಪೋಲಮಂ
ಕರ್ಚುವನುಕುರ್ವಂ ಬಿಡದೆ ಪಾಡುನಾಡುವನೊಲ್ಲ ನೋಡುವಂ |
ಮೂರ್ಚೆಯೊಳೊಂದುವಂ ನುತಿಸುವಂ ಪುಟವೇಟ್ಟನತಿಪ್ರಸಾದವಾಂ
ತಚ್ಚಿದಾನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪನೆಂದು ಸುಧಾಂಶುಕಲಾವತಂಸನಂ ||೨||

ತನುವಂ ರೋಮಾಂಚನಕ್ಕಿತ್ತಮರ್ಧರಸನೆಯಂ ಸ್ತೋತ್ರಕೊಲ್ವಿತ್ತು
ಮೇಣೋ
ತನಮಂ ತನ್ಮೂರ್ತಿಗಿತ್ತಕ್ಷಿಗಳನೊಗುವ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳ್ಳಿತ್ತು ವೇದಾಂ |
ತನಿಕಾಯಸ್ತುತ್ಯನಂ ಶಂಕರನನಭವನಂ ಶಾಂತನಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತುಂ
ಜನನಾಥಾಗ್ರೇಸರಂ ರಾಜಿಸಿದನಕಲುಪಂ ಘೋರ್ಜರಕ್ಷೋಣಿಪಾಲಂ ||೩||

ಇಂತುದ್ಭಟನಗಕನ್ಯಾ

ಕಾಂತನರ್ಚಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ರಥಾಂಗೈಘ್ರ ರಾ |

ಗಂ ತಲೆದೋರ್ಪವೊಲಿಂದ್ರಾ

ಶಾಂತದೊಳರುಣಾರುಣಾಂಶು ಪೊಣೈದುರಾಗಳೆ ||೪||

ಇಂದಿರದೆಸೆವೆಣಿ ನನೆ

ತ್ತಿಂದಪನೆಮೊಲ್ಲ ಪೂಜಿಸಿದುರುಕುಂಕುಮದ |

ಣೈಂದೆನಲರುಣೋದಯಮಿರ

ದಂದು ನಿಜ್ಯಂಭಿಸಿದುದೈದೆ ಕೆದಟುತೆ ಕೆಂಸಂ ||೫||

ಮತ್ತಮಾಸಮಯದೊಳ್,

ಕಷ್ಟಲೆ ಬೀಜ್ಯೂಡೆ ತಾರಗೆ
ಗಳ್ತೀಜಂ ಗುಂದೆ ಕೊಪ್ಪಿಗೆ ಚಾರುಚಕೋರಂ |
ಗಳ್ತವೆ ಬಾಡೆ ಕುವಲಯಂ
ಮಾತಾಂತಂ ಪ್ರಾಚ್ಯಾಚಳಮನಟ್ಟಂದಡದಂ ||೬||

ನಳನಸವಾಜಮುಳ್ಳಲರೆ ತಣೆ ಲರೊಯ್ಯನೆ ತೀಡೆ ಚಕ್ರಸಂ
ಕುಳಮುರುಲೀಲೆಯಿಂ ನೆರೆಯೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾಜಿ ವಿಹಂಗರಾಜಿ ಕೆಂ |
ಬೆಳಗಬಿಲೋರ್ವಿಯಂ ಪರೆದು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ ನಿಳಂಪರಾಟದಿಶಾ
ಚಳಶಿಖರಾಗ್ರದೊಳ್ಳಳಗುತೊಪ್ಪಿದನಂದು ಕರಂ ದಿನಾಕರಂ ||೭||

ದೇವಕುಲೇಂದ್ರನುರ್ದಿಗೈಯುಗದ ಕಾಂಚನಕುಂಭದಂತೆ ಚೆ
ಲ್ವಾವೆಸಿಪ್ಪಿನಂ ಮಿಲುಪ ಸಿಂಮರದಣ್ಣೊರೆದಾದಮೊಪ್ಪುವೈ
ರಾವತಕುಂಭದಂತೆ ದಿವಿಜೇಂದ್ರದಿಶಾಸರದಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪ ಚೆಂ |
ದಾವರೆಯಂತೆ ರಂಜಿಸಿದುದುಜ್ವಳಿಸಬುಜಮಿತ್ರಮಂಡಲಂ ||೮||

ಸ್ಫುಟಪೂರ್ವದಿಗ್ವಿನಿತೆಯು
ದ್ವೈಟನರ್ಚಿಪಲಿಂಗಕೊಲ್ಲು ತೋರ್ಪುರುರತ್ತೋ
ತ ಓದರ್ಪಣಮೆನಲೆಸೆದುದು |
ಪಟುರುಚಿಯಂ ಪರವುತುಂ ದಿನಾಕರಬಿಂಬಂ ||೯||

ಮತ್ತಮವಲ್ಲದಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ವಿದ್ರಮಲತಾನಿ
ಕರಂ ಶೋಣಾದ್ರಿಗೆ ನೋಣಕ್ಕುಂ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಕೋಕನದಂ ಜಂಬೂನದಿಗೆ
ಜಾಂಬೂನದಂ ಸಲ್ಲಲಿತವನಕ್ಕೆ ಪಲ್ಲವಂ ತಟಾಕಕ್ಕೆ ತರಳಪಲ್ಲವಂ
ದಿಕ್ಕರಿಕುಂಭಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಸಿಂಧೂರು ಭೂತರುಣೀಮಣಿಗೆ ಪೀತಾಂಬರಂ
ತಾನಾಗಿ ಸಮಸ್ತದಿಗಂತರಾಳಂಗಳೊಳುವಿ ಕೊರ್ವಿ ಪರ್ವಿದುದೆಳ
ವಿಸಿಲ್ ||

ಅಂತುಮೆಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಪೂರ್ವದಿಶಾವಧೂಮಣಿ ಸಮಂಚಿತಕಾಂಚನಕುಂಭದೊಳ್ ಸಮಂ
ತುವರ್ವ ಕುಂಕುಮಾಂಬುವನೆ ತೀವಿ ಕರಂ ಸವಿಲಾಸಮುರ್ವಲಂ
ದುವಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪೆಣ್ಣುಣಿಯ ಮೇಲನುರಾಗದೆ ಸೂಸಿದಂತೆವೊ
ಬ್ಬವಿದುದಂಬುಜಾತಸಖಜಾತಘನಾನತನೂತನಾತಪಂ ||೧೦||

ಇಂತೆಳವಿಸಲಂ ಸಮಸ್ತದೇಸಯೊಳ್ ಪರಪುವರ್ಕಮಂಡಲಂ
ಚಂದ್ರಕಲಾವತಂಸಂಗಿದಿರದೆ ದೆಸೆವೆಣ್ಣಿಡಿದೆತ್ತುವುತ್ತುಮರತ್ನ ನೀರಾಜನ
ದಂತಿರಲಂಬುಜಬಾಂಧವನಂ ಪೋಡಬೋಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಪೂಜೆಯಂ
ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ನಿಜಸುಖದೊಳಗೊಲಾಡಿ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತಣಿದು
ಕುಣಿದು ಮಣಿದು ಮೆಗುಟ್ಟಿ ಘಹರಂಗಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಗಂಧತಾಂಬೂಲಮಂ
ಕೈಕೊಂಡು ಶಿವನಂ ಬೀಡ್ತೊಂಡು ದೇಗುಲಮಂ ಪೊಣಮುಟ್ಟುತ್ತಂದರ
ಮನೆಮಂ ಪೊಕ್ಕುತ್ಯಾನಂದದಿಂದಿರುತಿರುತ್ತೊಂದುಸಮಯದಲ್ಲಿ,

ಸೌಂದರವತಿಯೊಡನತ್ಯಾ
ನಂದಂ ಬಡದಮರ್ದ ಹವ್ಯೂತಳದೊಳ್ಳಲೆ ನಿ |
ಷ್ಪಂದಾನಧಾನಿಯುದ್ಧಟ
ನಂದು ಕರಂ ಲೆತ್ತವಾಡುತುಂ ರಂಜಿಸಿದಂ ||೧೧||

ನೋಟಂ ತೋರ್ಪ ಬೆಡಂಗನೀಯೆ ಸರಸಾಲಾಪವ್ರಜಂ ಪೆರ್ಚೆ ನ
ಲೋಟಂ ಗಾಡಿಯಿನ್ನೆದೆ ತುಳ್ಳ ದರಹಾಸಂ ಪೊಣ್ಣೆ ಚಂಚದ್ಭ್ರಮ
ಟ್ಯಾಟೋಪಂ ಸವಿಲಾಸಮಂ ಪಡೆಯಲತ್ಯಾನಂದದಿಂದಿ ಲೆತ್ತಮಂ
ವಿಾಟುಂಜವ್ವನಮೊಪ್ಪುವೊಪಳೊಡನಾಡುತ್ತಿದ್ಧನಂದುದ್ಭಟಂ ||೧೨||

ಸಖಿಯಿರಿದಾಟಮಂ ಶಶಿ
ಮುಖಿ ಸೌಂದರದೇವಿಗಣುಪಲೊಸೆದೀಕ್ಷಿಸುತುಂ |
ಸುಖಮಯನಾಡುತೆ ಲೆತ್ತಮೆ
ನಖಿಲಕಲಾಭರಣನೆಸೆದನುದ್ಧಟದೇವಂ ||೧೩||

* ನೆಗೆಟ್ಟಿರೈದುಣಿ ನೆಟ್ಟು ಯಿದುಗಮುಮಂ ಚೌಪಂಚಿ ಯಿರ್ಪಂಚಿ ಯಿ
ತ್ತಿಗದೊಳ್ಳುದ್ರಿಕೆ ಕಚ್ಚೆ ಚೌಕದುಗಮಂ ಚೌಪಂಚಿ ಬಾ ಯೆಂದು ತ |
ನೈಗಲಾಬಾಹ್ಯ ಸುಧರ್ಮಪುತ್ರನರಾಟ್ಟುಂದ್ರೋದ್ಭಟೋರ್ವೀಧವ
ಸೋಗಸುಣ್ಣುಲ ಕರೆಯುತ್ತೆ ಲೆತ್ತಮನಲಂಪಂಚೆತ್ತು ತಾವಾಡಿದರ್ ||೧೪||

ಬಿಡು ತಿಗದುಗಪಂಚಿಯನೊ

ಡ್ಡಡನಿದ ಚಾರಿಯನೆ ಪೊಯ್ದು ಗುಣಿಸಾರೈದು |

ಗ್ಗಡದಿಂ ತ್ರಿಗುಣಪುದೆನಿಸ್ಪ

ನುಡಿ ನೆಗಟಲ್ ಲೆತ್ತವಾಡಿದರ್ ದಂಪತಿಗಳ್ ||೧೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ ,

ಢಾಳದ ಬೆಂಬುಣುವಿದಿದು ಛ

ಡಾಳನೆ ದೈಗುಚಿ ಸುಧರ್ಮಸುತೆ ಸರಸವಚ್ಚ |

ಕೇಳಯದೊಪ್ಪಿರೆ ಧರಣೀ

ಪಾಲಕನೊಡನೊಲು ಲೆತ್ತವಾಡುತ್ತೆಸೆದಳೆ ||೧೬||

ಇಂತತಿಹರ್ಷಂಚೆತ್ತು ಲೆತ್ತಮನಾಡುವ ವೈತ್ತಸ್ತನಿಸೌಂದರವತಿ
ಯೊಡನುದ್ಭಟಂ ಲೆತ್ತಮನಾಡುತ್ತೆಸೆದಿದರ್ ||

ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ,

ಪೊಜಿಗಕ್ಷನಿಗ್ರಹಂ ಮೇ

ಣ್ಣುಪಿಸಂದೊಳಗಕ್ಷನಿಗ್ರಹಂ ತೊಲಗದಿರ |

ಲೊಪಿಗೊಳಗದಕ್ಷನಿಗ್ರಹ

ಮುಜಿ ರಾಜಸೆ ರಾಜಯೋಗಿಯುದ್ಭಟನೆಸೆದಂ ||೧೭||

ಮದನೊದಿಚ್ಚ ಕಮುದ್ಯದ್ವಸನಮದು ವಲಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಪಾವಿಕಂ ಚೌ
ಕದುಗಂ ಚೌಪಂಚಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಮುರುಕರಣಂ ತೋರ್ಪ ತೀವಂಚ
ಕಂ ಮೇ||

*13ನೆಯ ಪದ್ಯದಿಂದ 20ನೆಯ ಪದ್ಯದವರೆಗೂ ಪ್ರತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲವಾದ್ದ
ರಿಂದ ಸಂಯೋಜಿತ ಕೊಡನಕ್ಕೇ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹೊದ್ದಂ ಚತುರ್ಥದ್ರೆ ಮತ್ತಂ ತ್ರಿಮಲಹರಮುಮಂ ರಂಜಿಪೀರೈದದಾಗಲೆ
ಮುದಮಂ ತಾಳ್ ದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಸೆಯೆ ಮಹಿವರಂ ಲೆತ್ತಮಂ ಕಣ್ಗೆ ತಂದಂ ||

ನಾಡೀತ್ರಯಮಧ್ಯದೊಳಡೆ
ಯಾಡುವೆಲರ್ಗೆತ್ತರುಳ್ಳು ವಂ ಡಾಳಮನಾ |
ನಾಡೆಪಿಯನಾಪಲಕದೊ

ಳ್ಳೂಡಿದ ರೇಖಾತ್ರಯಾಂತರಾಳದೊಳಲವಿಂ ||೧೯||

ತನುಗುಣರಾಜಿಯಂ ಬಿಡದೆ ತಟ್ಟು ಸಿ ಪೆರ್ಚಿಸಿ ಸದ್ವಿವೇಕಮಂ
ಘನಮೆನೆ ಪೂರ್ಣಸೌಖ್ಯದಿರವಂ ಪಡೆವಂತೆ ಪೊದಟ್ಟು ಸಾರಿಯಂ |
ಮನಮೊಸೆದಂದು ಪೊಯ್ದು ಮಿಗೆ ಡಾಳದ ಲೆತ್ತಮನ್ನೈದೆ ಕಂಡು ಭೋಂ
ಕನೆ ನಲಿದೊಡ್ಡಿ ದಚ್ಚ ನೊಲವಿಂ ಗೆಲುತ್ತಂ ಧರಣೀಶನೊಪ್ಪಿದಂ ||೨೦||

ಇಂತುಂ ಮುದದಿಂ ಬಾಹ್ಯಾ
ಭೃಂತರದೊಳ್ಳಡೆ ಕರಂ ಲೆತ್ತಮನಾಡು |
ತ್ತುಂ ತರುಣಿಯ ಮುಖಚಂದ್ರಮೆ

ನಂ ತಳ್ವದೆ ನೋಡಿ ನಕ್ಕನುದ್ಭಟದೇವಂ ||೨೧||

ಲೆತ್ತಮನಾಡುತ್ತುಂ ರಾ
ಜೋತ್ತಮನುದ್ಭಟಮಹೀಧವಂ ನಗಲಾಗಲೆ |
ವೃತ್ತಸ್ತನಿ ಸೌಂದರಿ ಕಂ
ಡತ್ತಣವಿಹಾಸಮೆನುತ್ತಮಚ್ಚ ರಿದಳದಳೆ ||೨೨||

ನಿಬ್ಬಿ ರಗುವಟ್ಟು ಸೌಂದರಿ
ಯೊಬ್ಬು ಳಗೊಂಡಳದುಣ್ಣುದೀಕ್ಷಿಸಿ ನೃಪನಂ |
ಬಿಬೊಲಿಕಂ ಕುಡಿವರಿಯಲೆ
ನಿಬ್ಬಿ ಗದೆ ನಿನಗಕಾರಣಹಸನಮದೆಂದಳೆ ||೨೩||

ಇರುಳೇಂ ತಪ್ಪಿದುದೋ ಲಸನ್ನದನಕೇಳೀಕೌಶಲಂ ಲೆತ್ತದೊಳೆ
ಪಿರಿದಾಂ ಸೋಲೆ ನೊ ಮೂದನೈವಿಮಲಾಂಭೋಜಾತಪತ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾ |
ಒಬ್ಬರುಬಿಬೊಲಿಕದಲುಪಿನಿಂಪು ಮನಮಂ ತಾಂ ನೆಟ್ಟುದೋ ಪೇಟನು
ತ್ತಿರಿದಾಸೌಂದರಿ ನೊಂಕಿ ಸಾರಿಗಳನುದ್ಯತ್ಯೋಪಮಂ ತಾಳದಳೆ ||೨೪||

ಈಪರಿಯಿಂ ಲೆತ್ತಮನುಜ
ದಾವೆಣ್ಣಿ ಕೋಪಮಂ ತಳದು ಬೆಸಗೊಳಲಾ |
ಭೂಪಾಲಕನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೇ
ಳೋಪಳ ನೀನುಂಟು ನಗೆಗೆ ಕಾರಣಮೆಂದಂ ||೨೫||

ಎನೆ ಕೇಳುದ್ಭಟಭೂಮಿ
ಶನ ವಾಕ್ಯಮನೆಲೆ ಮಹೀಶ ತತ್ಕಾರಣಮಂ |
ಮನಮೊಸದೆನಗುಸುವುದೆನ
ಲ ನಪತಿ ಸೌಂದರಿಗೆ ಮಗುಜ್ಜು ತಾನಿಂತೆಂದಂ ||೨೬||

ವಿಣಾಕ್ಷಿ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೊಗೆದ ನಗೆಯಿದಲ್ಲಲ್ಪು ತಾನೋಹಿಲಾಖ್ಯಂ
ಮೋಣೋರ್ವಂ ಕೂರ್ತು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕಪರಿವೃಥನಂ ಶಾಂತನಂ ಶಂಭು
ವಂ ಗೀ |

ವಾಣಶ್ರೀನಾಥನಂ ಮೊಚ್ಚಿ ಸಿ ನಿಜತನುವಂ ನಾಡೆ ಧೂಪಾಗ್ನಿಗಿತ್ತ
ಕ್ಷೀಣಾನಂದಾಬ್ಧಿ ಕೈಲಾಸಕೆರೆದೆ ಗಮಿಸಲ್ಕಂಡು ನಕ್ಕೇಂ ವಧೂಟೀ||೨೭||

ವಿಪುಲತರಾಯಾಸಂಬ
ಟುಪಮೆಗೆ ಸಿಲ್ಕದ ಮಹೇಶನಂ ಮೊಚ್ಚಿ ಸಿ ಮೇ |
ಣಪವರ್ಗಕ್ಕೊರ್ವನೆ ಪೋ
ದಪನದಜಿಂ ನಕ್ಕೇನಿಂದುಮಂಡಲವದನೇ ||೨೮||

ಎಂದೆನೆ ನೃಪವಚನಕ್ಕಾ
ನಂದಿಸಿ ಧರಣೀಶ ತದ್ಗುಣಾಗ್ರಣಿ ತಾನಾ |
ರೆಂದೆಂಬುದನೆನಗಲುಬೆನೆ
ಸೌಂದರಿಗಿಂತೆಂದನುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಪಾಲಂ ||೨೯||

ಕಂಜಾಂಬಕೆ ಕೇಳು ಡಗಲ್
ರಂಜಿಪುದು ವಿಲಾಸಮೆಂಬ ನಗರಮದಕ್ಕಾ |
ಣ್ಣಂ ಜನಪಾಗ್ರಣಿ ನಿಷ್ಕಂ
ಭಂ ಜಸಮಂ ಪಡೆದಲಂಪುವಡೆದೆಸೆದಿರ್ಪಂ ||೩೦||

ತ್ಯಾಗಂ ಶಿವಪದಭಕ್ತಿ ಸು
ಭೋಗಂ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ವಿಕ್ರಮಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ |
ನಾಗರತೆ ಕಳಗಳೊಂದೊಂ
ದಾಗಿ ಕರಂ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತವೋಲವನೆಸೆವಂ ||೩೧||

ಕತಿಪಯವತ್ಸರಮಾಭೂ
ಪತಿ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಲಂಪುವಡೆದಿರುತಿರುತುಂ |
ಸುತರಿಲ್ಲದ ಸಿರಿಯ ಫಲವೆ
ನುತೆ ಬುಧರಂ ಬರಿಸಿ ಕೇಳ ನಂದೊಂದುದಿನಂ ||೩೨||

ವರಸುತರಿಲ್ಲದವೆಂಗಾ
ಪರಲೋಕಮದಿಲ್ಲ ನೀವಿದಕ್ಕು ಜ್ಞ ಗಮಂ |
ಪಿರಿಯರ್ಪೇಟ್ಟುದೆನಲ್ತ
ದ್ಧರಣೀಶಂಗೆ ನುಡಿದರಾಧರಣೀದೇವರ್ ||೩೩||

ಶಿವನಂ ಪೂಜಿಸಲಾತ್ಮೋ
ದ್ಭವರಪ್ಪರೆನಲ್ತದುವೀ ಪಾಲಂ ಗಿರಿಜಾ |
ಧವನಂ ಪೂಜಿಸಿ ಮೊಚ್ಚಿ ಸಿ
ಕುವರನನೊಲ್ಲೊ ವರ್ಣಂ ಪಡೆದನಬ್ಜಾಕ್ಷೀ ||೩೪||

ಆತನುಜಂಗೋಹಿಲನಂ
ದೋತೊಳ್ಳಸರಿತ್ತು ದೊರೆಯಲುರುಮೈರಾಗ್ಯಂ |
ಸಾತಿಶಯಮೆನಿಸಿ ಬಳಯಲ್
ಪೋತಂ ತದ್ಬಾಲನೈದೆ ಬಳಯುತ್ತೆಸದಂ ||೩೫||

ಅಂತಕಮರ್ದನಭಕ್ತಿ ಸ
ಮಂತಜಿವು ವಿರಕ್ತಿ ಗೂಡಿ ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡೋ |
ರಂತೆ ಬಳವಂತೆ ಬಳದಂ
ಸಂತಸದಿಂದೋಹಿಲಂ ಸುವರ್ಣಲತಾಂಗೀ ||೩೬||

ನಳನಳನಿ ವಿರತಿಯೆಂದೆಂ
ಬೆಳಸನಿ ಬೆಳವಂತೆ ಬೆಳಯುತಿರ್ಪಿನಮತ್ತು |
ಜ್ವಳಪೋಷಣವರ್ಷಂ ಬರೆ
ವಿಳಸದ್ರಾಕೇಂದುವಂತಿರೋಹಿಲನೆಸೆದಂ ||೩೩||

ತಂಭುಪದಾಬ್ಜ ಪಟ್ಟ ರಣನೋಹಿಲನಾಗ ವಿರಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಿ
ಸ್ತಂಭಮನಂ ನಿಜಾಂಗವಿಜಿತಾಂಗಜವಿಗ್ರಹನಾಕುಮಾರಕಂ |
ತಾಂ ಭವಮಾಲೆಗಳ್ಳು ಮಿಗೆ ಬಳ್ಳುರಲಾತನ ತಾತನಾದ ನಿ
ಪ್ಕಂಭಮಹೀಶನೊಂದುದಿನದೊಳ್ ದಿವಮಂ ಪಡೆದಂ ಮೈಗೇಕ್ಷಣೇ||೩೪||

ಮಿಗೆ ಪಂಚತ್ವಮನೈದಿದಾಮಹಿಪನಿಪ್ಕಂಭಾಂಗಮಂ ತಂದು ಮೆ
ಲ್ಲಗೆ ಚಂಚಲ್ಪ ತಿವೆದ್ದಿಗರ್ಪಿನಿ ಯುಟಲ್ವಾಮಿತ್ರರಂ ನೋವ ಮಂ |
ತ್ರಿಗಳಂ ಶೋಕಿಸ ಕಾಂತೆಯರ್ಕಳನತಿಕ್ಲೇಶಿಪ್ಪು ಪೌರ್ಕಳಂ
ಬಗೆಗೊಂಡಿಹ್ನಿಸುತೋಹಿಲಂ ಬೆರಗುವೆಟ್ಟಂತೆದನಬ್ಜಾನನೇ ||೩೫||

ಏನಿಂದೆಲ್ಲಗ್ಗ ದುಃಖಂ ಬೆಸಸೆನಗರಸೇನಾದನೆಂದುಂ ನತಾಮಾ
ತ್ಯಾನೀಕಂ ಕೇಳೊಡಂತಾಕುವರನ ನುಡಿಯಂ ನಾಡೆ ಸಂತಾಪಿ
ಸುತ್ತಂ |

ಭೂನಾಥಂ ಕಾಲಧರ್ಮಂಬಡೆದನೆನೆ ನರಗಿಂತೆ ಸಾವೆಂದೊಡೊಂದಿ
ತ್ತಾ ನಂದಸ್ವಾಂತರಂದೋಹಿಲನ ವಚನಮಂ ಕೇಳುತಂತೆಂದನಾಗಳ್ ||೩೬||

ಅಕ್ಕಟ ರಾಜನಂದನನ ಮುಗ್ಧತೆಯೆಂತದೊ ತಾನೆನುತ್ತವೆ
ರ್ಬಿಕ್ಕು ತಪುತ್ತುಮೆಲ್ಲಜನಕೇನಿಧನಂ ಬಿಡದೆಂದು ಪೇಟೆ ತ |
ದ್ವಾಕ್ಕಳಕಾಳಿಗೇಳ್ವನಗಮುಂಟೇ ಯೆನಲ್ಕಡು ನಂದಿ ಕುಂದಿ ಸ
ಮೈಕ್ಕು ಲದೀಪಕಂಗೆ ಮಗುಜ್ಜುಂದುಸಿದರ್ಸ ಚಿವರ್ವಿಷಾದದಿಂ ||೩೭||

ಸನಿವಲೆಯಂ ನಿಮಿರ್ಚಿದುರುಕಲ್ಪನೆಯಂ ಪರಿಲಂಘಿಸಲ್ಪಮಂ
ತಸುರಹರಾದಿದೇವತತಿಗಾಗದೆನಲ್ಪು ರಿತಾಘವೊಂದಿದೀ |
ವಸುಧೆಯ ಜೀವಗಳ್ಳು ಷವನೆಂತುಟು ಲಂಘಿಸಲೆಂತು ತಾವ ಕೂ
ರ್ತುಸಿದರ್ಸಮಾತ್ಯರೋಹಿಲನೈಪಂಗೆ ಚಕೋರಕಿಶೋರಲೋಚನೇ ||

ಎನಲಾಸಚಿವರ ಮಾತಿಂ

ಗನುತಾಪಿಸುತ್ತೆ ತದಮಲನಿಧನಂ ಗೆಲಲೊಂ ।

ದನುವುಂಟೇ ಪೇಟುರಿ ಯೆಂ

ದನಿಬರ್ಮಗುಣ್ಣೋದಿಲಂಗೆ ತಾನಿಂತಂದರ್ ||೪೩||

ಉಂಟೇ ಸಾವಂ ಗೆಲ್ವದ

ಟುಂಟಾದೊಡೆ ಶಿವನ ಸೇವೆಗೈದುವುದನೆ ತಾಂ ।

ಟೆಂಟೆಸದೆ ಬಲ್ವಿಡಿದಂ

ಮಿಂಟುಂಜವ್ವನಿಗನಾನುಡಿಗಳಂ ಮನದೊಳ್ ||೪೪||

ಇದೆ ತಾನೆನಗುಪದೇಶಂ

ಪದದೀಸಂಸೃತಿಯನೊದೆದು ನಿಜಸುಖಸಾಮ್ರಾ ।

ಜ್ಯದೊಳೋಲಾಡುವುದೆಂದಂ

ದದಿರದೆ ವಿರತಿಯನೆ ತಾಳ್ವನೋಹಿಲದೇವಂ ||೪೫||

ಸಕಲಪ್ರಾಣಿವ್ರಜಕ್ಕೀಜನನಮರಣವೆಂತೆಂಬ ದುರ್ವಾರದುಃಖ

ಪ್ರಕರಂ ತಾಂ ತಪ್ಪದಾನಿಂತಿದನನುಪಮನಂ ಶಂಭುವಂ ಶೀತರುಜ್ಜ ।

ಸ್ತುಕನಂ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಸೋಮೇಶ್ವರನನನಘನಂ ಪೊರ್ದಿ ಸುಟ್ಟೈಕ್ಕಿ ನಿತ್ಯಾ
ತ್ಮಕನಪ್ಪೆಂ ಮೋಣನೆಂದಂದತುಳವಿರತಿಯಂ ತಾಳ್ವನಂದೋಹಿಲಾಂಕಂ ||

ಸಮುದಿತವಿರಕ್ತಿಯಂ ತಾ

ಳ್ವಮಲಜಾ ನಾತ್ಮನೋಹಿಲಂ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಾಂ ।

ಭಿಮುಖಂ ತಾನಾಗಿ ವಲಂ

ಗಮಿಸಲ್ಮಂಡಡಿಯೊಳುರುಳ್ಳದಖಿಳಾಪ್ತಜನಂ ||೪೬||

ಬಂದಡಿಗಳ್ಗೆ ಬೀಳ್ವ ಸತಿಯರ್ಕಳನಿಷ್ಟರನಾಪ್ತಭೃತ್ಯರಂ

ವಂದಿಗಳಂ ಚಮೂವರರನಾನಿಜಬಂಧುಗಳಂ ಸಮಂತು ನಿ ।

ಪ್ಪಂದಮನಸ್ಕನೊಂದಿನಿಸು ನಿಟ್ಟಿಸದೈದೆ ಮಹಾವಿರಕ್ತಿಯಿಂ

ದಂದೊಸೆದೋಹಿಲಂ ನಡೆದನೇಣಕಿಶೋರವಿಶಾಲಲೋಚನೇ ||೪೭||

ಬಡಲ ಬಜಲ್ಯೆಯನೊಸದೆ
 ಬಿಡದುಕ್ಕುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಮೋಹಿಲದೇವಂ ।
 ನಡೆತಂದುರುಸಾರಾಪ್ಪದ
 ಪೊತವಿಯನೊಲಿದದೆ ಪೊಕ್ಕನಂಬುಜವದನೇ ||೪೯||

ವರಸಾರಾಪ್ಪದ ದೇಶಮಧ್ಯದೊಳಲಂಪಂಚೆತ್ತು ರಾಜಿಸ್ಪ ಬಂ
 ಧುರದೇವಾಲಯಮಂ ಮುದಂಬಡೆದು ಪೊಕ್ಕದ್ವೈತನಂ ಚಂದ್ರಶೇ ।
 ಬರನಂ ಶಾಂತನೀಶನಂ ಗಿರಿಶನಂ ಸೋಮೇಶನಂ ಕಂಡು ಶಂ
 ಕರ ನೀನೋಪನುತೋಹಿಲಂ ಪೊಗ್ಗು ನುಡ್ಯದ್ವೈತಿಯಿಂ ಶಂಭುವಂ ||೫೦||

ಸಾವಿಂಗಾನಳ್ಳಿ ಗೌರೀಧವ ಭವದುರುಪಾಡಾಬ್ಬ ಮಂ ಬಂದು ಸಾರ್ದೆಂ
 ನೋವಿಂಗಾಂ ಬೆರ್ಚಿ ಲೋಕಸ್ತವ ಭವದುರುಪಾಡಾಬ್ಬ ಮಂ ಬಂದು
 ಸಾರ್ದೆಂ ।

ಜೀವಾಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದಾರ್ ಭವಹರಣ ಭವತ್ಪಾದಮಂ ಬಂದು ಸಾರ್ದೆಂ
 ದೇವಾ ದೇವೇಶ ಮುಖ್ಯಮರತತಿನುತ ಸೋಮೇಶ ರಕ್ಷಿಪ್ಪುದೆನ್ನಂ ||೫೧||
 ಮದದಿಂದಂ ಮೋಹದಿಂದಂ ವಿಕಲವಿಷಯದಿಂದಂ ವಿನಾತ್ಸರ್ಯದಿಂದಂ

... ..
 ಮದನಪ್ರಧ್ವಂಸಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ರುಳ್ಳು ಪೊಗ್ಗು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಬಂದಪ್ಪಿದೆಂ ತ್ವ
 ತ್ಪದಮಂ ರಕ್ಷಿಪ್ಪುದೆನ್ನಂ ಬಿಡದುರುಕ್ಕವೆಯಿಂದೇವ ಸಾರಾಪ್ಪದ
 ನಾಥಾ ||೫೨||

ಮಿಗೆ ಚಾರಾಯಿಸಿಲಕ್ಷಯೋನಿಮುಖಸಂಜಾತಪ್ರಯಾಸಂಗಳು
 ಜ್ಜಗವಾಮಧ್ಯದೊಳುಂಬಮುಖತತಿಯೆಂ ದೇಹಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ನೆ ।
 ಟ್ಟಿಗೆ ಸಾವಿಂದನುತಾಪಮಿಂತಿವರ ಕರ್ಮಶ್ರೇಣಿಗಾನಳ್ಳಿ ಸ
 ವರ್ಗ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಬಂದು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಸಾರ್ದೆಂ ಕೃಪಾಂಭೋನಿ
 ಧೀ ? ||೫೩||

ಪುಟ್ಟುವ ಸರ್ವಯೋನಿಜರನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಂಸೃತಿದುಃಖದಿಂದೆ ಬಾ
 ಯ್ತಿಟ್ಟು ಪಲಂಬುವೆಲ್ಲಜನಮಂ ನಡೆನೋಡಿ ತದೀಯಕಾಯಮಂ ।

ಬಿಟ್ಟು ಕೃತಾಂತಲೋಕಮನೆ ಪೂರ್ದವರಂ ಸಲೆ ಕಂಡು ಕಂಡು ಕಂ
ಗಟ್ಟು ಭವತ್ವದಾಂಬುಜಮನಪ್ಪಿದೆನೋವುವುದೆನ್ನ ನೀಶ್ವರಾ ||೫೪||

ವಿಧುಲೇಖೋತ್ತಂಸನೆಂದಂತಕಮದಹರನೆಂದಬ್ಬ ಜಾತೋತ್ತಮಾಂಗ
ಪ್ರಧ್ಯತಾಂಚತ್ಪಾಣಿಯೆಂದಚ್ಯುತವಿಬುಧಮುಖಸ್ತು ತ್ಯನೇಂದುದ್ಭವಪ್ರಾಪ್ತ
ಯುಧವರ್ಧನ್ಯಂಸಿಯೆಂದಾಂ ಭವದುರುಚರಣಾಂಭೋಜಮಂ ನಚ್ಚಿ
ಸಾರ್ದಂ

ನಿಧನಾದ್ಯುತ್ತುಂಗದಾಖಾವಳಿಯನುರುಪಿ ಸೋಮೇಶ ರಕ್ಷಿಪ್ಪುದೆನ್ನಂ ||

ಎಂದಿಂತು ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡಿ ತಣಿಯದೆಟ್ಟುಂದಾ ಗರ್ಭಾಗಾ
ರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತ್ತುಂಗಲಿಂಗಮನಾಲಿಂಗಿಸಿ ರೋಮಾಂಚನಸಂಚಯಾಂ
ಚಿತಾಂಗನುಂ ನಿಷ್ಪಂದಮಾನಾನಂದಾಶ್ರುಸಂದೋಹನಿಷ್ಪಂದನಯ
ನಾರವಿಂದದ್ವಯನುಂ ಕಮನೀಯಕಂಠಸಂಜನಿತಗದ ದಿತರನಾಕುಲಿತ
ಸ್ತುತಿನರ್ತಿತಜಿಪ್ಪಾಂಕುರನುಂ ನಿಖಿಲಕರಣಾದಿಗುಣಂಗಳಂ ತೋಜಿದು
ಮಾಯೆಯಂ ಜಪಿದು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಶಮಂ ಪರಿದು ಜವನದಟಂ ಮುಖಿದು
ಚಿದಮೃತಮಂ ಸುಖಿದು ಕರುಣಮಂ ಕಪಿದು ತನುಧರ್ಮಮಂ
ಮುಖಿದು ಇದು ಪಗಲಿದು ನಿಶೆ ಯಿದೆಂದಜಿಯದೆ ಇಂಗದಿವೃಟ್ಟಂ ಕಂ
ಡಿಂಗದಿವೃಕ್ಕಿ ಯಂತೆ ಯರ್ಕಮಂಡಲಮಂ ಕಂಡ ಮರಾಳನಂತೆ ನಜು
ಗಂಪಂ ಕಂಡ ಮುಖಿದುಂಬಿಯಂತೆ ಮುಖಿಗಾಲಮಂ ಕಂಡೆಳಜಾದಿಗೆ
ಯಂತೆ ಪಯೋಧರಮಂ ಕಂಡ ಕೇಕಿಯಂತೆ ಮುಗಿಲಂ ಕಂಡ ಜೊನ್ನೊ
ಡಲನಂತೆ ಪೊಂಗಿ ಪೊಜಿಯೇಜಿ ಮನಂಮಾಳಿ ಗುರುತರಭಕ್ತಿರಸಭರ
ದುರುವಣಿಯಿಂದಂ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸೋಮನಾಥನನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುಪ್ಪು
ರಿಗೊಡ ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದೋಹಿಲದೇವನಗಲದೆ ಯಿರೆಯಿರೆ,

ಮನಮಂ ಸರ್ವೇಶನೊಳ್ ಚ ಮಲತರಸುಖಕ್ಷೀರವಾರಾಸಿಯಂ ಭೋಂ
ಕನೆ ಬಿದೋಲಾಡುತಂದೋಹಿಲನೃಪನಿರಲಸ್ತಂಗಳತಂ ಸೂರ್ಯನಾಗಲೆ ||
ತನಿಮವ್ರವೃಲೆ ತದೀಶಾಲಯಮನೊಲವಿನಿ ಸೋದಿಸಲ್ಪಂದು ಸೋಮೇ
ಶನ ಸುತ್ತಂ ನೋಡಿ ಕಂಡಶಿವನನಗಲದಾಭಕ್ತನಂ ಜೀಯ್ಯರಾ
ಗಲೆ ||೫೫||

ಕಂಡೋಹಿಲನಿರವನವ
ಮಂಡೆಯನೊಲೆದೆಲೆ ಭಕ್ತ ಪೊಣಗಣೆ ಲೀಡಂ |
ದಂಡಲೆಯದೇವದಿರಲು
ದಂಡನಿವಂ ನೂಂಕೆನುತ್ತೆ ಪಿಡಿದರ್ ಕರಮಂ ||೫೩||
ಕರಮಂ ಪಿಡಿದೋಹಿಲನಂ
ಭರದಿಂದೆಷ್ಟು ದೇಗುಲದ ಬಾಗಿಲೊಳಂ |
ದಿರಿಸಿ ಕವಾಟಂ ಬಂಧಿಸಿ
ಪಿರಿದುಂ ಬೀಯಗಮನಿಕ್ಕಿ ದರ್ ತಮ್ಮಡಿಗಳ್ ||೫೪||
ಬೀಯಗಮನಿಕ್ಕಿ ಮಗುಡಾ
ಜೇಯಮನೆಗಳ್ ಪೋಗಲಾಬಾಗಿಲೊಳ |
ದೊಯ್ಯನೆ ಸೋಮೇಶಾ ಯೆನು
ತೊಯ್ಯನೆ ಮೊಜಿಯಿಕ್ಕು ತಿರ್ದನೋಹಿಲದೇವಂ ||೫೫||

ನಗಜಾವಲ್ಲಭ ಬಾಲಚಂದ್ರಧರ ನೀಲಗ್ರೀವ ಚೆನ್ನಾರ್ತಿ ಸ
ವಗ ನಿಲೇಸ ನಿರೀಡ ನಿಷ್ಕುಲ ನಿಜಾನಂದಾಮೃತಾಂಭೋಧಿ ಸ |
ನ್ನಿಗಮಪ್ರಸ್ತುತಪಾದಪದ್ಮಯುಗ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರೇಶ ಸೋಮೇಶ ನೀಂ
ತೆಗಿಸಿಬಾಗಿಲ ಪೊಂಗದಂಗಳನೆನುತ್ತೆಂದೋಹಿಲಂ ಕೂಗಿದಂ ||೬೦||

ಪದೆದುತ್ತುಂಗಕವಾಟಮಂ ಪೊಡೆಯುತುಂ ಸೋಮೇಶ ನಿನ್ನಲ್ಲಸ
ತ್ವದಮಂ ಬಿಟ್ಟರಲಾರೆನೆಂದಲುತುಂ ಶೋಕಿಪ್ಪ ತದ್ಭಕ್ತನೊ |
ಳ್ಳದೊಯಂ ಕಂಡು ಶಶಾಂಕಶೋಭಿತಕಿರೀಟಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ಳಂದು ಸ
ಮ್ಪಾದದಿಂ ತಮ್ಮಡಿಗಳ್ ಪೇಟಲವರೆಷ್ಟ ತಾಗಲಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ||೬೧||

ನಡೆತಂದತಿಜವದಿಂದೆಡೆ
ವಿಡದಲುತುಂ ಪೊದಟ್ಟ ಭಕ್ತನಂ ಕಂಡು ಭಯಂ |
ಬಡುತೆ ಕದಂದೆಗೆದಾತ
ಮ್ಪಡಿಗಳ್ ಪೊಗಿಸಿ ಪೋಗಲೋಹಿಲನಿತ್ತಲ್ ||೬೨||

ದೇಗುಲಮಂ ಮುದಂಬಡೆದು ಪೊಕ್ಕ ತಿಭಕ್ತಿಯಿನಪ್ರಮೇಯನಂ
 ನಾಗವಿಭೂಷನಂ ನಿಖಿಲನಿರ್ಜರಪೂಜಿತಪಾದಪೀಠನಂ |
 ಯೋಗಮನಸ್ಸರೋಜರವಿಯಂ ಶಿವನಂ ವರಸೋಮನಾಥನಂ
 ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯಂ ಪರಮನಂ ಮಿಗೆ ಕೊಂಡೊಸೆದೊಪ್ಪಿದಂ
 ಪ್ರಿಯೇ ||೬೩||

ಅಪ್ಪುವನುಕ್ಕುವಂ ಕಱಗುವಂ ಪೂಜಿಯೇಱುವನುರ್ಬುವಂ ಕರಂ
 ತಪ್ಪದೆ ನೋಡುವಂ ಬಿಡದೆ ಪಾಡುವನುನ್ನತಗದ್ದೋಕ್ತಿ ತಾ |
 ನೊಪ್ಪೆ ಪೊಗಟ್ಟುನೊಲ್ಲ ಕಱಿವಂ ಸೊಗಗಂಬನಿಯಂ ಮನೋಬ್ಬದೊ
 ಳ್ಳುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡ ಭಕ್ತಿಭರನೋಹಿಲನಂದು ಚಕೋರಲೋಚನೇ ||೬೪||

ಇಂತಗಲದಾಲಿಂಗಮನಾಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡುರುತರಭಕ್ತಿರಸಭರದುರು
 ವಣೆಯಿಂ ಪಿರಿದುಂ ಮುದ್ದಿಪ ಭಕ್ತನ ಮುಗ್ಧಭಾವಮಂ ಕಂಡಪಾರಕ್ಕ
 ಪಾಕರನಪ್ಪಸೋಮನಾಥಂ ತಲ್ಲಿಂಗದೊಳರ್ಪಿತಂದಂ, ||

ಎಲೆ ನಂದನ ಕೇಳ್ವನೇಮ
 ಗಲಸದೆ ಪನ್ನೆ ರಡುವತ್ಸರಂ ಗುಗ್ಗುಳಮಂ |
 ನಲಿದರ್ಪ ಸಲಪವರ್ಗವ
 ನೊಲವಿಂ ನಿಶಗಿತ್ತು ಪೊರೆವೆಂದನುಮೇಶಂ ||೬೫||

ಎಂದಿಂತು ಲಿಂಗದೊಳಗಿ
 ದ್ವಂದೊಳ್ಳುಡಿಪೊಣ್ಣಲೋಹಿಲಂ ಕೇಳ್ವಟ್ಟಿ |
 ನಂದಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟೆತ್ತಿಂದೊಲ
 ವಿಂದೆಸೆದಂ ಧೂಸಮಂ ಶಿವಂಗರ್ಪಿಸುತುಂ ||೬೬||

ಹಿಗ್ಗುತ್ತುಂ ನಾನಾಜನ
 ಮಗ್ಗದ ಮುದಮಾಂತು ತಂದ ಪೊಸಗಂಪಿಡಿದಾ |
 ಗುಗ್ಗುಳಮನೋಹಿಲೋರ್ವಿಪ
 ನೊಗೊಡೆಯದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಶಿವಂಗರ್ಪಿಸುವಂ ||೬೭||

ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಗಂಪನೀಯುತು
ಮುಚ್ಚಿ ಗೊಳಪ್ಪಮಲಧೂಪಮಂ ಕಾಂತಂಗಂ |
ಚೆಚ್ಚ ರಿತನರ್ಪಿಸುತ್ತಂ
ಸಚ್ಚಿ ನ್ನು ದವಾಂತು ರಂಜಿಸಿದನುಬಾಹ್ಯೇ ||೬೪||

ಇಂತೀರಾರ್ಬರಿಸಂ ಘನ
ಸಂತೋಷದ ಧೂಪಮಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟೋ |
ರಂತೆ ನಡೆತಂದು ಗಿರಿಜಾ
ಕಾಂತಂಗಂತೆಂದನೋಹಿಲಂ ಮೈಗನಯನೇ ||೬೫||

ಪನ್ನೆ ರಡುಂ ವತ್ಸರಮಿರ
ದುನ್ನ ತಗುಗುಳದ ಸೇವೆಯಾಯ್ತು ಪವರ್ಗ |
ಕಿನ್ನೆನ್ನೆನ್ನೆದಿಸೆನಲಾ
ಪನ್ನೆ ಗಕಟಕಂ ಸುತಂಗೆ ಮಗುಟ್ಟಂತೆಂದಂ ||೬೬||

ಸಲ್ವ ಭಟಾಳ ತಂದು ಕೊಡೆ ಧೂಪಮನೊಲೈ ಮಗಿತ್ತು ಕಾಲನಂ
ಗೆಲ್ವೆನೆನಲ್ಕೆ ನೀಂ ಬಜಬದೆಂತುಟದಪ್ಪದು ನಾಡೆ ರೊಟ್ಟಿಯಂ |
ಮೆಲ್ವವನೊರ್ವನಂಬುತತಿಯಂ ಬಿಡದೀಂಟುವನೊರ್ವನುಂಟೆ ನೋ
ಡಲ್ವರಪುತ್ರ ಪೇಟೆನೆ ಬಿಗುರ್ತುಳಿ ಹಮ್ಮದವೋದನೋಹಿಲಂ ||೬೭||

ಈಪರಿಯಿಂ ಶಿವಂ ನುಡಿಯಲಾನುಡಿಯಂ ಬಗೆಗೊಂಡು ಕೂಡೆ ತ
ದ್ವೈಪನನೇಕಸಮ್ಮದಮನಂದು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ನಿರ್ಮಲಾಮೃತ |
ಶ್ರೀಪತಿಕಂಬಿಯಂ ಪಡೆದು ಪೊತ್ತು ಬಜಲ್ಕೆಗೆ ಸಲ್ಲದುಲ್ಲಸ
ದೂಪಮನಾಸೆವಾಡಿ ಮಲಯಾದ್ರಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದನೋಹಿಲಂ ||೬೮||

ನಡೆತಂದು ಪೊಕ್ಕೊಡನೆ ಪೇ
ರಡವಿಯನುಂಟು ತನ್ನ ತೂಕದುರುಗುಗುಳಮಂ |
ಕಡಿಕಡಿದು ಕಂಬಿಯೊಳ್ಳಡಿ
ಏಡಿದೊದಗಿಸಿ ಪೊತ್ತು ತಂದನೋಹಿಲದೇವಂ ||೬೯||

ಪೊಸಗುಗುಳಗಂಬಿಯನಾಂ
ತಸವೆಸದಿಂ ಮೆಗುಟ್ಟು ಬಂದು ಸೋಮೇಶನ ಶೋ |
ಭಿಸುವ ಮಣಿಭವನಮಂ ಸಂ
ತಸಮಂ ಪಡೆದೋಹಿಲಾಂಕನೊಳಪೊಕ್ಕಾಗಳೆ ||೨೪||

ತಂದು ಧೂಪದ ಕಂಬಿಯಂ ಪಡೆದೊಂದು ರಂಜಿಪ ತಾಣದೊಳ
ಕುಂದದುನ್ನು ತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಿಗೆ ಬೈತು ಬಂದುರುಕುಂಡದೊಳ |
ಮಿಂದು ತಾಂ ಶುಚಿಯಾಗಿ ಭಸ್ತಮನೈದೆ ಪೂಸಿ ಮೆಗುಟ್ಟು ಬಾ
ಲೇಂದುಜಾಟನನರ್ಚಿಸಲ್ಪನಸಂದು ತದ್ಧರಣೀಧವಂ ||೨೫||

ಪೊಚ್ ಪೊಸಪೊನ್ನು ಕುಂಭದೊ
ಳಚಿ ಗೊಳಪ್ಪುದಮನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಾ ಭಾ
ಸ್ವಚ ರಿತನೋಹಿಲಾಂಕಂ |
ಸಚಿ ನ್ನುದದಿಂ ಶಿವಾಲಯಮನೊಳಪೊಕ್ಕಂ ||೨೬||

ಗುಡಿಯಂ ಪೊಕ್ಕಿ ರೇಳೆಗಳ
ದೊಡೆಯಂ ಸೋಮೇಶ್ವರಂಗೆಹಗಿ ಸಂತೋಷಂ |
ಬಡುತುಂ ಮುಂಪೂಜೆಯನು
ದೊಡರ್ಚಿದಂ ನೂತ್ನ ಪೂಜೆಯಂ ತದ್ಭಕ್ತಂ ||೨೭||

ಪೂಜಿಸಿ ನಿಳಂಪಸಂಕುಲ
ಪೂಜಿತನಂ ಮೆಗುಟ್ಟು ಪೊಗೆಗೊಳಸಲಂದಾದಂ |
ರಾಜಿತಧೂಪಮನೊಸೆದಾ
ರಾಜೋತ್ತಮನೋಹಿಲಾಂಕನೆಂದನುವಾದಂ ||೨೮||

ಬಳ್ಗಂಡಂಗಳನಾಯ್ದು ತಂದು ಪುಟವಪ್ಪಂತೂದಿ ಸದ್ಭಕ್ತೋಕ್ತಿತೊಂ
ಗಲ್ಲೊಂಡಿರ್ಪಿನವೊಲ್ಲ ನಿಟ್ಟುಸಿ ಸಮಂತಾನಂದಮಂ ತಾಳ್ದು ತಾಂ |
ವಲ್ಲ ಶ್ರೀಗುರುಸೋಮನಾಥನಡಿಯಂ ಕೊಂಡಾಡುತುಂ ಧೂಪಮಂ
ನಲ್ಲಂಪುಣ್ಣಿರಲಾಗಳರ್ಪಿಸಿದನಾಗಂಗಾಧರಂಗಳ ಷಿಂ ||೨೯||

ಧೂರ್ಜಟಿಯವಧಾರಿಂದೆನು
ತರ್ಜನವರದಂಗೆ ಗುಗುಳವನರ್ಪಿಸುತುಂ |
ತರ್ಜಿ ತಭವನೋಹಿತನ
ತ್ಯೂರ್ಜಿತನುದದಿಂ ವಿಧಾಪಿಸಿದನಲ್ಪಾಕ್ಷೀ ||೧೦||

ಅವಧಾರ್ತರುಣೇಂದುಕಳಾಧರನೇ
ಅವಧಾರ್ಕಸುಮಾಯುಧಸಂಹರನೇ |
ಅವಧಾರ್ಕಮನೀಯಕ್ರಪಾಕರನೇ
ಅವಧಾರ್ವಿಲಸದಿ ರಿಜಾಢವನೇ ||೧೧||

ಅವಧಾರ್ಕನಕಾಶಕಾಮೂಕನೇ
ಅವಧಾರ್ಥಧುನೀಯುತಮಸ್ತಕನೇ |
ಅವಧಾರ್ದರದಿಗ್ವಿಮಲಾಂತುಕನೇ
ಅವಧಾರ್ನಿಜಮುಕ್ತಿಫಲೋತ್ಪನ್ನಕನೇ ||೧೨||

ಅವಧಾ ಸ್ತೂತಿಸಂಕುಳದುರ್ಲಭನೇ
ಅವಧಾರ್ನಿಜಿಲಾಗಮವಲ್ಲಭನೇ |
ಅವಧಾರ್ವಿಪುಳತ್ರಿವಿಲೋಚನನೇ
ಅವಧಾರ್ನತದುಃಖವಿಮೋಚನನೇ ||೧೩||

ಅವಧಾರ್ಥಂಕರ ಸೋಮನಾಥ ಘನತೇಜೋರಾಶಿ ಸದ್ಭಕ್ತ ಬಾಂ
ಧವ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ನೀಲಕಂಠ ನಿಖಿಲಾವ್ನಾ ಯಸ್ತುತಾಂಘ್ರೈಶ್ಚ ಮಾ
ಧವಚಿತ್ತಾಂಬುಜಚಂಚರೀಕವಿಲಸಚಿ ಸ್ತೂರ್ತಿ ಯೆಂದೋಹೀಂ
ನವಧೂಪಾಳಯನುರ್ಬುತರ್ಪಿಸಿದನಾಗಂಗಾಧರಂಗಳ್ಚಾಪಿ ||೧೪||

ತಿಂಗಳಲೇಖಿಯಂ ಬಿಡದೆ ಗೂಡಿದವಂಗೆ ಮಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಲೋ
ಕಂಗಳ ನಾಯಕಂಗೆ ನಿರಘಂಗೆ ಚಿದರ್ಣವಚಂದ್ರಮಂಗೆ ಶಾ |
ಸ್ತ್ರಂಗಳಮಾಲೆಗೈವದ ಭವಂಗೆ ಸಮಸ್ತಜಗನ್ನು ತಂಗೆ ಸೋ
ಮಂಗೆ ಸುಧೂಪಮಂ ಮಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಪಂ ಪದದೋಹಿತಂ ಪ್ರಿಯೇ ||೧೫||

ಕೋಟ್ಯಾಧಿತ್ಯಪ್ರಕಾಶಂ ಗುರುನಿಜಕಟಕಕ್ಷಿಪ್ರಪಾತಾಳಲೋಕೀ
ಪೇಟ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗನಾಥಂಗಮಲಿನಚರಿತಂಗೀಶ್ವರಂಗುನ್ನತಾಶಾ |
ಶಾಟ್ಯಾಲೀಥಂಗಭಿನ್ನಂಗವನತಜನಕಲ್ಪೋರ್ವೀಜಾತಂಗುದಂಚ
ನ್ನಾಟ್ಯಾಹ್ಲದಂಗೆ ಕೂರ್ತರ್ಪಿಸಿದನಗುರನಂದೋಹಿಲಾಂಕಂವೃಗಾಕ್ಷೀ ||

ಚಂದ್ರಾಕಾಢಲಲೋಚನಂಗೆ ವಿಯದುರ್ವೀಮೂರ್ತಿಗಾರ್ಯಂಗೆ ದೇ
ವೋದೋಷ್ಣೀಷಸಮಂಚಿತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಂಗಾದ್ಯಂತಶೂನ್ಯಂಗೆ ನಿ |
ಸ್ತಂದ್ರಾಮ್ನಾಯವಚಾಪ್ರಗುಂಫನವಿದೂರಂಗದ್ವಿತೀಯಂಗೆ ಮೇ
ಣ್ಣಂದ್ರಾನಂದಮನಸ್ಸನರ್ಪಿಸಿದನೊಲ್ಲಂದೋಹಿಲಂ ಧೂಪಮಂ ||v-೩||

ಷಟ್ಪಕ್ರಾಂಭೋಜಹಂಸಂಗನುಪಮಮಹಿಮಾಲಂಕೃತಂಗುಲ್ಲಸದೋ
ರಾಟಂಚತಕೀತನಂಗಚ್ಯುತನಮಿತಪದಂಗಪ್ರಮೇಯಂಗೆ ಶುಂಭದ್ |
ದ್ವಿಷ್ಟೀತೋಜಾತಮಾರಂಗಹಿವರಕಟಕಂಗದ್ರಿಜೇಶಂಗೆ ತಾಂ ವೈ
ರಾಟದ್ರೂಪಂಗೆ ಕೂರ್ತರ್ಪಿಸಿದನವನಿಸಂ ಧೂಪಮಂ ಚಾಪ
ಲಾಕ್ಷೀ ||v-೪||

ಸೋಮಾರ್ಕಾಗ್ನಿಜಲಾನಿಲಾತ್ಮವಿಯದುರ್ವೀಮೂರ್ತಿಗಾರ್ಯಂಗೆ ಸ
ತ್ಸೋಮಾರ್ಥಾಂಚಿತಮಸ್ತಕಂಗಖಿಳವೇದಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂಗೆ ಮೇಣ್ಣ |
ಸೋಮಾಂಶುಪ್ರತಿನಾನಮಂದಹಸಿತಂಗಾಕಾಶಕೇಶಂಗೆ ತ
ತ್ಸೋಮೇಶಂಗಗರಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೊಲ್ಲಂದೋಹಿಲಂ ಕೋಮಲೇ ||v-೫||

ಇಂತನಂತನಿಗಮಸ್ತೋತ್ರಪಾತ್ರಂಗೆ ಶತಪತ್ರಮಿತ್ರಾರಿವೀತಿ
ಹೋತ್ರನೇತ್ರತ್ರಯಂಗೆ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಸೋಮನಾಥಂಗತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ತನ್ನ
ತೂಕದ ಧೂಪಮಂ ನಿಜಂ ಕಾಯದಾಯಾಸಮಂ ನೋಡದೋಹಿ
ಲದೇವನರ್ಪಿಸುತಿರ್ದಂ ||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ನಿಜಂ ವಿಲಾಸಮಂ ಪಡೆ

ದಚ್ಚಿಗೊಳಪ್ಪಮೆಲಧೂಪಮಂ ಸೋಮೇಶಂ |

ಗುಚ ವದಿಂದರ್ಪಿಸುತುಂ

ಸಚಿನ್ಮದನಿರ್ಪನೋಹಿಲಂ ಮೃಗನಯನೇ ||೯೦||

ಭಿಕ್ಷಾನ್ನಮನುಂಡಾಭಾ

ಳಾಕ್ಷಂ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗತುಳಗುಗ್ಗುಳಮಂ ।

ಸುಕ್ಷಮೆಯಿಂದರ್ಪಿಸುತೋಳ

ಕ್ಷಯಸುಖವೊಳ್ಳನೋಹಿಲಂ ಪಡೆದಿದಂ ||೯೧||

ಪಸಿವಂ ಬಿಟ್ಟು ದಶಾರ್ತಿಯಂ ತೊಜೆದು ದೇಹಾಯಾಸಮಂ ನೂಂಕಿ ಬ

ಲಿಸಿಲಂ ನೋಡದೆ ವನ್ಯದಂತಿಮಹಿಷವ್ಯಾಘ್ರಾದಿನಾನಾಮೃಗ ।

ಪ್ರಸರಕ್ಕಳ್ಳದೆ ಪೆಂಪುಗಂಪಮದರ್ ಭಾಸ್ವದ್ಧೂಪಮಂ ತಡು ಸಂ

ತಸಮಂತಾಳ್ಳದರ್ಪಿಸುತ್ತೆ ಸದನೀಶಂಗೆನೋಹಿಲಂ ಕೋಮಲೇ ||೯೨||

ಇದು ಮೆಚೆ ಯಿದು ಚಳ ಬಲಿಸಿ

ಲಿದು ಕಟ್ಟಲೆ ಯೆಂದು ನೋಡದೋಹಿಲನಗರಂ ।

ಮುದದಿಂ ತಂದಾಸೌರಾ

ಪ್ಪದ ಸೋಮೇಶಂಗೆ ನಿಜ್ಜ ಮರ್ಪಿಸುತಿದಂ ||೯೩||

ಇಂತಾಯಾಸಮಂ ನೋಡದೆ ಸುಪ್ರಭಾತಸಮಯವೆಣುವೆಟ್ಟು

ಪೋಗಿ ಮಲಯಾಚಲದೊಳ್ಳನೋಹರಮಾದಗರನಾಯ್ಕನಿ ತನ್ನ

ತೊಕದ ಸನ್ನ ತಥೂಪಮನೊದಗಿಸಿ ತಂದು ಕಂಬಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಪೊತ್ತು

ಕೊಂಡು ಮಗುಣ್ಣಿತ್ತಂದು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರನಾಥಾಲಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು

ಮುಂಪೂಜೆಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಾಂ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಿಜಂ ಚಿಚರ

ಮುತ್ಸವದಿಂದಚ್ಚಗುಗ್ಗುಳಮನರ್ಪಿಸುತೋಹಿಲದೇವನುದ್ಧಂಡಭಕ್ತಿಯಿ

ನಾಸೋಮೇಶ್ವರನ ಪೂಜಾರಿಗಳ್ಳಂಡು,

ಇವನೇಂ ಮಾಯಾವಿಯೊ ತಾ

ನಿವನ ಕರಂ ಸೋಂಕಲೀಶಗೃಹದ ಕದಂಗಳೆ ।

ರವಿಕರಮಂ ಮುಟ್ಟಲರ್ವ

ಬ ವೆನಿಸಿದುದೆನುತ್ತೆ ಜೀಯ್ಯುರಿಂತೆಂದರೆ ||೯೪||

ಈತಂಗಿಂತೀಪುರದೊಳ

ಗೋತನ್ನ ಮನಿಕ್ಕದಂತೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಂ ನೇ |

ಣೀತೆಪದಿಂ ಮೂಞ್ಞವನು

ತಾಂತುಂ ಮುಚ್ಚ ರವನಂತವಯೋಚಿಸಿವರೆ ||೯೫||

ಸನ್ನ ತಭಕ್ತನೋಹಿಲನೃ ಪಂಗಸೆವಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕೂರ್ತು ಭಿ

ಕ್ಷಾನ್ನ ಮನಿಕ್ಕದಂತಿರದೆ ಗೌತಪಸ್ವಿಗಳೈದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಂ |

ಮನ್ನ ತಕೋಪದಿಂ ರಚಿಸಲೀಶನನರ್ಚಿಸಿದಚ್ಛಪ ತ್ರಯಂ

ತಾ ನಿಜತೋಪದಿಂ ಭುಜಿಸುತೊಪ್ಪಿದನೇಣಕಿಕೋರಲೋಚನೇ ||೯೬||

ಭರ್ಮಾಚಕೋದಂಡಂ

ಗೊಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟ ನೂಂಕಿದ ವಿಲಸ |

ನ್ನಿರ್ಮಾಲ್ಯದ ಪತ್ರೆಯನಾ

ನಿರ್ಮಲಮತಿವೋಹಿಲಾಂಕನುಜಿ ಭುಂಜಿಸಿದಂ ||೯೭||

ಹರನಿರ್ಮಾಲ್ಯದ ಪತ್ರೆಯಂ ಭುಜಿಸಿ ಮತ್ತ ತೋಪದಿಂದಂದು ಬಂ

ಧುರಸತ್ವಂ ಬಡದೆಂದಿನಂತೆ ವಿಲಸದೂ ಪೌಫಮಂ ತಂದು ಭಾ |

ಸುರಲಿಂಗಕ್ಕನಿಕಂ ಸಮರ್ಪಿಸುವೆ ತದ್ಭಕ್ತಾಯಾ ನೊಂದೇಣ್ಣಯಂ

ಪಿರಿದಾಲೋಕಿಸಿ ನೊಂದು ತಮ್ಮಡಿಗಳೊಂದುದೋಗಮಂ ಮಾಡಿದರೆ ||

ಪತ್ರಗಳಂ ಮೆಲ್ವೀತಂ

ನೇತ್ರತ್ರಯಸೋಮನಾಥನಂ ಬಿಟ್ಟುಗಲಂ |

ಧಾತ್ರಿಯೊಳದೊಂದುಮಿಡಕೆ ವಿ

ಚಿತ್ರದ ಬಗೆಯುಂಟನುತ್ತ ಬಗೆದರ್ಜೆಯ್ಯರೆ ||೯೮||

ಬಿಡದಾಲೋಚಿಸಿ ಸಲೆ ತ

ಮ್ಮಡಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಪತ್ರೆಯಂ ಸುಟ್ಟುರಿಸ |

ಲ್ಪಡಿವೆತ್ತ ಬೂದಿಯನೆ ಯೆಡೆ

ವಿಡದೋಹಿಲನೆಲ್ಲ ಭುಂಜಿಸುತೆ ರಂಜಿಸಿದಂ ||೧೦೦||

ಹರನಿರ್ಮಾಲ್ಯದ ಪತ್ರೆಯಂ ದಹಿಸಿ ಬೈತಾಬೂದಿಸುಂ ಪನ್ನೆರ
ಱುರಿಸಂ ಭುಂಜಿಸುತುಂ ಶ್ರುತಿಪ್ರಕರಸಂಸ್ತುತ್ಯಾಂಘ್ರಪದ್ಯಂಗೆ ಬಂ |
ಧುರಭಕ್ತ್ಯನ್ವಿತಮಾನಸಂ ಪರಿವಿರಾಜದೂ ಪಮಂ ತಂದು ಚೆ
ಚ್ಚರವೊಲೊಡ್ಡಿದನುಪಿಸುತ್ತು ಸದನಂಭೋಜಾತಪತ್ರೇಕ್ಷಣೇ ||೧೦೧||

ಇಂತೀರಾರ್ಬುರಿಸಂ ಪತ್ರೆಯಂ ಸುಟ್ಟುರಿಸಿದ ಭಸಿತಮನೊಸೆದುಂಡ
ತಿಭಕ್ತಿಭರದಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂ ತಾಂ ಪದೆದೋಹಿಲದೇವಂ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ
ನಾಥಂಗೆಪಿಸಲೆಂದೆಂದಿನಂತೊಂದು ದಿವಸಂ ಮಲಯಾದ್ರಿಗೆತ್ತಂದಚ್ಚ
ಪೊಸಗಂಪಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಪಸರಿಸುವೆಳೆನವೆಧೂಪವನಾಯ್ದುಟಿಸಿ ಕಂಬಿ
ಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಯಾಗುಗ್ಗುಳದ ಕಾವಡಿಯಂ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡುತ್ಸವೆಂಬ
ಡೆದು ಚೆಚ್ಚರಂ ಬರೆವರೆ,

ಚೆಚ್ಚರಂ ನವಧೂಪಕೊಪ್ಪುವೆ ಕಂಬಿಯಂ ಮಿಗೆ ಪೊತ್ತು ಭಾ
ಸ್ವಚ್ಚರಿತ್ರನತಿಪ್ರಮೋದನೆತ್ತರಲ್ಲ ವದಿಂ ಸಮಂ |
ತುಚ್ಚವೆಂಗೆಡಲಂದು ವಾಮಪದಾಂಬುಜಾತವನ್ನೆದೆ ಕ
ಟ್ಟುಚ್ಚ ಮೂಡಿದುದಂದು ಬಲ್ಲ ಸಿ ತದ್ವನೀಪಥಮಧ್ಯದೊಳೆ ||೧೦೨||

ಕಡು ಮುದದಿಂ ಧೂಪದ ಕಾ
ವಡಿಯಂ ಪೊತ್ತಿರದೆ ಚೆಚ್ಚರಂ ಬರೆ ದಸಿ ಮೆ |
ಲ್ಲಡಿಯಂ ಕಟ್ಟುಗಿಯಲ್ಲದೆ
ಯುಡುಗಿ ಬುಲುಲ ನೋಹಿಲದೇವಂ ||೧೦೩||

ಇಂತಂಗಾಲ ನೆಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಗಿಯಲಾ ನೋವಿನಿಂ ನಡೆಯುಡುಗು
ತಂದು ನೊಂಮ ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟು ಯಿಬಲ್ಲ ಸಿಯಂ ತೆಗೆ
ದಪೆನೆಂದೊಡೆಂದುಜಾಟಂಗೆ ತಂದ ಸುಗಂಧಾನುಬಂಧಿಧೂಪಮಂ ಮು
ಟ್ಟುವೆ ಕರಾಂಬುಜದಿನಂಘ್ರತಳಮನಂಟದೊಡೆ ಯಘಮಂಕುರಿಪುದಲ್ಲದ
ತಿಜವದಿಂ ಪೊಪೆನೆಂದೆನಲಿನಿತಡಿಯಿಡಬಾರದೆಗೈವೆನೆಂಬೆನುತಾತಾಪ
ಮಂ ತಳದು ನಿಂದ ಪಚ್ಚೆಯೊಳ್ಳುನ್ನ ತಚೆಂತಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ಳಾಡಿ

ಮುಖ್ಯಂಗಾಡುತ್ತೋಹಿಲದೇವನ ಮನದಳಲನಾ ಕೃಪಾಕರನಪ್ಪ ಸೋ
ಮನಾಥಂ ಕಂಡು,

ಇನ್ನೀಭಕ್ತನ ದೃಢಭ

ಕ್ತುನ್ನತಿಮಂ ಧರಗೆ ತೋರ್ಪೆನೆಂದಾಸೋಮೋ |

ಶಂ ನಿಲ್ಲದೆ ಶಬರಾಕೃತಿ

ಯಂ ನೆಜ್ಜಿ ಮೃಗಯಾವಿನೋದದಿಂ ನಡೆತಂದಂ ||೧೦೪||

ಹಿಂದೆ ಧನಂಜಯಂ ಪದೆದು ಮಾಪ್ಪಿ ತಪಕ್ಕೆ ಪುಳಿಂದವೇಪದಿಂ

ದಂದು ವಾಹನಂ ಬಿಡದೆ ಬಂದವೋಲೀಶ್ವರನಪ್ರಮೇಯನ |

ಧೋಂದುಕಪರ್ಧನೊಲ್ಲ ಮೊಲವೇಟೆಯನಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದೆ ನಿ

ಪ್ಪಂದಮನಸ್ಕನೋಹಿಲನೊಯ್ಯನೆ ಪೊರ್ದಿದನಂಬುಜಾನನೇ ||೧೦೫||

ಸಾದೋಹಿಲನಂ ಚಂದ್ರಕ

ಪರ್ಧಂ ಪೇಟೆ ಶರಣ ನಿನ್ನ ವದನಂ ತಿಶಿರಂ |

ಪೊರ್ದಿದ ನೀರೇಜದ ವೋ

ಲಿದಪುದಿದೇಕೆನುತೆ ನಲವಿಂ ತಾನೆಂದಂ ||೧೦೬||

ಭಿಲ್ಲವರ ಕೇಳು ಗೋರಿ

ವೆಲ್ಲಭಸೋಮೋಲೇಶ್ವರಂಗೆ ಧೂಪಮನಾಂತಾಂ |

ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆ ದಸಿ ಮುಖುದಡಿ

ಯಲ್ಲಿ ವಲಂ ನಡೆಯಲೀಯದೇವೆನಿದೆಂದಂ ||೧೦೭||

ಎನೆ ಕೇಳ್ದಲೆ ಭಕ್ತನೆ ಮೆ

ಲ್ಲನೆ ತೆಗೆದಪೆನೆಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪೆನಲ್ಪತ್ಪದಮಂ |

ವನಚರ ನೀಂ ಸೋಂಕುವುದ

ಲ್ತಿನಲಾನುಡಿಗಳೆಳ್ಳು ಶಂಕರಂ ಮಗುಟ್ಟಾಗಳ್ ||೧೦೮||

ಲಿಂಗಾಂಗಿಯಾನೆನಲೆ ಶಿವ

ಲಿಂಗಿ ಗಡಂ ನೀಂ ಮದಂಭಿಸಂಸ್ಪರ್ಶನಮುಂ |

ಸಂಗತಮಲ್ತೆ ನಲಿದೆ ಕಂ

ಕಂಗರುವನೆ ಯೆನಲದಕ್ಕ ಮಗುಟ್ಟುಂತೆಂದಂ ||೧೦೯||

ಮುಟ್ಟದೊನ್ನ ಮದಂಪ್ರಿಯಂ ದಸಿಯಂ ನಿವಾರಿಪುದೆಂದೊಡಾ

ದಿಟ್ಟುಗಾಲಬೆಡಂಗನಂದು ವಿರಾಜಿಪಿಕ್ಕುಳದಿಂ ಕರಂ |

ನೆಟ್ಟ ಕಂಟಕಮಂ ದಲೊಯ್ಯನೆ ಕೀಟ ತತ್ಕೃತರಂಧ್ರದಿಂ

ತೊಟ್ಟನೊಕ್ಕುದು ಪೂರ್ವಭುಂಜಿತಭೂತಿ ಭೂತಳದೊಳ್ ಪ್ರಿಯೇ ||

ಇಂತಂಗಾಲೊಳ್ಳುಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಚ್ಛಿ ತೋರ್ಪ ಪೊಸದಸಿಯಂ
ನೊಸೆದಿಕ್ಕುಳದಿಂ ತೆಗೆದೊಂದುನೆವದಿಂದಾಘಾಯದೊಳಗುವ ಮು

ನ್ನಂಡ ವಿಭೂತಿಯನಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂ ತಾಂ ಪದೆದು ಜಗಕ್ಕುಟುಪಿ
ತಚ್ಚಬರಾಕ್ಯತಿಯಾಗಿದೀಶ್ವರನದೃಶ್ಯಮಾಗಿ ಪೋಗಿ,

ಉಚ್ಚವದಿಂ ದಸಿಯಂ ತೆಗೆ

ದಚ್ಚೆಗೆ ಗೋಚರಿಸದೈದಲಾ ಲುಬ್ಧಕನಂ |

ದುಚ್ಚ ಮುಹಿಮೆಯನೆ ಕಂಡಿರ

ದಚ್ಚ ರಿವೆಡುತೋರಿಲಾಂಕನಂದೆತ್ತಿಂದಂ ||೧೧೦||

ಇಂತಚ್ಚರಿವೆಡುತ್ತಂ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಚಿತನರ್ಚನೆಯ ಕಾಲಂ ತಪ್ಪುಗು
ಮೆಂದಚ್ಚವೊಚ್ಚಪೊಸಗಂಪಂ ದೆನೆದೆನೆಗೆ ಪಸರಿಸುವ ಧೂಪದ ಕಾವ
ಡಿಯಂ ಪೊತ್ತುಕ್ಕೊಂಡುಚ್ಚವದಿಂ ಚರ್ಚರವೆತ್ತಿಂದಚ್ಚಿ ಗೊಳಿಪ್ಪ ಸೌರಾ
ಷ್ಟ್ರನಾಲಯಮಂ ಪೊಕ್ಕಾಕಂಬಿಯಂ ತಂದೊಂದುನಿರ್ಮಳಸ್ಥಳದೊ
ಳುಟುಪಿ ಯೆಂದಿನಂದದಿನಂದೊಲ್ಲ ಶುದ್ಧಸ್ವಾನಮಂ ಮಾಡಿ ವಿಭೂತಿ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂ ತಳದತಿವಿಲಾಸಸುಧಾಶರಧಿಯೊಳ್ಳೂಡಿ ಮುಲುಂಗಾಡು
ತ್ತುಂ ಸೋಮಾರ್ಥಚೂಡಸೋಮೇಶ್ವರಂಗೋಹಿಲಧೇವಂ ಮನಂ
ಮುಂಚಿ ಪಳಂಚುವುಂಚಭಕ್ತಿಯಿಂದದಂ ಪೋಡತೋಪಚಾರಪೂಜೆ
ಯಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ, ||

ಓಹಿಲದೇವಂ ವಿಗಳತ

ದೇಹಗುಣಾನೀಕನಮಳಚಾರಿತ್ರಂನಿ |

ಮೋಹಂ ನಿರಹಂ ಪುಣ್ಯ
ಪುಣ್ಯಂ ಸೋಮೇಶನಂ ಸಮರ್ಚಿಸುತೇಸದಂ ||೧೧೦||

ಪರಿತೋಷಂ ಬಡೆದಗಜಾ
ವರಸೋಮೇಶ್ವರನನರ್ಚಿಸುತ್ತೋಹಿಲನಂ |
ದಿರಲೀಕ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮಡಿಗಳ್
ಪಿರಿದುಮಸೂಯಾತಿರೇಕಮು ತಾವ ತಳದರ್ ||೧೧೧||

ಇವನೇಗೈದೊಡಮಾಮು
ತ್ಸವದಿಂ ಸೋಮೇಶನಂ ಸಮರ್ಚಿಸುತ್ತದ್ದಂ |
ಡವಿಧಮನುಜಯಮಿದಕ್ಕುಂ
ಟು ವಿಚಾರಮದೆಂದು ತಮ್ಮಡಿಗಳಂತೆಂದರ್ ||೧೧೨||

ಈತಂ ಶಿವಂಗೆ ಶೂಲಿಗೆ
ಭೂತೇಶಂಗೆಸೆವ ಸೋಮನಾಥಂಗಧಿಕ |
ಪ್ರೀತಿ ಮಿಗೆ ತಂದ ಧೂಪಮು
ನೀತಪದಿಂದಲು ಮದಂತೆ ತೆಗೆವುದೆ ಕಜ್ಜಂ ||೧೧೩||

ನಿಜಮಿವಂ ತಂದೊಲ್ದೀ
ತಜ್ಜಂದ್ರಧರಂಗೆ ಮೋದದಿಂದರ್ಪಿಸುವು |
ದೃಷ್ಟಾರ್ವಗರಂ ಕಳ್ಳೊಡೆ
ಚೇಚರಮಿವನುಚಿದು ಪೋಪನೀಪಟ್ಟಣದಿಂ ||೧೧೪||

ಇದೆ ಬುದಿ ಯೆಂದೊಡನೆ ದು
ರ್ಮದದಿಂ ತಮ್ಮಡಿಗಳೋಹಿಲ ಸೋಮೇಶಂ |
ಗೆರ್ಡೆಗೊಂಡು ತಂದ ನವಧೂ
ಪದ ಕಂಬಿಯನಣಿಯದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೆಗೆದರ್ (ಕಳ್ಳರ್) ||೧೧೫||

ಇಂತು ಧೂಪದ ಕಂಬಿಯಂ ತೆಗೆದಂದು ತಮ್ಮಡಿಗಳ್ಕರಂ
ಸಂತಸಂಭಡೆದೊಂದು ಗೊಂಟೆನೊಳಂದಿನಂತಿರಲೋಹಿಲಂ |

ಕಂತುನೈರಿಯನೊಲು ಪೂಜಿಸಿ ಮೇಣ್ಣುಧೂಪಮನಿಕ್ಕಲೋ
ರಂತಿರೊಪ್ಪುವ ಕೆಂಡಮಂ ಪುಟಮಾಡಿದಂ ತರಳಕ್ಷಣೇ ||೧೧೮||

ಕೆಂಡಮಂ ಪುಟಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವಧೂಮಣಿಪ್ರಿಯನೋಹಿಲಂ
ಪಂಡಚಂದ್ರಧರಂಗೆ ಕೂರ್ತು ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಗರಂ ಮನಂ |
ಗೊಂಡು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಂಬಿಯಿಲ್ಲದಿರಲ್ಕರಂ ಭಯದಿಂದಮು
ಚಂಡವಿಸ್ತಯವಾಂತು ನಿಜ ರಗಾದನುತ್ಪಲೋಚನೇ ||೧೧೯||

ಇನ್ನೀಸೌರಾಷ್ಟ್ರವರಂ
ಗುನ್ನ ತಧೂಪಮನೆ ತರ್ಪನೆಂದೆನಲತಿದೂ |
ರಂ ನಿತ್ಯಾರ್ಚನೆ ತಪ್ಪಿದೊ
ಡನ್ನೆ ಯವೆಂದಂದು ಮಗುಬ್ಬ ನೃಪನಿಂತೆಂದಂ ||೧೨೦||

ಧೂಪದಣೆಗೊಲ್ಲ ಚಂದ್ರಕ
ಲಾಪಂಗರ್ಭಸುವೆನ್ನ ದೇಹಮನೆಂದಾ |
ಭೂಪತಿ ಯಿಂತೆಂದು ಬಿಡು
ಕ್ಕೋಸಳ ಕೇಳ್ವ ಶ್ರಯಿಸಿ ನುಡಿದನುಮೈಳಮಂ ||೧೨೧||

ಅಂ ಕರಮಿಶನಲ್ಲದಿತರಾಶೆಗೆ ಚಿತ್ತಮೆನಿತ್ತೊಡಂ ಮನಂ
ಶಂಕಿಸಿತಾದೊಡಂ ರಸನೆ ಪಂಚಕವರ್ಣಮನೊರ್ಮೆ ಮಾಣೊಡಂ |
ಶಂಕರಭಕ್ತಭಕ್ತಿಪರಸಾದೊಡ ಮೆನ್ನ ಸಮುಲ್ಲಸಚ್ಚರೀ
ರಂ ಕಡು ನಾಲುಗಲ್ಲಾಡೊಡ ಶೂಲಿಗೆ ಸಲೆ ಧೂಪಮೆಂಬಿನಂ ||೧೨೨||

ಎಂದಿತ್ತು ಭಾಷೆಗೊಟ್ಟಿತಿವಿರಕ್ತಿಯಿಂದಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಪ್ಪ
ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಸೋಮನಾಥಂಗೆಭಿವಂದಿಸಿ ಯೆನ್ನೊಡಲಂ ನಿಮ್ಮಗೆ ನಿಜಂ
ಸಮರ್ಪಿಸುವಚ್ಚ ಗುಗ್ಗುಳಕ್ಕೆ ಪಡಿಯಾಗಿ ಕೈಕೊಂಬುದೆಂದು ಪೊಗಬ್ಬ
ಮುಂದೆ ಧಗಧಗಿಸ ಧೂಪಾಂಗಾರದೊಳ್ಕಂಡಿಸಲೆಂದೋಹಿಲದೇವನುದ್ವ್ಯ
ಕ್ತನಾಗಿ,

ಇನಮಂಡಲಮಂ ತಾರೇಗ

ಕನನೊಡವೆರೆವಂತೆ ದರ್ಶಯೊಳ್ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿ |

ಪನಲಂ ಬೊಕ್ಕೊಳಿಹಿಲನೈಪ

ನನಘಂ ತನ್ನಧೈದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದಾಗಳ್ ||೧೦೩||

ಪೊಸಗಂಪಿಂಗೆಬ್ರಹ್ಮಭೃಂಗತತಿಯಾಗಲ್ ತೋರ್ಪ ಧೂಮಂ ವಿರಾ

ಜಿಸುವುತ್ತಂಗಳರಾಗಮಾಗೆ ನವಭಸ್ತ್ರಂ ನಿಟ್ಟಿಸಳ್ಳಡೆ ಜೃಂ |

ಭಿಸುವುತ್ತಿಲಮದಾಗೆ ತದ್ವಿಪುಳಧೂಪಾಂಗಾರವೆಂದೆಂಬ ಶೋ

ಣಸರೋಜಾತದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ ಧರಣಿಪಂ ಬ್ರಹ್ಮಂಜೊಲಬ್ಜನನೇ||೧೦೪||

ವರಜಿಹ್ವಾಂಕುರಮಂ ಕರಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಸತ್ಪಂಚಾಕ್ಷರೀವರ್ಣಮೊಂ

ದಿರೆ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಕಸೋಮನಾಥಪದಪಂಕೇಜಾತಮಂ ಬಿಜದ |

ಪ್ರಿರೆ ಚಿತ್ತಂ ಘಣರಾವೆಯುಕ್ತಘನಘಂಟೋಲ್ಲಾಸಸದ್ವಿಷ್ಣೇ

ತರಹಸ್ತಂ ಪಿರಿದೊಪ್ಪಲೊಪ್ಪಿದನಿಳೀಶಂ ತನ್ನಹಾಜ್ವಾಲೆಯೊಳ್ ||೧೦೫||

ಚಂಚಲತೆ ಪೊರ್ದದಿರೆ ರೋ

ಮಾಂಚನಮಂದಲರೆ ಮಿಗೆ ಮುದಂ ಚೇತನಮಂ |

ಮುಂಚೆ ತದಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆ ಪ

ಳಂಚೆ ನಿಜಾಂಗಮನಿಳೀಶನೊಪ್ಪಿದನಬಲೆ ||೧೦೬||

ವಿಲಸದ್ಭಕ್ತಿ ವಿಜೃಂಭಿಸ

ಲಲರೆ ಮನಂ ತನು ಸುಗಂಧಮಂ ಪಸರಿಸಲಾ |

ಜ್ವಲನದೊಳೊಳಿಹಿಲನೆಸೆದಂ

ಚಲಿಸದೆ ತದ್ಗ್ನಿ ಪಕೇಣಿಯೆನಿಸಿ ಶಶಿವದನೇ ||೧೦೭||

ಇಂತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪಿಡಿದ ಧೃಢವ್ರತಕ್ಕೆ ಡರಸಿದಂತೆ ಕಡುಗಂಪ
ಮರ್ವ ಧೂಪದ ಪಡಿಗೆ ಯೆಂದು ತನ್ನೊಡಲನರ್ಪಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಕಿಡಿಗಡಣ
ಮನೆಡೆವಿಡಿದುಗುಳ್ಳ ಕೆಂಡದೊಳ್ಳೊಂಡಿಸಿ ಮನಂಗೊಳಪೊಳಿಹಿದೇವನ
ಮನನಿಷ್ಠೆಯನಾಕೃಪಾಕರನಪ್ಪ ಸೋಮನಾಥಂ ಕಂಡು ಮೆಚಿ ಪ್ರಸ
ನ್ನನಾಗಲೆಂದುದೊಳೊಗಿಸಿ,

ಸಸಿವಟ್ಟಂ ಕೋಟೆಯಂ ಕೀರ್ಪಿಡಿಸುವಮುಳನಾಂಗಪ್ರಭಾಸಂಚಯಂಚುಂ
ಬಿಸಿ ಸರ್ವಾಶಾಂತಮಂ ಮಂಜುಲಘಟಿಕಂಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಣೇತ್ರಂ
ಲಸದುದ್ಯನ್ನಿಲಕಂಠಂ ಶಶಿಕಲಧರಂ ಕೃತ್ತಿವಾಸಂ ಪಿನಾಕಂ
ವಸುಧೇಶಂಗಳೋಹಿಲಂಗಳ್ವಯನತಿಮುದದಿಂ ತೋಜಿದಂ ವಿಶ್ವರೂಪಂ ||

ಇಂತಮುಳನಮೂರ್ತಿಯನಾ

ದಂ ತೋಜಿದ ಸೋಮನಾಥನಂ ಕಂಡಾತಂ |

ಸಂತಸದಿಂ ಪೊಗಳಲುಮಾ

ಕಾಂತಂ ಕೂರ್ತೋಹಿಲಂಗೆ ಮೆಗುಚ್ಚುಂತೆಂದಂ ||೧೦೯||

ಮೆಚ್ಚಿದೆನೋಹಿಲ ನಿನ್ನಯ

ನಿಜ ಟದುರುಭಕ್ತಿಗೆಂದು ಕೈವಿದೊಲ್ಲಂ |

ಚಚ್ಚಂದ್ರನೊಳ ಯಾತಂ

ಗುಚ್ಚ ವದಿಂದಿತ್ತನಧಿಕಗಣವೆರಪದಮಂ ||೧೧೦||

ಗಣಪದಮಂ ನೆಗಟ್ಟೆ ವಡೆದೋಹಿಲಧರಾಧಿಪಂಗೆ ಕೊ

ಟ್ಟಣಿಮಹದಾದಿಸರ್ವಗತನಾಗಲದ್ವೈಮನ್ವೈದಲೀಗಳೊ |

ಳಣಿಕೆಗಳಂಬುವಾದ ಮುದದಿಂದ ಪೋದಪೆನೊರ್ವನುಲ್ಲಸ

ದ್ವೈರವೆಣೆಟಕಾಕಲಿತವಾಮಕರಂ ಮೈಗಣಬಕೇಕ್ಷಣೀ ||೧೧೧||

ಈಸನನಾಯಸಂ ಬಡೆದು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿ ಯೋರ್ವನೆ ಕಂಗಳೊಪ್ಪ ಕೈ

ಲಾಸಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಸ ನೈಪನೋಹಿಲನುದ್ವೈಚರಿತ್ರಮಂ ಮಹೋ |

ಲ್ಲಾಸದಿನಂದು ತನ್ನ ಸತಿಗೊಲ್ಲು ಸುರುತ್ತೆಸೆವುದ್ವೈಟಾಂಕದ್ವೈ

ದ್ವೈಸಸುಧಾಂಶುಮೊಳ ಸಲೆ ರಕ್ಷೆಪುದೆನ್ನನೆ ಯಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ ||೧೧೨||

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಸುರಾಸುರಕದಂಬವಿಜೃಂಭಿತಮಕುಟತಟಘಟಿತನವರತ್ನ ಪುಂಜಸಂ

ಜಾತಪಿಂಜರಿತಮಂಜುಳಮಯೂಖಮಂಜುರೇರಿಂಜಿತಶ್ರೀಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಪಾ

ವನಪದನಬೋಜ್ಜಳಿತಪ್ರಭಾನ್ವಿತಂ ದ್ರುಂಧ್ರಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕಾಪಟಲ

ಪಟುಲಂಪಟಚಕ್ರೋರಾಯವಾಣಮಾನಸ ಶ್ರೀಸೋಮರಾಜೇಂ

ದ್ರವಿರಚಿತಮಸ್ತಕರ್ಣಟಕಶೃಂಗಾರಸಾರಮಹಾಪ್ರಬಂ

ಧದೊಳ ಓಹಿಲಚಾರಿತ್ರವರ್ಣನಂ ವಿಕಾಡಶಾ

ಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದು

ಹ ನ್ನಿ ರ ಡ ನೆ ಯ ಆ ಶ್ವಾ ಸಂ .

ಶ್ರೀಪಾರ್ವತೀಶ ಲೋಕಕೆ
ಪೋಪ ತದೋಹಿಲದೇವನ ಚಾರಿತ್ರಮನೋ |
ಲೋಪಳ ಪೇಷುತ್ತ್ವ ಸದಂ
ಭೂಪಾಲಕತೀಲಕನುದ್ಭಟಕ್ಷತಿಪಾಲಂ || ೧೧ ||

ವಾಕ್ಯ ತ್ವಕ್ ವಿಮೂರನಂ ನಿರಘನಂ ನಿರ್ಮಾಯನಂ ನಿತ್ಯನಂ
ದಿಕ್ಲೋಜ್ವಲನಂ ಸುರೇಂದ್ರಮುಖದೇವಸ್ತುತ್ಯನಂ ಕೂರ್ತು ಸ |
ಮೃಚ್ಛಿ ದ್ರೂಪನನೈದೆ ಮೆಚ್ಛಿ ಸಿ ಲಸತ್ಕೈಲಾಸಕೋರ್ವಂ ಸುಧಾ
ರುಕ್ಮಾಡಪ್ರಮಥತ್ವಮಂ ಪಡೆದು ಪೋಸಂ ತನ್ನೃಪಂ ಮಾನಿನೀ || ೧೨ ||

ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪನನಾದಂ
ಮೆಚ್ಛಿ ಸಿ ಕೈಲಾಸಕೋಹಿಲಂ ತಾನೋರ್ವಂ |
ಚಚ್ಛ ರಮೈದಲ್ಕಂಡಾ
ನುಚ್ಛ ವದಿಂ ಕಂಡು ನಕ್ಕನಂಟುಜಾಯತನೇತ್ರೇ || ೧೩ ||

ಎಂದಿಂತೋಹಿಲದೇವನುನ್ನತಚರಿತ್ರಮನುಸಿದುರ್ ನಕ್ಕ ಕಾರ
ಣಮಂ ಪೇಷು ತದುವೀಪಾಲನಾಲಾಪಮಂ ಲೀಲೆ ಮಿಗಲಾಲಿಸಿ
ಮಗುಬ್ಬು ದ್ವೈರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂಗಾಸೌಂದರಿ ಮುಕುಳತಕರ ಸರೋ
ಜೆಯಾಗಿ,

ಮನ್ಮನವೆಂಬ ತಾವರೆಗೆ ಭಾಸ್ಕರ ಕೇಳೆ ಶಿವನಂ ಮಹೇಶನಂ
ಜನ್ಮವಿದೂರನಂ ಪರಮನಂ ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಛಿ ಸಿ ಶಂಭುಲೋಕಕು |
ದ್ಯನ್ಮುದದಿಂದೆ ಪೋಪನವನೀಕ್ಷಿಪೆನೀಗಳ ತೋಷಿನ್ಮಲ್ವಲಂ
ಸನ್ಮತಿವಂತೆ ಸೌಂದರಿಗೆ ತೋಷಿದನೋಹಿಲನಂ ನೃಪಾಲಕಂ || ೧೪ ||

ಅದೆ ನೋಡಗ್ಗದ ಗುಗ್ಗುಳಕ್ಕೆ ಪಡಿಯೆಂದಿತ್ತಂಗಮಂ ವಹ್ನಿಗೊ
 ಲೈದೊಗೊಂಡೀಶ್ವರಲೋಕಕೊರ್ವನೆ ನಲಂ ಪೋದವ್ವನೆಂದೆತ್ತಿ ಹಾ
 ಸ್ತದೆ ತೋರ್ಪಾತನನುಜೆ ಯಂ ಪಡೆದು ಬಾನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಕಡೆ ತೋ
 ಣುದುದಂದೋಹಿಲನಚ್ಚ ಮೂರ್ತಿ ನಿಡುಗಣ್ಣಾಪದ್ಮ ಪತ್ರಾಕ್ಷಿಯಾ ||೫||

ಭುವನಾಧಿಪನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
 ಜವದಿಂ ಕೈಲಾಸಕೊಲ್ಲ ತಳವೋಹಿಲನಂ |
 ಸವಿಲಾಸಂಬಡೆದೀಕ್ಷಿಸಿ
 ಯುವತೀಮಣಿ ಪೆರ್ಚಿ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ ದಳಾಗಳ್ ||೬||

ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ ಮಗುಬ್ಬ ಭಕ್ತಿಯಿ
 ನೊಯ್ಯನೆ ನಿತ್ತಂದು ನೆಗಟ್ಟಿ ಸಂತಸದಿಂದಂ |
 ಕೈಯೈತ್ತಿ ಮುಗಿಯುತುಂ ಮಿಗೆ
 ರೈಯ್ಯಮೆನುತ್ತುಧರ್ಮಸುತ ಶೋಭಿಸಿದಳ್ ||೭||

ನೆಗಟ್ಟಿ ಟ್ಟಿಹಿಂದೆ ನಿಟ್ಟಪ
 ಳಗಲದೆ ಕೀರ್ತಿ ಸುವಳುಬ್ಬ ವಳ್ಳಣಿವಳ್ಳಳ್ |
 ಮುಗಿವಳ್ ಸಂತಸಗಡಲೊ
 ಳ್ಗೆ ತೇಂ ಕಾಡುತ್ತುನಾಸುಧರ್ಮಜೆ ಯೆಸೆದಳ್ ||೮||

ಇಂತುರುಭಕ್ತಿಯಿನೋಹಿಲ
 ನಂ ತಳ್ವದೆ ನೋಪ್ಪ ಸತಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ತದ್ಗುಳ್ |
 ಕಾಂತೋತ್ತಮನುದ್ಭಟಾಂಕ
 ನಿಂತೆಂದಂ ಮಂದಹಾಸಭಾಸಿತವದನಂ ||೯||

ಬಿಡು ಬಿಡು ಕಾಂತೆ ಯೇನನೊಸೆದೀಕ್ಷಿಪೆ ತಾನಿಮ ಚೋದ್ಯಮೆಂದು ತ
 ನ್ನೊಡಲನದಗ್ನಿಗಿತ್ತು ಗಣನಾಥಪದಕ್ಕಿ ರೆದೊರ್ವನೊಲ್ತೆಯಿಂ |
 ನಡೆವನನೆಂದೆನಲ್ಮು ಣುದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸೌಂದರಿ ನಲ್ಲನಾಸ್ಯಮಂ
 ಪಿಡಿವಳುಮೇಶಲೋಕಕುಸುರಿಂತುಟು ಪೋದವರಾರ್ ಧರಿತ್ರಿಯಾಳ್ ||೧೦||

ಎನೆ ಕೇಳೋದಿಪಳ ವಚನ
 ಕೃನುರಾಗಂ ತಳದು ಕೇಳು ಪೇಜ್ಜಿವೆನೆಲೆ ಕಾ |
 ಮಿನಿ ಯಿತನೆಯಧಿಕನೊ ಯಿ
 ಶನಲೋಕಕೆ ಸುಖದಿಮಿದುರ್ ಪೋದರ ಕಥೆಯಂ ||೧೧||

ನುತಸೌರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕಂಗಳದೀರಾಜಬ್ಧ ಮಾಧೂಪಸಂ
 ತತಿಯಂ ತಂದೊಸದಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೆ ತನುವಂ ತದ್ವದ್ವಿಗಿತ್ತೊರ್ವನುಂ |
 ನತಕೈಲಾಸಕೆ ಪೋಪನೇಂ ಘನನೆ ಕೇಳುಂತಾದ್ವಯಂಗೂಡಿ ಸಂ
 ತತಮುಂ ಭೋಗದೊಳದುರ್ ನಂಬಿ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆದನೆ ಕೋಮಲೇ ||

ಶಿವರೂಪಂ ಶಿವನೆಂದು ನಂಬಿ ಸತಿಯಂ ಕೂರ್ತಿತ್ತು ತಾಂ ಶೂಲಿಗು
 ತ್ಸವದಿಂದಂ ಪಿತೃವಾಗಿ ಸರ್ವಜನಮೆಲ್ಲಂ ಕಂಡು ಕೊಂಡಾಡೆ ತ |
 ದ್ಭುವತೀರತ್ನ ಸಮೇತಮೈದನೆ ವಲಂ ಶ್ರೀಸಿಂಧುಬಲ್ಲಾಳಭೂ
 ಧನಂ ಬಾಂಧವಜಾಲಮಂದು ಮಧುಲಿಷ್ಠಾಲೋಲ್ಲಸತ್ತುಂತಳೇ ||೧೨||

ನೆಗಜ್ಜುದ್ಯಚ್ಛಿ ವಮೂರ್ತಿಗೀಯೆ ಸತಿಯಂ ತದ್ಬಾಂಧವಶ್ರೇಣಿ ಬಂ
 ದು ಗಡಂ ತಾಂ ಬಿಡದಟ್ಟ ಮುಟ್ಟ ಕವಿಯಲ್ ತನ್ನಿತ್ತರಂ ತೀರ್ಚಿ ಮೇ |
 ಣಗಜಾನಾಥನನ್ನೈದೆ ಮೆಚೆ ಸಿ ಕರಂ ತತ್ಕಾಂತೆಗೂಡೊಲ್ದಿದ
 ಪ್ಪಗೆಯಂ ತಾಂ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆದನೆ ಸುಧಾಸಂಜಾತಬಿಂಬಾಧರೇ ||೧೩||

ಸಸಿವಚ್ಛಂಗೆಂದು ತಂದಂದಿರಿಸಿದಲರ್ಗಳಂ ನಾಡೆ ಕೊಂಡಾಡೆ ತಾಂ ಪಾ
 ಸಿಸಿ ತಂದೋಹೋ ಯೆನುತ್ತುಂ ನಿಗೆ ಚರುತೋಣಿಯಾಂಡಂ ಲಸ
 ದ್ಭಾಷಮಂ ಛೇ |

ದಿಸಲಾತಂ ಶೋಕಿಪಾ ನಲ್ಲಳ ವರಕರಮಂ ಕೊಯ್ದು ಸರ್ವೇಶನಂ ಮೆ
 ಚ್ಚಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತತ್ಕಾಂತವೆರಸು ಕಳಚೆಂಗಂ ವಲಂ ಪೊದುದಿಲ್ಲೇ ||

ಮುದುವೆಗೆ ಬಂದ ನಿಬ್ಬಣಿಗರುಚ್ಚ ವಮೊಬ್ಬ ಕನಲ್ದು ಪೋಗೆ ಬೇ
 ಡಿದೊಡುಬಿ ಕೊಯ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಮೂರ್ತಿಗೆ ಪುತ್ರಿಯ ಕೇಶಸಾಶಮಂ |

ಮುದಮನೋರಥೇ ಶೂನ್ಯಗಳಾಯಂ ಸತಿ ವಲ್ಲಭೇ ಮೇಣವರ ರಠ
ಸದಮಲಮಾನಕಂಜರನುಮೇಶನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದುದಿಲ್ಲಲೇ ||೧೬||

ಎಂಜಲ ಪುಳಯಂ ಕಳುಪಿ ನಾಡೆ ವಿರಾಜಿಪ ಭೀಮನಾಥನಂ
ತಾಂ ಜವದಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ತತ್ಪತಿ ಭೀಮಿಗೂಡಿ ಲೋಕ |
ಕಂ ಜಯನಾಥಮಂ ನೆಗಜಲೊಂದಿನಿಸಾಯಸಮಿಲ್ಲದೈದಳೇ
ಮಂಜುಳಚೋಳಿಯಕ್ಕನುಮಯಾಣ್ಣನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಲೋಲಲೋಚನೇ||

ಪ್ರಿಯನಂ ಕೂಡುವ ತಾಣದಲ್ಲಿ ತಲೆಗಿಂಪಂ ಮಾಡಿ ತಾಂ ಲಿಂಗಮಂ
ದ್ವಯಭಾವಂ ಸಲೆ ಪಿಂಗಿದಚ್ಚ ಸುಸಿಲೊಳ್ಳಂ ಶಂಕರಂಗಿತ್ತನಾ |
ಮಯನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ನಿಂಬಿಯಕ್ಕನೊಲವಿಂ ಕೈಲಾಸಮಂ ನಾಡೆ ಸೂ
ಜಿಯನೊಲ್ದಿಯಳ ಯೆಚ್ಚನಂಬರೆಗಮಾ ಪೌರಗ್ ಪದ್ಮಾಸನೇ ||೧೭||

ನಗವೃಂದಾಧಿಪಕನ್ಯಕಾಧಿಪತಿಗಾದಾತುತ್ತುತ್ತಿಂಗೆ ಮೆ
ಲ್ಲಗೆ ಕೂರ್ತರ್ಪಿಸುತಿರ್ದದೊಂದುದಿನಸಂ ಶ್ರೀಲಿಂಗಮಂ ನಿಟ್ಟಸ
ಲ್ಪೊಗಲಡ್ಡಂ ತಿನಿದಿರ್ದರಂ ಶಿವಪುರಕ್ಕಾಭಕ್ತರಂ ಕೊಂಡು ಲೀ
ಲೆಗಡರ್ಪಾಗಿರೆ ಪೋಗನೇ ಸುರಗಿಚ್ಚಾಡಯ್ಯ ಚಕೋರೇಕ್ಷಣೇ ||೧೮||

ಮೊಲಿಂದಂ ಲಿಂಗಮಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪದೇನಿಶಂ ಪೂಜೆಗೈದುಲ್ಲಸದ್ಗೋ
ಗಣಸುಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕಂ ರಚಿಸುತುಮಿರಲೊಂದುಂ ದಿನಂ ಬಂದು ಕಂಡು |
ಲ ಣಕೋಪಂಜೆತ್ತು ತಲ್ಲಿಂಗಮೆದಚ್ಚಿನಮಾತಂದೆಯಂ ಹಿಂಸೆಗೈದಾ
ಬ್ಬ ಹ್ವಣದೊಳ್ ಕೈಲಾಸಕಾಗೋಸಮಿತಿವರಸು ಚಂಡೇಶನೇಂ ಪೋದು
ದಿಲ್ಲೇ ||೨೦||

ತನ್ನಯ ದೇಶದೊಳ್ ನೆಗಚ್ಚಿ ಸರ್ವಜನಕ್ಕನುರಾಗಮಿತ್ತು ಮೇ
ಣುನ್ನ ತಶಂಭುಭಕ್ತರನ ಮಾಡಿ ಬಚ್ಚಕ್ಕಗಜೇಶ್ವರಂಗೆ ಲೋಕ |
ಕಂ ನೆಜ್ಜಿ ಮೆಚ್ಚಲಂದು ಗುರುವಾಗಿ ವಲಂ ನಿಖಿಲಪ್ರಜಾನ್ವಿತಂ
ಸನ್ನುತಮೋದದಿಂ ಕಲಿಗಣಂ ಗಣನಾಥಪದಕ್ಕೆ ಪೋಗನೇ ||೨೧||

ವಿನುತೇಚ್ಛಾನ್ನಮನಿಕ್ಕೆ ಜಂಗಮಚಯಕ್ಕಂದೀಶ್ವರಂ ಬಂದು ನಂ
ದನನಂ ಬೇಡೆ ತದುಲ್ಲಸತ್ತನುಜನಂ ಕೊಂಡಟ್ಟ ಕೂರ್ತಿಕ್ಕಿ ಶ |
ವನ ಚಿತ್ತಂಬಡೆದುಂಚಕಂಚಿಯ ತೊಳಪ್ಪೇಳ್ಳೀರಿಯಂ ಕೊಂಡು ಪೋ
ಗನೆ ಕೈಲಾಸಪುರಕ್ಕೆ ತೋರ್ಪ ಸಿರಿಯಾಳಂ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಾನನೇ || ೧೦

ಸ್ವಪಚೈಯ್ಯಂಗಳನೊರ್ಮೆ ಕಂಡವರ ಚಾರಿತ್ರಕ್ಕೆ ಮೇಣ್ಣೆಚಿ ಕೂ
ರ್ತುಪದೇಶಂ ಬಡೆದಲ್ಲಿ ನೀಗೆ ಭವಿಜನ್ಮನೀಕಮಂ ಶುದ್ಧರಾ |
ಗಿ ಪಿನಾಕಾಂಚಿತಪಾಣಿಯಂ ಬರಿಸಿ ತಾಂ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಚತ್ತೀಸಚಾ
ರುಪುರಂಗೂಡಿ ಸುಸಾಮವೇದಿಗಳದೇಂ ಕೈಲಾಸಕೇನೈದರೇ || ೧೧ ||

ಸಮುದಂ ಸೌಂದರಭೂಷಣಾರ್ಣನ ಸುಲೋಕಕ್ಕೆ ದಲುತ್ತುಂಗವಿ
ಭ್ರಮರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಿನೆಟ್ಟ ವಕ್ಕರೆಯ ಜಾತ್ಯಶ್ವಂ ಪಯಿಲಚ್ಛಾಸಿಂ |
ಕ್ರಮದಿಂದೆಟ್ಟು ಬೇ ಕೂಡೆ ತಾನಿರದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕಲಂಪಾಂತು ಚೇ
ರಮನೇಂ ದಾಟಿಯನಿಕ್ಕನೇ ಕದಳಿಕಾಸ್ತಂಭೋರುವಿಭ್ರಾಜಿತೇ || ೧೨ ||

ಹರನಿತ್ತಾಯುಷಮಂತು ಪರ್ವಿರಲುಮಾಪ್ರಾಣೇಶನಂ ಪೂಜೆಗೈ
ದುರುವೋದಂಬಡೆದಂದು ಮೆಚಿಸಿ ವಲಂ ನೂರ್ವತ್ಸರಂ ಧಾತ್ರಿಯಂ |
ಪೊರೆದಂತಾನವಲಕ್ಷದೇಶಮನಲಂಪಿಂ ಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಭೂ
ಧರಕೇಂ ಪೋಗನೆ ರಾಜರಾಣ್ಯಳಯರಾಜಂ ರಾಜಬಿಂಬಾನನೇ || ೧೩ ||

ಆಯಾಸಂಬೊಗದಾದ ಸುರ್ದನಿಶಮುದ್ಯುತಸೌಖ್ಯದಿಂ ಮೇಲೆ ಭೂ
ಗೋಯೋಷಿತ್ತು ಬಂಧುಸೈನ್ಯಸಹಿತಂ ಸರ್ವೇಶಲೋಕಕ್ಕೆ ಸು |
ಸ್ಥಾಯಾನಂದದೆ ಪೋದ ಭಕ್ತರಿರಲಂತಿತಾಯಾಸಂ ಬಟ್ಟು ಮೇ
ಣ್ಣಾಯಂಗೊಟ್ಟುರುಧೂಪವಹ್ನಿಗಿರದೊರ್ವಂ ಪೋಪನೇಂ ಪೂಜ್ಯನೇ ||

ಎಂದಿತು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಭವನಂ ಮೆಚಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಪೋದರೆಂಬರ್ಶರಣರ ಕಥೆಗಳನೋಹಿಲನಂ ಕುರಿತು ಪೇಟ್ಟ ತತ್ಕುಮಾರ
ಪಾಲಘೋರ್ಜರನಾಲಾಪದ ಕಟಕಿಯನಾಸೌಂದರವತಿ ಕಂಡು,

ಆತಂ ನಿಷ್ಕಾಮಿ ನಿಂ ಕಾಮುಕನತುಳವಿರಕ್ತಂ ದಲಾತಂ ಸರಕ್ತಂ
ಖ್ಯಾತಕ್ಷೋಣೀಧವಂ ನಿಂ ವಿಗತವಿಪ್ರಯನಾತಂ ಕರಂ ನಿಂ ಸಮಂ |
ದ್ಯೂತಕ್ರೀಡಾಭಿಷಕ್ತಂ ನಿನಗುಣ ನೆಗಟ್ಟಾಭಕ್ತನಂ ಪೊಲ್ಲಗೈದೀ
ಮಾತಿಂದೇಂ ಸಿದ್ಧಿಯಾದತ್ತೆನೆ ಮಗುಟ್ಟು ನೃಪಂ ಕಾಂತೆಗಿಂತೆಂದನಾಗಳೆ ||

ಸತಿ ಕೇಳೈಲ್ಲಣನೆಂಬನೊರ್ವ ಕವಿ ಕಾಮಾಸಕ್ತನೇನಲ್ಲವೇ
ಕ್ಷೀತಿನಾಥಂ ಮನುಜೋಳನಲ್ಲವೆ ವಿರಾಜನ್ನೂರ್ವಿಸೈನಾರಿ ತಾ |
ನತುಳದ್ಯೂತವಿನೋದಿಯಲ್ಲವೆ ಯವರೆ ತತ್ತ್ವದೊಳ್ಳೂರ್ತು ಸಂ
ತತಮಿದೇಂ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆದರೆ ಲಸದ್ವೀಣಾಸದ್ಯ ಗಾಳಿ ನೀ ||೨೪||

ಎಂದಿಂತು ಪೇಟ್ಟನುದ್ಭಟಕ್ಷೀತೀಂದ್ರಜಂದ್ರಮನಾಲಾಪಮಂ
ಕೇಳ್ದನಂದಮಂ ತಾಳ್ದು ಮಗುಟ್ಟಾಸೌಂದರವತಿ ತನ್ನ ಪಾಲಂಗೆ
ಮುಕುಳತಕರಸರೋಜೆಯಾಗಿ ,

ಧರಣೀಧವ ಪೇಜಿನಗಾ

ವರಮೆಲ್ಲಾಜೋಳಮೂರ್ವಿನಯನಾರಿಗಳಂ |

ಬರ ಚಾರಿತ್ರಮನೆನೆ ತ

ತ್ತರುಣೀಮಣಿಗುಟ್ಟಟಾಂಕನೊಲಿಂತೆಂದಂ ||೨೫||

ಕಾಂಕ್ಷೆಯೇತರವಾಣಿ ಕೇಳೆ ಬಿಡದಲಂಪಂ ತುಳ್ಳುತುಂ ಭಾರತೀ
ಪೀಠಾಖ್ಯಂ ಪುರವೊಂದು ರಂಜಿಪುದು ಕಾಶ್ಮೀರಾವನೀಮಧ್ಯದೊಳ್ |
ಪಾಠಿನಧ್ವಜರಾಜಿರಾಜಿತಸಮುತ್ತುಂಗಾಂಕಮಾಲೋಲ್ಲಸ
ತ್ಪಾಠಾಸಕ್ತನಿತಂಬಿನೀಜನಮುತೋದ್ಯದ್ರಮೃಹವೈತ್ಯರಂ ||

ಆಜೃಂಭತ್ತುರಕೀತ್ವರಂ ಪ್ರವರಸೇನಂ ತನ್ನ ಪಾಪಂ ದ್ವಿಜಂ
ರಾಜತ್ಸೂರಿಸುರ್ವಾಭಟ್ಟನೆನಲಿರ್ಪಂ ತದ್ವಿಜಾತೋದ್ಭವಂ |
ರಾಜೋತ್ತಂ ನ ಭಕ್ತನಾತಕವಿರಾಜಂ ಮೆಲ್ಲಣಂ ತೀಕ್ಷ್ಣರು
ಕ್ತೇಜಂ ರಾಜಿಪನಂಗಮಂ ಪಡೆದನಂಗಂಬೋಲ್ಕು ರಂಗೇಕ್ಷಣೇ ||೨೬||
ಕಂಜಜಾತಸದ್ಯಗ್ವಜೋವಿಭವೋನ್ನತಂ ಕವಿಮೆಲ್ಲಣಂ
ಮಂಜುಯೌವನಮಂ ಕರಂ ತಳದುಲ್ಲಸದ್ಭವನಲೀಲೆಯಿಂ

ರಂಜಿಸಲ್ಪಿ ಜತಾತನಾದ ಸುವರ್ಣಭಟ್ಟಕನ್ಯಾದಿದಂ
ತಾಂ ಜರಾಭಿಹತಾಂಗನಾಗಿ ಸುರೇಂದ್ರಲೋಕಮನಂಗನೇ ||೩೬||

ಸುವರ್ಣಭಟ್ಟಂ ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆದಲು
ತ್ಸವಂ ಮಗುಟ್ಟಾ ತನ ಕಾಯಮಂ ಚಿತಿ |
ಪ್ರವದ್ವಿ ಗಂದರ್ಪಿಸಿ ಮಲ್ಲಣೋಲ್ಲಸ
ತ್ಕವೀಂದ್ರನಿರ್ದಂ ಘನಶೋಕದಿಂ ಸತೀ ||೩೭||

ಸುರವರಪುರಿಗಯ್ಯಂ ಪೋದನೋ ವೋ ಯನತ್ತಿ
ದಿರಲದು ಪರಿಯಲ್ತ ತ್ತಾ ತಲೋಭಾರ್ಜಿತಾರ್ಥೋ |
ತ್ಕರಕೊಡನಧಿಪಂ ತಾನಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದಂ
ಫಿರಿದಮರ್ದೆ ಸದಿದ್ಧಂ ಮಲ್ಲಣಂ ಮಂಜುವಾಣೇ ||೩೮||

ಕೋಟಿಮೂರ್ತಿನಿಪ್ರಲೆಕ್ಕದರ್ಥಗಾಣ್ಣನಾಗಿ ನ
ಲ್ಪೋಟಕೊಳ್ಳನೀವ ಯಾವನಾತಿರೇಕಮಲ್ಲಣಂ |
ಪಾಟಿಯಿಲ್ಲದುಂಜಚಾಗಿಯೊಪ್ಪಿದಂ ತುಷಾರದು
ಗೊಟ್ಟಪಾದಪಂಕಜಾತಪೂಜಿತಂ ಮೈಗೇಕ್ಷಣೇ ||೩೯||

ವಾಣಿಗೆ ಜಾಣಿನೊಳುದ ಮ
ಬಾಣದವಂಗಮರ್ದೆ ಮೂರ್ತಿಯೊಳ ದ್ರಂಗ |
ಕ್ಷೀಣಕಳಯೊಳ್ ಗಳ್ಳುಣಿ
ಕಾಣಿಸಲಾಮಲ್ಲಣಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದ್ಧಂ ||೪೦||

ಪೂಗಣೆಯುಂ ಸಾವಯವಕ
ನಾಗಿ ಶಿವಾಧವನನರ್ಚಿಸಲ್ಕೆಂದಿರದು |
ದ್ಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡೆತ್ತಂದವೊ
ಲಾಗರುವಂ ಮಲ್ಲಣಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿದ್ಧಂ ||೪೧||

ಕೈರವನೇತ್ರಯುರ್ಲಲಿತಚಂದ್ರಮನೇಂದು ಸರೋಜವಕ್ತ್ರಯು
ರ್ವಾರಿಜಮಿತ್ರನೆಂದು ಕಿಸಲಾಧರೆಯರ್ನವಚೈತ್ರನೆಂದು ಶೃಂಗ |

ಗಾರಸುಯೋಗಿಯಂದುಚಿದಮಿಂಡಿಯರಾವೆಗವೊಬ್ಬ ನೋಡಲಾ
ಚಾರುವೆಚೋವಿಲಾಸನಿಧಿ ರಂಜಿಸುವಂ ಕವಿಮಲ್ಲಣಂ ಪ್ರಿಯೇ ||೩೮||

ಇಂತೊಪ್ಪುವೆ ಮಲ್ಲಣನೊ
ಲ್ವಂತಾಪುರಿಗಾಣ್ಣನಾದ ವಿಜಯೇಶ್ವರನಂ |
ಸಂತಸದಿಂದರ್ಚಿಸಲೋ
ರಂತಿರೆ ದೇಗುಲಕೆ ಬಂದನಂಬುಜವದನೇ ||೩೯||

ಬಂದು ವಿಜಯೇಶನುರುಮೆಣಿ
ಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತೋಳಪ ಲಿಂಗಮನಾ |
ನಂದದಿನರ್ಚಿಸುತ್ತೊಪ್ಪಿದ
ನೊಂದುದಿನಂ ಸಕಲಸುಕವಿನಿಕರನಿಳಿಂಪಾ ||೪೦||

ವಿಜಯೇಶ್ವರನಂ ರಿಪುಕವಿ
ವಿಜಿಗೀಷುವೆನಿಪ್ಪ ಸುಕವಿಮಲ್ಲಣದೇವಂ |
ಭಜಿಸಲ್ಪಲ್ಲಣಿ ಗಜಕುಂ
ಭಜಿತಸ್ತನಿ ಬಂದಳಾಶಿವಾಲಯಕಾಗಳೆ ||೪೧||

ನಡೆತಂದಾವಿಜಯೇಶನಂ ಜ್ವಲಿಸರತ್ನಾ ಗಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಂ
ಘಡಿಸಿದುನ್ನತವಾದ ಮೇಳದೆಯೊಳೆ ಶಾಂತಂಗೆ ತನ್ನೈತ್ಯಮಂ |
ಬಿಡವಾನಂದದಿನಂದು ತೋಪಿಸುವ ತತ್ಪದ್ವಾಕ್ಷಿಯಂ ಕಂಡು ತ
ನ್ನೊಡಲಂ ಮಲ್ಲಣಿಗಿತ್ತನಂಗಜಶರಕ್ಕಂಭೋಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣೇ ||೪೨||

ಪೂವಾಧೀಶನ ಪಾದಪಂಕರುಹಮಂ ಪೂಜಿಪ್ಪದಂ ಬಿಟ್ಟು ಮ
ಲ್ಲಣದೇವಂ ಬೆಟಗಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರಲೆ ನರ್ತಿಪ್ಪ ತತ್ಕಾಂತ ಮು |
ಲ್ಲಣಿ ಯಾನೀಪನೊಬ್ಬ ನೋಡಿ ಮನಮಿಕ್ಕಲ್ಕಂಡು ಮೇಣಿವರು
ಬ್ಬಣಭಾವಜ್ಞ ಯರೈದೆ ಕೂಡಿಸಿದರೊಬ್ಬಂದಾತ್ಮಮಿತ್ರರ ಪ್ರಿಯೇ ||೪೩||

ಓರೊವೊರ್ತಮಗಳಿಸಿದ
ಸಾರಸಲೋಚನೆಯನಾಸುಕವಿಮಲ್ಲಣನಂ |

ಚಾರುಭವನಕೈ ತಂದುಜಿ

ನೇರಿಸಿ ಬೀಜೈಂಱು ಪರಿದರಾಪ್ತರ್ ಸಖಿಯರ್ ||೪೪||

ಕೆಳಯರ್ಪರಿಯಲ್ ಸ್ವರವಿ

ಹೃಳಮಲ್ಲಣದೇವಮಲ್ಲಣಿಯರತಿಕೌತೂ |

ಹಳಕಾಮಕೇಳಿಯೊಂದ

ಗ್ಗಳಬರ್ಧಂ ತಾವ್ ನಗ್ಗು ದಮುರದದಿಂದಂ ||೪೫||

ಅಹರ್ನಿಶಂ ತಪ್ಪಿ ಯರಾವಗಂ ಸರೋ

ರುಹಸ್ತಿ ತೇಂದಿಂದಿರಯುಗ್ಗದಂತೆವೋ |

ಮ್ಲಹೋಲ್ಲಸನ್ಮನ್ಮಥಕೇಳಿಯಿಂದೆ ರ

ತ್ನಹಮ್ಯುದೊಳ್ಯುಭಿಸಿದಮ್ಯುಗೇಕ್ಷಣೇ ||೪೬||

ಇದು ಪಗಲಿದು ನಿಶೆಯಂದೆಂ

ಬುದನಜಿಯದೆ ಜನಕಸಂಚಿತಾಗಣಿತಾರ್ಥಂ |

ಮೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಸವೆಯಲ್ತು

ತ್ಸುದತೀಮಣಿಗೂಡಿ ಮಲ್ಲಣಂ ರಂಜಿಸಿದಂ ||೪೭||

ಧನಮೆಲ್ಲಂ ತೀರ್ದೊಡಮಾ

ಮನದಟ್ಟಿ ತೀರದಂತೆ ಮಲ್ಲಣದೇವಂ |

ತನಿಸೊಬಗಿಂ ಮಲ್ಲಣಿಯೊಂ

ದಿನಿಸಾನುಂ ಪೊತ್ತು ಬಿಚ್ಚ ದೊಪ್ಪಿದನಬಲೇ ||೪೮||

ಕಾಣೈಯಂ ಕೊಡಲೊಲ್ಲದೇಣಶಿತುನೇತ್ರಿಯಂ |

ಮಾಣದೇ ಪತ್ತಿ ಬಿಡದೆ ಮಲ್ಲಣನಿರ

ಲ್ಪಾಣೆಯವರಬ್ಬ ನಡೆನೋಡಿ ||೪೯||

ನಂಟು ಮಿಗೆ ಮಲ್ಲಣನ ನಂಟದೀಮಲ್ಲಣಿಯ |

ನುಂಟುಮಿಗೆ ಪಿಂಗಿಸಲ್ಕೊಂದು ಮನದಲ್ಲಿ

ಕಂಟಕವನಾಂತಳವಳಂದು ||೫೦||

ಮಿಗೆ ಮಲ್ಲಣ ಮಲ್ಲಣಿಯರ
ಸೊಗಯಿಸುವಿನಿದಕ್ಕೆ ಯೊಳ್ಪನಿಂತಿರೆ ಕಂಡೊ |
ಯ್ಯಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ತನ್ನಯ
ಮಗಳಂ ಸೊಜಿಸಿ ಸುಖಾರಿ ಯೆಕ್ಕಟಗಜದಳೆ ||೫೧||

ಎಕ್ಕಟಯಾಗಿ ಮಲ್ಲಣಿಗೆ ಕೈತವಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆದೆ ಪೇಚ್ಚು ಬೇ
ಡಕ್ಕ ಬಿಡಾತನಂ ಧನವಿಹೀನನೆಂದೆನಲೊಪ್ಪದಿರ್ಪಿನಂ |
ತಕ್ಕದೆ ನಾನೆ ಗೃಹವೆನುತ್ತುವಳಂ ಜಜಿದಂದು ಬಂದು ಸ
ಮೈಕ್ಕವಿರಾಜಕುಂಜರನನುಯದಿಂ ಕಿಸುಗಣಿ ನೂಂಕಿದಳೆ ||೫೨||

ಪರಿಭವಿಸಿ ಬರ್ದೊ ನೂಂಕಲ್
ವಿರಹಾನಲತಪ್ತ ಕಾಯನಾಕವಿಕುಲಕುಂ |
ಜರನ ತನು ಗ್ರಹವೊಂದಲ್
ಪಿರಿದುಂ ಮರುಳಾದನಂಬುಜಾಯತನೇತ್ರೇ ||೫೩||

ಅಪ್ಪಿದಗ್ಗದ ಯಲ್ಲಕಂ ಕಡು ಪೆರ್ಚಲುತ್ಪವವೊಂದಿರಲ್
ತಪ್ಪದಾವಗಮೇ ವಧೂಮಣಿ ಮಲ್ಲಣಿ ಯೆಕ್ಕಟನ್ನಿನಿ |
ತೊಪ್ಪಿಸಲ್ ಮದನಾಸ್ತ್ರ ಕಾನುಜಿವಂದಮೆಂದೆನುತುಂ ಸಮಂ
ತೊಪ್ಪಿದಂ ಕವಿಮಲ್ಲಣಂ ಮರುಳಾದವೋಲ್ ತರಳೇಕ್ಷಣೇ ||೫೪||

ಬಲ್ಪುಚ್ಚಾದಂ ಪೆರ್ಚಿದ
ನೊಲ್ಪೊಳಯಿಸುತಂದು ರಾತ್ರಿ ದರ್ಪಕಶಿಖಿ ಪೊಂ |
ಗಲ್ಪದ್ವಾವತಿ ಜುಣುಗಿರೆ
ನಲ್ಪೊಂಬಾಗಿಲೆ ಬಂದನಾಕವಿರಾಜಂ ||೫೫||

ಏ ಮಲ್ಲಣಿ ಮಲ್ಲಣಿ ಯೆನು
ತಾಮಲ್ಲಣಕವಿವರಂ ವಹಿಲದೊಳ್ಳಲ್ತು |
ದಾದಿ ಮವಿಕಲತೆಯನಾಂತು ಮ
ನೋಮುದವವಿದಿರೆ ತದೀಯಸಮಯದೊಳೂರ್ವಳೆ ||೫೬||

ಗುರುಕುಚೆ ಮಲ್ಲಣಿಯುಂಡೊ
 ಚ್ಚರಿವಣಮಂ ಕರ್ಚಿ ಸೂಸಿದೆಂಜಲ ನೀರ್ತ |
 ದ್ವರಕವಿಮಲ್ಲಣನಂಗಮ
 ನಿರದಂಟಲೆ ಬೆರ್ಚುತಾಗ ಮಲ್ಲಣಿ ಯೆಂದಂ ||೫೩||

ಇಂತುರುತರವಿರಹವಿಧ್ವಲಂ ಬಂದವಳ ಮುಂಬಾಗಿಲೊಳ್ಳಲ್ತು ಮರು
 ಲಾದಂತೆ ಮಲ್ಲಣಿ ಮಲ್ಲಣಿಯೆಂದು ಪಲಂಬುತ್ತ ಮಿರ್ಪಾಮಲ್ಲಣನ
 ಮೈದುದೈನ್ಯೋಕ್ತಿಗಳಂ ಕೇಳ್ದಿತ್ತವೆಂಗೆಟ್ಟುಮಲ್ಲಣಿ ಚಚ್ಚ ರಂ
 ಮನೆಯಿಂ ಪೊಣಮಟ್ಟು,

ಮಿಸುಪ್ಪ ಗೇಹಂ ಪೊಣಮಟ್ಟು ಬಂ
 ದೊಸರ್ವ ನೀಹಾರದೊಳಾಜ್ಜು ಮಲ್ಲಣೋ |
 ಲ್ಲಸತ್ಯವೀಂದ್ರಂ ನಡುಗುತ್ತಿರಲ್ಪವ
 ಣ್ಣಸಾರಸಾಭಾನನೆ ಕಂದಿ ಕುಂದಿದಳ ||೫೪||

ಅತಿದುಃಖಿಸುತುಂ ಪದ್ಧಾ
 ವತಿಯಾತ್ಮಜೆ ಬಂದುಣ್ ಮಲ್ಲಣನಂ ಹಿಮಸಂ |
 ಗತನಂ ಪರಿರಂಭಿಸಿ ತ
 ತ್ವತಿ ಸಂಕಜಪತ್ರನೇತ್ರ ಮಗುಟ್ಟಿಂತೆಂದಳ ||೫೫||

ಎಲೆ ಕಾಂತನೆ ಯೆನ್ನಯ ಮೇಲಿಡುವು
 ಜ್ವಲಚಿತ್ತಮ ನಾವಿಜಯೇಶನ ನಿ |
 ಮೌಲಪಾದದೊಳೊಲಿದಿ ನಿನ್ನ ತಪಃ
 ಫಲಸಿದ್ಧಿ ಯದಾಗದೆ ಪೇಟ್ಟುಯನೇ ||೫೬||

ಎಂದೆನಲ್ತದಾಯತಾಕ್ಷಿ ಯಿಂಪುವಾತು ಕೇಳುತು
 ನ್ತಂದಚೇತನಂ ಮರಲ್ದು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರವಕ್ತ್ರ |
 ನೊಂದಿನಿತ್ತ ಗಲ್ಲೊಡಾನದೆಂದು ತಾಳ್ಯನೆಂದೊಡಿಂ
 ತೆಂದಳಾವಧೂಟಿ ಯಾಮನಃಪ್ರಿಯಂಗೆ ಮೋದದಿಂ ||೫೭||

ಆನುಂ ಬರ್ಪೆಂ ನೀಂ ಪೊಗ
 ಟ್ಪಾನತಜನಕಾಮಧೇನುವಂ ಮೆಚಿ ಸೆನ |
 ಲ್ಪಾನಂದಂ ಮಲ್ಲಣನೊಸೆ
 ಡಾನಲ್ಲಳ್ವರಸಭವಭವನಕ್ಕೆತ್ತಿಂದರೆ ||೬೦||

ಕಾದಲೆವೆರಸೆತ್ತಿಂದು ಮ
 ಹಾದೇವಾಲಯಮನಂದು ಮಲ್ಲಣನೊಳ ಪೊ |
 ಕ್ಯಾದಿವ್ಯಲಿಂಗವಂ ಘನ
 ವೋದಂಬಡೆದೊಲ್ಲ ಪೊಗಟ್ಟನಂಬುಜವದನೇ ||೬೧||

ವಿಸತ್ಯಾಂತಾಕಚಾಘ್ನಿ ತಕುಸುಮಸುಗಂಧಭ್ರಮಚ್ಚಂಚರೀಕೋ
 ಜ್ವಲನೀಲಗ್ರೀವ ಗಂಗಾಧರ ನಿರುಪಮೆ ಗಂಧರ್ವಗೀವಾಣಯಕ್ಷಾ |
 ವಳಿಕೋಟೀರೋರುಕೋಟಪ್ರಭಟಿತಪದಪಂಕೇಜ ಪಂಪೇಶ ಯಂದೀ
 ಜಲಜಾಕ್ಷಾರಾಧ್ಯನಂ ಸನ್ನತಿಸಿದನೊಲವಿ ಮಲ್ಲಣಂ ಮಂಜುವಾಣೀ ||

ಇಂತತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಪ ಮಲ್ಲಣನ ಮೃದುಮಧುರಪದ
 ಸಂದರ್ಭಮಾಗಿ ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ಸಂಸ್ತವಕ್ಕೆ ಮೆಚಿ ಚೇಚರಮಾಗಿ
 ವಿಜಯೇಶ್ವರಂ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ,

ಕವಿಶೇಖರ ತಾವಕಸಂ
 ಸ್ತವಕಾಂ ಮೆಚಿ ದೆನೊಡರ್ಪುವೆಂ ಪೇಚ್ಚಿನ್ನಿ |
 ಪ್ಪವನೆನೆ ಮಲ್ಲಣನಭವಂ
 ಗೆ ವಿಲಾಸದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನಂತೆಂದು ಸಖೀ ||೬೨||

ಮಿಗೆ ಜಾತಸ್ತುರಣತ್ವಮಂ ನಿಖಿಳಧಾತ್ರೀಶತ್ವಮಂ ಭೋಗಮಂ
 ನೆಗಜ್ಜುಧ್ಯಚ್ಛಿವೆಭಕ್ತಿಯಂ ಪರಿಲಸಲ್ಲಾವಣ್ಯಮಂ ವೇದಶಾ |
 ಸ್ತ್ರಗಣಜ್ಞ ತ್ವಮನುನ್ನತಪ್ರತಿಭೆಯಂ ಕೂರ್ತಿತ್ತು ಕಾಯೆಂದೆನ
 ಲ್ಕಗಜೇಶಂ ಕವಿಮಲ್ಲಣಂಗನಿತುಮಂ ಕೊಟ್ಟಂ ಕಲಾಕೋವಿದೇ||೬೩||

ಚೇಚ ರಮಿತ್ತು ಮಲ್ಲಣಕವೀಶ್ವರನಿಷ್ಪನ್ನಮನಿತ್ತಳತ್ತಳಿ
 ಪೊಚ ರೇಗಣ ನೀಣಿ ವರಮಲ್ಲಣಿ ದಶಾಬ್ದಮಾಳು ನೀ |
 ನುಚ ವದಿಂ ಧರಾತಳಮನೈದೆಲೆ ಮಾಮಕಲೋಕಮಂ ಬಿಟಿ
 ಕ್ಕಚ ರಿಪುಟ್ಟಲೆಲ್ಲ ಜನಕೆಂದುಸಿದ್ಧೀಶನದ್ವೈದ್ಯದಿದಂ ||೬೩||

ಇಂತು ಮಲ್ಲಣನಿಷ್ಪಾರ್ಥಮನೊಲ್ದಿತ್ತು ವಿಜಯೇಶ್ವರನದ್ವೈದ್ಯ
 ಮಾಗಿ ಪೋಗಲೆಡೆವಿಡದ ಕಡು ಸಂತಸಂಬಡೆದು ಮಲ್ಲಣಿವರಸೇಣಿಕೆಗಳವೆ
 ಡದ ಭೋಗಂಗಳಂ ಭೋಗಿಸುತ್ತನಂತವೈಭವದಿಂ ಶತವತ್ಸರಮುರ್ವರ
 ಯುಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತಿದಾಕವಿಕುಂಜರಂ ಮಗುಟ್ಟು,

ಶತವತ್ಸರಂ ಧಾತ್ರಿಯೊಳು
 ನ್ನತವಿಭವದೊಳಿದುರ್ ತತ್ಕಳತ್ರಂ ಬೆರಸೂ |
 ಜೀತಕೈಲಾಸಕ್ಕಾಭೂ
 ನುತಮಲ್ಲಣನೈದಿದಂ ಸುವರ್ಣಲತಾಂಗೀ ||೬೪||

ಕಾಮುಕಮಲ್ಲಣಕವಿ ತ
 ತ್ಯಾಮಿನಿವರಸಭವಲೋಕಕ್ಕೆದನೆ ಕೇಳಿ |
 ನ್ನಾ ಮನುಚೋಳನೆನಿಸ್ಪ ಮ್ನ
 ಹಾಮಹಿಮನ ಕಥೆಯನುಸುರ್ವನಂಬುಜವದನೇ ||೬೫||

ಕಮಲಾನನೆ ಪುರಮೆಸೆಗುಂ
 ಕಮಲಾಲಯಮೆಂಬುದೊಂದು ಚೋಳಾವನಿಯೊಳ್ |
 ರಮಣೀಯುಂ ತನ್ನ ಗರಿಗೆ
 ರಮಣಂ ಮನುಚೋಳನಖಿಲಸಜ್ಜನಪಾಲಂ ||೬೬||

ನೀತಿವಿಭವಂ ಪರಾಕ್ರಮ
 ಮಾತತಯಶಮಮರ್ದ ಶೌಚಮುತ್ತುಂಗಕಲಾ |
 ವ್ರಾತಂ ಮೂರ್ತಿಯನಾಂತವೊ
 ಲಾತಸನಾನ್ವಯಸುಧಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರಮನೇಸವಂ ||೬೭||

ಆಕಂಜಾತಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯಮನುಜೋಳೋರ್ವೀಶರಾಷ್ಟ್ರೀರ್ತಿಯಂ
ರಾಕೇಂದುದ್ಯುತಿಗೆತ್ತರಾತಿನೈಪವಕ್ತ್ರಾಬ್ರಂಕರಂ ಬಾಡುಗುಂ |
ವ್ಯಾಕೋಚತ್ವಮನೈದುಗುಂ ಸಕಲಮಿತ್ರಾಕ್ಷೋತ್ರಲಂ ಮೇಣ್ಣುಧಾ
ನೀಕಾನಂದಸುಧಾಬಿಧಿ ಪೆರ್ಚುಗುಮಿಭೇಂದ್ರೋತ್ತಂಗಕುಂಭಸ್ತನೀ ||

ತಚ್ಚೋಳಾವನಿಪಪ್ರಭೂತದೇಶಕಂ ತನ್ನವರಾಮಂಡಲ
ಕಚ್ಚಂಬೊಯ್ದು ಪರಂಜಿಯಾದುದಹಿತವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಕಿರ್ಚಾದುದು
ದೃಚ್ಚಂಡಾತಸಮಾದುದುನ್ನ ತಸುಹೃನ್ನೀರೇಜಜಾತಕ್ಕೆನ
ಲೈಚ್ಚಂ ಕಾಂಚನಕಾಂಚಿಕೋಭಿತಘನಶೋಣಿಸ್ತ ಲಾಭಾಸಿತೇ ||೨೩||

ಸದಸದ್ಗುಂ ಪರರಾಜರಾಜಿತಕಿರೀಟಾನೀಕದೊಳ್ಳನ್ನಡೆ ಮಾ
ಱ್ಪುದು ಮಿತ್ರತ್ವಮನಚ್ಚ ಮೂರ್ತಿ ರಮಣೀಸ್ವಾಂತಾಬಜ್ಜದೊಳ್ಳಚ್ಚು ತೋ
ಪ್ಪುದು ಚಿತ್ತಂ ತರಣೇಂದುಚೂಡಚರಣಾಂಭೋಜಾತದೊಳ್ಳಂಗದಿ
ಪ್ಪುದು ವಿದ್ವಜ್ಜ ನನಾಂಛಿತಪ್ರದಸುರೋರ್ವೀಜಾತತಚ್ಚೋಳನಾ ||೨೪||

ಇಂತೆನೆವೆ ಚೋಳಮಹಿಪಂ

ಗಂತುಂ ನೈಪನರಸಿ ರತ್ನಮಾಲಿಕೆಗಂ ಮೇ |

ಣ್ಣಂತುಸಮರೂಪನೊಸೆದೆನೆ

ವೆಂತಾಚಂಚಲನೆನಿಸ್ಪ ನಂದನನೊರ್ವಂ ||೨೫||

ಚಂಚಲಾಭಿಧಾನದಾಕುಮಾರನೊಂದುವಾಸರಂ

ಮುಂಚುವಣ್ಣಯುಣ್ಣಲೇಣಿ ಪೊನ್ನಭಂಡಿಯುಂ ಸಮಂ |

ತುಂಚಮಾದ ತತ್ಪರೋಪವೀಧಿಯಲ್ಲಿ ನೂಂಕಿದಂ

ಕಾಂಚನೋಲ್ಲಸದ್ಭಟಾಭಪೀವರಸ್ತನದ್ವಯೇ ||೨೬||

ಭಂಡಿಯುಂ ನಲವಿಂದ ನೂಂಕೆ ತದುಲ್ಲಸತ್ಪರವೀಧಿಯೊಳ್

ತೊಂಡುಗೊಂಡಿರಲೊಂದು ತರ್ಣಕಮಂದು ತಚ್ಚ ಕಟಾಂಗಕು |

ಚಂಡಲೀಲೆಯನಾಡುತುಂ ಮಿಗೆ ಪೊರ್ದಿ ಬಿದರ್ಪೆಯಲ್ವಲಂ

ಕಂಡು ತಚ್ಚಿ ಶುಮಾತ್ಮ ಬಂದುದು ಚೋಳಗೇಹಕ್ಕೆ ಶೋಕದಿಂ ||೨೭||

ಕಲು ಸತ್ತಜಲಂ ಚೋಳಂ
 ಗಲುಪಲ್ ತದೋಮತ್ತಲ್ಲಿ ಮುಂಬಾಗಿಲೊಳಂ |
 ದುಲುವಸರಂಜೆಫಂಟೆಯ
 ನಿಜಿದುದು ಶೃಂಗಾಗ್ರದಿಂ ಸುಧಾಕರವಕ್ತ್ರೇ ||೨೮||

ತವೆ ತಚ್ಚೃಂಗವಿಘಾತೋ
 ದ್ಭವಘಂಟಾನಾದಮೆಂದು ಜಕ್ಕು ಲಿಸಲ್ಪು |
 ಧವಚೋಳನ ಕರ್ಣಮನು
 ತ್ಸವಮುಡುನೈಪತಿ ನೊಂದು ಮಗುಟ್ಟುಂತೆಂದಂ ||೨೯||

ಅಕಾರಣಂ ಕಾಂಚನಘಂಟೆಕಾರವಂ
 ಪ್ರಕಾಶಮೊದತ್ತೆನುತದ್ದು ತನ್ನೊಪಾ |
 ಲಕಂ ನಿಜದ್ವಾರಕೆ ಬಂದು ಕಂಡನಂ
 ದು ಕಣ ನೀರಂ ಕಪಿವಾಘಟೋದ್ನಿಯಂ ||೩೦||

ಏನಿಂತಿದು ವಿಸ್ಮಯಮಿಾ
 ಧೇನುವಿನಱಲೇನತೀವ ಪುಣ್ಯಸಹಾಯರ್ |
 ಭೂನಾಯಕ ಕೇಳ್ವಧಿಕ್ಯತ
 ಮೇನೆಂದನೆ ಬರ್ಕುಮೆಂದು ಮಗುಟ್ಟುಂತೆಂದಂ ||೩೧||

ಅವರ ನುಡಿಯನಾಚೋಳಾವನೀವಲ್ಲಳಂ ಕೇ
 ಳ್ದವಿರಳಘನಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನೆಟ್ಟುಂದು ಶೋಭಿ |
 ಪ್ರವನಜಪುರವೀಧೀಮಧ್ಯದೊಳ್ಸತ್ತು ಮೇಣ್ಣೋ
 ಉವ ಪಶುಶಿಶುವಂ ಕಂಡಂ ತದುವಿಳನಾಗಳ್ ||೩೨||

ಇಂದೆನಗೀಘನಪಾಪಂ
 ಬಂದುದಿದಕ್ಕೇನನೊಡರ್ಚುವೆನೆನುತುಂ |
 ಮುಂದಿದ್ ವಿಬುಧರಂ ಮುಖಿ
 ದಂದಾಲೋಕಿಸಲವಮುಗುಟ್ಟುಂತೆಂದರ್ ||೩೩||

ಕನಕಾಂಬರಕರಿರತ್ನಾ
ವನಿಮುಖ್ಯಾನೇಕದಾನಮಂ ರಚಿಸಿದೊಡೀ |
ಘನಸಾಪಂ ಪೋದಪ್ಪುದೆಂ
ದನೆ ತತ್ಪಂಡಿತಜನಕ್ಕೆ ನೃಪನಿಂತಂದಂ ||೪||

ಪ್ರಾಣಿಗಚೇತನಂಬಡೆದ ಭೂಮಣಿಕಾಂಚನಮುಖ್ಯವೆಸ್ತುಕ
ಶ್ರೇಣಿಯಿದೇಂ ಸಮಾನಮೆನಿದಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ ಮದೀಯಪುತ್ರನಂ |
ಮಾಣದೆ ತಂದು ಭಂಡಿಗಿರಿದಿಕ್ಕು ವೆನೆಂದು ನಿಜಾತ್ಮಜಾತನಂ
ಜ್ಞೋಷಿಪನಂದು ತಚ್ಛಕಟಮಾರ್ಗಕೆ ಸಾರ್ಚಿದನಂಬುಜಾನನೆ ||೫||

ಕಟುವೇ ತತ್ತನುಜಂ ದಲಾಂಕುವರನೆಂದೆಲ್ಲಾ ಜನಂ ವೀಧಿಯೊಳ್
ತಲಿಸಂದೀಕ್ಷಿಪುದೆಂದು ತಚ್ಛಕಟಮಂ ತಾನೇಣಿ ಚೋಳೋರ್ವಿಪಂ |
ನೇಣಿ ನೂಂಕಲ್ ನಿಜಪುತ್ರಗಾತ್ರಮಿರದಾದಂ ಬಂಡಿಸಲ್ಕುಂಡು ನಿ
ಬೈಟಗಂ ತಾಳ್ದತಿವಿಸ್ತಯಂ ಬಡೆವರಾಪೌರರ್ಕಳಬಾಜ್ಜನನೇ ||೬||

ಇಂತತಿಥರ್ಮನೀತಿಯಂ ಬಲ್ಪಿದಿದು ಸುತನಂ ತಂದಚಿದ ತರ್ಣ
ಕಕ್ಕೆಣೆಯಾಗಿ ಭಂಡಿಗಡ್ಡಮಾಗಿ ಮಲಂಗಿಸಿ ಸಮಸ್ತಜನಂ ವಿಸ್ತಯ
ಸ್ವಾಂತರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಪವಿತ್ರಗಾತ್ರಪುತ್ರನ ಮೇಲೆ ಶಕಟಮಂ
ಕಡುಸಂತಸಂ ಬಡೆದು ನಡಿಸಿದ ತನ್ನನುಚೋಳನ ಧರ್ಮದೇಚ್ಛೆಯಂ
ಭರ್ಮಾಚಲಕಾರ್ಮುಕಂ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿ ಚೆಚ್ಚರಮುತ್ಸವದಿಂ ಪ್ರಸನ್ನ
ಮಾಗೆ, ||

ಮೆಚ್ಚಿ ದನು ಚೋಳರಾಯಂ
ಗುಚ್ಛ^{೨೫} ವದಿಂದಂ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಲುಮೇಶಂ |
ಎಚ್^{೨೫} ತ್ತೆದ್ಧಂ ಕುವರಂ
ಚೆಚ್ಚ^{೨೫} ರಮಾರ್ಣಕಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಜೀವಂ ||೭||

ಇಂತಚ್ಚಿದ ತನುಜಂಗಂ ತರ್ಣಕಕ್ಕಂ ಜೀವಂ ಬರಲ್ ಪ್ರಸನ್ನ
ನಾದಂತಾತತೇಜೋಮಯಮಪ್ಪ ರಾಜಕಲಾವತಂಸನ ಮೂರ್ತಿಯಂ

ಕಂಡಾನಂದಂಬಡೆದಭಿವಂದಿಸಿ ಮಗುಟ್ಟೆಬ್ಬ ನಿಂತು ಕೊಂಡಾಡುವ ತನ್ನ
ನುಚೋಳಂಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯಪದಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಗೋಮತಲ್ಲಿಕೆಯಂ ತದ್ವತ್ಸ
ಗೂಡಿ ಗೋಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ಯಬಂಡಸರಿಪೂರ್ಣನದೃಶ್ಯಮಾಗಿ
ವೋಗೇ,

ಪ್ರಾಣಂ ಬಂದು ಮನಂಗೊಳಿಪ್ಪ ತನುಜಂಗಾರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟತತ
ಕ್ಷೋಣೀಶಂ ಮನುಚೋಳನೈದನೆ ಲಸತ್ಕೈಲಾಸಕಿನ್ನಾಲಿಸ |
ಕ್ಷೀಣದ್ಯೂತವಿನೋದಿ ಮೂರ್ಖನೈನಾರೆಂಬಾತನ ಖ್ಯಾತಿಯಂ
ಮೇಣಾಲಾಪಿಸು ಪೇಟುವೆಂ ಮುಕುರಶೋಭಾಸ್ನಿಗ್ಧ ಗಂಡಸ್ಥಲೀ ||೪೪||

ತೊಂಡಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸ ಶಕ್ತ್ಯರಣ್ಯಮೆನಿಸ್ಪ ನಿ
ಬ್ಬಂಡಿತೋತ್ಸವವೊಂದು ಪಟ್ಟಣಮಿಪ್ಪದಾಪುರದೊಳ್ಳಹೋ |
ಜಂಡಧಾರ್ಮಿಕಚಿತ್ತರುತ್ತಮಶೂದ್ರರೊಪ್ಪುವರಿಹ್ನುಕೋ
ದಂಡಭಿಸ್ತರಪಾದಪಂಕಜಶಾಬಕಮೃಗಲೋಚನೇ ||೪೫||

ಶಿವಪೂಜೆಯನೆಡೆವಿಡದೊ

ಪ್ಪುವ ತತ್ಪುರದಮಳಶೂದ್ರಜಾತಿಯೊಳಂದೊ |

ವಿವಿಶಿಷ್ಟಭಕ್ತನುದರೋ

ದ್ಭವನೆಸೆದಂ ನಾಡೆ ಮೂರ್ಖನೈನಾರೆನಿಪಂ ||೪೬||

ಧನಮಂ ವರಜಂಗಮಕಿತ್ತು ಲಸ

ತ್ತನುಮಂ ಗುರುಸೇವೆಗೆ ತೆತ್ತು ಕರಂ |

ಮನಮಂ ಶಿವನಂಭಿಗೆ ಮಾರಿ ಬಲು

ಕ್ಕನಿಶಂ ಪರಿರೆಂಬೆಪನಾಶರಣಂ ||೪೭||

ನಿಜಂ ಪಣಿ ಯದಾಗೆ ಜುಜುತನಗಾಜುಜಾಟದಿಂ ಬಂದ ಭಾ

ಸ್ವಚ್ಛಾಮಾಕರದಿಂದೆ ಜಂಗಮಪದಾಬ್ಜ ರಾಧನಂ ಗೈಯ್ಯುತುಂ |

ಸಚಿಸ್ತೂರ್ತಿಯೆನಿಸ್ಪ ಮೂರ್ಖನೈನಾರಿಂತೊಪ್ಪ ತದ್ಭಕ್ತನು

ದ್ಭಚಾರಿತ್ರಮೆನೊಲ್ಲ ನೋಡೊಡುಮೆಯಾಣ್ಣಂ ಬಂದನೇಣೇಕ್ಷಣೇ ||

ಜಾಜನಾಡುವ ತನ್ನ ಹಾಶಿವಭಕ್ತನೊಳ್ಪರಮೇಶ್ವರಂ
ಜಾಜಗಾಡುನ ಮಾತೆ ಯಿಂ ನಡೆತಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾರ್ಮ ತಾಂ |
ಜಾಜನಾಡಿ ಸಮಂತು ಸೋಲ್ಪು ಸುವರ್ಣಮಾಯದೆ ಪೋಗಲಾ
ಜಾಜಿನಥ ಕೆ ಕಟ್ಟಿದಂ ಬಿಡದಾತನಂಗಜವೈರಿಯಂ ||೯೩||

ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತನ್ನ ಪಾಂಗಿಂ
ಬಿಡದಡಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ತಾಗಿ ವಿತ್ತಮನಿಕ್ಕೆಂ |
ಡಡಿಗಡಿಗೆ ಜಡಿಯುತುಂ ಬಿಡು
ನುಡಿಯಂ ನುಡಿಯುತ್ತ ಮಿದನಾಶಿವಭಕ್ತಂ ||೯೪||

ಶಿವಭಕ್ತ ಬಂದುದುಬಿ ಮೆ
ದ್ಭವನದೊಳೊಲಿ ಪರವರ ಸೇವೆಗೆ ಮೇಣಾ |
ದ್ರವಿಣಂ ತಪ್ಪಿದೊಡಸುವಂ
ಜವದಿಂದಂ ಬಿಡುವೆನೆಂದನಾಶಿವಭಕ್ತಂ ||೯೫||

ಎನ್ನ ಸುವಿನೊಡನೆ ನಿನ್ನ ಸು
ತಾಂ ನಿಲ್ಲದೆ ಪೋಗವೇಱ್ಕು ಮೇನಿಕ್ಕುವ ಪೊ |
ನ್ನಂ ನೀಂ ಚಕ್ಕನೆ ತರಿಸೆಂ
ಬನ್ನೆಗಮಾಶಂ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದಂ ತರುಣೀ ||೯೬||

ಪ್ರಸನ್ನ ಮಾದಂತಕವೈರಿಯಂ ನಿರೀ
ಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಸಂತ್ರಾಸಮನಾಂತು ಕಟ್ಟಿದಾ |
ಮಿಸುಪ್ಪ ಪಾಂಗಂ ಜವದಿಂದೆ ಕೋಯಲಂ
ದು ಸಂತಸಂದಾಳ್ದ ರದಾಗಳೇಶ್ವರಂ ||೯೭||

ಮೆಚ್ಚಿ ದನೀಮೂರ್ವತೆಯೊಳ್
ಬೆಚ್ಚ ಮಹಾಭಕ್ತಗೆಂದು ತಚ್ಚ ರಣಂ ಚಂ |
ಚಚ್ಚಂದ್ರಧರಂ ಕೈಲಾ
ಸೋಚ್ಚ ಪವಂಗೊಟ್ಟು ನಿಂದುಮಂಡಲವದನೇ || ೯೮ ||

ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಜಾಜಿನೋಳೀ
 ಶ್ವರನಂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಸಮಸ್ತಭಕ್ತರ ನಲಿಯಲ್ |
 ಪಿರಿದುಂ ಮೂರ್ಖಂನೈನಾ
 ವರ್ತಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೋದನಬ್ಬ ದಳಾಕ್ಷೀ || ೯೯ ||

ನುತಕೇಳೀಪ್ರಿಯನಲ್ತೆ ಮಲ್ಲಣಕವೀಶಂ ಚೋಳರಾಜೇಂದ್ರನುಂ
 ನತರಾಜಾಧಿಪನಲ್ತೆ ಮೂರ್ಖನೈನಾದ್ವಾರ್ಯತಾರ್ಥಿ ತಾನಲ್ತುಮಾ |
 ಪತಿಸಂಸ್ತುತ್ಯನನ್ನದೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಯವಕೈಲಾಸಮಂ ಪೋಗರೇ
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಿ ನಿಸ್ಸೃಷ್ಟಭಕ್ತರೆಂತು ನಡೆಯಲ್ ಕುಂದುಂಟೆ ಚಂದ್ರಾನನೇ ||

ಎಂದಿಂತು ಪೂರ್ವಕಥೆಗಳ
 ನಂದೊಜಿದುದ್ಭಟಮಹೀಧವಂಗಾಸಂಪೂ |
 ಣೇಂದುಮುಖಿ ಮೆಗುಚ್ಚಿಂ
 ತೆಂದಳೆ ಮೈದುಮಧುರವಚನರಚನೆಯಿನಾಗಳೆ || ೧೦೧ ||

ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನಾದಂ
 ಸೊಲ್ಲಿಪುದರಿದಲ್ತು ತನುವೆರಸು ಕೈಲಾಸ |
 ಕ್ಕುಲ್ಲಸದೆ ಪೋಪನವನಿಯೊ
 ಳೆಲ್ಲೆ ನಲಾಕಾಂತೆಗುವಿಪತಿ ಯಿಂತೆಂದಂ || ೧೦೨ ||

ವನಜಾತೇಕ್ಷಣ ಕೇಳಿದಂ ಗಹನಮೇ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಕೈಲಾಸಕೊ
 ವನೇ ತಾಂ ಪೋಪುದು ನೋಡು ನೀನಿರದೆ ತತ್ಪಟ್ಟಣಂಗೂಡಿಯಾಂ |
 ಮನಮೊಲ್ಲ ವರ್ತೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಲಿಂದುಧರಲೋಕಕ್ಕಿಂದೆ ಪೋದಪ್ಪನೆಂ
 ದೆನುತುಂ ಸುಂದರನೀಲಕಂಠಗೃಹಕ್ಕೆಂದನಂದುದ್ಭಟಂ || ೧೦೩ ||

ಸೌಂದರಿಗೂಡಿ ನೃಪಾಲಕನೊಲ್ದೆ
 ಂದು ಶಿವಾಲಯಮಂ ತವೆ ಪೊಕ್ಕಾ |
 ನಂದದಿನಿಂದುಕಲಾಧರನಂ ಕಂ
 ಡಂಯುರುಭಕ್ತಿ ಸುಧಾಬ್ಧಿಯೊಳಾಬ್ಬಂ || ೧೦೪ ||

ಶ್ರೀನೀಲಕಂಠನತಿನಿರ್ಮಲಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂ
ಡಾನಂಗಮಂ ತಳದು ವಂದಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನಿಲ್ಲಂ |
ದಾನೀಚಿಗೂಡಿ ನಡೆತಂದೊಳಪೊಕ್ಕ ಲಂಪಿಂ
ತಾನೊಲ್ಲ ಪೂಜಿಸಿದನಾಹರನಂ ನೈಪಾಲಂ || ೧೦೫ ||

ಪೋಡಶೋಪಚಾರದಿಂದೆ ಪೂಜೆಗೈದು ಶೀತರು
ಕೂಡನೀಲಕಂಠದೇವನಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಖಿ- ಕೊಂ |
ಡಾಡುತಂದು ತುಂಗಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ವಾರ್ಧಿಯೊಳ್ಪಟ್ಟುಂ
ಗಾಡುತೊಪ್ಪಿದಂ ಲಸತ್ತು ಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರಂ || ೧೦೬ ||

ಶ್ರೀಪಾರ್ವತೀವದನಪದ್ಮದಿವಾಕರಾಯ
ತಾಪತ್ರಯಾದಿಬಹುದುಃಖನಿವಾರಣಾಯ |
ಪಾಪದ್ವಿಪಾಳದಳನೋಗ್ರಮೈ ಗಾಧಿಪಾಯ
ಸೌಪರ್ಣವಾಹವಿನುತಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೦೭ ||

ಪಂಚೇಪುದರ್ಪದಪನಾಯ ನಿರಂಜನಾಯ
ಚಂಚನ್ಮೃಗಾಂಕಶಕಲಾಂಚಿತಚೂಳಿಕಾಯ |
ಕೌಂಚಕಾಚಲಾತಿಜನಕಾಯ ಜನಾರ್ದನಾಯ
ಪ್ರಾಂಚತ್ಪಿನಾಕವಿಧ್ವತಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೦೮ ||

ಪಂಸಾನಲೇಂದುನಯನತ್ರಯಶೋಭಿತಾಯ
ಕಂಸಾಂತಕಾಮಲಮನೋಬುಜಪಟ್ಟದಾಯ
ಹಿಂಸಾದಿದುಷ್ಕೃತಿಹರಾಯ ಜಗನ್ನತಾಯ
ಸಂಸಾರದುಃಖದಹನಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೦೯ ||

ಕ್ಷೋಣೀಧ್ರಜಾಂಬಕಸಿತೋತ್ಪಲಚಂದಿರಾಯ
ವಾಣೀಧವಸ್ತುತಮಹಾಮಹಿಮಾರ್ಣವಾಯ
ಪ್ರಾಣಾದಿಮಾಗುತಗತಾಯ ಪರಾಪರಾಯ
ಬಾಣಪ್ರಿಯಾಯ ನಿರಘಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೧೦ ||

ಭೃಂಗಿಪ್ರಿಯಾಯ ಭುವನತ್ರಯಪೂಜಿತಾಯ
ಮಾಂಗಲ್ಯದಾನನಿರತಾಯ ಮಹೇಶ್ವರಾಯ
ತುಂಗಶ್ರುತಿಪ್ರಕರಮಸ್ತುಕಸನ್ನುತಾಯ
ಗಂಗಾಧರಾಯ ಪರಮಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೧೧ ||

ಕಾಲಾಂತಕಾಯ ಕನಕಾಚಲಕಾರ್ಮುಕಾಯ
ಕೈಲಾಸಶೈಲಶಿಖರಾಗ್ರನಿಕೇತನಾಯ |
ಬಾಲಾರ್ಕಕೋಟಿರುಚಿಸನ್ನಿಭವಿಗ್ರಹಾಯ
ಹಾಲಾಹಲಸಿಂಹತಗಳಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೧೨ ||

ಗೀರ್ವಾಣವೈಂದನತಪದಸರೋರುಹಾಯ
ದೂರ್ವಾಸಮುಖ್ಯಮುನಿಪುಂಗವಭಾವಿತಾಯ |
ದರ್ವೀಕರಾರ್ಭಕಸಮಾಜವಿಭೂಷಣಾಯ
ಸರ್ವೇಶ್ವರಾಯ ವಿಮಲಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೧೩ ||

ಜ್ಞಾನಾಮೃತಾಂಬುನಿಧಿವರ್ಧನಚಂದಿರಾಯ
ನಾನಾಗಮಸ್ತುತಮನೋಹರವಿಗ್ರಹಾಯ |
ಸಾನಂದಚಿತ್ತಸದನಾಯ ಸದಾಶಿವಾಯ
ಶ್ರೀನೀಲಕಂಠವರದಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ || ೧೧೪ ||

ಎಂದಿಂತು ನೀಲಕಂಠನಂ ನಿಷ್ಪಂದಾನಂದದಿಂದುದ್ಭಟಕ್ಷಿತಿಂದ್ರಚಂ
ದ್ರಮಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರೆ ಯಿರೆ,

ಬಂದೊಂದುಪದ್ಯಪದ್ಯ
ಕೊಂದೊಂದುಸಹಸ್ರಯೋಜನಮನಾನಗರಂ |
ಕುಂದವೆ ಗಗನಕ್ಕಡರ್ಡ
ತ್ತಿಂದುಕಲಾಧರನ ಭಕ್ತರೇನಗ್ಗರೋ || ೧೧೫ ||

ಹರನ ಶುಭಪದಾಂಭೋಜಾತಮಂ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಂ
ಧರಣಿಪನಿರದಂತಾಪಟ್ಟಣಂ ಭೂಮಿಯಂ ಬಿ |

ಟೈರದೆ ದಿನಕರೋದ್ಯದ್ವಿಂಬಮಂ ಪಿಂದುಗೈದಂ
ದುರುತರಜವದಿಂದೆಚ್ಚಿತ್ತು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕಾಗಳ್ ||೧೧೬||

ನಗರಂ ಕೈಲಾಸಕಂದೈದುನೆ ಘನತೆಯನೂಲ್ದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ನೈಪಾಲಂ
ನಗಕನ್ಯಾಧೀಶನಂ ಕೀರ್ತಿ ಸುತಿರಲನಿತಕ್ಕರ್ಕ್ಕಬಿಂಬಂ ತಳಕ್ಕೊಳ್ |
ಯ್ಯಗೆ ಪೋಗಲ ಬೈಬೈ ತ್ರೈಗುಣಿಯಲಿರದದಂ ಕಂಡು ಸೌಧರ್ಮಿಯಿನ್ನೇ
ಳ್ಳ ಗನಸ್ತಂಬೊಂದಿದಂ ತಾನೆನೆ ತದಬಲೆಗಿಂತೆಂದನಾರಾಜಚಂದ್ರಂ ||೧೧೭||

ಪುನಿಯುಂಟೆ ಭಕ್ತವಚನದೊ
ಳೊಸೆದೀಕ್ಷಿಸು ಬಾಲೆ ಬಾನಲೆ ಯೆಂದೆನಲಂತಾ |
ಬಿಸೆಜಾಕ್ಷಿ ನೋಡಲಂವಾ
ಗಸಮಂ ತೊಳತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿದುದು ಕೈಲಾಸಂ ||೧೧೮||

ಎಳಮಿಂಚಂ ಕಡೆಗೈದು ಕಂಡರಸಿ ನೀಚ್ಚಿಟ್ಟಂತೆ ಪೂರ್ಣೊಂದುಮಂ
ಡಳಸಂಜಾತಮೆರೀಚಿಕಾನಿಜಯಮಂ ಮೇಣ್ಣೀಸಿ ಪೊಯ್ದಂತೆ ನಿ |
ಮೊಳನಕ್ಷತ್ರಸಮಾಜಮಂ ನೆಗಟ್ಟಲಂಪಿಂ ರಾಸಿಗೈದಂತೆ ಕ
ಣ್ಣಳವೆಟ್ಟಂತುರುಕಾಂತಿಯುಂ ಪರಪುತಂ ಪೊರೈತ್ತುಂಗತಾರಾಚಳಂ ||

ಪುಣ್ಯಧಿಪಸ್ತು ತಿಗೈದದ
ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಿವೆಡೆದು ತೋರ್ಪ ಮೋಕ್ಷವೆಧೂಲಾ |
ವೆಣ್ಣಿದ ತಿರುಳೊಳ್ಳನೆ ತ
ಪ್ಪುಣ್ಯರ ಕಣ್ಣೆಸೆದುದಮೆರ್ದ ತಾರಮೆಹೀಧಂ ||೧೧೯||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಸುರಭೂಜಾರಾಮದಿಂದಂ ಮರುಜೀವಣಿಯ ಪುಂಜಂಗಳಿಂ ಗಳಧ್ಯಂ
ಧುರಪೀಯೂಷಪ್ರವಾಹಂಗಳನುರುದಿವಿಷದ್ರತ್ನ ಸಂತಾನದಿಂ ಸಿ |
ದ ರಸೋದ್ದ ತೌಘದಿಂದಂ ಪರುಸಗಣೆಗಳಿಂದಂ ಮಹಾಶೋಭೆಯುಂ ಬಿ
ತ್ತಿ ರದಾದಂ ರಾಜಿಸಿತ್ತಾನಿರುಪಮುವರಶೈಲಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಜಾಲಂ ||೧೨೦||

ಇಂತೆಡೆವಿಡದೆ ತೊಳತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಬೆಳಗಿನೊಬ್ಬಳುಯೆನೆ
ಮನಂಗೊಳಪ್ಪ ಕೈಲಾಸಶೈಲಮಂ ಕಂಡಚ್ಚ ರಿನ್ನಟ್ಟುರುತರಭರದಿಂದಂ
ಪರವಶೆಯಾಗಿರ್ಪ ಸೌಂದರವತಿಯನವಲೋಕಿಸಿ ಪೆರ್ಚೆ ಶಿವನಂ ಸ್ತುತಿಪ
ಉದ್ಭಟಕ್ಷೇತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಿರೆಯಿರೆ,

ನರಲೋಕಂ ನಡೆನೋಡಲಾತ್ಮಪುರಮಂ ಕೊಂಡೀಶಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂ
ಧುರಮೋದಂಬಡೆದಂದು ಬರ್ಪ ನೆಗಟ್ಟು ದೃಢ್ವರ್ಜರಾಧೀಶನಂ |
ಪಿರಿದಾಲೋಕಿಸಿ ಪೊಂಗಿ ತುಂಗಗಣವೃಂದಂ ಪುಷ್ಪಸಂತಾನಮಂ
ಸುರಿಸತ್ತೈದೆ ಸುಪರ್ವದುಂದುಭಿರವಂ ಪೊಣ್ಣಲ್ಪ ಹಾಲೀಲೆಯಿಂ ||೧೬೦||

ಇಂತಭವನಂ ಪೊಗಟ್ಟುಪ್ರಯಾಸದಿಂದಂ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಬೆರಸು
ನೆಟ್ಟನೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆತ್ತಿಂದ ತತ್ಕುಮಾರಪಾಲಘೋರ್ಜರನಂ ಪ್ರಮಥಗಣಂ
ಗಳದಿಗೊಂಡು,

ಮಣಿದಿವರ್ಪ್ಪ ಘೋರ್ಜರಮಹೀಪತಿಸುಂ ಸತಿಗೂಡಿ ತಂದು ತ
ದ್ಗಣತತಿ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನನುಜೆ ಯನಾಂತು ಸುಧಾಮರೀಚಿಭೂ |
ಷಣನ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ಪದೆದು ಕಾಣಿಸಲೆಂದೊಡಗೂಡಿ ಬಂದು ಕ
ಣ್ಣಿಯರಮಾದಲಂಪುವೆಡೆದೀಶಸಭಾಂತಮನೈದಿತಳ್ ಳಿಂ ||೧೬೧||

ಪ್ರಮಥಗಣಂ ತರತರಲಾ

ಪ್ರಮಥಾಮಣಿಗೂಡಿ ಬಂದು ಗುರ್ಜರಧಾತ್ರೀ |

ರಮಣಂ ಪೊಕ್ಕನಲಂಪಿಂ

ರಮಣೀಯಮದಾದ ಶಿವಸಭಾಮಂದಿರಮಂ ||೧೬೨||

ಇಂತುದ್ಭಟಕ್ಷೇತೀಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ಸೌಂದರವತಿವೆರಸುತ್ತುಂಗ
ಭಕ್ತಿಯೆಂಬಿಂಗಡಲೊಳ್ ಮುಲುಂಗಾಡುತ್ತುಮಾಬಾಲೇಂದುಜಾಟನೋ
ಲಗಶಾಲೆಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ಪೊಣಿಮೆಟ್ಟು ವರೆವರೆ,

ನಂದೀಶವೀರಭದ್ರ

ಸ್ಕಂದಗಜಾನನಮುಖಾಖಿಲಪ್ರಮಥಗಣಂ |

ಕುಂದದ ಲೀಲೆಯಿನಾಬಾ

ಲೇಂದುಕಲಾಧರನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಸೆದಿಹುಂ ||೧೦೫||

ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆ,

ಕೌಶಿಕದಧೀಚ್ಯುಗಸ್ತ್ಯಪ.

ರಾಶರಗೌತಮವಶಿಷ್ಠ ಭೃಗುಲೋಮಶದೂ |

ವಾಸಕಪಿಲಾತ್ರಿಮೈತ್ಯು

ಪೀಶರ್ಶೋಲಭಿಸಿದರಾಸದಾಶಿವಸಭೆಯೊಳ್ ||೧೦೬||

ಬಿಸಜಾಕ್ಷರ್ಪದ್ಧ ಪೀಠರ್ಮನುಗಳಮರರೇಕಾದಶೇಶರ್ಮ ಹಾರಾ

ಕ್ಷಸನಾಥದ್ವಾರ್ತಾರ್ಕಸುರಪರಮರ್ದ ಚಂದ್ರರ್ಪಣೀಂದ್ರರ್ಪಣೀಂ
ದ್ರ |

ವಸುಗಳ್ ಭೂತೇಶ್ವರಭೈರವರಖಿಲಪಿತಾಚಾಧಿಪರ್ ನಿಲ್ಲು ರಾರಾ

ಜಿಸಿದರ್ಬಾಲೇಂದುಚೂಡಾಮಣಿಯೆಸೆವ ಸಭಾಮಧ್ಯದೊಳೊಪ್ಪ
ದಿಂದಂ ||೧೦೭||

ಗೀರ್ವಾಣಸಂಚಯಂ ಗಂ

ಧರ್ಮಗಣಂ ಖಚರರಾಜಿ ಯೇಕಾನೀಕಂ |

ಸರ್ವಾಮರಯೋನಿಜತತಿ

ಪಾರ್ವತಿಯಾಣ್ಣನ ಸಭಾಂತರಾಳದೊಳಸುಗುಂ ||೧೦೮||

ಘಣೀಂದ್ರವೃಂದಂ ನಿಖಿಲಾಮರಾಸುಹೃ

ದಣಂ ಖಗೇಶಪ್ರಕರಂ ಮನೋಜ್ಞ ಚಾ |

ರಣವ್ರಜಂ ಕಿಂಪುರುಷೋಘೋಷಪ್ಪಿತಾ

ತ್ರಿಣೇತ್ರನುತ್ತುಂಗಸಭಾಂತರಾಳದೊಳ್ ||೧೦೯||

ವರಸಿದ್ಧ ಚಯಂ ವಿದ್ಯಾ

ಧರನಿಕರಂ ಗುಹ್ಯಕಾಳ ಭೂತಾವಳ ಕಿ |

ನ್ನ ರಜಾಳಮೆಸೆದುದಾಭಾ

ಸ್ವರಜಂದ್ರಕೃತಾನುಸೇತ್ರನೊಡೊಲಗದೊಳ್ ||೧೧೦||

ಯೋಗೀಂದ್ರಾರ್ಜುನಿಗ್ನಿ
 ಚಾಗಮವಿದರೂಪಶಿಸ್ತಮುಖಸುರಸತಿಯರ್ |
 ನಾಗಾಬಲೆಯಗೋಮಿನಿ
 ವಾಗಂಗನೆಯವಿರಾಜಿಸಿದರಾಸಭೆಯೊಳ್ ||೧೩||

ಮತ್ತ ಮದಲ್ಲದೆ,

ವೇದಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪುರಾಣಂ ನಿಖಿಲನಿರಘಮಂತ್ರಂ ಸಮಸ್ತಾಗಮಂ ಸ
 ದ್ವಾದಂ ವರ್ಣಂ ಸುತಬ್ದಂ ಸ್ತುತಿತತಿ ಇತಿಹಾಸಂ ಲಕ್ಷ್ಯತವ್ಯಂಧಂ |
 ನಾದಂ ಗಾನಂ ಬಹುವ್ಯಾಕರಣಮಮರ್ದರೂಪಂ ವಲಂ ಸಂತತಂ ತಾ
 ಳ್ವಾದಿತ್ಯವ್ರತತೇಜೋಮಯಶಿವಸಭೆಯಲ್ಲೊಪ್ಪಿದರ್ಸವಿದ್ಯರ್ ||

ದಾನಂ ಧರ್ಮಂ ವ್ರತಂ ಶೌಚಮಮಳನಜಪಂ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಂ ಸುಯಜ್ಞಂ
 ಶ್ರೀನೇಮಂ ಪೂಜೆ ಚಾಂದ್ರಾಯಣಮತುಳತಪಂ ಸತ್ಯಮತ್ಯಂತಕೃತ್ಯಂ
 ನಾನಾಶೀಲಂ ವಿಜೃಂಭತ್ಕರುಣಮಮರ್ದಯೋಗಂ ಕರಂ ಮೂರ್ತಿವತ್ತಂ
 ತಾನೀಲಗ್ರೀವನೊಡೊಲಗದೊಳಸೆದುವಾನಂದಸಂದೋಹದಿಂದಂ ||೧೩||

ಕಾಲಂ ಸುಕರ್ಮಮಮಲಂ ಧೃತಿಶಕ್ತಿಸೌಖ್ಯಂ
 ಲೋಕೋರುಕೀರ್ತಿನುತಿವಿಕ್ರಮಮೂರ್ವಿ ಖಂ ದಿ |
 ಗ್ಜಾಲಂ ಸಮಸ್ತರುಚಿಸತ್ಪುರುಷಾರ್ಥವೃಂದಂ
 ಬಾಲೇಂದುಜಾಟನ ಸಭಾಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ತೋಕ್ಕುಂ ||೧೪||

ಇಂತೆಣೆಕೆಗಳವಡದಲಂಪಿನ ಪೆಂಪಂ ತಳದೊಪ್ಪುವ ತತ್ಸಭೆ
 ಯಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,

ಜೆನುಗುವನಂತಾಮ್ನಯ
 ಕ್ಕಿನಿತ್ಯದದಖಂಡತತ್ವಮಾಕಾರಂ ಬೆ |
 ತ್ತನಿಶಂ ತೊಳತೊಳಗುವವೋ
 ಲ್ಲನಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಪ್ಪಿದಂ ಗಿರಿಜೇಶಂ ||೧೫||

ಶಶಿಜಾಟಂ ವೇದಘೋಟಂ ಪ್ರವಿಮಲತರಂಗಾತ್ರಂ ಲಸತ್ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ
ವಿಪದಾಂಗಂ ನಿಪ್ಪ್ರಸಂಗಂ ತೋಳತೋಳಪಳಿಕಾಕ್ಷಂ ಸದಾಭಕ್ತರಕ್ಷಂ |
ವಶುಪಾಲಂ ಕೃತ್ವಿಚೇಲಂ ಸುರಗಿರಿವರಚಾಪಂ ತ್ರಿಲೋಕೈಕದೀಪಂ
ಸುಶಿವೇಶಂ ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶಂ ಕರಕಲಿತಪಿನಾಕಂ ದಲೊಪ್ಪಿದ್ ನೇಕಂ || ೧೩೬

ಗಿರಿಜೇಶಂ ಕಾಮಪಾಶಂ ನತಜನಸುರಭೂಜಂ ದಿನೇಶೌಘತೇಜಂ
ಪರಿಪೂಜ್ಯಂ ಜ್ವೇಳಿಭೋಜ್ಯಂ ನಿಗಮತತಿಗಸಾಧ್ಯಂ ಸದಾ ವಾಗಭೇದ್ಯಂ
ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ಪಾಂಡುರ್ವಾಂ ವಿಗಳಿತಘನವೋಹಂ ಚಿದಾನಂದಗೇಹಂ
ಗುರ. ಪುಣ್ಯಂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಣ್ಯಂ ಬಿಡದೆಸೆದನಜಾತಂ ಕರಂ ದೂತಭೇತಂ ||

ಧೃತಧೈರ್ಯಂ ತುಂಗಶೌರ್ಯಂ ರಜತಶಿಖರಿಧಾಮಂ ಲಸತ್ಪುಣ್ಯನಾಮಂ
ಸ್ತುತವೇದಂ ದುಃಖಭೇದಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ಗಗನಕೇಶಂ ತ್ರಿಲೋಕಕೃದೀಶಂ |
ಗತಕರ್ಮಂ ಶುದ್ಧಧರ್ಮಂ ನಿರುಪಮಮಹಿಮಾಧ್ಯಂ ಸಮಸ್ತಾವನೀಡ್ಯಂ
ಜಿತಮಾಯಂ ಸತ್ಯಕಾಯಂ ಕರಮೆಸೆದನನಾಥಂ ಸುಪಂಪಾಧಿನಾಥಂ ||

ಇಂತೆಸೆವ ಮಹಾದೇವನ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡಿಂಗದಿವಟ್ಟಂ
ಕಂಡಿಂಗದಿವಕ್ಕಿ ಯಂತೆ ಪೊಂಗಿ ಪೊಜ್ಜೆಯೇಣಿ ಪೊಂಪುಣಿಯೋಗಿ
ಮಹಾನಂದಂಬಡೆದುದ್ಧಟಕ್ಷಿ ತೀಂದ್ರಜಂದ್ರಮಂ ಸೌಂದರವತಿವೆರಸು ಮೈ
ಯ್ಯನೀಡಾಡಿ ಮಗುಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುರುತರಭಕ್ತಿರಸಭರದುರುವಣೆಯಿಂದಂ
ಕರಂಗುತಿರ್ಪ ತನ್ನಪಾಲನನಪಾರಕೃಪಾಕರನಪ್ಪ ಶಂಕರಂ ಕಂಡು,

ಕುಂದದೆ ಪೊಂಗುವ ಪರಮಾ

ನಂದಂಬಡೆದಂದು ಶೋಭಿಪಾನ್ಯಪನಂ ಬಾ |

ಲೇಂದುಧರಂ ಕೈವಿಡಿದೊಲ

ವಿಂದಂ ಮೈದಡವಿ ಮಗುಟ್ಟು ಗಣಪದವಿತ್ತಂ || ೧೩೭ ||

ಗಣನಾಥತ್ವಮನುದ್ಧಟಂಗೆ ಪದೆದಿತ್ತಾತಂ ವಲಂ ತಂದ ಪ
ಟ್ಟಣಮಂ ತಚ್ಛಿವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಡದೊಲ್ದಿಂಬಿಟ್ಟು ಮೇಣ್ಣಾಮಿನೀ |

ಮಣಿಸೌಧಮಿಗೇ ಕೂರ್ತು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮುದ್ಯದ್ದು ದ್ರಕನ್ಯಾತ್ವಮಂ
ಗುಣದೂರಂ ನೆಗಣ್ಣೊಪ್ಪಿದಂ ಗುರುವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಗುಹೇಶಪ್ರಿಯಂ ||

ಬಸದಿತ್ತು ದ್ಭಟಭೂಮಿಪಂಗುರುಗಣಾಧೀಶತ್ವಮಂ ನಾಡೆ ರಂ
ಜಿನದಂ ಚಂದ್ರದಿವಾಕರಾಗ್ನಿನಯನಂ ಗಂಗಾಧರಂ ನಿರ್ಮಲಂ |
ಸಸಿವಚ್ಚಂ ಕರುಣಾಕರಂ ನಿರುಪಮಂ ಸರ್ವಾಂತಕಂ ಶಂಕರಂ
ಬಿಸಜಾಕ್ಷಾಕ್ಷಿಸಮರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಕುಮಲಂ ಪಂಪಾಂಬಿಕಾವಲ್ಲಭಂ || ೧೪೧

ಕೂರ್ತನುರಾಗದಿಂ ಪೊಗಲು ಮೆಚಿಸಿ ಬಂದು ವಿರಾಜಿತೋಲ್ಲಸ
ತ್ಕೀರ್ತಿಮಯೋದ್ಭಟಂಗೆ ಗಣಾಂಘ್ರದವಿತ್ತು ತಮರ್ವಿಸಾಲಕ |
ಸ್ಕೂರ್ತಿಮನೈದದುಜ್ವಲಮನೋಂಬುಜದೊಳ್ಳಿಗೆ ಬೆಚ್ಚು ತೋರ್ಪ ಚಿ
ನ್ಮೂರ್ತಿಯೆ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ನಡೆಯಿಲ್ಲದ ಕೂರ್ಮಯಿನಲ್ಲಮಪ್ರಿಯಾ || ೧೪೨

ಕವಿಯಿಲ್ಲಂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಿಲ್ಲಂ ವಿಪುಲಬುಧನುಮಿಲ್ಲಂ ಪ್ರಸೃದ್ವಾಗ್ನಿಯಿಲ್ಲಂ
ಶಿವಭಕ್ತಾನೀಕಪಾದಾಂಬುಜರಜಮೆನಿಸುಪ್ಪದ್ವಿಭೂತಿಪ್ರಸನ್ನೋ |
ತ್ಸವದಿಂದಂ ಪೇಡೆ ನಿಂತೀವಿಲಸಿತಕೃತಿಯುಂ ಬಲ್ಲ ಪಾಂಗಿಂದೆ ವಿದ್ವ
ನ್ನಿವಹಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಲಿಪುದುಡಿದು ವಲಂ ಮದೋದ್ರೇಕದಿಂದಂ

ಅಲ್ಲಮದಕ್ಕುಮೆಂದೊರೆದು ಪೇಟ್ಟು ಸುಪಂಡಿತರಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲದಾಂ
ಬಲ್ಲವೊಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನೊಲೈಯಿನೀಕಮನೀಯಕಾವ್ಯಮಂ |
ಸಲ್ಲಲಿತಾರ್ಥದೊಳ್ಳು ನೆಗಣ್ಣು ಪ್ಪವೊಲೊಲು ಸಿದ್ಧಿಂ ಬುಧರ್ಕಲಾ
ವಲ್ಲಭರೈದೆ ಕೇಳು ಗುಣವೊಂದನೆ ಬಲ್ಪಿಡಿಧಿಪುರದಾವಗಂ || ೧೪೪

ಎನ್ನೆರ್ದೆವೆಂದ ರಾಯಸದಲಿಂಗರಸಂ ಬರೆಯಲ್ಪಮೆಂತುಟಾಂ
ಸನ್ನ ತಶಂಭುಭಕ್ತರ ಪದಾಂಬುರುಹಂಗಳನೊಲ್ಲು ಪೊತ್ತುನಿ |
ಭಿನ್ನ ವಿಲಾಸಮಂ ಪಡೆದು ನಿರ್ಮಿಸಿದೀಕ್ಯತಿಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು
ಳ್ಳೆನ್ನೆವರಂ ಸಮಸ್ತಸುಜನಗನುರಾಗಮನೀಗೆ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ || ೧೪೫

ಜನನಾಥೋತ್ತಮಸೋಮರಾಜನುಸಿದ್ಧಿಕಾವ್ಯಂ ವಲಂ ಶಾಲಿವಾ
ಹನಶಾಕಾಬ್ದಮದೈದೆ ಸಾಸಿರದನೂರ್ಸಂದನಾಲ್ವತ್ತನಾ |

ಅನುಯಾಯಿಗಳಿರಬೇಕೆಂದಿಹುದು ನಮಸ್ಕಾರವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಿಹುದೇ
ವನಜಾರಾತಿತನೂಜನಾಸರದೊಳಿಹುದೆತ್ತಮುಂಗುಪಿತಂ ||

೧೪೬

ಇದು ಸಮಸ್ತ ಸುರಕಮುಖ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮಹಾತ್ಮ ತಟ ಘಟಿತ ನವರತ್ನ
ಪುಂಜ ಸಂಜಾತ ಪಿಂಜರಿತ ಮಂಜುಳ ಮುಯೂಖ ಮಂಜುರಿ ರಂಜಿತ
ಶ್ರೀಗುರು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಾವನದದ ನಖೋಚ್ಚಳಿತ ಪ್ರಭಾ
ನಿಸ್ತಂದ್ರ ರುಂದ್ರ ಸಾಂದ್ರ ಜಾದ್ರಿ ಕಾಪಟಲ ಪಟುಲಂ
ಪಟ ಚಕೋರಾಯಮಾಣಮಾನಸ ಶ್ರೀ ಸೋಮ
ರಾಜೇಂದ್ರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಕೃಂಗಾರಸಾರ
ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ರೋಶಿ ಕಿವಗಣ
ಕೈಲಾಸ ವರ್ಣನಂ
ದ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಮಾದಿದು.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.
Jangamwadi Math, VARANASI,
Acc No 3242 814

1297

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 814

